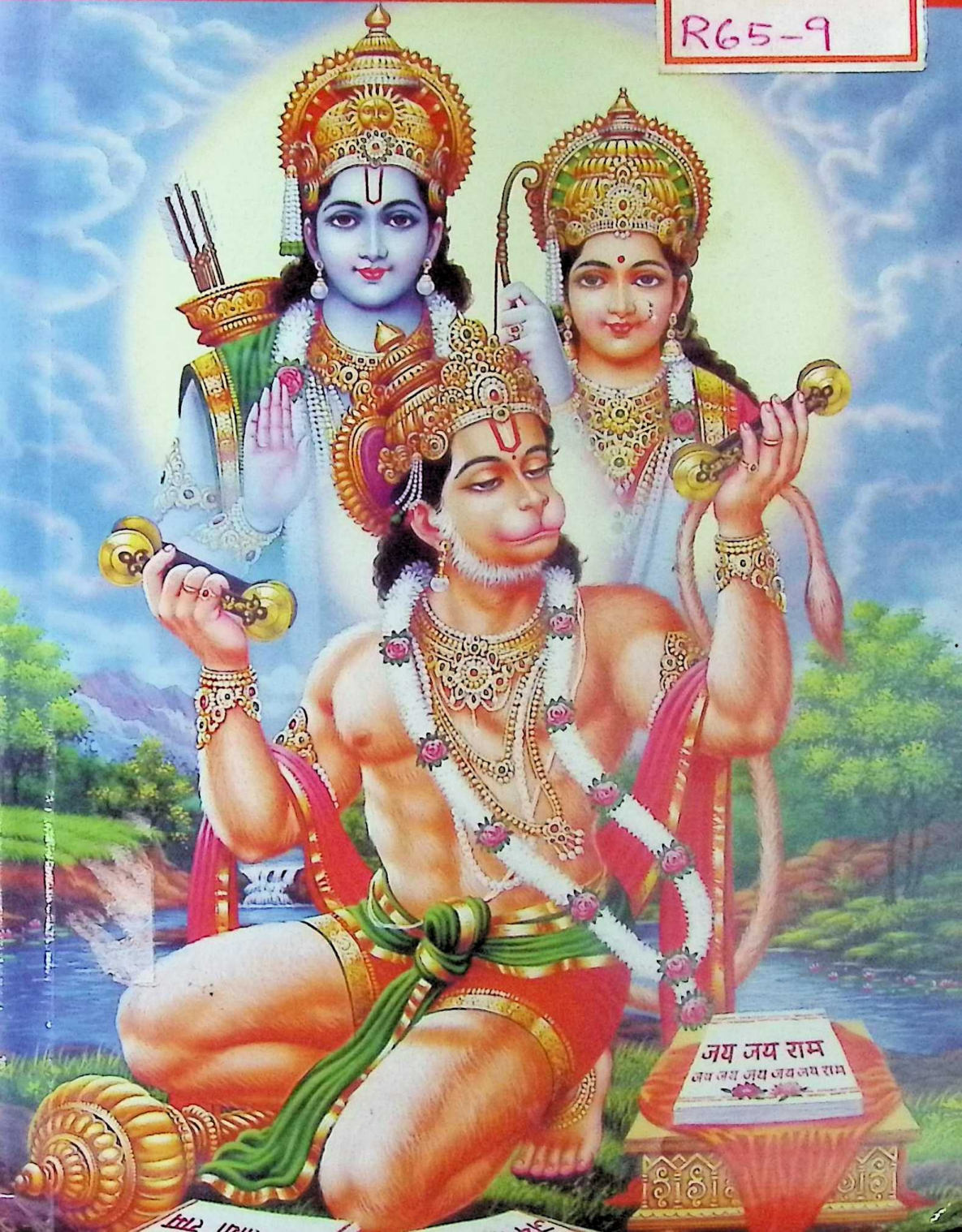


அத்யாத்ம ராமாயணம்

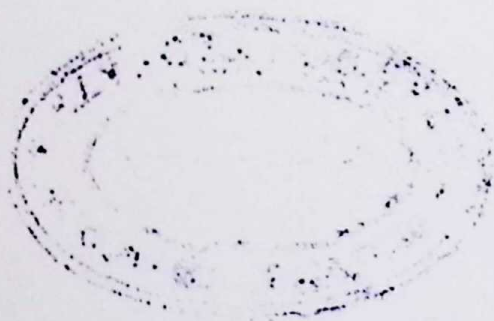
கிளிப்பாட்டு

ACCNO:39349

R65-9



ஜய ஜய ராம
ஜய ஜய ஜய ஜய ராம



418-6



ஸ்ரீ துஞ்சத்து ராமானுஜன் எழுத்தச்சன்றெ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

கிளிப்பாட்டு

This individual Edition is
Published with the benign

B. Ambika Bai

Ambika, Bhavan
Alwarcoil,
Neyyoor (Post),
K.K. District,
Tamil Nadu.

Sreerathi Krishnan Nair

B, 202 Rakhee, Vasant Utsav,
Thakur Village,
Kandivali (East),
Mumbai 400 101.
Ph. : 022-28847864
9869809171

Printed at
Padmashree Enterprises
Malad, Mumbai - 64.

1st Edition : Oct. 2010

2nd Edition : July. 2020

Price : Rs. 350/-

ஸ்ரீ முன்னுரை

“மஹாபாரதமும், இராமாயணமும்” பாரத தேசத்தின் இரு பெரும் இதிஹாஸங்கள். இவை இரண்டும் மனிதர்களுக்கு வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை கதை ரூபத்தில், தத்வத்தை ரஹஸ்மாக வைத்து தரும் அற்புத, பொக்கிஷங்கள். அதில் இராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமபிரானின் வாழ்க்கையையே கதைரூபமாக எளிதில் பாமர மக்களுக்கும் புரியும் படியாக தந்துள்ளார்கள் பண்டிதர்கள். பண்டைகாலத்தில் பகவான் வேதவ்யாசர் தந்த “அத்யாத்ம ராமாயணம் மூலம்”, வால்மீகிமுனிவர் தந்த “வால்மீகி ராமாயணம்” இவைகளை ஆதாரமாக கொண்டு ஸம்ஸ்கிருத மொழிகளில் பல ராமாயணங்கள் இயற்றப்பட்டன. ஸ்ரீராம கதைகள் நமது நாட்டில் மட்டுமல்லாது ஸ்ரீலங்கா, பர்மா, மலேயா, கம்பூஜ்யா, வியட்நாம், தாய்லாந்து, இந்தோனேஷியா, சைனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் தொன்று தொட்டே நிலவி வந்ததாக கூறப்படுகிறது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இதிகாச ராமாயணத்தை ஆதாரமாக கொண்டு மலையாளத்தில் “ஸ்ரீ துஞ்சத்து ராமானுஜன் எழுத்தச்சன்” என்கின்ற காவ்ய எழுத்தாளரால், பாமர ஜனங்களுக்கும் புரியும்படி எளிய காவ்ய நடையில் கிளி சொல்லுவதாகவே ராமாயணம் எழுதப்பட்டது. அதுவே “அத்யாத்ம ராமாயணம் கிளிபாட்டு” என கூறப்படும் நூல். இது கேரள மக்களிடத்தில் மிகவும் ப்ரஸித்தி பெற்றதாகும். ஸ்ரீ துஞ்சத்து ராமானுஜன் எழுத்தச்சன், கேரள மாநிலத்தில் மலபாரில், பொன்னானி தாலுக்காவில் த்றுகண்டியூரில் “துஞ்சத்து பறம்பு” எனும் இடத்தில் பிறந்தார். இவர் பிறந்த இடம் இன்றும் கேரள மக்களுக்கு வருந்தாவனமாக திகழ்கிறது. இவரை “பாஷா கவி” என்றும் “மலையாள மொழியின் பிதா” என்றும் கேரளமக்கள் புகழ்ந்துள்ளனர்.

மக்கள் மனதில் பக்தியை வளர்த்தி அதன் மூலம் ஞான, ஆத்ம தத்துவங்களை உணர்த்துவதே ஆசார்யன் ஆகிய இவரின் லட்சியம். அதனை தனது “அத்யாத்ம ராமாயணம் கிளிபாட்டு” என்ற க்ரந்தம் வழியாக நிறைவேற்றசெய்தார். இந்த நூல் அச்ச வெளியீடு வரும்முன்பே ஓலைசுவடியாக ப்ரஸித்தி அடைந்திருந்தது. பண்டை காலம் முதலே கேரளத்தில் எல்லா வீடுகளிலும், ஆலயங்களிலும் பாராயணம் செய்யப்பட்டு வந்த நிலை இன்றும் தொடர்கிறது. இந்த கலியுகத்தில் இது போன்ற பாராயணம் மிகவும் அவசியம். இந்த நூல், ஒரு த்ரிவேணி ஸங்கமம் ஆகிறது. “ஞானம்” ஆகிய கங்கையும் “பக்தி” ஆகிய யமுனையும் அந்தர்வாஹினியாகிய “வைராக்யம்” ஆகிய ஸரஸ்வதியும் கலந்த இத்ரிவேணியில் நீராடும் மனிதர்களுக்கு சரீரம், மனம், ஆத்மா இவைகள் பரிசுத்தம் ஆகும் என்பதில் ஐயமில்லை. “ஸ்ரீ ராமானுஜன் எழுத்தச்சனை கேரள மஹாகவியான வள்ளதோள்” இவ்வாறு புகழ்ந்துள்ளார்.

“காவ்யம் ஸுகேயம் கத ராகவீயம்
கர்த்தாவு துஞ்சத்துளவாய திவ்யன்
சொல்லுந்நதோ பக்தி மய ஸ்வரத்தில்
ஆனந்த லெப்திக்கு இனியெந்து வேண்டு?”

இது “அத்யாத்ம ராமாயணம் கிளிபாட்டு” காவ்யத்திற்கு கிடைத்த புகழ்.

ராம நாம மஹிமை - “ராம” என்ற பெயர் வஸிஷ்டரால் எம்பிரானுக்கு துட்டப்பட்டது. “ஓம் நமோ நாராயணாய” என்ற, அஷ்டாக்ஷரி மந்த்ரத்தின் பீஜாக்ஷரமான - “ரா” வையும் “ஓம் நம சிவாய” என்ற பஞ்சாக்ஷரி மந்த்ரத்தின் பீஜாக்ஷரமான “ம” வையும் சேர்த்து உண்டான தாரக மந்த்ரமேயாகும். இதில் வைஷ்ணவ - சைவ தேஜஸுகள் இரண்டறகலந்துள்ளதால் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாகும்.

“ராம” என்றால் ர, அ, ம என்ற மூன்று எழுத்துகளின் சேர்க்கை

ர - அக்னி - பாவங்களெ அழிக்கும்
அ - தூர்யன் - அஜ்ஞானத்தை அகற்றுபவன்
ம - சந்த்ரன் - விகாரத்தை அடக்கி சாந்தமாக்கும்
ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தில் பகவானே இதை கூறுகிறார்:

“ஸ்ரீராம ராம ராமேதி ரமே ராமே மனோரமே
ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராம நாம வரானனே ! ”

என்றால் முழு மனதோடு மூன்று முறை “ராம” என்ற நாமத்தை உச்சரித்தால் ஸஹஸ்ர நாமம் முழுவதும் பாராயணம் செய்ததற்கு சமம் என்று பொருள். ராம நாம மஹத்துவத்தை ராமாயணம் வாயிலாக உலகத்திற்கு புரிய வைத்தவர் “வால்மீகி முனிவர்”. அவரை அனைவரும் தலைவணங்கியே ஆக வேண்டும், வழிபறிகொள்ளைகாரனான ரத்னாகரன், முனிவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டு, “நாம் செய்த பாவ புண்யங்கள் நம்மையே வந்து சேரும் ” என உணர்ந்து தன் திருட்டு தொழிலையே விட்டு அனேக ஆண்டுகள் ராம நாமத்தை ஜபித்து புற்றால் (வால்மீகம்) உடல் மூடப்பட்டதால் வால்மீகி முனிவர் ஆனார். இது ராம நாமஜப மஹிமையால் தான். அதுபோல் எல்லோரும் நாம ஜபத்தால் பயனடைய வேண்டுகிறேன்.

நான் கன்யாகுமரி மாவட்டம், தக்கலை அருகில் ஆழ்வார்கோயில் என்ற சிறிய கிராமத்தில் பிறந்தேன். கடந்த 22 வருடங்களாக எனது குடும்பத்துடன் மும்பையில் வசித்து வருகிறேன். இங்கு எனது மலையாள ஸ்னேஹிதிகள் ஆடிமாதம் “அத்யாத்ம ராமாயணம் ” பாராயணம் செய்வதை பார்த்தும், எனக்கு கீதை, நாராயணீயம் சொல்லி தந்த எனது ஆசிரியையின் தூண்டுதலாலும், எனக்கு பாராயணம் செய்ய தமிழில் எழுத துடங்கினேன். குருகடாக்ஷத்தாலும் ஸ்ரீ ராமசந்த்ர மூர்த்தியின் அனுக்ரஹத்தாலும், பெரியோர்களின்

ஆசீர்வாதத்தாலும் 27 - 3 - 2007 ல் எழுதிமுடித்தேன். நான் பெற்ற பயன், பாராயணம் செய்யும் போது கிடைக்கும் ஆத்ம தைர்யம் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என தோன்றியது. எனது தாய்மொழி மலையாளம் படித்தது தமிழும் ஆகும். அதனால் தமிழில் எழுத துணிந்து இப்பணியை துவக்கி முடித்தேன். அதுபோல மலையாளம் புரிந்து தமிழ் படிக்க தெரிந்த அன்பர்களுக்காகவே இதை புஸ்தகமாக வெளியிடுகிறேன். எனக்கு தெரிந்த ஒரு அன்பரின் மூலம் திரு Konniyoor P. P. M. Nair அவர்களை சந்தித்தேன். ஸ்ரீராம க்ருபயால் அவரே இப்புஸ்தகத்தை அச்சிட்டு தருவதாக முன் வந்தார். அந்த அன்பு உள்ளத்திற்கும், என்னை எழுததூண்டிய எனது ஆசிரியைக்கும் (ஆனந்தவல்லி வாரியர், த்றிச்சம்பரம், கேரளா), எனக்கு ஒத்துழைப்பு தந்த என் குடும்பத்திற்கும், என்னை ஈன்றெடுத்த பெற்றோருக்கும், நான் இந்த பாதையில் வர காரணமான எனது ஸ்வேஹாதரனுக்கும் எல்லா அன்புள்ளங்களுக்கும் நன்றியை தெரிவித்து கொள்கிறேன். தமிழ் தெரிந்து மலையாளம் புரியும் மக்கள் யாவரும் இப்புஸ்தகத்தை பாராயணம் செய்து பலனடைய வேண்டுகிறேன். இந்த க்ரந்தத்தில் ஏதாவது பிழைகள் இருந்தால் மன்னிக்கவும். எல்லோரையும் ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்தி அனுக்ரஹிப்பாராக.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்.

இவண்
ஸ்ரீரதி கிருஷ்ணன் நாயர்

மும்பை.

ஸமர்ப்பணம்

கணபதி கடாஷுவம் குரு கடாஷுவம் ஸரஸ்வதி கடாஷுவம் நிறைந்தவரான “ ஸ்ரீராமானுஜன் எழுத்தச்சன்” இந்த “அத்யாத்ம ராமாயணம் கிளிப்பாட்டு” நமக்கு தந்த ஆசார்யனையும், ராம நாமத்தின் மஹிமையை தன் வாழ்க்கை கதையின் மூலம் பாமர மக்களுக்கு உணர்த்திய “வால்மீகி முனிவரையும்” மனதில் த்யானித்து, என்னை இந்த அத்யாத்மிக பாதையில் நடத்துகின்ற ஆசிரியர்களையும், என் குடும்பத்தினரையும் எனக்கு இப்பணியில் உதவியவர்களையும் தலைவணங்கி, நன்றி கூறி நான் தமிழில் எழுதிய “ அத்யாத்ம ராமாயணம் கிளிப்பாட்டு ” என்ற மலையாள காவ்ய நூலினை என்னை ஈன்ற தாய் தந்தையரின் திரு பாதங்களில் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

“ ஸ்றுஷ்டிக்கு ஒரு துணையாயி நிற்கும் அம்பிகே
தவ ஸ்றுஷ்டியில் உள்புக்கு வந்நு பிறந்ந ஞான்
ஸ்றுஷ்டி ஸ்திதிலெய காரண பூதனாகும்
விஸ்வேச்வரம் பஜிச்சீடுந்து தாமோதரம்.”

ஸ்ரீ ராம சந்த்ர மானஸ பூஜ

த்யானம்

த்யாயேத் ஆஜானு பாஹும்
 த்ருத சர தனுஷம் பெத்த பத்மாஸனஸ்த்வம்
 பீதம் வானோ வஸானம்
 நவ கமலதள ஸ்பர்த்தி நேத்றம் ப்ரஸன்னம்
 வாமாங்க ரூடா ஸீதாமுக கமலமிள லோசனம்
 நீரதாபம் நானா அலங்கார தீப்தம்
 தெதன முருஜடா மண்டலம் ராமசந்த்ரம்

மானஸ பூஜ

1. ஆவாஹயாமி விஸ்வேசம்
 ஜானகி வல்லபம் விபும்
 கௌஸல்யா தனயம் விஷ்ணும்
 ஸ்ரீராம ப்றக்ருதே பரம் !
2. ராஜாதி ராஜ ராஜேந்த்ர
 ராமசந்த்ர மஹீபதே
 ரத்ன ஸிம்ஹாஸனம் துப்யம்
 தாஸ்யாமி ஸ்வீகுரு ப்றபோ !
3. ஸ்ரீராம கெச்ச பகவன்
 ரகுவீரா ரகூத்தம
 ஜானக்யா ஸஹ ராஜேந்த்ர
 ஸுஸ்த்திரோ பவ ஸர்வதா !
4. ராமசந்த்ர மஹேஷ்வாஸ
 ராவணாந்தக ராகவா
 யாவத் பூஜாம் ஸமாப்யேகம்
 தாவத்வம் ஸன்னிதோ பவ !

5. ரகுநந்தன ராஜர்ஷே
ராம ராஜீவ லோசன
ரகுவம்சஜ மே தேவ
ஸ்ரீராம அபிமுகோ பவ !
6. ப்றஸீத ஜானகி நாத !
ஸுப்ரஸித்த ஸுரேஸ்வரா
ப்றஸன்னோ பவமே ராஜன்
ஸர்வேச மது ஸூதன !
7. சரணம் மே ஜகன் நாத
சரணம் பக்த வத்ஸல
வரதோ பவமே ராஜன்
சரணம் மே ரகூத்தம !
8. த்றலோக்ய பாவனானந்த
நமஸ்தே ரகுநாயக
பாத்யம் க்ருஹாண ராஜர்ஷே
நமோ ராஜீவலோசன !
9. பரிபூர்ண பரானந்த
நமோ ராமாய வேதஸே
ஹ்ருஹாணாக்யம் மயாதெத்தம்
க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஜனார்த்தன !
10. ஓம் நமோ வாஸுதேவாய
தத்வ ஞான ஸ்வருபினே
மது பார்க்கம் க்ருஹாணேமம்
ராஜ ராஜாய தே நம !

11. நம ஸத்யாய சுத்தாய
புத்யாய ஞானரூபிணே
ஹ்ருஹாணா சமனம் தேவ
ஸர்வ லோகைக நாயக !
12. ப்ரம்மாண்டோதர மத்யஸ்தை
ஸ்தீர்த்தைச்ச ரகுநந்தன
ஸ்னாப யிஷ்யாம்யஹம் பக்த்யா
த்வம் ஹ்ருகாண ஜனார்த்தன !
13. ஸந்தப்த காஞ்சன ப்றக்யம்
பீதாம்பரம் இமம் ஹரே
ஸம்ஹ்ருஹாண ஜகன்நாதா
ராமசந்த்ர நமோஸ்துதே !
14. ஸ்ரீராமாச்சுத யஞ்ஞேச !
ஸ்ரீதரானந்த ராகவா
ப்ரம்ம ஸுத்தம் ஸோத்தரீயம்
க்ருஹாண ரகுநாயக !
15. கிரீடஹார கேயூர
ரத்ன குண்டல மேகல
க்றைவேய கௌஸ்துபம் ஹாரம்
ரத்ன கங்கண நூபரான் !
16. ஏவமாதீனி ஸர்வாணி
பூஷணானி ரக்ஷத்தம்
அஹம் தாஸ்யாமி தே பக்த்யா
ஸம் க்ருஹாண ஜனார்த்தன !

17. குங்குமா குரு கஸ்தூரி
கர்ப்பூரோன் மிஸ்தசந்தனம்
துப்யம் தாஸ்யாமி விஸ்வேச
ஸ்ரீராம ஸ்வீகரு ப்றபோ !
18. துளசி குந்த மந்தரா
ஜாதி புன்னாக சம்பகை
கதம்ப கர வீரைச்ச
குஸுமை சத பத்றகை !
19. நீலாம்புஜைர் பில்வதளை
புஷ்ப மாலைச்ச ராகவா
பூஜயிஷ்யாம்யஹம் பக்த்யா
ஸம்ஹ்ருஹாண நமோஸ்துதே !
20. வனஸ்பதி ரஸைர் திவ்யைர்
கெந்தாண்ட்யை ஸு மனோஹரை
ராம சந்த்ர மஹீபால
தூபோயம் ப்றதி ஹ்ருஹ்யதாம் !
21. ஜோதிஷாம் பதயெ துப்யம்
நமோ ராமாய வேதஸே
ஹ்ருகாண தீபகம் ராஜம்
ஸ்த்றைலோக்ய திமிராபஹம் !
22. இதம் திவ்யானம் அமிர்தம்
ரஸை ஷட்பிர் விராஜிதம்
ஸ்ரீராம ராஜ ராஜேந்த்ர
நையவேத்யம் ப்றதி ஹ்ருக்யதாம் !

23. நாகவல்லி தளைர் யுத்தம்
பூகீபல ஸமன்விதம்
தாம்பூலம் ஹ்ருக்யதாம் ராம
காப்பூராத்ரி ஸமன்விதம் !

24. மங்களார்த்தம் மஹீபாலா
நீராஜன மிதம் ஹரே
ஸங்க்ருஹாண ஜகன்நாத
ராமசந்த்ர நமோஸ்துதே !

25. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீ ராமாய பரமாத்மனே
ஸர்வ பூதாந் தரஸ்தாய
ஸஸீதாய நமோ நம !

26. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீராம சந்த்ராய வேதஸே
ஸர்வ வேதாந்த வேத்யாய
ஸஸீதாய நமோ நம !

27. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீ விஷ்ணவே பரமாத்மனே
பராத்பராய ராமாய
ஸஸீதாய நமோ நம !

28. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீ ரகுநாதாய சார்ங்கினே
சின்மயானந்த ரூபாய
ஸஸீதாய நமோ நம !

29. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீராம க்ருஷ்ணாய சக்ரிணே
விசுத்த ஞான தேஹாய
ஸஸீதாய நமோ நம !
30. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீவாஸுதேவாய விஷ்ணவே
பூர்ணானந்தைக ரூபாய
ஸஸீதாய நமோ நம !
31. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீராம பத்ராய வேதஸே
ஸர்வலோக சரண்யாய
ஸஸீதாய நமோ நம !
32. ஓம் நமோ பகவதே
ஸ்ரீராமாயாமித தேஜஸே
ப்ரம்மானந்தைக ரூபாய
ஸஸீதாய நமோ நம !
33. ந்ருத்ய கீதாதி வாத்யாதி
புராண படனாதிபி
ராஜோபசாரைர் அகிலை
ஸந்துஷ்டோ பவ ராகவா !
34. விசுத்த ஞான தேஹாய
ரகுநாதாய விஷ்ணவே
அந்த கரண ஸம்சுத்திம்
தேஹி மே ரகு நந்தன !

35. நமோ நாராயணானந்த
ஸ்ரீராம கருணா நிதே
மாமுத்தர ஜகன்நாத
கோராத் ஸம்ஸார ஸாகராத் !
36. ராமசந்த்ர மகேஷ்வாஸ
சரணாகத தத்பர
த்றாஹிமாம் ஸர்வ லோகேச
தாபத்றய மஹானலாத் !
37. ஸ்ரீக்ருஷ்ண ! ஸ்ரீகர ஸ்ரீச
ஸ்ரீராம ஸ்ரீநிதே ஹரே
ஸ்ரீ நாத ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணோ
ஸ்ரீ நிர்சிம்ஹ க்ருபாநிதே !
38. கர்ப ஜன்ம ஜரா வ்யாதி
கோர ஸம்ஸார ஸாகராத்
மாமுத்தர ஜகன் நாதா
க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஜனார்த்தன !
39. ஸ்ரீராம கோவிந்த முகுந்த க்ருஷ்ணா
ஸ்ரீ நாத விஷ்ணோ பகவன் நமஸ்தே
ப்றௌடாதி ஷட்வர்க மஹாபயேப்போ
மாம் த்றாஹி நாராயண விஸ்வ மூர்த்தே !
40. ஸ்ரீராமச்சுத யஞ்ஞேச
ஸ்ரீதரானந்த ராகவா
ஸ்ரீ கோவிந்த ஹரே விஷ்ணோ
நமஸ்தே ஜானகீ பதே !

41. ப்ரம்மானந்தைக விஞ்ஞானம்
த்வன்னாம ஸ்மரணம் ந்ருணாம்
த்வத் பாதாம்புஜ ஸத்பக்திம்
தேஹி மே ரகு வல்லப !
42. நமோஸ்து நாராயண விஸ்வமூர்த்தே
நமோஸ்துதே சாச்வத விஸ்வயோனே
த்வமேவ விஸ்வம் ஸசராசரம்ச
த்வாம் ஏவ ஸர்வம் ப்ரவதந்தி ஸந்த
43. நமோஸ்துதே காரண காரணாய
நமோஸ்து கைவல்ய பலப்ரதாய
நமோ நமஸ்தேஸ்து ஜகன்மயாய
வேதாந்த வேத்யாய நமோ நமஸ்தே !
44. நமோ நமஸ்தே பரதாக்ரஜாய
நமோஸ்து யஜ்ஞ ப்ரதிபாலனாய
அனந்த யஜ்ஞேச ஹரே முகுந்த
கோவிந்த விஷ்ணோ பகவன் முராரே !
45. ஸ்ரீ வல்லபானந்த ஜகன்நிவாச
ஸ்ரீராம ராஜேந்த்ர நமோ நமஸ்தே
ஸ்ரீ ஜானகி காந்த விசால நேத்ர
ராஜாதி ராஜ த்வைமேஸ்து பக்தி !
46. தப்த ஜாம்பூன தேனைவ
நிர்மிதம் ரத்ன பூஷிதம்
ஸ்வார்ண புஷ்பம் ரகுஸ்நேஷ்டா
தாஸ்யாமி ஸ்வீகரு ப்றபோ !

47. ஹ்ருத் பத்ம கர்ணிகா மத்யே
ஸீதயா ஸஹ ராகவா
நிவஸத்வம் ரகு ஸ்நேஷ்ட்ரா
ஸர்வைராபரணை ஸஹ !
48. மனோ வாக்காய ஜுனிதம்
கர்ம யத்வா சுபாசபம்
தத் ஸர்வம் ப்றியதே பூயான்
நமோ ராமாய சார்ங்கினே !
49. அபராத ஸஹஸ்ராணி
க்ரியந்தேஹர்னிசம் மயா
தாஸோயம் இதிமாம் மத்வா
க்ஷமஸ்வ ரகுபங்கவ !
50. நமஸ்தே ஜானகீ நாத
ராமசந்தர மஹீபதே
பூர்ணானந்தைக ரூபாய
ஹ்ருகாணக்யம் நமோஸ்துதே !
51. ஏவம் ய குரு தே பூஜாம்
பெஹிர் வா ஹ்ருதயே பிச
ஸக்ருத் பூஜன மாத்நேண
ராம ஏவ பவேந் நர !
52. கிம் புன ஸததம் ப்ரமண்யேவம்
பூஜ்யஸ்தி தோஹி ஸ
ஸர்வான் காமானவாப்னோதி
சேஹ லோகே பரத்ரஜ !

53. ஏவம் ஸுதிக்கணதே ப்றோக்தம்
யதா ப்றுஷ்டம் த்வயா மம
ஹ்றுதயே மானஸி பூஜா
விதானம் ராகவ சுச்ச !

ஸ்ரீராம அஷ்டோத்தர - சத - நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம :
ஓம் ஸ்ரீ ராம பத்ராய நம :
ஓம் ஸ்ரீ ராம சந்தராய நம :
ஓம் சாச்வதாய நம :
ஓம் ராஜீவ லோசனாய நம :
ஓம் ஸ்ரீமதே நம :
ஓம் ராஜேந்தராய நம :
ஓம் ரகுபங்கவாய நம :
ஓம் ஜானகி வல்லபாய நம :
ஓம் ஜைத்தராய நம :
ஓம் ஜிதாமித்தராய நம :
ஓம் ஜனார்த்தனாய நம :
ஓம் விஸ்வாமித்தரப்றியாய நம :
ஓம் தாந்தாய நம :
ஓம் சரண த்றாண தத்பராய நம :
ஓம் பாலி ப்ரமதனாய நம :
ஓம் வாக்மினே நம :
ஓம் ஸத்ய வாசே நம :
ஓம் ஸத்ய விக்ரமாய நம :
ஓம் ஸத்ய வ்றுதாய நம :
ஓம் வ்றுத தராய நம :
ஓம் ஸதா ஹனுமதாஸ்றிதாய நம :
ஓம் கௌஸலேயாய நம :
ஓம் கரத்வம்ஸினே நம :

ஓம் விராத வத பண்டிதாய நம :
 ஓம்விபீஷண பரிதாத்ரே நம :
 ஓம் ஹர கோதண்ட கண்டனாய நம :
 ஓம் ஸப்த தால ப்றதேத்றேநம :
 ஓம் தசச்ரீவ சிரோஹராய நம :
 ஓம் ஜமதக்ன்ய மஹா தர்ப்ப தளனாய நம :
 ஓம் தாடக அந்தகாய நம :
 ஓம் வேதாந்த ஸாராய நம :
 ஓம் பவ ரோகஸ்ய பேஷஜாய நம :
 ஓம் தூஷண த்றிசிரோ ஹந்த்ரே நம :
 ஓம் த்றிமூர்த்தயே நம :
 ஓம் த்றி குணாத்மிகாய நம :
 ஓம் த்றி விக்றமாய நம :
 ஓம் த்றிலோகாத்மனே நம :
 ஓம் புண்ய சாரித்றகீர்த்தனாய நம :
 ஓம் த்றிலோக ரக்ஷகாய நம :
 ஓம் தன்வினே நம :
 ஓம் தண்ட காரண்ய கர்த்தனாய நம :
 ஓம் அகல்யா சாப சமனாய நம :
 ஓம் பித்று பக்தாய நம :
 ஓம் வரப்ரதாய நம :
 ஓம் ஜிதேந்த்றியாய நம :
 ஓம் ஜித க்ரோதாய நம :
 ஓம் ஜிதாமித்றாய நம :
 ஓம் ஜகத் குரவே நம :
 ஓம் ருஷ வானர ஸங்காதினே நம :
 ஓம் சித்றகூட ஸமாஸ்றயாய நம :
 ஓம் ஜயந்த த்றாண வரதாய நம :
 ஓம் ஸுமித்றா புத்றஸேவிதாய நம :
 ஓம் ஸர்வ தேவாதி தேவாய நம :
 ஓம் ம்றுத வானர ஜீவனாய நம :

ஓம் மாயா மாரீச ஹந்த்ரே நம :
 ஓம் மஹா தேவாய நம :
 ஓம் மஹா புஜயாய நம :
 ஓம் ஸர்வ தேவ ஸ்துதாய நம :
 ஓம் ஸௌம்யாய நம :
 ஓம் ப்ரஹ்மண்யாய நம :
 ஓம் முனி ஸம்ஸ்துதாய நம :
 ஓம் மஹா யோகினே நம :
 ஓம் மஹோ தாராய நம :
 ஓம் ஸுக்ரீவேப்ஸித ராஜ்யதாய நம :
 ஓம் ஸர்வ புண்யாதிக பலாய நம :
 ஓம் ஸ்ம்ருத ஸர்வாயக நாசனாய நம :
 ஓம் ஆதி புருஷாய நம :
 ஓம் பரம புருஷாய நம :
 ஓம் மஹா புருஷாய நம :
 ஓம் புண்யோதயாய நம :
 ஓம் தயா ஸாராய நம :
 ஓம் புராண புருஷோத்தமாய நம :
 ஓம் ஸ்மித வக்தராய நம :
 ஓம் மித பாஷினே நம :
 ஓம் பூர்வ பாஷினே நம :
 ஓம் ராகவாய நம :
 ஓம் அனந்த குண கம்பீராய நம :
 ஓம் தீரோதாத்த குணோத்தமாய நம :
 ஓம் மாயா மனுஷ சரித்தராய நம :
 ஓம் மஹா தேவாதி பூஜிதாய நம :
 ஓம் ஸேது க்ருதே நம :
 ஓம் ஜித வாராசயே நம :
 ஓம் ஸர்வ தீர்த்தமயாய நம :
 ஓம் ஹரயே நம :
 ஓம் ச்யாமாங்காய நம :
 ஓம் ஸுந்தராய நம :

ஓம் தூராய நம :
 ஓம் பீதவாஸஸே நம :
 ஓம் தனுர்தராய நம :
 ஓம் ஸர்வ யஜ்ஞாதிபாய நம :
 ஓம் யஜ்வினே நம :
 ஓம் ஜரா மரண வர்ஜ்ஜிதாய நம :
 ஓம் விபீஷண ப்ரதிஷ்டாத்நேநம :
 ஓம் ஸர்வாபரணா வர்ஜ்ஜிதாய நம :
 ஓம் பரமாத்மனே நம :
 ஓம் பர ப்ரஹ்மனே நம :
 ஓம் ஸச்சினாந்த விக்ரஹாய நம :
 ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே நம :
 ஓம் பரஸ்மை தாம்னே நம :
 ஓம் பராகாசாய நம :
 ஓம் பராத்பராய நம :
 ஓம் பரேசாய நம :
 ஓம் பாரகாய நம :
 ஓம் பராய நம :
 ஓம் ஸர்வ தேவாத்மிகாய நம :
 ஓம் பரஸ்மை நம :

நாமாவலி ஸம்பூர்ணம்

பொருளடக்கம்

பாலகாண்டம்	1
உமா மஹேஸ்வர ஸம்வாதம்	4
சிவன் பார்வதிக்கு கதயெ விஸ்தரிச்சு	
பறஞ்ஞு கொடுக்குந்நது	13
புற்ற லாபாலோசன	17
புற்ற காமேஷ்டி	18
பால லீல	25
விஸ்வாமித்தரன்றெ யாகரக்ஷ	26
தாடகா வதம்	30
அஹல்யா மோக்ஷம்	32
அஹல்யா ஸ்துதி	36
ஸீதா ஸ்வயம்வரம்	40
பார்கெவ கெர்வ சமனம்	50

அயோத்யாகாண்டம்	58
நாரத ராகவ ஸம்வாதம்	60
ஸ்ரீராம அபிஷேக ஆரம்பம்	66
ஸ்ரீராம அபிஷேக விக்னம்	72
விச்சின்னாபிஷேகம்	83
லக்ஷ்மணோபதேசம்	92
ராம ஸீதா ரஹஸ்யம்	104
வனயாத்ற	107
குஹ ஸங்கமம்	111
பரத்வாஜ ஆஸ்றம ப்றவேசம்	117
வால்மீகி ஆஸ்றம ப்றவேசம்	119
வால்மீகியுடெ ஆத்ம கத	122
சித்தர்கூட ப்றவேசம்	126
தசரதன்றெ சரமகெதி	127
நாரீ ஜன விலாபம்	133

பரதாநயனம்	134
பரதன்றெ விலாபம்	135
ஸம்ஸ்கார கர்மம்	141
பரதன்றெ வனயாத்த	142
பரத ராகவ ஸம்வாதம்	154
அத்றியாஸ்றம ப்றவேசம்	160

ஆரண்யகாண்டம்

மஹாரண்ய ப்றவேசம்	162
விராத வதம்	164
சரபங்க மந்திர ப்றவேசம்	168
முனிமண்டலாகமனவும் -	
-தத்வாஸ்றம ப்றவேசவும்	169
ஸுதீக்ஷணாஸ்றம ப்றவேசம்	170
அகஸ்த்ய ஸந்தர்சனம்	173
அகஸ்த்ய ஸ்துதி	176
ஜடாயு ஸங்கமம்	180
பஞ்சவடி ப்றவேசம்	180
லக்ஷ்மணோபதேசம்	181
தூர்ப்பணகா வ்றுத்தாந்தம்	185
கர வதம்	189
தூர்ப்பணகா விலாபம்	196
ராவண மாரிச ஸம்வாதம்	200
மாரீச நிக்ரஹம்	204
ஸீதாபஹரணம்	208
ஸீதான்வேஷணம்	212
ஜடாயுகெதி	215
ஜடாயு ஸ்துதி	219
கபந்த கெதி	220
கபந்த ஸ்துதி	223
சபர்யாஸ்றம ப்றவேசம்	227

கிஷ்கிந்தா காண்டம்	233
ஹனுமல் ஸங்கமம்	233
ஸுக்ரீவ ஸக்யம்	237
பாலி ஸுக்ரீவ கலஹ கத	240
பாலி ஸுக்ரீவ யுத்தம்	245
பாலி வதம்	247
தாரயோடுள்ள உபதேசம்	257
ஸுக்ரீவ ராஜ்யாபிஷேகம்	260
க்றியா மார்கோபதேசம்	263
ஹனுமல் ஸுக்ரீவ ஸம்வாதம்	266
ஸ்ரீராமன்றெ விரஹ தாபம்	268
லக்ஷ்மணன் ஸுக்ரீவனெ காண்மான் போகுந்நது	270
லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவன்மார் ஸ்ரீராம ஸன்னதியில்	
ப்ரவேசிக்குந்நது	276
ஸீதான்வேஷண உத்யோகம்	277
ஸ்வயம் ப்றபாகெதி	280
ஸ்வயம் ப்றபா ஸ்துதி	284
அங்கதாதிகளுடெ ஸம்சயம்	289
ஸம்பாதி வாக்யம்	293
ஸம்பாதியுடெ பூர்வ வ்றுத்தாந்தம்	297
ஸமுத்ர லெங்கனத்தினு கபிகளுடெ ஆலோசன	303
ஸுந்தரகாண்டம்	308
ஸமுத்ர லெங்கனம்	308
மார்க விக்னம்	309
லெங்கா லக்ஷ்மீ மோக்ஷம்	314
ஸீதா தர்சனம்	316
ராவணன்றெ புறப்பாடு	317
ராவணன்றெ இச்சாபங்கம்	320
ஸீதா ஹனுமல் ஸம்வாதம்	324
லெங்கா மர்த்தனம்	334
ஹனுமத் பெந்தனம்	339
ஹனுமான் ராவண ஸபையில்	341

ஹனுமான்றெ ஹிதோபதேசம்	342
லெங்கா தெஹனம்	347
ஹனுமான்றெ ப்றத்யாகெமனம்	352
யுத்தகாண்டம்	360
ஸ்ரீராமாதிகளுடெ நிஸ்சயம்	360
லெங்கா விவரணம்	362
யுத்த யாத்ற	365
ராவணாதிகளுடெ ஆலோசன	368
ராவண கும்பகர்ண ஸம்பாஷணம்	371
ராவண விபீஷண ஸம்பாஷணம்	373
விபீஷணன்றெ சரண ப்றாப்தி	378
சுக பெந்தனம்	387
ஸேது பெந்தனம்	389
ராவண சுக ஸம்வாதம்	398
சுகன்றெ பூர்வ வ்றுத்தாந்தம்	404
மால்யாவான்றெ வாக்யம்	406
யுத்தாரம்பம்	408
யுத்தத்தினு ராவணன்றெ புறப்பாடு	418
கும்பகர்ணன்றெ நீதி வாக்யம்	424
கும்பகர்ணவதம்	431
நாரத ஸ்துதி	434
அதிகாய வதம்	437
இந்த்ரஜித்தின்றெ விஜயம்	440
ஓளஷதத்தினாயி ஹனுமான்றெ கெமனம்	443
காலநேமியுடெ புறப்பாடு	445
காலநேமி வதம்	450
திவ்ய ஓளஷத பலம்	453
மேக நாத வதம்	455
ராவணன்றெ விலாபம்	467
ராவணன்றெ ஹோம விக்னம்	469
ராம ராவண யுத்தம்	475

அகஸ்த்ய ப்றவேசவும் ஆதித்ய ஸ்துதியும்	486
ஆதித்ய ஹ்றுதயம்	488
ராவண வதம்	489
ராவண காத்றதெஹனம்	493
விபீஷண ராஜ்யாபிஷேகம்	495
ஸீதா ஸ்வீகரணம்	496
தேவேந்த்ர ஸ்துதி	501
அயோத்யயிலேக்குள்ள யாத்ற	503
ஹனுமத் பரத ஸம்வாதம்	510
அயோத்யா ப்றவேசம்	511
ராஜ்யாபிஷேகம்	515
வானராதிகளுக்கு பகவான்-	
கொடுத்த அனுக்ரஹம்	524
ஸ்ரீராமன்றெ ராஜ்யபார பலம்	528
ராமாயண மஹாத்ம்யம்	529

உத்தர ராமாயணம் ஒந்நாம் அத்யாயம்

அகஸ்த்யாதிகளுடெ வரவு	531
ராக்ஷஸ குலோல்பத்தி	533
வைச்றவணன்றெ உத்பவம்	534
ரக்ஷஸ்ஸுகளுடெயும் யக்ஷன்மாருடெயும் - உத்பவம்	535

ரெண்டாம் அத்யாயம்

மாலிவதம்	543
ராவணாதிகளுடெ உத்பவம்	546
ராவணாதிகளுடெ தபஸ்ஸு	548
ப்ரம்மாவ ராவணாதிகளுக்கு- வரம் கொடுக்குந்நது	549

ப்ரஹ்ஸ்த தெளத்யம்	551
வைஸ்றவணன்றெ லங்கா -	
பரி த்யாகம்	554
கைலாஸோத்தாரணம்	563
அனாரண்ய சாபம்	570
கார்த்தவீர்ய விஜயம்	571
ராவண பெந்தனம்	574
ராவண மோசனம்	576
ராவணன் பாலியுடெ வாலில் குடுங்நியது	578
நாரத ராவண ஸம்பாஷணம்	579
நாரத யம ஸம்பாஷணம்	581
நரக வர்ணன	583
ராவண யம யுத்தம்	584
நாக லோகாதி விஜயம்	587
திவ்யாங்கனாபஹரணம்	590
நள கூபர சாபம்	594
ஸ்வர்க்க விஜயம்	596
ஸ்ரீராமன்றெ பெந்து மித்ராதி ஸல்காரம்	603
மூந்நாம் அத்யாயம்	608
அபவாத ஸ்றவணம்	609
ஸீதா பரித்யாகம்	611
ஸீதா பரிதேவனம்	617
ஸீதா ஸாந்தவனம்	620
ந்ருக சரிதம்	623
நிமி சரிதம்	625
யயாதி சரிதம்	627
லவணாஸுரோபத்ரவம்	628
லவணாஸுர யுத்தத்தினாயி சத்ருக்னன் போகுந்நு	631
ஸ்ரீராமன் யுத்த கௌசலங்ஙள் உபதேசிக்குந்நு	632
ஸௌதாச சரித்றம்	633

லவணாஸுர வதம்	635
சம்பூக நிக்ரஹம்	638
ஸுதேவ சரிதம்	640
தண்ட ராஜ சரிதம்	642
அச்வமேத மாஹாத்ம்யம்	644
அச்வமேத யாகம்	647
ராமாயண பாராயணம்	649
ஸீத்யுடெ பாதாள கெமனம்	652
கெந்தர்வ நிக்ரஹம்	655
லக்ஷ்மண பரித்யாகம்	660
ஸ்வர்க்காரோஹணம்	661
ப்ரம்மாவின்றெ ஸ்துதி	664
ராமாயண ஆரத்தி	671



ஸ்ரீ

துஞ்சத்து ராமானுஜன் எழுத்தச்சன்றெ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

கிளிப்பாட்டு

பாலகாண்டம்

ஹரி ஸ்ரீ கணபதயே நம
அவிக்னமஸ்து

ஸ்ரீராம ! ராம ! ராம ! ஸ்ரீராமசந்த்ர ! ஜெய !
ஸ்ரீராம ! ராம ! ராம ! ஸ்ரீராம பத்ர ! ஜெய !
ஸ்ரீராம ! ராம ! ராம ! ஸீதாபிராம ! ஜெய !
ஸ்ரீராம ! ராம ! ராம ! லோகாபிராம ! ஜெய !
ஸ்ரீராம ! ராம ! ராம ! ராவணாந்தக ராம !
ஸ்ரீராம மம ஹ்ருதிரமதாம் ராம ! ராம !
ஸ்ரீராகவாத்மாராம ! ஸ்ரீராம ! ரமாபதே
ஸ்ரீராம ! ரமணீய விக்ரஹ ! நமோஸ்துதே
நாராயணாய நமோ நாராயணாய நமோ
நாராயணாய நமோ நாராயணாய நம :
ஸ்ரீராமநாமம் பாடிவந்த பைங்கிளிப்பெண்ணே !
ஸ்ரீராம சரிதம் நீ செல்லீடு மடியாதெ
சாரிகபைதல் தானும் வந்திச்சு வந்த்யன்மாரெ
ஸ்ரீராம ஸ்ம்றுதியோடெ பறஞ்ஞதுடங்வினாள்

10

காரணனாய கெணநாயகன் ப்ரம்மாத்மகன்
காருண்யமூர்த்தி சிவசக்தி ஸம்பவன் தேவன்
வாரணமுகன் மம ப்றாரப்த விக்னங்ங்ளெ
வாரணம் செய்திடுவான் ஆவோளம் வந்திக்குந்நேன்
வாணீடுக அனாரதமென்னுடெ நாவுதன்மேல்
வாணி மாதாவே ! வர்ண விக்ரஹே ! வேதாத்மிகே !
நாணமென்னியே முதா நாவின்மேல் நடனசெய்க
ஏணாங்கானனே ! யதாகானனே திகம்பரன்
வாரிஜோத்பவ முகவாரிஜ வாஸே ! பாலே !
வாரிதி தன்னில் திரமாலகள் எந்ந போலெ
பாரதீ பதாவலி தோந்நேணம் காலே காலே
பாராதெ ஸலக்ஷணம் மேன்மேல் மங்கலசீலே !
வ்றுஷ்ணி வம்சத்தில் வந்நு க்றுஷ்ணனாய் பிறந்நொரு
விஷ்ணு விஸ்வாத்மா விசேஷிச்சு அனுக்ரஹிக்கணம்

20

விஷ்ணு ஜோத்பவ ஸுதநந்தன புத்தன் வ்யாஸன்
விஷ்ணு தான்தன்னெ வந்நு பிறந்ந தபோதனன் 30
விஷ்ணு தன்மாயா குணச்சரித்தமெல்லாம் கண்ட-
க்றுஷ்ணனாம் புராண கர்த்தாவினெ வணங்ஙந்நேன்

நான்மறநேராய ராமாயணம் சமைய்க்கயால்
நான்முகனுள்ளில் பெஹுமானத்தெ வளர்த்தொரு
வால்மீகி கவிஸ்நேஷ்டனாகிய மஹாமுனி
தான் மம வரம் தரிகெப்பொழும் வந்திக்குந்நேன்
ராமநாமத்தெ ஸதாகாலவும் ஜபிச்சீடும்
காம நாசனன் உமாவல்லபன் மஹேஸ்வரன்
ஸ்ரீமஹாதேவன் பரமேஸ்வரன் ஸர்வேஸ்வரன் 40
மாமகே மனஸி வாணீடுவான் வந்திக்குந்நேன்
வாரிஜோத் பவனாதியாகிய தேவன்மாரும்
நாரத ப்றமுகன்மாராகிய முனிகளும்
வாரிஜ சராராதி ப்ராண நாதயும் மம
வாரிஜ மகளாய தேவியும் துணய்க்கணம்

காரணபூதன்மாரம் ப்ராமணருடெ சரண்
ஆருணாம் புஜலீன பாம்சு ஸஞ்சயம் மம
சேதோ தர்பணத்தின்றெ மாலின்யமெல்லாம் தீர்த்து
சோதன செய்திடுவான் ஆவோளம் வந்திக்குந்நேன்
ஆதாரம் நானா ஜகன்மயானம் பகவானும்
வேதமெந்நல்லோ குருநாதன் தானருள்செய்து 50
வேதத்தின் ஆதார பூதன்மாரிக்காணாயொரு
பூதேவ ப்றவரன்மார் தத்வர சாபாதிகள்
தாற்று சங்கர விஷ்ணு ப்றவரன்மார்க்கும் மதம்
வேதஜ்ஞோத்தமன்மார் மாஹாத்மயங்ஙள் ஆர்க்கு சொல்லாம்
பாதஸேவகனாய பக்தனாம் தாஸன் ப்ரம்மபாதஜன்
அஜ்ஞானினாம் ஆத்யனாய் உள்ளொரு ஞான்
வேத ஸம்மிதமாய் மும்புள்ள ஸ்ரீராமாயணம்
போத ஹீனன்மார்க்கு அறியாம் வண்ணம் சொல்லிடுந்நேன்
வேத வேதாங்க வேதாந்தாதி வித்யகளெல்லாம்

சேதஸி தெளிஞ்ஞு உணர்ந்நு ஆவோளம் துணய்க்கணம் 60
 ஸுரஸம்ஹதிபதி ததனு ஸ்வாஹாபதி
 வரதன் பித்றுபதி நிர்றுதி ஜலபதி
 தரஸா ஸதாகதி ஸதயம் நிதிபதி
 கருணாநிதி பசுபதி நக்ஷத்றபதி
 ஸுரவாஹினீபதி தனயன் கெணபதி
 ஸுரவாஹினீபதி ப்றமத பூதபதி
 ஸ்றுதிவாக்யாத்மா தினபதி கேடானாம்பதி
 ஜகதி ச்சராச்சர ஜாதிகளாய் உள்ளோரும்
 அகதியாயோர் அடியனு அனுக்ரஹிக்கேணம்
 அகமே ஸுகமே ஞானனிசம் வந்திக்குந்நேன் 70
 அக்ரஜன் மம ஸதாம் விதுஷாமக்ரேஸரன்
 மத்குரு நாதன் அனேகாந்தே வாஸிகளோடும்
 உள்குருந்நிங்கல் வாழ்க ராமனாம் ஆச்சாரியனும்
 முக்யன்மாராய குருபூதன்மார் மற்றுள்ளோரும்

ஸ்ரீராமாயணம் புரா விரிஞ்ச விரசிதம்
 நூறுகோடி க்ரந்தம் உண்டில்லது பூமிதன்னில்
 ராமநாமத்தெஜ் ஜெபிச்சொரு காட்டளன் முன்னம்
 மாமுனி ப்றவரனாய் வந்நது கண்டு தாதா
 பூமியிலுள்ள ஜந்துக்களுக்கு மோக்ஷார்த்தம் இனி
 ஸ்ரீமஹா ராமாயணம் சமயக்க எந்நு அருள் செய்து 80
 வீணாபாணியும் உபதேசிச்ச ராமாயணம்
 வாணியும் வாத்மீகி தன் நாவின்மேல் வாணீடினாள்
 வாணீடுகவ்வண்ணமென் நாவின்மேல் ஏவம் சொல்வான்
 நாணமாகுந்நு தானும் அதினெந்தாவது இப்போள் ?
 வேத சாஸ்த்றங்ஙளுக்கு அதிகாரி அல்லந்நது ஓர்த்து
 சேதஸி ஸர்வம் க்ஷேமிச்சீடுவின் க்றுபயாலே
 அத்யாத்ம ப்றதீபகம் அத்யந்தம் ரகஸ்யமிது
 அத்யாத்ம ராமாயணம் ம்றுத்யுசாஸன ப்றோக்தம்
 அத்யயனம் செய்திடும் மர்த்ய ஜன்மிகளக்கெல்லாம்
 முக்தி ஸித்திக்கும் அசன்திக்தம் இஜ்ஜன்மம் கொண்டே.90

பக்தி கைக்கொண்டு கேட்டு கொள்ளுவின் சொல்லீடுவன்
 எற்றயும் சுருக்கி ஞான் ராம மாஹாத்மயம் எல்லாம்
 புத்தி மத்துக்களாயோர் இக்கத கேள்குந்நாகில்
 பெத்தராகிலுமுடன் முக்தராய் வந்நுகூடும்
 தாத்நீ பாரத்தெ தீர்ப்பான் ப்ரம்மாதி தேவகணம்
 ப்றார்த்திச்ச பக்தி பூர்வம் ஸ்தோத்தரம் செய்தது மூலம்
 துக்தாப்தி மத்யே போகிஸத்தமனாயீடுந்ந
 மெத்தமேல் யோகிநித்ர செய்தீடும் நாராயணன்
 தாத்நீமண்டலம் தன்னில் மார்த்தாண்ட குலத்திங்கல்
 தாத்நீந்த்ர வீரன் தசரதனு தனயனாய்
 ராத்நீச்சாரிகளாய ராவணாதிகள் தன்னெ
 மார்த்தாண்டாத்மஜபுரம் ப்றாபிப்பிச்சோரு ஸேஷம்
 ஆத்யமாம் ப்ரம்மத்வம் ப்றாபிச்ச வேதாந்த வாக்ய-
 வேத்யனாம் ஸீதாபதி ஸ்ரீபாதம் வந்திக்குந்நேன்.

100

உமா மஹேஸ்வர ஸம்வாதம்

கைலாஸாச்சலே தூர்யகோடி சோபிதே விமலாலயே
 ரத்னபீடே ஸம்விஷ்டம் த்யான நிஷ்டம்
 பாலலோசனம் முனிஸித்த தேவாதி ஸேவ்யம்
 நீலலோஹிதம் நிஜ பர்த்தாரம் விச்வேஸ்வரம்
 வந்திச்ச வாமோத்ஸங்கே வாழுந்ந பகவதி
 ஸுந்தரீ ஹைமவதி சோதிச்ச பக்தியோடெ
 “ஸர்வாத்மாவாய நாத ! பரமேஸ்வர ! போற்றி
 ஸர்வலோகாவாஸ ! ஸர்வேஸ்வர ! மஹேஸ்வர !
 ஸர்வ ! சங்கர ! சரணாகத ஜனப்றிய !
 ஸர்வதேவேச ! ஜகன்நாயக ! காருண்யாப்தே
 அத்யந்தம் ரகஸ்யமாம் வஸ்துவெந்நிரிக்கிலும்
 எற்றயும் மஹானுபாவன்மாராயுள்ள ஜனம்
 பக்தி விஸ்வாச சுஸ்றுஷாதிகள் காணும் தோறும்
 பக்தன்மார்க்கு உபதேசம் செய்தீடும் எந்நு கேள்ப்பு
 ஆகயால் ஞான் உண்டொந்நு நின்திருவடி தன்னோடு

110

ஆகாம்ஷா பரவச சேதஸா சோதிக்குந்நு 120
காருண்யம் என்னெ குறிச்சுண்டெங்கில் எனிக்கிப்போள்
ஸ்ரீராம தேவதத்வம் உபதேசிச்சீடணம்
தத்வபேதங்ஙள் விஜ்ஞான ஞான வைராக்யாதி
பக்தி லக்ஷணம் ஸாங்க்ய யோக பேதாதிகளும்
க்ஷேத்ரோபவாஸபலம் யாகாதிகர்ம பலம்
தீர்த்த ஸ்நானாதிபலம் தான தர்மாதி பலம்
வர்ண தர்மங்ஙள் புனர் ஆஸ்ரம தர்மங்ஙளும்
எந்நிவயெல்லாம் என்னோடு ஒந்நொழியாத வண்ணம்
நின்திருவடியருள் செய்து கேட்டது மூலம்
ஸந்தோஷம் அகதாரில் ஏற்றவுமுண்டாய் வந்நு 130
பெந்த மோக்ஷங்ஙளுடெ காரணம் கேள்க்கமூலம்
அந்தத்வம் தீர்ந்நுகூடி சேதஸி ஜகல்பதே !
ஸ்ரீராமதேவன் தன்றெ மாஹாத்மயம் கேள்பானுள்ளில்
பாரம் ஆக்ரஹமுண்டு ஞானதின் பாத்றமெங்கில்
காருண்யம்புதே கனிஞ்ஞருளி செய்திடணம்
ஆரும் நின்திருவடி ஒழிஞ்ஞில்லது சொல்வான்

ஈஸ்வரி காத்யாயனி பார்வதி பகவதி
சாச்வதனாய பரமேஸ்வரனோடவண்ணம்
சோத்யம் செய்தது கேட்டு தெளிஞ்ஞு தேவன்
ஜகதாத்யன் ஈஸ்வரன் மந்தஹாஸம் பூண்டருள்செய்து : 140
தன்யே ! வல்லபே ! கிரிகன்யே ! பார்வதி ! பத்ரே !
நின்னோளம் ஆர்க்குமில்ல பகவத்பக்தி நாதே !
ஸ்ரீராமதேவதத்வம் கேட்கணமெந்நு மனதாரில்
ஆகாம்ஷ உண்டாயி வந்நது மஹாபாக்யம்
முன்னம் என்னோடு இதாரும் சோத்யம் செய்தீல ஞானும்
நின்னாணெ கேளப்பிச்சதில்ல ஆரெயும் ஜீவநாதே !
அத்யந்தம் ரகஸ்யமாய் உள்ளொரு பரமாத்ம
தத்வார்த்தம் அறிகயில் ஆக்ரஹமுண்டாயதும்
பக்த்யதிசயம் புருஷோத்தமன் தங்கலேற்றம்
நித்யவும் சித்தகாம்பில் வர்த்திக்க தன்னெமூலம் 150

ஸ்ரீராமபாதாம்புஜம் வந்திச்சு ஸம்க்ஷேபிச்சு
 ஸாரமாய் உள்ள தத்வம் சொல்லுவன் கேட்டாலும் நீ
 ஸ்ரீராமன், பரமாத்மா, பரமானந்தமூர்த்தி
 புருஷன், ப்றக்றுதிதன் காரணனேகன், பரன்
 புருஷோத்தமன், தேவன், அனந்தன், ஆதிநாதன்
 குரு, காருண்ய மூர்த்தி, பரமன் பரப்ரம்மம்
 ஜகத் உத்பவஸ்திதி ப்ரளய கர்த்தாவாய
 பகவன் விரிஞ்ச, நாராயணன், சிவாத்மகன்
 அத்வயன், ஆத்யன், அஜன், அவ்யயன், ஆத்மாராமன்
 தத்வாத்மா ஸச்சின்மயன் ஸகளாத்மகனீசன்
 மானுஷன் எந்நு கல்ப்பிச்சீடுவோர் அஜ்ஞானிகள்
 மானஸம் மாயா தமஸ் ஸம்வ்றுதமாக மூலம்
 ஸீதாராகவ ! மருல் ஸுவினு ஸம்வாதம் மோக்ஷ -
 ஸாதனம் சொல்வன் நாதே ! கேட்டாலும் தெளிஞ்நு நீ

160

எங்கிலோ முன்னம் ஜகன்நாயகன் ராமதேவன்
 பங்கஜ விலோசனன் பரமானந்தமூர்த்தி
 தேவகண்டகனாய பங்க்தி கண்டனெ கொந்நு
 தேவியும் அனுஜனும் வானர படயுமாய்
 ஸத்வரம் அயோத்யபுக்கு அபிஷேகவும் செய்து
 ஸத்தா மாத்றாத்மா ஸகலேசன் அவ்யயன் நாதன்
 மித்றபுத்றாதிகளாம் மித்றவர்கத்தாலும்
 அத்யுத்தமன்மாராம் ஸஹோதர வீரன்மாராலும்
 கீகஸாத்மஜா ஸுதனாம் விபீஷணனாலும்
 லோகேசாத்மஜனாய வஸிஷ்டாதிகளாலும்
 ஸேவ்யனாய ஸுரீரயகோடி துல்ய தேஜஸா
 ஜகத்ராவ்யமாம் சரிதவும் கேட்டு கேட்டானந்திச்சும்
 நிர்மலமணிலஸல் காஞ்சன ஸிம்ஹாஸனே
 தன் மாயா தேவியாய ஜானகியோடும் கூடி
 ஸானந்தம் இருந்நருளீடுந்ந நேரம் பரம் -
 ஆனந்தமூர்த்தி திருமும்பிலாமாறு பக்த்யா
 வந்திச்சு நில்க்குந்நொரு பக்தனாம் ஜகல்ப்ராண-

170

180

நந்தனன் தன்னெ த்ருகண்பார்த்து காருண்யமூர்த்தி
 மந்தஹாஸவம் பூண்டு ஸீதயோடருள் செய்து
 “ஸுந்தரரூபே ! ஹனுமானெ நீ கண்டாயல்லீ
 நின்னிலும் என்னிலும் உண்டெல்லா நேரவும் இவன்
 தன்னுள்ளில் அபேதாயுள்ளொரு பக்தி நாதே !
 தன்யே ! ஸந்ததம் பரமாத்மஜ்ஞானத்தெ ஒழிச்சு
 ஒந்நிலும் ஒருநேரம் ஆசயும் இல்லயல்லோ
 நிர்மலன் ஆத்மஜ்ஞானத்தின் இவன் பாத்றமத்றே
 நிர்மமன் நித்ய ப்ரம்மசாரிகள் மும்பனல்லோ 190
 கல்மஷம் இவன் ஏதும் இல்லெந்நு தரிச்சாலும்
 தன் மனோரதத்தெ நீ நல்கணம் மடியாதெ
 நம்முடெ தத்வம் இவன்னறியிக்கேணம் இப்போள்
 சின்மயே ! ஜகன்மயே ! ஸன்மயே ! மாயாமயே !
 ப்ரம்மோபதேசத்தினு துர்லபம் பாத்றமிவன்
 ப்ரம்மஜ்ஞானார்த்திகளில் உத்தமோத்தமனெடோ”

ஸ்ரீராமதேவன் ஏவமருளி செய்த நேரம்
 மாருதி தன்னெ விளிச்சருளி செய்துதேவி
 “வீரன்மார் துடும் மகுடத்தின் நாயகக்கல்லே
 ஸ்ரீராமபாதபக்த ப்றவர ! கேட்டாலும் நீ 200
 ஸச்சிதானந்தம் ஏகம் அத்வயம் பரப்ரம்மம்
 நிச்சலம் ஸர்வோபாதி நிர்முக்தம் ஸத்தாமாத்றம்
 நிச்சயிச்சறிஞ்ஞ கூடாதொரு வஸ்துவெந்நு
 நிச்சயிச்சாலும் உள்ளில் ஸ்ரீராமதேவனெ நீ
 நிர்மலம் நிரஞ்ஜனம் நிர்குணம் நிர்விகாரம்
 ஸன்மயம் சாந்தம் பரமாத்மானம் ஸதானந்தம்
 ஜன்ம நாசாதிகளில்லாதொரு வஸ்து
 பரப்ரம்மம் ஈ ஸ்ரீராமன் எந்நறிஞ்ஞ கொண்டாலும் நீ
 ஸர்வகாரணம் ஸர்வவ்யாபினம் ஸர்வாத்மானம்
 ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வேஸ்வரம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் நித்யம் 210
 ஸர்வதா ஸர்வாதாரம் ஸர்வ தேவதாமயம்
 நிர்விகாராத்மா ராம தேவனெந்நறிஞ்ஞாலும்

என்னுடெ தத்வமினிச்சொல்லீடாமுள்ள வண்ணம்
 நின்னோடு ஞான் தான் மூலப்றக்றுதியாயதெடோ !
 என்னுடெ பதியாய பரமாத்மாவு தன்றெ
 ஸன்னிதிமாத்றம் கொண்டு ஞானிவ ஸ்றுஷ்டிக்குந்து
 தத்ஸான்னித்யம் கொண்டென்னால் ஸ்றுஷ்டமாம் அவயெல்லாம்
 தத்ஸ்வருபத்திங்கல் ஆக்கிடுந்து புத ஜனம்
 தத்ஸ்வருபத்தினுண்டோ ஜன்னாதிகளெந்து
 தத்ஸ்வருபத்தெ அறிஞ்ஞுவனே அறியாவு 220
 பூமியில் தினகர வம்சத்தில் அயோத்யயில்
 ராமனாய் ஸர்வேஸ்வரன் தான் வந்து பிறந்ததும்
 ஆமிஷபோஜிகளெ வதிப்பானாய்க் கொண்டு
 விஸ்வாமிதறனோடும் கூடெயெழுந்நள்ளிய காலம்
 க்றுத்தயாயடுத்தொரு துஷ்டயாம் தாடகயெ
 பெத்ததிமத்யே கொந்து ஸத்வரம் ஸித்தாஸ்றமம்
 பெத்தமோதேன புக்கு யாக ரக்ஷயும் செய்து
 ஸித்த ஸங்கல்பனாய கௌசிகமுனியோடும்
 மைதிலராஜ்யத்தினாய் கொண்டு போகுந்ந நேரம்
 கௌதம பத்னியாயோர் அஹல்யா சாபம் தீர்த்து 230
 பாதபங்கஜம் தொழுதவளெ அனுக்ரஹிச்ச
 ஆதரபூர்வம் மிதிலாபுரமகம் புக்கு
 முப்புரவையியுடெ சாபவும் முறிச்சுடன்
 மல்பாணி க்ரஹணவும் செய்து போகுந்ந நேரம்
 முல்புக்கு தடுத்தொரு பார்கவராமன் தன்றெ
 தெர்ப்பவும் அடக்கி வன்போடு அயோத்யயும் புக்கு
 த்வாதச ஸம்வத்ஸரம் இருந்து ஸுகத்தோடெ
 தாதனும் அபிஷேகத்தினு ஆரம்பிச்சானது
 மாதாவு கைகேயியும் முடக்கியது மூலம்
 ப்றாதாவாகிய ஸுமித்ராத்மஜனோடும் கூடெ 240
 சித்தகூடம் ப்றாபிச்ச வஸிச்ச காலம் தாதன்
 வ்றுத்தாரிபுரம் புக்கு வ்றுத்தாந்தம் கேட்ட சேஷம்
 சித்த சோகத்தோடு உதக க்றியாதிகள் செய்து

பக்தனாம் பரதனெ அயச்சு ராஜ்யத்தினாய்
 தண்டகாரண்யம் புக்க காலத்து விராதனெ
 கண்டிச்சு கும்போத்பவனாம் அகஸ்த்யனெ கண்டு
 பண்டிதன்மாராம் முனிமாரோடு ஸத்யம் செய்து
 தண்டமென்னியே ரகேஷா வம்சத்தே ஓடுக்குவான்
 புக்கிது பஞ்சவடி தற்றவாணீடும் காலம்

புஷ்கர சரபரவசயாய் வந்நாளல்லோ

250

ரகேஷா நாயகனுடெ ஸோதரி தூர்ப்பணக
 லக்ஷ்மணன் அவளுடெ நாஸிகா சேதம் செய்து
 உன்னதனாய கரன் கோபிச்சு யுத்தத்தினாய்
 வந்நிது பதிந்நாலு ஸஹஸ்றம் படயொடும்
 கொந்நிது மூநேமுக்கால் நாழிக கொண்டு தன்னெ
 பின்னெ தூர்ப்பணக போய் ராவணனோடு சொந்நாள்
 மாயயா பொன்மானாய் வந்நோரு மாரீசன் தன்னெ
 ஸாயகம் ப்றயோகிச்சு ஸத்கதி கொடுத்தப்போள்
 மாயா ஸீத்யெ கொண்டு ராவணன் போயசேஷம்

மாயா மானுஷன் ஜடாயுஸ்ஸின்னு மோக்ஷம் நல்கி

260

ராக்ஷஸ வேஷம் பூண்ட கபந்தன் தன்னெ கொந்நு
 மோக்ஷவும் கொடுத்து போய் சபரிதன்னெ கண்டு
 மோக்ஷதன் அவளுடெ பூஜயும் கை கொண்டத
 மோக்ஷ தானவும் செய்து புக்கிது பம்பாதீரம்
 தற்றகண்டிது நின்னெபின்னெ நின்னோடு கூடி
 மித்றநந்தனனாய ஸுக்ரீவன் தன்னெக்கண்டு
 மித்றமாயிருப்பூதெந்நு அன்யோன்யம் ஸக்யம் செய்து

வ்றுத்தாரி புத்றனாய பாலியெ வதம் செய்து

ஸீதான்வேஷணம் செய்து தக்ஷிண ஜலதியில்
 ஸேதுபெந்தனம் லங்காமர்த்தனம் பின்ன சேஷம்

270

புத்றமித்ற அமாத்ய ப்றுத்யாதிகளோடும் கூடி

யுத்தஸன்னத்தனாய சத்றுவாம் தசாஸ்யென

சஸ்த்நேண வதம் செய்து ரக்ஷிச்சு லோகத்றயம்

பக்தனாம் விபீஷணன்னு அபிஷேகவும் செய்து

பாவகன் தங்கல் மறஞ்ஞிருந்நோரு என்னெபின்னெ

பாவனயெந்நு லோக ஸம்மதமாக்கி கொண்டு

பாவகனோடு வாங்கி புஷ்பகம் கரயேறி
 தேவகனோடும் அனுவாதம் கொண்டு அயோத்யயாம்
 ராஜ்யத்தினு அபிஷேகம் செய்து தேவாதிகளால்
 பூஜ்யனாய் இருந்நருளீடனான் ஜகன்நாதன் 280
 யாஜ்யனாம் நாராயணன் பக்தியுள்ளவர்க்கு
 ஸாபூஜ்யமாம் மோக்ஷத்தெ நல்கீடனான் நிரஞ்ஜனன்
 ஏவமாதிகளாய கர்மங்ஙள் தன்றெமாயா-
 தேவியாம் என்னெ கொண்டு செய்யிப்பிக்குந்நு நூனம்
 ராமனாம் ஜகத்குரு நிர்குணன், ஜகதபிராமன்
 அவ்யயன், ஏகன், ஆனந்தாத்மகன்
 ஆத்மாராமன், அத்வயன், பரன் நிஷ்களன், வித்வல் ப்ருங்க -
 ஆராமன் அச்சுதன் விஷ்ணு பகவான் நாராயணன்
 கெமிக்கெந்நதும் புனர் இரிக்கெந்நதும் கிஞ்சில்
 ப்ரமிக்கெந்நதும் ததா துக்கிக்கெந்நதும் இல்ல 290
 நிர்விகாராத்மா தேஜோமயனாய் நிறஞ்ஞொரு
 நிர்வறுதன் ஒரு வஸ்து செய்கயில்லொரு நாளும்
 நிர்மலன், பரிணாமஹீனன் ஆனந்த மூர்த்தி
 சின்மயன், மாயாமயன், தன்னுடெ மாயாதேவி
 கர்மங்ஙள் செய்யுந்நது தானெந்நு தோந்நிக்குந்நு
 தன் மாயா குணங்ஙளெ தான் அனுஸரிக்கயால்”

அஞ்சனா தனயனோடு இங்ங்ஙன ஸீதாதேவி
 கஞ்ஜலோசன தத்வமுபதேசிச்ச சேஷம்
 அஞ்ஜஸா ராமதேவன் மந்தஹாஸவும் செய்து
 மஞ்ஞளவாசா புனர்வனோடு அருள்செய்து, 300

“பரமாத்மாவாகுந்ந பிம்பத்தின் ப்றதிபிம்பம்
 பரிச்சில் காணுந்நது ஜீவாத்மாவறிகெடோ !
 தேஜோ ரூபிணியாகுமென்னுடெ மாயதங்கல்
 வ்யாஜமென்னியே நிழலிக்குந்நு கபிவர !
 ஓரோரோ ஜலாசயே கேவலம் மஹாகாசம்
 நேரே நீ காண்மீலயோ ? கண்டாலுமதுபோலெ

ஸாக்ஷாலுள்ளொரு பரப்ரம்மமாம் பரமாத்மா
 ஸாக்ஷியாயுள்ள பிம்பம் நிச்சலமது ஸகே
 தத்வ மஸ்யாதி மஹாவாக்யார்த்தம் கொண்டு மம
 தத்வத்தெயறிஞ்ஞீடாம் ஆச்சார்ய காருண்யத்தால் 310
 மத்பக்தனாயுள்ளவன் இப்பதமறியும்போள்
 மத்பாவம் ப்றாபிச்சீடும் இல்ல ஸம்சயம் ஏதும்
 மத்பக்தி விமுகன்மார் சாஸ்த்றகெர்த்தங்ஙள் தோறும்
 ஸத்பாவங்கொண்டு சாடி வீணு மோஹிச்சீடுந்நு
 பக்தி ஹீனன்மார்க்கு நூறாயிரம் ஜன்மம் கொண்டும்
 ஸித்திக்கயில்ல தத்வஜ்ஞானவும் கைவல்யவும்
 பரமாத்மாவாம் மம ஹ்றுதயம் ரஹஸ்யம்
 இதொரு நாளும் மத்பக்தி ஹீனன்மாராய் மேவிடும்
 நரன்மாரோடு பறஞ்ஞறியிக்கருதெடோ !
 பரமம் உபதேசமில்ல இதின் மீதெயொந்நும் ” 320
 ஸ்ரீமஹாதேவன் மஹாதேவியோடருள் செய்து
 ராம மாஹாத்மயமிதம் பவித்றம் குஹ்யதமம்
 ஸாக்ஷால் ஸ்ரீராம ப்றோக்தம் வாயுபுத்றனாய் கொண்டு
 மோக்ஷதம் பாபஹரம் ஹ்றுதயம் ஆனந்தோதயம்
 ஸர்வ வேதாந்த ஸாரஸம்க்ரஹம் ராமதத்வம்
 திவ்யனாம் ஹனுமானோடு உபதேசிச்சதெல்லாம்
 பக்திபூண்டனாரதம் படிச்சீடுந்ந புமான்
 முக்தனாய் வருமொரு ஸம்சயமில்ல நாதே !
 ப்ரம்மஹத்யாதி துரிதங்ஙளும் பெஹுவிதம்
 ஜன்மங்ஙள் தோறும் ஆர்ஜஜிச்சுள்ளவ எந்நாகிலும் 330
 ஓக்கவே நசிச்சபோம் எந்நருள் செய்து ராமன்
 மர்கடப்றவரனோடு எந்நது ஸத்யமல்லோ
 ஜாதிநிந்நிதன், பரஸ்த்ரீ, தனஹாரி பாபி
 மாத்றுகாதகன் பித்றுகாதகன் ப்ரம்மஹந்தா
 யோகி, வ்றுந்தாபகாரி ஸ்வர்ணஸ்தேயி துஷ்டன்
 லோக நிந்நிதன் ஏற்றமெங்கிலுமவன் பக்த்யா
 ராம நாமத்தெ ஜெபிச்சீடுகில் தேவகளால்
 ஆமோத பூர்வம் பூஜ்யனாய் வருமத்றயல்ல

யோகீந்தரன் மாரால் போலும் அலப்யமாய விஷ்ணு
லோகத்தெ ப்றாபிச்சீடுமில்ல ஸம்சயமேதும்

340

இங்ங்ன மஹாதேவன் அருள் செய்தது கேட்டு
திங்ங்னும் பக்திபூர்வம் அருள்செய்திது தேவி
“மங்களாத்மாவே ! மம பர்த்தாவே ! ஜகல்பதே !
கெங்காகாமுக ! பரமேஸ்வர ! தயாநிதே !
பன்னக விபூஷண ! ஞான் அனுக்ரஹீதயாய்
தன்யயாய், க்ருதார்த்தயாய், ஸ்வஸ்த்தயாய் வந்நேனல்லோ
சின்னமாய் வந்நு மம ஸந்தேஹமெல்லாமிப்போள்
ஸன்னமாயிது மோஹமொக்கெ நின் அனுக்ரஹால்
நிர்மலம் ராம தத்வாம்றுதமாம் ரஸாயனம்
த்வன்முகோத் கெளிதமாவோளம் பானம் செய்தாலும் 350
என்னுள்ளில் த்றுப்தி வரிகெந்நுள்ளது இல்லயல்லோ
நிர்யணம் அதுமூலம் ஒந்நுண்டு சொல்லுந்நு ஞான்
ஸம்க்ஷபிச்சு அருள் செய்தது ஏதுமே மதியல்ல
ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணன் தன் மாஹாத்மயங்ங்ள் எல்லாம்
கிம்க்ஷணன்மார்க்கு வித்யயுண்டாகயில்லயல்லோ
கிங்கணன்மாராய் உள்ளோர்க்கு அர்த்தவும் உண்டாய்வரா
கிம் ம்ருணன்மார்க்கு நித்ய ஸௌக்யவும் உண்டாய்வரா
கிம்தேவன்மார்க்கு கெதியும் புனரது போலெ
உத்தமமாய ராமசரிதம் மனோஹரம்
விஸ்தரிச்சருளி செய்தீடணம் மடியாதெ” 360
ஈஸ்வரன், தேவன், பரமேஸ்வரன், மஹேஸ்வரன்
ஈஸ்வரியுடெ சோத்யம் இங்ங்ன கேட்ட நேரம்
மந்தஹாஸவும் செய்து சந்த்ரசேகரன் பரன்
ஸுந்தரகாத்ரீ ! கேட்டு கொள்ளுகெந்நு அருள் செய்து
வேதாவு சதகோடி க்ரந்தவிஸ்தரம் புரா
வேத ஸம்மிதமருள் செய்திது ராமாயணம்
வால்மீகி புனரிருபத்து நாலாயிரமாய்
நான்முகன் நியோகத்தால் மானுஷ முக்த்யர்த்தமாய்
சமச்சான் அதிலிது சுருக்கி ராமதேவன்
நமுக்கும் உபதேசிச்சீடணான் ஏவம் புரா 370

அத்யாத்ம ராமாயணமெந்நு பேரிதினு நிதம்
 அத்யயனம் செய்யுந்நோர்க்கு அத்யாத்மஜ்ஞானமுண்டாம்
 புத்தறஸந்ததி, தன ஸம்றுத்தி, தீர்க்காயுஸும்,
 மித்தறஸம்பத்தி, கீர்த்தி, ரோகசாந்தியுமுண்டாம்
 பக்தியும் வர்த்திச்சீடும் முக்தியும் ஸித்திச்சீடும்
 எதறயும் ரஹஸ்யம் இதைங்கிலோ கேட்டாலும் நீ

சிவன் பார்வதிக்கு கதயெ விஸ்தரிச்சு பறஞ்ஞு கொடுக்குந்நது

பங்க்தி கந்தர முகராக்கஸ வீரன்மாரால்
 ஸந்ததம் பாரேண ஸந்தப்தயாம் பூமிதேவி
 கோரூபம் பூண்டு தேவ தாபஸ கெணத்தொடும்
 ஸாரஸாஸன லோகம் ப்றாபிச்சு கரஞ்ஞற்றம்
 வேதனயெல்லாம் விதாதாவினோடு அறியிச்சாள்
 வேதாவும் முஹூர்த்த மாத்றம் விசாரிச்ச சேஷம்
 வேத நாயகனாய நாதனோடிவ செந்நு
 வேதனம் செய்கயென்யே மற்றொரு வழியில்ல
 ஸாரஸோத்பவன் ஏவம் சிந்திச்ச தேவன்மாரோடு
 ஆருடகேதம் தம்மெ கூட்டி கொண்டங்ங் போயி
 கூர்ஸாகரதீரம் ப்றாபிச்ச தேவ முனிமாரோடு
 கூடி ஸ்துதிச்சீடினான் பக்தியோடெ;

380

பாவனயோடும் கூடி புருஷஸூக்தம் கொண்டு
 தேவனெ ஸேவிச்சிருந்நீடினான் வழிபோலெ
 அந்நேரமொரு பதினாயிரம் ஆதித்யன்மார்
 ஒந்நிச்சு கிழக்குதிச்ச உயருந்நது போலெ
 பத்ம ஸம்பவன் தனிக்கன்போடு காணாய் வந்நு
 பத்மலோசனனாய பத்மனாபனெ மோதால்
 முக்தன்மாராயுள்ளொரு ஸித்த யோகிகளாலும்
 தூர்தர்சமாய பகவத்ரூபம் மனோஹரம்
 சந்த்ரிகா மந்தஸ்மித ஸுந்தரானன பூர்ண-

390

சந்த்ர மண்டலம், அரவிந்தலோசனம் தேவம்
இந்த்ர நீலாபம் பரமிந்திரா மனோஹர-
மந்திர வக்ஷஸ்தலம் வந்த்யம் ஆனந்தோதயம் 400
வத்ஸலாஞ்சன வத்ஸம் பாதபங்கஜ பக்த-
வத்ஸலம் ஸமஸ்தலோகோத்ஸவம் ஸத்ஸேவிதம்
மேரு ஸன்னிப கிரீடோதயல் குண்டல முக்தா -
ஹார கேபூராங்கத கடக கடிஸூத்ர -
வலயாங்குலீயக ஆத்ய அகில விபூஷணா -
கலித களேபரம் கமலா மனோஹரம்
கருணாகரம் கண்டு பரமானந்தம் பூண்டு
ஸரஸீருஹபவன் மதுர ஸ்புடாக்ஷரம்
ஸரஸபதங்ஙளால் ஸ்துதிச்சு துடங்ஙினான் :
பரமானந்தமூர்த்தே ! பகவன் ! ஜெய ஜெய ! 410
மோக்ஷகாமிகளாய ஸித்த யோகிந்த்ரன்மார்க்கும்
ஸாக்ஷால் காண்மதின்னு அருதாதொரு பாதாம்புஜம்
நித்யவும் நமஸ்துதே ! ஸகல ஜகத்பதே !
நித்ய நிர்மல மூர்த்தே ! நித்யவும் நமோஸ்துதே !
ஸத்யஜ்ஞானானந்த ஆனந்தாம்றுத அத்வயம் ஏகம்
நித்யவும் நமோஸ்துதே ! கருணா ஜல நிதே !
விஸ்வெத்தெ ஸ்றுஷ்டிச்சு , ரக்ஷிச்சு ஸம்ஹரிச்சீடும்
விஸ்வநாயகா ! போற்றி ! நித்யவும் நமோஸ்துதே
ஸ்வாத்யாய தபோ தான யஜ்ஞாதி கர்மங்ஙளால்
ஸாத்யமல்லொருவனும் கைவல்யம் ஒரு நாளும் 420
முக்தியெ ஸாதிக் கேணம் எங்கிலோ பவல்பாத -
பக்தி கொண்டொழிஞ்ஞு மற்றொந்நினால் ஆவதல்ல
நின்திருவடியுடெ ஸ்ரீபாதாம்புஜத்வந்தம்
அந்திகே காணாய் வந்நிது எனிக்கு பாக்யவசால்
ஸத்வ சித்தன்மாராய தாபஸ ஸ்றேஷ்டன்மாரால்
நித்யவும் பக்த்யா புத்யா தரிக்கப்பெட்டோரு நின்
பாதபங்கஜங்ஙளில் பக்தி ஸம்பவிக் கேணம்
சேதஸி ஸதாகாலம் பக்தவத்ஸலா ! போற்றி
ஸம்ஸாராமய பரிதப்த மானஸன்மாராம்

- பும்ஸாம் த்வத்பக்தி ஒழிஞ்ஞில்ல பேஷஜமேதும் 430
 மரணமோர்த்து மம மனஸி பரிதாபம்
 கருணாம்பறுத நிதே ! பெரிகெ வளருந்நு
 மரணகாலே பவ தருணாருண ஸம -
 சரண ஸரஸிஜ ஸ்மரணயுண்டாவானாய்
 தரிகவரம் நாதா ! கருணாகர ! போற்றி
 சரணம் தேவ ! ரமாரமண ! தராபதே !
 பரமானந்தமூர்த்தே ! பகவன் ! ஜெய ஜெய !
 பரம ! பரமாத்மன் ! பரப்ரம்மாக்ய ! ஜெய !
 பர ! சின்மய ! பராபர ! பத்மாக்ஷா ! ஜெய !
 வரத ! நாராயண ! வைகுண்ட ! ஜெயஜெய ! 440
 சதுரானனன் இதி ஸ்துதி செய்தோரு நேரம்
 மதுரதரமதி விசதஸ்மித பூர்வம்
 அருளிசெய்து நாதன் “ எந்திப்போள் எல்லாவரும்
 ஒருமிச்சு என்னெ காண்மான் இவிடேய்க்குழற்றோடெ
 வருவான் மூலமது சொல்லுக எந்நது கேட்டு
 ஸரஸீருஹபவன் ஈவண்ணம் உணர்த்திச்சு
 நின் திருவடி திருவுள்ளத்தில் ஏறாத கண்டெந்தொரு
 வஸ்து லோகத்திங்கல் உள்ளது போற்றி !
 எங்கிலும் உணர்த்திக்காம் முந்நு லோகத்திங்கலும்
 ஸங்கடம் முழுத்திரிக்குந்நிது இக்காலம் நாத ! 450
 பெளலஸ்த்ய தனயனாம் ராவணன் தன்னால் இப்போள்
 த்றேலோக்யம் நசிச்சிது மிக்கதும் ஜகல்பதே !
 மத்தெத்த வரபெல தர்ப்பிதனாயிட்டதி -
 நிர்தயம் முடிக்குந்நு விஸ்வத்தெ எல்லாமய்யோ !
 லோகபாலன்மாரெயும் தச்சாட்டி களஞ்ஞவன்
 ஏக சாஸனமாக்கிச் சமச்ச லோகமெல்லாம்
 பாக சாஸனனேயும் ஸமரே கெட்டிக்கொண்டு
 நாகசாஸனவும் செய்தீடனான் தசானனன்
 யாகாதிகர்மங்ஙளும் முடக்கி அத்றயல்ல
 யோகீந்த்ரன்மாராம் முனிமாரெயும் பக்திக்குந்நு 460
 தர்மபத்னிகளெயும் பிடிச்சுகொண்டு போயான்

தர்ம்மவும் மறஞ்ஞிது முடிஞ்ஞு மர்யாதயும்
மர்த்யனால் ஒழிஞ்ஞுவன் இல்ல மற்றாராலுமே
மறுத்யு எந்நது முன்னே கல்பிதம் ஜகல்பதே !
நின்திருவடி தன்னெ மர்த்யனாய் பிறந்நினி
பங்க்தி கந்தரன் தன்னெ கொல்லணம் தயாநிதே !
ஸந்ததம் நமஸ்காரம் அதினு மதுரிபோ !
செந்தளிர் அடியிண சிந்திக்காய் வரேணமே”
பத்ம ஸம்பவன் இத்தம் உணர்த்திச்சது நேரம்
பத்மலோசனன் சிரிச்சருளி செய்தான் ஏவம்
“ சித்த சுத்தியோடு என்னெ ஸேவிச்ச சிரகாலம்
புற்றலாபார்த்தம் புரா கஸ்யப ப்ரஜாபதி
தத்தமாயிது வரம் ஸுப்றஸன்னேன மயா
தத்வசஸ் ஸத்யம் கர்த்தும் உத்யோகம் அத்யைவமே
கஸ்யபன் தசரத நாம்னா ராஜன்யேந்த்றனாய்
காஸ்ய பீதலே திஷ்டத்யதுனா விதாதாவே
தஸ்ய வல்லபயாகும் அதிதி கௌஸல்யயும்
தஸ்யாம் ஆத்மஜனாயி வந்நு ஞான் ஜனிச்சீடும்
மத்ஸஹோதரன்மாராய் மூநுபேரு உண்டாய்வரும்
சித்ஸ்வரூபிணி மம சக்தியாம் விஸ்வேஸ்வரி
யோகமாயாதேவியும் ஜனகாலயே வந்நு
கீகஸாத்மஜ குலநாச காரிணியாயி
மேதினி தன்னில் அயோனிஜயாய் உண்டாய்வரும்
ஆதிதேயன்மார் கபீவீரராய் பிறக்கணம்
மேதினீ தேவிக்கதிபாரம் கொண்டு உண்டாயொரு
வேதன தீர்ப்பான் எந்நால்,” எந்நருள் செய்து நாதன்
வேத நாயகனேயும் அயச்சு மறஞ்ஞுப்போள்
வேதாவும் நமஸ்கரிச்சீடனான் பக்தியோடெ
ஆதிதேயன்மாரெல்லாம் ஆதி தீர்ந்நது நேரம்
ஆதி நாயகன் மறஞ்ஞீடினோர் ஆச நோக்கி
கேதவும் அகந்நுள்ளில் ப்றீதி பூண்டுடன் உடன்
மேதினி தன்னில் வீணு நமஸ்காரவும் செய்தார்
மேதினி தேவியேயும் ஆஸ்வஸிப்பிச்ச சேஷம்
வேதாவும் தேவகளோடு அருளி செய்தான் ஏவம்
“தானவாராதி ! கருணாநிதி ! லக்ஷ்மீபதி !

470

480

490

மானவ ப்றவரனாய் வந்நவதரிச்சீடும்
 வாஸராதிசான்வயே ஸாதரம் அயோத்யயில்
 வாஸவாதிகளாய நிங்ஙளும் ஒந்நுவேணம்
 வாஸுதேவனெப் பரிச்சரிச்சு கொள்வானாயி
 தாஸ பாவேன பூமிமண்டலே பிறக்கணம் 500
 மானியாம் தசானன ப்றுத்யன்மாராகும் யாது -
 தான வீரன்மாரோடு யுத்தம் செய்வதின் ஓரோ -
 கானன, கிரி, குஹா த்வார வ்றுக்ஷங்ஙள் தோறும்
 வானர ப்றவரன்மாராய் ஏதும் வைகீடாதெ
 ஸுத்றாமாதிகளோடு பத்மஸம்பவன் நிஜ
 பர்த்று சாஸனம் அருள் செய்துடன் க்றுதார்த்தனாய்
 ஸத்ய லோகவும் புக்கு ஸத்வரம் தரித்தியும்
 அஸ்த ஸந்தாபம் அதி ஸ்வஸ்தயாய் மருவினாள்
 தல்க்காலே ஹரிப்றமுகன்மாராம் விபுதன்மார்
 ஓக்கவே ஹரிருபதாரிகள் ஆயார் அல்லோ 510
 மானுஷ, ஹரி ஸஹாயார்த்தமாய் ததஸ்ததோ
 மானுஷ ஹரி ஸமவேக விக்றமத்தோடெ
 பர்வத வ்றுக்ஷோபல யோதிகளாய் உன்னத
 பர்வத துல்ய சரீரன்மாராய் அனாரதம்
 ஈஸ்வர ப்றதீக்ஷமாணன்மாராய் ப்ளவக-
 வ்றுந்தேஸ்வரன்மாரும் புவி ஸுகிச்சு வாணரல்லோ.

புத்றலாபாலோசன

அமித குணவானாம் ந்றுபதி தசரதன்
 அமலன் அயோத்யாதிபதி தர்மாத்மாவீரன்
 அமரகுலவர துல்யனாம் ஸத்ய பராக்றமன்
 அங்கஜஸமன் கருணா ரத்னாகரன் 520
 கௌஸல்யா தேவியோடும் பர்த்று ஸுஸ்ருக்ஷய்க்கேற்றம்
 கௌசல்யம் ஏறீடும் கைகேயியும் சுமித்தறயும்
 பார்யமார் இவரோடும் சேர்ந்நு மந்த்றிகளுமாய்
 கார்யாகார்யங்ஙள் விசாரிச்சு பூதலமெல்லாம்

பரிபாலிக்கும் காலம் அனபத்யத கொண்டு
 பரிதாபேன குருசரணாம்புஜ த்வயம்
 வந்தனம் செய்து சோதிச்சீடினான் “எந்து நல்லு
 நந்தனன்மார் உண்டாவான் எந்நருள் செய்தீடணம்
 புற்றன்மார் இல்லாய்கயால் எனிக்கு ராஜ்யாதி
 ஸம்பத்து ஸர்வவும் துக்கப்பறதம் எந்நறிஞ்ஞாலும்” 530
 வரிஷ்ட தபோதனன் வஸிஷ்டன் அதுகேட்டு
 சிரிச்ச தசரத ந்றுபனோடருள் செய்து
 “நினக்கு நாலு புற்றன்மார் உண்டாய் வரும்
 அது நினச்ச கேதிக் கேண்ட மனஸி நரபதே !
 வைகாதெ வருத்தணம் றுஸ்யஸ்றுங்கனெ இப்போள்
 செய்க நீ குணநிதே ! புற்றகாமேஷ்டி கர்மம்.”

புற்றகாமேஷ்டி

தன்னுடெ குருவாய வஸிஷ்ட நியோகத்தால்
 மன்னவன் வைபண்டகன் தன்னெயும் வருத்தினான்
 சாலயும் பணிசெய்து ஸரயூ தீரத்திங்கல்
 பூலோகபதி ! யாகம் தீக்ஷிச்சான் அதுகாலம் 540
 அச்வமேதானந்தரம் தாபஸன்மாருமாயி
 விச்வநாயக ஸமனாகிய தசரதன்
 விச்வநாயகன் அவதாரம் செய்வதினாயி
 விச்வாஸ பக்தியோடும் புற்றகாமேஷ்டி கர்மம்
 றுச்ய ஸ்றுங்கனால் செய்யப்பட்டொரு ஆஹுதி யாலெ
 விஸ்வதேவதாகெணம் த்றுப்தமாயது நேரம்
 ஹேம பாத்றஸ்தமாய பாயஸத்தோடும் கூடி
 ஹோமகுண்டத்தில் நிந்நு பொங்நினான் வஹ்னிதேவன்
 தாவகம் புத்றீயம் இப்பாயஸம் கைகொள்க நீ
 தேவ நிமிர்தமெந்நு பறஞ்ஞ பாவகனும் 550
 பூபதி ப்றவரனு கொடுத்த மறஞ்ஞிது
 தாபஸாஜ்ஞயா பரிக்ரஹிச்ச ந்றுபதியும்
 தக்ஷிணசெய்து நமஸ்கரிச்ச பக்திபூர்வம்

தக்ஷணாம் தசரதன் தலக்ஷணம் ப்றீதியோடெ
 கௌஸல்யா தேவிக்கு அர்தம் கொடுத்து ந்றுபவரன்
 சைதில்யாத்மனா பாதி நல்கினான் கைகேயிக்கும்
 அந்நேரம் ஸுமிதறய்க்கு கௌஸல்யா தேவி தானும்
 தன்னுடெ பாதி கொடுத்தீடினாள் மடியாதெ
 எந்நதுகண்டு பாதிகொடுத்து கைகேயியும்
 மன்னவன் அதுகண்டு ஸந்தோஷம் பூண்டான் ஏற்றம் 560
 தல் ப்றஜுள்க்கு பரமானந்தம் வருமாறு
 கொப்பவும் தரிச்சிது மூவரும் அதுகாலம்
 அப்போழே துடங்ஙி கேஷாணீந்த்ரனாம் தசரதன்
 விப்றேந்த்ரன்மாரெயொக்கெ வருத்தித் துடங்ஙினான்
 கொப்ப ரக்ஷார்த்தம் ஜப ஹோமாதி கர்மங்ஙளும்
 உல்பலாக்ஷிகள்க்கு அனுவாஸரம் க்றமத்தாலெ
 கொப்ப சின்னங்ஙளெல்லாம் வர்த்திச்ச வருந்தோறும்
 உள்ப்றேமம் கூடெக்கூடெ வர்த்திச்ச ந்றுபேந்த்ரனும்
 தல் ப்ரணயினிமார்க்குள்ள ஆபரணங்ஙள் போலெ
 விப்றாதி ப்ரஜுள்க்கும் பூமிக்கும் தேவகள்க்கும் 570
 அல்பமாய் சமஞ்ஞிது ஸந்தாபம் தினம் தோறும்
 அல்பப் பாஷிணிமார்க்கும் வர்த்திச்ச தேஜஸேற்றம்
 ஸீமந்த பும்ஸவனாதி க்றியகளும் செய்து
 காமாந்தம் தானங்ஙளும் செய்திது நரவீரன்
 கொப்பவும் பரிபூர்ணமாய் சமஞ்ஞிது காலம்
 அர்பகன்மாறும் நால்வர் பிறந்நார் உடனுடன்
 உச்சத்தில் பஞ்சக்ரஹம் நில்குந்ந காலத்திங்கல்
 அச்சதன் அயோத்யயில் கௌஸல்யாத்மஜனாயான்
 நக்ஷத்றம் புனர்வஸு நவமியல்லோ திதி
 நக்ஷத்றாதிபனோடு கூடவே ப்றுஹஸ்பதி 580
 கார்க்கடகத்தில் அத்யுச்சஸ்திதன் ஆயிட்டல்லோ
 அர்க்கனும் அத்யுச்சஸ்தன் உதயம் கார்க்கடகம்
 அர்க்கஜன் துலாத்திலும், பார்க்வன் மீனத்திலும்
 வக்றனும் உச்சஸ்த்தனாய் மகரம் ராசி தன்னில்
 நில்க்கும்போள் அவதரிச்சீடினான் ஜகன்நாதன்

திக்குகளையொக்கெ ப்றாஸாதிச்ச இது தேவகளும்
 பெற்றிது கைகேயியும் புஷ்ய நக்ஷத்ரம் கொண்டே
 பிற்றநாள் ஸுமித்தையும் பெற்றிது புத்தவ்யம்
 பகவான் பரமாத்மா ! முகுந்தன் ! நாராயணன் . !
 ஜகதீஸ்வரன் ! ஜன்மரஹிதன் ! பத்மேக்ஷணன் !
 புவனேஸ்வரன் ! விஷ்ணுதன்னுடெ சின்னதோடும்
 அவதாரம் செய்தப்போள் காணாய் கௌஸல்யக்கும்
 ஸஹஸ்ரகிரணன்மார் ஒருமிச்ச ஒருநேரம்
 ஸஹஸ்ராயுதம் உதிச்ச உயருந்நது போலெ
 ஸஹஸ்ரபத்றோல்பவ நாரத ஸனகாதி
 ஸஹஸ்ர நேத்ரமுக விபூதேந்த்ரன்மாராலும்
 வந்த்யமாய் இரிப்போரு நிர்மல மகுடவும்
 ஸுந்தர சிகுரவும் அளக ஸுஷமயும்
 காருண்யாம்றுத ரஸ ஸம்பூர்ண நயனவும்
 ஆருண்யாம்பர பரிசோபித ஜகனவும்
 சங்க சக்ராப்ஜ கெதா சோபித புஜங்ஙளும்
 சங்க ஸன்னிப கௌராஜித கௌஸ்துபவும்
 பக்தவாத்ஸல்யம் பக்தன்மார்க்கு கண்டறிவானாய்
 வ்யக்தமாய் இருப்போரு பாவன ஸ்ரீவத்ஸவும்
 குண்டல முக்தாஹார காஞ்சி நூபுரமுக -
 மண்டலங்ஙளும் இந்து மண்டல வதனவும்
 பண்டு லோகங்ஙள் எல்லாம் அளந்த பாதப்ஜவும்
 கண்டு கண்டு உண்டாயொரு பரமானந்தத்தோடும்
 மோக்ஷதனாய ஜகல்ஸாக்ஷியாம் பரமாத்மா
 ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணன் தானிதெந்நறிஞ்ஞப்போள்
 ஸுந்தர காத்தியாய கௌஸல்யா தேவிதானும்
 வந்திச்ச தெருதெர ஸ்துதிச்ச துடங்வினாள்
 “ நமஸ்தே தேவ தேவ ! சங்கசக்ராப்ஜ தர !
 நமஸ்தே வாஸுதேவ ! மதுஸூதனா ஹரே !
 நமஸ்தே நாராயண ! நமஸ்தே நரகாரே !
 ஸமஸ்தேச்வரா ! செளரே ! நமஸ்தே ஜகல்பதே !
 நிந்திருவடி மாயாதேவியெ கொண்டு விச்வம்

590

600

610

ஸந்ததம் ஸ்றுஷ்டிச்ச ரக்ஷிச்ச ஸம்ஹரிக்குந்நு
ஸத்வாதி குணத்தறயம் ஆஸ்றயிச்ச எந்தினு இதெந்நு
உத்தமன்மார்க்கு போலும் அறிவான் வேல யத்றே 620

பரமன் ! பராபரன் ! பரப்ரம்மாக்யன் ! பரன்
பரமாத்மாவு பரன் ! புருஷன் பரிபூர்ணன்
அச்சதன், அனந்தன், அவ்யக்தன், அவ்யயன், ஏகன்
நிச்சலன், நிருபமன், நிர்வாணப்றதன் நித்யன்
நிர்மலன், நிராமயன் நிர்விகாராத்மா தேவன்
நிர்மமன், நிராகுலன், நிரஹங்கார மூர்த்தி
நிஷ்களன், நிரஞ்ஜனன், நீதிமான், நிஷ்கல்மஷன்
நிர்குணன் நிகமாந்த வாக்யார்த்த வேத்யன் நாதன்
நிஷ்க்றியன், நிராகாரன் நிர்ஜர நிஷேவிதன்
நிஷ்காமன் நியமினாம் ஹ்றுதய நிலயனன் 630

அத்வயன் அஜன் அம்றுதானந்தன் நாராயணன்
வித்வன் மானஸ பத்ம மதுபன் மதுவைரி
ஸத்யஜ்ஞானாத்மா ஸமஸ்தேச்வரன் ஸனாதனன்
ஸத்வ ஸஞ்ஞய ஜீவன் ஸனகாதிபிஸ் ஸேவ்யன்
தத்வார்த்த போத ரூபன் ஸகல ஜகன்மயன்
ஸத்தாமாத்றகன் அல்லோ நின் திருவடி நூனம்
நின்திருவடியுடெ ஜடரத்திங்கல் நித்யம்
அந்தமில்லாதோளம் ப்ரம்மாண்டங்ஙள் கிடக்குந்நு

அங்ஙனயுள்ள பவான் என்னுடெ ஜடரத்தில்
இங்ஙனெ வஸிப்பதினு எந்து காரணம் போற்றி ! 640

பக்தன்மார் விஷயமாய் உள்ளொரு பாரவஸ்யம்
வ்யக்தமாய் காணாய் வந்நு முக்தயாம் எனிக்கிப்போள்
பர்த்து புத்றார்த்த குல ஸம்ஸார துக்காம்புதௌ
நித்யவும் நிமக்னயாய் அத்யர்த்தம் ப்ரமிக்குந்நேன்
நின்னுடெ மஹாமாய தன்னுடெ பெலத்தினால்
இந்நு நின் பாதாம்போஜம் காண்மானும் யோகம் வந்நு
த்வல் காருண்யத்தால் நித்யம் உள்காம்பில் வஸிக்கேணம்
இக்காணாகிய ரூபம் துஷ்க்றுதம் ஓடுங்ஙவான்
விச்வமோஹினியாய நின்னுடெ மஹாமாய

விச்வேசா ! மோஹிப்பிச்சீடாய்கமாம் லக்ஷ்மீபதே ! 650
 கேவலம் அலௌகிகம் வைஷ்ணவமாய ரூபம்
 தேவேசா ! மறய்க்கணம் மற்றுள்ளோர் காணும்மும்பே
 லாளன ஆஸ்லேஷாத்யனு ரூபமாய் இரிப்பொரு
 பாலபாவத்தெ மம காட்டணம் தயாநிதே !
 புத்றவாத்ஸல்ய வ்யாஜமாயொரு பரிச்சரணத்தாலெ
 கடக்கேணம் துக்க ஸம்ஸாரார்ணவம்”
 பக்திபூண்டு இத்தம் வீணு வணங்நி ஸ்துதிச்சப்போள்
 பக்தவத்ஸலன் புருஷோத்தமன் அருள்செய்து
 “மாதாவே ! பவதிக்கெந்து இஷ்டம் ஆகுந்நதெந்நால்
 ஏதும் அந்தரமில்ல சிந்நிச்சவண்ணம் வரும் 660
 துர்மதம் வளர்ந்நொரு ராவணன் தன்னெ கொந்நு
 ஸம்மோதம் லோகங்ஙளுக்கு வருத்திக்கொள்வான் முன்னம்
 ப்ரஹ்ம சங்கர ப்ரமுகாமர ப்றவரன்மார்
 நிர்மலபதங்ஙளால் ஸ்துதிச்ச ஸேவிக்கயால்
 மானவ வம்சத்திங்கல் நிங்ஙளுக்கு தனயனாய்
 மானுஷ வேஷம்பூண்டு பூமியில் பிறந்நு ஞான்
 புத்றனாய் பிறக்கணம் ஞான் தன்னெ நிங்ஙள்கெந்நு
 சித்தத்தில் நிரூபிச்ச ஸேவிச்ச சிரகாலம்
 பூர்வ ஜன்மனி புனரது காரணமிப்போள்
 ஏவம் பூதகமாய வேஷத்தெ காட்டித்தந்நு 670
 துர்லபம் மத்தர்சனம் மோக்ஷத்தினாயிட்டுள்ளோந்நு
 இல்லல்லோ பின்னெயொரு ஜன்ம ஸம்ஸார துக்கம்
 என்னுடெ ரூபம் இதம் நித்யவும் த்யானிச்ச கொள்க
 எந்நால் வந்நீடும் மோக்ஷம் இல்ல ஸம்சயமேதும்
 யாதொரு மர்த்யனிஹ நம்மிலெ ஸம்வாதமிது
 ஆதரால் படிக்கதான் கேள்க்கதான் செய்யுந்நதும்
 ஸாதிக்குமவனு ஸாரூப்யம் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 சேதஸி மரிக்கும்போள் மல்ஸ்மரணயுமுண்டாம்
 இத்தரம் அருள்செய்து பால பாவத்தெப் பூண்டு
 ஸத்வரம் காலும் கையும் குடஞ்ஞு கரயுந்நோன் 680
 இந்தர நீலாப பூண்ட ஸுந்தர ரூபன்

அரவிந்த லோசனன் !முகுந்தன் ! பரமானந்தாத்மா !
 சந்த்ரகுடாரவிந்த மந்திர வ்றுந்தாரக
 வ்றுந்தவந்திதன் புவி வந்நவதாரம் செய்தான்.
 நந்தனன் உண்டாயிது எந்நாசு கேட்டொரு
 பங்க்தி ஸ்யந்தனன் அத பரமானந்தாகுலன் ஆயான்
 புத்றஜன்மத்தெ சொந்ந ப்றுத்ய வர்க்கத்தினெல்லாம்
 வஸ்த்றபூஷணாத்யாகிலார்த்த தானங்ஙள் செய்தான்
 புத்றவக்த்றாப்ஜம் கண்டு துஷ்டனாய் புறப்பெட்டு
 சுத்தமாய் ஸ்னானம் செய்து குருவின் நியோகத்தால் 690
 ஜாதகர்மவும் செய்து தானவும் செய்து பின்னே
 ஜாதனாயிது கைகேயிஸுதன் பிற்றேநாளும்
 ஸுமித்றாபுத்றன்மாராய் உண்டாயிது இருவரும்
 அமித்றாந்தகன் தசரதனும் யதாவிதி
 செய்திது ஜாதகர்மம் பாலன்மார்க்கெல்லாவர்க்கும்
 பெய்திது ஸந்தோஷம் கொண்டு அஸ்றுக்கள் ஜனங்ஙள்க்கும்
 ஸ்வர்ண ரத்னௌக வஸ்த்ர க்ராமாதி பதார்த்தங்ஙள்
 எண்ணமில்லாதோளம் தானம் செய்து பூதேவானாம்
 விண்ணவார்நாட்டிலும் உண்டாயிது மஹோத்ஸவம்
 கண்ணுக்கள் ஆயிரவும் தெளிஞ்ஞ மஹேந்த்ரனும் 700
 ஸமஸ்த லோகங்ஙளும் ஆத்மாவாம் இவங்கலே -
 ரமிச்சீடுந்நு நித்யம் எந்நோர்த்து வஸிஷ்டனும்
 ஸ்யாமள நிறம் பூண்ட கோமள குமாரனு
 ராமனெந்நொரு திருநாமவும் இட்டானல்லோ
 பரண நிபுணனாம் கைகேயீ தனயனு
 பரதனெந்நு நாமம் அருளி செய்து முனி
 லக்ஷணான்விதனாய ஸுமித்றா தனயனு
 லக்ஷ்மணன் எந்நுதன்னெ நாமவும் அருள் செய்து
 சத்று வ்றுந்தத்தெ ஹனிச்சீடுக நிமித்தமாய்
 சத்றுக்னன் எந்நு ஸுமித்றாத்மஜாவரஜனும் 710
 நாமதேயவும் நாலு புத்றர்க்கும் விதிச்சேவம்
 பூமிபாலனும் பார்யமாருமாய் ஆனந்திச்சான்

ஸாமோதம் பாலக்நீடா தல்ப்பரன்மாராம் காலம்
 ராம லக்ஷ்மணன்மாரும் தம்மில் ஓந்நிச்ச வாழும்
 பரத சத்றுக்னன்மார் ஒருமிச்ச எல்லா நாளும்
 மருவீடுந்நு பாயஸாம்சானு ஸாரவசால்
 கோமளன்மாராயொரு ஸோதரன்மாருமாயி
 ஸ்யாமள நிறம் பூண்ட லோகாபிராமதேவன்
 காருண்யாம்றுத பூர்ணாபாங்க வீக்ஷணம் கொண்டும்
 ஸாரஸ்ய அவ்யக்த வர்ணாலாப பீபூஷம் கொண்டும் 720
 விச்வமோஹனமாய ரூபஸௌந்தர்யம் கொண்டும்
 நிச்சேஷானந்த ப்றத தேஹமார்த்தவம் கொண்டும்
 பெந்துக தந்தாம்பர சம்பன ரஸம் கொண்டும்
 பெந்தூர தந்தாங்குர ஸ்பஷ்ட ஹாஸாப கொண்டும்
 பூதல ஸ்தித பாதாப்ஜ த்வய யானம் கொண்டும்
 சேதோ மோஹனங்ஙளாம் சேஷ்டிதங்ஙளெ கொண்டும்
 தாதனும் அம்மமார்க்கும் நகர வாஸிகள்க்கும்
 பிறீதி நல்கினான் ஸமஸ்தேந்த்ரியங்ஙள்க்கும் எல்லாம்
 பாலதேசாந்தே ஸ்வர்ணாஸ்வத்த பர்ணாகாரமாய்
 மாலேயம் அணிஞ்ஞதி பற்றீடும் குரளவும் 730
 அஞ்ஜனம் அணிஞ்ஞதி மஞ்ஜுள தரமாய
 கஞ்ஜநேத்றவும் கடாக்ஷாவலோகனங்ஙளும்
 கர்ணாலங்கார மணிகுண்டலம் மின்னீடுந்ந
 ஸ்வர்ண தர்ப்பண ஸம கண்டமண்டலங்ஙளும்
 சார்தூல நகங்ஙளும் வித்ரும மணிகளும்
 சேர்த்துடன் கார்த்தஸ்வர மணிகள் மத்யே மத்யே
 கோர்த்து சார்த்தீடுந்நொரு கண்டகண்டோத்யோதவும்
 முத்துமாலகள் வனமாலகளோடும் பூண்ட
 விஸ்த்றுதோரஸி சார்த்தும் துளசீ மால்யங்ஙளும்
 நிஸ்த்துல ப்றப வத்ஸலாஞ்சன விலாஸவும் 740
 அங்கதங்ஙளும் வலயங்ஙள் கங்கணங்ஙளும்
 அங்குலீயங்ஙள் கொண்டு சோபிச்ச கரங்ஙளும்
 காஞ்சன ஸத்றுச பீதாம்பரோபரி சார்த்தும்
 காஞ்சிகள் நூபுரங்ஙள் எந்நிவ பலதரம்

அலங்காரங்ஙள் பூண்டு ஸோதரன்மாரோடும்
 ஒரு அலங்காரத்தெ சேர்த்தான் பூமிதேவிக்கு நாதன்
 பார்த்தாவின் அதிவாஸம் உண்டாயோர் அயோத்யயில்
 பொல்தார் மானினிதானும் களிச்சு விளங்நினாள்
 பூதலதிங்கல் எல்லாம் அந்நு தொட்டனுதினம்
 பூதியும் வார்த்திச்சிது லோகவும் ஆனந்திச்சு

750

பால லீல

தெம்பதிமாரெ பால்யம் கொண்டேவம் ரஞ்ஜிப்பிச்சு
 ஸம்பற்றி கௌமாரவும் ஸம்பறாப்பிச்சிதுமெல்ல
 விதி நந்தனனாய வஸிஷ்ட மஹாமுனி
 விதி பூர்வகம் உபனிச்சிது பாலன்மாரெ
 ஸ்ருதிகளோடு புனர் அங்கங்ஙள் உபாங்கங்ஙள்
 ஸ்ம்றுதிகள் உபஸ்ம்றுதிகளும் அஸ்றமமெல்லாம்
 பாடமாயது பார்த்தால் எந்தொரு அப்புதம் அவ
 பாடவமேறும் நிஜ ஸ்வாஸங்ஙள் தன்னெயல்லோ
 ஸகல சராசர குருவாய் மருவீடும்

760

பகவான் தனிக்கொரு குருவாய் சமஞ்ஜீடும்
 ஸஹஸ்ர பத்ரோத்பவ புத்றனாம் வஸிஷ்டன்றெ
 மஹத்வம் ஏறும் பாக்யமெந்து சொல்லாவதோர்த்தால்
 தனுர்வேதாம்போநிதி பாரகன்மாராய் வந்நு
 தனயன்மாரெந்நது கண்டொரு தசரதன்
 மனஸிவளர்ந்நொரு பரமானந்தம் பூண்டு
 முனிநாயகனேயும் ஆனந்திப்பிச்சு நந்நாய்
 ஆமோதம் வளர்ந்நுள்ளில் ஸேவ்ய ஸேவகபாவம்
 ராமலக்ஷ்மணன்மாரும் கைகொண்டாரது போலெ
 கோமளன்மாராய் மேவும் பரதசத்ருக்னன்மார்
 ஸ்வாமி ப்றுத்யக பாவம் கைக்கொண்டார் அனுதினம்
 ராகவனது காலமேகதா கௌதூஹலால்
 வேகமேறீந்நொரு துரகரத்னமேறி
 ப்றாணஸம்மிதனாய லக்ஷ்மணனோடும் சேர்ந்நு

770

பாணதூணீர்ப்பாணாஸன பூணிகள் பூண்டு
கானனதேசே நடந்நீடினான் நாயாட்டினாய்
காணாய துஷ்டம்றுக ஸஞ்சயம் கொல செய்தான்
ஹரிண ஹரி கரி கரடி கிடி கிரி
ஹரி சார்த்தூலாதிகள் அமித வன்ய ம்றுகம்
வதிச்ச கொண்டு வந்நு ஜனகன் கால்க்கல் வச்ச
விதிச்ச வண்ணம் நமஸ்கரிச்ச வணங்வினான் 780
நித்யவும் உஷஸ்யுஷஸ்யுத்தாய குளிச்சுத்து
பக்தி கைக்கொண்டு ஸந்தயாவந்தனம் செய்த சேஷம்
ஜனக ஜனனிமார் சரணாம்புஜம் வந்திச்ச
அனுஜனோடும் சேர்ந்நு பௌரகாரியங்ஙளெல்லாம்
சிந்திச்ச தண்ட நீதி நீங்ஙாதெ லோகம் தங்கல்
ஸந்ததம் ரஞ்ஜிப்பிச்ச தர்ம பாலனம் செய்து
பெந்துக்களோடும் குருபூதன் மாரோடும் சேர்ந்நு
ஸந்துஷ்டாத்மனா ம்றுஷ்டபோஜனம் கழிச்சத
தர்ம சாஸ்த்றாதி புரானேதிஹாஸங்ஙள் கேட்டு
நிர்மல ப்ரம்மானந்த லீன சேதஸா நித்யம் 790
பரமன் பராபரன் பரப்ரம்மாக்யன் பரன்
புருஷன் பரமாத்மா பரமானந்த மூர்த்தி
பூமியில் மனுஷ்யனாய் அவதாரம் செய்தேவம்
பூமி பாலக வ்றுத்தி கைக்கொண்டு வாணீடினான்
சேதஸா விசாரிச்ச காண்கிலோ பரமார்த்தம்
ஏதுமே செய்யுந்நோன் அல்லில்லல்லோ விகாரவும்
சிந்திக்கில் பரிணாமம் இல்லாதொரு ஆத்மானந்தம்
எந்தொரு மஹா மாயா வைபவம் சித்றம் ! சித்றம் !

விஸ்வாமித்தரன்றெ யாகரகூஷ

அக்காலம் விஸ்வாமித்தரனாகிய முனிகுல -
முக்யனும் அயோத்யக்கம்மாறு எழுந்நள்ளீடினான் 800
ராமனாய் அவனியில் மாயயா ஜனிச்சொரு
கோமளமாய ரூபம் பூண்டொரு பராத்மானம்

ஸத்யஜ்ஞானானந்த ஆனந்தாம்றுதம் கண்டுகொள்வான்
 சித்தத்தில் நிறஞ்ஞாசு வழிஞ்ஞ பக்தியோடெ
 கௌசிகன் தன்னெக்கண்டு பூபதி தசரதன்
 ஆசு ஸம்பரமத்தோடும் ப்றத்யுத்தானவும் செய்து
 விதிநந்தனனோடும் செந்நு எதிரேற்று யதா-
 விதி பூஜயும் செய்து வந்திச்சு நிந்நு பக்த்யா -
 ஸஸ்மிதம் முனிவரன் தன்னோடு சொல்லீடனான்

“அஸ்மஜ்ஜன்மவும் இந்நு வந்நிது ஸபலமாய்
 நின் திருவடி எழுந்நள்ளிய மூலம் க்றுதார்த்தா
 அந்தராத்மாவாயிது ஞானிஹ தபோநிதே !
 இங்ஙனயுள்ள நிங்ஙள் எழுந்நள்ளீடும் தேசம்
 மங்கலமாய் வந்நாசு ஸம்பத்தும் தானே வரும்
 எந்தொந்நு சிந்திச்சு எழுந்நள்ளியதெந்நும் இப்போள்
 நின் திருவடியருள் செய்யணம் தயாநிதே !
 என்னால் ஆகுந்நதெல்லாம் செய்வன் ஞான் மடியாதெ
 சொந்நாலும் பரமார்த்தம் தாபஸ குலபதே !”

விஸ்வாமித்தரணும் ப்றீதனாய் அருள் செய்தீடனான்
 விஸ்வாஸத்தோடு தசரதனோடு அது நேரம்
 “ஞான் அமாவாஸ்யதோறும் பித்றுதேவாதிகளெ
 த்யானிச்சு செய்தீடுந்ந ஹோமத்தெ முடக்குந்நோர்
 மாரீச ஸுபாஹூ முக்யன்மாராம் நக்தஞ்சரன்மார்
 இருவரும் அனுச்சரன்மாராய் உள்ளோரும்
 அவரெ நிக்ரஹிச்சு யாகெத்தெ ரக்ஷிப்பானாய்
 அவனீபதே ! ராமதேவனெ அயய்க்கேணம்
 புஷ்கரோத்பவ புத்றன் தன்னோடும் நிருபிச்சு
 லக்ஷ்மணனேயும் கூட நல்கணம் மடியாதெ
 நல்லது வந்நீடுக நினக்கு மஹீபதே !

கல்யாணமதே ! கருணாநிதே ! நரபதே !”
 சிந்தாசஞ்சலனாய் பங்த்தி ஸ்யந்தனந்நுபன்
 மந்த்றிச்சு குருவினோடு ஏகாந்தே சொல்லீடனான்
 “எந்நு சொல்வது குரோ ! நந்தனன் தன்னெ மம
 ஸந்த்யஜிச்சீடுவதின் இல்லல்லோ சக்தியொட்டும்

எதறயும் கொதிச்ச காலத்திங்கல் தைவவசால்
ஸித்திச்ச தனயனாம் ராமனெப் பிரியும்போள்
நிர்ணயம் மரிக்கும் ஞான் ராமென நல்கீடாஞ்ஞால்
அன்வய நாசம் கூடெவருத்தும் விச்வாமித்தன்
எந்தொந்நு நல்லதிப்போள் எந்நு நின் திருவடி
சிந்திச்ச திரிச்சருளி செய்தீடுக வேணம்”

840

எங்கிலோ தேவகுஹ்யம் கேட்டாலும் அதிகோப்யம்
ஸங்கடம் உண்டாகேண்ட ஸந்ததம் தராபதே !
“மானுஷன் அல்ல ராமன் மானவ சிகாமணே !

மானமில்லாத பரமாத்மாவு ஸதாநந்தன்
பத்ம ஸம்பவன் முன்னம் ப்றார்த்திக்க மூலமாயி
பத்ம லோசனன்பூமிபாரத்தெக் களவானாய்
நின்னுடெ தனயனாய் கௌஸல்யா தேவி தன்னில்
வந்நு அவதரிச்சிது வைகுண்டன் நாராயணன்
நின்னுடெ பூர்வஜன்மம் சொல்லுவன் தசரத !

850

முன்னம் நீ ப்ரம்மாத்மஜன் கச்யப ப்ரஜாபதி
தன்னுடெ பத்னியாகும் அதிதி கௌஸல்யகேள்
எந்நிருவரும் கூடி ஸந்ததியுண்டாவானாய்
பெஹுவத்ஸரமுகர்ம் தபஸ்ஸு செய்து நிங்ஙள்
முஹுராத்மனி விஷ்ணு பூஜா த்யானாதியோடும்
பக்தவத்ஸலன் தேவன் வரதன் பகவானும்
ப்றத்யக்ஷீபவிச்ச நீ வாங்நிக்கொள் வரமெந்நான்
புத்றனாய் பிறக்கேணம் எனிக்கு பவான் எந்நு
ஸத்வரம் அபேக்ஷிச்ச காரணமிந்நு நாதன்
புத்றனாய் பிறந்நிது ராமனெந்நறிஞ்ஞாலும்

ப்ருத்வீந்த்ரா ! சேஷன் தன்னெ லக்ஷ்மணனாகுந்நதும் 860

சங்க சக்ரங்ஙளல்லோ பரத சத்ருக்னன்மாள்
சங்க கைவிட்டு கேட்டு கொண்டாலும் இனியும் நீ
யோக மாயாதேவியும் ஸீதயாய் மிதிலயில்
யாகவேலாயாம் அயோனியாய் உண்டாய் வந்நு
ஆகதன் ஆயான் விஸ்வாமித்தனுமவர் தம்மில்
யோகம் கூடடுவதின் எந்நறிஞ்ஞீடணம் நீ

எதறயும் குஹ்யமிது வக்தவ்யமல்ல தானும்
 புற்றனெகூடெ அயச்சீடுக மடியாதெ”
 ஸந்துஷ்டனாய தசரதனும் கௌசிகனெ
 வந்திச்ச யதாவிதி பூஜிச்ச பக்தி பூர்வம் 870
 ராமலக்ஷ்மணன்மாரெக் கொண்டு பொய் கொண்டாலுமெந்நு
 ஆமோதம் பூண்டு நல்கி பூபதிபுத்தன்மாரெ
 வரிக ராம ! ராம ! லக்ஷ்மண ! வரிகயெந்நு
 அரிகே சேர்த்து மாறிலணச்ச காடகாடம்
 புணர்ந்நு புணர்ந்நுடன் முகர்ந்நு சிரஸ்ஸிங்கல்
 குணங்ஙள் வருவானாய் போவின் எந்நூர செய்தான்
 ஜனகஜனனிமார் சரணாம்புஜம் கூப்பி
 முனிநாயகன் குருபாதவும் வந்திச்சடன்
 விஸ்வாமித்தறெ செந்நு வந்திச்ச குமாரன்மார்
 விஸ்வ ரக்ஷார்த்தம் பரிக்ரஹிச்ச முனீந்த்ரனும் 880
 சாப தூணீரபாண கட்கபாணிகளாய
 பூபதி குமாரன்மாரோடும் கௌசிகமுனி
 யாத்றயும் அயப்பிச்ச ஆசீர்வாதங்ஙளும் சொல்லி
 தீர்த்த பாதன்மாரோடும் நடந்நு விஸ்வாமித்தறன்
 மந்தம்போய் சிலதேசம் கடந்தோர் அனந்தரம்
 மந்தஹாஸவும் செய்திட்டருளி செய்து முனி
 ராம ! ராகவ ! ராமலக்ஷ்மண குமார ! கேள்
 கோமளன்மாராயுள்ள பாலன்மாரல்லோ நிங்ஙள்
 தாஹமெந்தெந்நும் விசப்பெந்தெந்நும் அறியாத -
 தேஹங்ஙள்ளல்லோ முன்னம் நிங்ஙள்க்கெந்நது மூலம் 890
 தாஹவும் விசப்பும் உண்டாகாதெயிரிப்பானாய்
 மாஹாத்ம்யம் ஏறுந்நொரு வித்யகள் இவரெண்டும்
 பெலவான்மாரே ! நிங்ஙள் படிச்ச ஜெபிச்சாலும்
 பெலயும் புனரதிபெலயும் மடியாதெ
 தேவ நிர்மிதகள் ஈவித்யகெந்நு
 ராமதேவனும் அனுஜனும் உபதேசிச்ச முனி
 கூஃத்பிபாஸாதிகளும் தீர்ந்நு பாலன்மாருமாய்
 அப்பொழே கெங்க கடந்நீடினான் விஸ்வாமித்தறன்

தாடகா வதம்

தாடகாவனம் ப்றாபிச்சீடீனோர் அனந்தரம்
 கூடஸ்மேரவும் பூண்டு பறஞ்ஞு விஸ்வாமித்தரன் 900
 “ராகவா ! ஸத்ய பராக்றமவாரிதே ! ராம !
 போகுமாறில்லீவழியாருமே இது காலம்
 காடிது கண்டாயோ நீ காமரூபினியாய
 தாடகா பயங்கரி வாணீடும் தேசமல்லோ
 அவளெ பேடிச்சாரும் நேர்வழி நடப்பீல
 புவன வாஸிஜனம் புவனேஸ்வர ! போற்றி !
 கொல்லணம் இவளெ நீ வல்லஜாதியுமதினு
 இல்லொரு தோஷம் எந்நு மாமுனி பறஞ்ஞுப்போள்
 மெல்லவேயொரு செறுஞ்ஞாணொலி செய்து ராமன்
 எல்லாலோகவும் ஒந்நு விறச்சிதது நேரம் 910
 செறு ஞாணொலி கேட்டு கோபிச்சு நிசாசரி
 பெரிகெ வேகத்தோடும் அடுத்து பக்திப்பானாய்
 அந்நேரம் ஒரு சரமயச்சு ராகவனும்
 செந்நு தாடக மாறில் கொண்டிது ராமபாணம்
 பாரதில் மல சிறகற்று வீணது போலெ
 கோர ரூபினியாய தாடக வீணாளல்லோ
 ஸ்வர்ண ரத்னாபரண பூஷித காத்றியாயி
 ஸுந்தரியாய யக்திதன்னெயும் காணாய் வந்நு
 சாபத்தால் நக்தஞ்சரியாயொரு யக்திதானும்
 ப்றாபிச்சு தேவலோகம் ராமதேவானுஜ்ஞயா 920
 கௌசிகமுனீந்த்ரனும் திவ்யாஸ்த்றங்ஙளெல்லாம்
 ஆசு ராகவனு உபதேசிச்சு ஸலக்ஷ்மணம்
 நிர்மலன்மாராம் குமாரன்மாரும் முனீந்த்ரனும்
 ரெம்யகானனே தத்றவஸிச்சு காம்யாஸ்றமே
 ராத்றியும் பின்னிட்டவர் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்து
 யாத்றயும் துடங்ஙினார் ஆஸ்தயா புலர்காலே
 புக்கிது ஸித்தாஸ்றமம் விஸ்வாமித்த்ரனும் முனி-

முக்யன்மார் எதிரேற்று வந்திச்சாரது நேரம்
 ராம லக்ஷ்மணன்மாரும் வந்திச்ச முனிகளெ
 ப்றேமம் உள்கொண்டு முனிமாரும் ஸல்க்காரம் செய்தார் 930
 விஸ்றமிச்ச அனந்தரம் ராகவன் திருவடி
 விஸ்வாமித்தென நோக்கி ப்றீதி பூண்டருள்செய்து
 “தாபஸோத்தம ! பவான் தீஷிக்க யாகமினி
 தாபம் கூடாதெ ரக்ஷிச்சீடுவன் ஏது செய்தும்
 துஷ்டராம் நிசாசரேந்தரன்மாரெக் காட்டிதந்நால்
 நஷ்டமாக்குவன் பாணம் கொண்டு ஞான் தபோநிதே !”
 யாகவும் தீக்ஷிச்சிது கௌசிகன் அதுகாலம்
 ஆகமிச்சிது நக்தஞ்சரன்மார் படயொடும்
 மத்யாஹ்னகாலே மேல்பாகத்திங்கல் நிந்நு தத்த
 ரக்தவ்றுஷ்டியும் துடங்ஙிணார் அது நேரம் 940
 பாராதெ ரெண்டு சரம் தொடுத்து ராமதேவன்
 மாரீச்ச ஸுபாஹ்லி வீரன்மாரெ ப்றயோகிச்சான்
 கொந்நிது ஸுபாஹ்லிவாம் அவனெயொரு சரம்
 அந்நேரம் மாரீசனும் பீதிபூண்டோடணான்
 செந்நிது ராமபாணம் பின்னாலெ கூடெக்கூடெ
 கின்னனாயேறியொரு யோஜன பாஞ்ஞானவன்
 அர்ணவம் தன்னில் செந்நு வீணுது மாரீசனும்
 அந்நேரமவிடெயும் செந்நிது தெஹிப்பானாய்
 பின்னெ மற்றெங்ஙமொரு சரணமில்லாஞ்ஞவன்
 என்னெ ரக்ஷிக்கேணம் எந்நபயம் புக்கீடணான் 950
 பக்தவத்ஸலன் அபயம் கொடுத்தது மூலம்
 பக்தனாய் வந்நானந்நு துடங்ஙி மாரீசனும்
 பற்றலர்குலகாலனாகிய ஸௌமித்திரியும்
 மற்றுள்ள படயெல்லாம் கொந்நிது சரங்ஙளால்
 தேவகள் புஷ்பவ்றுஷ்டி செய்திது சந்தோஷத்தால்
 தேவதுந்நுபிகளும் கோஷிச்சித் அது நேரம்
 யக்ஷ கின்னர ஸித்த சாரண கந்தர்வன்மார்
 தல்க்ஷணேகூப்பி ஸ்துதிச்சேற்றவும் ஆனந்திச்சார்
 விச்வாமித்தெனும் பரமானந்தம் பூண்டு

புணர்ந்து அஸ்றுபூர்ணார்த்ராகுலநேத்தரபத்மங்ஙளோடும் 960
உத்ஸங்கே சேர்த்து பரம் ஆசீர்வாதவும் செய்து
வத்ஸன்மாரெயும் புஜிப்பிச்சிது வாத்ஸல்யத்தால்
இருந்நு முந்நுதினம் ஓரோரோ புராணங்ஙள்
பறஞ்ஞ ரஸிப்பிச்சு கௌசிகன் அவருமாய்
அருள் செய்திது, நாலாம் திவஸம் பின்னெ முனி
அருது வ்றுதாகாலம் களகெந்நுள்ளது ஏதும்
ஜனக மஹீபதி தன்னுடெ மாஹாயஜ்ஞமினி
வைகாதெ காண்மான் போக நாம் வத்ஸன்மாரெ !
சொல்லெழும் த்றயம்பகமாகிய மாஹேச்வர -
வில்லுண்டு விதேஹ ராஜ்யத்திங்கல் இரிக்குந்நு 970
ஸ்ரீமஹாதேவன் தன்னெ வச்சிரிக்குந்நு புரா
பூமிபாலேந்த்ரன்மாரால் அர்ச்சிதம் அனுதினம்
கேஷாணி பாலேந்த்ர குல ஜாதனாகிய பவான்
காணணம் மஹாஸத்வமாகிய தனுரரத்னம்
தாபஸேந்த்ரன்மாரோடும் ஈவண்ணம் அருள்செய்து
பூபதிபாலன்மாரும் கூடெப்போய் விஸ்வாமித்தன்
பிறாபிச்சு கெங்காதீரம் கௌதம ஆஸ்ஹமம் தத்ற
சோப பூண்டோரு புண்யதேசமானந்த ப்றதம்
திவ்ய பாதப லதா குஸும பலங்ஙளால்
ஸர்வ மோஹன கரம் ஜந்து ஸஞ்ஜயஹீனம் 980
கண்டு கௌதுகம் பூண்டு விச்வாமித்தனெ நோக்கி
புண்டரீகேக்ஷணனும் ஈவண்ணமருள் செய்து
ஆஸ்ஹம பதமிதார்க்குள்ளு மனோஹரம்
ஆஸ்ஹய யோக்யம் நானா ஜந்துஸம்வீதம் தானும்
எத்றயம் ஆஹ்ளாதமுண்டாயிது மனஸி மே
தத்வம் எந்தெந்நதருள் செய்யணம் தபோநிதே !

அஹல்யா மோக்ஷம்

எந்நதுகேட்டு விச்வாமித்தனும் உரசெய்து
பன்னகசாயி பரன் தன்னோடு பரமார்த்தம்

கேட்டாலும் புரா வ்றுத்தமெங்கிலோ குமாரா! நீ
 வாட்டமில்லாத தபஸுள்ள கௌதம முனி 990
 கெங்காரோதஸி நல்லோர் ஆஸ்றமத்திங்கல் அற்ற
 மங்கலம் வர்த்திச்சீடும் தபஸா வாழும் காலம்
 லோகேசன் நிஜஸுதயாய் உள்ளோர் அஹல்யயாம்
 லோக ஸுந்தரியாய திவ்ய கன்யகா ரத்னம்
 கௌதம முனிந்த்ரனு கொடுத்து விதாதாவும்
 கௌதுகம் பூண்டு பார்யா பர்த்தாக்கன்மாராம் அவர்
 பர்த்து ஸுஸ்றுகூடா ப்ரம்மசர்யாதி குணங்ஙள்
 கண்டெதறயும் ப்றஸாதிச்ச கௌதம முனிந்த்ரனும்
 தன்னுடெ பத்னியாயோர் அஹல்யயோடும் சேர்ந்நு
 பர்ணசாலயில் அற்ற வஸிச்ச சிரகாலம் 1000
 விச்வ மோஹினியாயோர் அஹல்யாருபம் கண்டு
 துச்யவனனும் குஸுமாயுத வசனாயான்
 செந்தொண்டிவாய் மலரும் பந்தொக்கும் முலகளும்
 சந்தமேரீடும் துடக்காம்பும் ஆஸ்வதிப்பதினு
 எந்தொரு கழிவெந்நு சிந்திச்ச சதமகன்
 செந்தார் பாணார்த்தி கொண்டு ஸந்தாபம் முழுக்கயால்
 ஸந்ததம் மனக்காம்பில் ஸுந்தர காத்ரீரூபம்
 சிந்திச்ச சிந்திச்சனம்காந்தனாய் வந்நானல்லோ
 அந்தராத்மனி விபுதேந்த்ரனும் அதினிப்போள்
 அந்தரம் கூடாதெயொரு அந்தரம் எந்தெந்நோர்த்து 1010
 லோகேசாத்மஜ ஸுத நந்தனனுடெ ரூபம்
 நாக நாயகன் கைகொண்டு அந்த்ய யாமாதியிங்கல்
 ஸந்த்யா வந்தனத்தினு கௌதமன் போயநேரம்
 அந்தரா புக்கானுடஜாந்தரே பரவசால்
 ஸுத்றாமாவ் அஹல்யயெ ப்றாபிச்ச ஸஸம்ப்ரமம்
 ஸத்வரம் புறப்பெட்ட நேரத்து கௌதமனும்
 மித்றன் தன்னுதயம் ஓட்டடுத்தீலெந்நு கண்டு
 பெத்த ஸந்தேஹம் செந்ந நேரத்து காணாய் வந்நு
 வ்றுத்றாராதிக்கு முனிஸ்நேஷ்டனெ பெலால்அப்போள்
 வித்றஸ்தனாய் எத்றயும் வேபது பூண்டு நிந்நான் 1020

தன்னுடெ ரூபம் பரிக்ரஹிச்சு வருந்நவன்
தன்னெ கண்டு, அதிகோபம் கைகொண்டு முனீந்த்ரனும்
நில்லு நில்லு ஆராகுந்நது எந்திது துஷ்டாத்மாவே !
சொல்லு சொல்லென்னோடு நீயெல்லாமே பரமார்த்தம்
வல்லாதெ மமரூபம் கைகொள்வான் எந்து மூலம்
நிர்லஜ்ஜனாய பவானேதொரு மஹாபாபி ?
ஸத்யமென்னோடு சொல்லீடறிஞேன் அல்லோ தவ
வ்றுத்தாந்தம் பறயாய்கில் பஸ்மமாக்குவன் இப்போள்
சொல்லினான் அதுநேரம் தாபஸேந்த்ரென நோக்கி
“ஸ்வரீலோகாதிபனாய காமகிங்கரன் அஹம்
வல்லாய்ம எல்லாம் அகபெட்டிது மூடத்வம் கொண்டு
எல்லாம் நின்திருவடி பொறுத்து கொள்ளேணமே”
“ஸுகஸ்றபகனாயி பவிக்க பவான் இனி
ஸஹிச்சீடுக செய்த துஷ்கர்ம பலமெல்லாம்”
தாபஸேஸ்வரனாய கௌதமன் தேவேந்த்ரனெ
சபிச்சாஸ்றமம் அகம் புக்கப்போள் அஹல்யயும்
வேபது பூண்டு நில்குந்நது கண்டருள் செய்து
தாபஸோத்தமனாய கௌதமன் கோபத்தோடெ
“கக்ஷடமெதறயும் தவ தூர்வ்றுத்தம் துராசாரே !
துஷ்டமானஸே ! தவ ஸாமர்த்த்யம் நந்நு பாரம்
துஷ்க்றுதமொடுங்ஙவான் இதிந்நு சொல்லீடுவன்
நிஷ்க்றுதியாய் உள்ளொரு தூர்த்தர மஹாவ்றதம்
காமகிங்கரே ! சிலாரூபவும் கைக்கொண்டு நீ
ராமபாதாப்ஜம் த்யானிச்சிவிடெ வஸிக்கணம்
நீஹாராதப வாயுவர்ஷாதிகளும் ஸஹிச்சு
ஆஹாராதிகளேதும் கூடாதெ திவாராத்றம்
நானா ஜந்துக்களொந்நும் இவிடெயுண்டாய் வரா
கானனதேசே மதீயாஸ்றமே மனோஹரே
இங்ஙென பல திவ்ய வத்ஸரம் கழியும்போள்
இங்ங எழுந்நள்ளும் ராமதேவனும் அனுஜனும்
பூரீராம பாதாம்போஜ ஸ்பர்சமுண்டாயீடும் நாள்
தீரும் நின் தூரிதங்ஙள் எல்லாம் அறிஞ்ஞாலும்

1030

1040

1050

பின்னெ நீ பக்தியோடெ பூஜிச்ச வழிபோலெ
 நந்நாயி ப்றதகூதிணம் செய்து கும்பிட்டு கூப்பி
 நாதனெ ஸ்துதிக்கும்போள் சாபமோகூவும் வந்நு
 பூத மானஸயாயால் என்னெயும் ஸுஸ்நூகூதிக்காம்
 எந்நருள் செய்து முனி ஹிமவல் பார்ஸ்வம்
 புக்கான் அந்நுதொட்டிவிடெ வாணீடினாள் அஹல்யயும்
 நின்திரு மலரடி செந்தளிர் பொடி ஏல்ப்பான்
 எந்தொரு கழிவெந்நு சிந்திச்ச சிந்திச்சுள்ளில் 1060
 ஸந்தாபம் பூண்டு கொண்டு ஸந்ததம் வஸிக்குந்நு
 ஸந்தோஷ ஸந்தான ஸந்தானமே ! சிந்தாமணே !
 ஆராலும் கண்டு கூடாதொரு பாஷாணாம்கியாய்
 கோரமாம் தபஸ்ஸொடும் இவிடெ வஸிக்குந்ந
 ப்ரம்ம நந்தினியாய கௌதம பத்னியுடெ
 கல்மஷம் அசேஷவும் நின்னுடெ பாதங்ஙளால்
 உன்மூலநாசம் வருத்தீடணம் இந்நு தன்னெ”
 நிர்மலயாய் வந்நீடும் அஹல்யாதேவியெந்நால்

காதிநந்தனன் தாசரதியோடு ஏவம் பறஞ்ஞாசு
 த்றுக்கையும் பிடிச்சுட ஜாங்கணம் புக்கான் 1070
 உக்ரமாம் தபஸ்ஸொடும் இரிக்கும் சிலாருபம்
 அக்ரே காண்கெந்நு காட்டிகொடுத்து முனிவரன்
 ஸ்ரீபாதாம்புஜம் மெல்லவச்சிது ராமதேவன்
 ஸ்ரீபதி ! ரகுபதி ! ஸல்பதி ! ஜகல்பதி !
 ராமோஹமெந்நு பறஞ்ஞு ஆமோதம் பூண்டு நாதன்
 கோமளரூபன் முனிபத்னியெ வணங்ஙினான்
 அந்நேரம் நாதன் தன்னெகாணாயிது அஹல்யக்கும்
 வந்நோர் ஆனந்தமேதும் சொல்லாவதல்லயல்லோ
 தாபஸ ஸ்நேஷ்டனாய கௌசிகமுனியோடும்
 தாப ஸஞ்சயம் நீங்ஙமாறு ஸோதரனோடும் 1080
 சாபநாசனகரனாயொரு தேவன் தன்னெ
 சாபபாணங்ஙளோடும் பீதமாம் வஸ்த்றத்தோடும்
 ஸ்ரீவத்ஸவகூஸொடும் ஸுஸ்மித வக்த்றத்தோடும்.

ஸ்ரீவாஸாம்புஜதல ஸன்னிப நேத்தறத்தொடும்
 வாஸவ நீலமணி ஸங்காச காத்றத்தொடும்
 வாஸவாத்யம் அமரௌக வந்தித பாதத்தொடும்
 பத்துத்திக்கிலுமொக்கெ நிறஞ்ஞ காந்தியொடும்
 பக்தவத்ஸலன் தன்னெக் காணாயிது அஹல்யய்க்கும்
 தன்னுடெ பர்த்தாவாய கௌதம தபோதனன்
 தன்னோடு முன்னம் உரசெய்ததும் ஓர்த்தாள் அப்போள் 1090
 நிர்ணயம் நாராயணன் தானிது ஜகன்நாதன்
 அர்ணோஜ விலோசனன் பத்மஜா மனோஹரன்
 இத்தமாத்மனி சிந்திச்சு உத்தானம் செய்து பக்த்யா
 ஸத்வரம் அர்க்யாதிகள் கொண்டு பூஜிச்சீடினாள்
 ஸந்தோஷ ஆஸ்றுக்கள் ஒழுக்கீடும் நேத்தறங்ஙளோடும்
 ஸந்தாபம் தீர்ந்நு தெண்ட நமஸ்காரவும் செய்தாள்
 சித்த காம்பிங்கல் ஏற்றம் வர்த்திச்ச பக்தியோடும்
 உத்தானம் செய்து முஹுர் அஞ்சலீ பெந்தத்தோடும்
 வ்யக்தமாயொரு புளகாஞ்சித தேஹத்தொடும்
 வ்யக்தமல்லாத வந்ந கெத்கெத வர்ணத்தொடும் 1100
 அத்வயனாய் - ஓரனாத்ய ஸ்வரூபனெக் கண்டு
 ஸத்யோ ஜாதானந்தாப்தி மகன்யாய் ஸ்துதி செய்தாள்

அஹல்யா ஸ்துதி

“ஞானஹோ க்ருத்தார்த்தயாயேன் ஜகன் நாத ! நின்னெ
 காணாய் வந்நது மூலம் அத்றயும் அல்ல சொல்லாம்
 பத்மஜ ருத்ராதிகளால் அபேக்ஷிதம் பாத-
 பத்ம ஸம்லக்ன பாம்ஸு லேசமிந்நெனிக்கல்லோ
 ஸித்திச்ச பவல் ப்றஸாதாதி ரேகத்தால்
 அதினு எத்துமோ பெஹுகல்ப்பகாலம் ஆராதிச்சாலும்
 சித்றமெத்றயும் தவ சேஷ்டிதம் ஜகத்பதே !
 மர்த்யபாவேன விமோஹிப்பிச்சீடுந்நது ஏவம் 1110
 ஆனந்தமயனாயோர் அதிமாயிகன் பூர்ணன்
 ந்யூனாதிர் ஏகதுன்யன் அசலன்னல்லோ பவான் !

த்வல்பாதாம்புஜ பாம்ஸு பவித்றா பாகீரதி
 ஸர்ப்பபூஷண விரிஞ்சாதிகள் எல்லாரெயும்
 சுத்தமாக்கீடுந்நதும் த்வல் ப்றபாவத்தாலல்லோ
 ஸித்திச்சேனல்லோ ஞானும் த்வல்பாதஸ்பர்சமிப்போள்
 பண்டு ஞான் செய்த புண்யம் எந்து வர்ணிப்பது
 வைகுண்ட ! தல்குண்டாத்மனாம் துர்லபமூர்த்தே ! விஷ்ணோ !
 மர்த்யனாய் அவதரிச்சோரு பூருஷம் தேவம்
 சித்தமோஹனம் ரமணீயதேஹினம் ராமம் 1120
 சுத்தம் அப்புத வீர்யம் ஸுந்தரம் தனுர்த்தரம்
 தத்வம் அத்வயம் ஸத்யஸந்தம் ஆத்யந்தஹீனம்
 நித்யம் அவ்யயம் பஜிச்சீடுந்நேன் இனி நித்யம்
 பக்த்யைவ மற்றாரெயும் பஜிச்சீடுந்நேனில்ல
 யாதொரு பாதாம்புஜம் ஆராய்ந்நிது வேதம்
 யாதொரு நாபி தன்னிலுண்டாயி விரிஞ்சனும்
 யாதொரு நாமம் ஜெபிக்குந்நிது மஹாதேவன்
 சேதஸா தத்ஸ்வாமியெ ஞான் நித்யம் வணங்ஙந்நேன்
 நாரதமுனிந்த்ரனும் சந்த்ரசேகரன் தானும்
 பாரதீ ரமணனும் பாரதீ தேவி தானும் 1130
 ப்ரம்ம லோகத்திங்கல் நிந்நு அன்வஹம் கீர்த்திக்குந்நு
 கல்மஷஹரம் ராமசரிதம் ரஸாயனம்
 காமராகாதிகள் தீர்ந்நு ஆனந்தம் வருவானாய்
 ராமதேவனெ ஞானும் சரணம் ப்றாபிக்குந்நேன்
 ஆத்யன், அத்வயன், ஏகன், அவ்யக்தன், அனாகுலன்
 வேத்யனல்லாராலும் எந்நாலும் வேதாந்த வேத்யன்
 பரமன் பராபரன் பரமாத்மாவு பரன்
 பரப்ரம்மாக்யன் பரமானந்த மூர்த்தி நாதன்
 புருஷன் புராதனன் கேவல ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்
 ஸகலசராசர குரு காருண்யமூர்த்தி 1140
 புவன மனோஹரமாய் ஒரு ரூபம் பூண்டு
 புவனத்திங்கல் அனுக்ரஹத்தெ வருத்துவான்
 அங்ஙெனயுள்ள ராமசந்த்ரனெ ஸதாகாலம்
 திங்ஙினெ பக்த்யா பஜிச்சீடுந்நேன் மனஸி ஞான்

ஸ்வதந்த்றன் பரிபூர்ணன் ஆனந்தன் ஆத்மராமன்
அதந்த்றன் நிஜ மாயகுண பிம்பிதனாயி
ஜகத் உத்பவ ஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகள் செய்வான்
அகண்டன் ப்ரம்மவிஷ்ணு ருத்ர நாமங்ஙள் பூண்டு
பேதரூபங்ஙள் கைகொண்டு ஒரு நிற்குண மூர்த்தி
வேதாந்த வேத்யன் மம சேதஸி வஸிக்கணம்

1150

ராம ! ராகவ ! பாதபங்கஜம் நமோஸ்துதே
ஸ்ரீமயம் ஸ்ரீதேவி பாணித்வய பத்மாச்ச்சிதம்
மானஹீனன்மாராம் திவ்யன்மாரால் அனுத்யேயம்
மானார்த்தம் முந்நீலேகம் ஆக்றாந்த ஜகத்றயம்
ப்ரம்மாவின் கரங்ஙளால் கூடாளிதம் பத்மோபமம்
நிர்மலம் சங்கசக்றகுலிச மத்ஸ்யாங்கிதம்
மன்மனோ நிகேதனம் கல்மஷ வினாசனம்
நிர்மலாத்மானம் பரமாஸ்பதம் நமோஸ்துதே !

ஜகதாஸ்றயன் பவான் ஜகத்தாயதும் பவான்
ஜகதாமாதி பூதனாயதும் பவான்ல்லோ

1160

ஸர்வபூதங்ஙளிலும் அஸக்தனல்லோ பவான்
நிர்விகாராத்மா ஸாக்ஷி பூதனாயதும் பவான்
அஜன் அவ்யயன் பவான் அஜிதன் நிரஞ்ஜனன்
வசஸாம் விஷயம் அல்லாதொரு ஆனந்தமல்லோ
வாச்ய வாசக உபய பேதேன ஜகன்மயன்
வாச்யனாய் வரேணமே வாக்கினு ஸதா மம
கார்ய காரண கர்த்து பல ஸாதன பேதம்
மாயயா பெஹுவித ரூபயா தோந்நிக்குந்நு
கேவலம் எந்நாகிலும் நின்திருவடியது

ஸேவகன்மார்க்கு போலும் அறிவான் அருதல்லோ

1170

த்வன்மாயா விமோஹித சேதஸாம் அஜ்ஞானினாம்
த்வன் மாஹாத்மயங்ஙள் நேரேயறிஞ்ஞ கூடாயல்லோ
மானஸே விஸ்வாத்மாவாம் நின்திருவடி தன்னெ
மானுஷன் எந்நு கல்பிச்சீடுவோர் அஜ்ஞானிகள்
புறத்தும் அகத்தும் எல்லாடவும் ஓக்கெ நிறஞ்ஞ
இரிக்குந்நது நித்யம் நின் திருவடியல்லோ

சுத்தன், அத்வயன், ஸமன், நித்யன், நிர்மலன், ஏகன்
 புத்தன், அவ்யக்தன், சாந்தன், அஸம்கென் நிராகாரன்
 ஸத்வாதி குணத்தைய யுக்தயாம் சக்தியுக்தன்
 ஸத்வங்ஙள் உள்ளில் வாழும் ஜீவாத்மாவாய நாதன் 1180
 பக்தனாம் முக்திபற்றன் யுக்தானாம் யோகபற்றன்
 ஸக்தானாம் புக்திபற்றன் ஸித்தானாம் ஸித்திபற்றன்
 தத்வாதாராத்மா தேவன் ஸகல ஜகன்மயன்
 தத்வஜ்ஞன் நிருபமன் நிஷ்களன் நிரஞ்ஜனன்
 நிர்குணன் நிஸ்சஞ்சலன் நிர்மலன் நிராதாரன்
 நிஷ்க்றியன் நிஷ்காரணன் நிரஹங்காரன் நித்யன்
 ஸத்யஜ்ஞானானந்தன் ஆனந்தாம்றுதாத்மகன் பரன்
 ஸத்தாமாத்றாத்மா பரமாத்மா ஸர்வாத்மா
 விபு ஸச்சில் ப்ரம்மாத்மா ஸமஸ்தேஸ்வரன் மஹேஸ்வரன்
 அச்சுதன் ஆதிநாதன் ஸர்வ தேவதாமயன் 1190
 நின்திருவடியாயது எதறயும் மூடாத்மாவாய்
 அந்தயாய் உள்ளோரு ஞான் எங்ஙன அறியுந்நு ?
 நின்திருவடியுடெ தத்வமெந்நாலும் ஞானோ
 ஸந்ததம் பூயோ பூயோ நமஸ்தே நமோ நம
 யதற குத்றாபி வஸிச்சீடிலும் எல்லா நாளும்
 பொல்தளிர் அடிகளில் இளக்கம் வராதொரு
 பக்தியுண்டாகவேணம் எந்நொழிஞ்ஞபரம் ஞான்
 அர்த்திச்சீடுந்நேன் அல்ல நமஸ்தே நமோ நம !
 நமஸ்தே ராம ! ராம ! புருஷாத்யக்ஷ ! விஷ்ணோ
 நமஸ்தே ராம ! ராம ! பக்தவத்ஸல ! ராம ! 1200
 நமஸ்தே ஹ்றுஷீகேசா ! ராம ! ராகவ ! ராம !
 நமஸ்தே நாராயண ! ஸந்ததம் நமோஸ்துதே
 ஸமஸ்த கர்ம்மார்பணம் பவதி கரோமி ஞான்
 ஸமஸ்த அபராதம் க்ஷமஸ்வ ஜகல்பதே !
 ஜனன மரண துக்காபஹம் ஜகன்நாதம்
 தின நாயக கோடி ஸத்துச ப்றபம் ராமம்
 கர ஸாரஸ யுக ஸுத்றுத சர சாபம்
 கருணாகரம் காள் ஜலதாபாஸம் ராமம்

- கனக ருசிர திவ்யாம்பரம் ரமாவரம்
கனகோஜ்வலம் ரத்ன குண்டலாஞ்சித கெண்டம் 1210
கமல தளலோல விமல விலோசனம்
கமலோத்பவனதம் மனஸா ராம மீடே”
புரத ஸ்திதம் ஸாக்ஷாதீஸ்வரம் ரகுநாதம்
புருஷோத்தமம் கூப்பி ஸ்துதிச்சாள் பக்தியோடெ
லோகேசாத்மஜயாகும் அஹல்ய தானும் பின்னெ
லோகேஸ்வராஜ்ஞயாலே போயிது பவித்யாய்
கௌதமனாய தன்றெ பதியெ ப்றாபிச்சுடன்
ஆதியும் தீர்த்து வஸிச்சீடினாள் அஹல்யயும்
இ ஸ்துதி பக்தியோடெ ஜெபிச்சீடுந்ந புமான்
சுத்தனாய் அகில பாபங்ஙளும் நசிச்சுடன் 1220
பரமம் ப்ரம்மானந்தம் ப்றாபிக்கும் அத்றயல்ல
வரும் ஐஹிக ஸௌக்யம் புருஷன்மார்க்கும் நூனம்
பக்த்யா நாதனெ ஹ்றுதி ஸன்னிதானம் செய்து கொண்டு
இ ஸ்துதி ஜெபிச்சீடில் ஸாதிக்கும் ஸகலவும்
புத்றார்த்தி ஜெபிக்கிலோ நல்ல புத்றன்மாருண்டாம்
அர்த்தார்த்தி ஜெபிச்சீடில் அர்த்தவும் ஏற்றமுண்டாம்
குரு தல்பகன் கனகஸ்தேயி ஸுராபாயி
தரணீ ஸுர ஹந்தா பித்று மாத்றுகா போகி
புருஷாதமன் ஏற்றம் எங்கிலுமவன் நித்யம்
புருஷோத்தமம் பக்தவத்ஸலம் நாராயணம் 1230
சேதஸி ராமசந்த்ரம் த்யானிச்சு பக்த்யாஜெபிச்சு
ஆதரால் வணங்ங்கில் ஸாதிக்கும்ல்லோ மோக்ஷம்
ஸத்வ்றுத்தன் எந்நாயீடில் பறயேணமோ மோக்ஷம்
ஸத்ய ஸம்பவச்சீடும் ஸந்தேஹம் இல்லயேதும்

ஸீதா ஸ்வயம்வரம்

விச்வாமித்தனும் பரமானந்தம் ப்றாபிச்சப்போள்
விச்வநாயகன் தன்னோடிவண்ணம் அருள்செய்தான்
“பாலகன்மாரே ! போக மிதிலாபுரிக்கு நாம்



காலவும் வ்றுதா களஞ்ஞீடுகயருதல்லோ
யாகவும் மஹாதேவ சாபவும் கண்டு பின்னெ
வேகமோடு அயோத்யயும் புக்கு தாதனெக்காணாம்” 1240
இத்தரமருள் செய்து கெங்கயும் கடந்நவர்
ஸத்வரம் செந்நு மிதிலாபுரமகம் புக்கு
முனிநாயகனாய கௌசிகன் விச்வாமித்தன்
முனிவாடம் ப்றாபிச்சிது எந்நது கேட்ட நேரம்
மனஸி நிறஞ்ஞொரு பரமானந்தத்தொடும்
ஜனக மஹிபதி ஸம்ப்றம ஸமன்விதம்
பூஜா ஸாதனங்ஙளும் எடுத்து பக்தியோடும்
ஆச்சார்யனோடும் றுஷிவாடம் ப்றாபிச்ச நேரம்
ஆமோத பூர்வம் பூஜிச்ச ஆச்சாரம் பூண்டு நிந்ந
ராம லக்ஷ்மணன்மாரெக் காணாயி ந்றுபேந்த்ரனும் 1250
சந்த்ரஸூர்யன்மார் எந்நபோலெ பூபாலேச்வர
நந்தனன்மாரெக் கண்டு சோதிச்ச ந்றுபேந்த்ரனும் -
“கந்தர்ப்பன் கண்டு வந்திச்சீடின ஜகதேக-
ஸுந்தரன்மாராம் இவர் ஆரெந்நு கேளப்பிக்கணம் -
நரநாரயணன்மாராகிய மூர்த்திகளோ
நரவீராகாரம் கைக்கொண்டு காணாயதிப்போள் ?

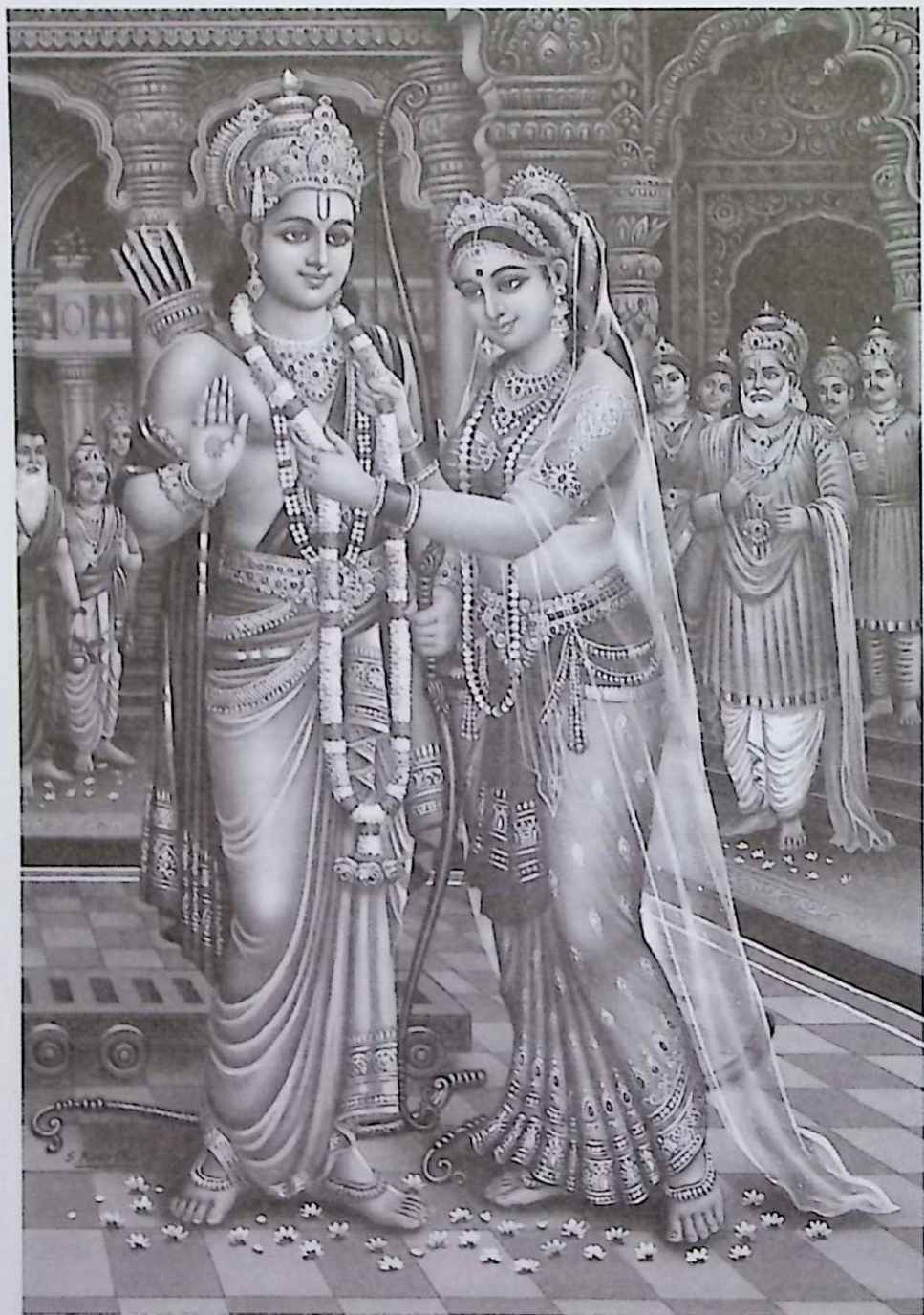
விச்வாமித்தனும் அதுகேட்டு அருள் செய்தீடினான்
விச்வஸிச்சாலும் மம வாக்யம் நீ நரபதே !
வீரனாம் தசரதன் தன்னுடெ புத்றன்மாரில்
ஸ்ரீராமன் ஜ்யேஷ்டன், இவன் லக்ஷ்மணன் முந்நாமவன் 1260
என்னுடெ யாகம் ரக்ஷிச்சீடுவான் இவரெ ஞான்
செந்நு கூட்டிகொண்டு போநீடினேன் இதுகாலம்
காடகம் புக்க நேரம் வந்நொரு நிசாசரி
தாடக தன்னெ ஒரு பாணம் கொண்டு எய்துகொந்நான்
பேடியும் தீர்ந்நு ஸித்தாஸ்றமவும் புக்கு யாகம்
ஆடல்கூடாதெ ரக்ஷிச்சீடினான் வழிபோலெ
ஸ்ரீபாதாம்புஜ ரஜ ஸ்ப்றுஷ்டி கொண்டு அஹல்யதன்
பாபவும் நசிப்பிச்ச பாவனயாக்கீடினான்.

- பாரமேச்வரமாய சாபத்தெக் காண்மானுள்ளில்
 பாரம் ஆக்ரஹமுண்டு நீ அது காட்டிடணம் 1270
 இத்தரம் விச்வாமித்தன் தன்னுடெ வாக்யம் கேட்டு
 ஸத்வரம் ஜனகனும் பூஜிச்ச வழிபோலெ
 ஸல்க்கார யோக்யன்மாராம் ராஜபத்தன்மாரெக்கண்டு
 உள்குருந்நிங்கல் ப்நீதி வர்த்திச்ச ஜனகனும்
 தன்னுடெ ஸசிவனெ விளிச்ச நியோகிச்ச
 செந்நு நீ வருத்தேணம் ஈஸ்வரனுடெ சாபம்
 எந்நது கேட்டு மந்த்ரி ப்றவரன் நட கொண்டான்
 அந்நேரம் ஜனகனும் கௌசிகனோடு சொந்நான்
 ராஜ நந்தனனாய பாலகன் ரகுவரன்
 ராஜீவ விலோசனன் ஸுந்தரன் தாசரதி 1280
 வில்லிது குலச்சுடன் வலிச்ச முறிச்சீடில்
 வல்லபன் இவன் மம நந்தனய்க்கு எந்நு நூனம்
 எல்லாம் ஈஸ்வரன்எந்நே சொல்லாவு எனிக்கிப்போள்
 வில்லிஹ வருத்தீடுக எந்நு அருள் செய்து முனி
 கிங்கரன்மாரெ நியோகிச்சிது மந்த்நீந்த்ரனும்
 ஹுங்காரத்தோடு வந்நு சாப வாஹகன்மாரும்
 ஸத்வரம் ஐயாயிரம் கிங்கரன்மாரும் கூடி
 ம்றுத்யு சாஸன சாபம் எடுத்து கொண்டு வந்தார்
 கண்டா ஸாகஸ்றமணி வஸ்த்நாதி விபூஷிதம்
 கண்டாலும் த்றையம்பகம் எந்நிது மந்த்நீந்த்ரனும் 1290
 சந்த்ரசேகரனுடெ பள்ளி - வில்லுகண்டு
 ராமசந்த்ரனும் ஆனந்தமுளக்கொண்டு வந்திச்சீடினான்
 “வில்லெடுக்காமோ ? குலச்சீடாமோ ? வலிக்காமோ ?
 சொல்லுக எந்நது கேட்டு சொல்லினான் விச்வாமித்தன்
 எல்லாமாம் ஆகுந்நது செய்தாலும் மடிக்கேண்ட
 கல்யாணம் இதுமுலம் வந்நு கூடிடுமெல்லோ
 மந்தஹாஸவும் பூண்டு ராகவன் அதுகேட்டு
 மந்தம் மந்தம் போய் செந்நு நிந்நு கண்டிது சாபம்
 ஜ்வலிச்ச தேஜஸ்ஸோடும் எடுத்து வேகத்தோட
 குலச்ச வலிச்சுடன் முறிச்ச ஜிதஸ்றமம் 1300

நிந்நருளுந்ந நேரம் ஈரேழு லோகங்ஙளும்
 ஒந்நு மாற்றொலிக்கொண்டு விஸ்மயபெட்டு ஜனம்
 பாட்டும் ஆட்டவும் கூத்தும் புஷ்பவ்றுஷ்டியும் ஓரோ
 கூட்டமே வாத்யங்ஙளும் மங்கல ஸ்துதிகளும்
 தேவகளொக்கெப் பரமானந்தம் பூண்டு தேவ -
 தேவனெ ஸ்துதிக்கயும் அப்ஸர ஸ்தநீகள் எல்லாம்
 உத்ஸாகம் கைகொண்டு விஸ்வேஸ்வரனுடெ
 விவாஹோத்ஸவ ஆரம்ப ஆகோஷம் கண்டு கௌதுகம் பூண்டார்
 ஜனகன் ஜகத்ஸ்வாமியாகிய பகவானெ
 ஜனஸம்ஸதி காடாஸ்லேஷவும் செய்தானல்லோ 1310
 இடிவெட்டிடும் வண்ணம் வில்முறிஞ்ஞ ஓச்சகேட்டு
 நடுங்ஙீ ராஜாக்கன்மார் உரகங்ஙளெப்போலெ
 மைதிலி மயில்பேடபோலெ ஸந்தோஷம் பூண்டாள்
 கௌதுகம் உண்டாய் வந்நு சேதஸி கௌசிகனும்
 மைதிலி தன்னெப் பரிச்சாரிகமாரும் நிஜ -
 மாதாக்கன்மாரும் கூடி நந்நாயி சமயிச்சார்
 ஸ்வர்ண வர்ணத்தெப்பூண்ட மைதிலி மனோஹரி
 ஸ்வர்ண பூஷணங்ஙளும் அணிஞ்ஞ சோபயோடெ
 ஸ்வர்ண மாலயும் தரிச்சாதாரல் மந்த மந்தம்
 அர்ணோஜனேதறன் மும்பில் ஸதறபம் வினீதயாய் 1320
 வந்நுடன் நேத்றோல்பல மாலயுமிட்டாள் முன்னே
 பின்னாலெ வரணார்த்த மாலயுமிட்டினாள்
 மாலயும் தரிச்ச நீலோல்பல காந்தி தேடும்
 பாலகன் ஸ்ரீராமனும் ஏற்றவும் விளங்ஙினான்
 பூமி நந்தனய்க்கு அனுருபனாய் சோபிச்சீடும்
 பூமிபாலக பாலன் தன்னெக் கண்டவர்களும்
 ஆனந்தாம்புதி தன்னில் வீணுடன் முழுகினார்
 மானவ வீரன் வாழ்க எந்நாசியும் சொல்லீனார்
 அந்நேரம் விச்வாமிதறன் தன்னோடு ஜனகனும்
 வந்நிச்ச சொந்நான் இனிகாலத்தெக் களயாதெ 1330
 பத்றவும் கொடுத்தயச்சீடணம் தூதன்மாரெ

ஸத்வரம் தசரதபூபனெ வருத்துவான்”

விச்வாமித்தரனும் மிதிலாதிபன் தானும் கூடி
 விச்வாஸம் தசரதன் தனிக்கு வரும் வண்ணம்
 நிச்சேஷ வ்றுத்தாந்தங்ஙள் எழுதி அயச்சிது
 விஸ்றமத்தோடு நடகொண்டிது தூதன்மாரும்
 ஸாகேதபுரிபுக்கு பூபாலன் தன்னெக் கண்டு
 லோகைகாதிபன் கையில் கொடுத்து பத்றமதும்
 ஸந்தேசம் கண்டு பங்க்திஸ்யந்தனன் தானும் இனி
 ஸந்தேஹமில்ல புறப்பெடுக எந்நு உர செய்து 1340
 அக்னிமான் உபாத்யாயனாகிய வஸிஷ்டனும்
 பத்னியாம் அருந்ததி தானுமாய் புறபெட்டு
 கௌதுகம் பூண்டு சதுரம்க வாஹினியோடும்
 கௌஸல்யாதிகளாய பார்யமாரோடும் கூடி
 பரத சத்றுக்னன்மாராகிய புத்றன்மாரும்
 பரமோத்ஸவ யோக்ய வாத்யாகோஷங்ஙளோடும்
 மிதிலாபுரம் அகம் புக்கிது தசரதன்
 மிதிலாதிபன் தானும் செந்நு எதிரேற்று கொண்டான்
 வந்திச்சு சதானந்தன் தன்னோடும் கூடசெந்நு
 வந்த்யனாம் வஸிஷ்டெனத் ததனு பத்னியேயும் 1350
 அர்க்ய பாத்யாதிகளால் அர்ச்சிச்சு யதாவிதி
 ஸல்கரிச்சிது யதாயோக்யம் உர்வீந்த்ரன் தானும்
 ராமலக்ஷ்மணன்மாரும் வந்திச்சு பிதாவினெ
 ஸாமோதம் வஸிஷ்டனாம் ஆச்சார்ய பாதாப்ஜவும்
 தொழுது மாத்றுஜனங்ஙளெயும் யதாக்றமம்
 தொழுது ஸ்ரீராமபாதாம்போஜம் அனுஜன்மார்
 தொழுது பரதனெ லக்ஷ்மண குமாரனும்
 தொழுது சத்றுக்னனும் லக்ஷ்மண பாதாம்போஜம்
 வக்ஷஸி சேர்த்து தாதன் ராமனெப்புணர்ந்நிட்டு
 லக்ஷ்மணனேயும் காடாஸ்லேஷவும் செய்து ந்றுபன் 1360
 ஜனகன் தசரதன் தன்னுடெ கையும் பிடிச்சு
 அனுமோதத்தோடு உரசெய்திது மதுரமாய்



ஸீதா ஸ்வயம்வரம்

“நாலு கன்யகமார் உண்டெனிக்கு கொடுப்பானாய்
 நாலு புத்தன்மார் பவான் தனிக்குண்டல்லோ தானும்
 ஆகயால் நாலு குமாரன்மார்க்கும் விவாஹம்
 செய்தாகிலோ நிருபிச்சால் ஏதுமே மடிக்கேண்ட”
 வஸிஷ்டன் தானும் சதானந்தனும் கௌசிகனும்
 விதிச்சு முஹூர்த்தவம் நால்வார்க்கும் யதாக்றமம்
 சித்தரமாய் இரிப்போரு மண்டபம் அதும் தீர்த்து
 முத்துமாலகள் புஷ்ப பலங்ஙள் தூக்கி நானா -
 ரத்ன மண்டித ஸ்தம்ப தோரணங்ஙளும் நாட்டி
 ரத்ன மண்டித ஸ்வர்ண பீடவும் வச்ச பக்த்யா
 ஸ்ரீராம பாதாம்போஜம் கமுகிச்ச அனந்தரம்
 பேரி துந்துபி முக்ய வாத்ய கோஷங்ஙளோடும்
 ஹோமவும் கழிச்ச தல்பத்றியாம் வைதேஹியெ
 ராமனு நல்கீடனான் ஜனக மஹீந்த்றனும்
 தல்ப்பாததீர்த்தம் நிஜ சிரஸி தரிச்சுடன்
 உல்புளகாங்கத்தோடெ நிந்நிது ஜனகனும்
 யாதொரு பாததீர்த்தம் சிரஸி தரிக்குந்நு
 பூதேச விதி முனீந்த்ராதிகள் பக்தியோடெ
 ஊர்மிள தன்னெ வேட்டு லக்ஷ்மண குமாரனும்
 காம்யாங்கிமாராம் ஸ்றுதகீர்த்தியும் மாண்டவியும்
 பரத சத்ருக்னன்மார் தம்முடெ பத்னிமாராய்
 பரமானந்தம் பூண்டு வஸிச்சாரெல்லாவரும்
 குசிகாத்மஜனோடும் வஸிஷ்டனோடும் கூடி
 விசதஸ்மிதபூர்வம் பறஞ்ஞ ஜனகனும்
 முன்னம் நாரதன் அருள் செய்து கேட்டிரிப்பூ ஞான்
 என்னுடெ மகளாய ஸீதா வ்றுதாந்தம் எல்லாம்
 யாகபூதேசம் விசுத்யர்த்தமாய் உழுதப்போள்
 ஏகதா ஸிதா மத்யே காணாயி கன்யா ரத்னம்
 ஜாதயாயொரு திவ்யகன்யக தனிக்கு ஞான்
 ஸீதா எந்நொரு நாமம் விளிச்சேனது மூலம்
 புத்றியாய் வளர்த்து ஞானிரிக்கும் காலத்திங்கல்
 அத்ற நாரதன் எழுந்நள்ளினான் ஒரு தினம்

1370

1380

1390

என்னோடு மஹாமுனி தானருள் செய்தானப்போள்
நின்னுடெ மகளாய ஸீதா வ்றுத்தாந்தம் கேள் நீ

“பரமானந்த முர்த்தி பகவான் நாராயணன்
பரமாத்மாவாம் அஜன் பக்தவத்ஸலன் நாதன்
தேவகார்யார்த்தம் பங்க்திகண்ட நிக்ரஹத்தினாய்
தேவேந்த்ர விரிஞ்ச ருத்ராதிகள் அர்த்திக்கயால்
பூமியில் ஸூர்யான்வயே வந்நு அவதரிச்சு
ராமனாய் மாயாமர்த்யவேஷம் பூண்டறிஞ்ஞாலும்
யோகேசன் மனுஷ்யனாயீடும் போள் இதுகாலம்
யோக மாயாதேவியும் மாணுஷ வேஷத்தோடெ
ஜாதயாயிது தவவேச்மனி தல்க்காரணால்
ஸாதரம் ஸ்ரீராமனு கொடுக்க மடியாதெ”

1400

இத்தம் நாரதன் அருளிசெய்து மறஞ்ஞிது
புத்தியாய் வளர்த்திது பக்தி கைகொண்டு ஞானும்
ஸீத்யெ ஸ்ரீராகவன் எங்ஙனெ கொடுக்காஹு
சேதஸி நிருபிச்சால் எங்ஙனெ அறியுந்நு ?

1410

எந்நது ஓர்த்திரிக்கும் போள் ஒந்நு மானஸே தோந்நி
பன்னக விபூஷணன் தன் அனுக்ரஹ சக்த்யா
ம்றுத்யு சாஸன சாபம் முறிச்சீடுந்ந பூமான்
பர்த்தாவாகுந்நது மல்புத்திக்கு எந்நொரு பணம்
சித்தத்தில் நிருபிச்சு வருத்தி ந்நுபன்மாரெ
சக்தியில்லிதினெந்நு ப்றுத்வீ பாலகன்மாரும்
உத்தத பாவமெல்லாம் அகலெக் களஞ்ஞுடன்
புத்தியும் கெட்டுபோய் அங்ஙடங்கி கொண்டாரல்லோ
அப்புத புருஷனாம் உல்பல நேத்றன் தன்னெ
த்வல் ப்ரஸாதத்தாலிந்நு ஸித்திச்சேன் பாக்யவசால்”

1420

தெர்ப்பக ஸமனாய சில்புருஷனெ நோக்கி
பில்பாடு தெளிஞ்ஞுர செய்திது ஜனகனும்
அத்ய மே ஸபலமாய் வந்நு மாணுஷ ஜன்மம்
கத்யோதாயுத ஸஹஸ்ரோத்யோத ரூபத்தோடும்
கத்யோ தான்வயே பிறந்நொரு நின்திருவடி
வித்யுல் ஸம்யுதமாய ஜீமுதம் எந்ந போலெ

சக்தியாம் தேவியோடும் யுக்தனாய் காண்க மூலம்
பக்தவத்ஸல ! மம ஸித்திச்ச மனோரதம்

ரக்த பங்கஜ சரணாக்ரே ஸந்ததம் மம

பக்தி ஸம்பவிக் கேணம் முக்தியும் லெபிக் கேணம்

1430

த்வல்பாதாம்புஜ கௌதிதாம்பு பிந்துக்கள் தரிச்ச

உல்பலோத்பவன் ஜகத்தொக்கவே ஸ்றுஷ்டிக்குந்நு

த்வல் பாதாம்புஜ கௌதிதாம்பு தாரணம் கொண்டு

ஸர்ப்ப பூஷணன் ஜகத்தொக்கே ஸம்ஹரிக்குந்நு

த்வல் பாதாம்புஜ கௌதிதாம்பு தாரணம் கொண்டு

ஸல்புமான் மஹாபெலி ஸித்திச்சான் ஐந்த்றபதம்

த்வல்பாதாம்புஜ ரஜஸ்ப்றுஷ்டி கொண்டு அஹல்யயும்

கில்பிஷத்தோடு வேறுபெட்டு நிர்மலயாயாள்

நின்திருவடியுடெ நாமகீர்த்தனம் கொண்டு

பெந்தவும் அகந்நு மோஷத்தெயும் லெபிக்குந்நு

1440

ஸந்ததம் யோகஸ்தன்மாராகிய முனீந்த்ரன்மார்

சிந்திக்காய் வரேணமே பாதபங்கஜத்வயம்

இத்தம் ஓரோந்நே சொல்லி ஸ்துதிச்ச ஜனகனும்

பக்தி கைக்கொண்டு கொடுத்தீடனான் மஹாதனம்

கரிகள் அறுநூறும் பதினாயிரம் தேரும்

துரகங்ஙளையும் நல்கீடனான் நூறாயிரம்

பத்தியும் ஒரு லக்ஷம் முந்நூறு தாஸிகளும்

வஸ்த்றங்ஙள் திவ்யங்ஙளாயுள்ளதும் பெஹுவிதம்

முத்துமாலகள் திவ்யரத்னங்ஙள் பலதரம்

ப்றத்யேகம் நூறுகோடிகாஞ்சன பாரங்ஙளும்

1450

ஸீதாதேவிக்கு கொடித்தீடனான் ஜனகனும்

ப்றீதி கைக்கொண்டு பரிக்ரஹிச்ச ராகவனும்

விதிநந்தன ப்றமுகன்மாராம் முனிகளெ

விதிபூர்வகம் பக்த்யா பூஜிச்சவணங்ஙினான்

ஸம்மானிச்சிது ஸுமந்த்றாதி மந்த்றிகளையும்

ஸம்மோதம் பூண்டு தசரதனும் புறபெட்டு

கல்மஷம் அகந்நொரு ஜனக ந்ருபேந்த்ரனும்

தன்மகளாய ஸீத தன்னெயும் ஆஸ்லேஷிச்ச.

- நிர்மல காத்றியாய புத்திக்கு பதிவ்றுதா-
தர்மங்ஙளெல்லாம் உபதேசிச்சு வழிபோலெ 1460
சின்மயன் மாயாமயனாய ராகவன் நிஜ-
தர்மம் தாரங்ஙளோடும் கூடவே புறப்பெட்டு
ம்ருதங்க ஆனக பேரீ தூர்ய கோஷங்ஙளோடும்
ம்றுது நாதங்ஙள் தேடும் வீணயும் குழலுகள்
ஸ்றுங்க காஹளங்ஙளும் மத்தளமிடய்க்ககள்
ஸ்றுங்கார ரஸபரிபூர்ண வேஷங்ஙளோடும்
ஆன தேரு குதிர காலாளாய படயோடும்
ஆனந்தமோடும் பிற்றுமாற்று ப்றாதாக்களோடும்
கௌசிக வஸிஷ்டாதி தாபஸேந்தரன்மாராய 1470
தேசிகன்மாரோடும் ப்றுத்ய அமாத்யாதிகளோடும்
வோகமோடு அயோத்யக்கு அம்மாறங்ங் திரிச்சப்போள்
ஆகாசதேச விமானங்ஙளும் நிறஞ்ஞதே
ஸன்னாஹத்தோடு நடந்நீடும்போள் ஜனகனும்
பின்னாலே செந்நு யாத்த அயச்சோர் அனந்தரம்
வெண்கொற்ற குடதழ வெண்சாமரங்ஙளோடும்
திங்கள்மண்டலம் தொழும் ஆல வட்டங்ஙளோடும்
செங்கொடிக் கூறகள் கொண்டங்கித த்வஜங்ஙளும்
குங்கும மலயஜ கஸ்தூரி கெந்தத்தோடும்
நடந்நு விரவோடு மூந்நயோஜன வழி
கடந்ந நேரம் கண்டு தூர்ந்நிமித்தங்ஙள் எல்லாம் 1480

பார்கெவ கெர்வ சமனம்

அந்நேரம் வஸிஷ்டனெ வந்திச்சு தசரதன்
தூர்ந்நிமித்தங்ஙளுடெ காரணம் சொல்லுகெந்நான்
“மன்னவ! குறஞ்ஞொரு பீதியுண்டாகும் இப்போள்
பின்னேடம் அபயவும் உண்டாம் எந்நறிஞ்ஞாலும்
ஏதுமே பேடிக்கேண்ட நல்லதே வந்நு கூடு
கேதவும் உண்டாகேண்ட கீர்த்தியும் வர்த்திச்சீடும்”
இத்தரம் விதிஸுதன் அருளிச் செய்யுந்நேரம்

பத்ததிமத்யே காணாய் வந்நு பார்கவனெயும்
நீல நீரத நிப நிர்மல வர்ணத்தொடும்
நீல லோஹித சிஷ்யன் பாடவானல ஸமன் 1490

க்ருத்தனாய் பரசு பாணாஸனங்ஙளும் பூண்டு
பத்ததிமத்யே வந்நு நிந்நப்போள், தசரதன்
பெத்த ஸாத்வஸம் வீணு நமஸ்காரவும் செய்தான்.
புத்தியும் கெட்டு நிந்நு மற்றுள்ள ஜனங்ஙளும்
ஆர்த்தனாய் பங்க்திரதன் பார்கவராமன் தன்னெ
பேர்த்து வந்திச்சு பக்த்யா கீர்த்திச்சான் பலதரம்
கார்த்த வீர்யாரே ! பரித்றாஹிமாம் தபோநிதே !
மார்த்தாண்டகுலம் பரித்றாஹி காருண்யாம்புதே !
க்ஷத்திரியாந்தக ! பரித்றாஹிமாம் ஜமதக்னி -
புத்றா ! மாம் பரித்றாஹி ரேணுகாத்மஜ ! விபோ ! 1500

பரசுபானே ! பரிபாலயகுலம் மம
பரமேஸ்வர ப்றிய ! பரிபாலய நித்யம்
பார்த்திவ ஸமுதாய ரக்ததீர்த்தத்தில் குளிச்சு
ஆஸ்தயா பித்ருகண தெர்ப்பணம் செய்த நாத !
காத்துகொள்ளுக தபோவாரிதே ! ப்றுகுபதே
கால்தளிரிண தவசரணம் மம விபோ !
இத்தரம் தசரதன் சொந்நது ஆதரியாதெ
பெத்தரோஷேண வஹ்னிஜ்வால பொங்ஙிடும் வண்ணம்
வக்த்றவும் மத்யாஹ்நார்க்கமண்டலம் போலெ தீப்த்யா
ஸத்வரம் ஸ்ரீராமனோடு அருளிச் செய்தீடனான். 1510

“ஞான் ஒழிஞ்ஞுண்டோ ராமன் இத்றிபுவனத்திங்கல் ?
மானவனாய பவான் க்ஷத்திரியன் எந்நாகிலோ
நில்லு நில்லரக்ஷணம் என்னோடு யுத்தம் செய்வான்
வில்லிங்கல் நினக்கேற்றம் வல்லபமுண்டல்லோ கேள்
நீயல்லோ பெலால் சைவசாபம் கண்டிச்சது என்றே
கையிலுண்டொரு சாபம் வைஷ்ணவம் மஹாஸாரம்
க்ஷத்திரியகுல ஜாதனாகில் நீயிது கொண்டு
ஸத்வரம் ப்றயோகிக்கில் நின்னோடு யுத்தம் செய்வன்
அல்லாய்கில் கூட்டத்தோடெ ஸம்ஹரிச்சீடுந்நதுண்டு

இல்ல ஸந்தேஹம் எனிக்கெந்நது தரிச்சாலும் 1520
 கூத்தறியகுலாந்தகன் ஞான் எந்நது அறிஞ்ஞீலே ?
 சத்றுத்வம் நம்மில் பண்டுபண்டே உண்டெந்நோர்க்க நீ
 ரேணுகாத்மஜனேவம் பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 கேஷாணியும் பாரமொந்நு விறச்ச கிரிகளும்
 அந்தகாரம் கொண்டொக்கெ மறஞ்ஞு திக்குகளும்
 ஸிந்துவாரியுமொந்நு கலங்ஙி மறிஞ்ஞிது
 எந்தொந்நு வருந்நிது எந்நோர்த்து தேவாதிகளும்
 சிந்த பூண்டுமுந்நிது தாபஸவரன்மாரும்
 பங்க்தி ஸ்யந்தனன் பீதிகொண்டு வேபது பூண்டு
 ஸந்தாபம் உண்டாய் வந்நு விரிஞ்ச தனயனும் 1530
 முக்தபாவவும் பூண்டு ராமனாம் குமாரனும்
 க்றுத்தனாம் பரசுராமன் தன்னோடு அருள்செய்து
 சொல்லெழும் மஹானுபாவன்மாராம் ப்றௌடாத்மாக்கள்
 வல்லாதெ பாலன்மாரோடிங்ஙனெ துடங்ஙியால்
 ஆஸ்றயம் அவர்கெந்தோந்நு உள்ளது தபோநிதே !
 ஸ்வாஸ்றமகுல தர்மம் எங்ஙென பாலிக்குந்நு ?
 நின்திருவடி நின் திருவுள்ளத்தில் ஏறுந்நதினு
 அந்தரமுண்டோ பின்னெவருந்நு நிருபிச்சால் ?
 அந்தனாய் இரிப்பொரு பாலகனுண்டோ குண -
 பெந்தனம் பவிக்குந்நு ஸந்ததம் சிந்திச்சாலும் 1540
 கூதித்றிய குலத்திங்கல் உத்பவிக்கயும் செய்தேன்
 சஸ்த்றாஸ்த்ற ப்றயோக ஸாமர்த்யம் இல்லல்லோ தானும்
 சத்று மித்றோதாஸீன பேதவும் எனிக்கில்ல
 சத்று ஸம்ஹாரம் செய்வான் சக்தியும் இல்லயல்லோ
 அந்தகாந்தகன் போலும் லங்கிச்சீடுந்நதல்ல
 நின்திருவடியுடெ சிந்திதம் அது மூலம்
 வில்லிங்ங தந்நாலும் ஞானாகிலோ குலச்சீடாம்
 அல்லெங்கில் திருவுள்ளக் கேடுமுண்டாக வேண்டா"

ஸுந்தரன் ஸுகுமாரன் இந்திராபதி ராமன்
 கந்தர்ப்ப களேபரன் கஞ்ஜலோசனன் பரன்

1550

சந்த்ர துடாரவிந்த மந்திர மகேந்த்றாதி -
 வ்றுந்தாரகேந்த்ர முனி வ்றுந்த வந்திதன் தேவன்
 மந்தஹாஸவும் பூண்டு வந்திச்சு மந்தே தரம்
 நந்திச்சு தசரத நந்தனன் வில்லும் வாங்ஙி
 நிந்ருளுந்ந நேரம் ஈரேழு லோகங்ஙளும்
 ஒந்நிச்சு நிறஞ்ஞொரு தேஜஸு காணாய் வந்நு
 குலச்ச பாணம் ஏகமெடுத்து தொடுத்தாசு
 வலிச்ச நிறச்சடன் நிந்நிது ஜிதஸ்றமம்
 சோதிச்ச ப்றுகுபதி தன்னோடு ரகுபதி

“மோதத்தோடு அருளிச் செய்தீடணம் தயாநிதே

1560

மார்கெணம் நிஷ்பலமாய் வரிகயில்ல மம
 பார்கவ ராம ! லக்ஷ்யம் காட்டித் தந்நீட வேணம்”

ஸ்ரீராம வசனம் கேட்டந்நேரம் பார்கவனும்
 ஆருடானந்தம் அதினுத்தரம் அருள் செய்து

“ஸ்ரீராம ராம ! மஹாபாஹோ ! ஜானகிபதே

ஸ்ரீரமணாத்மாராம ! லோகாபிராமராம !

ஸ்ரீராம ! ஸீதாபிராமானந்தாத்மக ! விஷ்ணோ !

ஸ்ரீராமராம ! ரமாரமண ! ரகுபதே !

ஸ்ரீராம ! ராம ! புருஷோத்தம ! தயாநிதே !

ஸ்ரீராம ! ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்றளயஹேது மூர்த்தே

1570

ஸ்ரீராம ! தசரத நந்தன ! ஹ்ருஷீகேச !

ஸ்ரீராம ! ராம ராம ! கௌசல்யாத்மஜஹரே !

எங்கிலோ புராவ்றுத்தம் கேட்டுகொண்டாலும் மம

பங்கஜ விலோசன ! காருண்ய வாராந்நிதே !

சக்ரதீர்த்தத்திங்கல் செந்நு எத்றயும் பால்யகாலே

சக்ரபாணியெ தன்னெ தபஸு செய்தேன் சிரம்

உக்ரமாம் தபஸ்ஸு கொண்டு இந்திரியங்ஙளெ எல்லாம்

நிக்ரஹிச்ச அனுதினம் ஸேவிச்சேன் பகவானெ

விஷ்ணு கைவல்ய மூர்த்தி பகவான் நாராயணன்

ஜிஷ்ணு ஸேவிதன் பஜனீயன் ஈஸ்வரன் நாதன்

1580

மாதவன் ப்றஸாதிச்ச மல்புரோ பாகே வந்நு

ஸாதரம் ப்றத்யக்ஷனாய் அருளிச்செய்தீடனான்.

"உத்திஷ்டோத்திஷ்ட ப்ரம்மன் ! துஷ்டோஹம் தபஸா தே
 ஸித்திச்ச ஸேவாபலம் நினக்கு எந்நறிஞ்ஞாலும்
 மத்தேஜோயுத்தன் பவான் எந்நதும் அறிஞ்ஞாலும்
 கர்த்தவ்யம் பலதுண்டு பவதா ப்றுகுபதே !
 கொல்லணம் பிற்று ஹந்தாவாகிய ஹேஹயென
 சொல்லெழும் கார்த்த வீர்யா அர்ஜுனனாம் ந்ருபேந்த்ரனெ
 வல்ல ஜாதியும் அவன் மல்க்கலாம்சஜனல்லோ
 வல்லபம் தனுர்வேதத்தினு அவனேறும்மல்லோ 1590
 க்ஷத்றிய வம்சம் இருப்பத்தொந்நு பரிவ்றுத்தி
 யுத்தே நிக்ரஹிச்ச கச்யபனு தானம் செய்க
 ப்றுத்வீமண்டலம் ஒக்கே பின்னெ சாந்தியை ப்றாபிச்ச
 உத்தமமாய தபோநிஷ்டயா வஸிச்சாலும்
 பின்னெ ஞான் த்றேதாயுக்கே பூமியில் தசரதன்
 தன்னுடெ தனயனாய் வந்தவதரிச்சீடும்
 அந்நு கண்டிடாம் தம்மில் எந்நால் என்னுடெ
 தேஜஸு அன்யூனம் தாசரதி தன்னில் ஆக்கீடுக நீ !
 பின்னெயும் தபஸு செய்து ஆப்ரம்ம ப்றளயாந்தம்
 என்னெ ஸேவிச்ச வஸிச்சீடுக மஹாமுனே !" 1600
 எந்நருள் செய்து மறஞ்ஞீடனான் நாராயணன்
 தன் நியோகங்ஙள் எல்லாம் செய்திது ஞானும் நாதா !
 நின் திருவடிதன்னெ வந்நு அவதரிச்சொரு
 பங்க்தி ஸ்யந்தன ஸுதனல்லோ நீ ஜகல்பதே !
 எங்ஙலுள்ளொரு மஹாவைஷ்ணவ தேஜஸ்ஸெல்லாம்
 நிங்கல் ஆக்கீடுவானாய் தந்நிது சராஸனம்
 ப்ரம்மாதி தேவகளால் ப்றார்த்திக்கப் பெட்டுள்ளொரு
 கர்ம்மங்ஙள் மாயாபெலம் கொண்டு ஸாதிப்பிக்க நீ
 ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணன் தானல்லோ பவான் ஜகல்-
 ஸாக்ஷியாயீடும் விஷ்ணுபகவான் ஜகன்மயன் 1610
 இந்நிப்போள் ஸபலமாய் வந்நிது மம ஜன்மம்
 முன்னம் செய்தொரு தபஸ்ஸாபல்யம் எல்லாம் வந்நு
 ப்ரம்ம முக்யன்மாராலும் கண்டுகிட்டடாதொரு
 நிர்மலமாயரூபம் காணாய் வந்நது மூலம்

தன்யனாய் க்றுத்தார்தனாய் ஸ்வஸ்தனாய் வந்நேனல்லோ
 நின்னுடெ ரூபமுள்ளில் ஸந்ததம் வஸிக்கணம்
 அஜ்ஞானோத்பவங்ஙளாம் ஜன்மாதி ஷட்பாவங்ஙள்
 ஸுஜ்ஞானஸ்வரூபனாம் நிங்கல் இல்லல்லோ போற்றி
 நிர்விகாராத்மா பரிபூர்ணனாய் இரிப்பொரு
 நிர்வாண ப்றதன்னல்லோ நின்திருவடி பார்த்தால் 1620
 வஹ்னியில் தூமம்போலெ வாரியில் நூரபோலெ
 நின்னுடெ மஹாமாயா வைபவம் சித்தம் ! சித்தம் !
 யாவல் பர்யந்தம் மாயாஸம்வ்றுதம் லோகமோர்த்தால்
 தாவல் பர்யந்தம் அறியாவல்ல பவத் தத்வம்
 ஸத்ஸங்கம் கொண்டு லெபிச்சீடின பக்தியோடும்
 த்வல் ஸேவாரதன்மாராம் மானுஷர் மெல்லெ மெல்லெ
 த்வன் மாயா ரசிதமாம் ஸம்ஸார பாரா வாரம்
 தன் மறுகரயேறிடுந்நு இது காலம் கொண்டே
 த்வல் ஜ்ஞான பரன்மாராம் மானுஷ ஜனங்ஙளுக்குள்ள
 அஜ்ஞானம் நீக்குவோரு ஸத்குரு லெபிச்சீடும் 1630
 ஸத்குருவரங்கல் நிந்நன்போடு வாக்யஜ்ஞானம்
 உள்காம்பிலுதிச்சீடும் த்வல் ப்றஸாதத்தால் அப்போள்
 கர்ம்ம பெந்தத்திங்கல் நிந்நாசு வேறுபெட்டு பவ -
 சின்மய பதத்திங்கலாஹந்த லெபிச்சீடும்
 த்வல்பக்தி விஹீனன்மாராயுள்ள ஜனங்ஙளுக்கு
 கல்ப்பகோடிகள் கொண்டும் ஸித்திக்கயில்ல அல்லோ
 விஞ்ஞான ஜ்ஞானஸுகம் மோக்ஷம் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 அஜ்ஞானம் நீக்கி த்வத்போதம் மம ஸித்திக்கணம்
 ஆகயால் த்வல்பாத பத்மங்ஙளில் ஸதாகாலம்
 ஆகுலம் கூடாதொரு பக்தி ஸம்பவிக்கணம் 1640

நமஸ்தே ஜகல்பதே ! நமஸ்தே ரமாபதே !
 நமஸ்தே தாசரதே ! நமஸ்தே ஸதாம் பதே !
 நமஸ்தே வேதபதே ! நமஸ்தே தேவ பதே !
 நமஸ்தே மக பதே ! நமஸ்தே தராபதே !
 நமஸ்தே தர்மபதே ! நமஸ்தே ஸீதாபதே !
 நமஸ்தே காருண்யாபதே ! நமஸ்தே சாருமூர்த்தே !

நமஸ்தே ராம ! ராம ! நமஸ்தே ராமசந்த்ர !

நமஸ்தே ராம ! ராம ! நமஸ்தே ராம பத்ர !

ஸந்ததம் நமோஸ்துதே ! பகவன் நமோஸ்துதே !

சிந்தயா பவச்சரணாம்புஜம் நமோஸ்துதே !

1650

ஸ்வர்க்கெதிக் காயிட்டு என்னால் ஸஞ்சிதமாய புண்யம்
ஓக்கே நின் பாணத்தினு லக்ஷயமாய் பவிக்கணம்

எந்நது கேட்டு தெளிஞ்ஞந்நேரம் ஜகன்நாதன்
மந்தஹாஸவும் செய்து பார்கவனோடு சொந்நான்

“ஸந்தோஷம் ப்றாபிச்சேன் ஞான் நின்திருவடியுள்ளில்
எந்தொந்நு சிந்திச்சது எந்நால் அவயெல்லாம் தந்நேன்

ப்றீதி கைகொண்டு ஜமதக்னி புத்றனும்ப்போள்

ஸாதரம் தசரத புத்றனோடு அருள் செய்து

ஏதானும் அனுக்ரஹம் உண்டென்னக்குறிச்செங்கில்

பாதபக்தன்மாரிலும் பாத பத்மங்ஙளிலும்

1660

சேதஸி ஸதாகாலம் பக்தி ஸம்பவிக்கேணம்

மாதவ ரகுபதே ! ராம ! காருண்யாம்புதே !

இஸ்தோத்தரம் மயாக்ருதம் ஜெபிச்சீடுந்ந புமான்

பக்தனாய் தத்வஜ்ஞானயீடணம் விசேஷிச்சும்

ம்றுத்யு வந்நடுக்கும்போள் த்வல்பாதம்புஜ ஸம்றுதி

சித்தே ஸம்பவிப்பதின்னாய் அனுக்ரஹிக்கெணம்

அங்ஙனெ தன்னெயெந்நு ராகவன் நியோகத்தால்

திங்ஙின பக்தி பூண்டு ரேணுகாதனயனும்

ஸாதரம் ப்றதக்ஷிணம் செய்து கும்பிட்டு கூப்பி

ப்றீதனாய் செந்நு மஹேந்த்ராசலம் புக்கீடனான்

1670

பூபதி தசரதன் தான் அதி ஸந்துஷ்டனாய்

தாபவும் அகந்நு தல்புத்றனாம் ராமன் தன்னெ

காடமாய் ஆஸ்லேஷம் செய்து ஆனந்தாஸ்ஸுக்களோடும்

ப்றௌடாத்மாவாய விதி நந்தனனோடும் கூடி

புத்றன்மாரோடும் படயோடும் செந்நு அயோத்யயில்

ஸ்வஸ்த்த மாணஸனாய் வாணீடனான் கீர்த்தியோடெ

ஸ்ரீராமாதிகள் நிஜ பார்யமாரோடும் கூடி
 ஸ்வைரமாய் ரெமிச்சு வாணீடினார் எல்லாவரும்
 வைகுண்ட புரிதன்னில் ஸ்ரீ பகவதியோடு
 வைகுண்டன் வாழும் போலெ ராகவன் ஸீதயோடும் 1680
 ஆனந்த மூர்த்தி மாயா மானுஷவேஷம் கைகொண்டு
 ஆனந்தம் பூண்டு வஸிச்சீடினான் அனுதினம்
 கேகய நராதிபனாகிய யுதாஜித்தும்
 கைகேயீ தனயென கூட்டிகொண்டங்ங செல்வான்
 தூதனெ அயச்சது கண்டொரு தசரதன்
 ஸோதரனாய் மேவீடும் சத்துக்னனோடும் கூடி
 ஸாதரம் பரதனெப் போவானாய் நியோகிச்சான்
 ஆதரவோடு நடந்நீடினார் அவர்களும்
 மாதுலன் தன்னெ கண்ட பரத சத்துக்னன்மார்
 மோதமுளக்கொண்டு வஸிச்சீடினார் அதுகாலம் 1690
 மைதிலியோடும் நிஜ நந்தனனோடும் சேர்ந்நு
 கௌசல்யா தேவிதானும் பரமானந்தம் பூண்டாள்
 ராம லக்ஷ்மணன்மாராம் புத்றன்மாரோடும் நிஜ -
 பாமினிமாரோடும் ஆனந்திச்சு தசரதன்
 ஸாகேத புரிதன்னில் ஸுகிச்சு வாணீடினான்
 பாகசாஸனன் அமராலயே வாழும் போலெ
 நிர்விகாராத்மாவாய் பரமானந்த மூர்த்தி
 ஸர்வலோகானந்தார்த்தம் மனுஷ்யாக்றுதி பூண்டு
 தன்னுடெ மாயாதேவியாகிய ஸீதயோடும்
 ஓந்நிச்சு வாணான் அயோத்யாபுரி தன்னிலந்நே 1700

இத்யத்யாத்ம ராமாயணே உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதே
 பாலகாண்டம் ஸமாப்தம்

அயோத்யா காண்டம்

தார்மகளுக்கு அன்புள்ள தத்தே ! வரிகெடோ !
தாமஸ சீலம் அகற்றேணம் ஆசு நீ
ராமதேவன் சரிதாம்றுதம் இன்னியும்
ஆமோதம் உள்கொண்டு சொல்லு ஸரஸமாய்
எங்கிலோ கேள்ப்பின் சுருக்கி ஞான் சொல்லுவன்
பங்கம் எல்லாம் அகலும் பலஜாதியும்
ஸங்கடம் ஏதும் வரிகயும் இல்லல்லோ
பங்கஜ நேதற்கன் கதகள் கேட்டினால்
பார்கவியாகிய ஜானகி தன்னுடெ
பாக்ய ஜலநிதியாகிய ராகவன்
பார்கவன் தன்னுடெ தெர்ப்பம் சமிப்பிச்சு
மார்கவும் பின்னிட்டு அயோத்யாபுரி புக்கு
தாதனோடும் நிஜ மாற்று ஜனத்தோடும்
தாற்றுஸுதனாம் குருவரன் தன்னோடும்
ப்ராதாக்களோடும் படயோடும் ஓந்நிச்சு
மேதினீ புத்றியாம் பாமினி தன்னோடும்
வந்நெதிரேற்றொரு பெளரஜனத்தொடும்
செந்நு மஹாராஜ தானியகம் புக்கு
வந்நிது ஸௌக்யம் ஜகத்தினு ராகவன்
தன்னுடெ நானா குணகெணம் காண்கயால்
ருத்ரன் பரமேச்வரன் ஜகதீச்வரன்
கத்ரு ஸுதகெண பூஷண பூஷிதன்
சித்ருபன் அத்வயன் ம்றுத்யுஞ்ஜயன் பரன்
பத்ரப்றதன் பகவான் பவ பஞ்ஜனன்
ருத்ராணியாகிய தேவிக்குடன் ராமபத்ர-
கதாம்றுத ஸாரம் கொடுத்தப்போள்
வித்றும் துல்யாதரியாய கௌரியாம்
அத்ரி ஸுதயும் ஆனந்த விவசயாய்
பாற்றுபாத ப்றணாமம் செய்து ஸம்பூர்ண

10

20

பக்தியோடும் புனரேவம் அருள்செய்து
 நாராயணன் நளினாயத லோசனன்
 நாரீஜன மனோமோஹனன் மாதவன்
 நாரத ஸேவ்யன் நளினாஸனப்ரியன்
 நாரகாராதி நளினசரகுருநாதன்
 நரஸகன் நானா ஜகன் மயன்
 நாத வித்யாத்மகன் நாம ஸஹஸ்ரவான்
 நாளீக ரம்யவதனன் நரகாரி
 நாளீக பாந்தவ வம்ச ஸமுத்பவன்
 ஸ்ரீராமதேவன் பரன் புருஷோத்தமன்
 காருண்ய வாரிதி காமபலப்றதன்
 ராக்ஷஸவம்ச வினாசன காரணன்
 ஸாக்ஷால் முகுந்தன் ஆனந்தப்றதன் புமான்
 பக்த ஜனோத்தம புக்தி முக்தி ப்றதன்
 ஸக்தி விமுக்தன் விமுக்த ஹ்றுதிஸ்திதன்
 வ்யக்தன் அவ்யக்தன் அனந்தன் அனாமயன்
 சக்தியுக்தன் சரணாகெத வத்ஸலன்
 நக்தஞ்சரேச்வரனாய தசாஸ்யனு
 முக்திகொடுத்தவன் தன்றெசரித்றங்ஙன்
 நக்தம் தின்ம் ஜீவிதாவதி கேள்க்கிலும்
 த்றுப்தி வரா மம வேண்டல முக்தியும்
 இத்தம் பகவதி கௌரி மஹேச்வரி
 பக்த்யா பரமேச்வரனோடு சொந்நப்போள்
 மந்தஸ்மிதம் செய்து மன்மத நாசனன்
 ஸுந்தரி கேட்டுகொள்கெந்நருளி செய்து
 எங்கில் ஒரு தினம் தாசரதி ராமன்
 பங்கஜலோசனன் பக்த பராயணன்
 மங்கலதேவதா காமுகன் ராகவன்
 அங்கஜ நாசனவந்திதன் கேசவன்
 அங்கஜ லீல பூண்டந்தப்புரத்திங்கல்
 மங்கலகாத்றியாம் ஜானகி தன்னோடும்
 நீலோல்பலதல ஸ்யாமள விக்ரஹன்

30

40

50

60

நீலோல்பலதல லோல விலோசனன்
 நீலோப லாபன் நிருபமன் நிரம்மலன்
 நீலகளப்றியன் நித்யன் நிராமயன்
 ரத்னாபரண விபூஷித தேஹனாய்
 ரத்னஸிம்ஹாசனம் தன்மேல் அனாகுலம்
 ரத்னதண்டம் பூண்ட வெண்சாமரம் கொண்டு
 பத்னியால் வீஜிதனாய் அதி கோமளன்
 பால நிசாகர பாலதேசே லஸன்-
 மாலேய பங்கம் அலங்கரிச்சிங்ஙனெ
 பாலார்க்க ஸன்னிப கௌஸ்துப கந்தரன்
 ப்றாலேயபானு ஸமானனயா ஸமம்
 லீலயா தாம்பூலச் சர்வணாத்யைரதி -
 வேலம் வினோதிச்சிருந்நு அருளுந்நேரம்

70

நாரத ராகவ ஸம்வாதம்

ஆலோகனார்த்தம் மஹாமுனி நாரதன்
 பூலோகம் அப்போள் அலங்கரிச்சீடினான்
 முக்தசர சந்த்ரதுல்ய தேஜஸ்ஸொடும்
 சுத்தஸ்படிக ஸங்காச சரீரனாய்
 ஸத்வரம் அம்பரத்திங்கல் நிந்நு ஆதரால்
 தத்தறைவ வேகால் அவதரிச்சீடினான்

80

ஸ்ரீராம தேவனும் ஸம்ப்ரமம் கைக்கொண்டு
 நாரதென கண்டு எழுந்நேற்று ஸாதரம்
 நாரீமணியாய ஜானகி தன்னோடும்
 பாரில் வீணாச நமஸ்கரிச்சீடினான்
 பாத்யாஸன ஆசமனீயார்க்ய பூர்வகம்
 ஆத்யேன பூஜிதனாயொரு நாரதன்
 தன் நியோகத்தால் இருந்நொரு ராகவன்
 மந்தஸ்மிதம் பூண்டு நந்திச்சு ஸாதரம்
 மந்தம் முனிவரன் தன்னோடு அருள் செய்து

- “வந்தேபதம் கருணாநிதே ! ஸாம்ப்றதம்
நானா விஷய ஸங்கம் பூண்டு மேவின
மானஸத்தோடு ஸம்ஸாரிகளாய் உள்ள
மானவன்மாராய ஞங்ஙளுக்கு சிந்திச்சால்
ஜ்ஞானியாகும் தவபாத பங்கேருஹம்
கண்டு கொள்வான் அதிதூர்லபம் நிர்ணயம்
பண்டு ஞான் செய்தொரு புண்ய பலோதயம்
கொண்டு காண்மான் அவகாசவும் வந்திது
புண்டரீகோத்பவ ! புத்ற மஹாமுனே !
என்னுடெ வம்சவும் ஜன்மவும் ராஜ்யவும்
இந்நு விசுத்தமாய் வந்நு தபோ நிதே !
எந்நால் இனியெந்நு கார்யமெந்நும் புனர்
என்னோடருள் செய்கவேணம் தயாநிதே !
எந்தொரு கார்யம் நிரூபிச்செழுந்நள்ளி
ஸந்தோஷம் உள்கொண்டருள் செய்கயும் வேணம்
மந்தனெந்நாகிலும் காருண்யம் உண்டெங்கில்
ஸந்தேஹமில்ல ஸாதிப்பிப்பன் எல்லாமே
இத்தம் ஆகர்ண்ய ரகுவரன் தன்னோடு
முக்தஹாஸேன முனிவரனாகிய
நாரதனும் பக்தவத்ஸலனாம் மனுவீரனெ
நோக்கி ஸரஸம் அருள் செய்து
எந்தினிந்நு என்னெ மோஹிப்பிப்பதின்னு நீ
ஸந்ததம் லோகானுகாரிகளாய் அதி -
சாதூர்யமுள்ளொரு வாக்குகள் ஏற்றவும்
மாதூர்யமோடு சொல்லீடுந்நது இங்ஙனெ
முக்தங்ஙளாயுள்ள வாக்யங்ஙளெ கொண்டு
சித்தமோஹம் வளர்க்கேண்ட ரகுபதே !
லௌகிகமாயுள்ள வாக்யங்ஙள்
எந்நாலும் லோகோத்தமன்மார்க்கு வேண்டிவருமல்லோ
யோகீசனாய நீ ஸம்ஸாரி ஞானெந்நு
லோகேச ! சொந்நது ஸத்யமத்றே த்றுடம்
ஸர்வ ஜகத்தினும் காரணபூதயாய்

90

100

110

120

ஸர்வ மாதவாய மாயாபகவதி
 ஸர்வஜகல் பிதாவாகிய நின்னுடெ
 திவ்ய க்ருஹிணியாகுந்நது நிர்ணயம்
 ஈரேழுலகவும் நின்றெ க்ருஹமப்போள்
 சேரும் க்ருஹஸ்தனாகுந்நது எந்நுள்ளதும்
 நின்னுடெ ஸன்னிதி மாத்நேண மாயயில்
 நிந்நு ஜனிக்குந்நு நானா ப்றஜகளும்
 அர்ணோஜ ஸம்பவனாதி த்ருணாந்தமாய்
 ஒந்நொழியாதெ சராசர ஜந்துக்கள்
 ஒக்கவே நின்னபத்யம் புனராகயால்
 ஒக்கும் பறஞ்ஞது ஸம்ஸாரி எந்நதும்
 இக்கண்ட லோகபெந்துக்களுக்கு ஸர்வதா
 முக்யனாகும் பிதாவாயதும் நீயல்லோ
 சக்ள ரக்தாஸித வர்ணபேதம் பூண்டு
 ஸத்வ ரஜல் தமோ நாம குணத்தறய -
 யுக்தயாயீடின விஷ்ணு மஹா மாயா-
 சக்தியல்லோ தவ பத்னியாகுந்நதும்
 ஸத்வங்ங்ளெஜ் ஜனிப்பிக்குந்நதுமவள்
 ஸத்யம் தவயோக்தம் அதினில்ல ஸம்சயம்
 புத்றமித்றா அர்த்த களத்ர வஸ்துக்களில்
 ஸக்தனாயுள்ள க்ருஹஸ்தன் மஹாமதே !
 லோகத்தறய மஹாகேஹத்தினு பவான்
 ஏகனாய் ஒரு க்ருஹஸ்தனாகுந்நதும்
 நாராயணன் நீ ரமாதேவி ஜானகீ
 மாராரியும் நீ உமாதேவி ஜானகீ
 ஸாரஸ ஸம்பவனாயதும் நீ தவ -
 பாரதீ தேவியாகுந்நதும் ஜானகீ
 ஆதித்யன் அல்லோ பவான் ப்றப ஜானகீ
 சீத கிரணன் நீ ரோஹிணி ஜானகீ
 ஆதிதேயாதிபன் நீ சசீ ஜானகீ
 ஜாதவேதஸ்ஸு நீ ஸ்வாஹா மஹீஸுத
 அர்க்கஜன் நீ தண்டநீதியும் ஜானகீ

130

140

150

ரக்ஷோவரன் பவான் தாமஸி ஜானகீ
 புஷ்கரேந்த்ரன் பவான் பார்கவீ ஜானகீ
 சக்ரதூதன் நீ ஸதாகெதி ஜானகீ
 ராஜராஜன் பவான் ஸம்பல்கரி ஸீதா
 ராஜராஜன் நீ வஸுந்தர ஜானகீ
 ராஜப்றவர குமார ! ரகுபதே !
 ராஜீவலோசன ! ராம ! தயாநிதே 160
 ருத்ரனல்லோ பவான் ருத்ராணி ஜானகீ
 ஸுத்ருமம் நீ லதாருபிணி ஜானகீ
 விஸ்தரிச்சு எந்தினேறபறஞ்ஞீடுந்நு
 ஸத்ய பராக்றம ! ஸத்குணவாரிதே !
 யாதொந்நு யாதொந்நு புல்லிங்க வாசகம்
 வேதாந்த வேத்ய தல்ஸர்வவும் ஏவ நீ
 சேதோ விமோஹன ! ஸ்த்நீலிங்க வாசகம்
 யாதொந்நு அது ஓக்கவே ஜானகீ தேவியும்
 நிங்ஙள் இருவரும் என்னியே மற்றொந்நும்
 எங்ஙமே கண்டல கேள்ப்பானும் இல்லல்லோ 170
 அங்ஙனயுள்ளொரு நின்னெ திரஞ்ஞறிஞ்ஞு
 எங்ஙன ஸேவிச்சு கொள்ளு ஜகல்பதே !
 மாயயா மூடி மறஞ்ஞிரிக்குந்நொரு
 நீயல்லோ நூனம் அவ்யாக்றுதமாயதும்
 பின்னெயதிங்கல் நிந்நுண்டாய் மஹத் தத்வம்
 எந்நது அதிங்கல் நிந்நுண்டாயி ஸுதித்றவும்
 ஸர்வாத்மகமாய லிங்கம் அதிங்கல் நிந்நு
 உர்வீபதே ! புனர் உண்டாய் சமஞ்ஞதும்
 எந்நது அஹங்காரபுத்தி பஞ்சப்றாணன்
 இந்த்ரிய ஜால ஸம்யுக்தமாய் ஒந்நல்லோ 180
 ஜன்ம ம்றுதி ஸுக துக்காதிகளுண்டு
 நிர்மலன்மார் ஜீவனெந்நு சொல்லுந்நிதும்
 சொல்லாவதல்லாத அனாத்யா வித்யாக்யயெ
 சொல்லுந்நு காரணோபாதியெந்நும் சிலர்
 ஸ்தூலவும் ஸுக்ஷ்மவும் காரணமெந்நதும்

மூலமாம் சித்தினுள்ளோரு உபாதித்தயம்
 எந்நிவற்றால் விசிஷ்டம் ஜீவனாயதும்
 அன்புனனாம் பரன் தத்வியுத்தன் விபோ
 ஸர்வ ப்றபஞ்சத்தினும் பிம்பபூதனாய்
 ஸர்வோபரிஸ்திதனாய் ஸர்வ ஸாக்ஷியாய்
 தேஜோமயனாம் பரன் பரமாத்மாவு -
 ராஜீவலோசனன் ஆகுந்ந நியல்லோ
 நிங்கல் நிந்நுண்டாய் வருந்நிது லோகங்ஙள்
 நிங்கல் ப்றதிஷ்டிதமாய் இரிக்குந்நதும்
 நிங்கலத்றேலெயிக்குந்நதும் ஓக்கவே
 நின் களியாகுந்நிது ஓக்கயோர்க்கும் விதௌ
 காரணமெல்லாற்றிலும் பவான் நிர்ணயம்
 நாராயண ! நரகாரே ! நராதிப !

190

ஜீவனும் ரஜ்ஜுவிங்கல் ஸர்ப்பமெந்நுள்ள
 பாவனகொண்டு பயத்தெ வஹிக்குந்நு
 நேரே பரமாத்மா ஞான் எந்நறியும்போள்
 தீரும் பவபய ம்றுத்ய துக்காதிகள்
 த்வல்கதா நாம ஸ்றவணாதி கொண்டுடன்
 உள்காம்பிலுண்டாய் வரும் க்றமால் பக்தியும்
 த்வல்ப்பாத பங்கஜ பக்தி முழுக்கும்போள்
 த்வல்போதவும் மனக்காம்பில் உதிச்சீடும்
 பக்தி முழுத்து தத்வஜ்ஞானம் உண்டாயால்
 முக்தியும் வந்நீடும் இல்லொரு ஸம்சயம்
 த்வல்பக்த ப்றுத்ய ப்றுத்யன்மாரில் ஏகன் எந்நு

200

அல்ப்பஜ்ஞனாம் என்னெயும் கருதேணமே
 மாயயால் என்னெ மோஹிப்பியாதே ஜகன்நாயக !
 நித்யம் அனுக்ரஹிக்கேணமே
 த்வன்நாபி பங்கஜத்திங்கல் நிந்நு ஏகதா
 முன்னமுண்டாயி சதுர்முகன் மல்ப்பிதா
 நின்னுடெ பௌத்தனாய் பக்தனாய் மேவினோர்
 என்னெ அனுக்ரஹிக்கேணம் விசேஷிச்சம்.”

210

பின்னெயும் பின்னெயும் வீணு நமஸ்கரிச்சு
 எந்நீவண்ணம் பறஞ்ஞீடினான் நாரதன்
 ஆனந்த பாஷ்ப பரிப்ளுத நேத்தனாய்
 வீணாதரன் முனி பின்னெயும் சொல்லினான்

220

“இப்போள் இவிடேய்க்கு ஞான் வந்ந காரணம்
 உல்ப்பலஸம்பவன் தன்றெ நியோகத்தால்
 ராவணனெ கொந்நு லோகங்ஙள் பாலிப்பான்
 தேவகளோடருள் செய்தது காரணம்
 மர்த்யனாய் வந்நு ஜனிச்சு தசரத-
 புத்தனாய் எந்நதோ நிச்சயமெங்கிலும்
 பூஜ்யனாயோரு பவானெத் தசரதன்
 ராஜ்ய ரக்ஷார்த்தம் அபிஷேகமிக்காலம்
 செய்யுமாறெந்நு ஓரும்பட்டிக்குந்நிது
 நீயும் அதினு அனுகூலமாய் வந்நீடும்
 பின்னெ தசமுகனெக் கொந்நு கொள்ளுவான்
 எந்நும் அவகாசமுண்டாய் வராயல்லோ
 ஸத்யத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளுக எந்நு என்னோடு
 ஸத்வரம் செந்நு பறகெந்நருள் செய்து
 ஸத்யஸந்தன் பவான் எங்கிலும் மானஸே
 மர்த்ய ஜன்மம் கொண்டு விஸ்மற்றுதனாய் வரும்”
 இத்தரம் நாரதன் சொந்நது கேட்டதின் -
 உத்தரமாய் அருள் செய்திது ராகவன்

230

“ஸத்யத்தெ லெங்கிக்கயில்லொரு நாளும் ஞான்
 சித்தே விஷாதமுண்டாகாய்கது மூலம்
 காலவிளம்பனம் எந்தினு எந்நல்லல்லீ
 மூலம் அதினுண்டதும் பறஞ்ஞீடுவன்
 காலாவலோகனம் கார்ய ஸாத்யம் ந்ருணாம்
 கால ஸ்வரூபனல்லோ பரமேஸ்வரன்
 ப்றாரப்த கர்மம் பலௌக க்ஷயம் வரும்
 நேரத்தொழிஞ்ஞு மற்றாவதில்லார்க்குமே

240

காரணமாத்றம் புருஷ ப்றயாஸமெந்நு
 ஆரும் அறியாதிரிக்கயும் அல்லல்லோ
 நாளெ வனத்தின்னு போகுந்நதுண்டு ஞான்
 நாளீக லோசனன் பாதங்ஙள் தன்னாணெ 250
 பின்னெ சதுர்தச ஸம்வத்ஸரம் வனம்
 தன்னில் முனிவேஷமோடு வாணீடுவன்
 எந்நால் நிசாசர வம்சவும் ராவணன்
 தன்னெயும் கொந்நு முடிக்குந்நதுண்டல்லோ
 ஸீத்யெ காரண பூதயாக்கி கொண்டு
 யாது தானான்வய நாசம் வருத்துவன்
 ஸத்யமிது” எந்நருள் செய்து ரகுபதி
 சித்த ப்றமோதேன நாரதன் அந்நேரம்
 ராகவன் தன்னெ ப்றதஷிணவும் செய்து
 வேகேன தெண்ட நமஸ்காரவும் செய்து 260
 தேவமுனீந்த்ரன் அனுஜ்ஞயும் கைக்கொண்டு
 தேவலோகம் கெமிச்சீடனான் ஆதரால்
 நாரத ராகவ ஸம்வாதம் இங்ஙனெ
 நேரே படிக்கதான் கேள்க்கதான் ஓர்க்கதான்
 பக்தி கைகொண்டு செய்யுந்ந மனுஷ்யனு-
 முக்தி லெபிக்கும் அதினில்ல ஸம்சயம்
 சேஷம் இன்னும் கதகேள்கணம் எங்கிலோ
 தோஷம் அகலுவான் சொல்லுந்நது உண்டு ஞான்

ஸ்ரீ ராமாபிஷேக ஆரம்பம்

எங்கிலோ ராஜா தசரதன் ஏகதா -
 ஸங்கலிதானந்தம் அம்மாறிரிக்கும்போள் 270
 பங்கஜ ஸம்பவபுத்றன் வஸிஷ்டனாம்
 தன்குல ஆச்சார்யனெ வந்திச்சு சொல்லினான்
 “பெளர ஜனங்ஙளும் மந்த்றிமுக்யன்மாரும்
 ஸ்ரீராமனெ ப்றசம்ஸிக்குந்நிது எப்பொழும்
 ஓரோ குணகெணம் கண்டவர்க்குண்டு

அகதாரில் ஆனந்தமதினில்ல ஸம்சயம்
 வ்றுத்தனாய் வந்நிது ஞானும் ஓட்டாகயால்
 புற்றரில் ஜ்யேஷ்டனாம் ராமகுமாரனெ
 ப்றுத்வீ பரிபாலனார்த்தம் அபிஷேகம்-
 எதறயும் வைகாதெ செய்யணம் எந்நு ஞான் 280
 கல்ப்பிச்சது இப்பொழதங்ஙனெ எங்கில்
 அது உள்பூவிலோர்த்து நியோகிக்கயும் வேணம்
 இப்பறஜுள்க்கு அனுராகம் அவங்கலுண்டு
 எப்போமும் ஏற்றமது ஓர்த்து கண்டலயோ
 வந்நீல மாதுலனெ காண்மதினன்னேற
 முன்னமே போய பரதசத்றுக்னன்மார்
 வந்ந முஹூர்த்தம் அடுத்த தினம் தன்னெ
 புண்யம் அதீவ புஷ்யம் நல்ல நக்ஷத்றம்
 எந்நால் அவர் வருவான் பார்க்கயில்லினி -
 ஓந்நுகொண்டும் அது நிர்ணயம் மானஸே 290
 எந்நால் அதினு வேண்டுந்ந ஸம்பாரங்ஙள்
 இந்நு தன்னெ பெத ஸம்பரிச்சீடணம்
 ராமனோடும் நின் திருவடி வைகாதெ
 ஸாமோதம் இப்போழே செந்நறியிக்கணம்
 தோரண பங்க்திகள் எல்லாம் உயர்த்துக
 சாரு பதாககளோடும் அத்யுன்னதம்
 கோரமாயுள்ள பெரும்பறநாதவும்
 பூரிக்க திக்குகளொக்கெ முழங்ஙவே”
 மன்னவனாய தசரதன் ஆதரால்
 பின்னெ ஸுமந்த்றரெ நோக்கி அருள் செய்து 300

“எல்லாம் வஸிஷ்டன் அருளிச் செய்யும் வண்ணம்
 கல்யாணம் உள்கொண்டு ஒருக்கி கொடுக்க நீ
 நாளெ வேணம் அபிஷேகம் இளமாய்
 நாளீக நேத்தனாம் ராமனு நிர்ணயம்”

நந்திதனாய ஸுமந்த்றரும் அந்நேரம்

நந்திச்சு சொந்நான் வஸிஷ்டனோடு ஆதரால்
 “எந்தொந்நு வேண்டுந்நது எந்நருள் செய்தாலும்
 அந்தரம் என்னியே ஸம்பரிச்சீடுவன்”
 சித்தே நிருபிச்சு கண்டு ஸுமந்த்றரோடு
 இத்தம் வஸிஷ்டமுனியும் அருள் செய்து

310

“கேள்க்க நாளெ புலர்காலே சமயிச்சு
 சேல்கண்ணிமாராய கன்யகமாரெல்லாம்
 மத்ய கக்ஷயே பதினாறு பேர் நில்லக்கணம்
 மத்த கெஜங்ஙளெ பொன்னணியிக்கணம்
 ஐராவத குலஜாதனாம் நால்க்கொம்பன் -
 ஆரால் வரேணம் அலங்கரிச்சங்கணே
 திவ்ய நானா தீர்த்த வாரி பூர்ணங்ஙளாய்
 திவ்ய ரத்னங்ஙள் அமுழ்த்தி விசித்றமாய்
 ஸ்வர்ண கலச ஸஹஸ்றம் மலயஜ -
 பர்ணங்ஙள் கொண்டு வாய்கெட்டி வச்சீடணம்
 புத்தன் புலித்தோல் வருத்துக முந்நிஹ
 சத்றம் ஸுவர்ண தண்டம் மணிசோபிதம்
 முக்தாமணிமால்ய ராஜித நிர்மல
 வஸ்த்றங்ஙள் மால்யங்ஙள் ஆபரணங்ஙளும்
 ஸல்க்றுதன்மாராம் முனிஜனம் வந்நிஹ
 நில்லக்க குசபாணிகளாய் ஸபாந்திகே
 நர்த்தகிமாரோடு வாரவதூஜனம்
 நர்த்தக காயக வைணிக வர்க்கவும்
 திவ்ய வாத்யங்ஙள் எல்லாம் ப்றயோகிக்கணம்
 உர்வீச்வராங்கணே நிந்நு மனோஹரம்
 ஹஸ்த்யச்வ பத்தி ரதாதி மஹாபெலம்
 வஸ்த்றஆத்ய அலங்காரமோடு வந்நீடணம்
 தேவாலயங்ஙள் தோறும் பெலி பூஜயும்
 தீபாவலிகளும் வேணம் மஹோத்ஸவம்
 பூபாலரேயும் வருவான் நியோகிக்க
 சோபயோடெ ராகவாபிஷேகார்த்தமாய்”

320

330

இத்தம் ஸுமந்த்ரரேயும் நியோகிச்ச அதி
 ஸத்வரம் தேரில் கரேறி வஸிஷ்டனும்
 தாசரதி க்ருஹம் எத்தயும் பாஸ்வரம்
 ஆச ஸந்தோஷேண ஸம்ப்றாப்ய ஸாதரம்
 நிந்நது நேரம் அறிஞ்ஞ ரகுவரன்
 செந்நுடன் தெண்ட நமஸ்காரவும் செய்தான்
 ரத்னாஸனவும் கொடுத்திருத்தி ததா
 பத்னியோடும் அதிபக்த்யா ரக்ஷத்தமன்
 பொல்க்கலச ஸ்தித நிர்மல வாரிணா
 த்றுக்கால் கமுகிச்ச பாதாப்ஜ தீர்த்தவும்
 உத்தமாங்கேன தரிச்ச விசுத்தனாய்
 சித்தமோதேன சிரிச்சருளி செய்து

340

“புண்யவான் ஆயேன் அடியன் அதீவகேள்
 இந்நு பாதோதக தீர்த்தம் தரிக்கயால்”

350

எந்நிங்ஙனெ ராமசந்த்ர வாக்கியம் கேட்டு
 நந்நாய் சிரிச்ச வஸிஷ்டன் அருள் செய்து
 “நந்நு நந்நெத்தயும் நின்னுடெ வாக்குகள்
 ஒந்நுண்டு சொல்லுந்நதிப்போள் ந்நுபாத்தமஜு !
 த்வல்பாத பங்கஜ தீர்த்தம் தரிக்கயால்
 தர்ப்பக வைரியும் தன்யனாயீடினான்
 த்வல்பாத தீர்த்த விசுத்தனாய் வந்நிது
 மல்ப்பிதாவாய விரிஞ்சனும் பூபதே
 இப்போள் மஹாஜனங்ஙள்க்கு உபதேசார்த்தம்
 அத்புத விக்றம் ! சொந்நது நீயெடோ !

360

நந்நாய் அறிஞ்ஞிரிக்குந்நிது நின்னெ ஞான்
 இன்னவன் ஆகுந்நது எந்நதும் இந்நெடோ !
 ஸாக்ஷால் பரப்ரம்மமாம் பரமாத்மாவு
 மோக்ஷதன் நானா ஜகன்மயன் ஈஸ்வரன்
 லக்ஷ்மிபகவதியோடும் தரணியில்
 இக்காலமத்றஜனிச்சிது நிச்சயம்
 தேவ கார்யார்த்த ஸித்யார்த்தம் கருணயா
 ராவணனெக் கொந்நு தாபம் கெடுப்பானும்

பக்த ஜனங்ஙளுக்கு முக்தி ஸித்திப்பானும்
இத்தம் அவதரிச்சீடின ஸ்ரீபதே !

370

தேவகார்யரத்தம் அதீவ குஹ்யம் புனர்
ஏவம் வெளிச்சத்திடாஞ்ஞது ஞானிதம்
கார்யங்ஙள் எல்லாம் அனுஷ்டிச்சு ஸாதிக்க
மாயயா மாயா மனுஷ்யனாய் ஸ்ரீநிதே !
சிஷ்யனல்லோ பவான் ஆச்சார்யனேஷ ஞான்
சிக்ஷிக்கவேணம் ஜகத்திதார்த்தம் ப்றபோ !
ஸாக்ஷால் சராச்சர ஆச்சார்யனல்லோ பவான்
ஓர்க்கில் பிற்றுணாம் பிதாமஹனும் பவான்
ஸர்வேஷ்வ அகோசரனாய் அந்தர்யாமியாய்

380

ஸர்வ ஜகத்யந்த்ர வாஹகனாய நீ
சுத்த தத்வாத்மகமாயொரு விக்ரஹம்
த்ருத்வா நிஜாதீன ஸம்பவனாயுடன்
மர்த்ய வேஷேண தசரத புத்ரனாய்
ப்றுத்வீதலே யோகமாயயா ஜாதனாம்
எந்நது முன்னே தரிச்சிரிக்குந்நு ஞான்
என்னோடு தாதாவு தான் அருள் செய்கயால்
எந்நது அறிஞ்ஞத்றே ஸூர்யான்வயத்தினு
முன்னே புரோஹிதன் ஆயிருந்நா முதா
ஞானும் பவானோடு ஸம்பந்த காமக்ஷயா

390

நூனம் புரோஹித கர்மம் அனுஷ்டிச்சு
நிந்த்யமாயுள்ளது செய்தால் ஓடுக்கத்து
நந்நாய் வரிகிலதும் பிழயல்லல்லோ
இந்நு ஸபலமாய் வந்நு மனோரதம்
ஓந்நு அபேஷிக்குந்நதுண்டு ஞான் இன்னியும்
யோகேச ! தே மஹாமாயா பகவதி
லோகைக மோஹினி மோஹிப்பியாய்கமாம்
ஆச்சார்ய நிஷ்க்ருதி காமன் பவானெங்கில்
ஆசயம் மாயயா மோஹிப்பியாய்கமே
த்வல் ப்றஸம்கால் ஸர்வமுக்தமிப்போள் இதம்
அப்றவக்தவ்யம் மயா ராம ! குத்றச்சில்

400

ராஜா தசரதன் சொந்நது காரணம்
 ராஜீவநேத்தர் ! வந்நேன் இவிடேய்க்கு ஞான்
 உண்டு அபிஷேகம் அடுத்த நாளெந்நது
 கண்டு சொல்வனாய் உழறிவந்நேன் அஹம்
 வைதேஹியோடும் உபவாஸவும் செய்து
 மேதினீ தன்னில் சயனவும் செய்யணம்
 ப்ரம்மச்சர்யத்தோடிரிக்க ஞான் ஓரோரோ
 கர்மங்ஙள் செந்நங்ங ஒருக்குவன் வைகாதெ
 வந்நீடு உஷஸ்ஸினு நீ “எந்நருள் செய்து
 செந்நு தேரில் கரேறி முனிஸ்நேஷ்டனும்
 பின்னெ ஸ்ரீராமனும் லக்ஷ்மணன் தன்னோடு
 தன்னே சிரிச்சருள் செய்து ரஹஸ்யமாய்
 “தாதன் எனிக்கபிஷேகம் இளமயாய்
 மோதேன செய்யும் அடுத்தநாள் நிர்ணயம்
 தத்றநிமித்தமாத்றம் ஞான் அதன்னொரு
 கர்த்தாவு நீ ராஜ்ய போக்தாவும் நீயத்நே
 வத்ஸ ! மம த்வம் பெஹி: ப்றாணன் ஆகயால்
 உத்ஸவதின்னு கோப்பிட்டு கொள்காசு நீ
 மத்ஸமனாகுந்நதும் பவான் நிச்சயம்
 மத்ஸரிப்பான் இல்லிதினு நம்மோடாரும்
 இத்தரம் ஓரோந்நருள் செய்திரிக்கும்போள்
 ப்றுத்வீந்த்ர கேஹம் ப்றவிஸ்ய வஸிஷ்டனும்
 வ்றுத்தாந்தமெல்லாம் தசரதன் தன்னோடு
 சித்தமோதால் அறியிச்சு ஸமஸ்தவும்
 ராஜீவ ஸம்பவ நந்தனன் தன்னோடும்
 ராஜா தசரதன் ஆனந்த பூர்வகம்
 ராஜீவ நேத்தராபிஷேக வ்றுத்தாந்தங்ஙள்
 பூஜாவிதானேன சொந்நது கேள்க்கயால்
 கௌஸல்யயோடும் ஸுமித்தயோடும் செந்நு
 கௌதுகமோடு அறியிச்சானொரு புமான்
 ஸம்மோதம் உள்கொண்டது கேட்டநேரத்து
 நிர்மலமாயொரு மால்யவும் நல்கினாள்

410

420

430

கௌஸல்யயும் தனயாப்யுதயார்த்தமாய்
 கௌதுகமோடு பூஜிச்சிது லக்ஷ்மியெ
 “நாதே ! மஹாதேவி ! நீயே துணை” எந்நு
 சேதஸி பக்த்யா வணங்நி வாணீடினாள்
 “ஸத்யஸந்தன் ந்ருபவீரன் தசரதன்
 புத்ராபிஷேகம் கழிச்சீடும் எந்நுமே
 கேகயபுத்ரீ வசகதன் ஆகயால்
 ஆகுலமுள்ளில் வளருந்நிது ஏற்றவும்
 தூர்க்கே பகவதீ ! துஷ்க்ருத நாசினீ !
 தூர்கெதி நீக்கித் துணைச்சீடுக அம்பிகே !
 காமுகன் அல்லோ ந்ருபதி தசரதன்
 காமினிகைகேயி சித்தமெந்தீஸ்வரா !
 நல்லவண்ணம் வருத்தேணம்” எந்நிங்ஙனெ
 சொல்லி விஷாதிச்சிரிக்குந்நது நேரம்

440

ஸ்ரீராமபிஷேக விக்னம்

வானவர் எல்லாருமொத்து நிருபிச்சு
 வாணீபகவதி தன்னோடு அபேக்ஷிச்சு
 “லோகமாதாவே ! ஸரஸ்வதீ ! பாரதீ !
 வேகால் அயோத்யய்க்கு எழுந்நள்ளுக வேணம்
 ராமாபிஷேக விக்னம் வருத்தீடுவான்
 ஆமவாரும் மற்றில்ல நிருபிச்சால்
 செந்நுடன் மந்தர தன்னுடெ நாவின்மேல்
 தன்னெ வஸிச்சவெளக் கொண்டு சொல்லிச்சு -
 பின்னெ விரவோடு கைகேயியெ கொண்டு
 தன்னெ பறயிச்சு கொண்டு முடக்கணம்
 பின்னெ இங்ங்நோட்டு எழுந்நள்ளாம் மடிக்கருது”
 எந்நு அமரன்மார் பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 வாணியும் மந்தரதன் வதனாந்தரே
 வாணீடினாள் செந்நு தேவகார்யார்த்தமாய்

450

460

அப்போள் த்றிவக்றயாம் குப்ஜயும் மானஸே
கல்பிச்சு உறச்சுடன் ப்றாஸாதமேறினாள்
வேகேன செந்நொரு மந்தரயெ கண்டு
கைகேயி தானும் அவளோடு சொல்லினாள்
“மந்தரே ! சொல்லு நீ ராஜ்யமெல்லாடவும்
எந்தொரு மூலம் அலங்கரிச்சீடுவான் ?”

நாளீக லோசனனாகிய ராமனு
நாளெ அபிஷேகமுண்டெந்நு நிர்ணயம்
துர்பகே ! மூடே ! மஹாகெர்விதே கிடந்நு
எப்பொழும் நீயுறங்ஙீடு ஒந்நறியாதெ
ஏறி ஒரு ஆபத்து வந்நடுத்து நினக்கு
ஆருமொரு பெந்துவில்லெந்நு நிர்ணயம்
ராமாபிஷேகம் அடுத்த நாள் உண்டெடோ
காமினிமார் குலமெளலி மாணிக்யமே !”

470

இத்தம் அவள் சொந்நதுகேட்டு ஸம்ப்றமிச்சு
உத்தானவும் செய்து கேகயபுத்தரியும்
சித்தமாயோரு சாமீகர நூபுரம்
சித்தமோதேன நல்கீடனாள் ஆதரால்
“ஸந்தோஷம் ஆர்ந்நிரிக்குந்ந காலத்திங்கல்
எந்தொரு தாபம் உபாகெதமெந்நு நீ
சொல்லுவான் காரணம் ஞானறிஞ்ஞீலதினு
இல்லொரு அவகாசமேதும் நிருபிச்சால்
என்னுடெ ராம குமாரனோளம் ப்றியம்
என்னுள்ளில் ஆரெயுமில்ல மற்றோர்க்க நீ
அத்றயும் இல்ல பரதனெக்காள் மம
புத்றனாம் ராமனெ ஸ்னேஹமெனிக்கேறும்
ராமனும் கௌஸல்யா தேவியெக்காள் என்னெ
ப்றேமம் ஏறும் நூனமில்லொரு ஸம்சயம்
பக்தியும் விச்வாஸவும் பெஹுமானவும்
இத்ற மற்றாரெயுமில்லெந்நு அறிக நீ
நல்ல வஸ்துக்கள் எனிக்கு தந்நே மற்று

480

490

வல்லவர்க்கும் கொடுப்பூ மம நந்தனன்
 இஷ்டமில்லாதொரு வாக்கு பறகயில்ல
 ஓட்டுமே பேதமவனில்லொரிக்கலும்
 அஸ்றாந்தம் என்னெயத்தே மடி கூடாதெ
 ஸுஸ்ருஷ செய்து ஞாயம் ப்றீதி பூர்வகம்
 முடே ! நினக்கெந்துராமங்கல் நிந்நொரு
 பேடியுண்டாவான் அவகாசமாயதும்
 ஸர்வ ஜனப்றியனல்லோ மமாத்மஜன்
 நிர்வைரமானஸன் சாந்தன் தயாபரன்”
 கேகயபுத்றிதன் வாக்குகள் கேட்டவள்
 ஆகுல சேதஸா பின்னெயும் சொல்லினாள்
 “பாபே ! மஹாபயகாரணம் கேள்க்க நீ
 பூபதி நின்னெ வஞ்சிச்சதறிஞ்ஞீலே ?
 த்வல்புத்றனாய பரதனேயும் பெலால்
 தல்ப்றியனாய சத்றுக்னனேயும் ந்றுபன்
 மாதுலனெக் காண்மதின்னாய் அயச்சதும்
 சேதஸி கல்பிச்ச கொண்டு தன்னேயிதும்
 ராஜ்யாபிஷேகம் க்றுதம் ராமனெங்கிலோ
 ராஜ்யானுபூதி செளமித்றிக்கு நிர்ணயம்
 பாக்கயமத்தே ஸுமித்றய்க்கதும் கண்டு நிர்-
 பாக்கயாயொரு நீ தாஸியாய் நித்யவும்
 கௌஸல்ய தன்னெ பரிசரிச்சீடுக
 கௌஸல்யா நந்தனன் தன்னெ பரதனும்
 ஸேவிச்ச கொண்டு பொறுக்கெந்நதும் வரும்
 பாவிக்கயும் வேண்ட ராஜத்வம் ஏதுமே
 நாட்டில் நிந்நாட்டிக் களகிலுமாம் ஒரு
 வாட்டம் வராதெ வதிச்சீடுகிலுமாம்
 ஸாபத்றய ஜாத பராபவம் கொண்டுள்ள
 தாபவும் பூண்டு தரணியில் வாழ்கயில்
 நல்லூ மரணம் அதினில்ல ஸம்சயம்”
 சொல்லுவன் ஞான் தவ நல்லது கேள்க நீ
 உத்ஸாஹமுண்டு நினக்கெங்கில் இக்காலம்

500

510

520

த்வல்ஸுதன் தன்னெ வாழிக்கும் நரவரன்

ராமன் ஈரேழு ஆண்டு கானன வாஸவும்

பூமிபாலாஜ்ஞயா செய்யுமாறாக்கணம்

நாட்டக்கம் பரதன்னு வரும் அதி-

ப்றௌட கீர்த்யா நினக்கும் வஸிக்காம் சிரம்

வேணமெந்நாகில் அதின்னொரு உபாயவும்

ப்ராணஸமே ! தவ சொல்லிதருவன் ஞான்

530

“முன்னம் ஸுராஸுரயுத்தே தசரதன்

தன்னெ மித்தார்த்தம் மஹேந்த்ரன் அர்த்திக்கயால்

மன்னவன் சாப பாணங்ஙளும் கைக்கொண்டு

தன்னுடெ ஸையஸமம் தேரிலேறினான்

நின்னொடு கூடவே விண்ணிலகம் புக்கு

ஸன்னத்தனாய் செந்நு அஸுரரோடு ஏற்றப்போள்

சின்னமாய் வந்நு ரதாக்கீலம் போரில்

அந்நது அறிஞ்ஞதுமில்ல தசரதன்

ஸத்வரம் கீலரந்த்ரத்திங்கல் நின்னுடெ

ஹஸ்த தண்டம் ஸமாவேச்ய தைர்யேண நீ

540

சித்றமத்றே பதிப்றாண ரக்ஷார்த்தமாய்

யுத்தம் கழிவோளம் அங்ஙனெ நிந்நதும்

சத்றுக்களெ வதம்செய்து ப்றுத்வீந்த்ரனும்

யுத்த நிவ்றுத்தனாயோரு தசாந்தரே

நின்தொழில் கண்டு அதிஸந்தோஷமுள்கொண்டு

செந்தளிர் மேனி புணர்ந்நு புணர்ந்நுடன்

புஞ்சிரிபூண்டு பறஞ்ஞிது பூபனும்

நின்சரிதம் நந்நு நந்நு நிருபிச்சான்

ரெண்டுவரம் தராம் நீயென்னெ ரக்ஷிச்ச

கொண்டதுமூலம் வரிச்ச கொண்டாலும் நீ”

550

பர்த்றுவாக்யம் கேட்டு நீயும் அந்நேரத்து

சித்த ஸம்மோதம் கலர்ந்நு சொல்லீனாள்

“தெத்தமாயோரு வரத்வயம் ஸாதரம்

ன்யஸ்தம் பவதி மயா ந்றுபதீஸ்வரா !

ஞான் ஒரு அவஸரத்திங்கல் அபேக்ஷிச்சால்

ஊனம் வராத்தெ தரிக்கெந்நதே வேண்டு
எந்நு பறஞ்ஞரிக்குந்ந வரத்வயம்
இந்நபேக்ஷிச்சு கொள்ளேணம் மடியாதெ
ஞானும் மறந்நு கிடந்நிது முன்னமே
மானஸே தோந்நீபெலால் ஈஸ்வராஜ்ஞயா
தீரதயோடினி கூழிப்றமிப்போள் க்றோதா -
காரம் ப்றவிஸ்ய கோபேன கிடக்க நீ
ஆபரணங்ஙளும் பொட்டிச்செறிஞ்ஞு அதி -
சோப பூண்டோரு கார்கூந்தல் அழிச்சிட்டு
பூமேனியும் பொடிகொண்டு அங்ஙணிஞ்ஞுஹ
பூமியில் தன்னெ மலினாம்பரத்தொடும்
கண்ணுநீராலெ முகவும் முலகளும்
நந்நாய் நனச்சு கரஞ்ஞு கரஞ்ஞு
கொண்டர்த்திச்சு கொள்க வரத்வயம் பூபதி
ஸத்யம் பறஞ்ஞால் உறப்பிச்சு மானஸம்'

560

570

மந்தர சொந்ந போலெயதினேதும்
ஒரு அந்தரம் கூடாதெ செந்நு கைகேயியும்
பத்யம் இதொக்கெ தனிக்கெந்நு கல்பிச்சு
சித்த மோஹேன கோபாலயம் மேவினாள்
கைகேயி மந்தரயோடு சொந்நாள் "இனி
ராகவன் கானனத்தினு போவோளவும்
ஞான் இவிடெக் கிடந்நீடுவன் அல்லாய்கில்
ப்றாணனேயும் களஞ்ஞீடுவன் நிர்ணயம்
பூபரித்றாணார்த்தம் இந்நு பரதனு
பூபதி செய்தான் அபிஷேகம் எங்கில் ஞான்
வேறே நினக்கு போகார்த்தமாய் நல்குவன்
நூறுதேசங்ஙள் அதினில்ல ஸம்சயம்"

580

"ஏதும் இதின்னொரிளக்கம் வராய்கில் நீ
சேதஸி சிந்திச்சு கார்யம் வரும் த்ருடம்"
எந்நு பறஞ்ஞு போயீடினாள் மந்தர
பின்னெ அவ்வண்ணம் அனுஷ்டிச்சு ராஜ்ஞியும்
தீரனாயேற்றம் தயான்விதனாய் குணா-

ச்சார ஸம்யுக்தனாய் நீதிஜ்ஞனாய் நிஜ
 தேசிகவாக்யஸ்திதனாய் ஸுசீலனாய்
 ஆசயசுத்தனாய் வித்யா நிரதனாய்
 சிஷ்டனாய் உள்ளவன் எந்நங்நிரிக்கிலும்
 துஷ்டஸங்கம் கொண்டு காலாந்தரத்தினால்
 ஸஜ்ஜனநிந்த்யனாய் வந்நுகூடும் த்றுடம்
 துர்ஜன ஸம்ஸர்க்கம் ஏற்றம் அகலவே
 வர்ஜ்ஜிக்க வேணம் ப்றயத்னேன ஸல்புமான்
 கஜ்ஜளம் பற்றியால் ஸ்வர்ணவும் நிஷ்ப்றபம்

590

எங்கிலோ ராஜா தசரதன் ஆதரால்
 பங்கஜ நேத்ராப்யுதயம் நிமித்தமாய்
 மந்த்றி ப்றப்றுதிகளோடும் பறஞ்ஞ கொண்டு
 அந்தபுரமகம் புக்கருளீடினான்.
 அந்நேரம் ஆத்ம ப்றியதமயாகிய
 தன்னுடெ பத்னியெ காணாய்க காரணம்
 எத்யும் விஹ்வலனாயொரு பூபனும்
 சித்த தாரிங்கல் நிருபிச்சித்தீற்றுசம்
 மந்திரம் தன்னில் ஞான் செந்நுகூடும் விதெள
 மந்தஸ்மிதம் செய்தரிகே வரும் புரா
 ஸுந்தரியாம் அவள் இந்நெங்ங் போயினாள்
 மந்தமாகுந்நிது உன்மேஷம் என் மானஸே
 சொல்லுவின் தாஸிகளே! பவத்ஸ்வாமினி
 கல்யாண காத்ரி மற்றெங்ங் போயீடினாள்”
 ஏவம் நரபதி சோதிச்ச நேரத்து
 தேவிதன் ஆளிகளும் பறஞ்ஞீடினார்
 “க்றோதாலயம் ப்றவேசிச்சிது அதின்மூலம்
 ஏதும் அறிஞ்ஞீல ஞங்ங்ளோ மன்னவ!
 தத்ற கெத்வா நின் திருவடி தேவிதன்
 சித்தம் அனுஸரிச்சீடுக வைகாதெ
 எந்நது கேட்டு ப்யேன மஹீபதி
 செந்நங்ங் அரிகத்திருந்நு ஸஸம்ப்ரமம்

600

610

மந்தமந்தம் தலோடித் தலோடி “ப்ரியே!
 ஸுந்தரீ! சொல்லு சொல்லெந்திது வல்லபே! 620
 நாதே! வெறும் நிலத்துள்ள பொடியணிஞ்ஞ
 ஆதங்கமோடு கிடக்குந்நது எந்து நீ
 சேதோ விமோஹனரூபே! குணசீலே!
 கேதமுண்டாயது எந்து என்னோடு சொல்கெடோ!
 மல்பறஜா வ்றுந்தமாயுள்ளவர் ஆருமே
 விப்றியம் செய்கயுமில்ல நினக்கெடோ!
 நாரிகளோ நரன்மாரோ பவதியோடு
 ஆரொரு விப்றியம் செய்தது வல்லபே!
 தெண்டயன் எந்நாகிலும் வத்யன் எந்நாகிலும்
 தெண்டம் எனிக்கதினில்ல நிருபிச்சால் 630
 நிர்த்தனன் எத்யுமிஷ்டன் நினக்கெங்கில்
 அர்த்தபதியாக்கி வய்பன் அவனெ ஞான்
 வத்யனெ நூனம் அவத்யனாக்கீடுவன்
 வத்யனாக்கீடாம் அவத்யனெ வேண்டுகில்
 நூனம் நினக்கீதனம் மம ஜீவனம்
 மானினீ! கேதிப்பதினு எந்து காரணம்!
 மல்பறாணனெக்காள் ப்றியதமன் ஆகுந்நது
 இப்போள் எனிக்கு மல்புத்தனாம் ராகவன்
 அங்ஙனெயுள்ள ராமன் மம நந்தனன்
 மங்கல சீலனாம் ஸ்ரீராமனாணெ ஞான் 640
 அங்கனாரத்னமே! செய்வன் தவ ஹிதம்
 இங்ஙனெ கேதிப்பியாய்கமாம் வல்லபே!
 இத்தம் தசரதன் கைகேயி தன்னோடு
 ஸத்யம் பறஞ்ஞது கேட்டு தெளிஞ்ஞவன்
 கண்ணுநீரும் துடச்சுத்தானவும் செய்து
 மன்னவன் தன்னோடு மந்தம் உரசெய்தாள்
 “ஸத்யப்றதிஜ்ஞனாயுள்ள பவான் மம
 ஸத்யம் பறஞ்ஞது நேரெங்கில் என்னுடெ
 பத்யமாயுள்ளதினெப் பறஞ்ஞீடுவன்
 வ்யர்த்தமாக்கீடாய்க ஸத்யத்தெ மன்னவ! 650

எங்கிலோ பண்டு ஸுராஸுராயோதனே
 ஸங்கடம் தீர்த்து ரக்ஷிச்சேன் பவானெ ஞான்
 ஸந்துஷ்ட சித்தனாய் அந்நு பவான் மம
 சிந்திச்சு ரெண்டு வரங்ஙள் நல்கீலயோ
 வேண்டுந்ந நாள் அபேக்ஷிகுந்நது உண்டெந்நு
 வேண்டும் வரங்ஙள் தரிகெந்நு சொல்லி ஞான்
 வச்சிரிக்குந்நு பவாங்கலது ரெண்டும்
 இச்சயுண்டிந்நு வாங்ஙீடுவான் பூபதே!
 எந்நதில் ஒந்நு ராஜ்யாபிஷேகம் பவான்
 இந்நு பரதனு செய்யேணம் எந்நதும்
 பின்னெ மற்றேது ராமன் வனவாஸத்தினு
 இந்நு தன்னே கெமிக்கேணம் எந்நுள்ளதும்
 பூபதிவீரன் ஜடாவல்க்கலம் பூண்டு
 தாபஸ வேஷம் தரிச்சு வனாந்தரே
 காலம் பதினாலுவத்ஸரம் வாழணம்
 மூலபலங்ஙள் புஜிச்சு மஹீபதே!
 பூமிபாலிப்பான் பரதனெயாக்கணம்
 ராமன் உஷஸி வனத்தினு போகணம்
 எந்நிவ ரெண்டு வரங்ஙளும் நல்குகில்
 இந்நு மரணம் எனிக்கில்ல நிர்ணயம்”

660

670

எந்நு கைகேயி பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 மன்னவன் மோஹிச்சு வீணான் அவனியில்
 வஜ்றமேற்று அத்ரி பதிச்ச போலெ புவி
 ஸஜ்வர சேதஸா வீணிது பூபனும்
 பின்னெ முஹூர்த்தமாத்றம் செந்ந நேரத்து
 கண்ணுநீர் வார்த்து விறச்சு ந்றுபாதிபன்
 “துஸ்ஸஹவாக்குகள் கேள்க்காயது எந்தய்யோ!
 துஸ்ஸவப்னமாஹந்த காண்கயோ? ஞானிஹ
 சித்தப்ரமம் பெலால் உண்டாகயோ! மம
 ம்றுத்யு ஸமயம் உபஸ்திதம் ஆகயோ?
 கிம் கிம் ஏதல் க்றுதம் சங்கர! தெய்வமே!

680

அயோத்யா காண்டம்

பங்கஜலோசன! ஹா! பரப்ரம்மமே!”

வ்யாக்றியெப்போலெ ஸம்பே வஸிக்குந்ந
முர்க்கமதியாய கைகேயி தன்முகம்
நோக்கி நோக்கி பயம்பூண்டு தசரதன்
தீர்க்கமாய் வீர்த்து வீர்த்து ஏவம் உரசெய்து
எந்தீவண்ணம் பறயுந்நது பத்ரே! நீ
எந்து நின்னோடு பிழச்சது ராகவன்
மல் ப்ராணஹானிகரமாய வாக்கு நீ
இப்போள் உர செய்வதினு எந்து காரணம்?

690

என்னோடு ராமகுணங்ஙளெ வர்ணிச்சு
முன்னமெல்லாம் நீ பறஞ்ஞல்லோ கேள்ப்பு ஞான்
என்னெயும் கௌஸல்யாதேவியேயும் அவன்
தன்னுள்ளில் இல்லொரு பேதமொரிக்கலும்
எந்நல்லோ முன்னம் பறஞ்ஞிருந்நு நினக்கு
இந்நிது தோந்நுவான் எந்தொரு காரணம்?
நின்னுடெ புத்றனு ராஜ்யம் தராமல்லோ
தன்யசீலே! ராமன் போகணம் எந்நுண்டோ?
ராமனால் ஏதும் பயம் நினக்கு உண்டாகா
பூம்பதியாய் பரதன் இருந்நாலும்”

700

எந்நு பறஞ்ஞு கரஞ்ஞு கரஞ்ஞு போய்
செந்நுடன் கால்க்கல் வீணு மஹிபாலனும்
நேத்றங்ஙளும் சுவப்பிச்சு கைகேயியும்
தாத்தீபதீஸ்வரனோடு சொல்லீடினாள்
ப்ராந்தன் எந்நாகயோ பூமிபதே! பவான்
ப்ராந்தி வாக்யங்ஙள் சொல்லுந்நது எந்திங்ஙனெ?
கோரங்ஙளாய நரகங்ஙளில் செந்நு
சேரும் அஸத்ய வாக்யங்ஙள் சொல்லீடினால்
பங்கஜநேத்றனாம் ராமன் உஷஸ்ஸினு
சங்காவிஹீனம் வனத்தினு போகாய்கில்
என்னுடெ ஜீவனெ ஞான் களஞ்ஞீடுவன்
மன்னவன் முன்பில் நிந்நு இல்லொரு ஸம்சயம்
ஸத்யஸந்தன் புவிராஜா தசரதன்

710

எத்தையும் எந்நுள்ள கீர்த்தி ரக்ஷிக்கணம்
 ஸாதுமார்கத்தெ வெடிஞ்ஞது காரணம்
 யாதனா துக்கானுபூதி உண்டாக்கேண்ட
 ராமோபரி பவான் செய்த சபதவும்
 பூமிபதே! வ்றுதா மித்யயாக்கீடொலா”
 கைகேயி தன்னுடெ நிர்பந்த வாக்யவும்
 ராகவனோடு வியோகம் வருந்நதும் 720
 சிந்திச்சு துக்க ஸமுத்ரே நிமக்கனனாய்
 ஸந்தாபமோடு மோஹிச்சு வீணீடினான்
 பின்னெ உணர்ந்நிருந்நும் கிடந்நும் மகன்
 தன்னெயோர்த்தும் பறஞ்ஞம் கரஞ்ஞம் ஸதா
 ராம ராமேதி ராமேதி ப்றலாபேன
 யாமினி போயிது வத்ஸர துல்யமாய்
 செந்நார் அருணோதயத்தினு ஸாதரம்
 வந்திகள் காயகன்மார் எந்நிவரெல்லாம்
 மங்கல வாத்ய ஸ்துதி ஜய சப்தங்ஙள்
 ஸங்கீத பேதங்ஙள் எந்நிவற்றெ கொண்டும் 730
 பள்ளிகுறிப்புணர்த்தீடினார் அந்நேரம்
 உள்ளிலுண்டாய கோபேன கைகேயியும்
 கூழிற்றம் அவரெ நிவாரணவும் செய்தாள்
 விப்ரமம் கைகொண்டு நிந்நார் அவர்களும்
 அப்போள் அபிஷேக கோலாஹலார்த்தமாய்
 தல்புரமொக்கெ நிறஞ்ஞ ஜனங்ஙளால்
 பூமிதேவன்மாரும் பூமிபாலன்மாரும்
 பூமி ஸ்ப்றுசோ வ்றுகூலாதி ஜனங்ஙளும்
 தாபஸவர்க்கவும் கன்யகா வ்றுந்தவும்
 சோப தேடுந்ந வெண்கொற்ற குடதழ 740
 சாமரம் தாலவ்றுந்தம் கொடிதோரணம்
 சாமீகர ஆபரண ஆத்யலங்காரவும்
 வாரணவாஜிரதங்ஙள் பதாதியும்
 வார நாரீஜனம் பெளர ஜனங்ஙளும்
 ஷேம ரத்னோஜ்வல திவ்ய ஸிம்ஹாஸனம்

ஹேம கும்பங்ஙளும் சார்த்தால சர்ம்மவும்
 மற்றும் வஸிஷ்டன் நியோகிச்சது ஒக்கவே
 குற்றம் ஒழிஞ்ஞாசு ஸம்பரிச்சீடினார்
 ஸ்த்நீபாலவ்றுத்தாவதி புரவாஸிகள்
 ஆபெத்த கௌதுஹலாப்தி நிமக்னராய்

750

ராத்திரியில் நித்ரயும் கைவிட்டு மானஸே
 சீர்த்த பரமானந்தத்தோடு மேவினார்
 “நம்முடெ ஜீவனாம் ராமகுமாரனெ
 நிர்மல ரத்ன கிரீடம் அணிஞ்ஞதி
 ரம்ய மகராயித மணிகுண்டல

ஸம்முத்த சோபித கண்டஸ்தலங்ஙளும்
 புண்டரீகச்சதலோசன பங்ஙியும்
 புண்டரீகாராதி மண்டல துண்டவும்
 சந்த்ரிகா ஸுந்தர மந்தஸ்மிதாபயும்
 குந்த முகுள ஸமான தெந்தங்ஙளும்

760

பந்தாக ஸுன ஸமானாதராபயும்
 கந்தர ராஜித கௌஸ்துப ரத்னவும்
 பெந்துராபம் திருமாறும் உதரவும்
 ஸந்த்யா ப்றஸன்னிப பீதாம்பராபயும்
 பூஞ்சேலமீதே விளங்ஙி மின்னீடுந்ந
 காஞ்சனகாஞ்சிகளும் தனு மத்யவும்
 கும்பிகுலோத்தமன் தும்பிக்கரம் கொண்டு
 கும்பிட்டு கூப்பீடும் ஊருகாண்டங்ஙளும்
 கும்பீந்த்ர மஸ்தக ஸன்னிப ஜானுவும்
 அம்போஜ பாண நிஷங்காப ஜங்கயும்

770

கம்பம் கலர்ந்நு கமடப்றவரனும்
 கும்பிடுந்நோரு புறவடி சோபயும்
 அம்போஜ துல்யமாம் அங்க்றிதலங்ஙளும்
 ஜம்பாரி ரத்னம் தொழும் திருமேனியும்
 ஹாரகடக வலயாங்குல்யாதி
 ச்சாரு தராபரணாவலியும் பூண்டு
 வாரணவீரன் கழுத்தில் திறத்தோடு

கௌராதபத்ரம் தரிச்சரிகே நிஜ
 லக்ஷ்மணனாகிய ஸோதரன் தன்னொடும்
 லக்ஷ்மீநிவாஸனாம் ராமசந்த்ரம் முதா
 காணாய் வருந்நு நமுக்கினியெந்நிதம்
 மானஸதாரில் கொதிச்சு நமுக்கெல்லாம்
 சேஷாணீபதி ஸுதனாகிய ராமனெ
 காணாய் வரும் ப்றபாதே பெத நிர்ணயம்
 ராத்திரியாம் ராக்ஷஸி போகுந்நதில்லெ”ந்நு
 சீர்த்த விஷாதமோடு ஓளல்ஸுக்யமுள்கொண்டு
 மார்த்தாண்ட தேவனெக் காணாஞ்ஞ நோக்கியும்
 பார்த்து பார்த்து ஆனந்த பூர்ணாம்புதாப்தியில்
 வீணு முமுகியும் பின்னெயும் பொங்ஙியும்
 வாணீடினார் புரவாஸிகள் ஆதரால்

780

790

விச்சின்னாபிஷேகம்

அந்நேரம் ஆதித்யனும் உதிச்சீடினான்
 மன்னவன் பள்ளிக்குறிப்புணர்ந்நீல இன்னும்
 எந்தொருமூலம் அதினெந்நு மானஸே
 சிந்திச்சு சிந்திச்சு மந்த மந்தம் ததா
 மந்த்றிப்றவரனாகுந்ந ஸுமந்த்ரரும்
 அந்தபுரமகம் புக்கான் அதித்ருதம்
 “ராஜீவமித்தர கோத்தோ அல்புத பூபதே!
 ராஜ ராஜேந்த்ர ப்றவர! ஜெய ஜெய”
 இத்தம் ந்றுபனெ ஸ்துதிச்சு நமஸ்கரிச்சு
 உத்தானவும் செய்து வந்திச்சு நிந்நப்போள்
 எத்றயும் கின்னனாய் கண்ணுந்நும் வார்த்து
 ப்றுத்வியில் தன்னெ கிடக்கும் நரேந்த்ரனெ
 சித்தாகுலதயா கண்டு ஸுமந்த்றரும்
 ஸத்வரம் கைகேயி தன்னோடு சோதிச்சான்
 “தேவ நாரீஸமே! ராஜப்றியதமே!
 தேவி! கைகேயி ஜெய ஜெய ஸந்ததம்

800

பூலோகபாலன் ப்றக்றுதி பகருவான்
 மூலம் எந்தோந்நு மஹாராஜ வல்லபே!
 சொல்லுகென்னோடு” எந்நு கேட்டு கைகேயியும்
 சொல்லினாள் ஆசு ஸுமந்த்ற்றோடு அந்நேரம்

810

“தாத்நீபதீந்த்ரனு நித்ரயுண்டாயீல
 ராத்நியில் எந்நது காரணமாகயால்
 ஸ்வஸ்தனல்லாதெ சமஞ்ஞிது தன்னுடெ
 சித்தத்தினு அஸ்வ தந்த்றத்வம் பவிக்கயால்
 ராம ராமேதி ராமேதி ஜெபிக்கயும்
 ராமனெ தன்னெ மனஸி சிந்திக்கயும்
 உத்யல் ப்றஜாகர ஸேவயும் செய்கயால்
 அத்யந்தம் ஆகுலனாயிது மன்னவன்
 ராமனெ காணாஞ்ஞு துக்கம் ந்றுபேந்த்ரனு
 ராமனெச் செந்நு வருத்துக வைகாதெ”

820

எந்நதுகேட்டு ஸுமந்த்ற்றும் சொல்லினான்
 “செந்நு குமாரனெக் கொண்டு வராமல்லோ
 ராஜவசனம் அனாகர்ண்ய ஞானிஹ
 ராஜீவலோசனே! போகுந்ந தெங்ஙனெ?
 எந்நது கேட்டு பூபாலனும் சொல்லினான்
 “செந்நு நீ தன்னெ வருத்துக ராமனெ
 ஸுந்த்ரனாயொரு ராம குமாரனாம்
 நந்தனன் தன்முகம் வைகாதெ காணணம்”
 எந்நதுகேட்டு ஸுமந்த்ற்றர் உழறிப்போய்
 செந்நு கௌஸல்யா ஸுதனோடு சொல்லினான்

830

“தாதன் பவானெயுண்டல்லோ விளிக்குந்நு
 ஸாதரம் வைகாதெ எழுந்நள்ளுக வேணம்”
 மந்த்றி ப்றவர வாக்யம் கேட்டு ராகவன்
 மந்தேதரம் அவன் தன்னோடு கூடவே
 ஸௌமித்தியோடும் கரேறி ரதோபரி
 ப்றேம விவசனாம் தாதன் மருவீடும்
 மந்திரே செந்நு பிதாவின் பதத்வயம்
 வந்திச்சு வீணு நமஸ்கரிச்சீடினான்

ராமனெச் செந்நு எடுத்தாலிங்கனம் செய்வான்
 பூமிபனாசு ஸமுத்தாய ஸம்பர்மால் 840
 பாஹுக்கள் நீட்டிய நேரத்து துக்கேன
 மோஹிச்சு பூமியில் வீணிது பூபனும்
 ராமராமேதி பறஞ்ஞு மோஹிச்சொரு
 பூமிபனெக் கண்டு வேகேன ராகவன்
 தாதனெ செந்நெடுத்து ஆஸ்லேஷவும் செய்து
 ஸாதரம் தன்றெ மடியில் கிடத்தினான்
 நாரீஜனங்ஙள் அதுகண்டு அனந்தரம்
 ஆருடசோகால் விலாபம் துடங்வினார்
 ரோதனம் கேட்டு வஸிஷ்ட மூனீந்த்ரனும்
 கேதேன மந்திரம் புக்கிது ஸத்வரம் 850
 ஸ்ரீராமதேவனும் சோதிச்சிது அந்நேரம்
 “காரணம் எந்தோந்நு தாத துக்கத்தினு
 நேர பறவின் அறிஞ்ஞவரெந்நு அது
 நேரம் பறஞ்ஞிது கேகய புத்றியும்
 “காரணம் தாததுக்கத்தினு நீ தன்னெ
 பாரில் ஸுகம் துக்கமூலமல்லோ ந்ருணாம்
 சேதஸி நீ நிருபிக்கில் எளுதினி
 தாதனு துக்க நிவ்றுத்தி வருத்துவான்
 பர்த்று துக்கோப சாந்திக்கு கிஞ்சில் த்வயா
 கர்த்தவ்யமாயொரு கர்மம் எந்நாய் வரும் 860
 ஸத்யவாதி ஸ்நேஷ்டனாய பிதாவினெ
 ஸத்யப்றதிஜ்ஞன் ஆக்கீடுக நீயது
 சித்தஹிதம் ந்ருபதீந்த்ரனு நிர்ணயம்
 புத்றரில் ஜ்யேஷ்டனாகுந்நது நீயல்லோ
 ரெண்டு வரம் மம தெத்தமாயிட்டுண்டு
 பண்டு நின் தாதனால், ஸந்துஷ்ட சேதஸா
 நின்னாலெ ஸாத்யமாயுள்ளோந்நது ரெண்டும்
 இந்நு தரேணம் எந்நு அர்த்திக்கயும் செய்தேன்
 நின்னோடு அது பறஞ்ஞீடுவான் நாணிச்சு
 கின்னனாய் வந்நிது தாதன் அறிக நீ 870

ஸத்யபாசேன ஸம்பெத்தனாம் தாதனெ
 ஸத்வரம் ரக்ஷிப்பதின்னு யோக்யன் பவான்
 புன்னாமம் ஆகும் நரகத்தில் நிந்நுடன்
 தன்னுடெ தாதனெ த்றாணனம் செய்கயால்
 புத்றன் எந்நுள்ள சப்தம் விதிச்சு
 சதபத்ற ஸமுத்பவன் எந்நதறிக நீ
 மாத்து வசன சூலாபி ஹதனாய
 மேதினீ பாலகுமாரனாம் ராமனும்
 எத்றயும் ஏற்றம் வ்யதிதனாய் சொல்லினான்
 “இத்றயெல்லாம் பறயேணமோ மாதாவே!
 தாதார்த்தமாயீட்டு ஜீவனெத் தன்னெயும்
 மாதாவு தன்னெயும் ஸீதயெத் தன்னெயும்
 ஞான் உபேக்ஷிப்பன் அதினில்ல ஸம்சயம்
 மானஸே கேதம் அதினில்ல எனிக்கேதும்
 ராஜ்யம் எந்நாகிலும் தாதன் நியோகிக்கில்
 த்யாஜ்யம் என்னால் எந்நறிக நீ மாதாவே!
 லக்ஷ்மணன் தன்னெ த்யஜிக்கெந்நு சொல்கிலும்
 தல்க்ஷணம் ஞான் உபேக்ஷிப்பன் அறிக நீ
 பாவகன் தங்கல் பதிக்கேணம் எங்கிலும்
 ஏவம் விஷம் குடிக்கேணம் எந்நாகிலும்
 தாதன் நியோகிக்கில் ஏதுமே ஸம்சயம்
 சேதஸி செற்றில்ல எனிக்கெந்நு அறிக நீ
 தாத கார்யம் அனாஜ்ஞப்தம் எந்நாகிலும்
 மோதேன செய்யுந்ந நந்தனன் உத்தமன்
 பித்றா நியுக்தனாயிட்டு செய்யுந்நவன்
 மத்யமனாயுள்ள புத்றன் அறிஞ்ஞாலும்
 உக்தம் எந்நாகிலும் இக்கார்யம் என்னாலெ
 கர்த்தவ்யம் அல்லெந்நு வச்சடங்ஙந்நவன்
 பித்றோர் மலமெந்நு சொல்லுந்நு ஸஜ்ஜனம்
 இத்தமெல்லாம் பரிஜ்ஞானம் மயாதுனா
 ஆகயால் தாத நியோகம் அனுஷ்டிப்பான்
 ஆகுலமேதும் எனிக்கில்ல நிர்ணயம்

880

890

900

ஸத்யம் கரோம்யஹம் ஸத்யம் கரோம்யஹம்
 ஸத்யம் மயோக்தம் மறிச்ச ரெண்டாய் வரா”
 ராம ப்றதிஜ்ஞ கேட்டோரு கைகேயியும்
 ராமனோடு ஆசு சொல்லீடினாள் ஆதரால்
 “தாதன் நினக்கு அபிஷேகார்த்தமாயுடன்
 ஆதரால் ஸம்பரிச்சோரு ஸம்பாரங்ஙள்
 கொண்டு அபிஷேகம் பரதனு செய்யணம்
 ரெண்டாம் வரம் பின்னெ ஒந்நுண்டு வேண்டுந்நு
 நீ பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம் கானனே
 தாபஸ வேஷேண வாழுகயும் வேணம்
 நின்னோடது நியோகிப்பான் மடியுண்டு
 மன்னவனு இந்நது துக்கமாகுந்நதும்
 எந்நது கேட்டு ஸ்ரீராமனும் சொல்லினான்
 இந்நதினு எந்தொரு வைஷம்யம் ஆயது?
 “செய்க அபிஷேகம் பரதனு ஞான் இனி
 வைகாதெ போவன் வனத்தினு மாதாவே!
 எந்தது என்னோடு சொல்லாஞ்ஞு பிதாவு
 அது சிந்திச்சு துக்கிப்பதினெந்து காரணம்
 ராஜ்யத்தெ ரக்ஷிப்பதின்னு மதியவன்
 ராஜ்யம் உபேக்ஷிப்பதின்னு ஞானும் மதி
 தண்டமத்தே ராஜ்யபாரம் வஹிப்பது
 தண்டகவாஸத்தினு ஏற்றம் எளுதல்லோ
 ஸ்னேஹம் என்னெக் குறிச்சேறும் அம்மய்க்கு
 மத்தேஹமாத்றம் பரிக்கெந்நு விதிக்கயால்
 ஆகாச கெங்கயெ பாதள லோகத்து
 வேகேன கொண்டு செந்நாக்கிப் பகீரதன்
 த்றுப்தி வருத்தி பித்றுக்களக்கு பூருவும்
 த்றுப்தனாக்கீடினான் தாதனு தன்னுடெ
 யௌவனம் நல்கி ஜராநரயும் வாங்ஙி
 திவ்யன்மாராயார் பித்று ப்றஸாதத்தினால்
 அல்பமாயுள்ளொரு கார்யம் நிருபிச்சு
 மல்பிதா துக்கிப்பதினில்ல அவகாசம்”

910

920

930

ராகவ வாக்யம் ஏவம் கேட்டு பூபதி
 சோகேன நந்தனன் தன்னோடு சொல்லினான்
 “ஸ்த்நீஜிதனாய் அதி காமுகனாயொரு
 ராஜ அதமனாகும் என்னெயும் வைகாடு
 பாசேன பெந்திச்சு ராஜ்யம் க்ரஹிக்க நீ
 தோஷம் நினக்கதினேதும் அகப்பெடா
 அல்லாய்கில் என்னோடு ஸத்யதோஷம் பற்றும்
 அல்லோகுமாரா! குணம்புதே! ராகவ”!
 ப்றுத்வீபதீந்த்ரன் தசரதனும் புனர்
 இத்தம் பறஞ்ஞ கரஞ்ஞ துடங்வினான்
 ஹா ராம! ஹா ஜகன்நாதா! ஹாஹா! ராம!
 ஹா ராம! ஹாஹா மம ப்றாணவல்லப!
 நின்னெ பிரிஞ்ஞ பொறுக்குந்நது எங்ஙனெ?
 என்னெ பிரிஞ்ஞ நீ கோர மஹாவனம்
 தன்னில் கெமிக்குந்நது எங்ஙனெ நந்தன!
 எந்நு இத்தரம் பல ஜாதி பறகயும்
 கண்ணுநீராலோல வார்த்து கரகயும்
 நந்நாய் முறுகெ முறுகெத் தமுகயும்
 பின்னெச் சுடுசுடெ தீர்க்கமாய் வீர்க்கயும்
 கின்னனாயொரு பிதாவினெக் கண்டுடன்
 தன்னுடெ கய்யால் குளிர்த்த ஜலம் கொண்டு
 கண்ணும் முகவும் துடச்சு ரகூத்தமன்
 ஆஸ்லேஷ நீதி வாக்வைபவாத்யங்ஙளால்
 ஆச்வஸிப்பிச்சான் நய கோவிதன் ததா
 “எந்தினு என் தாதன் வ்றுதைவ துக்கிக்குந்நது
 எந்தொரு தெண்டம் இதினு மஹீபதே?
 ஸத்யத்தெ ரகூஷிச்சு கொள்ளுவான் ஞங்ஙளக்கு
 சக்தி போராய்கயும் இல்லிது ரெண்டினும்
 ஸோதரன் நாடும் பரிச்சிருந்நீடுக
 ஸாதரம் ஞான் அரண்யத்திலும் வாழுவன்
 ஓர்க்கில் ராஜ்யபாரம் வஹிக்குந்நதில்
 ஸௌக்யம் ஏறும் வனத்திங்கல் வாணீடுவான்

940

950

960

ஏதுமெ தெண்டமில்லாத கர்மம் மம
 மாதாவு எனிக்கு விதிச்சது நந்நல்லோ
 மாதாவு கௌஸல்ய தன்னெயும் வந்திச்சு
 மைதிலியோடும் பறஞ்ஞினி வைகாதெ 970
 போவதின்னாய் வருந்நேன்”எந்நருள் செய்து
 தேவனும் மாத்துகேஹம் புக்கது நேரம்
 தார்மிகயாகிய மாதா ஸுஸம்மதம்
 ப்ராமணரெக் கொண்டு ஹோம பூஜாதிகள்
 புத்ற அப்யுதயத்தினாய் கொண்டு செய்யிச்சு
 வித்தம் அதீவ தானங்ஙள் செய்து ஆதரால்
 பக்தி கைக்கொண்டு பகவல் பதாம்புஜம்
 சித்தத்தில் நந்நாய் உறப்பிச்சு இளகாதெ
 நந்நாய் ஸமாதி உறச்சிரிக்குந்நேரம்
 செந்நொரு புத்றனையும் கண்டதில்லல்லோ 980
 அந்திகே செந்நு கௌஸல்யயோடு அந்நேரம்
 ஸந்தோஷமோடு ஸுமித்ற சொல்லீனாள்
 “ராமன் உபகௌதனாயது கண்டிலே?
 பூமி பாலப்றியே! நோக்கீடுக” எந்நப்போள்
 வந்திச்சு நிற்குந்ந ராமகுமாரனெ
 மந்தேதரம் முறுகெப் புணர்ந்நீனாள்
 பின்னெ மடியிலிருத்தி நெறுகயில்
 நந்நாய் முகர்ந்நு முகர்ந்நு குதாஹலால்
 இந்தீவரதள ஸ்யாம களேபரம்
 மந்த மந்தம் தலோடிப் பறஞ்ஞீனாள் 990
 “எந்தென்மகனே! முகாம்புஜம் வாடுவான்
 பெந்தமுண்டாயது பாரம் விசக்கயோ?
 வந்நிருந்நீடு புஜிப்பதின்னாசு நீ”
 எந்நு மாதாவு பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 வந்ந சோகத்தெ அடக்கி ரகுவரன்
 தன்னுடெ மாதாவினோடு அருளி செய்து
 “இப்போள் புஜிப்பான் அவஸரம் இல்லம்மே!
 கூழிப்றம் அரண்ய வாஸத்தின்னு போகணம்

- முல்ப்பாடு கேகயபுத்தியாய அம்மய்க்கு
மல்பிதா ரெண்டுவரம் கொடுத்தீடினான் 1000
ஒந்நு பரதனெ வாழிக்க எந்நதும்
என்னெ வனத்தினு அயக்கெந்நு மற்றேதும்
தத்த பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம் வஸிச்சு
அத்த வந்நீடுவன் பின்னெ ஞான் வைகாதெ
ஸந்தாபம் ஏதும் மனஸில் உண்டாகாதெ
ஸந்துஷ்டயாய் வஸிச்சீடுக மாதாவும்
ஸ்ரீராம வாக்யம் ஏவம் கேட்டு கௌஸல்ய
பாரில் மோஹிச்சு வீணீடினாள் ஆகுலால்
பின்னெ மோஹம் தீர்ந்நிருந்நு துக்கார்ணவம்
தன்னில் முழுகி கரஞ்ஞு கரஞ்ஞுடன் 1010
தன்னுடெ நந்தனன் தன்னோடு சொல்லினாள்
“இந்நு நீ கானனத்தின்னு போயீடுகில்
என்னெயும் கொண்டு போகேணம் மடியாதெ
நின்னெப் பிரிஞ்ஞால் கூணார்த்தம் பொறுக்குமோ?
தண்டகாரண்யத்தினு ஆசு நீ போகில் ஞான்
தண்டதராலயத்தினு போயீடுவன்
பைதலெ வேறிட்டுபோய பசுவினுள்ள-
ஆதி பறஞ்ஞறியிச்சீடருதல்லோ
நாடு வாழேணம் பரதன் எந்நாகில் நீ
காடு வாழேணம் எந்நுண்டோ விதிமதம்? 1020
எந்நு பிழச்சிது கைகேயியோடு நீ?
சிந்திக்க பூபனோடும் குமரா! பெலால்
தாதனும் ஞானுமொக்கும் குருத்வம் கொண்டு
பேதம் நினக்கு செற்றில்லெந்நு நிர்ணயம்
போகணம் எந்நு தாதன் நியோகிக்கில் ஞான்
போகருதெந்நு செறுக்குந்நது உண்டல்லோ
என்னுடெ வாக்யத்தெ லெங்கிச்சு பூபதி
தன்னுடெ வாசா கெமிக்குந்நது ஆகிலோ
ஞானும் என் ப்றாணங்ஙனெ த்யஜிச்சீடுவன்
மானவ வம்சவும் இந்நே முடிஞ்ஞுபோம்” 1030

தத்தற கௌஸல்யா வசனங்ஙன் இங்ஙனெ
 சித்த தாபேன கேட்டோரு ஸௌமித்தியும்
 சோகரோஷங்ஙன் நிறஞ்ஞ நேத்றாக்கினா
 லோகங்ஙன் எல்லாம் தெஹிச்சு போகும் வண்ணம்
 ராகவன் தன்னெ நோக்கிப் பறஞ்ஞீடினான்
 ஆகுலமெந்திது காரணம் உண்டாவான்
 ப்ராந்த சித்தம் ஜடம் வ்றுத்தம் வதூஜிதம்
 சாந்தேதரம் த்றபாஹீனம் சடப்றியம்
 பெந்திச்சு தாதனேயும் பின்னெ ஞான்
 பரிபந்திகளாய் உள்ளவரெயும் ஒக்கவெ
 அந்தகன் வீட்டின்னயச்சு அபிஷேகம்
 ஓரந்தரம் கூடாதெ ஸாதிச்சு கொள்ளுவன்
 பெந்தமில்லேதும் இதின்னு சோகிப்பதினு
 அந்தர்முதா வஸிச்சீடுக மாதாவே!
 ஆர்யபுத்றாபிஷேகம் கழிச்சீடுவன்
 செளர்யம் எனிக்கதின்னு உண்டெந்நு நிர்ணயம்
 கார்யம் அல்லாத்தது செய்யுந்நதாகில்
 ஆசார்யனும் சாஸனம் செய்கெந்நதே வரூ”
 இத்தம் பறஞ்ஞ லோகத்தறயம் தத்ருஷா-
 தெக்தமாம்மாறு ஸௌமித்தி நிற்குந்நேரம்
 மந்தஹாஸம் செய்து மந்தேதரம் செந்நு
 நந்திச்சு காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்து
 ஸுந்தரன் இந்திரா மந்திர வத்ஸன்
 ஆனந்த ஸ்வரூபன் இந்து இந்திர விக்ரஹன்
 இந்தீவராஹன் இந்த்ராதி வ்றுந்தாரக
 வ்றுந்த வந்த்யாம்க்றியுக்மா அரவிந்தன் பூர்ண-
 சந்த்ர பிம்பானனன் இந்துச்சூடப்றியன்
 வந்தாரு வ்றுந்தமந்தார தாருபமன்

1040

1050

லக்ஷ்மணோபதேசம்

“வத்ஸ! ஸௌமித்ரே! குமார! நீ கேளக்கணம்
 மத்ஸராத்யம் வெடிஞ்ஞு என்னுடெ வாக்குகள் 1080
 நின்னுடெ தத்வம் அறிஞ்ஞிரிக்குந்நது
 முன்னமே ஞானெடோ! நின்னுள்ளில் எப்போமும்
 என்னெக்குறிச்சுள்ள வாத்ஸல்ய பூரவும்
 நின்னோளம் இல்ல மற்றார்க்கும் எந்நுள்ளதும்
 நின்னால் அஸாத்யமாய் இல்லொரு கர்ம்மவும்
 நிர்ணயம் எங்கிலும் ஒந்நிது கேளக்க நீ
 த்ருச்யமாயுள்ளொரு ராஜ்ய தேஹாதியும்
 விச்வவும் நிச்சேஷ தான்யதனாதியும்
 ஸத்யம் எந்நாகிலே தல்ப்யாஸம் தவ
 யுக்தம் அதல்லாய்கில் எந்ததினால் பலம்? 1070
 போகங்ஙங் எல்லாம் கூணப்பறபா சஞ்சலம்
 வேகேன நஷ்டமாம் ஆயுஸும் ஓர்க்க நீ
 வஹ்னி ஸந்தப்த லோஹஸ்தாம்பு பிந்துனா
 ஸன்னிபம் மர்த்ய ஜன்மம் கூணபங்குரம்
 சக்ஷ ஸ்றவண களஸ்தமாம் தர்த்துரம்
 பக்ஷணத்தினு அபேக்ஷிக்குந்நது போலெ
 காலாஹினா பரிக்ரஸ்தமாம் லோகவும்
 ஆலோல சேதஸா போகங்ஙங் தேடுந்நு
 புத்ற மித்றார்த்த களத்றாதி ஸங்கமம்
 எத்றயும் அல்பப் காலஸ்திதம் ஓர்க்க நீ 1080
 பாந்தர் பெருவழி அம்பலம் தன்னிலே
 தாந்தராய் கூடி வியோகம் வரும் போலெ
 நத்யாம் ஒழுகுந்ந காஷ்டங்ஙங் போலெயும்
 எத்றயும் சஞ்சலம் ஆலய ஸங்கமம்
 லக்ஷ்மியும் அஸ்திரயல்லோ மனுஷ்யர்க்கு
 நில்க்குமோ யௌவனவும் புனர் அத்றுவம்
 ஸ்வப்ன ஸமானம் களத்ற ஸுகம் ந்ருணாம்
 அல்பம் ஆயுஸ்ஸும் நிருபிக்க லக்ஷ்மணா!

- ராகாதி ஸங்குலமாயுள்ள ஸம்ஸாரம்
ஆகெ நிருபிக்கில் ஸ்வப்னதுல்யம் ஸகே! 1090
ஓர்க்க கெந்தர்வ நகர ஸமம் அதில்
முர்க்கன்மார் நித்யம் அனுவர்த்திச்சீடுந்து
ஆதித்ய தேவன் உதிச்சிது வேகேன
யாத: பதியில் மறஞ்ஞிது ஸத்வரம்
நித்ரயும் வந்நிது உதய சைலோபரி
விற்றுதம் வந்நிது பின்னெயும் பாஸ்கரன்
இத்தம் மதிப்ரமம் உள்ளோரு ஜந்துக்கள்
சித்தே விசாரிப்பதில்ல காலாந்தரம்
ஆயுஸ்ஸுபோகுந்நது ஏதும் அறிவீல
மாயா ஸமுத்ரத்தில் முங்நிக் கிடக்கயால் 1100
வார்த்தக்யமோடு ஜராநரயும் வந்நு
சீர்த்த மோஹேன மரிக்குந்நிது சிலர்
நேத்றேந்த்ரியம் கொண்டு கண்டிரிக்கெ புனர்
ஓர்த்தறியுந்நீல மாயதன் வைபவம்
இப்போள் இது பகல் பில்பாடு ராத்திரியும்
பில்பாடு பின்னெ பகலுமுண்டாய் வரும்
இப்றகாரம் நிருபிச்சு முடாத்மாக்கள்
சில்புருஷன் கெதியேதும் அறியாதெ
காலஸ்வரூபனாம் ஈஸ்வரன் தன்னுடெ
லீலா விசேஷங்ஙள் ஒந்நும் ஓராய்கயால் 1110
ஆம கும்பாம்பு ஸமானம் ஆயுஸ்ஸுடன்
போம் அதேதும் தரிக்குந்நதில்லாருமே
ரோகங்ஙளாயுள்ள சத்றுக்களும் வந்நு
தேஹம் நசிப்பிக்கும் ஏவனும் நிர்ணயம்
வ்யாக்றியெப்போலெ ஜரயும் அடுத்து வந்நு
ஆக்றமிச்சீடும் சரீரத்தெ நிர்ணயம்
ம்றுத்யுவும் கூடொரு நேரம் பிரியாதெ
சிற்றவும் பார்த்து பார்த்து உள்ளிலிரிக்குந்நு
தேஹம் நிமித்தம் அஹம் புத்தி கைகொண்டு
மோஹம் கலர்ந்நு ஜந்துக்கள் நிருபிக்கும் 1120

ப்ராமணோஹம் நரேந்த்ரோஹம் ஆட்யோஹம்
 எந்நாம்றேடிதம் கலர்ந்நீடும் தசாந்தரே
 ஜந்துக்கள் பக்ஷிச்சு காஷ்டிச்சு போகிலாம்
 வெந்து வெண்ணீறாய் சமஞ்ஞு போயீடிலாம்
 மண்ணினு கீழாய் க்றுமிகளாய் போகிலாம்
 நந்நல்ல தேஹம் நிமித்தம் மஹாமோஹம்
 த்வங் மாம்ஸ ரக்தாஸ்தி விண் மூத்தரேதஸாம்
 ஸம்மேளனம் பஞ்சபூதக நிர்ம்மிதம்

மாயாமயமாய் பரிணாமியாயொரு
 காயம் விகாரியாய் உள்ளோன்னித த்றுவம்

1130

தேஹாபிமானம் நிமித்தமாய் உண்டாய
 மோஹேன லோகம் தெஹிப்பிப்பதினு நீ
 மானஸதாரில் நிருபிச்சதும் தவ
 ஜ்ஞானமில்லாய்க் எந்நறிக நீ லக்ஷ்மணா!
 தோஷங்ஙள் ஒக்கவே தேஹாபிமானினாம்
 ரோஷேண வந்நு பவிக்குந்நதோர்க்க நீ
 தேஹோஹம் எந்நுள்ள புத்தி மனுஷ்யர்க்கு
 மோஹமாதாவாம் அவித்யாகுந்நதும்
 தேஹமல்லோர்க்கில் ஞானாயது ஆத்மாவெந்ந
 மோஹைக ஹந்த்றியாயுள்ளது வித்ய கேள்
 ஸம்ஸார காரினியாயது அவித்யயும்
 ஸம்ஸார நாசினியாயது வித்யயும்
 ஆகயால் மோக்ஷார்த்தியாகில் வித்யாப்யாஸம்

1140

ஏகாந்தசேதஸா செய்க வேண்டுந்நதும்
 தற்ற காம க்றோத லோப மோஹாதிகள்
 சத்றுக்கள் ஆகுந்நது எந்நும் அறிக நீ
 முக்திக்கு விக்னம் வருத்துவான் எத்றயும்
 சக்தியுள்ளோந்நதில் க்றோதம் அறிக நீ
 மாதா பித்று ப்ராத்று மித்ற ஸகிகளெ
 க்றோதம் நிமித்தம் ஹனிக்குந்நிது புமான்
 க்றோத மூலம் மனஸ்தாபம் உண்டாய் வரும்

1150

க்றோதம் மூலம் ந்றுணாம் ஸம்ஸார பெந்தனம்
 க்றோதமல்லோ நிஜகர்ம்மக்ஷய கரம்
 க்றோதம் பரித்யஜிக்கேணம் புதஜனம்
 க்றோதமல்லோ யமனாயது நிர்ணயம்
 வைதரண்யாக்ய ஆகுந்நது த்றுஷ்ணயும்
 ஸந்தோஷமாகுந்நது நந்தனம் வனம்
 ஸந்ததம் சாந்தியே காம ஸுரபி கேள்
 சிந்திச்சு சாந்தியெத் தன்னெ பஜிக்க நீ
 ஸந்தாபம் எந்நாலொரு ஜாதியும் வரா
 தேஹேந்த்ரிய ப்றாண புத்யாதிகள்க்கெல்லாம்
 ஆஹந்தமேலே வஸிப்பது ஆத்மாவு கேள்
 சுத்த ஸ்வயம் ஜயோதிர் ஆனந்த பூர்ணமாய்
 தத்வார்த்தமாய் நிராகாரமாய் நித்யமாய்
 நிர்விகல்பம் பரம் நிர்விகாரம் கனம்
 ஸர்வைக காரணம் ஸர்வ ஜகன்மயம்
 ஸர்வைக ஸாக்ஷிணம் ஸர்வஜ்ஞம் ஈஸ்வரம்
 ஸர்வதா சேதஸி பாவிச்சு கொள்க நீ
 ஸாரஜ்ஞனாய நீ கேள் ஸுக துக்கதம்
 ப்றாரப்தம் எல்லாம் அனுபவிச்சீடணம்
 கர்ம்மேந்த்ரியங்ஙளால் கர்த்தவ்யம் ஒக்கவே
 நிர்மாயம் ஆசரிச்சீடுக எந்நே வரு
 கர்ம்ங்ஙள் ஸங்கங்ஙள் ஒந்நிலும் கூடாதெ
 கர்ம்ம பலங்ஙளில் காம்க்ஷயும் கூடாதெ
 கர்ம்ங்ஙள் எல்லாம் விதிச்ச வண்ணம்
 பரப்ரம்மணி நித்யம் ஸமர்பிச்சு செய்யணம்
 நிர்ம்மலமாய் உள்ளொரு ஆத்மாவு தன்னொடு
 கர்ம்மங்ஙள் ஒந்நுமே பற்றுகயில்லெந்நால்
 ஞானிப் பறஞ்ஞதெல்லாமே தரிச்ச தன்
 ஜ்ஞான ஸ்வரூபம் விசாரிச்சு ஸந்ததம்
 மானத்தெயொக்கெ த்யஜிச்சு நித்யம்
 பரமானந்தமுள்க்கொண்டு மாயா விமோஹங்ஙள்
 மானஸத்திங்கல் நிந்நாசு களக நீ
 மானமல்லோ பரம் ஆபதாமாஸ்பதம்

1160

1170

1180

ஸௌமித்ரி தன்னோடு ஈவண்ணம் அருள்செய்து

ஸௌமுக்யமோடு மாதாவோடு சொல்லினான்

“கேள்க்கணமம்மே! தெளிஞ்ஞ நீ என்னுடெ

வாக்குகள் ஏதும் விஷாதம் உண்டாகொலா

ஆத்மாவினேதுமே பீடயுண்டாக்கருது

ஆத்மாவினெ அறியாதவரெப் போலெ

1190

ஸர்வலோகங்ஙளிலும் வஸிச்சீடுந்ந

ஸர்வஜனங்ஙளும் தங்ஙளில் தங்ஙளில்

ஸர்வதா கூடி வாழ்கெந்நுள்ளது இல்லல்லோ

ஸர்வஜ்ஞயல்லோ ஜனனி! நீ கேவலம்

ஆசு பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம் வன

தேசே வஸிச்சு வருந்நதும் உண்டு ஞான்

துக்கங்ஙள் எல்லாம் அகலெக் களஞ்ஞடன்

உள்க்கனிவோடும் அனுக்ரஹிச்சீடணம்

அச்சன் எந்துள்ளில் ஒந்நிச்ச எந்நால் அதிங்ங

இச்ச எந்நங்ங்றச்சீடணம் அம்மயும்

1200

பர்த்து கர்மானுகரணம் அத்றே பாதி-

வ்றுத்யநிஷ்டா வதூனாம் எந்நு நிர்ணயம்

மாதாவு மோதால் அனுவதிச்சீடுகில்

ஏதுமே துக்கம் எனிக்கில்ல கேவலம்

கானனவாஸம் ஸுகமாய் வரும் தவ

மானஸே கேதம் குறச்சு வாண்னுகில்”

எந்நு பறஞ்ஞ நமஸ்கரிச்சீடினான்

பின்னெயும் பின்னெயும் மாத்து பாதாந்திகே

ப்றீதி கைக்கொண்டு எடுத்து உத்ஸங்கஸீம்னி

சேர்த்தாதரால் மூர்த்தனி பாஷ்பாபிஷேகம் செய்து

1210

சொல்லினாள் ஆசீர் வசனங்ஙள் ஆசு

கௌஸல்யயும் தேவகனோடு இரந்நீடினாள்:

“ஸ்றுஷ்டிகர்த்தாவே! விரிஞ்ச! பத்மாஸன!

புஷ்டதயாப்தே! புருஷோத்தம! ஹரே!

ம்றுத்யுஞ்ஜய! மஹாதேவ! கௌரீப்தே!

வ்றுத்தாரிமும்பாய திக்பாலகன்மாரே!

தூர்க்கே! பகவதி! துக்கவினாசினி!
 ஸர்க்க ஸ்திதிலெய காரிணீ! சண்டிகே!
 என்மகனாசு நடக்குந்ந நேரவும்
 கல்மஷம் தீர்ந்நிருந்நீடுந்ந நேரவும் 1220
 தன் மதிசெட்டு உறங்ஙீடுந்ந நேரவும்
 ஸம்மோதம் ஆர்ந்நு ரக்ஷிச்சீடுவின் நிங்ஙள்
 இத்தம் அர்த்திச்சு தல்புத்தனாம் ராமனெ
 பெத்த பாஷ்பம் காடகாடம் புணர்ந்நுடன்
 ஈரேழு ஸம்வத்ஸரம் கானனே வஸிச்சாரால்
 வரிகெந்நு அனுவதிச்சீடினாள்
 தல்குணே ராகவம் நத்வா ஸகெத்தெதம்
 லக்ஷ்மணன் தானும் பறஞ்ஞான் அனாகுலம்
 “என்னுள்ளில் உண்டாயிருந்நொரு ஸம்சயம்
 நின் அருளப்பாடு கேட்டு தீர்ந்நு துலோம் 1230
 த்வல்பாத ஸேவார்த்தமாய் இந்நு அடியனும்
 இப்போள் வழியே விடகொள்வன் எந்நுமே
 மோதால் அதினாய் அனுவதிச்சீடணம்
 ஸீதாபதே! ராமசந்த்ர! தயாநிதே!
 ப்றாணங்ஙளெ களஞ்ஞீடுவன் அல்லாய்கில்
 ஏணாங்க துல்யவதன! ரகுபதே”
 “எங்கில் நீ போந்நுகொண்டாலும்” எந்நாதரால்
 பங்கஜலோசனன் தானும் அருள்செய்து
 வைதேஹி தன்னோடு யாத்த சொல்லீடுவான்
 மோதேன ஸீதாக்ருஹம் புக்கருளினான் 1240
 ஆகதனாய பர்த்தாவினெக் கண்டவள்
 வேகேன ஸஸ்மிதம் உத்தானவும் செய்து
 காஞ்சன பாத்றஸ்தமாய தோயம் கொண்டு
 வாஞ்சயா த்றுக்கால் கமுகிச்சு ஸாதரம்
 மந்தாஷம் உள்க்கொண்டு மந்தஸ்மிதம் செய்து
 ஸுந்தரி மந்தமந்தம் பறஞ்ஞீடினாள்
 “ஆரும் அகம்படி கூடாதெ ஸ்ரீபாதச்சாரேண
 வந்நதும் எந்நு க்றுபாநிதே!

வாரணவீரன் எங்ங் மம வல்லப!

கௌராத பத்றவும் தால வ்றுந்தாதியும் 1250

சாமர த்வந்தவும் வாத்ய கோஷங்ங்ளும்

சாமீகர ஆபரணாத்ய அலங்காரவும்

ஸாமந்த பூபாலரேயும் பிரிஞ்ஞதி

ரோமாஞ்சமோடு எழுந்நள்ளியது எந்தய்யோ!”

இத்தம் விதேஹாத்மஜா வசனம் கேட்டு

ப்றுத்வீபதிஸுதன் தானும் அருள் செய்து

“தந்நிது தண்டகாரண்ய ராஜ்யம் மம

புண்யம் வருத்துவான் தாதன் அறிகெடோ!

ஞானது பாலிப்பதின்னாசு போகுந்நு

மானஸே கேதமிளச்சு வாண்னீடுக 1260

மாதாவு கௌஸல்ய தன்னெயும் ஸுஸ்றுஷ-

செய்து ஸுகேன வளிக்க நீ வல்லபே!

பர்த்து வாக்யம் கேட்டு ஜானகியும்

ராம பத்ரனோடு இத்தம் ஆஹந்த சொல்லீடினாள்

“ராத்றியில் கூடெ பிரிஞ்ஞால் பொறாதோளம்

ஆஸ்தயுண்டல்லோ பவானெப் பிதாவினும்

எந்நிரிக்கே வனராஜ்யம் தருவதினு

இந்நு தோந்நீடுவான் எந்தொரு காரணம்?

மன்னவன் தானல்லயோ கௌதுகத்தோடும்

இந்நலெ ராஜ்யாபிஷேகம் ஆரம்பிச்சு 1270

ஸத்யமோ சொல்க பர்த்தாவே! விரவோடு

வ்றுத்தாந்தம் எத்றயும் சித்றம் ஓர்த்தாலிதம்”

எந்நது கேட்டருள் செய்து ரகுவரன்

“தன்விகுல மௌலிமாலிகே! கேள்க நீ

மன்னவன் கேகயபுத்றியாம் அம்மய்க்கு

முன்னமே ரெண்டுவரம் கொடுத்தீடினான்

விண்ணவர் நாட்டில் ஸுராஸுரயுத்ததினு

அன்யுனவிக்க்றம் கைக்கொண்டு போய நாள்

ஒந்நு பரதனெ வாழிக்க எந்நதும்

என்னெ வனத்தினு அயய்க்கெந்நு மற்றேதும் 1280

ஸத்ய விரோதம் வருமெந்நு தன்னுடெ
 சித்தெ நிருபிச்சு பேடிச்சு தாதனும்
 மாதாவினு ஆசு வரவும் கொடுத்திது
 தாதன், அதுகொண்டு ஞான் இந்நு போகுந்நு
 தெண்டகாரண்யே பதிந்நாலு வத்ஸரம்
 தெண்டம் ஒழிஞ்நு வஸிச்சு வருவன் ஞான்
 நீ அதினேதும் முடக்கம் பறகொல்லா
 மய்யல் களஞ்நு மாதாவுமாய் வாழ்க நீ”
 ராகவன் இத்தம் பறஞ்நுது கேட்டொரு
 ராகா சசி முகி தானும் அருள்செய்து
 “முன்னில் நடப்பன் வனத்தினு ஞான் மம
 பின்னாலெ வேணம் எழுந்நள்ளுவான் பவான்
 என்னெப்பிரிஞ்நு போகுந்நுது உசிதமல்ல
 ஒந்நுகொண்டும் பவானெந்நு தரிக்கணம்”
 காகுல்ஸ்தனும் ப்றியவாதினியாகிய
 நாகேந்த்ர காமினியோடு சொல்லீடினான்
 “எங்ஙனெ நின்னெ ஞான் கொண்டு போகுந்நுது
 திங்ஙி மரங்ஙள் நிறஞ்நு வனங்ஙளில்
 கோர ஸிம்ஹ வ்யாக்ற ஸூகர ஸைரிப
 வாரண வ்யாள பல்லூக வ்றுகாதிகள்
 மானுஷ போஜிகளாயுள்ள ராக்ஷஸர்
 கானனம் தன்னில் மற்றும் துஷ்டஜந்துக்கள்
 ஸங்க்ய இல்லாதோளம் உண்டு அவற்றெக்கண்டால்
 ஸங்கடம் பூண்டு பயமாம் நமுக்கெல்லாம்
 நாரீ ஜனத்தினெல்லாம் விசேஷிச்சும்
 ஒட்டேறயுண்டாம் பயம் எந்நறிஞ்நீடெடோ?
 மூலபலங்ஙள் கட்வம்ள கஷாயங்ஙள்
 பாலே! புஜிப்பதினாகுந்நதும் தத்ற
 நிர்மல வ்யஞ்ஜனாபூபான்ன பானாதி
 ஸன்மதுக்ஷீரங்ஙளில் ஒரு நேரவும்
 நிம்னோன்னத குஹா கெஹ்வர சர்க்கரா-
 துர்மார்க்கம் எத்றயும் கண்டக வ்றுந்தவும்

1290

1300

1310

நேரே பெருவழியும் அறியாவதல்ல
 ஆரேயும் காண்மானும் இல்லறிஞ்ஞீடுவின்
 சீத வாத ஆதப பீடயும் பாரமாம்
 பாதசாரேண வேணம் நடந்நீடுவான்
 துஷ்டராயுள்ளொரு ராசுஷஸரெக் கண்டால்
 ஒட்டும் பொறுக்கயில்லார்க்கும் அறிகெடோ!
 என்னுடெ சொல்லினால் மாதாவு தன்னெயும்
 நந்நாய் பரிசரிச்சிங்ங இருந்நீடுக
 வந்நீடுவன் பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம்
 செந்நால் அதினுடன் இல்லொரு ஸம்சயம்”

1320

ஸ்ரீராம வாக்கு கேட்டொரு வைதேஹியும்
 ஆருடதாபேன பின்னெயும் சொல்லினாள்:
 “நாத! பதிவ்றதயாம் தர்ம்மபத்னி ஞான்
 ஆதாரவும் இல்ல மற்றெனிக்காருமே
 ஏதுமே தோஷவும் இல்ல தயாநிதே!
 பாதஸுஸ்றாஷாவ்றதம் முடக்காய்கமே
 நின்னுடெ ஸன்னிதௌ ஸந்ததம் வாணீடும்
 என்னெ மற்றார்க்கானும் பீடிச்சு கூடுமோ?
 வல்லதும் மூலபல ஜல ஆஹாரங்ஙள்
 வல்லபோ உச்சிஷ்டம் எனிக்கு அம்றுதோபமம்
 பர்த்தாவு தன்னோடு கூடெ நடக்கும்போள்
 எத்யும் கூர்த்து மூர்த்துள்ள கல்லும் முள்ளும்
 புஷ்பாஸ்தரண துல்யங்ஙள் எனிக்கதும்
 புஷ்ப பாணோபம! நீ வெடிஞ்ஞீடொலா,
 ஏதுமே பீடயுண்டாகயில்ல என்மூலம்
 பீதியும் ஏதும் எனிக்கில்ல பர்த்தாவே!
 கச்சித்விஜன் ஜ்யோதி சாஸ்த்ற விசாரதன்
 நிச்சயிச்சு என்னோடு பண்டருளி செய்து
 பர்த்தாவினோடு வனத்தில் வஸிப்பதின்
 எத்தும் பவதிக்கு ஸம்சயம் இல்லேதும்
 இத்தம் புரைவ ஞான் கேட்டிரிக்குந்நிது

1330

1340

ஸத்யம் அதின்னியும் ஒந்நு சொல்லீடுவன்
 ராமாயணங்ஙன் பலதும் கவிவரர்
 ஆமோதமோடு பறஞ்நு கேள்புண்டு ஞான்
 ஜானகியோடு கூடாதே ரகுவரன்
 கானன வாஸத்தினு எந்நு போயிட்டுள்ளு?
 உண்டோ புருஷன் ப்றக்றுதியெ வேறிட்டு
 ரெண்டும் ஒந்நத்தே விசாரிச்சு காண்கிலோ
 பாணிக்ரஹண மந்த்றார்த்தவும் ஓர்க்கணம்
 ப்றாணாவஸான காலத்தும் பிரியுமோ?

1350

எந்நிரிக்கெ புனர் என்னெ உபேக்ஷிச்சு
 தன்னெ வனத்தினாய் கொண்டு எழுந்நள்ளுகில்
 எந்நும் என் ப்றாண பரித்யாகவும் செய்வன்
 இந்நுதன்னே நின் திருவடி தன்னானெ”
 எந்நிங்ஙனெ தேவி சொந்நது கேட்டொரு
 மன்னவன் மந்தஸ்மிதம் பூண்டருள் செய்து

“எங்கிலோ வல்லபே! போரிக வைகாதே
 ஸங்கடம் இந்நிது சொல்லியுண்டாகேண்ட

1360

தானம் அருந்ததிக்காய் கொண்டு செய்க நீ
 ஜானகீ! ஹாராதி பூஷணமொக்கவே”
 இத்தம் அருள்செய்து லக்ஷ்மணன் தன்னோடு
 ப்றுத்வீ ஸுரோத்தமன்மாரெ வருத்துகெந்நு
 அத்யாதரம் அருள் செய்த நேரம்

த்விஜேந்த்ரோத்தமன்மாரெ வருத்தி குமாரனும்
 வஸ்த்றங்ஙன் ஆபரணங்ஙன் பசுக்களும்
 அர்த்தம் அவதியில்லாதோளம் ஆதரால்
 ஸத்வ்றுத்தராய் குலசீல குணங்ஙளால்
 உத்தமன்மாராய் குடும்பிகளாகிய

1370

வேதவிஜ்ஞானிகளாம் த்விஜேந்த்ரன்மார்க்கு
 ஸாதரம் தானங்ஙன் செய்து பெஹுவிதம்
 மாதாவு தன்னுடெ ஸேவகன்மாராய
 பூதேவ ஸத்தமன்மார்க்கும் கொடுத்திது
 பின்னெ நிஜாந்த: புரவாஸிகள்க்கும் மற்று

அன்யராம் ஸேவகன்மார்க்கும் பெஹுவிதம்
தானங்ஙன் செய்கயால் ஆனந்தமக்னராய்
மானவ நாயகன் ஆசீர் வசனவும்
செய்திது தாபஸன்மாரும் த்விஜன்மாரும்
பெய்து பெய்தீடுந்நிது அஸ்துகணங்ஙளும்
ஜானகிதேவியும் அன்போடு அருந்ததிக்கு
ஆனந்தம் உள்கொண்டு தானங்ஙன் நல்கினாள்
லக்ஷ்மணவீரன் ஸுமித்தரயாம் அம்மயெ
தல்க்ஷணே கௌஸல்ய கய்யில் ஸமர்ப்பிச்சு
வந்திச்சு நேரம் ஸுமித்தரயும் புத்தறனெ
நந்திச்சு அடுத்து ஸமாஸ்லேஷவும் செய்து
நந்நாய் அனுக்ரஹம் செய்து தனயனு
பின்னெ உபதேச வாக்கும் அருள் செய்தாள்

1380

“அக்ரஜன் தன்னெ பரிச்சரிச்செப்பொழும்
அக்ரே நடந்நு கொள்ளேணம் பிரியாதெ
ராமனெ நித்யம் தசரதன் எந்நுள்ளில்
ஆமோதமோடு நிருபிச்சு கொள்ளேணம்
என்னெஜ் ஜனகாத்மஜ் எந்நு உறச்சு கொள்
பின்னெ அயோத்ய எந்நோர்த்தீடு அடவியெ
மாயாவிஹீனம் ஈவண்ணம் உறப்பிச்சு
போயாலும் எங்கில் ஸுகமாய் வரிகதே!

1390

மாற்று வசனம் சிரஸி தரிச்சுகொண்டு
ஆதரவோடு தொழுது ஸௌமித்தரியும்
தன்னுடெ சாபசராதிகள் கைக்கொண்டு
செந்நு ராமாந்திகே நிந்நு வணங்ஙினான்
தல்க்ஷணே ராகவன் ஜானகி தன்னொடும்
லக்ஷ்மணனோடும் ஜனகனெ வந்திப்பான்
போகுந்ந நேரத்து பெளர ஜனங்ஙனெ
ராகமோடே கடாசுஷிச்சு குதூஹலால்
கோமளனாய குமாரன் மனோஹரன்
ஸ்யாமள ரம்ய களேபரன் ராகவன்
காமதேவோபமன் காமதன் ஸுந்தரன்

1400

ராமன் திருவடி நானா ஜகத் அபிராமன்
 ஆத்மா ராமன் அம்புஜலோசனன்
 காமாரி ஸேவிதன் நானா ஜகன்மயன் 1410
 தாதாலயம் ப்றதி போகுந்ந நேரத்து
 ஸாதம் கலர்ந்நொரு பெளரஜனங்ஙளும்
 பாதசாரேண நடக்குந்நது கண்டு
 கேதம் கலர்ந்நு பரஸ்பரம் சொல்லினார்
 “கஷ்டமாஹந்த! கஷ்டம்! பச்யபச்ய ஹா !
 கஷ்டம் எந்திங்ஙனெ வந்நது தெய்வமே !
 ஸோதரனோடும் ப்ரணயினி தன்னொடும்
 பாதசாரேண ஸஹாயவும் கூடாதெ
 சர்க்கரா கண்டக நிம்னோன்னதயுத
 துர்க்கடமாயுள்ள துர்க்க மார்கங்ஙளில் 1420
 ரக்தபத்மத்தினு காடின்யம் ஏகுந்ந
 முக்த ம்றுது தர ஸ்னிக்த பாதங்ஙளால்
 நித்யம் வனாந்தே நடக்கெந்நு கல்ப்பிச்ச
 ப்றுத்வீச சித்தம் கடோரமத்றே துலோம்
 புத்ற வாத்ஸல்யம் தசரதன் தன்னோளம்
 மர்த்யரில் ஆர்க்குமில்ல இந்நலயோளவும்
 இந்நிது தோந்நுவான் எந்தொரு காரணம்”
 எந்நது கேட்டுடன் சொல்லினான் அன்யனும்
 “கேகய புத்றிக்கு ரெண்டுவரம் ந்றுபன்
 ஏகினான் போலது காரணம் ராகவன் 1430
 போகுந்நிது வனத்தினு பரதனும்
 வாழ்கெந்நு வந்நுகூடும் தராமண்டலம்
 போக நாம் எங்கில் வனத்தினு கூடவே
 ராகவன் தன்னெ பிரிஞ்ஞால் பொறுக்குமோ”
 இப்றகாரம் புரவாஸிகளாய் உள்ள
 விப்ராதிகள் வாக்கு கேட்டோர் அனந்தரம்
 வாமதேவன் புரவாஸிகள் தம்மோடு
 ஸாமோதம் ஏவம் அருள்செய்திது அந்நேரம்

ராம ஸீதா ரஹஸ்யம்

“ராமனெ சிந்திச்சு துக்கியாய்காருமே
 கோமளகாத்தறியாம் ஜானகி மூலவும் 1440
 தத்வமாயுள்ளது சொல்லுந்நது உண்டு ஞான்
 சித்தம் தெளிஞ்ஞு கேட்டிடுவின் ஏவரும்
 ராமனாகுந்நது ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு
 தாமரஸாக்ஷனாம் ஆதி நாராயணன்
 லக்ஷ்மணனாயது அனந்தன் ஜனகஜா
 லக்ஷ்மீபகவதி லோக மாயாபரா
 மாயா குணங்ஙளெத் தான் அவலம்பிச்சு
 காயபேதம் தரிக்குந்நிது ஆத்மாபரன்
 ராஜஸமாய குணத்தோடு கூடவே
 ராஜீவ ஸம்பவனாய் ப்றபஞ்சத்வயம் 1450
 வ்யக்தமாய் ஸ்ருஷ்டிச்சு ஸத்வப்றதானனாய்
 பக்த பராயணன் விஷ்ணுரூபம் பூண்டு
 நித்யவும் ரக்ஷிச்சு கொள்ளுந்நிது ஈஸ்வரன்
 ஆத்யன் அஜன் பரமாத்மாவு ஸாதரம்
 ருத்ர வேஷத்தால் தமோ குணயுக்தனாய்
 அத்ரிஜா வல்லபன் ஸம்ஹரிக்குந்நதும்
 வைவஸ்வத மனு பக்தி ப்ரஸன்னனாய்
 தேவன் மகராவதாரம் அனுஷ்டிச்சு
 வேதங்ஙள் எல்லாம் ஹயக்ரீவனெ கொந்நு
 வேதாவினாக்கி கொடுத்ததீ ராகவன் 1460
 பாதோநிதிமதனே பண்டு மந்தரம்
 பாதாளலோகம் ப்றவேசிச்சது நேரம்
 நிஷ்ட்ரமாயொரு கூர்ம்மாக்குதி பூண்டு
 ப்றுஷ்டே கிரீந்த்ரம் தரிச்சதீ ராகவன்
 துஷ்டனாயொரு ஹிரண்யாக்ஷனெக் கொந்நு
 க்றுஷ்டியாய்த் தேற்றமேல் சேஷாணியெ பொங்ஙிச்சு
 காரண வாரிதி தன்னில் களிச்சதும்
 காரண பூருஷன் ஆகுமீராகவன்

நிர்ஹ்றாதமோடு நரஸிம்ஹ ரூபமாய்
 ப்ரஹ்ளாதனெப் பரிபாலிச்சு கொள்ளுவான் 1470
 க்றூரங்களாய நகரங்ஙளெ கொண்டு
 கோரனாயோரு ஹிரண்ய கசிபுதன்
 வக்ஷ: ப்ரதேச ப்றபாடனம் செய்ததும்
 ரக்ஷா சதுரனாம் லக்ஷ்மீவரன் இவன்
 புத்றலாபார்த்தம் அதிதியும் பக்தி பூண்டு
 அர்த்திச்சு ஸாதரம் அர்ச்சிக்க காரணம்
 எத்றயும் காருண்யமோடவள் தன்னுடெ
 புத்றனாய் இந்த்ரானுஜனாய் பிறந்நு அதி
 பக்தனாயோரு மஹாபெலியோடு செந்நு
 அர்த்திச்சு முந்நடியாக்கி ஜகத்றயம் 1480
 ஸத்வரம் வாங்ஙி மருத்வானு நல்கிய
 பக்தப்ரியனாம் த்றிவிக்றமனும் இவன்
 தாத்நீ ஸுரத்வேஷிகளாய் ஜனிச்சொரு
 தாத்நீபதி குலநாசம் வருத்துவான்
 தாத்றியில் பார்கவனாய் பிறந்நதும்
 தாத்றிவரனாய ராகவனாம் இவன்
 தாத்றியில் இப்போள் தசரத புத்றனாய்
 தாத்நீ ஸுதவரனாய் பிறந்நீடினான்
 ராத்றிஞ்சர குலமொக்கெ நசிப்பிச்சு
 தாத்றிபாரம் தீர்த்து தர்மத்தெ ரக்ஷிப்பான் 1490
 ஆத்யன் அஜன் பரமாத்மா பராபரன்
 வேத்யன் அல்லாத வேதாந்த வேத்யன் பரன்
 நாராயணன் புருஷோத்தமன் அவ்யயன்
 காரண மானுஷன் ராமன் மனோஹரன்
 ராவண நிக்ரஹார்த்தம் விபினத்தினு
 தேவ ஹிதார்த்தம் கெமிக்குந்நதினு அதின்
 காரணம் மந்தரயல்ல கைகேயி அல்ல
 ஆரும் பிரமிக்காய்க ராஜாவும் அல்லல்லோ
 விஷ்ணு பகவான் ஜகன்மயன் மாதவன்
 விஷ்ணு மஹாமாயாதேவி ஜனகஜா 1500
 ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லெய காரிணி தன்னொடு

புஷ்டபற்றமோதம் புறப்பெட்டதிந்நு இப்போள்
இந்நலெ நாரதன் வந்நு சொந்நான் அவன்
தன்னொடு ராகவன் தானும் அருள் செய்து

“நக்தஞ்சரான்வய நிக்ரஹத்தினு ஞான்
வ்யக்தம் வனத்தினு நாளெ புறப்பெடும்”

எந்நது மூலம் கெமிக்குந்நு ராகவன்
இந்நு விஷாதம் களவின் எல்லாவரும்
ராமனெ சிந்திச்சு துக்கியாய் காருமே
ராம ராமேதி ஜபிப்பின் எல்லாவரும்

1510

நித்யவும் ராமராமேதி ஜெபிக்குந்நு
மர்த்யனு ம்ருத்யு பயாதிகள் ஒந்நுமே
ஸித்திக்கயில்ல அதேயல்ல கைவல்யவும்
ஸித்திக்கும் ஏவனும் எந்நது நிர்ணயம்
துக்க ஸௌக்யாதி விகல்பங்ஙளில்லாதெ
நிஷ்களன் நிர்குணாத்மா ரகுஸத்தமன்
ன்பூனாதி ரேகவிஹீனன் நிரஞ்சனன்
ஆனந்த பூர்ணன் அனந்தன் அனாகுலன்
அங்ஙனெயுள்ள பகவல் ஸ்வரூபத்தினு
எங்ஙனெ துக்காதி ஸம்பவிச்சீடுந்நு ?

1520

பக்தஜனானாம் பஜனார்த்தமாய் வந்நு
பக்தப்றியன் பிறந்நீடினான் பூதலே
பங்க்திரதாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தமாய் வந்நு
பங்க்திகண்டன் தன்னெக் கொந்நு ஜகத்றயம்
பாலிப்பதின்னாய் அவதரிச்சீடினான்
பாலிசன்மாரே! மனுஷ்யனாய் ஈஸ்வரன்
ராமஸீதா ரஹஸ்யம் முஹூர் ஈத்ருசம்
ஆமோத பூர்வகம் த்யானிப்பவர்க்கெல்லாம்
ராம தேவங்கல் உறச்சொரு பக்தியும்
ஆமயநாசவும் ஸித்திக்கும் ஏவனும்
கோபனீயம் ரஹஸ்யம் பரம் ஈத்ருசம்
பாபவினாசனம் சொந்ததின் காரணம்

1530

ராமப்றியன்மார் பவான்மார் எந்நோர்த்து ஞான்
 ராமதத்வம் பரமோபதேசம் செய்து”
 ராமவிஷயம் ஈவண்ணம் அருள் செய்து
 வாமதேவன் விரமிச்சோர் அனந்தரம்
 வாமதேவ வசனாம்புதம் ஸேவிச்சு
 ராமனெ நாராயணன் எந்நறிஞ்ஞுடன்
 பெளரஜனம் பரமானந்தமாயொரு
 வாராந்நிதியில் முழுகினார் ஏவரும்
 தாபவும் தீர்ந்நிது பெளரஜனங்ங்லக்கும்
 தாபஸ ஸ்நேஷ்டனும் மோதால் எழுந்நள்ளி

1540

வனயாத்தற

ராகவன் தாதகேஹம் ப்றவேசிச்சுடன்
 வ்யாகுலஹீனம் வணங்ஙி அருள் செய்து
 கைகேயியாகிய மாதாவு தன்னோடு
 “சோகம் களஞ்ஞாலும் அம்மே! மனஸி தே
 ஸௌமித்தியும் ஜனகாத்மஜயும் ஞானும்
 ஸௌமுக்யமார்ந்நு போவானாய் புறப்பெட்டு
 கேதம் அகலெக் களஞ்ஞினி ஞங்ஙளெ
 தாதன் ஆஜ்ஞாபிக்க வேண்டது வைகாதே”
 இஷ்டவாக்யம் கேட்டு கைகேயி ஸாதரம்
 பெட்டெந்நு எழுந்நேற்றிருந்நு ஸஸம்ப்ரமம்
 ஸீராமனும் மைதிலிக்கும் அனுஜனும்
 சீரங்ஙள் வெவ்வேற நல்கினாள் அம்மயும்
 தன்ய வஸ்த்றங்ஙள் உபேக்ஷிச்சு ராகவன்
 வன்ய சீரங்ஙள் பரிக்ரஹிச்சீடினான்
 புஷ்கரலோசனானுஜ்ஞயா வல்க்கலம்
 லக்ஷ்மணன் தானும் உடுத்தான் அதுநேரம்
 லக்ஷ்மி பகவதியாகிய ஜானகி வல்க்கலம்
 கையில் பிடிச்சு கொண்டாகுலால்
 பக்ஷம் எந்நுள்ளில் எந்நுள்ளதறிவானாய்

1550

1560

தல்கூணே லஜ்ஜயா பர்த்து முகாம்புஜம்
 கூடமாய் நோக்கினாள் எங்ஙனெ ஞானிது
 காடம் உடுக்குந்நது எந்நுள்ள சிந்தயா
 மங்கல தேவதா வல்லபன் ராகவன்
 இங்கிதஜ்ஞன் ததா வாங்கிப் பருஷமாம்
 வல்க்கலம் திவ்யாம்பரோபரி வேஷ்டிச்சு
 ஸல்க்காரமானம் கலர்ந்நு நிந்நீடினான்
 எந்நது கண்டொரு ராஜதாரங்ஙனும்
 அன்யராயுள்ள ஜனங்ஙனும் ஒக்கவே
 வந்ந துக்கதால் கரயுந்நது கேட்டு
 நிந்நருளீடும் வஸிஷ்ட மஹாமுனி
 கோபேன பர்த்திச்சு கைகேயி தன்னோடு
 தாபேன சொல்லினான் “எந்திது தோந்நுவான்
 துஷ்டே! நிசாச்சரீ! துர்வ்றுத்த மானஸே !
 கஷ்டமோர்த்தோளம் கடோரசீலே! கலே !
 ராமன் வனத்தினு போகேணம் எந்நல்லோ
 தாமஸசீலே! வரத்தெ வரிச்சு நீ
 ஜானகீதேவிக்கு வல்க்கலம் நல்குவான்
 மானஸே தோந்நியது எந்தொரு காரணம்
 பக்த்யா பதிவ்றுதயாயொரு ஜானகி
 பர்த்தாவினோடு கூடெ ப்றயாணம் செய்கில்
 ஸர்வ ஆபரண விபூஷித காத்றியாய்
 திவ்யாம்பரம் பூண்டு அனுகெமிச்சீடுக
 கானன துக்க நிவாரணார்த்தம் பதி-
 மானஸவும் ரெமிப்பிச்சு ஸதாகாலம்
 பர்த்து ஸுஸ்றுகூடியும் செய்து பிரியாதெ
 சித்த சுத்யா சரிச்சீடுக எந்நே வரு:

1570

1580

இத்தம் வஸிஷ்டோக்தி கேட்டு தசரதன்
 நத்வா ஸுமந்த்றரோடும் ஏவமருள் செய்து
 “ராஜயோக்யம் ரதமாச வருத்துக
 ராஜீவ நேத்ற ப்றயாணாய ஸத்வரம்”

1590

இத்தம் உக்த்வா ராமவக்த்றாம்புஜம் பார்த்து
 “புத்ர ! ஹா ! ராம ! ஸௌமித்ரே ! ஜனகஜே !
 ராம ! ராம ! த்றிலோகாபிராமாங்க ! ஹா !
 ஹா ! மம ப்றாணஸமான ! மனோஹர !”

துக்கிச்ச பூமியில் வீணு தசரதன்
 உள்காம்பழிஞ்ஞ கரயுந்நது நேரம்
 தேரும் ஒருமிச்ச நிர்ந்தி ஸுமந்த்றரும்
 ஸ்ரீராம தேவனும் அப்போளருள் செய்து 1600

“தேரில் கரேறுக ஸீதே ! விரவில் நீ
 நேரம் இனிக் களஞ்சீடருது ஏதுமே”
 ஸுந்தரி வந்திச்ச தேரில் கரேறினாள்
 இந்திரா வல்லபனாகிய ராமனும்
 மானஸே கேதம் களஞ்ஞ ஜனகனெ
 வீணுவணங்ஙி ப்ரதக்ஷிணவும் செய்து
 தானு தொழுதுடன் தேரில் கரேறினான்
 பாண சாபாஸி தூணீராதிகளெல்லாம்
 கைக்கொண்டு வந்திச்ச தானும் கரேறினான்
 லக்ஷ்மணன் அப்போள் ஸுமந்த்றரும் ஆகுலால் 1610

துக்கேன தேர் நடத்தீடினான் பூபனும்
 “நில்க்க நில்க்கெந்நு” சொந்நான் ரகுநாதனும்
 “கெச்ச கெச்சேதி” வேகால் அருள் செய்திது
 நிச்சலமாயிது லோகவும் அந்நேரம்

ராஜீவலோசனன் தூர மறஞ்சுப்போள்
 ராஜாவு மோஹிச்ச வீணிது பூதலே
 ஸ்த்நீபால வ்றுத்தாவதி புரவாஸிகள்
 தாபம் முழுத்து விலபிச்ச பின்னாலே
 “திஷ்ட திஷ்ட ப்ரபோ ! ராம ! தயாநிதே !

த்ருஷ்டிக்கு அம்றுதமாயோரு திருமேனி 1620
 காணாய்கில் எங்ஙனெ ஞங்ஙள் பொறுக்குந்நு
 ப்றாணனோ போயிதல்லோ மம தெய்வமே !
 இத்தரம் சொல்லி விலாபிச்ச ஸர்வரும்
 ஸத்வரம் தேரில் பிறகே நடகொண்டார்

மன்னவன் தானும் சிரம் விலபிச்சத
 சொந்நான் பரிசாரகன்மாரொடு ஆகுலால்
 என்னெ எடுத்தினி கொண்டுபோய் ஸ்ரீராமன்
 தன்னுடெ மாத்துகேஹத்திங்கல் ஆக்குவின்
 ராமனெ வேறிட்டு ஜீவிச்ச ஞான் இனி
 பூமியில் வாழ்க எந்நதில்லெந்நு நிர்ணயம்”
 எந்நது கேட்டொரு ப்றுத்ய ஜனங்ஙளும்
 மன்னவன் தன்னெயெடுத்து கௌஸல்ய தன்
 மந்திரத்திங்கல் ஆக்கீடினார் அந்நேரம்
 வந்நொரு துக்கேன மோஹிச்ச வீணிது
 பின்னெ உணர்ந்நு கரஞ்ஞ துடங்ஙினான்
 கின்னயாய் மேவுந்ந கௌஸல்ய தன்னொடும்

1630

ஸ்ரீராமனும் தமஸாநதி தன்னுடெ
 தீரம் கெமிச்ச வஸிச்ச நிசாமுகே
 பானீயமாத்றம் உபஜீவனம் செய்து
 ஜானகியோடும் நிராஹாரனாயொரு
 வ்றுக்ஷமுலே சயனம் செய்துறங்ஙினான்
 லக்ஷ்மணன் வில்லும் அம்பும் தரிச்சந்திகே
 ரக்ஷிச்ச நிந்நு ஸுமந்த்றருமாய் ஓரோ துக்க-
 வ்றுத்தாத்தங்ஙளும் பறஞ்ஞ ஆகுலால்
 பௌரஜனங்ஙளும் செந்நரிகே புக்கு
 ஸ்ரீராமனெ அங்ஙு கொண்டுபோய் கூடாய்கில்
 கானனவாஸம் நமக்கும் எந்நே வரும்
 மானஸத்திங்கல் உறச்ச மருவினார்
 பௌரஜனத்தின் பரிதேவனம் கண்டு
 ஸ்ரீராமதேவனும் உள்ளில் நிருபிச்ச
 “ஸூர்யன் உதிச்சால் அயய்க்கயும் இல்லிவர்
 கார்யத்தினும் வரும் விக்னம் எந்நாலிவர்
 கேதம் கலர்ந்நு தளர்ந்நு உறங்ஙுந்நிது
 போதம் இல்லிப்போள் இனி உணரும் மும்பே
 போக நாம் இப்போழே கூட்டுக தேரெ” ந்நு

1640

1650

ராகவன் வாக்குகள் கேட்டு ஸுமந்த்றரும்
 வேகேன தேரும் ஒருமிச்சிது அந்நேரம்
 ராகவன்மாரும் ஜனகதனுஜயும்
 தேரில் ஏறீடினார் ஏதுமறிஞ்சுல
 பெளர ஜனங்ஙள் அந்நேரம் ஸுமந்த்றரும் 1660
 செற்று அயோத்யா அபிமுகம் கெமிச்சிட்டத
 தெற்றெந்நு தெக்கோட்டு தன்னெ நடகொண்டு
 சுற்றும் கிடந்ந புரவாஸிகள் எல்லாம்
 பிற்நேந்நாள் தங்ஙள் உணர்ந்நு நோக்குந்நேரம்
 கண்டல ராமனெயெந்நு கரஞ்ஞதி
 குண்டிதன்மாராய் புரம் புக்கு மேவினார்
 ஸீதா ஸமேதனாம் ராமனெ ஸந்ததம்
 சேதஸி சிந்திச்சு சிந்திச்சு அனுதினம்
 புத்த மித்ராதிகளோடும் இடசேர்ந்நு
 சித்த சுத்யா வஸிச்சீடினார் ஏவரும் 1670
 மங்கல தேவதா வல்லபன் ராகவன்
 கெங்காதடம் புக்கு ஜானகி தன்னொடும்
 மங்கல ஸ்னானவும் செய்து ஸஹானுஜம்
 ஸ்றுங்கிவேரேவிதாரே மருவீடினான்
 தாசரதியும் விதேஹ தனுஜயும்
 சிம்சபா மூலே ஸுகேன வாணீடினார்

குஹ ஸங்கமம்

ராமாகெமன மஹோத்ஸவம் எத்தறயும்
 ஆமோதம் உள்க்கொண்டு கேட்டு குஹன் ததா
 ஸ்வாமியாய் இஷ்ட வயஸ்யனாய் உள்ளொரு
 ராமன் திருவடியெக் கண்டு வந்திப்பான் 1680
 பக்வமனஸ்ஸொடு பக்த்யைவ ஸத்வரம்
 பக்வ பல மது புஷ்பாதிகளெல்லாம்
 கைக்கொண்டு செந்நு ராமாக்ரே வினிக்ஷிப்ய
 பக்த்யைவ தெண்ட நமஸ்காரவும் செய்து



குஹன் ஸ்ரீராமாதிக்களே தோணி கடத்துந்நது.

பெட்டெந்நு எடுத்தெழுந்நேல்பிச்ச வக்ஷஸி
 துஷ்ட்யா த்றுடம் அணச்ச ஆஸ்லேஷவும் செய்து
 மந்தஹாஸம் பூண்டு மாதூர்ய பூர்வகம்
 மந்தே தரம் குசலப்ரஸ்னவும் செய்து
 கஞ்ஜவிலோசனன் தன் திருமேனி கண்டு
 அஞ்ஜலி பூண்டு குஹனும் உரசெய்து
 “தன்யனாயேன் அடியன் இந்நு கேவலம்
 நிர்ணயம் நைஷாத ஜன்மவும் பாவனம்
 நைஷாதமாயுள்ள ராஜ்யம் இதுமொரு
 தூஷணஹீனம் அதீனமல்லோ தவ-
 கிங்கரனாம் அடியனெயும் ராஜ்யவும்
 ஸங்கடம் கூடாதெ ரக்ஷிச்ச கொள்ளுக
 ஸந்தோஷம் உள்கொண்டு இனி நின்திருவடி
 ஸந்ததம் அத்ற வஸிச்சருளீடணம்
 அந்த புரம் மம சுத்தமாக்கீடணம்
 அந்தர்முதா பாதபத்ம ரேணுக்களால்
 மூலபலங்ஙள் பரிக்ரஹிக்கேணமே
 காலே கனிவோடு அனுக்ரஹிக்கேணமே
 இத்தரம் ப்றார்த்திச்ச நில்க்கும் குஹனோடு
 முக்தஹாஸம் பூண்டருள் செய்து ராகவன்
 “கேள்க்க நீ வாக்யம் மதீயம் மம ஸகே!
 ஸௌக்யம் இதில்பரம் இல்லெனிக்கேதுமே
 ஸம்வத்ஸரம் பதிந்நாலு கழியணம்
 ஸம்வஸிச்சீடுவான் க்ராமாலயங்ஙளில்
 அன்ய தத்தம் புஜிக்கெந்நதும் இல்லெந்நு
 மன்யே வனவாஸகாலம் கழிவோளம்
 ராஜ்யம் மமைதத் பவான் மத்ஸகியல்லோ
 பூஜ்யனாம் நீ பரிபாலிக்க ஸந்ததம்
 குண்ட பாவம் செறுதுண்டாகயும் வேண்டா
 கொண்டு வரிக வடக்ஷீரம் ஆசு நீ”
 தல்க்ஷணம் கொண்டு வந்தூ வடக்ஷீரவும்
 லக்ஷ்மணனோடு கலர்ந்நு ரகூத்தமன்

1690

1700

1710

சுத்த வடசூர் பூதிகளெ கொண்டு
 பெத்தமாயோரு ஜடா மகுடத்தொடும்
 ஸோதரன் தன்னால் குசதலாத்யங்ஙளால்
 ஸாதரம் ஆஸ்த்றுதமாய தல்ப்பஸ்தலே
 பானியமாத்தமசிச்ச வைதேஹியும்
 தானுமாய் பள்ளிகுறிப்பு கொண்டினான்
 ப்றாஸாத மூர்த்னி பர்யங்கே யதாபுரா
 வாஸவும் செய்து உறங்ஙீடுந்நது போலெ
 லக்ஷ்மணன் வில்லும் அம்பும் தரிச்சந்திகே
 ரக்ஷிச்ச நிந்நு குஹனோடு கூடவே
 லக்ஷ்மீபதியாய ராகவ ஸ்வாமியும்
 லக்ஷ்மீபகவதியாகிய ஸீத்யும்
 வ்றுக்ஷமுலே கிடக்குந்நது கண்டு அதி
 துக்கம் கலர்ந்நு பாஷ்ப்பாகுலனாய் குஹன்
 லக்ஷ்மணனோடு பறஞ்ஞ துடங்ஙினான்
 “புஷ்கரநேத்ரனெக் கண்டலயோ ஸகே!
 பர்ணதல்ப்பே புவி தாருமுலே கிடந்நு
 அர்ணோஜ நேத்றன் உறங்ங மாறாயிது
 ஸ்வர்ண தல்ப்பே பவனோத்தமே ஸல்புரே
 புண்ய புருஷன் ஜனகாத்மஜயொடும்
 பள்ளிகுறிப்பு கொள்ளும் முன்னம் இந்நிஹ
 பல்லவ பல்யங்க ஸீம்னி வனாந்தரே
 ஸ்ரீராம தேவனு துக்கமுண்டாக்குவான்
 காரண பூதயாய் வந்நிது கைகேயி
 மந்தரா சித்தம் ஆஸ்தாய கைகேயி தான்
 ஹந்த! மஹாபாபம் ஆசரிச்சாளல்லோ “
 ஸ்றுத்வா குஹோக்திகள் இத்தம் ஆஹந்த!
 ஸௌமித்றியும் ஸத்வரம் உத்தரம் சொல்லினான்
 “பத்ர மதே! ஸ்ருணு மத்வசனம் ராம-
 பத்ரநாமம் ஜெபிச்சீடுக ஸந்ததம்
 கஸ்ய துக்கஸ்ய கோ ஹேதுர் ஜகத்றயே
 கஸ்ய ஸுகஸ்ய வா கோபி ஹேதுஸ்ஸகே!

1720

1730

1740

பூர்வ ஜன்ம ஆர்ஜஜித கர்மம் அத்நே புவி
 ஸர்வ லோகர்க்கும் ஸுக துக்க காரணம்
 துக்க ஸுகங்ஙள் தானம் செய்வதினாரும்
 உளக்காம்பில் ஓர்த்து கண்டால் இல்ல நிர்ணயம்
 ஏகன் மம ஸுக தாதா ஜகதி மற்று
 ஏகன் மம துக்க தாதாவிதி வ்றுதா
 தோந்நுந்நது அஜ்ஞான புத்திகளுக்கு எப்போழும்
 தோந்நுகயில்ல புதன்மார்க்கு ஏதுமே
 ஞான் இதினு இந்நு கர்த்தாவெந்நு தோந்நுந்நு
 மானஸ தாரில் வ்றுதாபிமானேன கேள்
 லோகம் நிஜகர்மம் ஸூத்திரபெந்தம் ஸகே!
 போகங்ஙளும் நிஜகர்மானுஸாரிகள்
 மித்தார்யுதாஸீன பாந்தவ த்வேஷ
 மத்யஸ்த ஸுஹ்ருஜ்ஜன பேத புத்தி ப்றமம்
 சித்தமத்நே நிருபிச்சால் ஸ்வ கர்மங்ஙள்
 யத்ற விபாவ்யதேதத்ற யதா ததா
 துக்க ஸுகம் நிஜ கர்மம் வசகெதம்
 ஒக்கெயெந்நு உளக்காம்பு கொண்டு நினச்சதில்
 யத் யத் யதாகெதம் தத்ற காலாந்தரே
 தத்தல் புஜிச்சதி ஸ்வஸ்தனாய வாழணம்
 போகத்தினாய்க் கொண்டு காமிக்கயும் வேண்டா
 போகம் விதிக்குதம் வர்ஜஜிக்கயும் வேண்டா
 வ்யர்த்தம் ஓர்த்தோளம் விஷாத ஹர்ஷாதிகள்
 சித்தே சுபாசுப கர்மம் பலோதயே
 மர்த்ய தேஹம் புண்ய பாபங்ஙளெக் கொண்டு
 நித்யம் உல்பபன்னம் விதிவிஹிதம் ஸகே!
 ஸௌக்ய துக்கங்ஙள் ஸஹஜம் ஏவர்க்குமே
 நீக்காவதல்ல ஸுராஸுரன்மாராலும்
 லோகே ஸுகானந்தரம் துக்கமாய் வரும்
 ஆகுலமில்ல துக்கானந்தரம் ஸுகம்
 நூனம் தினராத்றி போலெ கெதா கெதம்
 மானஸ சிந்திக்கில் அத்றயும் அல்லெடோ!

1750

1760

1770

1780

துக்கமத்யே ஸுகமாயும் வரும் பின்னே
துக்கம் ஸுகமத்ய ஸம்ஸ்தமாயும் வரும்
ரெண்டும் அன்யோன்ய ஸம்யுக்தமாய் ஏவனும்
உண்டு ஜலபங்கம் எந்நபோலெ ஸகே !

ஆகயால் தைர்யேண வித்வஜ்ஜனம் ஹ்ருதி
சோக ஹர்ஷங்ஙள் கூடாதெ வஸிக்குந்நு
இஷ்டமாயுள்ளது தன்னெ வரும் போமும்
இஷ்டமல்லாத்தது தன்னெ வரும் போமும்
துஷ்டாத்மனா மருவுந்நு புதஜனம்
த்றுஷ்டமெல்லாம் மஹாமாயேதி பாவனால்”

1790

இத்தம் குஹனும் ஸுமித்ராத்மஜனுமாய்
வ்றுத்தாந்த பேதம் பறஞ்ஞ நில்க்குந்நேரம்
மித்ரன் உதிச்சிது ஸத்வரம் ராகவன்
நித்ய கர்ம்மங்ஙளும் செய்தருளிச் செய்து
தோணி வருத்துக எந்நப்போள் குஹன் நல்ல
தோணியும் கொண்டு வந்நாச வணங்ஙினான்
“ஸ்வாமின்னியம் த்ரோணிகா ஸமாருஹ்யதாம்
ஸௌமித்ரிணா ஜனகாத்மஜயா ஸமம்
தோணி துழயுந்நதும் அடியன் தன்னெ
மானவ வீர ! மம ப்றாண வல்லப!”

1800

ஸ்றுங்கி வேராதிபன் வாக்கு கேட்டந்நேரம்
மங்கல தேவதயாகிய ஸீதயெ
கய்யும் பிடிச்சு கரேற்றி குஹனுடெ
கய்யும் பிடிச்சு தானும் கரேறினான்
ஆயுதம் எல்லாம் எடுத்து ஸௌமித்தியும்
ஆயதமாயொரு தோணி கரேறினான்
ஜ்ஞாதி வார்க்கத்தோடு கூடெக் குஹன் பரம்
ஆதரவோடு வஹிச்சிது தோணியும்
மங்கலாபாங்கியாம் ஜானகீ தேவியும்
கெங்கயெ ப்ரார்த்திச்சு நந்நாய் வணங்ஙினாள்.
“கெங்கே ! பகவதி ! தேவி ! நமோஸ்துதே
ஸங்கேன சம்புதன் மௌலியில் வாழுந்ந

1810

ஸுந்தரீ! ஹைமவதி! நமஸ்தே நமோ!
 மந்தாகினி! தேவி! கெங்கே நமோஸ்துதே”
 ஞாங்ஙன் வனவாஸவும் கழிஞ்ஞாதரால்
 இங்ங வந்நால் பெலிபூஜகள் நல்குவன்
 ரக்ஷிச்சு கொள்க நீ ஆபத்து கூடாதெ
 தக்ஷாரி வல்லபே! கெங்கே! நமோஸ்துதே”
 இத்தரம் ப்றார்த்திச்சு வந்திச்சிரிக்கவே
 ஸத்வரம் பாரகூலம் கெமிச்சீடினார்
 தோணியில் நிந்நு தாழத்திறங்ஙி குஹன்
 தாணு தொழுது அபேக்ஷிச்சான் மனோகெதம்
 கூடெ விட கொள்வதினு அடியனுமொரு
 ஆடல் கூடாதெ அனுஜ்ஞ நல்கீடணம்
 ப்றாணங்ஙளெ களஞ்ஞிடுவன் அல்லாய்கில்
 ஏணாங்க பிம்பானன! ஜகதீபதே!”
 நைஷாத வாக்யங்ஙள் கேட்டு மனஸி
 ஸந்தோஷேண ராகவன் ஏவமருள் செய்து
 “ஸத்யம் பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம்
 விபினத்தில் வஸிச்சு வருவன் விரவில் ஞான்
 சித்த விஷாதமொழிஞ்ஞ வானீடு நீ
 ஸத்ய விரோதம் வரா ராம பாஷிதம்”
 இத்தரம் ஓரோவிதம் அருளிச்செய்து
 சித்தமோதேன காடம் ஆஸ்ஸேஷவும் செய்து
 பக்தனெ போகெந்நயச்சு ரகூத்தமன்
 பக்த்யா நமஸ்கரிச்சு அஞ்ஜலியும் செய்து
 மந்த மந்தம் தோணிமேலே குஹன் வீண்டு
 மந்திரம் புக்கு சிந்திச்சு மருவினான்

1820

1830

பரத்வாஜ ஆஸ்ஹம ப்றவேசம்

வைதேஹி தன்னோடு கூடவே ராகவன்
 ஸோதரனோடும் ஒரு ம்றுகத்தெ கொந்நு
 ஸாதரம் புக்த்வா ஸுகேன வஸிச்சிது

1840

அயோத்யா காண்டம்

பாதபமுலே தெலாட்ய தல்ப்பஸ்தலே
 மார்த்தாண்ட தேவன் உதிச்சோர் அனந்தரம்
 பார்த்திவன் அர்க்யாதி நித்ய கர்மம் செய்து
 செந்நு பரத்வாஜனாய தபோதனன்
 தன் ஆஸ்ரம பதத்தின் அடுத்து ஆதரால்
 சித்த மோதத்தோடு இருந்நொரு நேரத்து
 தற்ற காணாயிதொரு வடு தன்னெயும்
 அப்போள் அவனோடு அருள் செய்து ராகவன்
 “இப்போழே நீ முனியோடு உணர்த்திக்கணம்
 ராமன் தசரத நந்தனன் உண்டு தன்
 பாமினியோடும் அனுஜனோடும் வந்நு
 பார்த்திரிக்குந்நு உடஜாந்திகே எந்ந
 வார்த்த வைகாதெ உணர்த்திக்க” எந்நப்போள்
 தாபஸ ஸ்நேஷ்டனோடு ஆப்ரஹ்மச்சாரி செந்நு
 ஆபோக ஸந்தோஷமோடு சொல்லீடினான்
 “ஆஸ்ரமோபாந்தே தசரத புத்றனுண்டு
 ஆஸ்றிதவத்ஸல ! பார்த்திருந்நீடுந்நு”
 ஸ்றுத்வா பரத்வாஜன் இத்தம் ஸமுத்தாய
 ஹஸ்தே ஸமாதாய ஸார்க்ய பாத்யாதியும்
 கெத்வா ரகூத்தம ஸன்னிதௌ ஸத்வரம்
 பக்த்யைவ பூஜயித்வா ஸஹ லக்ஷ்மணம்
 த்ருஷ்ட்வா ரமாவரம் ராமம் தயாபரம்
 துஷ்ட்யா பரமானந்தாப்தௌ முமுகினான்
 தாசரதியும் பரத்வாஜ பாதங்ஙள்
 ஆசு வணங்ஙினான் பார்யானுஜான்விதம்
 ஆசீர்வசன பூர்வம் முனிபுங்கவன்
 ஆசயானந்தம் இயந்தருளிச் செய்து
 பாதரஜஸா பவித்தயாக்ஃடு நீ
 வேதாத்மக ! மம பர்ணசாலாமிமாம்
 இத்தம் உக்த்வோடஜமான்ய ஸீத்யா
 ஸத்ய ஸ்வரூபம் ஸஹானுஜம் ஸாதரம்
 பூஜா விதானேன பூஜிச்சுடன் பரத்வாஜ

1850

1860

1870

தபோதன ஸ்றேஷ்டன் அருள் செய்து
 “நின்னோடு ஸங்கமம் உண்டாக காரணம்
 இந்நு வந்நு தபஸ்ஸாபல்யம் ஒக்கவே
 ஜ்ஞாதம் மயாதவோதந்தம் ரகுபதே !
 பூதமாகாமிகம் வா கருணாநிதே !
 ஞான் அறிஞ்ஞேன் பரமாத்மா பவான் கார்ய
 மானுஷனாயிது மாயயா பூதலே 1880
 ப்ரம்மணா பண்டு ஸம்ப்றார்த்திதன் ஆகயால்
 ஜன்மம் உண்டாயிது யாதொந்நினு எந்நெதும்
 கானன வாஸா அவகாசமுண்டாயதும்
 ஞான் அறிஞ்ஞீடினேன் இன்னதினு எந்நடோ!
 ஜ்ஞான த்றுஷ்ட்யா தவ த்யானைக ஜாதயா
 ஜ்ஞானமூர்த்தே! ஸகலத்தெயும் கண்டு ஞான்
 எந்தினு ஞான் வளரெப் பறஞ்ஞீடுந்நு
 ஸந்துஷ்ட புத்யா க்ருதார்த்தனாயேன் அஹம்”
 ஸ்ரீபதி ராகவன் வந்திச்சு ஸாதரம்
 தாபஸ ஸ்றேஷ்டனோடு ஏவம் அருள் செய்து 1890
 “கூற்ற பெந்துக்களாய் உள்ளொரு ஞங்ஙளெ
 சித்த மோதத்தோடு அனுக்ரஹிக்கேணமே”
 இத்தம் அன்யோன்யம் ஆபாஷணவும் செய்து
 தத்த கழிஞ்ஞிது ராத்தி முனியுமாய்

வால்மீகி ஆஸ்றம ப்றவேசம்

உத்தானவும் செய்து உஷஸி முனிவர
 புத்தராயுள்ள குமாரன்மாருமாய்
 உத்தமயாய காளிந்தீ நதியெயும்
 உத்தீர்ய தாபஸாதிஷ்ட மார்க்கேணபோய்
 சித்தகூடாத்ரியெ ப்றாபிச்சிது ஜவால்
 தத்த வால்மீகி தன் ஆஸ்றமம் நிர்மலம் 1900
 நானா முனிகுல ஸங்குலம் கேவலம்
 நானா ம்றுகத்விஜா கீர்ணம் மனோஹரம்

உத்தம வ்றுக்ஷலதா பரிசோபிதம்
 நித்ய குஸும பலதல ஸம்யுதம்
 தத்த கெத்வா ஸமாஸீனம் முனிகுல-
 ஸத்தமம் த்றுஷ்ட்வா நமஸ்கரிச்சீடினான்
 ராமம் ரமாவரம் வீரம் மனோஹரம்
 கோமளம் ஸ்யாமளம் காமதம் மோஹனம்
 கந்தர்ப்ப ஸுந்தரம் இந்தீவரேக்ஷணம்
 இத்தராதி வ்றுந்தாரகைரபி வந்திதம்
 பாண தூணீர தனுர்த்தரம் விஷ்டப த்றாண-
 நிபுணம் ஜடா மகுடோஜ்வலம்
 ஜானகீ லக்ஷ்மணோபேதம் ரக்ஷத்தமம்
 மானவேந்தரம் கண்டு வால்மீகியும் ததா
 ஸந்தோஷ பாஷ்பாகுலாக்ஷனாய் ராகவன்
 தன் திருமேனி காடம் புணர்ந்நீடினான்
 நாராயணம் பரமானந்த விக்ரஹம்
 காருண்ய பியூஷஸாகரம் மானுஷம்
 பூஜயித்வா ஜகல்பூஜ்யம் ஜகன்மயம்
 ராஜீவ லோசனம் ராஜேஜந்தர சேகரம்
 பக்தி பூண்டு அர்க்ய பாத்யாதிகள் கொண்டத
 முக்தி ப்றதனாய நாதனு ஸாதரம்
 பக்வ மதுர மது பல மூலங்ஙள்
 ஒக்கெ நிவேதிச்சு போஜனார்த்தம் முதா
 புக்த்வா பரிஸ்றமம் தீர்த்து ரகுவரன்
 நத்வா முனிவரன் தன்னோடருள் செய்து
 “தாதாஜ்ஞயா வனத்தினு புறப்பெட்டு
 ஸோதரனோடும் ஜனகாத்மஜயோடும்
 ஹேதுவோ ஞான் பறயேணம் எந்நில்லல்லோ
 வேதாந்தினாம் பவதாம் அறியாமல்லோ
 யாதொரிடத்து ஸுகேன வஸிக்காவு
 ஸீதயோடும் கூடி எந்நருள் செய்யணம்
 இத்திக்கிலொட்டு காலம் வஸிச்சீடுவான்
 சித்தே பெரிகெ உண்டாச மஹாமுனே!

1910

1920

1930

இங்ஙனெயுள்ள திவ்யன்மார் இரிக்குந்ந
மங்கல தேசங்ஙள் முக்ய வாலோச்சிதம்”
எந்நது கேட்டு வால்மீகி மஹாமுனி
மந்தஸ்மிதம் செய்து ஈவண்ணம் அருள் செய்து
ஸர்வலோகங்ஙளும் நிங்கல் வஸிக்குந்நு
ஸர்வலோகேஷு நீயும் வஸிச்சீடுந்நு

1940

இங்ஙனெ ஸாதாரணம் நிவாஸ ஸ்தலம்
அங்ஙனெ ஆகயாலெந்நு சொல்லாவதும்
ஸீதா ஸஹிதனாய் வாழுவான் இந்நொரு
தேசம் விசேஷேண சோதிக்க காரணம்
ஸௌக்யேன தே வஸிப்பானுள்ள மந்திரம்
ஆக்யா விசேஷேண சொல்லுந்நதுண்டு ஞான்
ஸந்துஷ்டராய் ஸமத்ருஷ்டிகளாய் பெஹு
ஜந்துக்களில் த்வேஷ ஹீனமதிகளாய்
சாந்தராய் நின்னெப் பஜிப்பவர் தம்முடெ

1950

ஸ்வாந்தம் நினக்கு ஸுகவாஸ மந்திரம்
நித்ய தர்மம் அதர்மம் எல்லாம் உபேக்ஷிச்சு
பக்த்யா பவானெப் பஜிக்குந்நவருடெ
சித்த ஸரோஜம் பவான் இருந்நீடுவான்
உத்தமமாய் விளங்கீடுந்ந மந்திரம்
நித்யவும் நின்னெ சரணமாய் ப்றாபிச்சு
நிர்த்வந்தராய் நிஸ்ப்ருஹராய் நிரீஹராய்
த்வன்மந்த்ற ஜாபகராயுள்ள மானுஷர்
தன்மன: பங்கஜம் தே ஸுக மந்திரம்
சாந்தன்மாராய் நிரஹங்காரிகளுமாய்
ராக த்வேஷ வர்ஜித மானஸன்மாருமாய்
லோஷ்டாஸ்ம காஞ்சன துல்ய மதிகளாம்

1960

ஸ்நேஷ்ட மதிகள் மனஸ்தவ மந்திரம்
நிங்கல் ஸமஸ்த கர்மம்ங்ஙள் ஸமர்ப்பிச்சு
நிங்கலே தெத்தமாயொரு மனஸ்ஸொடும்
ஸந்துஷ்டராய் மருவுந்நவர் மானஸம்
ஸந்ததம் தே ஸுகவாஸாய மந்திரம்
இஷ்டம் லெபிச்சிட்டு ஸந்தோஷம் இல்லொட்டும்

இஷ்டேதராப்திக்கு அனுதாபவும் இல்ல
 ஸர்வவும் மாயேதி நிச்சித்ய வாழுந்ந
 திவ்ய மனஸ்தவ வாஸாய மந்திரம் 1970
 ஷட்பாவ பேத விகாரங்ஙள் ஒக்கெயும்
 உள்பூவில் ஓர்க்கிலோ தேஹத்தினேயுள்ளு
 கூழ்த்துட் பவ ஸுக துக்காதி ஸர்வவும்
 சித்தே விசாரிக்கில் ஆத்மாவினில்லேதும்
 இத்தம் உறச்சு பஜிக்குந்நவருடெ
 சித்தம் தவ ஸுகவாஸாய மந்திரம்
 யாதொருத்தன் பவந்தம் பரம் சித்தகனம்
 வேதஸ்வரூபம் அனந்தம் ஏகம் ஸதாம்
 வேதாந்தவேத்யம் ஆத்யம் ஜகல்க்காரணம்
 நாதாந்தரூபம் பரம் ப்ரஹ்மம் அச்சுதம் 1980
 ஸர்வகுஹாசயஸ்தம் ஸமஸ்தாதாரம்
 ஸர்வகெதம் பராத்மானம் அலேபகம்
 வாஸுதேவம் வரதம் வரேண்யம்
 ஜகத்வாஸினாம் ஆத்மனா காணுந்நதும் ஸதா-
 தஸ்ய சித்தே ஜனகாத்மஜயா ஸமம்
 நிஸ்ஸம்சயம் வஸிச்சீடுக ஸ்ரீபதே!
 ஸந்ததாப்யாஸ த்ருடிக்ருத சேதஸா
 ஸந்ததம் த்வல்பாதஸேவா ரதாத்மனாம்
 ஸந்ததம் த்வன்னாம மந்த்ற ஜப சுச்சி-
 ஸந்தோஷசேதஸாம் பக்தி த்றவாத்மனாம் 1990
 அந்தர்கெதனாய் வஸிக்க நீ ஸீதயா
 சிந்தித சிந்தாமனே! தயாவாரிதே!

வால்மீகியுடெ ஆத்ம கத

கர்ணாம்புதம் தவ நாம மாஹாத்மயமோ
 வர்ணிப்பதின் ஆர்க்கும் ஆவதுமல்லல்லோ
 சின்மயனாய நின் நாம மஹிமயால்

ப்ரம்ம முனியாய் சமஞ்ஞிது ஞானெடோ !
 துர்மதி ஞான் கிராதன்மாருமாய் புரா
 நிர்மரியாதங்ஙள் செய்தேன் பலதரம்
 ஜன்ம மாத்தர் த்விஜத்வம் முன்னமுள்ளதும்
 ப்ரம்ம கர்மங்ஙளுமொக்கெ வெடிஞ்ஞ ஞான்

2000

சூத்ர ஸமாச்சார தல்பரனாயொரு
 சூத்ர தருணியுமாய் வளிச்சேன் சிரம்
 புத்தரேயும் வளரெஜ் ஜனிப்பிச்சிது
 நிஸ்த்ரபம் சோரன்மாரோடு கூடெ சேர்ந்நு
 நித்யவும் சோரனாய் வில்லும் அம்பும் தரிச்சு
 எத்தர் ஜந்துக்களெ கொந்நேன் சதிச்சு ஞான்
 எத்தர் வஸ்து பறிச்சேன் த்விஜன்மாரோடும்
 அத்ர முன்ந்ந்ர வனத்தில் நிந்நு ஏகதா
 ஸப்தமுனிகள் வருந்நது கண்டு ஞான்
 தத்ரவேகேன செந்நேன் முனிமாருடெ
 வஸ்த்ராதிகள் பறிச்சீடுவான் மூடனாய்

2010

மத்யாஹ்ன மார்த்தாண்ட தேஜ ஸ்வரூபிகள்
 நிர்ந்தயம் ப்ராப்தனாம் துஷ்டனாம் என்னெயும்
 வித்ருதம் நிர்ஜ்ஜன கோரமஹாவனே
 த்ருஷ்ட்வா ஸஸம்ப்ரமம் என்னோடருள் செய்து
 “திஷ்ட திஷ்ட த்வயா கர்த்தவ்யம் அத்ர கிம்?
 துஷ்டமதே! பரமார்த்தம் பறக” எந்நு
 துஷ்ட்யா முனிவரன்மார் அருள் செய்தப்போள்

நிஷ்டராத்மாவாய ஞானும் அவர்களோடு
 இஷ்டம் மதீயம் பறஞ்ஞேன் ந்ருபாத்மஜ !

2020

புத்தராதாதிகள் உண்டெனிக்கு எத்தரயும்
 கூஹ்நுட் ப்றபீடிதன்மாராய் இரிக்குந்நு
 வ்றுத்தி கழிப்பான் வழிபோக்கரோடு ஞான்
 நித்யம் பிடிச்சு பறிக்குமாறு ஆகுந்நு
 நிங்ஙளோடும் க்ரஹிச்சீடணம் ஏதானும்
 இங்ஙனெ சிந்திச்சு வேகேன வந்நு ஞான்
 சொந்நார் முனிவரன்மார்அது கேட்டுடன்

என்னோடு மந்தஸ்மிதம் செய்து ஸாதரம்

“எங்கில் நீ ஞங்ஙள் சொல்லுந்நது கேள்க்கணம்,

நின் குடும்பத்தோடு செந்நு சோதிக்க நீ

2030

நிங்ஙளெ சொல்லி ஞான் செய்யுந்ந பாவங்ஙள்

நிங்ஙள் கூடெ பகுத்தொட்டு வாங்ஙீடுமோ

எந்நு நீ செந்நு சோதிச்ச வருவோளம்

நிந்நீடும் அத்றைவ ஞங்ஙள் நிஸ்ஸம்சயம்”

இத்தம் ஆகர்ணய ஞான் வீண்டுபோய் செந்நு மல்-

புத்த தாராதிகளோடு சோத்யம் செய்தேன்

“துஷ்கர்ம்ம ஸஞ்சயம் செய்து ஞான் நிங்ஙளெ

ஒக்கெப் பரிச்ச கொள்ளுந்நு தினம் ப்றதி

தல் பலம் ஒட்டொட்டு நிங்ஙள் வாங்ஙீடுமோ ?

மல்பாபமொக்கெ ஞான் தன்னெ புஜிக்கெந்நோ ?

2040

ஸத்யம் பறயேணம்” எந்நு ஞான் சொந்நதினு

உத்தரமாய் அவர் என்னோடு சொல்லினார்

நித்யவும் செய்யுந்ந கர்மகுண பலம்

கர்த்தாவொழிஞ்ஞு மற்றன்யன் புஜிக்குமோ ?

தான் தான் நிரந்தரம் செய்யுந்ந கர்ம்மங்ஙள்

தான் தான் அனுபவிச்சீடுக எந்நே வரு”,

ஞானும் அது கேட்டு ஜாத நிர்வேதனாய்

மானஸே சிந்திச்ச சிந்திச்சோரோ தரம்

தாபஸன்மார் நிந்நருளுந்ந திக்கினு

தாபேன செந்நு நமஸ்கரிச்சீடினேன்

2050

நித்ய தபோதன ஸங்கம ஹேதுனா

சுத்தமாய் வந்நிதென் அந்தக்கரணவும்

த்யக்த்வா தனுச்சராத்யங்ஙளும் தூரெ ஞான்

பக்த்யா நமஸ்கரிச்சேன் பாதஸன்னிதௌ

“தூர்கெதி ஸாகரே மக்னனாயீடுவான்

நிர்கெமிச்சீடும் என்னெக் கருணாத்மனா

ரக்ஷிச்ச கொள்ளேணமே சரணாகத-

ரக்ஷணம் பூஷணமல்லோ மஹாத்மனாம்”

ஸ்பஷ்டமித்யுக்த்வா பதிதம் பதாந்திகே

த்றுஷ்ட்வா முனிவரன்மாரும் அருள் செய்து 2060

“உத்திஷ்ட பத்ரம் உத்திஷ்ட தே ஸந்ததம்
ஸ்வஸ்த்யஸ்து சித்த சுத்திஸ் ஸதைவாஸ்து தே
ஸத்ய: பலம் வரும் ஸஜ்ஜன ஸங்கமாத்
வித்வஜ்ஜனானாம் மஹத்வ மேதாத்துசம்
இந்நு தன்னே தருந்நுண்டொரு உபதேசம்
எந்நால் நினக்கதினாலெ கெதிவரும்
அன்யோன்யம் ஆலோகனம் செய்து மானஸே

தன்ய தபோதனன்மாரும் விசாரிச்ச
துர்வ்றுத்தன் ஏற்றம் த்விஜாதமனாம் இவன்
திவ்ய ஜனத்தால் உபேக்ஷயன் எந்நாகிலும் 2070

ரக்ஷ ரக்ஷேதி சரணம் கெமிச்சவன்
ரக்ஷணீயன் ப்றயத்தேன துஷ்டோபி வா
மோக்ஷ மார்கோபதேசேன ரக்ஷிக்கணம்
ஸாக்ஷால் பரப்ரம்ம போத ப்றதானேன
இத்தம் உக்த்வா ராமநாம வர்ணத்வயம்
வ்யத்யஸ்த வர்ணரூபேண சொல்லித் தந்நார்
நித்யம் மரா மரேத்யேவம் ஜெபிக்க நீ”

“சித்தம் ஏகாக்ரமாக்கி கொண்டு அனாரதம்
ஞங்ஙள் இங்ஙோட்டு வருவோளவும் புனர்
இங்ஙனெ தன்னெ ஜெபிச்சிருந்நீடு நீ” 2080

இத்தம் அனுக்ரஹம் தத்வா முனீந்த்ரன்மார்
ஸத்வரம் திவ்யபதா கெமிச்சீடினார்
நத்வா மரேதி ஜெபிச்சிருந்தேன் அஹம்
பக்த்யா ஸகஸ்ற யுகம் கழிவோளவும்
புற்றுகொண்டு என்னுடல் முடி சமஞ்ஞிது
முற்றும் மறஞ்ஞ சமஞ்ஞிது பாஹ்யவும்
தாபஸேந்த்ரன்மாரும் அந்நெழுந்நள்ளினார்
கோபதிமார் உதயம் செய்தது போலே
நிஷ்க்ரமிச்சீடெந்நு சொந்நது கேட்டு ஞான்
நிர்கெமிச்சீடினேன் ஆச நாகூதரால் 2090

வால்மீக மத்யதோ நிந்நு ஜனிக்கயால்

அம்முனீந்த்ரன்மார் அபிதானவும் செய்தார்
 வால்மீகியாம் முனிஸ்ரேஷ்டன் பவான் பெஹு-
 லாம்னாய வேதியாய் ப்ரஹ்மஜ்ஞனாக நீ
 எந்நருள் செய்து எழுந்நள்ளி முனிகளும்
 அந்நு துடங்வி ஞான் இங்ஙனெ வந்நதும்
 ராமநாமத்தின் ப்றபாவம் நிமித்தமாய்
 ராம! ஞான் இங்ஙனெயாய் சமஞ்ஞீடினேன்
 இந்நு ஸீதா ஸுமித்ராத்மஜன்மாரொடும்
 நின்னெ முதா காண்மதின் அவகாசவும்
 வந்நு இதெனிக்கு முன்னம் செய்த புண்யவும்
 நந்நாய் பலிச்சு கருணா ஜலநிதே !
 ராஜீவலோசனம் ராமம் தயாபரம்
 ராஜேந்த்ர சேகரம் ராகவம் சக்ஷாஷா
 காணாயமுலம் விமுக்தனாயேன் அஹம்
 த்றாணநிபுண! த்றிதசகுலபதே''!

2100

சித்தர்கூட ப்றவேசம்

“ஸீதயா ஸார்த்தம் வஸிப்பதினாயொரு
 மோதகரஸ்தலம் காட்டித்தருவன் ஞான்
 போந்நாலும்” எந்நு எழுந்நள்ளினான் அந்திகே
 சேர்ந்நுள்ள சிஷ்ய பரிவ்ருதனாம் முனி
 சித்தர்கூடாச்சல கெங்கயோர் அந்தரா
 சித்றமாயோருடஜம் தீர்த்து மாமுனி
 தெக்கு வடக்கும் கிழக்கு படிஞாறும்
 அக்ஷி விமோஹனமாய் ரெண்டுசாலயும்
 நிர்மிச்சு அவிடெ இரிக்கெந்நு அருள் செய்து
 மன்மத துல்யன் ஜனகஜ தன்னொடும்
 நிர்மலனாகிய லக்ஷ்மணன் தன்னொடும்
 ப்ரம்மாத்மனா மருவீடினான் ராமனும்
 வால்மீகியால் நித்ய பூஜிதனாய் ஸதா

2110

அயோத்யா காண்டம்

127

காம்யாங்கியாயுள்ள ஜானகி தன்னொடும்
 ஸோதரனாகிய லக்ஷ்மணன் தன்னொடும்
 ஸாதரம் ஆனந்தம் உள்க்கொண்டு மேவினான்
 தேவமுனிவர ஸேவிதனாயொரு
 தேவராஜன் திவி வாழுந்நது போலே

2120

தசரதன்றே சரமகெதி

மந்த்றிவரனாம் ஸுமந்த்ற்றரும் ஏறியோர்
 அந்தசச்சா செந்நு அயோத்ய புக்கீடினான்
 வஸ்த்றேண வக்த்றவும் ஆச்சார்ய கண்ணுநீர்
 அத்யர்த்தம் இற்றிற்று வீணும் துடச்சும்
 அத்தேரும் புறத்து பாகத்து நிர்த்திச் செந்நு
 தீரதயோடு ந்றுபனெ வணங்வினான்
 “தாத்தீபதே! ஜெய! வீரமௌலே ! ஜெய
 சாஸ்த்றமத்ரே! ஜெய! செளர்யாம்புதே! ஜெய
 கீர்த்திநிதே! ஜெய ஸ்வாமின்! ஜெய ஜெய
 மார்த்தாண்ட கோத்த ஜாதோத்தம் ஸமே! ஜெய”
 இத்தரம் சொல்லி ஸ்துதிச்சு வணங்வி
 ப்றுத்யனோடாக சோதிச்சு ந்றுபோத்தமன்
 “ஸோதரனோடும் ஜனகாத்மஜயோடும்
 ஏதொரு திக்கிலிரிக்குந்நு ராகவன்
 நிரல்லஜ்ஜனாய் அதி பாபியாம் என்னோடு
 சொல்லுவான் எந்தொந்நு சொல்லியது என்னுடெ
 லக்ஷ்மணன் எந்து பறஞ்ஞு விசேஷிச்சு
 லக்ஷ்மீ ஸமயாய ஜானகி தேவியும்
 ஹா ராம! ஹா குணவாரிதே! லக்ஷ்மண !
 வாரிஜலோசனே! பாலே! மிதிலஜே !
 துக்கம் முழுத்து மரிப்பான் துடங்ங்ந்ந
 துஷ்க்றுதியாம் என் அரிகெத்திரிப்பானும்
 மக்களேயும் கண்டு எனிக்கு மரிப்பானும்
 இக்காலமில்லாதெ வந்நு ஸுக்றுதவும்”

2130

2140

இத்தம் பறஞ்ஞ கேழுந்ந ந்றுபேந்த்ரனோடு

உள்தாபமோடு உரசெய்து ஸுமந்த்றரும்

2150

“ஸ்ரீராம ஸீதா ஸுமித்ராத்மஜன்மா ரெத்

தேரில் ஏற்றி கொண்டு போயேன் தவாஜ்ஞயா

ஸ்றுங்கிவேராக்ய புர ஸவிதே செந்நு

கெங்காதடே வஸிச்சீடும் தசாந்தரே

கண்டு தொழுதிது ஸ்றுங்கிவேராதிபன்

கொண்டு வந்நா குஹன் மூலபலாதிகள்

த்றுக்கைகள் கொண்டது தொட்டு பரிக்ரஹிச்சு

அக்குமாரன்மார் ஜடயும் தரிச்சிது

பின்னெ ரகூத்தமன் என்னோடு சொல்லினான்

என்னெ நிருபிச்சு துக்கியாய்காருமே

2160

சொல்லேணம் என்னுடெ தாதனோடும் பெலால்

அல்லல் உள்ளத்தில் உண்டாகதிரிக்கணம்

ஸௌக்யம் அயோத்யயிலேறும் வனங்ஙளில்

மோக்ஷ ஸித்திக்கும் பெருவழியாய் வரும்

மாதாவினும் நமஸ்காரம் விசேஷிச்சு

கேதம் என்னெக் குறிச்சு உண்டாகருதேதும்

பின்னெயும் பின்னெயும் சொல்க பிதாவு

அதி கின்னனாய் வார்த்தக்ய பீடிதன் ஆகயால்

என்னெப் பிரிஞ்ஞள்ள துக்கம் அசேஷவும்

தன்ய வாக்யாம்றுதம் கொண்டு அடக்கீடணம்.”

2170

ஜானகியும் தொழுது என்னோடு சொல்லினாள்

ஆனன பத்மவும் தாழ்த்தி மந்தம் மந்தம்

அஸ்றுகணங்ஙளும் வார்த்து ஸகத்கேதம்

“ஸ்வஸ்று பாதேஷு ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்”

தோணி கரேறி குஹனோடு கூடவே

ப்ராண வியோகேன நிந்நேன் அடியனும்

அக்கரெ செந்நிறங்கிப் போய் மறவோளம்

இக்கரெ நிந்நு சவசரீரம் போலெ

நாலஞ்ஞ நாழிக செந்நவாறே தைர்யம்

ஆலம்ப்ய மந்தம் நிவ்ருத்தன் ஆயீடினேன்”

2180

தத்த கௌஸல்ய கரஞ்ஞ துடங்வினாள்
 “தெத்தமல்லோ பண்டு பண்டே வரத்வயம்
 இஷ்டயாயோரு கைகேயிக்கு ராஜ்யமோ
 துஷ்டனாய் நல்கியால் போராயிருந்நிதோ
 மல்புத்தனெ கானனாந்தே களவதின்
 இப் பாபி எந்து பிழச்சிது தெய்வமே !
 ஏவமெல்லாம் வருத்தித் தனியே பரி-
 தேவனம் செய்வதின் எந்தொரு காரணம் ?”

பூபதி கௌஸல்ய சொந்நொரு வாக்குகள்
 தாபேன கேட்டு மந்தம் பறஞ்ஞினான்

2190

“புண்ணிலொரு கொள்ளி வைக்குந்நது போலே
 புண்யமில்லாத மாம் கேதிப்பியாய்க நீ
 துக்கம் உள் கொண்டு மரிப்பான் துடங்ஙும்
 என் உள்காம்புருக்கி சமய்காய்க வல்லபே !
 ப்றாணப்றயாணம் அடுத்த தபோதனன்
 ப்ராண வியோகே சபிச்சது காரணம்
 கேள்க நீ சாபப்றகாரம் மனோஹரே!
 ஸாக்ஷால் தபஸ்விகள் ஈஸ்வரன் மாரல்லோ

அர்த்த ராத்றௌ சர ஜாலவும் ச்சாபவும்

ஹஸ்தே தரிச்சு ம்றுகயா-விவசனாய்,

2200

வாஹினீதீரே வனாந்தரே மானஸ-

மோஹேன நில்க்குந்ந நேரமொரு முனி

தாஹேன மாதா பிதாக்கள் நியோகத்தால்

ஸாஹஸத்தோடு இருட்டத்து புறப்பெட்டு

கும்பவும் கொண்டு நீர் கோருவான் வந்நவன்

கும்பேன வெள்ளம் அன்போடு முக்கும் விதௌ

கும்பத்தில் நீரகம் புக்க சப்தம் கேட்டு

கும்பி தும்பிக்கய்யில் அம்போ கெதமிதி

சிந்திச்சுடன் நாதபேதினம் ஸாயகம்

ஸந்தாய சாபே த்றுடம் அயச்சீடினேன்

2210

“ஹா! ஹா! ஹதோஸ்மயஹம் ஹா! ஹா! ஹதோஸ்மயஹம்
 ஹாஹேதி” கேட்டிது மானுஷ வாக்கியவும்

“ஞானொரு தோஷமாரோடுமே செய்தீல
 கேன வாஹந்த ! ஹதோஹம்விதே ! வ்றுதா
 பார்த்திரிக்குந்நிது மாதா பிதாக்கன்மார்
 ஆர்த்தி கைக்கொண்டு தண்ணீர்க்கு தாஹிக்கயால்”
 இத்தரம் மர்த்ய நாதம் கேட்டு ஞான் அதி-
 த்றஸ்தனாய் தத்ற செந்நு அத்தலோடும் ததா
 தாபஸ பாலகன் பாதங்ஙளில் வீணு
 தாபேன சொந்நேன் முனிஸுதனோடு ஞான் 2220
 “ஸ்வாமின் தசரதனாய ராஜாவு ஞான்
 மாம் அபராதினம் ரக்ஷிக்க வேணமே
 ஞான் அறியாதெ ம்றுகயா விவசனாய்
 ஆன தண்ணீர் குடிக்கும் நாதம் எந்நோர்த்து
 பாணம் எய்தேன் அதி பாபியாயோரு ஞான்
 ப்றாணன் களயுந்நது உண்டினி வைகாதெ”
 பாதங்ஙளில் வீணு கேண்டும் என்னோடு
 கேதம் கலர்ந்நு சொந்நான் முனிபாலகன்
 “கர்மம் அத்றே தடுக்காவதல்லார்க்குமே
 ப்ரஹ்மஹத்யா பாபம் உண்டாகயில்லதே 2230
 வைஸ்யன் அத்றே ஞான் மம பிதாக்கன்மாரெ
 ஆஸ்வஸிப்பிக்க நீயேதுமே வைகாதெ
 வார்த்தக்யம் ஏறி ஜராநரயும் பூண்டு
 நேத்த்றவும் காணாதெ பார்த்திருந்நீடுந்நு
 தாஹேன ஞான் ஜலம் கொண்டங்ங் செல்லுவான்
 தாஹம் கெடுக்க நீ தண்ணீர் கொடுத்தினி
 வ்றுத்தாந்தம் எல்லாம் அவரோடு அறியிக்க
 ஸத்யம் எந்நாலவர் நின்னெயும் ரக்ஷிக்கும்
 என்னுடெ தாதனு கோபம் உண்டாகிலோ
 நின்னெயும் பஸ்மமாக்கீடும் அறிக நீ 2240
 ப்றாணங்ஙள் போகாஞ்ஞு பீடயுண்டு ஏற்றவும்
 பாணம் பறிக்க நீ வைகருது ஏதுமே”
 எந்நது கேட்டு சல்யோத்தரணம் செய்து
 பின்னெஸ்ஸஜலம் கலசவும் கைக்கொண்டு

அயோத்யா காண்டம்

தெம்பதிமார் இரிக்குந்ந அவிடேய்க்க அதி-
ஸம்ப்ரமத்தோடு ஞான் செல்லும் தசாந்தரே!

“வ்றுத்ததயோடு நேத்தங்ஙனும் வேறுபெட்டு
அர்த்த ராத்திரிக்கு விசந்நு தாஹிச்சேஹா!
வர்த்திக்குமெங்ஙளக்கு தண்ணீர்க்கு போயொரு
புத்தனும் இந்நு மறந்நு களஞ்ஞதோ ?

2250

மற்றில்ல ஓராஸறயம் ஞங்ஙளக்கு ஒரு நாளும்
முற்றும் பவான் ஒழிஞ்ஞெந்து வைகீடுவான்
பக்திமான் ஏற்றவும் முன்னமெல்லாம் அதி
ஸ்வஸ்த்தனாய் வந்நிதோ நீ குமார! பெலால் ?”

இப்றகாரம் நிருபிச்ச இரிக்கும் விதௌ
மல்ப்பாத வின்யாஸஜ த்வனி கேள்க்காயி
கால்பெருமாற்றம் மதீயம் ததா கேட்டு
தால்பர்யமோடு பறஞ்ஞ ஜனகனும்

“வைகுவான் எந்நு மூலம் மம நந்தன!
வேகேன தண்ணீர் தரிக நீ ஸாதரம்”

2260

இத்தம் ஆகர்ண்ய ஞான் தெம்பதிமார் பதம்
பக்த்யா நமஸ்கரிச்ச எத்தயும் பீதனாய்
வ்ருத்தாந்தம் எல்லாம் அறியிச்சிது அந்நேரம்
புத்தனல்ல அயோத்யாதிபனாகிய

ப்றுத்வீவரன் ஞான் தசரதன் எந்நு பேர்
ராத்றௌ வனாந்தே ம்றுகயா விவசனாய்
சார்த்தூல முக்ய ம்றுகங்ஙளெயும் கொந்நு
பார்த்திருந்நேன் நதீ தீரே ம்றுகாசயா
கும்பத்தில் நீரகம் புக்கு சப்தம் கேட்டு

கும்பீவரன் நிஜ தும்பிக்கரம் தன்னில்

2270

அம்பஸ்ஸு கொள்ளுந்ந சப்தம் எந்நோர்க்கயால்
அம்பயச்சேன் அறியாதெயதும் பெலால்

புத்தனு கொண்ட நேரத்து கரச்சில் கேட்டு
எத்தயும் பீதனாய் தத்த செந்நீடினேன்
பாலனெக்கண்டு நமஸ்கரிச்சேன் அது
மூலம் அவனும் என்னோடு சொல்லீடினான்

கர்மம் அத்நே மம வந்நதிது தவ
 ப்ரஹ்மஹத்யா பாபம் உண்டாகயில்லெடோ !
 கண்ணும் பொடிஞ்ஞ வயஸும் ஏறப்புக்கு
 பர்ணசாலாந்தே விசந்நு தாஹத்தொடும் 2280
 என்னெயும் பார்த்திரிக்கும் பிதாக்கன்மார்க்கு
 தண்ணீர் கொடுக்க எந்நு என்னோடு சொல்லினான்
 ஞான் அது கேட்டு உழற்றோடு வந்நேன் இனி
 ஜ்ஞானிகளாம் நிங்ஙள் ஒக்கெ கூடிக்கணம்
 ஸ்ரீபாதபங்கஜம் என்னியே மற்றில்ல
 பாபியாயோர் அடியன் அவலம்பனம்
 ஜந்து விஷய க்ருபா வசன்மாரல்லோ
 ஸந்ததம் தாபஸ புங்கவன்மார் நிங்ஙள்
 இத்தம் ஆகர்ண்ய கரஞ்ஞ கரஞ்ஞவர்
 எத்யும் துக்கம் கலர்ந்நு சொல்லீடினார் 2290
 “புத்றன் எவிடே கிடக்குந்நிது பவான்
 தத்றைவ ஞங்ஙளெக் கொண்டு போயீடணம்”
 ஞானது கேட்டவர் தம்மெயெடுத்து அதி-
 தீனதயோடு மகனுடல் காட்டினேன்.
 “கஷ்டமாஹந்த ! கஷ்டம் ! கர்மம் எந்நவர்.
 தொட்டு தலோடி தனய சரீரவும்
 பின்னெப் பலதரம் சொல்லி விலபிச்சு
 கின்னதயோடு அவரென்னோடு சொல்லினார்
 நீயினி நல்ல சித சமச்சீடணம்
 தீயும் ஏற்றம் ஜ்வலிப்பிச்சு வைகீடாதெ 2300
 தத்ற ஞானும் சிதகூட்டினேன் அந்நேரம்
 புத்நேண ஸாகம் ப்றவேசிச்சு அவர்களும்
 தகத்த தேஹன்மாருமாய் செந்நு மூவரும்
 வ்றுத்ராரிலோகம் கெமிச்சு வாணீடினார்
 வ்றுத்த தபோதனன் அந்நேரம் என்னோடு
 புத்ற சோகத்தால் மரிக்கெந்நு சொல்லினான்
 சாபகாலம் நமக்கு ஆகாதமாயிது
 தாபஸவாக்யம் அஸத்யமாயும் வரா”

மன்னவன் ஏவம் பறஞ்ஞு விலபிச்சு
 பின்னெயும் பின்னெயும் கேணு துடங்வினான் 2310
 “ஹா! ராம! புத்த! ஹா! ஸீதே! ஜனகஜே!
 ஹா! ராம! லக்ஷ்மண! ஹாஹா! குணாம்புதே!
 நிங்ஙனோடும் பிரிஞ்ஞென் மரணம் புனர்
 இங்ஙனெ வந்நது கைகேயி ஸம்பவம்”
 ராஜீவநேத்தனெ சிந்திச்சு சிந்திச்சு
 ராஜா தசரதன் புக்கு ஸுராலயம்

நாரீஜன விலாபம்

துக்கிச்சு ராஜ நாரீஜனவும் புனர்
 ஒக்கெ வாவிட்டு கரஞ்ஞு துடங்வினார்
 வக்ஷஸி தாடிச்சு கேழுந்ந கோஷங்ஙள்
 தல்கூணம் கேட்டு வஸிஷ்ட முனீந்த்ரனும் 2320
 மந்த்றிகளோடும் உழறி ஸஸம்ப்ரமம்
 அந்த: புரமகம் புக்கருளி செய்து
 தைல மயத்ரோணி தன்னிலாக்கூ தரா
 பாலகன் தன்னுடல் கேடு வந்நீடாய்வான்
 எந்நருள் செய்து தூதன்மாரெயும் விளிச்சு
 இந்நு தன்னே நிங்ஙள் வேகேன போகணம்
 வேகமேநீடும் குதிர ஏறி செந்நு
 கேகய ராஜ்யம் அகம்புக்கு சொல்லுக
 மாதுலனாய யுதாஜித்தினோடு இனி 2330
 ஏதுமே காலம் களயாத அயய்க்கணம்
 சத்றுக்னனோடும் பரதனெ எந்நதி
 வித்றுதம் செந்நு சொல்க எந்நயச்சீடினான்
 ஸத்வரம் கேகயராஜ்யம் அகம் புக்கு
 நத்வா யுதாஜித்தினோடு சொல்லீடினான்

பரதாநயனம்

“கேள்க்க ந்றுபேந்த்ர! வஸிஷ்டன் அருள் செய்த
 வாக்குகள் சத்றுக்னனோடும் பரதனெ
 ஏதுமே வைகாத அயோத்யய்க்கு அயக்க” எந்நு
 தூத வாக்கம் கேட்ட நேரம் நராதிபன்
 பாலகன்மாரோடு போகெந்நு சொல்லினான்
 காலே புறப்பெட்டிது குமாரன்மாரும்
 ஏதானும் அங்நொரு ஆபத்தகப்பெட்டிது
 தாதன் எந்நாகிலும் ப்ராதாவினாகிலும்
 எந்தகப்பெட்டது எந்நுள்ளில் பலதரம்
 சிந்திச்சு சிந்திச்சு மார்கே பரதனும்
 ஸந்தாபமோடு அயோத்யாபுரி புக்கு
 ஸந்தோஷ வர்ஜ்ஜிதம் சப்தஹீனம் ததா
 ப்றஷ்டலக்ஷம் ஜனோத்பாத வர்ஜ்ஜிதம்
 த்றுஷ்ட்வா விகதோத்ஸவம் ராஜ்யமெந்திதம்
 தேஜோ விஹீனம் அகம் புக்கிது செந்நு
 ராஜகேஹம் ராஜ லக்ஷண வர்ஜ்ஜிதம்
 தத்ற கைகேயியெக் கண்டு குமாரன்மார்
 பக்த்யா நமஸ்கரிச்சீடினார் அந்திகே
 புத்றனெ கண்டு ஸந்தோஷேண மாதாவும்
 உத்தாய காடம் ஆலிங்க்ய மடியில்
 வச்சு உத்தமாங்கே முகர்ந்நாசு சோதிச்சிது.
 “பத்ரமல்லீ மல்குலத்திங்கல் ஒக்கவே?
 மாதாவினும் பித்று ப்ராத்று ஜனங்ஙள்க்கும்
 ஏதுமே துக்கம் இல்லல்லீ? பறக நீ?
 இத்தரம் கைகேயி சொந்ந நேரத்ததின்
 உத்தரமாசு பரதனும் சொல்லினான்
 “கேதமுண்டு அச்சனெக் காணானு எனிக்குள்ளில்
 தாதன் எவிடெ வஸிக்குந்நு மாதாவே !
 மாதாவினோடு பிரிஞ்ஞ ரஹஸி ஞான்
 தாதனெப் பண்டு காண்மீலொரு நாளுமே

2340

2350

2360

இப்போள் பவதி தானே வஸிக்குந்நது
 எந்து உள்பூவிலுண்டுமே தாபவும் பீதியும்
 மல்ப்பிதாவெங்ங பறகெ” எந்நது கேட்டு
 தல்ப்றியமாசு கைகேயியும் சொல்லினாள்
 “என் மகன் எந்து துக்கிப்பான் அவகாசம் ?
 நின் மனோவாஞ்சிதம் ஒக்கெ வருத்தி ஞான்.
 அஸ்வமேதாதி யாகங்ஙள் எல்லாம் செய்து
 விஸ்வம் எல்லாடவும் கீர்த்தி பரத்திய
 ஸத்புருஷன்மார் கெதி லெபிச்சீடினான்
 த்வல் பிதாவு” எந்நு கேட்டோரு பரதனும்
 கூஷாண்தலே துக்க விஹ்வல சித்தனாய்
 வீணு விலாபம் துடங்ஙினான் எத்யும்

2370

பரதென்றெ விலாபம்

ஹா தாத! துக்க ஸமுத்தே நிமஜ்யமாம்
 ஏதொரு திக்கினு போயிது பூபதே !
 என்னெயும் ராஜ்யபாரத்தெயும் ராகவன்
 தன்னுடெ கய்யில் ஸமர்ப்பியாதே பிரிஞ்ஞ
 எங்ங பொய்க்கொண்டு பிதாவே! குணநிதே !
 ஞங்ஙள்க்கு ஆருடயோர் இனி தெய்வமே !
 புத்தன் ஈவண்ணம் கரயுந்நது நேரம்
 உத்தாப்ய கைகேயி கண்ணுநீரும் துடச்சு
 “ஆஸ்வஸிச்சீடுக துக்கேன கிம் பலம்
 ஈஸ்வர கல்ப்பிதம் எல்லாம் அறிக நீ”
 அப்யுதயம் வருத்தீடினேன் ஞான் தவ
 லெப்யம் எல்லாமே லெபிச்சிது அறிக நீ”
 மாத்து வாக்யம் ஸமாகர்ண்ய பரதனும்
 கேத பரவசசேதஸா சோதிச்சு
 “ஏதானும் ஒந்நு பறஞ்ஞதில்லே மம
 தாதன் மரிக்குந்ந நேரத்து மாதாவே!
 “ஹா! ராம! ராம! குமார! ஸீதே மம

2380

2390

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண! ராம! ராம! ராம!
 ஸீதே! ஜனகஸுதேதி புனர் புனர்
 ஆதுரனாய் விலாபிச்சு மரிச்சிது.
 தாதன்” அதுகேட்டநேரம் பரதனும்
 மாதாவினோடு சோதிச்சான் “அதெந்தய்யோ !
 தாதன் மரிக்குந்ந நேரத்து ராமனும்
 ஸீதையும் ஸௌமித்திரியும் அரிகத்திலேவோ ?” 2400
 எந்நது கேட்டு கைகேயியும் சொல்லினாள்
 “மன்னவன் ராமன் அபிஷேகம் ஆர்ப்பய
 ஸன்னத்தனாயது கண்ட நேரத்து ஞான்
 என்னுடெ நந்தனன் தன்னெ வாழிக்கேணம்
 எந்நு பறஞ்ஞ அபிஷேகம் முடக்கியேன்
 நின்னோடு அதின் ப்றகாரம் பறயாமல்லோ
 ரெண்டு வரம் மம தந்நு தவ பிதா
 பண்டு அதில் ஒந்நினால் நின்னெ வாழிக்கெந்நதும்
 ராமன் வனத்தினு போகெந்நு மற்றேதும்
 பூமிபன் தன்னோடு இதுகாலம் அர்த்திச்சேன் 2410
 ஸத்ய பராயணன் ஆய நரபதி
 ப்ருத்வீ தலம் நினக்கும் தந்நு, ராமனெ
 கானன வாஸத்தினாய் அயச்சீடினான்
 ஜானகீதேவி பாதிவ்றத்யம் ஆலம்ப்ய
 பர்த்துஸமம் கெமிச்சீடினாள் ஆசு
 ஸௌமித்திரியும் ப்றாதாவினோடு கூடெப்போயான்
 தாதன் அவரெ நினச்சு விலப்பிச்சு
 கேதேன ராம ராமேதி தேவாலயம்
 புக்கான் அறிகெந்நு” மாத்து வாக்யம் கேட்டு
 துக்கிச்சு பூமியில் வீணு பரதனும் 2420
 மோஹம் கலர்ந்ந நேரத்து கைகேயியும்
 “ஆஹந்த! சோகத்தினு எந்தொரு காரணம்
 ராஜ்யம் நினக்கு ஸம்ப்றாப்தமாய் வந்நிது
 பூஜ்யனாய் வாழ்க சாபல்யம் களஞ்ஞ நீ”
 எந்நு கைகேயி பறஞ்ஞது கேட்டுடன்

ஒந்நு கோபிச்சு நோக்கீடினான் மாதரம்
 க்றோதாக்கனி தன்னில் தெஹிச்சுபோம் அம்ம
 எந்நு ஆதி பூண்டிடினார் கண்டு நிந்நோர்களும்
 “பர்த்தாவினெக் கொந்ந பாபே! மஹாகோரே!

நிஸ்த்றபே! நிர்த்தயே! துஷ்டே ! நிசாச்சரீ!
 நின்னுடெ கொர்ப்பத்தில் உல்பவிச்சேன் ஒரு

2430

புண்யமில்லாத மஹாபாபி ஞானஹோ
 நின்னோடு உரியாடருது இனி ஞான் செந்நு
 வஹ்னியில் வீணு மரிப்பன் அல்லாய்கிலோ
 காளகூடம் குடிச்சீடுவன் அல்லாய்கில்

வாளெடுத்தாசு கழுத்து அறுத்தீடுவன்
 வல்லகணக்கிலும் ஞான் மரிச்சீடுவன்
 இல்லொரு ஸம்சயம் துஷ்டே! பயங்கரீ !

கோரமாயுள்ள கும்பீ பாகமாகிய
 நாரகம் தன்னில் வஸிக்கும் இது மூலம்”

இத்தரம் மாதரம் பர்த்தஸிச்சு: துக்கிச்சு
 ஸத்வரம் செந்நு கௌஸல்யா க்ருஹம் புக்கான்
 பாதே நமஸ்கரிச்சோரு பரதனெ

2440

மாதாவு கௌஸல்யயும் புணர்நீடினாள்
 கண்ணு நீரோடும் மெலிஞ்ஞு அதி தீனயாய்
 கின்னயாய் ஒரு கௌஸல்ய சொல்லீடினாள்
 “கர்ம்ம தோஷங்ஙள் இதெல்லாம் அகப்பெட்டிது

என்மகன் தூரத்தகப்பெட்ட காரணம்

ஸ்ரீராமனும் அனுஜாதனும் ஸீதயும்

ச்சீராம்பரஜட தாரிகளாய் வனம்

2450

ப்றாபிச்சது என்னெயும் துக்காம்புராசியில்

தாபேன மகன்யாக்கீடினார் நிர்த்தயம்

ஹா! ராம! ராம! ரகுவம்சநாயக!

நாராயண! பரமாத்மன்! ஜகல்பதே!

நாத! பவான் மம நந்தனனாய் வந்நு

ஜாதனாயீடினான் கேவலம் எங்கிலும்

துக்கம் என்னெ பிரியுந்நீல ஓரிக்கலும்

உள்காம்பில் ஓர்த்தால் விதிபெலமாம் துலோம்”

இத்தம் கரயுந்ந மாதாவு தன்னெயும்

நத்வா பரதனும் துக்கேன சொல்லினான்

2460

“ஆதூர மானஸயாகாய்கிது கொண்டு

மாதாவு ஞான் பறயுந்நது கேள்க்கணம்

ராகவ ராஜ்யாபிஷேகம் முடக்கியாள்

கைகேயியாகிய மாதாவு மாதாவே!

ஞான் அறிஞ்ஞிட்டில்ல ராகவன் தன்னாண

ஞான் அறிஞ்ஞுத்தே அது எங்கிலோ மாதாவே!

ப்ரம்ஹஹத்யா சதஜாதமாம் பாபவும்

அம்மே புஜிக்குந்நதுண்டு ஞான் நிர்ணயம்

ப்ரம்மாத்மஜனாம் வஸிஷ்ட முனியெயும்

தர்ம்ம தாரங்ஙள் அருந்ததி தன்னெயும்

2470

கட்கேன நிக்ரஹிச்சால் உள்ள பாபவும்

ஒக்கே அனுபவிச்சீடிந்நது உண்டு ஞான்

இங்ஙனெ நானா சபதங்ஙளும் செய்து

திங்ஙின துக்கம் கலர்ந்நு பரதனும்

கேமுந்ந நேரம் ஜனனியும் சொல்லினாள்

தோஷம் நினக்கேதும் இல்லெந்நறிஞ்ஞு ஞான்”

இத்தம் பறஞ்ஞு புணர்ந்நு காடம் காடம்

உத்தமாங்கே முகர்ந்நாள் அது கண்டவர்

ஒக்கெ வாவிட்டு கரஞ்ஞு துடங்ஙினார்

அக்கத கேட்டு வஸிஷ்ட முனிந்த்ரனும்

2480

மந்த்றி ஜனத்தோடும் அன்போடு எழுந்நள்ளி

ஸந்தாபமோடு தொழுது பரதனும்

ரோதனம் கண்டருள் செய்து வஸிஷ்டனும்

கேதம் மதி மதி கேளிது கேவலம்

வ்றுத்தன் தசரதனாய ராஜாதிபன்

ஸத்ய பராக்றமன் விஜ்ஞான வீர்யவான்

மர்த்யஸுகங்ஙளும் ராஜ போகங்ஙளும்

புக்த்வா யதாவிதி யஜ்ஞங்ஙளும் பெஹு-

க்றுத்வா பெஹுதன தக்ஷிணயும். முதா

தத்வா த்றிவிஷ்டபம் கெத்வா யதாஸுகம் 2490
 லப்த்வா புரந்தரார்த்தாஸனம் துர்லபம்
 வ்றுத்தாரி முக்ய த்றிதசௌக வந்த்யனாய்
 ஆனந்தமோடு இரிக்குந்நது அதினெந்து நீ
 ஆனனம் தாழ்த்தி நேத்தாம்பு தூகீடுந்நு
 சுத்தனாத்மா ஜன்மநாசாதி வர்ஜ்ஜிதன்
 நித்யன் நிருபமன் அவ்யயன் அத்வயன்
 ஸத்யஸ்வரூபன் ஸகல ஜகன்மயன்
 ம்ருத்யு ஜன்மாதி ஹீனன் ஜகல்க் காரணன்
 தேஹம் அத்யர்த்தம் ஜடம் கூஷணபங்குரம்
 மோஹைக காரணம் முக்தி விரோதகம் 2500
 சுத்தி விஹீனம் பவித்றம் அல்ல ஒட்டுமே
 சித்தே விசாரிச்சு கண்டால் ஓரிக்கலும்
 துக்கிப்பதின் அவகாசம் இல்லேதுமே
 துக்கேன கிம்பலம் ம்றுத்யு வசாத்மனாம் ?
 தாதன் எந்நாகிலும் புத்தன் எந்நாகிலும்
 ப்றேதராயால் அதி மூடராயுள்ளவர்
 மாறத்தலச்சு தொழிச்சு முறவினிச்சு
 ஏறெத்தளர்ந்நு மோஹிச்சு வீணிடுவோர்
 நிஸ்ஸாரம் எத்யும் ஸம்ஸாரம் ஓர்க்கிலோ
 ஸத்ஸங்கம் ஒந்நே சுபகரமாயுள்ளு 2510
 தத்ற சௌக்யம் வருத்தீடுவான் நல்லது.
 நித்யமாய் உள்ளொரு சாந்தியறிக நீ
 ஜன்மம் உண்டாகில் மரணம் நிச்சயம்
 ஜன்மம் மரிச்சவர்க்கும் வரும் நிர்ணயம்
 ஆர்க்கும் தடுக்கருதாதோர் அவஸ்தயெந்நு
 ஓர்க்கணம் எல்லாம் ஸ்வகர்ம்ம வசகெதம்
 தத்வம் அறிஞ்ஞள்ள வித்வான் ஓரிக்கலும்
 புத்த மித்தார்த்த களத்தாதி வஸ்துனா-
 வேர்பெடுந்நேரவும் துக்கம் இல்லேதுமே
 ஸ்வோ பேதமெந்நால் ஸுகவும் இல்லேதுமே 2520
 ப்ரம்மாண்டகோடிகள் நஷ்டங்ஙள் ஆயதும்

ப்ரம்மணா ஸ்றுஷ்டங்ஙங் ஆயதும் பார்க்கிலோ
 ஸங்க்ய இல்லாதோளம் உண்டிது எந்நால்
 சூணபங்குரம் ஆயுள்ள ஜீவத காலத்தில்
 எந்தொரு ஆஸ்தா மஹாஜ்ஞானினாம் உள்ளதும்
 பெந்தமெந்தீ தேஹ தேஹிகள்க் கெந்நிதும்
 சிந்திச்சு மாயாகுண வைபவங்ஙங்

அந்தர்முதா கண்டவர்க்கெந்து ஸம்ப்ரமம்

கம்பித பத்றாக்ர லக்னாம்பு பிந்துவல்

ஸம்பதிச்சீடும் ஆயுஸ்ஸதி நஸ்வரம்

2530

ப்றாக்தன தேஹஸ்த கர்ம்மணா பின்னெயும்

ப்ராப்தமாம் தேஹிக்கு தேஹம் புனரபி

ஜீர்ண வஸ்த்றங்ஙங் உபேகூஷிச்ச தேஹிகள்

பூர்ண சோபம் நவ வஸ்த்றங்ஙங் கொள்ளுந்நு

ஜீர்ண தேஹங்ஙங் அவ்வண்ணம் உபேகூஷிச்ச

பூர்ண சோபம் நவ தேஹங்ஙங் கொள்ளுந்நு

கால சக்றத்தின் ப்ரமண வேகத்தினு

மூலம் இக்கர்ம்ம தேஹங்ஙங் அறிக நீ

துக்கத்தின் எந்தொரு காரணம் சொல்லு நீ

முக்ய ஜனமதம் கேள்க்க ஞான் சொல்லுவன்

2540

“ஆத்மாவினில்ல ஜனன மரணவும்

ஆத்மனி சிந்திக்க ஷட்பாவவுமில்ல

நித்யன் ஆனந்த ஸ்வரூபன் நிராகுலன்

ஸத்யரூபன் ஸகலேஸ்வரன் சாச்வதன்

புத்யாதி ஸாக்ஷி ஸர்வாத்மா ஸனாதனன்

அத்வயன் ஏகன் பரன் பரமன் சிவன்

இத்தம் அனாரதம் சிந்திச்சு சிந்திச்சு

சித்தே த்றுடமாய் அறிஞ்ஞு துக்கங்ஙங்

த்யக்த்வா துடங்ஙங் கர்ம்ம ஸமுஹவும்

ஸத்வரம், ஏதும் விஷாதம் உண்டாகொலா.”

2550

ஸம்ஸ்கார கர்மம்

ஸ்ருத்வா குருவசனம் ந்ருப நந்தனன்
 க்ருத்வா யதாவிதி ஸம்ஸ்கார கர்மவும்
 மிற்ற ப்றுத்யாமாத்ய ஸோதரோபாத்யாய-
 யுக்தனாயோரு பரத குமாரனும்
 தாத சரீரம் எண்ணத்தோணி தன்னில் நிந்நு
 ஆதாரபூர்வமெடுத்து நீராடிச்சு
 திவ்யாம்பர ஆபரணா லேபனங்ஙளால்
 ஸர்வாங்கம் எல்லாம் அலங்கரிச்சீடினான்.

அக்னி ஹோத்தாக்கி தன்னால் அக்னிஹோத்திரியெ
 ஸம்ஸ்கரிக்கும் வண்ணம் ஆசார்ய ஸம்யுதம்

2560

தத்வா திலோதகம் த்வாதசவாஸரே
 பக்த்யா கழிச்சிது பிண்டவும் ஆதரால்
 வேத பராயணன்மாராம் த்விஜாவலிக்கு
 ஓதன கோதன க்ராம ரத்னாம்பர-
 பூஷண லேபன தாம்பூல பூகங்ஙள்
 தோஷேண தானவும் செய்து ஸஸோதரம்
 வீணு நமஸ்கரிச்சு ஆஸீர்வஜனம்
 ஆதானவும் செய்து விசுத்தனாய் மேவினான்
 ஜானகீ லக்ஷ்மண ஸம்யுக்தனாயுடன்
 கானனம் ப்றாபிச்ச ராமகுமாரனெ
 மானஸ சிந்திச்சு சிந்திச்சு அனுதினம்

2570

மானவ வீரனாயோரு பரதனும்
 ஸானுஜனாய் வஸிச்சீடினான் அத்தினம்
 நானா ஸுஹ்ருஜ் ஜனத்தோடும் அனாகுலம்
 தத்த வஸிஷ்ட முனிந்த்ரன் முனிகுல-
 ஸத்தமன்மாருமாய் வந்நு ஸபாந்திகே
 அர்ணோருஹாஸன ஸன்னிபனாம் முனி
 ஸ்வர்ணாஸனே மருவீடினான் ஆதரால்
 சத்ருக்ன ஸம்யுக்தனாய பரதனெ
 தத்த வருத்தி அந்நேரம் அவர்களும்

2580

மந்த்ரிகளோடும் புரவாஸிகளோடும்
அந்தரானந்தம் வளர்ந்நு மருவினார்
கும்பிட்டு நிந்ந பரத குமாரனோடு
அம்போஜ ஸம்பவ நந்தனன் சொல்லினான்

“தேச காலோச்சிதமாயுள்ள வாக்குகள்
தேசிகனாய ஞானாச சொல்லீடுவன்
ஸத்ய ஸந்தன் தவ தாதன் தசரதன்
ப்றுத்வீதலம் நினக்கத்ய நல்கீடினான்
புத்ராப்யுதயார்த்தமேஷ கைகேயிக்கு
தெத்தமாயோரு வரத்வயம் காரணம்
மந்த்ரபூர்வம் அபிஷேகம் நினக்கு ஞான்
மந்த்ரிகளோடும் அன்போடு செய்தீடுவன்
ராஜ்யம் அராஜகமாம் பவானால் இனி
த்யாஜ்யம் அல்லெந்நு தரிக்க குமார! நீ
தாத நியோகம் அனுஷ்டிக்கயும் வேணம்
பாதகம் உண்டாம் அதல்லாய்கில் ஏவனும்
ஒந்நொழியாதெ குணங்ஙள் நரன்மார்க்கும்
வந்நு கூடுந்நு குருப்ரஸாதத்தினால்”

2590

எந்நருள் செய்து வனிஷ்ட முனியோடு
நந்நாய் தொழுது உணர்த்திச்சு பரதனும்
“இந்நடியன்னு ராஜ்யம் கொண்டு கிம் பலம் ?
மன்னவன் ஆகுந்நதும் மம பூர்வஜன்.
ஞங்ஙள் அவனுடெ கிங்கரன்மார் அத்றே
நிங்ஙள் இதெல்லாம் அறிஞ்ஞல்லோ மேவுந்நு

2600

பரதன்றெ வனயாத்தற

நாளெப் புலர் காலே போகுந்நதுண்டு ஞான்.
நாளீக நேற்றனெ கொண்டிங்ஙு போருவான்
ஞானும் பவானும் அருந்தத் தேவியும்
நானா புரவாஸிகளும் அமாத்யரும்
ஆன தேர் காலாள் குதிரப்படயோடும்

- ஆனக சங்க படஹ வாத்யத்தொடும் 2610
 ஸோதர பூஸூர தாபஸ ஸாமந்த
 மேதின் பாலக வைச்ய சூத்ராதியும்
 ஸாதரமாசு கைகேயி ஒழிஞ்ஞுள்ள
 மாற்று ஜனங்ஙளும் ஆயிட்டு போகணம்
 ராமன் இங்ங ஆகமிச்சீடுவோளம் ருங்ஙள்
 பூமியில் தன்னெ சயிக்குந்நதேயுள்ள
 மூலபலங்ஙள் புஜிச்சு பஸிதவும்.
 ஆலேபனம் செய்து வல்க்கலவும் பூண்டு
 தாபஸவேஷம் தரிச்சு ஜட பூண்டு
 தாபம் கலர்ந்நு வஸிக்குந்நதேயுள்ள 2620
 இத்தம் பரதன் பறஞ்ஞுது கேட்டவர்
 எத்யும் நந்நு நந்நெந்நு சொல்லீடினார்
 சித்தே நினக்கிது தோந்நியது அதுபுதம்
 உத்தமன்மாரில் அதுபுத்தமன் அல்லோ நீ
 ஸாதுக்கள் ஏவம் புகழ்த்துந்நது நேரம்
 ஆதித்யதேவன் உதிச்சு, பரதனும்
 சத்ருக்னனோடு கூடெ புறப்பெட்டிது
 தத்ற ஸுமந்த்ர நியோகேன ஸையவும்
 ஸத்வரம் ராமனெக் காண்மான் நடந்நிது
 சித்தே நிறஞ்ஞு வழிஞ்ஞு மோதத்தொடும் 2630
 ராஜதாரங்ஙள் கௌஸல்யாதிகள் ததா
 ராஜீவ நேத்றனெக் காண்மான் நடந்நிது
 தாபஸ ஸ்நேஷ்டன் வஸிஷ்டனும் பத்னியும்
 தாபஸ வ்றுந்நேன ஸாகம் புறப்பெட்டு
 பூமி கிளர்ந்நு பொங்ஙீடும் பொடிகளும்
 வ்யோமனி செந்நு பரந்நு சமஞ்ஞிது
 ராகவ ஆலோகன ஆனந்த விவசராம்
 லோகர் அறிஞ்ஞில்ல மார்க்க கேதங்ஙளும்
 ஸ்றுங்கிவேராக்யா புரம் கெமிச்சீட்டுடன்
 கெங்காதடே செந்நு நிந்நு பெரும்பட 2640
 கேகயபுத்நீஸுதன் படயோடும் இங்ங

ஆகதனாயது கேட்டு குஹன் ததா
 சங்கித மானஸனாய் வந்நு தன்னுடெ
 கிங்கரன்மாரோடு சொந்நான் இது அந்நேரம்
 “பாண சாபாதி சஸ்த்றங்ஙளும் கைகொண்டு
 தோணிகள் ஒக்கே பெந்திச்சு ஸன்னத்தராய்
 நில்பின் எல்லாவரும் ஞானங்ங செந்நு
 கண்டு இப்போள் வருந்நதும் உண்டு வைகீடாதெ
 அந்திகே செந்நு வந்திச்சால் அவனுடெ
 அந்தர்கெதம் அறிஞ்ஞீடுந்நது உண்டல்லோ
 ராகவனோடு விரோதத்தினு எங்கிலோ
 போகருதாருமிவர் இனி நிர்ணயம்
 சுத்தரெந்நாகில் கடத்துகயும் வேணம்
 பத்ததிக்கேதும் விஷாதவும் கூடாதெ”
 இத்தம் விசாரிச்சுறச்சு குஹன் செந்நு
 ஸத்வரம் கால்க்கல் நமஸ்கரிச்சீடினான்
 நானா விதோபாயனங்ஙளும் காழ்ச்ச வச்சு
 ஆனந்த பூர்வம் தொழுது நிந்நீடினான்
 சீரம்பரம் க்கனஸ்யாமம் ஜடாதரம்.
 ஸ்ரீராம மந்த்ரம் ஜபந்தம் அனாரதம்
 தீரம் குமாரம் குமாரோபமம் மஹா-
 வீரம் ரகுவர ஸோதரம் ஸானுஜம்
 மாரஸமான சரீரம் மனோஹரம்
 காருண்ய ஸாகரம் கண்டு குஹன் ததா
 பூமியில் வீணு குஹோஹம் இத்யுக்த்வா
 ப்றணாமவும் செய்து பரதனும் அந்நேரம்
 உத்தாப்ய காடம் ஆலிங்க்ய ரகுநாத-
 பக்தம் வயஸ்யம் அனாமய வாக்யவும்
 உக்த்வா குஹனோடு பின்னெயும் சொல்லினான்
 உத்தம புருஷோத்தம்ஸ ரத்னம் பவான்
 ஆலிங்கனம் செய்துவல்லோ பவானெ
 லோக ஆலம்பன பூதனாகிய ராகவன்
 லக்ஷ்மீ பகவதி தேவிக்கொழிஞ்ஞு

2650

2660

2670

ஸித்திக்குமோ மற்றொருவர்க்கும் அதோர்க்க நீ
தன்யனாகுந்நது நீ புவனத்திங்கல்
இந்நு அதினில்லொரு ஸம்சயம் மல் ஸகே !
ஸோதரனோடும் ஜனகாத்மஜயோடும்
ஏதொரிடத்து நிந்நன்போடு கண்டிது
ராமனெ நீ, அவனெந்து பறஞ்ஞதும்.

நீ முதா ராமனோடெ எந்தொந்நு சொந்நதும்

2680

யாதொரு இடத்துறங்ங் ரகுநாயகன்
ஸீதயோடும் கூடி நீயவிடம் முதா
காட்டி தரிக” எந்நு கேட்டு குஹன் ததா
வாட்டமில்லாதொரு ஸந்தோஷ சேதஸா
பக்தன் பரதன் அத்யுத்தமன் எந்நு தன்
சித்தே நிரூபிச்சுடன் நடந்நீடினான்
யத்றஸுப்தோ நிசி ராகவன் ஸீதயா
தத்றகெத்வா குஹன் ஸத்வரம் சொல்லினான்
“கண்டாலுமெங்கில் குசாஸ்த்றுதம் ஸீதயா
கொண்டல் வர்ணன் தன் மஹா சயனஸ்தலம்”

2690

கண்டு பரதனும் முக்த பாஷ்போதகம்
தொண்ட விறச்சு ஸகத்கதம் சொல்லினான்
ஹா! ஸுகுமாரி! மனோஹரி! ஜானகீ !
ப்றாஸாத மூர்த்தி ஸுவர்ண தல்ப்பஸ்தலே
கோமள ஸ்னிக்த தவளாம்பராஸ்த்றுதே
ராமேண சேதே மஹாஸுகம் ஸா கதம்
சேதே குசமய விஷ்டரே நிஷ்டுரே
கேதேன ஸீதா மதீயாக்ர ஜன்மனா
மத்தோஷ காரணால் எந்நது சிந்திச்சு
மத்தேஹமாசு பரித்யஜிச்சீடுவன்

2700

கில்பிஷகாரிணியாய கைகேயி தன்
கர்பத்தில் நிந்நு ஜனிச்சொரு காரணம்
துஷ்க்றுதியாய் அதி பாபியாம் என்னெயும்
திக்கரிச்சீடினான் பின்னெயும் பின்னெயும்
ஜன்ம ஸாபல்யவும் வந்நிது அனுஜனு

நிர்மல மானஸன் பாக்யவான் எத்தயும்
 அக்ரஜன் தன்னெ பரிச்சரிச்செப்பொழும்
 வ்யக்ரம் வனத்தினு போயது அவனல்லோ
 ஸ்ரீராம தாஸ தாஸன்மார்க்கு தாஸனாய்
 ஆருட பக்தி பூண்டேஷ ஞானும் ஸதா
 நித்யவும் ஸேவிச்சு கொள்வன் எந்நால் வரும்
 மர்த்ய ஜன்மத்தில் பலமெந்நு நிர்ணயம்
 சொல்லு நீயென்னோடு எவிடெ வஸதி
 கௌஸல்யா தனயன் அவிடேய்க்கு வைகாதெ
 செந்நு ஞானிங்ங் கூட்டிகொண்டு போருவன்”

2710

எந்நது கேட்டு குஹனும் உரசெய்தான்
 “மங்கல தேவதா வல்லபன் தங்கலிந்நு
 இங்ஙனெயுள்ளொரு பக்தியுண்டாகயால்
 புண்யவான்மாரில் வச்சக்ரேஸரன் பவான்
 நிர்ணயம் எங்கிலோ கேள்க்க மஹாமதே!

2720

கெங்காநதி கடந்நால் அடுத்து எத்தயும்
 மங்கலமாயுள்ள சித்த கூடாச்சலம்
 தன்நிகடே வஸிக்குந்நிது ஸீதயா
 தன்னுடெ ஸோதரனோடும் யதாஸுகம்
 இத்தம் குஹோக்திகள் கேட்டு பரதனும்
 தத்த கெச்சாமஹே சீக்தம் ப்றியஸகே!
 தர்த்தும் அமர்த்ய தடினியெ ஸத்வரம்
 கர்த்தும் உத்யோகம் ஸமர்த்தோ பவாத்ய நீ”

ஸ்ஸுத்வா பரதவாக்யம் குஹன் ஸாதரம்
 கெத்வா விபுத நதியெக் கடத்துவான்
 ப்றுத்ய ஜனத்தோடு கூடெ ஸஸம்ப்ரமம்

2730

விஸ்தாரயுக்தம் மஹாக்ஷேபணீயுதம்
 அஞ்ஜஸா கூலதேசம் நிறச்சீடினான்
 அஞ்ஞாறு தோணி வருத்தி நிரத்தினான்
 ஊற்றமாயோரு துழயும் எடுத்ததில்
 ஏற்றம் வலியொரு தோணியில் தான் முதா
 சத்துக்னனையும் பரதனையும் முனி-

ஸத்தமனாய வஸிஷ்டனேயும் ததா
 ராம மாதாவாய கௌஸல்ய தன்னெயும்
 வாமசீலாங்கியாம் கைகேயி தன்னெயும் 2740
 உத்தமயாம் ஸுமித்தா தேவி தன்னெயும்
 ப்றுத்வீச பத்னிமார் மற்றுள்ளவரெயும்
 பக்த்யா தொழுது கரேற்றி மந்தம் துழஞ்ஞ
 அஸ்தபீத்யா கடத்தீடினான் ஆதரால்
 உம்பர் தடினியெ கும்பிட்டு அனாகுலம்
 மும்பே நடந்நிது வன்படயும் ததா
 சீக்தம் பரத்வாஜ தாபஸேந்த்ற ஆஸ்றமம்
 வ்யாக்றகோவ்றுந்த பூர்ணம் விரோதம் வினா
 ஸம்ப்ராப்ய ஸம்ப்ரீதனாய பரதனும்
 வன்படயொக்கவே தூரெ நிறுத்தீடினான் 2750
 தானும் அனுஜனுமாய் உடஜாங்கனே
 ஸானந்தம் ஆவேச்ய நிந்நோர் அனந்தரம்
 உஜ்வலந்தம் மஹா தேஜஸம் தாபஸம்
 விஜ்வராத்மானம் ஆஸீனம் விதிஸமம்
 த்றுஷ்ட்வா னனாம ஸாஷ்டாங்கம் ஸஸோதரம்
 புஷ்டபக்த்யா பரத்வாஜ முனீஸ்வரம்
 ஜ்ஞாத்வா தசரத நந்தனம் பாலகம்
 ப்றீத்யைவ பூஜயாமாஸ முனீந்த்ரனும்
 ஹ்றுஷ்ட வாச்சா குசல ப்ரஸ்னவும் செய்து
 த்றுஷ்ட்வா ததா ஜடவல்க்கல தாரிணம் 2760
 துஷ்டிகலர்ந்நருள் செய்தான் இதெந்தடோ !
 கஷ்டம் இக்கோப்பு உபபன்னம் அல்லொட்டுமே
 ராஜ்யவும் பாலிச்சு நானா ஜனங்ஙளால்
 பூஜ்யனாயோரு நீயெந்தினாய் இங்ஙனெ
 வல்க்கலவும் ஜடயும் பூண்டு தாபஸ-
 முக்ய வேஷத்தெ பரிக்ரஹிச்சீடுவான்
 எந்தொரு காரணம் வன்படயோடும்
 ஆஹந்த ! வனாந்தரே வந்நநு சொல்லு நீ
 ஸ்றுத்வா பரத்வாஜ வாக்யம் பரதனும்

இத்தம் முனிவரன் தன்னோடு சொல்லினான் 2770
 “நின் திருவுள்ளத்தில் ஏறாதே லோகத்தில்
 எந்தொரு வறுத்தாந்தம் உள்ளு மஹாமுனே
 எங்கிலும் வாஸ்தவம் ஞான் உணர்த்திப்பன்
 இனி ஸங்கடம் போவான் அனுக்ரஹிக்கேணமே
 ராமாபிஷேக விக்னத்தினு காரணம்
 ராமபாதாப்ஜங்ஙளாண தபோநிதே
 ஞான் ஏதுமேயொந்நறிஞ்ஞீல ராகவன்
 கானனத்தின்னு எழுந்நள்ளுவான் மூலவும்
 கேகய புத்றியாம் அம்ம தன் வாக்காய
 காகோள வேகமே மூலம் அதினுள்ளு 2780
 இப்போள் அசுத்தனோ சுத்தனோ ஞானதின்
 இப்பாத பத்மம் ப்றமானம் தயாநிதே!
 ஸ்ரீராமசந்தரனு ப்றுத்யனாய் தல்ப்பாத
 வாரிஜயுகம்மம் பஜிக்கென்னியே மம
 மற்றுள்ள போகங்ஙளால் எந்தொரு பலம்
 முற்றும் அதின்னொழிஞ்ஞில்லொரு காம்சுஷிதம்
 ஸ்ரீராகவன் சரணாந்திகே வீணு ஸம்பாரங்ஙள்
 எல்லாம் அவிடெ ஸமர்ப்பிச்சு
 பெளர வஸிஷ்டாதிகளோடு கூடவே
 ஸ்ரீராமசந்த்றனு அபிஷேகவும் செய்து 2790
 ராஜ்யத்தினு ஆசு கூட்டிகொண்டு போயிட்டு
 பூஜ்யனாம் ஜ்யேஷ்டனெ ஸேவிச்சு கொள்ளுவன்
 இங்ஙனெ கேட்டு பரதவாக்யம் முனி
 மங்கலாத்மானமேனம் புணர்ந்நீடினான்
 சும்பிச்சு மூர்த்தனி ஸந்தோஷிச்சருளினான்
 “கிம் பெஹுனா வத்ஸ! வ்றுத்தாந்தம் ஒக்கெ ஞான்
 ஜ்ஞானத்துசா கண்டறிஞ்ஞரிக்குந்நிது
 மானஸே சோகமுண்டாகொலா கேள்க்க நீ
 லக்ஷ்மணனெக்காள் நினக்கேறுமே பக்தி
 லக்ஷ்மீபதியாய ராமங்கல் நிர்ணயம் 2800
 இந்நினி ஸல்க்கரிச்சீடுவன் நின்னெ ஞான்

வந்ந படயோடும் இல்லொரு ஸம்சயம்
 ஊனும் கழிஞ்ஞிங்ங உறங்கிப்புலர் காலே
 வேணம் ரகுநாதனெ செந்நு கூப்புவான்”
 “எல்லாமருள் செய்தவண்ணம் எனிக்கதின்
 இல்லொரு வைமுக்யமெந்நு” பரதனும்
 கால்கழுகி ஸமாச்சம்ய முனீந்த்ரனும்
 ஏகாக்ர மானஸனாய் அதி வித்ருதம்
 ஹோம கேஹஸ்தனாய் த்யானவும் செய்திது

2810

காம ஸுரபியெ தல்கூணே கானனம்
 தேவேந்த்ரலோக ஸமானமாய் வந்நிது
 தேவகளாய் சமஞ்ஞ தருக்களும்
 தேவ வனிதமாராயி லதகளும்
 பாவனா வைபவம் எத்தயும் அத்துதம்
 பக்த பக்ஷயாதி பேயங்கள் போஜ்யங்ஙளும்
 புக்தி ப்ரஸாதனம் மற்றும் பெஹுவிதம்
 போஜனசாலகள் ஸேனாக்ருஹங்ஙளும்
 ராஜகேஹங்ஙளும் எத்த மனோஹரம் !
 ஸ்வர்ண ரத்னவ்றாத நிர்மிதம் ஒக்கவே
 வர்ணிப்பதின்னு பணியுண்டு அனந்தனும்
 கர்மணா சாஸ்த்ற துஷ்டேன வஸிஷ்டனெ
 ஸம்மோதமோடு பூஜிச்சிது மும்பினால்
 பஸ்சாத் ஸஸையம் பரதம் ஸஸோதரம்
 இச்சானு ரூபேண பூஜிச்சு அனந்தரம்
 த்றுப்தராய் தத்த்ற பரத்வாஜ மந்திரே
 ஸுப்தராயார் அமராவதி ஸன்னிபே
 உத்தானவும் செய்து உஷஸி நியமங்ஙள்
 க்றுத்வா பரத்வாஜ பாதங்ஙள் கூப்பினார்
 தாபஸன் தன்னோடு அனுஞ்ஞயும் கைக்கொண்டு
 பூபதி நந்தனன்மாரும் புறப்பெட்டு
 சித்த்ற கூடாச்சலம் ப்றாப்ய மஹாபெலம்
 தத்த்ற பார்ப்பிச்சு தூரே கிஞ்சித் அந்திகே
 மித்த்றமாயோரு குஹனும் ஸுமந்த்றனும்

2820

2830

சத்றுக்னனும் தானுமாயிப் பரதனும்
 ஸ்ரீராம ஸந்தர்சன ஆகாம்ஷ்யா மந்தம்
 ஆராஞ்ஞ நானா தபேபாதன மண்டலே
 காணாது ஓரோரோ முனிவரன்மாரோடு
 தாணு தொழுது சோதிச்சம் அத்யாதரம்
 குற்ற வாழுந்நு ரகூத்தமன் அத்ற
 ஸௌமித்திரியோடும் மஹீ புத்திரியோடும் முதா ?

2840

உத்தமனாய பரத குமாரனோடு
 உத்தரம் தாபஸன்மாரும் அருள் செய்து
 உத்தரதீரே ஸுரஸரித: ஸ்தலே
 சித்தகூடாத்ரி தன் பார்ச்வே மஹாஸ்றமே
 உத்தம பூருஷன் வாழுந்நிதெந்நு கேட்டு
 எத்தையும் கௌதுகத்தோடு பரதனும்
 தற்றைவ செந்ந நேரத்து காணாய் வந்நு
 அத்யத்புதமாய ராமசந்த்ராஸ்றமம்
 புஷ்ப பல தல பூர்ண வல்லீதரு-
 சஷ்ப ரமணீய கானன மண்டலே
 ஆம்ற கதளி பெகுள பனஸங்ஙங்
 ஆம்றாத கார்ஜுன நாக புன்னாகங்ஙங்
 கேர பூகங்ஙங்ங் கோவி தாரங்ஙங்ங்
 ஏரண்ட சம்பகாசோக தாலங்ஙங்ங்
 மாலதி ஜாதி ப்றமுக லதாவலீ
 சாலிகளாய தமால ஸாலங்ஙங்ங்
 ப்றுங்காதி நானாவிஹங்க நாதங்ஙங்ங்
 துங்க மாதங்க புஜங்க ப்ளவங்க
 குரங்காதி நானா ம்றுக வ்றாத லீலயும்
 பங்க்யா ஸமாலோக்ய தூரெ பரதனும்
 வ்றுக்ஷாக்ர ஸம்லக்ன வல்க்கலாலங்க்றுதம்
 புஷ்கராக்ஷாஸ்றமம் பக்த்யா வணங்ஙினான்
 பாக்யவானாய பரதன் அது நேரம்
 மார்க்க ரஜஸி பதிஞ்ஞ காணாய் வந்நு
 ஸீதா ரகுநாத பாதாரவிந்தங்ஙங்

2850

2860

நூதனமாய் அதி சோபனம் பாவனம்
 அங்குசாப்ஜ த்வஜ வஜ்ற மத்ஸ்யாதி கொண்டு
 அங்கிதம் மங்கலம் ஆனந்த மக்னனாய்
 வீணுருண்டும் பிணஞ்ஞம் கரஞ்ஞம் ததா
 ரேணு தன் மௌலியில் கோரியிட்டிடினான்
 தன்யோஹம் இந்நஹோ! தன்யோஹம் இந்நஹோ!

2870

முன்னம் மயாக்றுதம் புண்ய பூரம் பரம்
 ஸ்ரீராம பாத பத்மாஞ்சிதம் பூதலம்
 ஆரால் எனிக்கு காண்மான் அவகாசவும்
 வந்நிதல்லோ முஹூரிப்பாத பாம்ஸுக்கள்
 அன்வேஷணம் செய்து உழலுந்நிது ஏற்றவும்
 வேதாவும் ஈசனும் தேவ கதம்பவும்
 வேதங்ஙளும் நாரதாதி முனிகளும்

இத்தமோர்த்து அத்புத ப்றேம ரஸாப்ஸுத-
 சித்தனாய் ஆனந்த பாஷ்பா குலாக்ஷனாய்

2880

மந்தமந்தம் பரமாஸ்றம ஸன்னிதௌ
 செந்நு நிந்நோரு நேரத்து காணாயிது
 ஸுந்தரம் ராமசந்த்ரம் பரமானந்த-
 மந்திரம் இந்த்ராதி வ்றுந்தாரக வ்றுந்த
 வந்திதம், இந்திரா மந்திரோர: ஸ்தலம்
 இந்த்ராவரஜம் இந்தீவர லோசனம்
 தூர்வா தளநிப ஸ்யாமளம் கோமளம்
 பூர்வஜம் நீல நளின தலேக்ஷணம்
 ராமம் ஜடாமகுடம் வல்க்கலாம்பரம்

ஸோம பிம்பாப ப்றஸன்ன வக்த்ராம்புஜம்

2890

உத்யத் தருணாருண ஆயுத சோபிதம்
 வித்யுத் ஸமாங்கியாம் ஜானகியாயொரு
 வித்யயுமாய் வினோதிச்சிரிக்குந்நொரு
 வித்யோதமானம் ஆத்மானம் அவ்யாகுலம்
 வக்ஷஸி ஸ்ரீவத்ஸ லக்ஷணம் அவ்யயம்
 லக்ஷ்மீநிவாஸம் ஜகன்மயம் அச்சுதம்
 லக்ஷ்மண ஸேவித பாதபங்கேருஹம்

லக்ஷ்மண லக்ஷய ஸ்வரூபம் புராதனம்
 தக்ஷாபரி ஸேவிதம் பக்ஷிந்த்ர வாஹனம்
 ரக்ஷோ வினாசனம் ரக்ஷா விச்சக்ஷணம்
 சக்ஷா: ஸ்றவண ப்றவர பல்யங்ககம்
 குக்ஷிஸ்தித அனேக பத்மஜாண்டம் பரம்
 காருண்ய பூர்ணம் தசரத நந்தனம்
 ஆரண்ய வாஸ ரஸிகம் மனோஹரம்
 துக்கவும் ப்றீதியும் பக்தியும் கைகொண்டு
 த்றுக்கால்கல்வீணு நமஸ்கரிச்சீடினான்
 ராமன் அவனெயும் சத்றுக்னனேயும்
 ஆமோதால் எடுத்து நிவர்த்தி ஸஸம்ப்ரமம்
 தீர்க்க பாஹலிக்களால் ஆலிங்கனம் செய்து
 தீர்க்க நிச்வாஸவும் அன்யோன்யம் உள்கொண்டு
 தீர்க்க நேத்றங்ஙளில் நிந்நு பாஷ்போதகம்
 தீர்க்க காலம் வார்த்து ஸோதரன்மாரெயும்
 உத்ஸங்க ஸீம்னி சேர்த்து புனரபி
 வத்ஸங்ஙளும் அணச்ச ஆனந்த பூர்வகம்
 தத்ஸங்கம் ஏறெயுள்ளோரு ஸௌமித்திரியும்
 தத்ஸமயே பரதாங்க்றிகள் கூப்பினான்
 சத்றுக்னனும் அதிபக்தி கலர்ந்நு
 ஸௌமித்திரி தன் பாதாம்புஜங்ஙள் கூப்பீடினான்
 உக்ர த்றுஷார்த்தமாராய பசுகுலம்
 அக்ரே ஜலாசயம் கண்டபோலெ ததா
 வேகேன ஸன்னிதௌ செந்நாசு கண்டிது.
 ராகவன் தன்திருமேனி மனோத்றுதம்
 ரோதனம் செய்யுந்ந மாதவினெக் கண்டு
 பாதங்ஙளில் நமிச்சான் ரகுநாதனும்
 எத்றயும் ஆர்த்தி கைகொண்டு கௌஸல்யயும்
 புத்றனு பாஷ்ப தாரா அபிஷேகம் செய்து
 காடம் ஆச்லிஷ்ய சிரஸி முகர்ந்நுடன்
 ஊடமோதம் முலயும் சுரந்நு ததா
 அன்யராயுள்ளோரு மாத்று ஜனத்தெயும்

2900

2910

2920

- பின்னே நமஸ்கரிச்சீடினான் ஆதரால் 2930
 லக்ஷ்மணன் தானும் அவ்வண்ணம் வணங்வினான்
 லக்ஷ்மீஸமயாய ஜானகி தன்னெயும்,
 காடம் ஆஸ்லிஷ்ய கௌஸல்யாதிகள்
 ஸமாருடகேதம் துடச்சீடினார் கண்ணு நீர்
 தற்ற ஸமாகேதம் த்றுஷ்ட்வா குருவரம்
 பக்த்யா வஸிஷ்டம் ஸாஷ்டாங்கம் அம்மாறுடன்
 நத்வா ரகூத்தமன் ஆசு சொல்லீடினான்
 “எத்தையும் பாக்கயவான் ஞானெந்நு நிர்ணயம்
 தாதனு ஸௌக்யமல்லீ? நிஜமானஸே
 கேதமுண்டோ புனர் என்னெப் பிரிகயால் ? 2940
 எந்தொந்நு சொந்நது என்னோடு சொல்லீடுவான்
 எந்து ஸௌமித்திரியெக் கொண்டு பறஞ்ஞதும் ?”
 ராம வாக்யம் கேட்டு சொந்நான் வஸிஷ்டனும்
 “தீமதாம் ஸ்ரேஷ்ட! தாத உதந்தமாசு கேள்
 நின்னெ பிரிஞ்ஞது தன்னெ நிருபிச்சு
 மன்னவன் பின்னெயும் பின்னெயும் துக்கிச்சு
 ராம ராமேதி ஸீதேதி குமாரேதி
 ராமேதி லக்ஷ்மணேதி ப்றலாபம் செய்து
 தேவலோகம் செந்நு புக்கானறிக நீ
 தேவபோகேன ஸுகிப்பு ஸந்துஷ்டனாய்”. 2950
 கர்ணசூலாபம் குருவசனம் ஸமாகர்ணய
 ரகுவரன் வீணிது பூமியில்
 தல்கூணம் உச்சைர் விலாபிச்சிது ஏற்றவும்
 லக்ஷ்மணனோடும் ஜனனி ஜனங்ஙளும்
 துக்கம் ஆலோக்ய மற்றுள்ள ஜனங்ஙளும்
 ஒக்கெ வாவிட்டு கரஞ்ஞ துடங்வினார்
 ஹா ! தாத ! மாம் பரித்யஜ்ய விதிவசால்
 ஏதொரு திக்கினு போயிதய்யோ! பவான்
 ஹா ! ஹா! ஹதோஹம் அனாதோஸ்மி மாம் இனி
 ஸ்னேஹேன லாளிப்பதாரு அனுவாஸரம் 2960
 தேஹம் இனி த்யஜிச்சீடுந்நது உண்டு ஞான்

அயோத்யா காண்டம்

மோஹம் எனிக்கினியில்ல ஜீவிக்கயில்”
 ஸீத்யும் ஸௌமித்ரி தானும் அவ்வண்ணமே
 ரோதனம் செய்து வீணீடினார் பூதலே
 தத்தசாயாம் வஸிஷ்டோக்திகள் கேட்டவர்
 உள்தாபமொட்டு சுருக்கி மருவினார்
 மந்தாகினியில் இறங்கி குளிச்சவர்.
 மந்தேதரம் உதக க்றியயும் செய்தார்
 பிண்டம் மது ஸஹிதேங்குதீ ஸல்பல
 பிண்யாக நிர்ம்மிதான்னம் கொண்டு வச்சிது
 யாதொரன்னம் தான் புஜிக்குந்நதும் அது
 ஸாதரம் நல்ஈ-பித்ருக்கள்கும் எந்நல்லோ
 வேதஸ்ம்றுதிகள் விதிச்சது எந்நோர்த்து அதி
 கேதேன பிண்டதானானந்தரம் ததா
 ஸ்னானம் கழிச்ச புண்யாஹவும் செய்தத
 ஸ்னானாதனந்தரம் ப்ராபிச்சிது ஆஸ்றமம்
 அந்நு உபவாஸவும் செய்திது எல்லாவரும்
 வந்நு உதிச்சீடினான் ஆதித்ய தேவனும்
 மந்தாகினியில் குளிக்குத்து ஸந்த்யயும்
 வந்திச்ச போந்நாஸ்றமே வஸிச்சீடினார்

2970

2980

பரத ராகவ ஸம்வாதம்

அந்நேரம் ஆசு பரதனும் ராமனெ
 செந்நு தொழுது பறஞ்ஞு துடங்வினான்
 “ராம! ராம! ப்றபோ! ராம! மஹாபாக!
 மாமக வாக்யம் செவி தந்நு கேள்க்கணம்
 உண்டடியனு அபிஷேக ஸம்பாரங்ஙன்
 கொண்டு வந்நிட்டது கொண்டினி வைகாதெ
 செய்க வேணம் அபிஷேகவும் பாலனம்
 செய்க ராஜ்யம் தவ பைத்தம் யதோசிதம்
 ஜ்யேஷ்டனல்லோ பவான் கூத்திரியானாம்
 அதிஸ்றேஷ்டமாம் தர்ம்ம ப்றஜா பரிபாலனம்

2990

அஸ்வ மேதாதியும் செய்து கீர்த்யா சிரம்
 விஸ்வமெல்லாம் பரத்திக் குலதந்தவே
 புற்றரேயும் ஜனிப்பிச்சு ராஜ்யம் நிஜ-
 புற்றங்கலாக்கி வனத்தினு போகணம்
 இப்போள் அனுசிதம் அத்றே வனவாஸம்
 அப்புத விக்ரம! நாத! ப்ரஸீதமே! .

மாதாவு தன்னுடெ துஷ்க்ருதம் தாவக
 சேதஸி சிந்திக்கருது தயாநிதே!”

ப்ராதாவு தன்னுடெ பாதாம்புஜம்

சிரஸ்யாதாய பக்தி பூண்டு இத்தம் அருள் செய்து

3000

தெண்டநமஸ்காரவும் செய்து நிந்நிது

பண்டிதனாய பரத குமாரனும்

உத்தாப்ய ராகவன் உத்ஸங்கம் ஆரோப்ய

சித்தமோதேன புணர்ந்நு சொல்லீடினான்:

“மத்வாக்யம் அத்ற கேட்டாலும் குமார! நீ

யத் த்வயோக்தம் மயா தத்த தைவ ஸ்றுதம்

தாதன் என்னெ பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம்

ப்ரீதனாய் கானனவும் வாழ்கெந்நு சொல்லினான்

பித்றா நினக்கு ராஜ்யம் மாத்து ஸம்மதம்

தெத்தமாயீ புனர் எந்நது காரணம்

3010

சேதஸா பார்க்கில் நமுக்கிருவர்க்கும்

இத்தாத நியோகம் அனுஷ்டிக்கயும் வேணம்

யாதொருத்தன் பித்று வாக்யத்தெ லெங்கிச்சு

நீதிஹீனம் வஸிக்குந்நிது பூதலே

ஜீவன் ம்றுதன் அவன் பின்னெ நரகத்தில்

மேவும் மரிச்சாலும் இல்லொரு ஸம்சயம்

ஆகயால் நீ பரிபாலிக்க ராஜ்யவும் :

போக ஞான் தண்டகம் தன்னில் வாணீடுவன்”

ராமவாக்யம் கேட்டு சொந்நான் பரதனும்:

“காமுகனாய தாதன் மூடமானஸன்

3020

ஸத்ரீஜிதன் ப்ராந்தன் உன்மத்தன் வயோதிகன்

ராஜபாவம் கொண்டு ராஜஸு மானஸன்

சொந்நவாக்யம் க்ராஹ்யமல்ல மஹாமதே!
மன்னவனாய் பவான் வாழ்க மடியாதே”

எந்நு பரதவாக்யம் கேட்டு ராகவன்
பின்னெயும் மந்தஸ்மிதம் செய்து சொல்லினான்

“பூமி பர்த்தா பிதா நாரீஜிதனல்ல
காமியுமல்ல முடாத்மாவுமல்ல கேள்

தாதன் அஸத்ய பயம் கொண்டு செய்ததின்

ஏதுமே தோஷம் பறயருது ஓர்க்க நீ

3030

ஸாது ஜனங்ஙள் நரகத்திலும் அதி

பீதிபூண்டிடும் அஸத்யத்தில் மானஸே”

“எங்கில் ஞான் வாழ்வன் வனே நிந்திருவடி

ஸங்கடமென்னியே ராஜ்யவும் வாழுக”

ஸோதரன் இத்தம் பறஞ்ஞ அது கேட்டு

அதிஸாதரம் ராகவன் தானும் அருள் செய்து

“ராஜ்யம் நினக்கும், எனிக்கு விபினவும்

பூஜ்யனாம் தாதன் விதிச்சிது முன்னமே

வ்யத்யயமாய் அனுஷ்டிச்சால் நமுக்கது

ஸத்ய விரோதம் வருமெந்நு நிர்ணயம்”

3040

“எங்கில் ஞானும் நின் திருவடி பின்னாலே

கிங்கரனாய் ஸுமித்ராத்மஜனெப் போலே

போருவன் கானனத்தினு அது அருதெங்கில்

சேருவன் செந்நு பரலோகம் ஆசு ஞான்

நித்யோபவாஸேன தேஹம் உபேக்ஷிப்பன்

இத்யேவம் ஆத்மனி நிச்சயிச்சந்திகே”

தெர்ப்ப விரிச்சு கிழக்கு திரிஞ்ஞ நிந்நு

அப்போள் வெயிலத்து புக்கு பரதனும்

நிர்பெந்த புத்தி கண்டப்போள் ரகுவரன்

தத் போதனார்த்தம் நயனாந்த ஸம்ஜஞ்யா

3050

சொந்நான் குருவினோடப்போள் வனிஷ்டனும்

செந்நு கைகேயி ஸுதனோடு சொல்லினான்

“முடனாய் டொலா கேள்க்க நீயெங்கிலோ

கூடமாயோரு வ்றுத்தாந்தம் ந்றுபாத்மஜ!

ராமனாகுந்நது நாராயணன் பரன்
 தாமரஸோத்பவன் அர்த்திக்க காரணம்
 பூமியில் சூர்ய குலத்தில் அயோத்யயில்
 பூமி பாலாத்மஜனாய் பிறந்நிது
 ராவணனெ கொந்நு தர்மத்தெ ரக்ஷிச்சு
 தேவகனெப் பரிபாலிச்சு கொள்ளுவான்
 யோகமாயா தேவியாயது ஜானகி
 போகி ப்றவரனாகுந்நது லக்ஷ்மணன்
 லோகமாதாவும் பிதாவும் ஜனகஜா
 ராகவன்மார் எந்நறிக வழிபோலெ
 ராவணனெக் கொல்வதின்னு வனத்தினு
 தேவகார்யார்த்தம் புறப்பெட்டு ராகவன்
 மந்தரவாக்யவும் கைகேயி சித்த-
 நிர்பந்தவும் தேவக்றுதம் எந்நறிக நீ
 ஸ்ரீராமதேவ நிவர்த்தனத்திங்கல்
 உள் ஆக்ரஹம் நீயும் பரித்யஜிச்சீடுக
 காரண புருஷானுஜ்ஞயா ஸத்வரம்
 நீ ராஜதானிக்கு போகமடியாதெ
 மந்த்றிகளோடும் ஜனனீ ஜனத்தோடும்
 அந்தமில்லாத படயோடும் இப்பொழெ
 செந்நு அயோத்யாபுரி புக்கு வஸிக்க நீ
 வந்நீடும் அக்ரஜன் தானும் அனுஜனும்
 தேவியும் ஈரேழு ஸம்வத்ஸராவதெள
 ராவணன் தன்னெ வதிச்சு ஸபுத்தகம்”

3060

3070

இத்தம் குருக்திகள் கேட்டு பரதனும்
 சித்தே வளர்ந்நொரு விஸ்மயம் கைகொண்டு
 பக்த்யா ரக்ஷத்தம ஸன்னிதெள ஸாதரம்
 கெத்வா முஹூர் நமஸ்க்ருத்வா ஸஸோதரம்
 “பாதுகாம் தேஹி ராஜேந்த்ர! ராஜ்யாய தே!
 பாதபுத்யா மம ஸேவிச்சு கொள்ளுவன்
 யாவத் தவாகெமனம் தேவ! தேவ! மே

3080

தாவதேவானாரதம் பஜிச்சீடுவன்”
 இத்தம் பரதோக்தி கேட்டு ரகூத்தமன்
 பொல்த்தாரடிகளில் சேர்த்த மெதியடி
 பக்திமானாய பரதனு நல்கினான்
 நத்வா பரிக்ரஹிச்சீடினான் தம்பியும்
 உத்தம ரத்ன விபூஷித பாதுகாம்
 உத்தமாங்கே சேர்த்து ராம நரேந்த்ரனெ
 பக்த்யா ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்கரிச்சு
 உத்தாய வந்திச்சு சொந்நான் ஸகத்ஸகதம்
 “மன்வப்த பூர்ணே ப்றதம தினே பவான்
 வந்நதிலெந்நு வந்நீடுகில் பின்னெ ஞான்
 அன்ய திவஸம் உஷஸி ஜ்வலிப்பிச்சு
 வஹ்னியில் சாடி மரிக்குந்நதுண்டல்லோ”

3090

எந்நது கேட்டு ரகுபதியும் நிஜ-
 கண்ணுந்நும் துடச்சன்போடு சொல்லினான்
 “அங்ஙனெ தன்னெ ஒரு அந்தரமில்ல
 அதினங்ங ஞான் அந்நு தன்னே வரும் நிர்ணயம்”
 எந்நருள் செய்து விடயும் கொடுத்திது
 தன்யன் பரதன் நமஸ்கரிச்சீடினான்
 பின்னெ ப்ரதக்ஷிணவும் செய்து வந்திச்சு
 மந்தேதரம் புறப்பெட்டு பரதனும்
 மாற்று ஜனங்ஙளும் மந்த்றிவரன்மாரும்
 ப்ராதாவும் ஆச்சார்யனும் மஹாஸேனயும்
 ஸ்ரீராமதேவனெ சேதஸி சேர்த்து கொண்டு
 ஆருடமோதேன கொண்டு போயீடினார்
 ஸ்ருங்கிவேராதிபனாய குஹனேயும்
 மங்கலவாச்சா பறஞ்ஞயச்சீடினான்
 முன்பில் நடந்நு குஹன் வழிகாட்டுவான்
 பிம்பே பெரும்படயும் நடக்கொண்டிது
 கைகேயிதானும் ஸுதானுவாதம் கொண்டு
 சோகம் அகந்நு நடந்நு மகனுமாய்

3100

3110

கெங்க கடந்து குஹானுவாதேன நாலு-
அங்கபடயோடும் கூடெ குமாரன்மார்
செந்நு அயோத்யாபுரி புக்கு ரகுவரன்
தன்னெயும் சிந்திச்சு சிந்திச்சு அனுதினம்

3120

பக்த்யா விசுத்த புத்யா புரவாளிகள்
நித்ய ஸுகேன வஸிச்சிது எல்லாவரும்
தாபஸவேஷம் தரிச்சு பரதனும்
தாபேன சத்றுக்னனும் வ்றதத்தோடுடன்
செந்நு நந்திக்ராமம் அன்போடு புக்கிது.
வந்நிதானந்தம் ஜகத்வாளிகள்க் கெல்லாம்
பாதுகம் வச்சு ஸிம்ஹாஸனே ராகவ-

பாதங்ஙள் எந்நு ஸங்கல்பிச்சு ஸாதரம்
கெந்த புஷ்பாத்யங்கள் கொண்டு பூஜிச்சு கொண்டு

3130

அந்திகே ஸேவிச்சு நிந்நார் இருவரும்
நானா முனிஜன ஸேவிதனாய் ஒரு
மானவ வீரன் மனோஹரன் ராகவன்
ஜானகியோடும் அனுஜனோடும் முதா
மானஸானந்தம் கலர்ந்நு சிலதினம்,
சித்தகூடாச்சலே வானோர் அனந்தரம்
சித்தே நிருபிச்சு கண்டு ரகுவரன்
மித்த வர்க்கங்ஙள் அயோத்யயில் நிந்நு
வந்நெத்தும் இவிடெயிருந்தால் இனியுடன்
ஸத்வரம் தண்டகாரண்யத்தினாய் கொண்டு
பெத்தமோதம் கெமிச்சீடுக வேண்டதும்

3140

இத்தம் விசார்ய தரித்தீஸுதயும்
அத்யுத்தமனாய ஸௌமித்திரியுமாய்த்-
ததா தத்யாஜ சித்த கூடாச்சலம் ராகவன்
ஸத்யஸந்தன் நடகொண்டான் வனாந்தரே

அத்றியாஸ்றம ப்றவேசம்

அத்றி தன் ஆஸ்றமம் புக்கு முனீந்த்ரனெ
பக்த்யா நமஸ்கரிச்ச ரகுநாதனும்

“ராமோஹம் அத்ய தன்யோஸ்மி மஹாமுனே!
ஸ்ரீமல்பதம் தவ காணாய காரணம்”

ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு நாராயணன் பரன்
மோக்ஷதன் எந்நதறிஞ்ஞ முனீந்த்ரனும்

3150

பூஜிச்சிது அர்க்ய பாத்யாதிகள் கொண்டு தம்
ராஜீவ லோசனம் ப்ராத்று பார்யான்விதம்
சொல்லினான் பூபால நந்தனன்மாரோடு:

“சொல்லெழும் என்னுடெ பத்னியுண்டத்ற கேள்
எத்றயும் வ்றுத்த தபஸ்வினிமாரில் வச்ச

உத்தமயாய தர்ம்மஜ்ஞா தபோதனா

பர்ண சாலாந்தர் க்ருஹே வஸிக்குந்நிது

செந்நு கண்டாலும் ஜனக ந்றுபாத்மஜே!”

எந்நது கேட்டு ராமாஜ்ஞயா ஜானகி

செந்நு அனஸூரியா பதங்ஙள் வணங்ஙினாள்

3160

“வத்ஸே ! வரிகரிகே ஜனகாத்மஜே!

ஸல்ஸங்கமம் ஜன்ம ஸாபல்யம் ஓர்க்க நீ”

வத்ஸே பிடிச்ச சேர்த்து ஆலிங்கனம் செய்து

தத் ஸ்வபாவம் தெளிஞ்ஞா முனிபத்னியும்

விஸ்வ கர்மாவினால் நிர்மிதமாயொரு

விஸ்வ விமோஹனமாய துகூலவும்

குண்டலவும் அங்க ராகவும் எந்நிவ

மண்டனார்த்தம் அனஸூரிய நல்கீடினாள்

“நந்நு பாதிவ்றத்யம் ஆஸ்றித்ய ராகவன்

தன்னோடு கூடெ நீ போந்நதும் உத்தமம்

3170

காந்தி நினக்கு குறயாய்கொரிக்கலும்

சாந்தனாகும் தவ வல்லபன் தன்னொடும்

செந்நு மஹா ராஜதானியஹம் புக்கு

நந்நாய் ஸுகிச்ச ஸுச்சிரம் வஸிக்க நீ”

இத்தம் அனுகரஹவும் கொடுத்தாதரால்
 பர்த்துரக்ரே கெமிக்கெந்நு அயச்சீடினாள்
 ம்றுஷ்டமாய் மூவரையும் புஜிப்பிச்சத
 துஷ்டிகலர்ந்நு தபோதனன் அத்றியும்
 ஸ்ரீராமனோடு அருள்செய்து “பவானஹோ
 நாராயணன் ஆயதெந்நறிஞ்ஞேன் அஹம்
 நின் மஹாமாய ஜகத்றய வாஸினாம்
 ஸம்மோஹகாரினியாயது நிர்ணயம்”
 இத்தரம் அத்றி முனீந்த்ர வாக்யம் கேட்டு
 தத்ற ராத்றெள வஸிச்ச ரகுநாதனும்
 தேவனும் ஆஉமாதேவியோடருளி செய்து
 ஏவமெந்நாள் கிளி பைதல் அக்காலமே

3180

3186

“இத்யத்யாத்ம் ராமாயணே உமாமகேஸ்வர ஸம்வாதே
 அயோத்யா காண்டம் ஸமாப்தம்”

ஆரண்ய காண்டம்

பாலிகே ! சுக குலமௌலி மாலிகே ! குண
 சாலினீ ! சாருசீலே ! சொல்லீடு மடியாதெ
 நீல நீரதனிபன் நிர்மலன் நிரஞ்ஜனன்
 நீல நீரஜதலலோசனன் நாராயணன்
 நீல லோஹித ஸேவ்யன் நிஷ்களன் நித்யன் பரன்
 கால தேசானுரூபன் காருண்ய நிலயனன்
 பாலனபராயணன் பரமாத்மாவு தன்றெ
 லீலகள் கேட்டால் மதியாகயில்ல ஓரிக்கலும்
 ஸ்ரீராம சரிதங்ஙள் அதிலும் விசேஷிச்சு
 ஸாரமாய் ஒரு முக்தி ஸாதனம் ரஸாயனம் 10
 பாரதீ குணம் தவ பரமாம்றுதமல்லோ
 பாராதெ பறகெந்நு கேட்டு பைங்கிளி சொந்நாள்
 பாலலோசனன் பரமேஸ்வரன் பசுபதி
 பால சீதாம்சு மௌலி பகவான் பராபரன்
 ப்றாலேயாசல மகளோடு அருள் செய்தீடினான்
 பாலிகே ! கேட்டு கொள்க பார்வதீ ! பக்தப்பறியே !
 ராமனாம் பரமாத்மாவு ஆனந்தரூபன் ஆத்மா-
 ராமன் அத்வயன் ஏகன் அவ்யயன் அபிராமன்
 அத்றி தாபஸ ப்றவராஸ்றமே முனியுமாய்
 எத்றயும் ஸுகிச்சு வாணீடினான் ஒருதினம் 20

மஹாரண்ய ப்றவேசம்

ப்ரத்யுஷஸ்யுத்தாய தன் நித்ய கர்மவும் செய்து
 நத்வா தாபஸம் மஹாப்ரஸ்தானம் ஆரம்பிச்சான்
 புண்டரீகோத்பவேஷ்ட புத்ர ! குங்ஙள்க்கு முனி-
 மண்டல மண்டிதமாம் தண்டகாரண்யத்தினு
 தெண்டமென்னியே போவனாய் அனுக்ரஹிக்கணம்
 பண்டிதஸ்றேஷ்ட ! கருணாநிதே ! தபோநிதே !
 குங்ஙளெப் பெருவழி கூட்டணம் அதினிப்போள்

இங்ங் நிந்நயய்க்கணம் சிஷ்யரில் சிலரெயும்
 இங்ங்னெ ராமவாக்யம் அத்றிமாமுனி கேட்டு
 திங்ங்நீடும் கௌதூஹலம் பூண்டருள் செய்து 30
 “நேருள்ள மார்க்கம் பவான் ஏவர்க்கும் காட்டிடுந்நிதா
 ஆருள்ளதேஹா! தவ நேர்வழி காட்டிடுவான்
 எங்கிலும் ஜகத் அனுகாரியாம் நினக்கொரு
 ஸங்கடம் வேண்டா வழிகாட்டிடும் சிஷ்யரெல்லாம்
 செல்லுவின் நிங்ங்ங் மும்பில் நடக்கெந்நு” அவரோடு
 சொல்லி மாமுனி தானுமொட்டு பின்னாலெ செந்நான்
 அந்நேரம் திரிஞ்ஞ நிந்நருளி செய்து முனி
 தன்னோடு, ராமச்சந்த்ரன் வந்திச்சு பக்தி பூர்வம்
 “நின்திருவடி கனிஞ்ங்ங் எழுந்நள்ளீடணம்
 அந்திகே சிஷ்ய ஜனமுண்டல்லோ வழிக்குமே” 40
 எந்நு கேட்டு ஆசீர்வாதம் செய்துடன் மந்தம் மந்தம்
 செந்நு தன் பர்ணசால புக்கிருந்நருளினான்
 பின்னெயும் க்றோச மாத்தம் நடந்நார் அவரப்போள்
 முன்னிலாம்மாறு மஹாவாஹினி காணாய் வந்நு
 அந்நேரம் சிஷ்யர்களோடு அருளிசெய்து ராமன்
 “இந்நதி கடப்பதினு எந்நு உபாயங்ங்ங் உள்ளு!
 எந்நு கேட்டவர்களும் சொல்லினார்” எந்நு தண்டம்
 மன்னவ! நல்லதோணியுண்டெந்நு தரிச்சாலும்
 வேகேன ஞ்ங்ங்ங் கடத்தீடுந்நது உண்டு தானும்
 ஆகுலம் வேண்டா ஞ்ங்ங்ங்க்கு உண்டல்லோ பரிசயம் 50
 எங்கிலோ தோணி கரேநீடாம்” எந்நவர் சொந்நார்
 சங்க கூடாதெ சீக்றம் தோணியும் கடத்தினார்
 ஸ்ரீராமன் ப்ரஸாதிச்சு தாபஸ குமாரகன்மாரோடு
 “நிங்ங்ங் கடந்நங்ங் போக” எந்நு சொந்நான்
 செந்நுடன் அத்றிபாதம் வந்திச்சு குமாரன்மார்
 ஒந்நொழியாதெ ராமவ்றுத்தாந்தம் அறியிச்சார்
 ஸ்ரீராம ஸீதா ஸுமித்றாத்மஜன்மாரும் அத
 கோரமாயுள்ள மஹா கானனம் அகம் புக்கார்
 ஜில்லிஜங்கார நாதமண்டிதம் ஸிம்ஹ வ்யாக்ற

சல்யாதி ம்றுக கெண கீர்ண்ணம் ஆதபஹீனம் 60
 கோர ராக்ஷஸ குல ஸேவிதம் பயானகம்
 க்றார ஸர்ப்பாதி பூர்ணம் கண்டு ராகவன் சொந்நான்
 “லக்ஷ்மண! நந்நாய் நாலுபுறவும் நோக்கி கொள்க
 பக்ஷணார்த்திகளல்லோ ராக்ஷஸாம் பரிஷகள்
 வில் இனி நந்நாய் குழியெக்குலய்க்கயும் வேணம்
 நல்லொரு சரம் ஊரி பிடிச்சு கொள்க கய்யில்
 முன்னில் நீ நடக்கணம் வழியே வைதேஹியும்
 பின்னாலெ ஞானும் நடந்நீடுவன் கெதபயம்
 ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களுக்கு மத்யஸ்தயாகும்
 தேவியாம் மஹாமாய சக்தியெந்நது போலெ 70
 ஆவயோர் மத்யே நடந்நீடுக வேணம் ஸீதா
 தேவியும் எந்நாலொரு பீதியும் உண்டாய் வரா
 இத்தரம் அருள் செய்து தல் ப்றகாரேண
 புருஷோத்தமன் தனுர்த்தரனாய் நடந்நோரு சேஷம்
 பின்னிட்டார் உடன் ஒருயோஜன வழியப்போள்
 முன்னிலாம்மாறங்ங ஒரு புஷ்கரணியும் கண்டார்
 கல்ஹாரோல்பல குமுதாம்புஜ ரக்தோல்பல
 புல்ல புஷ்பேந்தீவர சோபிதம் அச்ச ஜலம்
 தோயபானவும் செய்து விஸ்வாந்தன்மாராய்
 வ்றுக்ஷச்சாயா பூதலே புனர் இருந்நு யதாஸுகம் 80

விராத வதம்

அந்நேரம் ஆசு காணாய் வந்நிது வருந்நத-
 அத்யுன்னதமாய மஹா ஸத்வம் அத்யுக்ராரவம்
 உத்தாதவ்றுக்ஷம் கராளோஜ்வல தம்ஷ்ட்றான்வித-
 வக்த்ற கெஹ்வரம் கோராகாரம் ஆருண்ய நேத்றம்
 வாமாம்ஸ ஸ்தல அன்யஸ்த சூலாக்ரத்திங்கலுண்டு
 பீமசார்த்தால ஸிம்ஹ மஹிஷ வராஹாதி
 வாரண ம்றுகவன கோசர ஜந்துக்களும்
 புருஷன்மாரும் கரஞ்ஞேற்றவும் துள்ளித்துள்ளி

பச்ச மாம்ஸங்ஙள் எல்லாம் பக்ஷிச்ச பக்ஷிச்ச.

கொண்டு உச்சத்தில் அலறி வந்நீடினான் அதுநேரம் 90

உத்தானம் செய்து சாப பாணங்ஙள் கைகொண்டத

லக்ஷ்மணன் தன்னோடு அருள் செய்திது ராமசந்த்ரன்

கண்டோ நீ பயங்கரனாயொரு நிசாச்சரன்

உண்டு நம்முடெ நேரே வருந்நு லெகுதரம்

ஸன்னாஹத்தோடு பாணம் தொடுத்து நோக்கிக்கொண்டு

நிந்நு கொள்ளுக சித்தமுறச்ச குமாரா! நீ

வல்லபே! பாலே! ஸீதே! பேடியாய்கேதுமெடோ!

வல்லஜாதியும் பரிபாலிச்ச கொள்வனல்லோ

எந்நருள் செய்து நிந்நான் ஏதுமொந்நிளகாதே

வந்நுடன் அடுத்தது ராக்ஷஸ ப்றவரனும் 100

நிஷ்டுர தரம் அவன் எட்டாச பொட்டும் வண்ணம்

அட்டஹாஸம் செய்து இடிவெட்டிடும் நாதம் போலெ

த்றுஷ்டியில் நிந்நு கனல்கட்டகள் வீழும் வண்ணம்

புஷ்டகோபேன லோகம் ஞெட்டுமாறு உரசெய்தான்

“கஷ்டமாஹந்த! கஷ்டம் நிங்ஙள் ஆரிருவரும்

துஷ்ட ஜந்துக்கள் ஏற்றமுள்ள வன்காட்டில் இப்போள்

நில்குந்நி தஸ்த பயம் சாபதூணீர பாண

வல்க்கல ஜடகளும் தரிச்ச முனிவேஷம்

கைக்கொண்டு மனோஹரியாயொரு நாரியோடும்

உள்கருத்தேறும் அதிபாலன்மாரல்லோ நிங்ஙள் 110

கிஞ்ஜனபயம் வினா கோரமாம் கொடுங்காட்டில்

ஸஞ்சரிச்சீடுந்நதும் எந்தொருமுலம் சொல்வின்?”

ரக்ஷோவாணிகள் கேட்டு தல்க்ஷணம் அருள் செய்தான்

இஷ்வாகு குலநாதன் மந்தஹாஸானந்தரம்

“ராமன் எந்நெனிக்கு பேர் என்னுடெ பத்னியிவள்

வாமலோசன ஸீதாதேவியெந்நல்லோ நாமம்

லக்ஷ்மணன் எந்நு நாமம் இவனும் மத்ஸேதரன்

புக்கிது வனாந்தரம் ஜனக நியோகத்தால்

ரக்ஷோ ஜாதிகளாகும் இங்ஙனெயுள்ளவரெ

சிக்ஷிச்ச ஜகத்யம் ரக்ஷிப்பானறிக நீ” 120

ஸ்றுத்வா ராகவ வாக்யம் அட்டஹாஸவும் செய்து
 வக்த்தவும் பிளர்ந்நொரு ஸாலவும் பறிச்சோங்ஙி
 க்றுத்தனாம் நிசாசரன் ராகவனோடு சொந்நான்
 “சக்தனாம் விராதன் எந்நு என்னெ நீ கேட்டிட்டில்லே?
 இத்திலோகத்தில் என்னெ ஆரறியாதெயுள்ளது
 எத்யும் மூடன் பவான் எந்நிஹ தரிச்சேன் ஞான்
 மத்பயம் நிமித்தமாய் தாபஸரெல்லாம் இப்போள்
 இப்றதேசத்தெ வெடிஞ்ஞொக்கவே தூரெ போயார்
 நிங்ஙளக்கு ஜீவிக்கயில் ஆசயுண்டு உள்ளிலெங்கில்
 அங்கனா ரத்னத்தெயும் ஆயுதங்ஙளும் வெடிஞ்ஞு 130
 எங்ஙானும் ஓடிப்போவின், அல்லாய்கில் எனிக்கிப்போள்.
 திங்ஙீடும் விசப்படக்கீடுவன் பவான்மாரால்”
 இத்தரம் பறஞ்ஞவன் மைதிலி தன்னெ நோக்கி
 ஸத்வரம் அடுத்தது கண்டு ராகவன் அப்போள்
 பத்றிகள் கொண்டு தன்னெ ஹஸ்தங்ஙள் அறுத்தப்போள்
 க்றுத்திச்சு ராமம் ப்றதி வக்த்தவும் பிளர்ந்நதி
 ஸத்வரம் நக்தஞ்சரன் அடுத்தான் அதுநேரம்
 அஸ்த்றங்ஙள் கொண்டு கண்டிச்சீடினான் பாதங்ஙளும்
 பெத்த ரோஷத்தோடவன் பின்னெயும் அடுத்தப்போள்
 உத்தமாங்கவும் முறிச்சீடினான் எய்து ராமன் 140
 ரக்தவும் பரந்து பூமியில் இது கண்டு
 சித்த கௌதுகத்தோடு புணர்ந்நு வைதேஹியும்
 ந்றுத்தவும் துடங்ஙினார் அப்ஸர ஸ்த்ரீகளெல்லாம்
 அத்யுச்சம் ப்றயோகிச்சு தேவ துந்துபிகளும்
 அந்நேரம் விராதன் தன்னுள்ளில் நிந்நுண்டாயொரு
 தன்யருபனெக் காணாய் வந்நிதாகாச மார்க்கே
 ஸ்வர்ணபூஷணம் பூண்டு ஸூர்ய ஸன்னிப காந்த்யா
 ஸுந்தர சரீரனாய் நிர்ம்மலாம்பரத்தொடும்
 ராகவம் ப்ரணதார்த்தி ஹாரிணம் க்றுணாகரம்
 ராகேந்து முகம் பவபஞ்ஜனம் பயஹரம் 150
 இந்திரா ரமணம் இந்தீவரதள ஸ்யாமம்
 இந்த்ராரி வ்றுந்தாரக வ்றுந்த வந்தித பதம்

ஸுந்தரம் ஸுகுமாரம் ஸுக்ருதி ஜனமனோ-
மந்திரம் ராமசந்த்ரம் ஜகதாம் அபிராமம்
வந்திச்ச தெண்டநமஸ்காரவும் செய்து சித்-
ஆனந்தம் பூண்டவன் பின்னெ ஸ்துதிச்ச துடங்வினான்
ஸ்ரீராம! ராம! ராம! ஞானொரு வித்யாதரன்
காருண்யமூர்த்தே ! கமலாபதே! தராபதே!

துர்வாஸாவாய முனி தன்னுடெ சாபத்தினால்
கெர்விதனாயொரு ராத்திரஞ்சரனாயேன் அல்லோ 160

நின்திருவடியுடெ மாஹாத்மயம் கொண்டு
சாப பெந்தவும் தீர்ந்நு மோகூடம் ப்றாபிச்சேன் இந்நு நாத!
ஸந்ததம் இனி சரணாம்புஜ யுகம் தவ

சிந்திக்காய் வரேணமே மானஸத்தின்னு பக்த்யா
வாணிகள் கொண்டு நாம கீர்த்தனம் செய்யாகணம்
பாணிகள் கொண்டு சரணார்ச்சனம் செய்யாகணம்
ஸ்ரோத்தரங்ஙள் கொண்டு கதாஸ்ரவணம் செய்யாகணம்
நேத்தரங்ஙள் கொண்டு ராமலிங்கங்ஙள் காணாகணம்
உத்தமாங்கேன நமஸ்கரிக்காய் வந்நீடணம்,
உத்தமபக்தன்மார்க்கு ப்றுத்யனாய் வரேணம் ஞான் 170

நமஸ்தே! பகவதே ஜ்ஞானமூர்த்தயே நமோ
நமஸ்தே ராமாயாத்மாராமாய நமோ நம:
நமஸ்தே ராமாய ஸீதாபிராமாய நித்யம்
நமஸ்தே ராமாய லோகாபிராமாய நம:
தேவ லோகத்தினு போவான் அனுக்ரஹிக்கேணம்
தேவ தேவேச! புனர் ஒந்நு அபேக்ஷிச்சீடுந்நேன்
நின் மஹாமாயா தேவி என்னெ மோஹிப்பிச்சீடாய்க
அம்புஜ விலோசன! ஸந்ததம் நமஸ்காரம்”

இங்ஙனெ விஜ்ஞாபிதனாகிய ரகுநாதன்
அங்ஙனெ தன்னெயெந்நு கொடுத்து வரங்ஙளும் 180
முக்தன் என்னியே கண்டு கிட்டுகயில்ல என்னெ
பக்தியுண்டாயாலுடன் முக்தியும் லெபிச்சீடும்
ராமனோடு அனுஜ்ஞயும் கைகொண்டு வித்யாதரன்
காமலாபேன போயி நாகலோகவும் புக்கான்

இக்கத சொல்லி ஸ்துதிச்சீடுந்ந புருஷனு
துஷ்க்ருதம் அகந்நு மோக்ஷத்தெயும் ப்றாபிச்சீடாம்

சரபங்க மந்திர ப்றவேசம்

ராமலக்ஷ்மணன்மாரும் ஜானகிதானும் பின்னே
ஸ்ரீமயமாய சரபங்க மந்திரம் புக்கார்
ஸாக்ஷால் ஈஸ்வரனெ மாம்பேசுக்ஷணங்ஙனெ கொண்டு
வீக்ஷய தாபஸவரன் பூஜிச்சு பக்தியோடெ 190
கந்த பக்வாதிகளால் ஆதித்யம் செய்து சித்த
ஆனந்தம் உள் கொண்டு சரபங்கனும் அருள் செய்து
ஞான் அனேகம் நாளுண்டு பார்த்திரிக்குந்நிதத்ற
ஜானகியோடும் நின்னெ காண்மதின் ஆசயாலே
ஆர்ஜ்ஜவபுத்யா சிரதபஸா பெஹுதரம்
ஆர்ஜ்ஜிச்சேன் அல்லோ புண்யமிந்நு ஞான் அவயெல்லாம்
மர்த்யனாய் பிறந்நொரு நினக்கு தந்நீடினேன்
அத்ய ஞான் மோக்ஷத்தினாய் உத்யோகம் பூண்டேனல்லோ
நின்னெயும் கண்டு மம புண்யவும் நிங்கலாக்கி
யென்னியே தேஹத்யாகம் செய்யருது எந்நு தன்னெ 200
சிந்திச்சு பெஹுகாலம் பார்த்து ஞானிருந்நிது
பெந்தவும் அற்று கைவல்யத்தெயும் ப்றாபிக்குந்நேன்
யோகீந்த்ரனாய சரபங்கனாம் தபோதனன்
யோகேசனாய ராமன் தன்பதம் வணங்ஙினான்
சிந்திச்சீடுந்நேன் அந்தஸஸந்ததம் சராசர
ஜந்துக்கள் அந்தர்பாகே வஸந்தம் ஜகன் நாதம்
ஸ்ரீராமம் தூர்வாதள ஸ்யாமளம் அம்போஜாக்ஷம்
சீரவாஸஸம் ஜடாமகுடம் தனுர்த்தரம்
ஸௌமித்ரி ஸேவ்யம் ஜனகாத்மஜா ஸமன்விதம்
ஸௌமுக்ய மனோஹரம் கருணாரத்னாகரம் 210
குண்டபாவவும் நீக்கிஸ் ஸீதயா ரகுநாதம்
கண்டு கண்டிரிக்கவே தேஹவும் தெஹிப்பிச்சு
லோகேச பதம் ப்றாப்பிச்சீடினான் தபோதனன்

ஆகாச மார்க்கே விமானங்ஙளும் நிறஞ்ஞதே
நாகேசாதிகள் புஷ்ப வ்றுஷ்டியும் செய்தீடினார்
பாகசாஸனன் பாதாம்போஜவும் வணங்ஙினான்
மைதில்யா ஸௌமித்திரிணா தாபஸகெதி கண்டு
கௌஸல்யாதனயனும் கௌதுகமுண்டாய் வந்நு
தத்றைவ கிஞ்சில்காலம் கழிஞ்ஞோர் அனந்தரம்
வ்றுத்தாரி முக்யன்மாரும் ஓக்கெப்போய் ஸ்வர்க்கம் புக்கார் 220

முனி மண்டலாகமனவும் தத்வாஸ்றம ப்றவேசவும்

தெண்டகாரண்ய தல வாஸிகளாய முனி-
மண்டலம் தாசரதி வந்நது கேட்டு கேட்டு
சண்டதீ திதிசுல ஜாதனாம் ஜகன் நாதன்
புண்டரீகாஷன் தன்னெக்காண்மானாய் வந்நீடினார்
ராம லக்ஷ்மணன்மாரும் ஜானகீதேவி தானும்
மாமுனிமாரெ வீணு நமஸ்காரவும் செய்தார்
தாபஸன்மாரும் ஆசீர்வாதம் செய்தவர்களோடு
ஆபோகானந்த விவசன்மாராய் அருள் செய்தார்
“நின்னுடெ தத்வம் ஞங்ஙள் இங்ஙறிஞ்ஞிக்குந்நு
பன்ன கோத்தம தல்ப்பே பள்ளி கொள்ளுந்ந பவான் 230
தாதா வர்த்திக்கமூலம் பூபாரம் களவானாய்
ஜாதனாயிது புவி மார்த்தாண்ட குலதிங்கல்
லக்ஷ்மணனாகுந்நது சேஷனும், ஸீதாதேவி
லக்ஷ்மியாகுந்நதல்லோ, பரதசத்ருக்னன்மாரும்
சங்கசக்றங்ஙள், அபிஷேக விக்னாதிகளும்
ஸங்கடம் ஞங்ஙளர்க்கு தீர்த்திடுவான் எந்நு நூனம்
நானா தாபஸ குல ஸேவிதாஸ்றம ஸ்தலம்
கானனம் காண்மான் ஆசு நீ கூடெ போந்நீடணம்
ஜானகியோடும் ஸுமித்ராத்மஜனோடும் கூடி
மானஸை காருண்யமுண்டாய் வருமல்லோ கண்டால்”
எந்நருள்செய்த முனி ஸ்றேஷ்டன்மாரோடு கூடி
செந்நவர் ஓரோ முனி பர்ணசாலகள் கண்டார்

அந்நேரம் தலயோடும் எல்லுகளெல்லாம் ஓரோ.
 குந்நுகள் போலெ கண்டு ராகவன் சோத்யம் செய்தான்
 மர்த்ய மஸ்தகங்ஙளும் அஸ்தி கூட்டவும் எல்லாம்
 அத்றைவமுலம் எந்தோந்நு அத்றயுண்டாவானஹோ !
 தத்வாக்யம் கேட்டு சொந்நார் தாபஸ ஜனம்
 “ராம பத்ர! நீ கேள்க்க முனிஸத்தமன்மாரெ கொந்நு
 நிர்த்யம் ரகோகெணம் பக்ஷிக்க நிமித்தமாய்
 இத்தேசம் அஸ்தி வ்யாப்தமாய் சமஞ்ஞிது நாத ! 250
 ஸ்றுத்வா வ்றுத்தாந்தம் இத்தம் காருண்ய பரவச-
 சித்தனாயோரு புருஷோத்தமன் அருள் செய்து:
 நிஷ்டுரதரமாய துஷ்ட ராக்ஷஸகுலம்
 ஒட்டொழியாதெ கொந்நு நஷ்டமாக்கீடுவன் ஞான்
 இஷ்டானுருபம் தபோநிஷ்டயா வஸிக்க-
 ஸந்நுஷ்ட்யா தாபஸகுலமிஷ்டியும் செய்து நித்யம்
 ஸத்ய விக்றமன் இதி ஸத்யவும் செய்து தத்ற
 நித்ய ஸம்பூஜ்ய மானனாய் வனவாஸிகளால்
 தத்ற தத்றைவ முனி ஸத்தமாஸ்றமங்ஙளில்
 ப்ருத்வீ நந்தினியோடும் அனுஜனோடும் கூடி 260
 ஸத்ஸம்ஸர்க்கானந்தேன வஸிச்சு கழிஞ்ஞிது
 வத்ஸரம் த்ரயோதசம் அக்காலம் காணாய் வந்நு

ஸுதீக்ஷணாஸ்றம ப்றவேசம்

விக்யாதமாய ஸுதீக்ஷணாஸ்றமம் மனோஹரம்
 முக்ய தாபஸகுல சிக்ஷய ஸஞ்சய பூர்ணம்
 ஸர்வ றுது குணகெண ஸம்பன்னம் அனுபவம்
 ஸர்வகால அனந்த தானோத்யம் அத்யத்புதம்
 ஸர்வ பாதப லதா குல்ம ஸங்குலஸ்தலம்
 ஸர்வ ஸல்பக்ஷி ம்றுக புஜங்க நிஷேவிதம்
 ராகவன் அவரஜன் தன்னொடும் ஸீத்யோடும்
 ஆகதனாய் இதெந்நு கேட்டொரு முனிஸ்றேஷ்டன் 270
 கும்ப ஸம்பவனாகும் அகஸ்த்ய சிஷ்யோத்தமன்

ஸம்பந்தன் ராம மந்த்ரோபாஸனாரதன் முனி
 ஸம்பற்றமத்தோடு செந்நு கூட்டிகொண்டிங்ங் போந்நு
 ஸம்பூஜிச்சருளிநான் அர்க்ய பாத்யாதிகளால்
 பக்தி பூண்டு அஸ்ஸு ஜலநேத்தனாய் ஸகத்கெதம்
 பக்த வத்ஸலனாய ராகவனோடு சொந்நான்:
 “நின்திருவடியுடெ நாம மந்த்றத்தெத் தன்னெ
 ஸந்ததம் ஜெபிப்பு ஞான் மத்குரு நியோகத்தால்
 ப்ரம்ஹசங்கர முக்ய வந்த்யமாம் பாதமல்லோ
 நின் மஹா மாயார்ணவம் கடப்பான் ஒரு போதம் 280
 ஆத்யந்தம் இல்லாதொரு பரமாத்மாவல்லோ நீ
 வேத்யமல்லொரு நாளும் ஆராலும் பவத்தத்வம்
 த்வத்பக்த ப்றுத்ய ப்றுத்ய ப்றுத்யனாயீடணம் ஞான்
 த்வல் பாதாம்புஜம் நித்யம் உளக்காம்பில் வஸிக்கணம்
 புத்த பார்யார்த்த நிலயாந்த கூபத்தில் வீணு
 பெத்தனாய் முமுகீடும் என்னெ நின்திருவடி
 பக்தவாத்ஸல்ய கருணா கடாசூங்ஙங் தன்னால்
 உத்தரிச்சீடேணமே ஸத்வரம் தயாநிதே !
 மூத்த மாம்ஸ அமேத்ய ஆந்த்ற புல்கல பிண்டமாகும்
 காத்தம் ஓர்த்தோளம் அதி கச்மலம் அதிங்கலுள்ள 290
 ஆஸ்தயாம் மஹாமோஹ பாச பெந்தவும் சேதிச்சு
 ஆர்த்தி நாசன! பவான் வாழ்க என்னுள்ளில் நித்யம்
 ஸர்வ பூதங்ஙளுடெ உள்ளில் வாண்டுந்நதும்
 ஸர்வதா பவான் தன்னெ கேவலம் எந்நாகிலும்
 த்வன்மந்த்ர ஜபரதன்மாராய ஜனங்ஙளெ
 த்வன் மஹாமாயாதேவி பெந்திச்சீடுகயில்ல
 த்வன்மந்த்ற ஜபவிமுகன்மாராம் ஜனங்ஙளெ
 த்வன்மஹா மாயாதேவி பெந்திப்பிச்சீடுந்நதும்
 ஸேவானுரூப பல தான தல்பரன் பவான்
 தேவ பாதபங்ஙளெப்போலெ விஸ்வேச ! போற்றி 300
 விஸ்வ ஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிகள் செய்வானாயி
 விஸ்வமோஹினியாய மாயதன் குணங்ஙளால்
 ருத்ர பங்கஜ பவ விஷ்ணு ரூபங்ஙளாயி

சித்ருபனாய பவான் வாழுந்நு மோஹாத்மானாம்
நானா ரூபங்ஙளாயி தோந்நுந்ந லோகத்திங்கல்
பானுமான் ஜலம்ப்றதி வெவ்வேறெ காணும்போலெ
இங்ஙனெயுள்ள பகவல் ஸ்வரூபத்தெ நித்யம்
எங்ஙனெயறிஞ்ஞ உபாஸிப்பு ஞான் தயாநிதே !

அத்யைவ பவச் சரணாம்புஜ யுகம்ம மம

ப்ரத்யக்ஷமாய் வந்நிது மத் தபோ பெலவசால்

310

த்வன் மந்த்ற ஜபவிசுத்தாத்மனா ப்ரஸாதிக்கும்

நிர்மலனாய பவான் சின்மயன் எந்நாகிலும்

ஸன்மயமாயி பரப்ரஹ்மமாய் அரூபமாய்

கர்மணாம் அகோச்சரமாயொரு பவத்ரூபம்

த்வன்மாயா விடம்பன ரசிதம் மானுஷ்யகம்

மன்மத கோடி கோடி ஸுபகம் கமனீயம்

காருண்ய பூர்ண நேத்றம் கார்முக பாணதரம்

ஸ்மேர ஸுந்தரமுகம் அஜினாம்பர தரம்

ஸீதாஸம்யுதம் ஸுமித்ராத்மஜ நிஷேவித-

பாதபங்ஙஜம் நீலநீரத களேபரம்

320

கோமளம் அதிசாந்தம் அனந்தகுணம் அபிராமம்

ஆத்மாராமம் ஆனந்த ஸம்பூர்ணாம்ருதம்

ப்றத்யக்ஷம் அத்ய மமநேத்ற கோச்சரமாயோர்

இத்திருமேனி நித்யம் சித்தே வாழுக வேணம்

முற்றீடும் பக்த்யா நாமம் உச்சரிக்காயீடணம்

மற்றொரு வரம் அபேக்ஷிக்குந்நேன் இல்ல போற்றி!

வந்திச்சு கூப்பி ஸ்துதிச்சீடின முனியோடு

மந்தஹாஸவும் பூண்டு ராகவன் அருள் செய்து

“நித்யவும் உபாஸனா சுத்தமாய் இரிப்பொரு

சித்தம் ஞான் அறிஞ்ஞத்றே காண்மானாய் வந்நுமுனே 330

ஸந்ததம் என்னெ தன்னெ சரணம் ப்றாபிச்சு

மன்மந்த்ற உபாஸகன்மாராய் நிரபேக்ஷன்மாருமாய்

ஸந்நுஷ்டன்மாராயுள்ள பக்தன்மார்க்கென்ன நித்யம்

சிந்திச்ச வண்ணம் தன்னெ காணாய் வந்நீடுமல்லோ

த்வல்க்றுதமே தல்ஸ்தோத்றம் மல்ப்றியம் படிச்சீடும்

ஸல்க்றுதி ப்றவரனாம் மர்த்யனு விசேஷிச்சும்
 ஸத்பக்தி பவிச்சீடும் ப்ரஹ்மஜ்ஞானவும் உண்டாம்
 அல்பபவும் அதினில்ல ஸம்சயம் நிருபிச்சால்
 தாபஸோத்தம ! பவான் என்னெ ஸேவிக்க மூலம்
 ப்றாபிக்குமல்லோ மம ஸாயுஜ்யம் தேஹநாசே

340

உண்டொரு ஆக்ரஹம் தவ ஆசார்யனாம் அகஸ்த்யனெக்
 கண்டு வந்திச்ச கொள்வான் எந்ததினு ஆவதிப்போள்
 தற்றைவ கிஞ்சில்க்காலம் வஸ்துமுண்டத்யாக்ரஹம்
 எத்யுண்டடுத்ததும் அகஸ்த்யாஸ்மம் முனே ?

இத்தம் ராமோக்திகேட்டு சொல்லினான் ஸுதீக்ஷணனும்
 “அஸ்துதே பத்ரம் அது தோந்நியததின்னு ஞான்
 காட்டுவனல்லோ வழிகுடெப்போந்நு அடுத்த நாள்
 வாட்டமென்னியே வஸிக்கேணம் இந்நிவிடெ நாம்

ஒட்டு நாளுண்டு ஞானும் கண்டிட்டு என் குருவினெ
 புஷ்ட மோதத்தோடு ஒக்கெ தன்னே போய் காணாமல்லோ” 350

இத்தம் ஆனந்தம் பூண்டு ராத்ரியும் கழிஞ்ஞப்போள்
 உத்தானம் செய்து ஸந்த்யா வந்தனம் க்றுத்வா சீக்றம்
 ப்றீதனாம் முனியோடும் ஜானகிதேவியோடும்

ஸோதரனோடும் மந்தம் நடந்நு மத்யாஹ்னே போய்
 செந்நிது ராமன் அகஸ்த்யானுஜாஸ்மே ஜவம்
 வந்நு ஸல்க்காரம் செய்தான் அகஸ்த்ய ஸஹஜனும்
 வன்யபோஜனவும் செய்து அந்நு அவரெல்லாவரும்
 அன்யோன்ய ஸல்லாபவும் செய்திருந்நொரு சேஷம்

அகஸ்த்ய ஸந்தர்சனம்

பானுமான் உதிச்சப்போள் அர்க்யவும் நல்கி மஹா-
 கானனமார்க்கே நடகொண்டிது மந்தம் மந்தம் 360

ஸர்வ றுது பல குஸுமாட்ய பாதப லதாஸம்வ்றுதம்
 நானா ம்றுக ஸஞ்சய நிஷேவிதம்
 நானா பக்ஷிகள் நாதம் கொண்டதி மனோஹரம்
 கானனம் ஜாதி வைர ரஹித ஜந்து பூர்ணம்

நந்தன ஸமானம் ஆனந்த தானாட்யம் முனி
 நந்தன வேத த்வனி மண்டிதம் அனுபமம்
 ப்ரஹ்மர்ஷி ப்றவரன்மார் அமர முனிகளும்
 ஸம்மோதம் பூண்டு வாழும் மந்திர நிகரங்ஙள்
 ஸங்க்ய இல்லாதோளாம் உண்டு ஓரோரோ தரம்
 நல்லஸங்க்யா வத்துக்களும் உண்டு அற்றமில்லாத வண்ணம் 370
 ப்ரம்ஹலோகவும் இதினோடு நேரல்லெந்நு அத்நே
 ப்ரம்மஜ்ஞன்மாராய் உள்ளோர் சொல்லுந்நு காணும்தோறும்
 ஆச்சர்யம் ஓரோந்நிவ கண்டு கண்டு அவரும் செந்நு
 ஆஸ்மதத்தின் புறத்தடுத்து சுபதேசே
 விஸ்மயிச்ச அனந்தரம் அருளிசெய்து ராமன்
 விஸ்ருதனாய ஸுதீக்ஷணன் தன்னோடு இனியிப்போள்
 வேகேன செந்நு பவான் அகஸ்த்ய முனிந்த்ரனோடு
 ஆகதனாயோர் என்னெயங்ங் உணர்த்திச்சீடணம்
 ஜானகியோடும் ப்ராதாவாய லக்ஷ்மணனோடும்
 கானனத்வாரே வஸிச்சீடுந்நிது உபாஸ்மதம் 380
 ஸ்ருத்வா ராமோக்தம் ஸுதீக்ஷணன் மஹா ப்ரஸாதம்
 இத்யுக்த்வா ஸத்வரம் கெத்வாச்சார்ய மந்திரம் முதா
 நத்வா தம் குருவரம் அகஸ்த்யம் முனிகுல-
 ஸத்தமம் ரகூத்தம பக்த ஸஞ்ஜயா வ்றுதம்
 ராம மந்த்றார்த்த வ்யாக்யா தல்பரம் சிஷ்யன்மார்க்காய்
 காமதம் அகஸ்த்யம் ஆத்மாராமம் முனிச்வரம்
 ஆருடவினயம் கொண்டானத வக்த்றத்தொடும்
 ஆரால் வீணுடன் தண்ட நமஸ்காரவும் செய்தான்
 “ராமனாம் தாசரதி ஸோதரனோடும் நிஜ-
 பாமினியோடும் உண்டிங்ங் ஆகதனாயிட்டிப்போள் 390
 நிலக்குந்நு புறத்துபாகத்து காருண்யாப்தே! நின்
 த்றுகழலினகண்டு வந்திப்பான் பக்தியோடெ
 மும்பே தன் அகக்காம்பில் கண்டு அறிஞ்ஞிக்ந்நு
 கும்ப ஸம்பவன் புனர் எங்கிலும் அருள் செய்தான்
 “பத்ரம் தே ரகுநாதம் ஆனய ஷிப்றம் ராம-
 பத்ரம் மே ஹ்ருதிஸ்திதம் பக்தவத்ஸலம் தேவம்

பார்த்திருநீடுந்நு ஞான் எற்ற நாளுண்டு காண்மான்
 ப்றார்த்திச்சு ஸதாகாலம் த்யானிச்சு ராமரூபம்
 ராம ராமேதி ராம மந்த்றவும் ஜபிச்சதி

கோமளம் காளமேக ஸ்யாமளம் நளினாக்ஷம்”

400

இத்யுக்த்வா ஸரபஸமுத்தாய முனி ப்றவரோத்தமன்
 மத்யே சித்தம் அத்யந்த பக்த்யா முனி-
 ஸத்தமரோடும் நிஜசிஷ்ய ஸஞ்சயத்தோடும்
 கெத்வா ஸ்ரீராம சந்த்ர வக்த்றம் பார்த்தருள் செய்தான்;
 “பத்ரம் தே நிரந்தரம் அஸ்து ஸந்ததம் ராம-
 பத்ரம் மே த்றுஷ்ட்வா சிரமத்யைவ ஸமாகெதம்
 யோக்யனாய் இரிப்போர் இஷ்டாதிதி பெலால் மம
 பாக்ய பூர்ணத்வேன ஸம்ப்ராப்தனாயிது பவான்
 அத்யவாஸரம் மம ஸபலம் அற்றயல்ல
 மத் தபஸ் ஸாபல்யவும் வந்நிது ஜகல்பதே!

410

கும்ப ஸம்பவன் தன்னெக் கண்டு ராகவன் தானும்
 தம்பியும் வைதேஹியும் ஸம்ப்ரம ஸமன்விதம்
 கும்பிட்டு பக்த்யா தண்டநமஸ்காரம் செய்தப்போள்
 கும்ப ஜன்மாவும் எடுத்து எழுந்நேல்பிச்சு சீக்ற்ம்
 காடாஸ்லேஷவும் செய்து பரமானந்தத்தொடும்
 கூட பாதீசாம்சஜனாய லக்ஷ்மணனேயும்

காத்ரஸ்பர்சன பரம் ஆஹ்லாத ஜாதஸ்றவன்
 நேத்ற் கீலால் ஆகுலனாய தாபஸவரன்
 ஏகேனகரேண ஸம்க்ருஹ்ய ரோமாஞ்சான்விதம்
 ராகவனுடெ கரபங்கஜம் அதி த்றுதம்

420

ஸ்வாஸ்ற்றம் ஜகாம ஹ்றுஷ்டாத்மனா முனிஸ்றேஷ்டன்
 ஆஸ்தித ஜன ப்றியனாய விஸ்வேசம் ராமம்
 பாத்யார்க்யாஸன மதுபர்க்க முக்யங்ஙளும்
 ஆபாத்ய ஸம்பூஜ்ய ஸுகமாய் உபவிஷ்டம் நாதம்
 வன்ய போஜ்யங்ஙள் கொண்டு ஸாதரம் புஜிப்பிச்சு
 தன்யனாம் தபோதனன் ஏகாந்தே சொல்லீடினான்.

அகஸ்த்ய ஸ்துதி

“நீ வருந்நதும் பார்த்து ஞான் இருந்நிது முன்னம்
 தேவகனோடும் கமலாஸனனோடும் பவான்
 கூர்வாரிதி தீரத்திங்கல் நிந்நருள் செய்து
 கோர ராவணன் தன்னெகொந்நு ஞான் பூமண்டல- 430
 பாராபஹரணம் செய்தீடுவன் எந்நு தன்னெ
 ஸாரஸானன்! ஸகலேஸ்வர! தயாநிதே!
 ஞானந்நு துடங்ஙி வந்நிவிடெ வாணீடினேன்
 ஆனந்த ஸ்வரூபனாம் நின்னுடல் கண்டு கொள்வான்
 தாபஸ ஜனத்தோடும் சிஷ்ய ஸங்காதத்தோடும்
 ஸ்ரீபாதாம்புஜம் நித்யம் த்யானிச்ச வஸிச்ச ஞான்
 லோக ஸ்றுஷ்டிக்கு முன்னம் ஏகனாய் ஆனந்தனாய்
 லோக காரணன் விகல்போபாதி விரஹிதன்
 தன்னுடெ மாய தனிக்காஸ்றய பூதயாயி
 தன்னுடெ சக்தியெந்நும் ப்றக்றுதி மஹா மாயா 440
 நிர்குணனாய நின்னெயாவரணம் செய்திட்டு
 தத் குணங்ஙனெ அனுஸரிப்பிச்சீடுந்நதும்
 நிர்வ்யாஜம் வேதாந்திகள் சொல்லுந்நு நின்னெ
 முன்னம் திவ்யமாம் அவ்யாக்றுதமெந்நு உபநிஷத்வசால்
 மாயா தேவியெ மூலப்றக்றுதியெந்நு சொல்லும்
 மாயாதீதன்மாரெல்லாம் ஸம்ஸ்றுதியெந்நு சொல்லும்
 வித்வான்மார் அவித்யயெந்நும் பறயுந்நுவல்லோ
 சக்தியெ பலநாமம் சொல்லுந்நு பலதரம்
 நின்னால் ஸம்சேஷாப்யமாணயாகிய மாய தன்னில்
 நிந்நு உண்டாய்வந்நு மஹத் தத்வமெந்நல்லோ சொல்லு 450
 நின்னுடெ நியோகத்தால்மஹத்தத்வத்திங்கலே
 நிந்நுண்டாய் வந்நு புனர் அஹங்காரவும் புரா
 மஹத் தத்வவும் அஹங்காரவும் ஸம்ஸாரவும்
 மஹத்வேதிகள் ஏவம் முந்நாயி சொல்லீடுந்நு
 ஸாத்விகம் ராஜஸவும் தாமஸம் எந்நீவண்ணம்
 வேத்யமாய் சமஞ்ஞிது முந்நும் எந்நறிஞ்ஞாலும்

தாமஸத்திங்கல் நிந்நு ஸலிஷ்டம் தன்மாத்தற்களும்
 பூமிபூர்வக ஸ்தூல பஞ்சபூதவும் பின்னே
 ராஜஸத்திங்கல் நிந்நு உண்டாய் இந்த்ரியங்ஙளும்
 தேஜோ ரூபங்ஙளாய தைவதங்ஙளும் பின்னெ 460
 ஸாத்விகத்திங்கல் நிந்நு மனஸ்ஸம் உண்டாய் வந்நு
 ஸலித்த ரூபகம் லிங்கம் அவற்றில் நிந்நுண்டாயி.
 ஸர்வத்த வ்யாப்த ஸ்தூல ஸஞ்சயத்திங்கல் நிந்நு
 திவ்யனாம் விராட் புமான் உண்டாயிதெந்நு கேள்ப்பு
 அங்ஙனெயுள்ள விராட்புருஷன் தன்னெயல்லோ
 திங்நீடும் சராச்சர லோகங்ஙள் ஆகுந்நதும்
 தேவ மானுஷ திர்யக் யோனி ஜாதிகள் பெஹு-
 ஸ்தாவர ஜங்கமௌக பூர்ணமாய் உண்டாய் வந்நு, 470
 த்வன் மாயா குணங்ஙளெ மூந்நும் ஆஸ்றயிச்சல்லோ
 ப்ரஹ்மாவும் விஷ்ணு தானும் ருத்ரனும் உண்டாய் வந்நு
 லோக ஸ்றுஷ்டிக்கு ரஜோ குணம் ஆஸ்றயிச்சல்லோ
 லோகேசனாய தாதா நாபியில் நிந்நுண்டாயி
 ஸத்வமாம் குணத்திங்கல் நிந்நு ரக்ஷிப்பான் விஷ்ணு
 ருத்ரனும் தமோகுணம் கொண்டு ஸம்ஹரிப்பானும்
 புத்தி ஜாதகளாய வ்றுத்திகள் குணத்தறயம்
 நித்யம் அம்சிச்ச ஜாக்ரல் ஸ்வப்னவும் ஸுஷுப்தியும்
 இவற்றினெல்லாம் ஸாக்ஷியாய சின்மயன் பவான்
 நிவ்றுத்தன் நித்யன் ஏகன் அவ்யயன் அல்லோ நாத!
 யாதொருகாலம் ஸ்றுஷ்டி செய்வான் இச்சிச்ச பவான்
 மோதமோடு எப்போள் அங்நீகரிச்ச மாய தன்னெ 480
 தன்மூலம் குணவானெப்போலெ ஆயிது பவான்
 த்வன் மஹாமாய ரெண்டு விதமாய் வந்நாளல்லோ
 வித்யயும் அவித்யயும் எந்நுள்ள பேதாக்க்யயா
 வித்யயெந்நல்லோ சொல்லு நிவ்றுத்தி நிரதன்மார்
 அவித்யாவசன்மாராய் வர்த்திச்சீடின ஜனம்
 ப்றவ்றுத்தி நிரதன்மார் எந்நத்தே பேதமுள்ளு
 வேதாந்த வாக்க்யார்த்த வேதிகளாய் ஸமன்மாராய்
 பாதபக்தன்மாராய் உள்ளவர் வித்யாத்மகன்மார்

அவித்யாவசகென்மார் நித்ய ஸம்ஸாரிகள்
 எந்நு அவஸ்யம் தத்வஜ்ஞன்மார் சொல்லுந்நு நிரந்தரம் 490
 வித்யாப்யாஸைக ரதன்மாராய ஜனங்ஙனெ
 நித்ய முக்தன்மார் எந்நு சொல்லுந்நு தத்வஜ்ஞன்மார்
 த்வன் மந்த்ர உபாஸகன்மாராயுள்ள பக்தன்மார்க்கு
 நிர்மலயாய வித்ய தானே ஸம்பவிச்சீடும்
 மற்றுள்ள முடன்மார்க்கு வித்ய உண்டாகெந்நதும்
 செற்றில்ல நூறாயிரம் ஜன்மங்ஙங் கழிஞ்ஞாலும்
 ஆகயால் த்வத் பக்தி ஸம்பன்னன்மாராயுள்ளவர்
 ஏகாந்த முக்தன்மார் இல்லேதும் ஸம்சயமோர்த்தால்
 த்வத்பக்தி ஸுதாஹினன்மாராயுள்ளவர்க்கு எல்லாம்
 ஸ்வப்னத்தில் போலும் மோக்ஷம் ஸம்பவிக்கயுமில்ல 500
 ஸ்ரீராம! ரகுபதே! கேவலஜ்ஞானமூர்த்தே !
 ஸ்ரீரமணாத்மாராம! காருண்யாம்ருத ஸிந்தோ !
 எந்தினு வளரெ ஞானிங்ஙனே பறயுந்நு
 சிந்திக்கில் ஸாரம் கிஞ்சில் சொல்லுவன் தராபதே!
 ஸாதுஸங்கதி தன்னெ மோக்ஷ காரணமெந்நு
 வேதாந்தஜ்ஞன்மாராய வித்வான்மார் சொல்லீடுந்நு
 ஸாதுக்களாகுந்நது ஸம சித்தன்மாரல்லோ
 போதிப்பிச்சீடும் ஆத்மஜ்ஞானவும் பக்தன்மார்க்காய்
 நிஸ்ப்நுஹன்மாராய் விகதைஷணன்மாராய் ஸதா
 த்வத்பக்தன்மாராய் நிவ்நுத்தாகில் காமன்மாராய் 510
 இஷ்டானிஷ்ட ப்றாப்திகள் ரெண்டினும் ஸமன்மாராய்
 நஷ்டஸங்கென்மாருமாய் ஸன்யஸ்த கர்மாக்களாய்
 துஷ்டமானஸன்மாராய் ப்ரம்ம தல்பரன்மாராய்
 சிஷ்டாச்சாரைக பராயணன்மாராயி நித்யம்
 யோகார்த்தம் யம நியமாதி ஸம்பன்னன்மாராய்
 ஏகாந்தே சம தம ஸாதன யுக்தன்மாராய்
 ஸாதுக்கள் அவரோடு ஸங்கதியுண்டாகும்போள்
 சேதஸி பவல்கதா ஸ்றவணே ரதியுண்டாம்
 த்வல்கதா ஸ்றவணேன பக்தியும் வர்த்திச்சீடும்
 பக்தி வர்த்திச்சீடும்போள் விஜ்ஞானம் உண்டாய்வரும் 520

விஜ்ஞான ஜ்ஞானாதிகள் கொண்டு மோக்ஷவும் வரும்
விஜ்ஞாதமெந்நால் குருமுகத்தில் நிந்நிதெல்லாம்
ஆகயால் த்வத்பக்தியும் நிங்கலெ ப்றேம வாய்ப்பும்
ராகவ! ஸதாபவிக் கேணமே தயாநிதே!

த்வல் பாதாப்ஜங்ஙளிலும் த்வத்பக்தன்மாரிலும்
ஒந்நு உள்ப்பூவில் பக்தி புனர் எப்போமும் உண்டாகணம்
இந்நல்லோ ஸபலமாய் வந்நிது மம ஜன்மம்
இந்நு மல்க்றதுக்களும் வந்நிது ஸபலமாய்
இந்நல்லோ தபஸ்ஸினும் ஸாபல்யம் உண்டாய் வந்நு
இந்நல்லோ ஸபலமாய் வந்நிது மந்நேத்றவும் 530
ஸீதயா ஸார்த்தம் ஹ்றுதி வஸிக்க ஸதா பவான்
ஸீதா வல்லப! ஜகன்நாயக! தாசரதே !

நடக்கும்போமும் இரிக்கும் போமும் ஒரேடத்து
கிடக்கும் போமும் புஜிக்கும் போமும் எந்நு வேண்டா
நானா கர்மங்ஙள் அனுஷ்டிக்கும்போள் ஸதாகாலம்
மானஸே பவத்ருபம் தோந்நணம் தயாம்புதே!”
கும்பஸம்பவன் இதி ஸ்துதிச்சு பக்தியோடெ
ஜம்பாரி தன்னால் முன்னம் நிக்ஷிப்தமாய சாபம்
பாண தூணீரத்தோடும் கொடுத்து கட்கெத்தோடும்
ஆனந்த விவசனாய் பின்னெயும் அருள் செய்தான் 540

“பூபார பூதமாய ராக்ஷஸ வம்சம் நின்னால்
பூபதே! வினஷ்டமாக்கீடணம் வைகீடாதெ
ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணனாய நீ மாயயோடும்
ராக்ஷஸ வதத்தினு மர்த்யனாய் பிறந்நதும்
ரெண்டு யோஜன வழி செல்லும்போள் இவிடெ நிந்நு.
உண்டல்லோ புண்யபூமியாகிய பஞ்சவடி
கௌதமி தீரே நல்லொரு ஆஸ்றமம் சமச்சதில்
ஸீதயா வஸிக்கபோய் சேஷமுள்ளொரு காலம்
தத்ரைவ வஸிச்சு நீ தேவ கார்யங்ஙளெல்லாம்
ஸத்வரம் செய்க எந்நுடன் அனுஜ்ஞ நல்கி முனி 550
ஸ்றுத்வை தல் ஸ்தோத்தரம் ஸாரம் அகஸ்த்ய
ஸுபாஷிதம் தத்வார்த்த ஸமன்விதம் ராகவன் திருவடி

பாணசாபாதிகளும் தத்தறைவ நிசேஷபிச்சு
வீணுடன் நமஸ்கரிச்சு அகஸ்த்ய பாதாம்புஜம்
யாத்றயும் அயப்பிச்சு ஸுமித்ராத்மஜனோடும்
ப்றித்யா ஜானகியோடும் எழுந்நள்ளீடுந்நேரம்

ஜடாயு ஸங்கமம்

அத்ரி ஸ்றுங்காபம் தத்த பத்ததிமத்யே கண்டு
பத்றி ஸத்தமனாகும் வ்றுத்தனாம் ஜடாயுஷம்
எத்றயும் வளர்ந்நொரு விஸ்மயம் பூண்டு ராமன்
பெத்தரோஷேண ஸுமித்ராத்மஜனோடு சொந்நான் 560
“ரக்ஷஸாம் ப்றவரன் ஈ கிடக்குந்நது முனி
பக்ஷகன் இவனெ நீ கண்டதில்லயோ ஸகே !
வில் இங்ங தந்நீடு நீ பீதியும் உண்டாகொலா
கொல்லுவன் இவனெ ஞான் வைகாதெ இனியிப்போள் .
லக்ஷ்மணன் தன்னோடு இத்தம் ராமன் சொந்நது கேட்டு
பக்ஷி ஸ்றேஷ்டனும் பய பீடிதனாயி சொந்நான்:
“வத்யனல்ல அஹம் தவ தாதனு செறுப்பத்தில்
எத்றயும் இஷ்டனாய வயஸ்யன் அறிஞ்ஞாலும்
நின் திருவடிக்கும் ஞான் இஷ்டத்தெ செய்தீடுவன்
ஹந்தவ்யன் அல்ல பவத்பக்தனாம் ஜடாயு ஞான்” 570
எந்நிவகேட்டு பெஹுஸ்னேஹம் உள்கொண்டு நாதன்
நந்நாய் ஆஸ்லேஷம் செய்து நல்கினான் அனுக்ரஹம்
“எங்கில் ஞான் இருப்பதினடுத்து வஸிக்க நீ
ஸங்கடம் இனியொந்நு கொண்டுமே நினக்கில்ல
சங்கிச்சேன் அல்லோ நின்னெ ஞான் அது கஷ்டம்! கஷ்டம்!
கிங்கர ப்றவரனாய் வாழுக மேலில் பவான்”

பஞ்சவடி ப்றவேசம்

எந்நருள் செய்து செந்நு புக்கிது பஞ்சவடி
தன்னிலாம்மாறு ஸீதா லக்ஷ்மண ஸமேதனாய்

பர்ணசாலயும் தீர்த்து லக்ஷ்மணன் மனோஜ்ஞமாய்
 பர்ண புஷ்ப்பங்ஙன் கொண்டு தல்ப்பவும் உண்டாக்கினான் 580
 உத்தம கெங்கா நதிக்கு உத்தர தீரே
 புருஷோத்தமன் வஸிச்சிது ஜானகிதேவியோடும்
 கதளீ பனஸ ஆம்றாத்யகில பலவ்றுக்ஷா
 வ்றுத கானனே ஜன ஸம்பாத வினர்ஜ்ஜிதே
 நீருஜ ஸ்தலே வினோதிப்பிச்சு தேவி தன்னெ
 ஸ்ரீராமன் அயோத்யயில் வாணது போலெ வாணான்
 பலமுலாதிகளும் லக்ஷ்மணன் அனுதினம்
 பலவும் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் ப்றீதியொடெ
 ராத்றியில் உறங்ஙாதெ சாப பாணவும் தரிச்சு
 ஆஸ்தயா ரக்ஷார்த்தமாய் நிந்நீடும் பக்தியோடெ 590
 ஸீதயெ மத்யேயாக்கி மூவரும் ப்ராத: காலே
 கௌதமி தன்னில் குளிச்சு அர்க்யவும் கழிச்சுடன்
 போரும்போள் ஸௌமித்றி பானீயவும் கொண்டு
 வாரம் வாரம் ப்றீதி பூண்டிங்ஙனெ வாழும் காலம்

லக்ஷ்மணோபதேசம்

லக்ஷ்மணன் ஒருதினம் ஏகாந்தே ராமதேவன்
 த்றுக்கழல் கூப்பி வினயான்விதனாய் சொந்நான்
 முக்தி மார்க்கத்தெ அருள் செய்யணம் பகவானே !
 பக்தனாம் அடியனோடு அஜ்ஞானம் நீங்ஙம் வண்ணம்
 ஞானவிஜ்ஞான பக்தி வைராக்ய சிஹ்நமெல்லாம்
 மானஸானந்தம் வருமாறு அருள் செய்தீடணம் 600
 ஆரும் நின் திருவடி ஒழிஞ்ஞில்லிவயெல்லாம்
 நேரோடே உபதேசிச்சீடுவான் பூமண்டலே
 ஸ்ரீராமன் அதுகேட்டு லக்ஷ்மணன் தன்னோடப்போள்
 ஆருடானந்தம் அருள் செய்திது வழிபோலெ
 கேட்டாலும் எங்கில் அதிகுஹ்யமாம் உபதேசம்
 கேட்டோளம் தீர்ந்நு கூடும் விகல்ப ப்ரமம் எல்லாம்
 மும்பினால் மாயா ஸ்வரூபத்தெ ஞான் சொல்லீடுவன்

அன்போடு பின்னெ ஜ்ஞான ஸாதனம் சொல்லாமல்லோ
 விஜ்ஞான ஸஹிதமாம் ஜ்ஞானவும் சொல்வன்
 பின்னெ விஜ்ஞேயம் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தெயும் சொல்லாமெடோ! 610
 ஜ்ஞேயமாயுள்ள பரமாத்மானம் அறியும்போள்
 மாயா ஸம்பெந்த பயமொக்கெ நீங்நீடுமல்லோ
 ஆத்மாவல்லாதெயுள்ள தேஹாதி வஸ்துக்களில்
 ஆத்மாவெந்நுள்ள போதம் யாதொந்நு ஜகத்யே
 மாயயாகுந்நது அது நிர்ணயம் அதினாலே
 காய ஸம்பந்தமாகும் ஸம்ஸாரம் பவிக்குந்நு
 உண்டல்லோ பின்னெ விசேஷப ஆவரணங்ஙள் எந்நு
 ரெண்டு ரூபம் மாயய்க்கு எந்நறிக ஸௌமித்தே! நீ
 எந்நதில் முன்னேதல்லோ லோகத்தெக் கல்பிக்குந்நது
 எந்நறிக அதி ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம பேதங்ஙளோடும் 620
 லிங்காதி ப்ரம்மாந்தமாம் அவித்யா ரூபமதும்
 ஸங்காதி தோஷங்ஙளெ ஸம்பவிப்பிக்குந்நதும்
 ஜ்ஞானரூபினியாகும் வித்யயாயது மற்றேது
 ஆனந்த ப்ராப்தி ஹேது பூதயெந்நறிஞ்ஞாலும்
 மாயாகல்பிதம் பரமாத்மனி விச்வமெடோ !
 மாய கொண்டல்லோ விஸ்வம் உண்டெந்நு தோந்நிக்குந்நு
 ரஜ்ஜுகண்டத்திங்கலே பன்னக புத்திபோலெ
 நிச்சயம் விசாரிக்கில் ஏதுமொந்நில்ல அல்லோ
 மானவன்மாரால் காணப்பெட்டதும் கேள்க்காயதும்
 மானஸத்திங்கல் ஸ்மரிக்க பெடுந்நதும் எல்லாம் 630
 ஸ்வப்ன ஸன்னிபம் விசாரிக்கில் இல்லாதொந்நல்லோ
 விப்ரமம் களஞ்ஞாலும் விகல்பம் உண்டாகேண்டா.
 ஜன்ம ஸம்ஸார வ்றுக்ஷ மூலமாயது தேஹம்
 தன்மூலம் புத்ற களத்தாதி ஸம்பெந்தமெல்லாம்
 தேஹமாயது பஞ்சபூத ஸஞ்சயமயம்
 தேஹ ஸம்பெந்தம் மாயா வைபவம் விசாரிதே
 இந்த்ரிய தசகவும் அஹங்காரவும் புத்தி
 மனஸும் சித்தம் மூலப்றக்றுதி எந்நிதெல்லாம்
 ஓர்த்து கண்டாலும் ஒருமிச்ச இரிக்குந்நதல்லோ

கேஷத்ரமாயது தேஹம் எந்நும் உண்டல்லோ நாமம் 640
 எந்நு இவற்றிங்கல் நிந்நு வேறொந்நு ஜீவனதும்
 நிர்ணயம் பரமாத்மா நிச்சலன் நிராமயன்
 ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தெ அறிஞ்ஞு கொள்வானுள்ள
 ஸாதனங்ஙளெ கேட்டுகொள்ளுக ஸௌமித்தே! நீ
 ஜீவாத்மாவெந்நும் பரமாத்மாவெந்நும் ஓர்க்கில்
 கேவலம் பர்யாய சப்தங்ஙள் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 பேதமேதுமேயில்ல ரெண்டும் ஒந்நத்தே நூனம்
 பேதமுண்டெந்நு பறயுந்நது அஜ்ஞன்மாரல்லோ
 மானவும் டம்பம் ஹிம்ஸா வக்றத்வம் காமம் க்றோதம்
 மானஸே வெடிஞ்ஞு ஸந்நுஷ்டனாய் ஸதாகாலம் 650
 அன்ய ஆகேஷபாதிகளும் ஸஹிச்சு ஸமபுத்யா
 மன்யு பாவவும் அகலெக் களஞ்ஞு அனுதினம்
 பக்தி கைக்கொண்டு குருஸேவயும் செய்து நிஜ-
 சித்த சுத்தியும் தேஹ சுத்தியும் செய்து கொண்டு
 நித்யவும் ஸல்கர்ம்மங்ஙள்க்கு இளக்கம் வருத்தாதெ
 ஸத்யத்தெ ஸம்மாஸ்யிச்சு ஆனந்த ஸ்வரூபனாய்
 மானஸ வசன தேஹங்ஙளெ அடக்கி-தன்
 மானஸே விஷய ஸௌக்யங்ஙளெ சிந்தியாதெ
 ஜனன ஜராமரணங்ஙளெ சிந்திச்சுள்ளில்
 அனஹங்காரத்வேன ஸம பாவனயொடும் 660
 ஸர்வாத்மாவாகும் எங்கலுறச்ச மனஸ்ஸோடும்
 ஸர்வதா ராம ராமேதி அமித ஜபத்தொடும்
 புத்த தாரார்த்தாதிஷ்ட நிஸ்: ஸ்னேஹத்வவும் செய்து
 ஸக்தியும் ஒந்நிங்கலும் கூடாதெ நிரந்தரம்.
 இஷ்டா அணிஷ்ட ப்ராப்திக்கு துல்ய பாவத்தோடு
 ஸந்நுஷ்டனாய்' விவித்த சுத்தஸ்தலே வஸிக்கணம்
 ப்றாக்ருத ஜனங்ஙளுமாய் வஸிக்கருதொட்டும்
 ஏகாந்தே பரமாத்மஜ்ஞான தல்ப்பரனாயி
 வேதாந்த வாக்யார்த்தங்ஙள் அவலோகனம் செய்து
 வைதிக கர்ம்மங்ஙளும் ஆத்மனி ஸமர்ப்பிச்சால் 670
 ஜ்ஞானவும் அகதாரில் உறச்ச சமஞ்ஞீடும்

மானஸே விகல்பங்ஙள் ஏதுமே உண்டாகொலா
 ஆத்மாவாகுந்நது எந்தெந்துண்டோ கேள் அதுமங்கில்
 ஆத்மாவல்லல்லோ தேஹப்ராண புத்யாஹங்காரம்
 மானஸாதிகள் ஒந்நும் இவற்றில் நிந்நு மேலே
 மானமில்லாத பரமாத்மாவு தானே வேறெ
 நில்பிபிது சிதாத்மாவு சுத்தம் அவ்யக்தம் புத்தம்
 தல்பாதாத்மா ஞானிஹ த்வல் பதார்த்தவும் ஆயி
 ஜ்ஞானம் கொண்டு என்னெ வழிபோலெ கண்டறிஞ்ஞீடாம்
 ஞானமாகுந்நது என்னெக் காட்டுந்ந வஸ்து தன்னெ 680
 ஞானமுண்டாகுந்நது விஜ்ஞானம் கொண்டு தன்னெ
 ஞான் இதெந்நறிவினு ஸாதனமாகயாலெ
 ஸர்வத்தர் பரிபூர்ணன் ஆத்மாவு சிதானந்தன்
 ஸர்வ ஸத்வ அந்தர்கெதன் அபரிசேத்யனல்லோ
 ஏகன் அத்வயன் பரன் அவ்யயன் ஜகன்மயன்
 யோகேசன் அஜன் அகிலாதாரன் நிராதாரன்
 நித்ய ஸத்யஜ்ஞானாதி லக்ஷணன் ப்ரஹ்மாத்மகன்
 புத்யபாதிதிகளில் வேறிட்டவன் மாயாமயன்
 ஜ்ஞானம் கொண்டு உபகெம்யன் யோகினாம் ஏகாத்மனாம்
 ஞானம் ஆச்சார்ய சாஸ்த்ரெளக உபதேச ஐக்யஜ்ஞானம் 690
 ஆத்மனோரேவம் ஜீவபரயோர் மூல வித்யா
 ஆத்மனி கார்ய காரணங்ஙளும் கூடிசேர்ந்நு
 லெயிச்சீடும்போள் உள்ளோர் அவஸ்தயல்லோ முக்தி
 லெயத்தோடு ஆசு வேறிட்டிரிப்பது ஆத்மா ஒந்நே
 ஞான விஜ்ஞான வைராக்யத்தோடு ஸஹிதமாம்
 ஆனந்தமாயிட்டுள்ள கைவல்ய ஸ்வரூபம்
 இதுள்ள வண்ணமே பறவானும் இதறிவானும்
 உள்ளம் நல்லுணர்வுள்ளோர் இல்லாரும் ஜகத்திங்கல்
 மத்பக்தியில்லாதவர்க்கு எத்யும் தூர்லபம் கேள்
 மத்பக்தி கொண்டு தன்னெ கைவல்யம் வரும் தானும் 700
 நேத்த்ரமுண்டு எந்நாகிலும் காண்மதின்னுண்டு பணி
 ராத்நியில் தன்றெ பதம் தீபமுண்டெந்நாகிலே
 நேருள்ள வழியறிஞ்ஞீடாவிது அவ்வண்ணமே

ஸ்ரீராம பக்தியுண்டு எந்நாகிலே காணாய் வரு
 பக்தனு நந்நாய் ப்ரகாசிக்கும் ஆத்மாவு நூனம்
 பக்திக்கு காரணவும் எந்தெந்நு கேட்டாலும் நீ
 மத்பக்தன்மாரோடுள்ள நித்ய ஸங்கமம் அதும்
 மத்பக்தன்மாரெக் கனிவோடு ஸேவிக்கெந்நதும்
 ஏகாத்ச்யாதி வ்றதானுஷ்டானங்ஙளும் புனர்
 ஆகுலமென்னியே ஸாதிச்சு கொள்கயும் அத 710
 பூஜனம் வந்தனவும் பாவனம் தாஸ்யம் நல்ல
 போஜனம் அக்னி விப்றாணம் கொடுக்கயும் அத
 மல்க்கதாபாட ஸ்றவணங்ஙள் செய்கயும் முதா
 மத்குண நாமங்ஙளெ கீர்த்திச்சு கொள்ளுகயும்
 ஸந்ததம் இத்தமெங்கல் வர்த்திக்கும் ஜனங்ஙள்க்கு
 ஓர் அந்தரம் வராதொரு பக்தியும் உண்டாய் வரும்
 பக்தி வர்த்திச்சால் பின்னெ மற்றொந்நும் வரேண்டதில்ல
 உத்தமோத்தமன்மாராய் உள்ளவர் அவரல்லோ
 பக்தியுத்தனு விஜ்ஞான ஜ்ஞான வைராக்யங்ஙள்
 ஸத்ய: ஸம்பவிச்சீடும் எந்நால் முக்தியும் வரும் 720
 முக்தி மார்க்கம் தாவக ப்ரஸ்னா அனுஸாரவசால்
 உக்தமாயது நினக்கென்னாலெ தரிக்க நீ
 வக்தவ்யமல்ல நூனம் எத்யும் குஹ்யம் மம
 பக்தன்மார்கொழிஞ்ஞு உபதேசிச்சீடருதல்லோ
 பக்தனெந்நாகில் அவன் சோதிச்சீலெந்நாகிலும்
 வக்தவ்யம் அவனோடு விஸ்வாசம் வரிகயால்
 பக்தி விஸ்வாஸ ஸ்றத்தா யுக்தனாம் மர்த்யன் இது
 நித்யமாய் பாடம் செய்கில் அஜ்ஞானம் அகந்நுபோம்
 பக்தி ஸம்யுக்தன்மாராம் யோகீந்த்ரன்மார்க்கு நூனம்
 ஹஸ்த ஸம்ஸ்திதயல்லோ முக்தி எந்நறிஞ்ஞாலும்” 730

சூர்ப்பணகா வ்றுத்தாந்தம்

இத்தரம் ஸௌமித்தியோடு அருளி செய்து புனர்
 இத்திரி நேரம் இருந்நீடினோர் அனந்தரம்

ஆரண்ய காண்டம்

கௌதமி தீரே மஹாகானனே பஞ்சவஹ
 பூதலே மனோஹரே ஸஞ்சரிச்சீடுந்நொரு
 யாமின்சர ஜனஸ்தான வாஸினியாய
 காமரூபிணி கண்டாள் காமினி விமோஹினி
 பங்கஜ த்வஜ குலிசாங்கு சாங்கிதங்ஙளாய்
 பங்ஙி தேடும் பத பாதங்ஙள் அது நேரம்
 பாத ஸௌந்தர்யம் கண்டு மோஹிதயாகயாலே
 கௌதுகம் உள்கொண்டு ராமாஸ்ற்றம் அகம் புக்காள் 740
 பானுமண்டல ஸஹஸ்ரோஜ்வலம் ராமநாதம்
 பானு கோத்தரஜம் பவ பயநாசனம் பரம்
 மானவ வீரம் மனோமோஹனம் மாயாமயம்
 மானஸ பவ ஸமம் மாதவம் மது ஹரம்
 ஜானகியோடும் கூடெ வாணீடுந்நது கண்டு
 மீன கேதன பாண பீடிதயாயாள் ஏற்றம்
 ஸுந்தர வேஷத்தோடு மந்தஹாஸவும் பொழிஞ்ஞு
 இந்திராவரனோடு மந்தமாய் உர செய்தாள்
 ஆரெடோ! பவான் சொல்லீடாருடெ புத்ரன் எந்நும்
 நேரோடு எந்திவிடேய்க்கு வருவான் மூலம் எந்நும் 750
 எந்தொரு மூலம் ஜடாவல்க்கலாதிகள் எல்லாம் ?
 எந்தினு தரிச்சிது தாபஸவேஷம் எந்நும்
 என்னுடெ பரமார்த்தம் முன்னே ஞான் பறஞ்ஞீடாம்
 நின்னோடு நீயென்னோடு பின்னெ சோதிக்குமல்லோ
 ராக்ஷஸேச்வரனாய ராவண பெகினி ஞான்.
 ஆக்யயா சூர்ப்பணகா காம ரூபிணியல்லோ
 கர தூஷண த்றிசிராக்களாம் ப்ராதாக்கன்மார்க்கு
 அரிகே ஜனஸ்தானே ஞான் இரிப்பது ஸதா
 நின்னெ ஞான் ஆரெந்நதும் அறிஞ்ஞீல அதும் புனர்
 என்னோடு பரமார்த்தம் சொல்லண்ணம் தயாநிதே! 760
 ஸுந்தரி! கேட்டுகொள்க “ஞான் அயோத்யாதிபதி
 நந்தனன் தாசரதி ராமன் எந்நல்லோ நாமம்
 என்னுடெ பார்ய இவள் ஜனகாத்மஜா ஸீதா
 தன்யே மத்ப்ராதாவாய லக்ஷ்மணன் இவனெடோ !

என்னால் எந்தொரு கார்யம் நினக்கு மனோஹரே!
நின்னுடெ மனோகெதம் சொல்லுக மடியாதெ”

எந்நது கேட்ட நேரம் சொல்லினாள் நிசாச்சரி
என்னோடு கூடெ போந்நு ரெமிச்சு கொள்ளேணம் நீ
நின்னெயும் பிரிஞ்நு போவான் மம சக்தி போரா
என்னெ நீ பரிக்ரஹிச்சீடணம் மடியாதெ”

770

ஜானகி தன்னெக்கடாக்ஷிச்சு புஞ்சிரி பூண்டு
மானவ வீரன் அவளோடருள் செய்தீடினான்
“ஞானிஹ தபோதன வேஷவும் தரிச்சு ஓரோ
கானனம் தோறும் நடந்நீடுந்நு ஸதாகாலம்
ஜானகியாகும் இவள் என்னுடெ பத்னியல்லோ
மானஸே பார்த்தால் வெடிஞ்ஞீடருது ஒந்நு கொண்டும்
ஸாபத்நயோத்பவ துக்கம் எத்யும் கஷ்டம்! கஷ்டம்!
தாபத்தெ ஸஹிப்பதின் ஆளல்ல நீயுமெடோ!

லக்ஷ்மணன் மம ப்ராதா ஸுந்தரன் மனோஹரன்
லக்ஷ்மீதேவிக்கு தன்னெயொக்கும் நீயெல்லாம் கொண்டும்
நிங்ஙளில் சேருமெறெ நிர்ணயம் மனோஹரே!
ஸங்கவும் நின்னிலேற்றம் வர்த்திக்கும் அவனெடோ!
மங்கலசீலன் அனுரூபன் எத்யும் நினக்கு
அங்ங நீ செந்நு பறஞ்ஞீடுக வைகீடாதெ”

780

எந்நது கேட்டநேரம் ஸௌமித்ரி ஸம்பே போய்
நிந்நு அவள் அபேக்ஷிச்சாள், பர்த்தாவாகெந்நு தன்னெ
சொந்நவளோடு சிரிச்சு அவனுமுர செய்தான்

“என்னுடெ பரமார்த்தம் நின்னோடு பறஞ்ஞீடாம்!
மன்னவனாய ராமன் தன்னுடெ தாசன் ஞானோ
தன்யே! நீ தாளியாவான் தக்கவள் அல்லயல்லோ

790

செந்நு நீ சொல்லீடு அகிலேஸ்வரனாய ராமன்
தன்னோடு, தவகுல சீலா ஆசாரங்ஙள் எல்லாம்
எந்நால் அந்நேரம் தன்னெ கைகொள்ளுமல்லோ ராமன்
நின்னெ” எந்நது கேட்டு ராவண ஸஹோதரி
பின்னெயும் ரகு குல நாயகனோடு சொந்நாள்
“என்னெ நீ பரிக்ரஹிச்சீடுக நல்லா நினக்கு

ஒந்நு கொண்டுமே ஒரு ஸங்கடம் உண்டாய் வரா
மன்னவா! கிரி வனக்ராம தேசங்ஙள் தோறும்
என்னோடு கூடெ நடந்நு ஒரோரோ போகமெல்லாம்
அன்யோன்யம் சேர்ந்நு புஜிக்காய் வரும் அனாரதம்” 800

இத்தரம் அவள் உரசெய்தது கேட்டநேரம்
உத்தரம் அருள் செய்து ராகவன் திருவடி
“ஒருத்தனாயால் அவனாரிகே ஸுஸ்றுஷிப்பான்
ஒருத்தி வேணம் அதினிவள் உண்டெனிக்கிப்போள்
ஒருத்தி வேணம் அவனு, அதினாரெந்நு திரஞ்ஞ-
இரிக்கும் நேரம் இப்போள் நின்னெயும் கண்டு கிட்டி
வருத்தும் தெய்வமொந்நு கொதிச்சால் இனி நின்னெ
வரிச்சு கொள்ளும் அவனில்ல ஸம்சயமேதும்
தெரிக்கெந்நு இனிகாலம் களஞ்ஞீடாதெ செல்க
கரத்தெ க்ரஹிச்சீடும் கடுக்கெந்நு அவனெடோ!” 810

ராகவ வாக்யம் கேட்டு ராவண ஸஹோதரி
வ்யாகுல சேதஸ்ஸொடு லக்ஷ்மணாந்திகே வேகால்
செந்நு நிந்நு அபேக்ஷிச்ச நேரத்து குமாரனும்
“என்னோடித்தரம் பறஞ்ஞீடொலா வெறுதே நீ
நின்னில் இல்லேதுமொரு காம்க்ஷ எந்நறிக நீ
மன்னவனாய ராமன் தன்னோடு பறஞ்ஞாலும்”
பின்னெயும் அது கேட்டு ராகவ ஸம்பே போய்
செந்நு நிந்நு அபேக்ஷிச்சாள் ஆசயா பலதரம்
காமவும் ஆசாபங்கம் கொண்டு கோபவும் அதி-
ப்றேமவும் ஆலஸ்யவும் பூண்டு ராக்ஷஸியப்போள் 820
மாயாருபவும் வேர்பெட்டு அஞ்ஜன சைலம் போலெ
காயாகாரவும் கோர தம்ஷ்ட்றயும் கைகொண்டப்போள்
கம்பமுள்க்கொண்டு ஸீதாதேவியோடு அடுத்தப்போள்
ஸம்ப்ரமத்தோடு ராமன் தடுத்து நிறுத்தும் நேரம்
பாலகன் கண்டு சீக்றம் குதிச்சு சாடி வந்நு
வாளுற ஊரிக் காதும் முலயும் மூக்கும் எல்லாம்
சேதிச்ச நேரம் அவள் அலறி முறயிட்ட
நாதத்தெக்கொண்டு லோகமொக்கெ மாற்றொலிக் கொண்டு

நீல பர்வதத்தின்றே முகளில் நிந்து சாடி
நாலஞ்சு வழிவரும் அருவியாறு போலெ 830
சோரயும் ஒலிப்பிச்சு காள ராத்தியெப் போலெ
கோரயாம் நிசாச்சரி வேகத்தில் நடகொண்டாள்
ராவணன் தன்றெ வரவு உண்டினியிப்போள் எந்நு.
தேவ தேவனும் அருள் செய்திருந்து அருளினான்.

கரவதம்

ராக்ஷஸ ப்றவரனாயீடின கரன் மும்பில்
பக்ஷமற்று அவனியில் பர்வதம் வீணப்போலெ
ரோதனம் செய்து மும்பில் பதனம் செய்த நிஜ-
ஸோதரி தன்னெ நோக்கி சொல்லினான் ஆசு கரன்
“மறுத்யு தல் வகத்தத்திங்கல் ஸத்வரம் ப்றவேசிச்ச-
தத்ற சொல்லாரெந்நு என்னோடெத்தையும் விரயே நீ 840
வீர்த்து வீர்த்து ஏற்றம் விறச்சு அலறி ஸகத்கெதம்
ஆர்த்தி பூண்டோர்த்து பீத்யா சொல்லினாள் அவள் அப்போள்
“மர்த்யன்மார் தசரத புத்தன்மார் இருவருண்டு
உத்தம குணவான்மார் எத்தையும் ப்ரஸித்தன்மார்
ராம லக்ஷ்மணன்மாரெந்நு அவர்க்கு நாமம் ஒரு
காமினியுண்டு கூடெ ஸீத்யெந்நு அவள்க்கு பேர்
அக்ரஜன் நியோகத்தால் உக்ரனாம் அவரஜன்
கட்கேன சேதிச்சிது மலக்குசாதிகளெல்லாம்
சூரனாயீடும் நீ இந்நவரெக் கொல செய்து
சோர நல்குக தாஹம் தீருமாறு எனிக்கிப்போள்
பச்ச மாம்ஸவும் திந்நு ரக்தவும் பாணம் செய்கில் 850
இச்ச வந்நீடும் மம நிச்சயம் அறிஞ்ஞாலும்”
எந்நிவ கேட்டு கரன் கோபத்தோடு உரசெய்தான்
“தூர்ந்நயம் ஏறெயுள்ள மானுஷாதமன்மாரெ
கொந்நு மல்பெஹினிக்கு பக்ஷிப்பான் கொடுக்கணம்
எந்நதினு ஆசுபதிந்நாலு பேர் போக நிங்ஙன்
நீ கூடெச் செந்நு காட்டி கொடுத்தீடெந்நால்

இவர் ஆகூதம் வருத்தீடும் நினக்கு மடியாதெ”
 எந்நவளோடு பறஞ்ஞயச்சான் கரன் ஏற்றம்
 உன்னதன்மாராம் பதிந்நாலு ராசுஷரேயும் 860
 சூல முத் கெர முஸலாதி சாபேஷு பிண்டி
 பாலாதி பலவிதம் ஆயுதங்ஙளுமாயி
 க்றுத்தன்மார் ஆர்த்து விளிச்சு உத்தமன்மாராய் செந்நு
 யுத்த ஸன்னத்தன்மாராய் அடுத்தார் அது நேரம்
 பெத்த வைரேண பதிந்நால்வரும் ஒருமிச்சு
 சஸ்த்றெளகம் ப்றயோஹிச்சார் சுற்றும்,
 நிந்நொரிக்கலே மித்ற கோத்தோத்பூதனாம் உத்தமோத்தமன்
 ராமன் சத்துக்கள் அயச்சொரு சஸ்த்றெளகம் வருந்நேரம்
 ப்றத்தேயகம் ஓரோ சரம் கொண்டவ கண்டிச்சுடன்
 ப்ரத்யார்த்தி ஜனத்தெயும் வதிச்சான் ஓரோந்நினால் 870
 சூர்ப்பணகயும் அதுகண்டு பேடிச்சு மண்டி
 பாஷ்பவும் தூகி கரன் மும்பில் வீணலறினாள்
 “எங்ஙு பொய்களஞ்ஞிது நின்னோடு கூடெ
 பறஞ்ஞிங்ஙு நிந்நயச்சவர் பதிந்நால்வரும் சொல் நீ”
 அங்ஙு செந்நேற்ற நேரம் ராம ஸாயகங்ஙள் கொண்டு
 இங்ஙினி வராதவண்ணம் போயார் தெக்கோட்டவர்”
 எந்நு சூர்ப்பணகயும் சொல்லினாள் அதுகேட்டு
 வந்ந கோபத்தால் கரன் சொல்லினான் அதுநேரம்
 “போரிக நிசாசரர் பதிந்நாலாயிரவும்
 போரினு தூஷணனும் அனுஜன் த்றிசிரஸ்ஸும்” 880
 கோரனாம் கரன் ஏவம் சொந்நது கேட்ட நேரம்
 சூரனாம் த்றிசிரஸ்ஸும் படயும் புறபெட்டு
 வீரனாம் தூஷணனும் கரனும் நடகொண்டு
 தீரதயோடெ யுத்தம் செய்வதின்னு உழற்றோடெ
 ராசுஷஸ்ப்படயுடெ ருசுஷமாம் கோலாஹலம்
 கேள்க்காய நேரம் ராமன் லக்ஷ்மணனோடு சொந்நான்
 “ப்ரம்மாண்டம் நடுங்ஙுமாறு எந்தொரு கோஷமிது ? .
 நம்மோடு யுத்ததினு வருந்நு ரகேஷாபெலம்
 கோரமாய் இரிப்போரு யுத்தவும் உண்டாமிப்போள்

தீரதயொடும் அத்ற நீயொரு கார்யம் வேணம் 890
மைதிலி தன்னெயொரு குறையில் ஆக்கி கொண்டு
பீதி கூடாதெ பரிபாலிக்க வேணம் பவான்

ஞான் ஒருத்தனே போரும் இவரேயொக்கெக் கொல்வான்
மானஸே நினக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாயீடொலா
மற்றொந்நும் சொல்லுந்நில்லெந்நு என்னெ ஆணயுமிட்டு
கற்றவார்குழலியெ ரகூதிச்சு கொள்ளேணம் நீ",
லக்ஷ்மீ தேவியேயும் கொண்டங்ஙனெ தன்னெயெந்நு
லக்ஷ்மணன் தொழுதுபோய் கெஹ்வரம் அகம் புக்கான்
சாப பாணங்ஙளேயும் எடுத்து பரிகாரம்

ஆபோகானந்தம் உறப்பிச்சு ஸன்னத்தனாயி 900
நில்குந்ந நேரம் ஆர்த்து விளிச்சு நக்தஞ்சரர்
ஒக்கெ வந்நு ஒருமிச்சு சஸ்த்றெளகம் ப்ரயோகிச்சார்
வ்றுகூங்ஙங்ங் பாஷாணங்ஙகள் எந்நிவ கொண்டுமேற்றம்
ப்றகேஷிச்சிது வேகால் புஷ்கர நேத்ரன் மெய்மேல்
தல்கூணம் அவயெல்லாம் எய்து கண்டிச்சு ராமன்
ரகேஷா வீரன்மாரெயும் ஸாயகா வலி தூகி
நிக்ரஹிச்சிது நிசிதோக்ர பாணங்ஙங் தன்னால்
அக்ரே வந்நடுத்தொரு ராகூஸப் படயெல்லாம்
உக்ரனாம் ஸேனாபதி தூஷணன் அதுநேரம்
உக்ர ஸன்னிபனாய ராமனோடு அடுத்திது

தூகினான் பாணகெணம் அவற்றெ ரகுவரன் 910
வேகேன சரங்ஙளால் எண்மணி ப்றாயமாக்கி
நாலு பாணங்ஙளெய்து துரகம் நாலினேயும்
காலவேச்மனி சேர்த்து ஸாரதியோடும் கூடெ
சாபவும் முறிச்சு தல் கேதுவும் களஞ்ஞப்போள்
கோபேன தேரில் நிந்நு பூமியில் சாடி வீணான்
பில்பாடு சத பாராயஸ நிர்மிதமாய
கெல்பெபெழும் பரிகவும் தரிச்சு வந்தான் அவன்
தத் பாஹு தன்னெ சேதிச்சீடினான் தாசரதி
தல்பரிகத்தால் ப்ரஹரிச்சிது ஸீதாபதி 920

மஸ்தகம் பிளர்ந்நுடன் உர்வியில் வீணு ஸம-

ஆரண்ய காண்டம்

வர்த்தி பத்தனம் ப்றவேசிச்சிது தூஷணணும்
 தூஷணன் வீணநேரம் வீரனாம் த்றிசிரஸ்ஸும்
 ரோஷேண முந்நு சரம் கொண்டு ராமனெ எய்தான்
 முந்நும் கண்டிச்சு ராமன் முந்நு பாணங்ஙள் எய்தான்
 முந்நும் எய்துடன் முறிச்சீடினான் த்றிசிரஸ்ஸும்
 நூறு பாணங்ஙள் எய்தான் அந்நேரம் தாசரதி
 நூறும் கண்டிச்சு புனர் ஆயிரம் பாணம் எய்தான்
 அவயும் முறிச்சு அவனயுதம் பாணம் எய்தான்
 அவன்பதி வீரன் அவயும் நுறுக்கினான் 930
 அர்த்த சந்தராகாரமாய் இரிப்போர் அம்பு தன்னால்
 உத்தமாங்கங்ஙள் முந்நும் முறிச்சு பந்தாடினான்
 அந்நேரம் கரன் ஆதித்யாபதேடும் ரதம்
 தன்னிலாம்மாறு கரயேறி ஞானொலியிட்டு
 வந்நு ராகவனோடு பாணங்ஙள் தூகீடினான்
 ஒந்நின் ஒந்நெய்து முறிச்சீடினான் அவயெல்லாம்
 ராம பாணங்ஙள் கொண்டும் கரபாணங்ஙள் கொண்டும்
 பூமியும் ஆகாசவும் காணருதாதெயாயி
 நிஷ்டூர தரமாய ராகவ சராஸனம்
 பொட்டிச்சான் முஷ்டிதேசே பாணம் எய்தாசு கரன் 940
 சட்டயும் நுறுக்கினான் தேஹவும் சரங்ஙள் கொண்டு
 ஒட்டொழியாதெ பிளர்ந்நீடினான் அது நேரம்
 தாபஸ தேவாதிகளாய் உள்ள ஸாதுக்களும்
 தாபமோடு அய்யோ கஷ்டம் கஷ்டம் எந்நூர செய்தார்
 ஜெயிப்பூதாக ராமன்! ஜெயிப்பூதாக! எந்நு.
 பயத்தோடு அமரரும் தாபஸன்மாரும் சொந்நார்
 தல்க்காலே கும்போத்பவன் தன்னுடெ கய்யில் முன்னம்
 சக்றனால் நிஷிப்தமாயிருந்ந சராஸனம்
 த்றுக்கய்யில் காணாய் வந்நு இதெத்தையும் சித்தறம்! சித்தறம்!
 முக்ய வைஷ்ணவ சாபம் கைக்கொண்டு நிற்குந்நேரம் 950
 திக்குகள் ஒக்கெ நிறஞ்ஞொரு வைஷ்ணவ தேஜஸு
 உள்கொண்டு காணாய் வந்ந ராமசந்த்ரனெ அப்போள்
 கண்டிச்சான் கரனுடெ சாபவும் கவசவும்

குண்டல ஹார கிரீடங்ஙளும் அரசுஷணால்
 ஸுதிதனெக் கொந்நு துரகங்ஙளும் தேரும் பொடிச்சு
 ஆதி நாயகன் அடுத்தீடின நேரத்திங்கல்
 மற்றொரு தேரில் கரயேறினான் ஆசு கரன்
 தெற்றெந்நு பொடிச்சிது ராகவன் அதும் அப்போள்
 பின்னெயும் கெதயுமாய் அடுத்தான் ஆசு கரன்
 பின்னமாக்கினான் விசிகங்ஙளால் அதும் ராமன் 960
 ஏறிய கோபத்தோடெ பின்னெ மற்றொரு தேரிலேறி
 வந்நு அஸ்த்ற ப்ரயோகம் துடங்ஙினான் கரன்
 கோரமாம் ஆக்னேயா அஸ்த்றமெய்து ரகுவரன்
 வாருணாஸ்த்றேண தடுத்தீடினான் ஜிதஸ்றமம்
 பின்னெக் கௌபேரம் அஸ்த்றமெய்தது ஐந்த்றாஸ்த்றம்
 கொண்டு மன்னவன் தடுத்தது கண்டு ராக்ஷஸ் வீரன்
 நைந்றுதம் அஸ்த்றம் ப்ரயோகிச்சிது யாம்யாஸ்த்றேண
 வீரனாம் ரகுபதி தடுத்து களஞ்ஞப்போள்
 வாயவ்யம் அயச்சதும் ஐந்த்றாஸ்த்றம் கொண்டு
 ஜகன்நாயகன் தடுத்தது கண்டு ராக்ஷஸ் வீரன் 970
 காந்தர்வம் அயச்சது கௌஹ்யகம் அஸ்த்றம் கொண்டு
 சாந்தமாயது கண்டு கரனும் கோபத்தோடெ
 ஆஸுரமஸ்த்றம் ப்ரயோகிச்சது கண்டு ராமன்
 பாஸுரமாய தைவாஸ்த்றம் கொண்டு தடுக்கயால்
 தீக்ஷணமாம் ஐஷீகாஸ்த்றம் எய்தது ரகுபதி
 வைஷ்ணவாஸ்த்றேண களஞ்ஞாசு மூந்நம்பு தன்னால்
 ஸாரதி தன்னெக் கொந்நு துரகங்ஙளெக் கொந்நு
 தேரும் எப்பேரும் பொடிபெடுத்து களஞ்ஞப்போள்
 யாதுதானாதிபதி சூலவும் கைகொண்டு அதி-
 க்றோதேன ரகுவரனோடு அடுத்தீடுந்நேரம் 980
 இந்த்ர தைவதம் அஸ்த்றம் அயச்சோரளவு
 செந்நு இந்த்ராரி தலயறுத்தீடினான் ஜகன்நாதன்
 வீணிது லெங்காநகரோத்தரத்வாரே தல
 தூணி புக்கிது வந்நு பாணவும் அதுநேரம்
 கண்டு ராக்ஷஸர் எல்லாம் ஆருடெ தலயெந்நு

குண்ட பாவேன நிந்நு ஸம்சயம் துடங்வினார்

கர தூஷண த்றிசிராக்களாம் நிசாச்சர-
வரரும் பதிந்நாலாயிரவும் மரிச்சிது
நாழிக முநேமுக்கால் கொண்டு ராகவன் தன்னால்
ஊழியில் வீணாளல்லோ ராவண பெகினியும்
மரிச்ச நிசாச்சரன் பதிந்நாலாயிரவும்

990

தரிச்சாரல்லோ திவ்ய விக்ரஹம் அது நேரம்
ஜ்ஞானவும் லெபிச்சிது ராகவன் பக்கல் நிந்நு
மானஸே புனர் அவர் ஏவரும் அதுநேரம்
ராமனெ ப்ரதக்ஷிணம் செய்துடன் நமஸ்கரிச்ச
ஆமோதம் பூண்டு கூப்பி ஸ்துதிச்சார் பலதரம்
“நமஸ்தே பாதாம்புஜம் ராம! லோகாபிராம!
ஸமஸ்த பாபஹரம் ஸேவகாபீஷ்டப் ப்ரதம்
ஸமஸ்தேஸ்வர! தயாவாரிதே! ரகுபதே!
ரெமிச்சீடணம் சித்தம் பவதி ரமாபதே”!

1000

த்வல்பாதாம்புஜம் நித்யம் த்யானிச்ச முனிஜனம்
உத்பவ மரண துக்கங்ஙளெக் களயுந்நு
முல்ப்பாடு மஹேசனெ தபஸ்ஸு செய்து ஸந்தோஷிபிச்ச
ஞங்ஙள் மும்பில் ப்ரத்யக்ஷனாய நேரம்
பேத விப்ரமம் தீர்த்து ஸம்ஸார வ்றுக்ஷ மூலச்
சேதன குடாரமாய் பவிக்க பவான் இதி
ப்ரார்த்திச்ச ஞங்ஙள் மஹாதேவனோடு அதுமூலம்
ஓர்த்தருள் செய்து பரமேஸ்வரன் அதுநேரம்
யாமினீ சரன்மாராய் ஜனிக்க நிங்ஙள் இனி
ராமனாய் அவதரிச்சீடுவன் ஞானும் பூமௌ
ராக்ஷஸ தேஹன்மாராம் நிங்ஙளெ சேதிச்சந்நு
மோக்ஷவும் தந்நீடுவன் இல்ல ஸம்சயமேதும்
எந்நருள் செய்து பரமேஸ்வரன் அதுமூலம்
நிர்ணயம் மஹாதேவனாயது ரகுபதி
ஜ்ஞானோபதேசம் செய்து மோக்ஷவும் தந்நீடணம்
ஆனந்த ஸ்வரூபனாம் நிந்திருவடி நாதா ! “

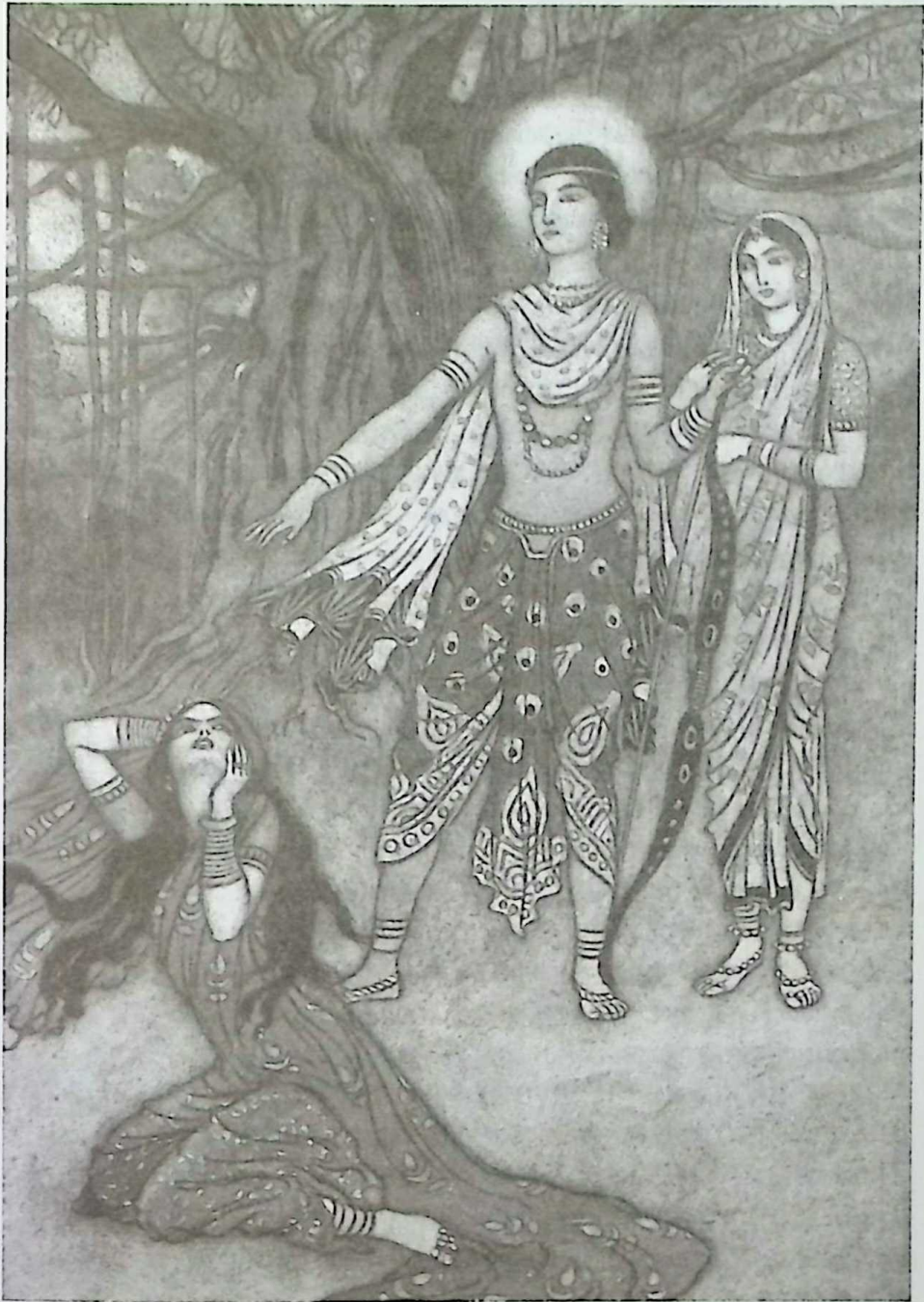
1010

எந்நவர் அபேக்ஷிச்ச நேரத்து ரகுநாதன்
 மந்தஹாஸவும் பூண்டு ஸானந்தம் அருள்செய்து
 “விக்ரஹேந்த்ரிய மனஃப்றாணா அஹங்காராதிகளுக்கு
 ஒக்கவே ஸாக்ஷி பூதனாயது பரமாத்மா 1020
 ஜாக்ரல்ஸ்வப்னாக்யார்த்ய அவஸ்தா பேதங்ஙளுக்கும்
 மீதே ஸாக்ஷியாம் பரப்ரம்மம் ஸச்சிதானந்தம் ஏகம்
 பால்ய கௌமாராதிகள் ஆகமாபாயிகளாம்
 காலாதி பேதங்ஙளுக்கும் ஸாக்ஷியாய் மீதே நில்க்கும்
 பரமாத்மாவு பரப்ரம்மம் ஆனந்தாத்மகம்
 பரமம் த்யானிக்கும்போள் கைவல்யம் வந்நு கூடும்
 ஈவண்ணம் உபதேசம் செய்து மோக்ஷவும் நல்கி
 தேவ தேவேசன் ஜகல்க்காரணன் தாசரதி,
 ராகவன் மூந்நேமுக்கால் நாழிக கொண்டு கொந்நான்
 வேகேன பதிந்நாலு ஸஹஸ்ரம் ரக்ஷோபெலம் 1030
 ஸௌமித்றி ஸீதாதேவி தன்னோடும் கூடிவந்நு
 ராமசந்த்ரனெ வீணு நமஸ்காரவும் செய்தான்
 சஸ்த்ரௌக நிக்ருத்தமாம் பர்த்து விக்ரஹம் கண்டு
 முக்த பாஷ்போதம் விதேஹாத்மஜா மந்தம் மந்தம்
 த்றுக்கைகள் கொண்டு தலோடி பொறுப்பிச்சீடினாள்
 ஒக்கவே புண்ணும் அதின் வடுவும் மாய்ச்சீடினாள்
 ரக்ஷோவீரன்மார் வீணு கிடக்குந்நது கண்டு
 லக்ஷ்மணன் நிஜஹ்றுதி விஸ்மயம் தேடிடினான்
 “ராவணன் தன்றெ வரவு உண்டியினிப்போள்”
 எந்நு தேவதேவனும் அருள் செய்திருந்நு அருளினான் 1040
 பின்னெ லக்ஷ்மணன் தன்னெ வைகாதெ நியோகிச்சான்
 “செந்நு நீ முனிவரன்மாரோடு சொல்லீடணம்
 யுத்தம் செய்ததும் கர தூஷண த்றிசிராக்கள்
 ஸித்தியெ ப்றாபிச்சதும் பதிந்நாலாயிரவும்
 தாபஸன்மாரோடு அறியிச்ச நீ வரிக” எந்நு
 பாப நாசனன் அருள் செய்து அயச்சோரு சேஷம்
 ஸுமித்றாபுத்தன் தபோதனன்மாரோடு சொந்நான்
 அமித்றாந்தகன் கரன் மரிச்ச வ்றுத்தாந்தங்ஙன்

க்றமத்தால் இனிக்காலம் வைகாதெ ஒடுங்நீடும்
 அமர்த்ய வைரிகளெந்நு உறச்சு முனிஜனம் 1050
 பலரும் கூடி நிருபிச்சு நிர்மிச்சீடினார்
 பலலாசிகள் மாய தட்டாய்வான் மூந்நு பேர்க்கும்
 அங்குலீயவும் சூடாரத்னவும் கவசவும்
 அங்கே சேர்த்திடுவானாய்க் கொடுத்து விட்டடினார்
 லக்ஷ்மணன் அவ மூந்நும் கொண்டு வந்நாசு ராமன்
 த்றுக்கால்க்கல் வச்ச தொழுதீடினான் பக்தியோடெ
 அங்குலீயகம் எடுத்து அம்புஜ விலோசனன்
 அங்குலி தன்மேல் இட்டு, சூடாரத்னவும் பின்னே
 மைதிலி தனிக்கு நல்கீடினான், கவசவும்
 ப்ராதாவு தனிக்கு அணிஞ்ஞீடுவான் அருளிநான் 1060

சூர்ப்பணகா விலாபம்

ராவண பெகினியும் ரோதனம் செய்து பின்னெ
 ராவணனோடு பறஞ்ஞீடுவான் நடகொண்டான்
 ஸாக்ஷால் அஞ்ஜன சைலம் போலெ சூர்ப்பணகயும்
 ராக்ஷஸ ராஜன் மும்பில் வீணுடன் முறயிட்டான்
 முலயும் மூக்கும் காதும் கூடாதெ சோரயுமாய்
 அலறும் பெகினியோடு அவனும் உரசெய்தான்
 “எந்திது வத்ஸே! சொல்லீடு என்னோடு பரமார்த்தம்
 பெந்தமுண்டாயது எந்து வைரூப்யம் வந்நீடுவான்
 சக்றனோ க்றுதாந்தனோ பாசியோ குபேரனோ
 துஷ்க்ருதம் செய்தவன் தன்னெ ஞான் ஒடுக்குவன் 1070
 ஸத்யம் சொல்லு” எந்ந நேரம் அவளும் உரசெய்தாள்
 “எத்யும் மூடன் பவான் ப்றமத்தன் பானஸக்தன்
 ஸ்த்ரீஜிதன் அதிசடன் எந்தறிஞ்ஞரிக்குந்நு ?
 ராஜாவெந்நு எந்து கொண்டு சொல்லுந்நு நின்னெ
 வ்றுதா? சாரச்சக்ஷஸ்ஸும் விசாரவும் இல்லேதும் நித்யம்
 நாரீஸேவயும் செய்து கிடந்நீடு எல்லாய்பொழும்
 கேட்டதில்லயோ கரதூஷண த்ரிசிராக்கள்



சூர்ப்பணகா விலாபம்

கூட்டமே பதிந்நாலாயிரவும் முடிஞ்ஞதும் ?

ப்ரஹ்ரார்த்தேன ராமன் வேகேன பாணகெணம்

ப்ரஹ்ரிச்சொடுக்கினான் எந்தொரு கஷ்டம் ஓர்த்தால்

1080

எந்நது கேட்டு சோதிச்சீடினான் தசானனன்.

“என்னோடு சொல்லீடு ஏவன் ராமன் ஆகுந்நதெந்நும்

எந்தொரு மூலம் அவன் கொல்லுவான் எந்நும் எந்நால்

அந்தகன் தனிக்கு நல்கீடுவன் அவனெ ஞான்”

ஸோதரி சொந்நாள் அதுகேட்டு ராவணனோடு

“யாது தானாதிபதே! கேட்டாலும் பரமார்த்தம்

ஞான் ஒரு தினம் ஜனஸ்தான தேசத்திங்கல் நிந்நு.

ஆனந்தம் பூண்டு தானே ஸஞ்சரிச்சீடும் காலம்

கானனத்தாடெ செந்நு கௌதமீதடம் புக்கேன்.

ஸானந்தம் பஞ்சவடி கண்டு ஞான் நிற்குந்நேரம்

1090

ஆஸ்றமத்திங்கல் தத்த ராமனெக் கண்டேன் ஜகத்-

ஆஸ்றய பூதன் ஜடாவல்க்கலங்ஙளும் பூண்டு

சாப பாணங்ஙளோடும் எத்தையும் தேஜஸ்ஸோடும்

தாபஸ வேஷத்தோடும் தர்ம தாரங்ஙளோடும்

ஸோதரனாயீடின லக்ஷ்மணனோடும் கூடி

ஸாதரம் இரிக்கும் போள் அடுத்து செந்நு ஞானும்

ஸ்ரீராமோத்ஸங்கே வாழும் பாமினிதன்னெ கண்டால்

நாரிகள் அவ்வண்ணம் மற்றில்லல்லோ லோகத்திங்கல்

தேவ கெந்தர்வ நாக மானுஷ நாரிமாரில் ஏவம்

காண்மானுமில்ல கேள்ப்பானுமில்ல நூனம்

1100

இந்திரா தேவிதானும் கௌரியும் வாணிமாதும்

இந்த்ராணி தானும் மற்றுள்ள அப்ஸர ஸ்த்நீவர்கவும்

நாணம் பூண்டு ஒளிச்சீடும் அவனெ வழிபோலெ

காணும்போள் அனங்கனும் தேவதயவளல்லோ

தல்பதியாகும் புருஷன் ஜகல்பதியெந்நு

கல்பிக்காம் விகல்பம் இல்ல அல்பவம் அதினிப்போள்

த்வல்பத்தியாக்கீடுவான் தக்கவள் அவனெந்நு

கல்பிச்சு கொண்டிங்ஙு போநீடுவான் ஒரும்பெட்டேன்

மல்குச நாஸா கர்ண சேதனம் செய்தான் அப்போள்

- லக்ஷ்மணன் கோபத்தோடெ ராகவ நியோகத்தால் 1110
 வ்றுத்தாந்தம் கரனோடு செந்நு ஞானறியிச்சேன்
 யுத்தார்த்தம் நக்தஞ்சரானீகினியோடும் அவன்
 ரோஷவேகேன செந்நு ராமனோடு ஏற்ற நேரம்
 நாழிக முந்நேமுக்கால் கொண்டு அவனெ ஒடுக்கினான்
 பஸ்மமாக்கீடும் பிணங்ஙீடுகில் விஸ்வம் கூஷனால்
 விஸ்மயம் ராமனுடெ விக்ரமம் விசாரிச்சால்
 கன்னல் நேர்மீழியாளாம் ஜானகிதேவியிப்போள்
 நின்னுடெ பார்யயாகில் ஜன்ம ஸாபல்யம் வரும்
 த்வத்ஸகசாத்திங்கல் ஆக்கீடுவான் தக்கவண்ணம்
 உத்ஸாஹம் செய்தீடுகில் எத்தயும் நந்நு பவான் 1120
 தத்ஸாமர்த்யங்ஙள் எல்லாம் பத்மாசூழியாகுமவள்
 உத்ஸங்கே வஸிக்க கொண்டாகுந்நு தேவாராதே!
 ராமனோடு ஏற்றால் நில்ப்பான் நினக்கு சக்திபோரா
 காமவெரிக்கும் நேரே நில்லக்கருது எதிர்க்கும் போள்
 மோஹிப்பிச்சொரு ஜாதிமாயயா பாலன்மாரே
 மோஹன காத்தி தன்னெ கொண்டு போரிகேயுள்ளு
 ஸோதரீ வசனங்ஙள் இங்ஙனெ கேட்டநேரம்
 ஸாதரவாக்யங்ஙளால் ஆஸ்வஸிப்பிச்ச தூர்ணம்
 தன்னுடெ மணியற தன்னில் அங்ஙகம் புக்கான்
 வந்நதில்லேதும் நித்ர சிந்தயுண்டாக மூலம் 1130
 “எத்தயும் சித்றம் சித்றம் ஓர்த்தோளம் இதம்
 ஒரு மர்த்யனால் முந்நேமுக்கால் நாழிகநேரம் கொண்டு
 சக்தனாம் நக்தஞ்சரப்றவரன் கரன் தானும்
 யுத்த வைதக்த்யம் ஏறும் ஸோதரர் இருவரும்
 பத்திகள் பதிந்நாலாயிரவும் முடிஞ்நு போல்
 வ்யக்தம் மானுஷன் அல்ல ராமன் எந்நது நூனம்
 பக்தவத்ஸலனாய பகவான் பத்மேகூஷண்
 முக்தி தானைக முர்த்தி முகுந்தன் பக்தப்ரியன்
 தாதாவும் முன்னம் ப்ரார்த்திச்சோரு காரணமிந்நு
 பூதலே ரகுலே மர்த்யனாய் பிறந்நிப்போள் 1140
 என்னெ கொல்லுவான் ஒரும்பெட்டு வந்நானெங்கிலோ

செந்நு வைகுண்ட ராஜ்யம் பரிபாலிக்காமல்லோ
 அல்லெங்கில் எந்நும் வாழாம் ராஷஸ ராஜ்யமெந்நால்
 அல்லல் இல்லொந்நு கொண்டும் மனஸி நிருபிச்சால்
 கல்யாண ப்றதனாய ராமனோடு ஏல்குந்நதின்
 எல்லா ஜாதியும் மடிகேண்ட ஞான் ஒந்நுகொண்டும்
 இத்தம் ஆத்மனி சிந்திச்சுறச்சு ரகோநாதன்
 தத்வஞானத்தோடு கூடெத்யானந்தவும் பூண்டான்
 ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணன் ராமன் எந்நறிஞ்ஞத
 ராஷஸ ப்றவரனும் பூர்வ வ்றுத்தாந்தம் ஓர்த்தான்
 வித்வேஷபுத்யா ராமன் தன்னெ ப்றாபிக்கேயுள்ளு
 பக்தி கொண்டென்னில் ப்ரஸாதிக்கயில்ல அகிலேசன்

1150

ராவண மாரீச ஸம்வாதம்

இத்தரம் நிருபிச்ச ராத்றியும் கழிஞ்ஞது
 சித்றபானுவும் உதயாத்ரி மூர்த்தனி வந்நு
 தேரதில் ஏறீடினான் தேவ ஸஞ்சய வைரி
 பாராதெ பாரா வாரபாரமாம் தீரம் தத்ற
 மாரீசாஸ்றமம் ப்றாபிச்சீடினான் அதி த்றுதம்
 கோரனாம் தசானனன் கார்ய கௌரவத்தோடும்
 மௌனவும் பூண்டு ஜடாவல்க்கலாதியும் தரிச்சு
 ஆனந்தாத்மகனாய ராமனெ த்யானிச்சுள்ளில்
 ராம ராமேதி ஜெபிச்சுறச்சு ஸமாதி பூண்டு,
 ஆமோதத்தோடு மருவீடின மாரீசனும்
 லௌகிகாத்மனா க்ருகத்திங்கல் ஆகதனாய
 லோகோபத்ரவகாரியாய ராவணன் தன்னெ
 கண்டு ஸம்ப்றமத்தோடும் உத்தானம் செய்து பூண்டு
 கொண்டு தன்மாறிலணச்சு ஆனந்தாஸ்றுக்களோடும்
 பூஜிச்சு யதாவிதி மானிச்சு தச கண்டன்
 யோஜிச்சு சித்தம் அப்போள் சோதிச்சு மாரீசனும்
 “எந்தொரு ஆகமனமிது ஏகனாய் தன்னெயொரு
 சிந்தயுண்டெந்ந போலெ தோந்நுந்நு பாவத்திங்கல்

1160

1170

சொல்லுக ரஹஸ்யம் அல்ல எங்கிலோ ஞானும் தவ
நல்லது வருத்துவான் உள்ளோரில் மும்பனல்லோ
ன்யாயமாய் நில்கல்மஷமாய் இரிக்குந்ந கார்யம்
மாயயென்னியே செய்வான் மடியில்லெனிக்கேதும்
மாரீச வாக்யம் ஏவம் கேட்டு ராவணன் சொந்நான்
“ஆருமில்லெனிக்கு நின்னெபோலெ முட்டுந்நேரம்
ஸாகேதாதிபனாய ராஜாவு தசரதன்

லோகைகாதிபனுடெ புத்தன்மாராயுண்டுபோல்
ராம லக்ஷ்மணன்மார் எந்நிருவர் இது காலம்
கோமள காத்தியாயோர் அங்கனா ரத்னத்தோடும்
தண்டகாரண்யே வந்நு வாழுந்நிதவர் பெலால்
என்னுடெ பெகினி தன் நாஸிகா குசங்ஙளும்
கர்ணவும் சேதிச்சு அதுகேட்டுடன் கராதிகள்
செந்நிது பதிந்நாலாயிரவும் அவரெயும்

1180

நிந்நு தான் ஏகனாயிட்டு எதிர்த்து ரணத்திங்கல்
கொந்நிது முந்நேமுக்கால் நாழிக கொண்டு ராமன்
தல் ப்றானேஸ்வரியாய ஜானகி தன்னெ ஞானும்
இப்பொழே கொண்டிங்ஙு போந்நுவன் அதினு நீ
ஹேமவர்ணம் பூண்டொரு மானாய் செந்நடவியில்
காமினியாய ஸீத தன்னெ மோஹிப்பிக்கணம்

1190

ராம லக்ஷ்மணன்மாரெ அகற்றி தூரத்தாக்க-
வாமகாத்தியெ அப்போள் கொண்டு ஞான் போந்நீடுவன்
நீ மம ஸகாயம் ஆயிரிக்கில் மனோரதம்
மாமகம் ஸாதிச்சீடுமில்ல ஸம்சயமேதும்”

பங்க்தி கந்தர வாக்யம் கேட்டு மாரீசன் உள்ளில்
சிந்திச்சு பயத்தோடும் ஈவண்ணம் உரசெய்தான்
“ஆருபதேசிச்சது மூல நாசனமாய

காரியம் நின்னோடு அவன் நின்னுடெ சத்ருவல்லோ
நின்னுடெ நாசம் வருத்தீடுவான் அவஸரம்

தன்னெ பார்த்திருப்பொரு சத்ருவாகுந்நது அவன்
நல்லது நினக்கு ஞான் சொல்லுவன் கேள்குந்நாகில்
நல்லது அல்லேதும் நினக்கீத்தொழில் அறிக நீ

1200

ராமசந்த்ரனிலுள்ள பீதி கொண்டு அகதாரில்
 மாமகே ராஜ ரத்ன ரமணீ ரதாதிகள்,
 கேள்கும்போள் அதிபீதனாயுள்ள ஞானோ நித்யம்
 ராசுஷஸ வம்சம் பரிபாலிச்சு கொள்க நீயும்
 ஸ்ரீநாராயணன் பரமாத்மாவு தன்னெ ராமன்
 ஞானதின் பரமார்த்தம் அறிஞ்ஞேன் கேள்க்க நீயும்
 நாரதாதிகள் முனிஸ்ரேஷ்டன்மார் பறஞ்ஞு பண்டு
 ஓரோரோ வ்றுத்தாந்தங்ஙள் கேட்டேன் பௌலஸ்த்ய ப்றபோ! 1210
 பத்மஸம்பவன் முன்னம் ப்ரார்த்திச்சு காலம் நாதன்
 பத்மலோசனன் அருள் செய்திது வாத்ஸல்யத்தால்
 எந்து ஞான் வேண்டுந்நது சொல்லுக எந்நது கேட்டு
 சிந்திச்சு விதாதாவும் அர்த்திச்சு தயாநிதே!
 நின்திருவடி தன்னெ மானுஷவேஷம் பூண்டு
 பங்கதி கந்தரன் தன்னெ கொல்லணம் மடியாதெ
 அங்ஙனெ தன்னெயெந்நு ஸமயம் செய்து நாதன்
 மங்கலம் வருத்துவான் தேவ தாபஸர்க்கெல்லாம்
 மானுஷனல்ல ராமன் ஸாசுஷால் ஸ்ரீ நாராயணன்
 தானெந்நு தரிச்சு ஸேவிச்சு கொள்ளுக பக்த்யா 1220
 போயாலும் புரம்புக்கு ஸுகிச்சு வஸிக்க நீ
 மாயாமானுஷன் தன்னெ ஸேவிச்சு கொள்க நித்யம்
 எத்தையும் பரமகாருணிகன் ஜகன் நாதன்
 பக்தவத்ஸலன் பஜனீயன் ஈஸ்வரன் நாதன்”
 மாரீசன் பறஞ்ஞுது கேட்டு ராவணன் சொந்நான்
 “நேரத்றே பறஞ்ஞுது நிர்மலனல்லோ பவான்
 ஸ்ரீநாராயண ஸ்வாமி பரமன் பரமாத்மா
 தான் அரவிந்தோத்பவன் தன்னோடு சத்யம் செய்து
 மர்த்யனாய் பிறந்நு என்னெக் கொல்லுவான் பாவிச்சது
 ஸத்யஸங்கல்பனாய பகவான் தான் எங்கிலோ 1230
 பின்னெ அவ்வண்ணம் அல்லெந்நாக்குவான் ஆளாரெடோ!
 நந்நு நின் அஜ்ஞானம் ஞான் இங்ஙென ஓர்த்திலொட்டும்
 ஒந்நு கொண்டும் ஞான் அடங்ஙீடுகயில்ல நூனம்
 செந்நு மைதிலி தன்னெக்கொண்டு போரிகவேணம்

உத்திஷ்ட மஹாபாக! பொன்மானாய் சமஞ்ஞ செந்து
 எத்தையும் அகற்றுக ராமலக்ஷ்மணன்மாரெ
 அந்நேரம் தேரில் ஏற்றிகொண்டிங்ங் போந்நீடுவன்
 பின்னெ நீ யதாஸுகம் வாழுக முன்னெப்போலெ
 ஒந்நினி மறுத்து நீ உரசெய்யுந்நதாகில்
 என்னுடெ வாளுக்கு ஊணாக்கிடுந்நது உண்டிந்நது நின்னெ 1240
 எந்நதுகேட்டு விசாரிச்சிது மாரீசனும்
 நந்நல்ல துஷ்டாயுதம் ஏற்று நிர்யாணம் வந்நால்
 செந்நுடன் நரகத்தில் வீணுடன் கிடக்கணம்
 புண்ய ஸஞ்சயம் கொண்டு முக்தனாய் வருமல்லோ
 ராம ஸாயகமேற்று மரிச்சால் எந்நு சிந்திச்சு.
 ஆமோதம் பூண்டு புறப்பெட்டாலும் எந்நு சொந்நான்:
 “ராக்ஷஸராஜா பவான் ஆஜ்ஞாபிச்சாலும் எங்கில்
 ஸாக்ஷால் ஸ்ரீராமன் பரிபாலிச்சு கொள்க போற்றி!
 எந்நுர செய்து விசித்றாக்ருதி கலர்ந்நொரு
 பொன்நிறமாய் உள்ளொரு ம்றுகவேஷவும் பூண்டான் 1250
 பங்க்தி கந்தரன் தேரில் ஆம்மாறு கரேறினான்
 செந்தார் பாணனும் தேரில் ஏறினான் அது நேரம்
 செந்தார் மானினியாய ஜானகி தன்னெ உள்ளில்
 சிந்திச்சு தசாஸ்யனும் அந்தனாய் சமஞ்ஞிது
 மாரீசன் மனோஹரமாயொரு பொன்மானாயி
 சாருபுள்ளிகள் வெள்ளி கொண்டு நேத்தறங்ஙங் ரெண்டும்
 நீலக்கல்கொண்டு சேர்த்து முக்த பாவத்தோடு
 ஓரோ லீலகள் காட்டி காட்டிக் காட்டிலுள்புக்கு பின்னெ
 வேகேன புறப்பெட்டும் துள்ளிசாடியும் அனுராக-
 பாவேன தூரெப்போய் நிந்நு கடாக்கிச்சும் 1260
 ராகவஆஸ்றம ஸ்தலோபாந்தே ஸஞ்சரிக்கும் போள்
 ராகேந்துமுகி ஸீத கண்டு விஸ்மயம் பூண்டாள்
 ராவண விசேஷ்டிதம் அறிஞ்ஞ ரகுநாதன்
 தேவியோடருள் செய்தான் ஏகாந்தே “காந்தே! கேள் நீ
 ரக்ஷா நாயகன் நின்னெ கொண்டு போவதினிப்போள்
 பிக்ஷுருபேண வரும் அந்திகே ஜனகஜே!

நீயொரு கார்யம் வேணம் அதின்னு மடியாதெ
மாயா ஸீத்யெ பர்ணசாலயில் நிர்த்தீடணம்
வஹ்னிமண்டலத்திங்கல் மறஞ்ஞ வஸிக்கநீ
தன்யே! ராவணவதம் கழிஞ்ஞ கூடுவோளம்
ஆஸ்றய ஆசங்கல் ஓராண்டிருந்நீடணம் ஜகத்-
ஆஸ்றய பூதே! ஸீதே! தர்ம்ம ரக்ஷார்த்தம் ப்றியே!
ராமசந்த்ரோக்தி கேட்டு ஜானகி தேவிதானும்
கோமள காத்திரியாய மாயா ஸீத்யெத் தத்ற
பர்ணசாலயில் ஆக்கி வஹ்னி மண்டலத்திங்கல்
செந்நிருந்நிது மஹாவிஷ்ணு மாயயும் அப்போள்

1270

மாரீச நிக்ரஹம்

மாயா நிர்மிதமாய கனக ம்றுகம் கண்டு
மாயா ஸீத்யும் ராமசந்த்ரனோடு உரசெய்தாள்:
“பர்த்தாவே! கண்டலயோ கனகமய ம்ருகம்
எத்றயும் சித்றம்! சித்றம்! ரத்ன பூஷிதமிதம்
பேடியில்ல இதினேதும் எத்றயும் அடுத்து வந்நீடுந்நு
மெருக்கம் உண்டெத்றயும் எந்நு தோந்நும்
களிப்பான் அதி ஸுகமுண்டிது நமுக்கிங்ங
விளிச்சீடுக வரும் எந்நு தோந்நுந்நு நூனம்
பிடிச்ச கொண்டிங்ங போநீடுக வைகீடாதெ
மடிச்சீடருது ஏதும் பர்த்தாவே! ஜகல்பதே!
மைதிலி வாக்யம் கேட்டு ராகவன் அருள் செய்து
ஸோதரன் தன்னோடு “நீ காத்து கொள்ளுக வேணம்
ஸீத்யெ அவளக்கொரு பயவும் உண்டாகாதே
யாதுதானன்மாருண்டு கானனம் தன்னிலெங்ஙம்”
எந்நருள் செய்து தனுர்பாணங்ஙள் எடுத்துடன்
செந்நிது ம்றுகத்தெ கைக்கொள்ளுவான் ஜகன்நாதன்
அடுத்து செல்லுந்நேரம் வேகத்தில் ஓடி களஞ்ஞ
அடுத்து கூடாயெந்நு தோந்நும்போள் மந்தம் மந்தம்
அடுத்து வருமப்போள் பிடிப்பான் பாவிச்சீடும்

1280

1290



மரீசன் பொன்மானின்றெ வேஷத்தில்
ஸீதாராமன்மாருடெ மும்பில்

படுத்வமோடு தூரெக்குதிச்சு சாடுமப்போள்
 இங்ஙனெ தன்னெயொட்டு தூரத்தாயது நேரம்
 எங்ஙனெ பிடிக்குந்நு வேகம் உண்டிதினேற்றம்
 எந்நுறச்சு ஆசவிட்டு ராகவன் ஒரு சரம்
 நந்நாயித்தொடுத்துடன் வலிச்சு விட்டிடினான் 1300

பொன்மானும் அதுகொண்டு பூமியில் வீணநேரம்
 வன்மல போலெயொரு ராகூஸவேஷம் பூண்டான்
 மாரீசன் தன்னெயிது லக்ஷ்மணன் பறஞ்ஞது
 நேரத்தே எந்நு ரகுநாதனும் நிருபிச்சு
 பாணமேற்று அவனியில் வீணப்போள் மாரீசனும்
 ப்ராண வேதனயோடு கரஞ்ஞானய்யோ பாவம்
 “ஹா ஹா! லக்ஷ்மண! மம ப்ராதாவே! ஸஹோதர!
 ஹா ஹா! மே விதிபெலம் பாஹிமாம் தயாநிதே!”
 ஆதுரநாதம் கேட்டு லக்ஷ்மணனோடு சொந்நாள்:
 ஸீத்யும், “ஸௌமித்தே”! நீ செல்லுக வைகீடாதெ 1310

அக்ரஜனுடெ விலாபங்ஙள் கேட்டிலே பவான்
 உக்ரன்மாராய நிசாசரன்மார் கொல்லு மும்பே
 ரக்ஷிச்சு கொள்க செந்நு லக்ஷ்மண! மடியாதெ
 ரக்ஷா வீரன்மாரிப்போள் கொல்லும் அல்லெங்கிலய்யோ!”
 லக்ஷ்மணன் அதுகேட்டு ஜானகியோடு சொந்நான்
 “துக்கியாய்க அய்யோ தேவி! கேள்க்கணம் மமவாக்யம்
 மாரீசன் தன்னெ பொன்மானாய் வந்நது அவன் நல்ல
 சோரன் எத்யும் ஏவம் கரஞ்ஞதவன் தன்னெ
 அந்தனாய் ஞானும் இதுகேட்டு போய் அகலும்போள்
 நின்திருவடியேயும் கொண்டு போயிடாமல்லோ 1320

பங்க்தி கந்தரன் தனிக்கதினுள்ளு உபாயமிது
 எந்நறியாதெ அருள் செய்யுந்நிது அத்றயல்ல
 லோக வாஸிகள்க்கு ஆர்க்கும் ஜெயிச்சு கூடாயல்லோ
 ராகவன் திருவடி தன்னெ எந்நறியணம்
 ஆர்த்த நாதவும் மம ஜ்யேஷ்டனு உண்டாகயில்ல
 ராத்றி சாரிகளுடெ மாய இதறிஞ்ஞாலும்
 விஸ்வநாயகன் கோபிச்சீடுகில் அரக்ஷணால்

விஸ்வ ஸம்ஹாரம் செய்வான் போரும் எந்நறிஞ்ஞாலும்
அங்ஙனெயுள்ள ராமன் தன் முகாம்புஜத்தில் நிந்நு
எங்ஙனெ தைந்ய நாதம் பவிச்சீடுந்நு நாதே?”

1330

ஜானகியது கேட்டு கண்ணுநீர் தூகித் தூகி
மானஸே வளர்ந்நொரு கேத கோபங்ஙனோடும்
லக்ஷ்மணன் தன்னெ நோக்கி சொல்லினான் அதுநேரம்
“ரக்ஷோஜாதியில் அத்நே நீயுமுண்டாயி நூனம்
ப்ராத்நு நாசத்தின் அத்நே காம்க்ஷயாகுந்நு தவ
சேதஸி துஷ்டாத்மாவே! ஞான் இதோர்த்தீலயல்லோ
ராம நாசா-காம்ஷிதனாகிய பரதன்நெ

காம ஸித்யார்த்தம் அவன் தன்னுடெ நியோகத்தால்
கூடெப்போந்நிது நீயும் ராமனு நாசம் வந்நால்,
கூடமாய் என்னெயும் கொண்டங்ங செல்லுவான் நூனம் 1340
எந்நுமே நினக்கு என்னெ கிட்டுகயில்ல தானும்

இந்நு மல்ப்றாண த்யாகம் செய்வன் ஞானறிஞ்ஞாலும்,
சேதஸி பார்யாஹரணோத்யுதனாய நின்னெ
ஸோதர புத்யா தரிச்சீல ராகவன் ஏதும்

ராமனெ ஒழிஞ்ஞ ஞான் மற்றொரு புருஷனெ
ராம பாதங்ஙளாண தீண்டுகயில்ல அல்லோ”
இத்தரம் வாக்குகேட்டு ஸௌமித்ரி செவிரண்டும்
ஸத்வரம் பொத்திப் புனர் அவனோடு உரசெய்தான்:

“நினக்கு நாசம் அடுத்திரிக்குந்நிது பாரம்,
எனிக்கு நிருபிச்சால் தடுத்து கூடா தானும்

1350

இத்தரம் சொல்லீடுவான் தோந்நியது எந்நே சண்ட!

திக்கித் அத்யந்தம் க்ருரசித்தம் நாரிகளக்கெல்லாம்

வனதேவதமாரே! பரிபாலிச்ச கொள்வின்

மனுவம்சாதி ஈஸ்வர பத்னியெ வழிபோலெ”

தேவியெ தேவகளெப் பரம் ஏல்பிச்ச மந்தம்

பூர்வஜன் தன்னெக்காண்மான் நடந்நு ஸௌமிதரியும்

ஸீதாபஹரணம்

அந்தரம் கண்டு தசகந்தரன் மதன
பாணாந்தனாய் அவதரிச்சீடினான் அவனியில்
ஐடயும் வலக்கலவும் தரிச்சு ஸன்யாஸியாய்
உடஜாங்கணை வந்து நிந்நிது தசாஸ்யனும்
பிசுஷ வேஷத்தெப்பூண்ட ரசேஷா நாதனெக் கண்டு
தல்சுஷணம் மாயா ஸீதாதேவியும் வினீதயாய்
நத்வா ஸம்பூஜ்ய பக்த்யா பலமுலாதிகளும் தத்வா
ஸ்வாகத வாக்யம் உக்த்வா பின்னெயும் சொந்நாள்
“அற்றைவ பலமுலாதிகளும் புஜிச்சு கொண்டு
இத்திரி நேரம் இருந்நீடுக தபோநிதே!
பர்த்தாவு வருமிப்போள் த்வல்ப்றியமெல்லாம் செய்யும்
சுஷாந்துடாதியும் தீர்த்து விஸ்றமிச்சாலும் பவான்”
இத்தரம் மாயாதேவீ முக்த்தாலாபங்ஙள் கேட்டு
ஸத்வரம் பிசுஷரூபி ஸஸ்மிதம் சோத்யம் செய்தான் 1370
“கமல விலோசனே! கமனீயாங்கி! நீயாரமலே
சொல்லீடு நின் கமிதாவாரெந்நதும் ?
நிஷ்டுர ஜாதிகளாம் ராசுஸராதியாய்
துஷ்ட ஐந்துக்கள் உள்ள கானன பூமிதன்னில்
நீயொரு நாரீமணிதானே வாழுந்நது எந்தொரு
ஆயுதபாணிகளும் இல்லல்லோ ஸஹாயமாய்
நின்னுடெ பரமார்த்தம் ஒக்கவே பறஞ்ஞால் ஞான்
என்னுடெ பரமார்த்தம் பறயுந்நுண்டு தானும்”
மேதினீ ஸுதயது கேட்டு உரசெய்தீடினாள்!
“மேதினீபதிவரனாம் அயோத்யாதிபதி 1380
வாட்டமில்லாத தசரதனாம் ந்றுபாதிப-
ஜ்யேஷ்ட நந்தனனாய ராமன் அப்புத வீர்யன்
தன்னுடெ தர்மபத்னி ஜனகாத்மஜ ஞானோ
தன்யனாம் அனுஜனும் லக்ஷ்மணன் எந்நு நாமம்
ஞங்ஙள் மூவரும் பிதூர் ஆஜ்ஞயா தபஸ்ஸினாய்
இங்ங வந்நிரிக்குந்நு தெண்டக வனம் தன்னில்

பதிந்நாலு ஆண்டு கழிவோளவும் வேணம் தானும்
 அதினு பார்த்தீடுந்நு ஸத்யம் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 நின்திருவடியெ ஞான் அறிஞ்ஞீலேதும்
 புனர் எந்தினாய் எழுந்நள்ளி சொல்லணம் பரமார்த்தம்” 1390
 “எங்கிலோ கேட்டாலும் நீ மங்கலசீலே! பாலே!
 பங்கஜ விலோசனே! பஞ்ச பாணாதி வாலே!
 பௌலஸ்த்ய தனயனாம் ராக்ஷஸ ராஜாவு ஞான்
 த்றையலோக்யத்திங்கல் என்னெ ஆரநியாதெயுள்ளு
 நிர்மலே! காமபரிதப்தனாய் சமஞ்ஞு ஞான்.
 நின்மூலமதினு நீ போரணம் மயாஸாகம்
 லெங்கயாம் ராஜ்யம் வானோர் நாட்டிலும் மனோஹரம்
 கிங்கரனாயேன் தவ லோக ஸுந்தரி நாதே!
 தாபஸ வேஷம் பூண்ட ராமனால் எந்து பலம் ?
 தாபம் உள்கொண்டு காட்டில் இங்ஙனெ வஸிக்கேண்டா 1400
 சரணாகதன் ஆயோர் என்னெ நீ பஜிச்சாலும்
 அருணாதரீ! மஹாபோகங்ஙள் புஜிச்சாலும்
 ராவணவாக்யம் ஏவம் கேட்டதி பயத்தோடும்
 பாவ வைவர்ண்யம் பூண்டு ஜானகி சொந்நாள்
 மந்தம் “கேவலம் அடுத்தது மரணம் நினக்கிப்போள்
 ஏவம் நீ சொல்லுந்நாகில் ஸ்ரீராமதேவன் தன்னால்
 ஸோதரனோடும் கூடி வேகத்தில் வருமிப்போள்
 மேதினீபதி மம பர்த்தா ஸ்ரீராமசந்த்ரன்
 தொட்டு கூடுமோ ஹரிபத்னியெ சசத்தினு
 கஷ்டமாயுள்ள வாக்கு சொல்லாதெ மூடாத்மாவே! 1410
 ராம பாணங்ஙள் கொண்டு மாறிடம் பிளர்ந்நு நீ
 பூமியில் வீழ்வானுள்ள காரணமிது நூனம்”
 இங்ஙனெ ஸ்தாவாக்யம் கேட்டு ராவணன் ஏற்றம்
 திங்ங்நும் க்றோதம் பூண்டு மூர்ச்சிதனாய் அந்நேரம்
 தன்னுடெ ரூபம் நேரே காட்டினான் மஹா கிரி-
 ஸன்னிபம் தசானனம் விம்சதி மஹாபுஜம்
 அஞ்ஜன சைலாகாரம் காணாய நேரம் உள்ளில்
 அஞ்ஜஸா பயபெட்டு வனதேவதமாரும்

ராகவ பத்னியேயும் தேரதில் எடுத்து வச்ச
 ஆகாசமார்க்கே சீக்தம் போயிது தசாஸ்யனும் 1420
 “ஹாஹா! ராகவ! ராம! ஸௌமித்ரே! காருண்யாப்தே
 ஹாஹா! மல் ப்றானேஸ்வர! பாஹிமாம் பயாதூராம்”
 இத்தரம் ஸீதாவிலாபம் கேட்டு பக்ஷீந்த்ரனாம்
 ஸத்வரம் உத்தானம் செய்து எத்தினான் ஜடாயுவும்
 “திஷ்ட திஷ்டாக்ரே மம ஸ்வாமி தன் பத்னியேயும்
 கட்டு கொண்டு எவிடேய்க்கு போகுந்நு மூடாத்மாவே?
 அத்வரத்திங்கல் செந்நு சுனகன் மந்த்றம் கொண்டு
 சுத்தமாம் புரோடாசம் கொண்டு போகுந்ந போலெ!”
 பத்ததிமத்யே பரமோத்தத புத்தியோடும்
 க்றுத்த ராஜனும் ஒரு பத்றவானாயுள்ளொரு 1430
 குத்த ராஜனெப் போலெ பெத்த வைரத்தோடு அதி
 க்றுத்தனாய் அக்ரே செந்நு யுத்தவும் துடங்வினான்
 அப்தியும் பத்ரானில கூழ்ப்தமாய் சமயுந்நிது
 அத்ரிகள் இளகுந்நு வித்ருதம் அதுநேரம்
 கால் நகங்ஙளெக் கொண்டு சாபங்ஙள் பொடிபெடுத்து
 ஆனனங்ஙளும் கீறி முறிஞ்ஞ வசம் கெட்டு
 தீக்ஷணதுண்டாக்ரம் கொண்டு தேர்த்தடம் தகர்த்திது
 கால்கூணம் கொண்டு கொந்நு வீழ்த்தினான்
 அச்வங்ஙளெ ரூக்ஷத பெருகிய பக்ஷபாதங்ஙள் ஏற்று
 ராகூஸ ப்றவரனும் சஞ்சலமுண்டாய் வந்நு 1440
 யாத்றயும் முடங்ஙி மல்கீர்த்தியும் ஒடுங்ஙீதெந்நு
 ஆர்த்தி பூண்டுழந்நொரு ராத்ரி சாரீந்த்ரனப்போள்
 தாத்ரீ புத்றியெத் தத்த தாத்றியில் நிர்த்திப் புனர்
 ஓர்த்து தன் சந்த்ரஹாஸம் இளக்கி லெகுதரம்
 பக்ஷி நாயகனுடெ பக்ஷங்ஙள் சேதிச்சப்போள்
 அக்ஷதி தன்னில் வீணான் அக்ஷமனாயிட்டவன்
 ரக்ஷா நாயகன் பின்னெ லக்ஷமீதேவியேயும் கொண்டு
 அக்ஷத சித்தத்தோடும் தக்ஷிண திக்கு நோக்கி
 மற்றொரு தேரிலேறித் தெற்றெந்நு நட கொண்டான்
 மற்றாரும் பாலிப்பானில்ல உற்றவராயிட்டு எந்நு 1450

ஓர்த்து இற்றிற்று வீணீடுந்ந கண்ணுநீரோடும் அப்போள்
 கற்றவார் குழலியாம் ஜானகீதேவி தானும்
 “பர்த்தாவு தன்னெக் கண்டு வறுத்தாந்தம் பறஞ்ஞாழிஞ்ஞு
 உத்தமனாய நின்றெ ஜீவனும் போகாய்கெந்து”
 ப்றுத்வீ புத்தியும் வரம் பத்றி ராஜனு நல்கி
 ப்றுத்வீ மண்டலம் அகந்நாசு மேல்போட்டு போயாள்
 “அய்யோ ! ராகவ! ஜகன்நாயக! தயாநிதே!
 நீயென்ன உபேக்ஷிச்சது எந்து காரணம் ? நாத!
 ரகேஷா நாயகன் என்னெக் கொண்டிதா போயிடுந்து
 ரக்ஷிதாவாயிட்டு ஆரும் இல்லெனிக்கு அய்யோ! பாபம்! 1460
 லக்ஷ்மணா! நின்னோடு ஞான் பருஷம் சொந்நேனல்லோ
 ரக்ஷிச்சு கொள்ளேணமே தேவர! தயாநிதே!
 ராம! ராமாத்மா ராம! லோகாபிராம ! ராம !
 பூமிதேவியும் என்னெ வெடிஞ்ஞாள் இது காலம்
 ப்றாணவல்லப! பரித்றாஹிமாம் ஜகல்ப்பதே!
 கௌணபாதிபன் என்னெக்கொந்து பக்ஷிக்கும் முன்பே
 ஸத்வரம் வந்து பரிபாலிச்சு கொள்ளேணமே
 ஸத்வசேதஸா மஹாஸத்வ வாரிதே! நாத!
 இத்தரம் விலபிக்கும் நேரத்து சீக்றம் ராமபத்ரன்
 இங்ஙெத்தும் எந்ந சங்கயா நக்தஞ்சரன் 1470
 சித்தவேகேன நடந்நீடினான் அதுநேரம்
 ப்றுத்வீபுத்தியும் கீழ்போட்டாசு நோக்குந்ந நேரம்
 அத்றிநாதாக்ரே கண்டு பஞ்ச வானரன்மாரெ
 வித்ருதம் விபூஷண ஸஞ்சயம் அழிச்சு தந்து
 உத்தரீயார்த்த கண்டம் கொண்டு பெந்திச்சு ராமபத்ரனு
 காண்மான் யோகம் வரிகெந்து அகதாரில்
 ஸ்ம்றுத்வா கீழ்போட்டு நிசேக்ஷிபிச்சிது ஸீதா தேவி
 மத்தனாம் நக்தஞ்சரன் அறிஞ்ஞீலதும் அப்போள்
 அப்தியும் உத்தீர்ய தன் பத்தனம் கெத்வா தூர்ணம்
 சுத்தாந்த மத்யே மஹாசோக கானன தேசே 1480
 சுத்த பூதலே மஹா சிம்சபா தருமுலே
 ஹ்றுத்யமாராய நிஜ ரகேஷா நாரிகளையும்

நித்யவும் பாலிச்சு கொள்கெந்நு உறபிச்சு
 தன்றெ வஸ்த்யம் உள்புக்கு வஸிச்சீடினான் தசானனன்
 உத்தமோத்தமயாய ஜானகீதேவி பாதி-
 வ்றத்யம் ஆஸ்றித்ய வஸிச்சீடினாள் அதுகாலம்
 வஸ்த்ற கேசாதிகளும் எத்தயும் மலினமாய்
 வக்த்றவும் கும்பிட்டு ஸந்தப்தமாம் சித்தத்தொடும்,
 ராமராமேதி ஜபத்யான நிஷ்டயா பெஹு-
 யாமினீசரகுல நாரிகளுடெ மத்யே 1490
 நீஹார சீத ஆதப வாத பீடயும் ஸஹிச்சு
 ஆஹாராதிகள் ஏதும் கூடாதெ திவா ராத்றம்
 லெங்கயில் வஸிச்சிது ஆதங்கமுள்க்கொண்டு
 மாயா ஸங்கடம் மனுஷ்ய ஜன்மத்திங்கல் ஆர்க்கில்லாத்தூ ?

ஸீதான்வேஷணம்

ராமனும் மாயா ம்றுகவேஷத்தெ கைகொண்டொரு
 காமரூபிணம் மாரீசாஸுரம் எய்து கொந்நு
 வேகேன நடகொண்டான் ஆஸ்றமம் நோக்கி புனர்
 ஆகெமக் காதலாய ராகவன் திருவடி
 நாலஞ்சு சரப்பாடு நடந்நோர் அனந்தரம் 1500
 பாலகன் வரவீசுடி தூரவே காணாய் வந்நு
 லக்ஷ்மணன் வருந்நது கண்டு ராகவன் தானும்
 உள்காம்பில் நிரூபிச்சு கல்பிச்சு கரணீயம்
 லக்ஷ்மணன் ஏதுமறிஞ்ஞீலல்லோ பரமார்த்தம்
 இக்காலம் இவனெயும் வஞ்சிக்கெந்நதே வரு
 ரகேஷா நாயகன் கொண்டு போயது மாயா ஸீதா
 லக்ஷ்மீதேவியெ உண்டோ மற்றார்க்கும் லெபிக்குந்நு
 அக்னிமண்டலத்திங்கல் வாழுந்ந ஸீத தன்னெ
 லக்ஷ்மணன் அறிஞ்ஞால் இக்கார்யவும் வந்நுகூடா
 துக்கிச்சு கொள்ளு ஞானும் ப்ராக்ருதன் எந்நபோலெ
 மைக்கண்ணி தன்னெ திரஞ்ஞ ஆசுபோய் செல்லாமல்லோ 1510
 ரகேஷாநாயகனுடெ ராஜ்யத்தில் எந்நால் பின்னெ

தல்குலத்தோடும் கூடெ ராவணன் தன்னெ கொந்நால்
அக்னிமண்டலே வாழும் ஸீதயெ ஸத்ய வ்யாஜால்
கைக்கொண்டு போகாம் அயோத்யய்க்கு வைகாத்தெபின்னெ
அக்ஷய தர்மமோடு ராஜ்யத்தெ வழிபோலெ
ரக்ஷிச்சு கிஞ்சில்லக்காலம் பூமியில் வஸிச்சீடாம்
புஷ்கரோத்பவன் இத்தம் ப்ரார்த்திக்க நிமித்தமாய்
அர்க்க வம்சத்திங்கல் ஞான் மர்த்யனாய் பிறந்நதும்
மாயா மானுஷனாகும் என்னுடெ சரிதவும்,
மாயா வைபவங்ஙளும் கேள்க்கயும் சொல்லுகயும் 1520
பக்திமார்க்கேண செய்யும் மர்த்யனு அப்றயாஸேன
முக்தியும் ஸித்திச்சீடுமில்ல ஸம்சயமேதும்
ஆகயால் இவனெயும் வஞ்சிச்சு துக்கிப்பு ஞான்
ப்றாக்றுத புருஷனெப் போலெ எந்நு அகதாரில்
நிர்ணயிச்சு அவரஜனோடருள் செய்தீடினான்
“பர்ணசாலயில் ஸீதய்க்கு ஆரொரு துணயுள்ளு
எந்தினு இங்கோட்டு போந்நு ஜானகி தன்னெ பெலால்
எந்தினு வெடிஞ்ஞ நீ ராக்ஷஸர் அவளெயும்
கொண்டு போகயோ கொந்நு பக்ஷிச்சு களகயோ
கண்டக ஜாதிகள்க்கு எந்தோநு அருதாத்தது ஓர்த்தால்?” 1530
அக்ரஜ வாக்யம் ஏவம் கேட்டு லக்ஷ்மணன் தானும்
அக்ரே நிந்நுடன் தொழுது விவசனாய்
கெத் கெதாக்ஷரம் உரசெய்திது தேவியுடெ
துர்க்ரஹ வசனங்ஙள் பாஷ்பவும் தூகித்தூகி
“ஹா ஹா லக்ஷ்மண! பரித்றாஹி ஸௌமித்றே! சீக்றம்
ஹா ஹா ராக்ஷஸன் என்னெ நிக்ரஹிச்சீடும் இப்போள்
இத்தரம் நக்தஞ்சரன் தன் விலாபங்ஙள் கேட்டு
முக்த காத்றியும் தவநாதம் எந்நுறய்க்கயால் ,
அத்யந்தம் பரிதாபம் கைக்கொண்டு விலபிச்சு
ஸத்வரம் செந்நு ரக்ஷிக்கு எந்நு என்னோடருள் செய்தாள் 1540
இத்தரம் நாதம், மம ப்ராதாவினுண்டாய் வரா
சித்தமோஹவும் வேண்ட ஸத்யமெந்நறிஞ்ஞாலும்
ராக்ஷஸனுடெ மாயா பாஷிதம் இது நூனம்

கால்ஷணம் பொறுக்கெந்நு ஞான் பலவுரு சொந்நேன்
எந்நதுகேட்டு தேவி பின்னெயும் உரசெய்தாள்
என்னோடு பலதரம் இந்நவயெல்லாம் இப்போள்
நின் திருமும்பில் நிந்நு சொல்லுவான் பணியெந்நால்
ஸந்தாபத்தோடு ஞானும் கர்ணங்ஙன் பொத்திகொண்டு
சிந்திச்சு தேவகளைப் ப்றார்த்திச்சு ரக்ஷார்த்தமாய்
நின் திருமலரடி வந்திப்பான் விடகொண்டேன்” 1550

“எங்கிலும் பிழச்சிது போந்நது ஸௌமித்தே! நீ
சங்கயுண்டாயிடாமோ துர்வசனங்ஙன் கேட்டால் ?
யோஷமாருடெ வாக்கு ஸத்யமெந்நோர்க்குந்நவன்
போஷன் எத்யுமெந்நு நீயறியுந்நதில்லே?
ராக்ஷஸாம் பரிஷகள் கொண்டு பொய்க்களகயோ
பக்ஷிச்சு களகயோ செய்தது எந்நறிஞ்ஞீல்”
இங்ஙனெ நினச்சு உடஜாந்தர் பாகத்திங்கல் செந்நு
எங்ஙமே நோக்கி காணாஞ்ஞாகுலப்பெட்டு ராமன்
துக்க பாவவும் கைக்கொண்டு எத்யும் விலாபிச்சான்
நிஷ்களன் ஆத்மாராமன் நிர்குணன் ஆத்மானந்தன்: 1560

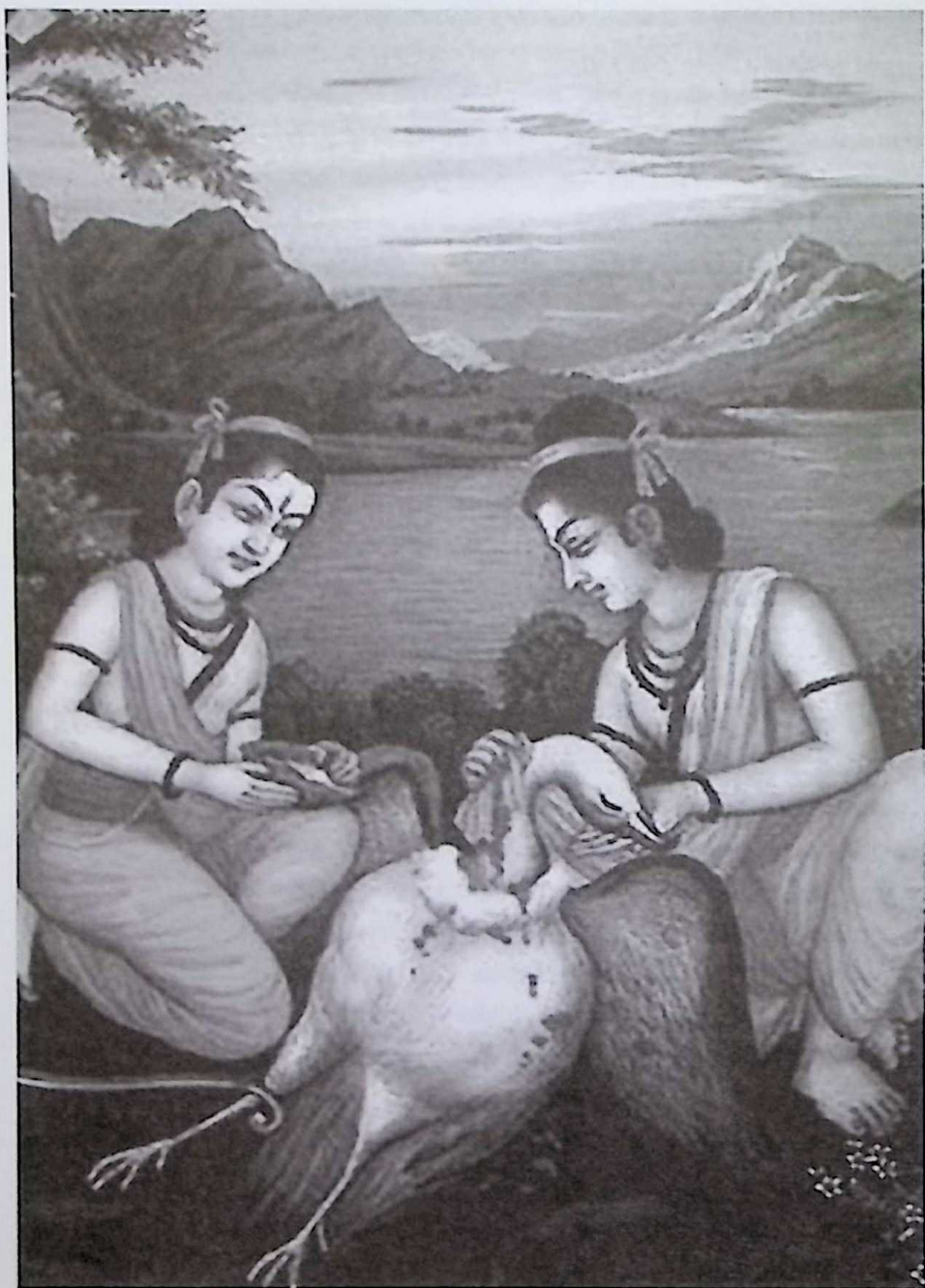
“ஹா ஹா வல்லபே! ஸீதே! ஹாஹா! மைதிலீநாதே!
ஹாஹா ஜானகீதேவி! ஹாஹா மல் ப்றானேஸ்வரி!
என்னெ மோஹிப்பிப்பதின்னாய் மறஞ்ஞரிக்கயோ!
தன்யே! நீ வெளிசத்து வந்நீடு மடியாதே”
இத்தரம் பறகயும் கானனம் தோறும் நடந்நு.
அத்தல் பூண்டு அன்வேஷிச்சும் காணாஞ்ஞு விவசனாய்
“வனதேவதமாரே! நிங்ஙளும் உண்டோ கண்டு?
வனஜேக்ஷணயாய ஸீதயே! ஸத்யம் சொல்வின்
ம்றுக ஸஞ்சயங்ஙளே! நீங்ஙளும் உண்டோ கண்டு?
ம்றுக லோசனயாய ஜனகபுத்ரி தன்னெ? 1570

பக்ஷிஸஞ்சயங்ஙளே! நிங்ஙளும் உண்டோ கண்டு?
பக்ஷ்மளாக்ஷியெ மம சொல்லுவின் பரமார்த்தம்
வ்றுக்ஷ வ்றுந்தமே! பறஞ்ஞீடுவின் பரமார்த்தம்
புஷ்கராக்ஷியெ நிங்ஙள் எங்ஙானும் உண்டோ கண்டு?
இத்தம் ஓரோந்நே பறஞ்ஞெத்யும் துக்கம் பூண்டு

ஸத்வரம் நீளெ திரஞ்ஞெங்ஙுமே கண்டிலல்லோ
 ஸர்வத்துக் ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வாத்மாவாம்
 ஸர்வ காரணன் ஏகன் அசலன் பரிபூர்ணன்
 நிர்மலன் நிராகாரன் நிரஹங்காரன் நித்யன்
 சின்மயன் அகண்டன் ஆனந்தாத்மகன் ஜகன்மயன் 1580
 மாயயா மனுஷ்ய பாவேன துக்கிச்சீடினான்,
 மாயா மானுஷன் மூடாத்மாக்களெ ஒப்பிப்பானாய்
 தத்வஜ்ஞன்மார்க்கு ஸுகதுக்க பேதங்ஙள் ஒந்நும்
 சித்தே தோந்நுகயும் இல்ல அஜ்ஞானம் இல்லாய்கயால்

ஜடாயு கெதி

ஸ்ரீராமதேவன் ஏவம் திரஞ்ஞ நடக்கும் போள்
 தேரழிஞ்ஞ உடஞ்ஞ வீணு ஆகுலம் அடவியில்
 சஸ்த்ற சாபங்ஙளோடும் கூடவே கிடக்குந்நது.
 எத்யும் அடுத்து காணாயிது மத்யே மார்க்கம்
 அந்நேரம் ஸௌமித்ரியோடு அருள் செய்து ராமன்
 “பின்னமாயொரு ரதம் காணெடோ குமாரா! நீ 1590
 தன்வங்கி தன்னெயொரு ராக்ஷஸன் கொண்டு போம்போள்
 அன்ய ராக்ஷஸன் அவனோடு போர் செய்தீடினான்
 அந்நேரம் அழிஞ்ஞ தேர்க்கோப்பிதா கிடக்குந்நது
 எந்நு வந்நீடாமவர் கொந்நாரோ பக்ஷிச்சாரோ!”
 ஸ்ரீராமன் ஏவம் பறஞ்ஞ இத்திரி நடக்கும் போள் .
 கோரமாயொரு ரூபம் காணாயி பயானகம்
 “ஜானகிதன்னெ திந்நு த்ருப்தனாயொரு யாது-
 தானன் இக்கிடக்குந்ந தத்ற நீ கண்டிலயோ?
 கொல்லுவன் இவனெ ஞான் வைகாதெ பாணங்ஙளும்
 வில்லும் இங்ஙாசு தந்நீடு” எந்நது கேட்டநேரம் 1600
 வித்றஸ்த ஹ்றுதயனாய் பக்ஷிராஜனும் சொந்நான்
 “வத்யன் அல்லஹம் தவ பக்தனாயொரு தாஸன்
 மித்றம் எத்யும் தவதாதனு விசேஷிச்சம்
 ஸ்னிக்தனாய் இரிப்பொரு பக்ஷியாம் ஜடாயு ஞான்



ஐடாயு கெதி

துஷ்டனாம் தசமுகன் நின்னுடெ பத்னி தன்னெக்
கட்டுகொண்டு ஆகாசே போகுந்நேரம் அறிஞ்ஞ
ஞான் பெட்டெந்நு செந்நு தடுத்தவனெ யுத்தம் செய்து
முட்டிச்சு தேரும் வில்லும் பொட்டிச்சு களஞ்ஞப்போள்
வெட்டினான் சந்த்ரஹாஸம் கொண்டவன் ஞானும்ப்போள்
புஷ்டவேதனயோடும் பூமியில் வீணெனல்லோ 1610

நின்திருவடியெக் கண்டொழிஞ்ஞ மரியாய்கெந்நு
இந்திராதேவியோடு வரவும் வாங்கிக் கொண்டேன்
த்துக்கண் பார்க்கேணம் என்னெக் க்றுபயா க்றுபாநிதே!
த்துக்கழலிண நித்யம் உளக்காம்பில் வளிக்கணம்.”

இத்தரம் ஜடாயு தன் வாக்குகள் கேட்டு நாதன்
சித்த காருண்யம் பூண்டு செந்நடுத்திருந்நு தன்
த்துக்கைகள் கொண்டு தலோடினான் அவனுடல்
துக்காஸ்து ப்ளுத நயனத்தொடும் ராமசந்த்ரன்!
“சொல்லு சொல்லஹோ! மம வல்லபா வ்றுத்தாந்தம்
நீயெல்லாம்” எந்நது கேட்டு சொல்லினான் ஜடாயுவும் 1620

“ரக்ஷாநாயகனாய ராவணன் தேவி தன்னெ
தக்ஷிண திசிகொண்டு போயான் எந்நறிஞ்ஞாலும்
சொல்லுவான் இல்ல சக்தி மரண பீடயாலெ
நல்லது வருவதினாய் அனுக்ரஹிக்கணம்
நின் திருவடி தன்னெக் கண்டு கண்டிரிக்கவே
பெந்தமற்றீடும் வண்ணம் மரிக்கான் அவகாசம்
வந்நது பவல் க்றுபா பாத்றமாகயால் அஹம்
புண்ய பூருஷ! புருஷோத்தம! தயா நிதே!
நின்திருவடி ஸாக்ஷால் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு

பரானந்தாத்மா பரமாத்மா மாயாமானுஷரூபி
ஸந்ததம் அந்தர்பாகே வஸிச்சீடுக வேணம் 1630
நின் திருமேனி கன ஸ்யாமளம் அபிராமம்
அந்த்ய காலத்திங்கல் ஈவண்ணம் காணாயமுலம்
பெந்தவும் அற்று முக்தனாயேன் ஞானெந்நு நூனம்
பெந்நு பாவேன தாஸனாகியோர் அடியனெ
பெந்தாககுஸும ஸமத்துக் கர தலம் தன்னால்

பெந்து வத்ஸலா! மந்தம் தொட்டருளேணம் எந்நால்
நின் திருமலரடியோடு சேர்ந்நீடாமல்லோ “

இந்திரா பதியது கேட்டுடன் தலோடினான்

மந்த மந்தம் பூர்ணாத்மானந்தம் வந்நீடும் வண்ணம்

1640

அந்நேரம் ப்றாணங்ஙளெ த்யஜிச்ச ஐடாயுவும்

மன்னிடம் தன்னில் வீணநேரத்து ரகுவரன்

கண்ணுநீர் வார்த்து பக்த வாத்ஸல்ய பரவசால்

அர்ணோஜ நேதறன் பித்ரு மித்றமாம் பக்ஷிந்த்ரன்றெ

உத்தமாங்கத்தெ எடுத்து உத்ஸங்கஸீம்னி சேர்த்திட்டு

உத்தர கார்யார்த்தமாய் ஸோதரனோடு சொந்நான்

காஷ்டங்ஙள் கொண்டு வந்நு நல்லொரு சித தீர்த்து

கூட்டணம் அக்னி ஸம்ஸ்காரத்தினு வைகீடாதெ”

லக்ஷ்மணன் அதுகேட்டு சித்யும் தீர்த்தீடினான் .

தல்க்ஷணம் குளிச்ச ஸம்ஸ்காரவும் செய்து பின்னெ

1650

ஸ்னானவும் கழிச்ச உதக க்றியாதியும் செய்து

கானனே தத்ற ம்றுகம் வதிச்ச மாம்ஸ கண்டம்

புல்லின்மேல் வச்ச ஐலாதிகளும் நல்கீடினான்

நல்லொரு கெதி அவனுண்டாவான் பித்றார்த்தமாய்

“பக்ஷிகள் இவயெல்லாம் பக்ஷிச்ச ஸுகிச்சாலும்

பக்ஷிந்த்ரன் இதுகொண்டு த்றுப்தனாய் பவிச்சாலும்

காருண்யமூர்த்தி கமலேக்ஷணன் மதுவாரி

ஸாருப்யம் பவிக்கெந்நு” ஸாதரம் அருள் செய்து

அந்நேரம் விமானம் ஆருஹய பாஸ்வரம்

பானுஸன்னிபம் திவ்யரூபம் பூண்டொரு ஐடாயுவும்

1660

சங்காரி கெதா பத்ம மகுட பீதாம்பராத்ய

அங்கித ரூபம் பூண்டு விஷ்ணு பார்ஷதன் மாரால்

பூஜிதனாயி ஸ்துதிக்கபெட்டு முனிகளால்

தேஜஸா ஸகல திக வ்யாப்தனாய் காணாய் வந்நு

ஸன்னத காத்த்ரத்தோடும் உயரெ கூப்பி தொழுது

உன்னத பக்தியோடெ ராமனெ ஸ்துதி செய்தான்

ஜடாயு ஸ்துதி

“அகண்ய குணம் ஆத்யம் அவ்யயம் அப்ரமேயம்
 அகிலஜகல் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹார மூலம்
 பரமம் பராபரமானந்தம் பராத்மானம்
 வரதமஹம் ப்றணதோஸ்மி ஸந்ததம் ராமம் 1670
 மஹித கடாக்ஷ விசேஷபிதாமர சுசம்
 ரஹிதாவதி ஸுகம் இந்திரா மனோஹரம்
 ஸ்யாமளம் ஜடாமகுடோஜ்வலம் சாப சர-
 கோமளகரம்புஜம் ப்றணதோஸ்மயஹம் ராமம்
 புவன கமனீய ரூபமீடிதம் சதரவி
 பாஸுரம் அபீஷ்ட ப்றதம் சரணதம்
 ஸுர பாதப மூல ரசித நிலயனம்
 ஸுர ஸஞ்சய ஸேவ்யம் ப்றணதோஸ்மயஹம் ராமம்
 பவ கானன தவதெஹன நாமதேயம்
 பவ பங்கஜபவமுக தைவதம் தேவம் 1680
 தனுஜ பதிகோடி ஸஹஸ்ர வினாசனம்
 மனுஜா காரம் ஹரிம் ப்றணதோஸ்மயஹம் ராமம்
 பவ பாவனாஹரம் பகவல் ஸ்வரூபிணம்
 பவபீவிரஹிதம் முனிஸேவிதம் பரம்
 பவ ஸாகர தரணாங்க்றி போதகம் நித்யம்
 பவநாசாய அனிசம் ப்றணதோஸ்மயஹம் ராமம்
 கிரீச கிரிஸுதா ஹ்றுதயாம்புஜ வாஸம்
 கிரி நாயக தரம் கிரி பக்ஷாரி ஸேவ்யம்
 ஸுர ஸஞ்சய தனுஜேந்த்ர ஸேவித பாதம்
 ஸுரப மணிநிபம் ப்றணதோஸ்மயஹம் ராமம் 1690
 பரதாரார்த்த பரிவர்ஜ்ஜித மனீஷிணாம்
 பர பூருஷ குண பூரி ஸந்த்ஷ்டாத்மனாம்
 பர லோகைக ஹித நிரதாத்மனாம் ஸேவ்யம்
 பரமானந்தமயம் ப்றணதோஸ்மயஹம் ராமம்
 ஸ்மித ஸுந்தர விகஸித வக்த்றாம்போருஹம்
 ஸ்ம்ருதி கோசரம் அஸிதாம்புத களேபரம்

ஸிதபங்கஜ சாருநயனம் ரகுவரம்
 கூழிதி நந்தனாவரம் ப்றணதோஸ்யஹம் ராமம்
 ஜல பாத்றௌக ஸ்தித ரவி மண்டலம் போலெ
 ஸகல சராசர ஜந்துகள் உள்ளில் வாழும் 1700
 பரிபூர்ணாத்மானம் அத்வயம் அவ்யயம் ஏகம்
 பரமம் பராபரம் ப்றணதோஸ்யஹம் ராமம்
 விதி மாதவ சம்பு ரூப பேதேன குண-
 த்றிதய விராஜிதம் கேவலம் விராஜந்தம்
 த்றிதசமுனி ஜன ஸ்துதம் அவ்யக்தம் அஜம்.
 கூழிதிஜா மனோஹரம் ப்றணதோஸ்யஹம் ராமம்
 மன்மத சதகோடி ஸுந்தர களேபரம்
 ஜன்ம நாசாதிஹீனம் சின்மயம் ஜகன்மயம்
 நிர்மலம் தர்ம கர்ம ஆதாரம் அப்யனாதாரம்
 நிர்மமம் ஆத்மாராமம் ப்றணதோஸ்யஹம் ராமம் 1710
 இஸ்துதிகேட்டு ராமசந்த்ரனும் ப்றஸன்னனாய்
 பத்றீந்த்ரன் தன்னோடருளி செய்து மதுரமாய்
 “அஸ்து தே பத்ரம் கெச்ச பதம் மே விஷ்ணோ; பரம்
 இஸ்தோத்ரம் எழுதியும் படிச்சும் கேட்டும் கொண்டால்
 பக்தனாயுள்ளவனு வந்நீடும் மல்ஸாருப்யம்
 பசுநீந்த்ர! நின்னெப்போலெ மல் பராயணனாயால்”
 இங்ஙனெ ராமவாக்யம் கேட்டொரு பசுநிஸ்தேஷ்டன்
 அங்ஙனெ தன்னெ விஷ்ணு ஸாருப்யம் ப்றாப்பிச்சுபோய்
 ப்ரம்ம பூஜிதமாய பதவும் ப்றாபிச்சு தே
 நிர்மலராம நாமம் சொல்லுந்ந ஜனம் போலெ 1720

கபந்த கெதி

பின்னெ ஸ்ரீராமன் ஸுமித்ராத்மஜனோடும் கூடி
 கின்னனாய் வனாந்தரம் ப்றாபிச்சு துக்கத்தோடும்
 அன்வேஷிச்சு ஓரோ திசி ஸீத்யெ காணாய்கயால்
 ஸன்ன தைர்யேண வனமார்க்கே ஸஞ்சரிக்கும்போள்
 ரகேஷா ரூபத்தோடொரு ஸத்வத்தெ காணாய் வந்நு

தல்கூணம் ஏவம் ராமசந்த்ரனும் அருள் செய்தான்
 “வகூஷிவதனவும் யோஜன பாஹுக்களும்
 சகூராதிகளும் இல்லெந்தொரு ஸத்வமிதம்
 லக்ஷ்மண! கண்டாயோ நீ கண்டோளம் பயமுண்டாம்
 பகூழிக்கும் இப்போள் இவன் நம்மெ எந்நறிஞ்ஞாலும் 1730
 பகூழியம் ம்றுகவும் அல்லெத்தையும் சித்தம்! சித்தம்!
 வகூஷி வக்த்தம் காலும் தலயும் இல்ல தானும்
 ரகூஸ்ஸு பிடிச்சுடன் பகூழிக்கும் மும்பே நம்மெ
 ரகூழிக்கும் ப்றகாரவும் கண்டில நிருபிச்சால்
 தத்புஜ மத்யஸ்தன்மாராயிது குமார! நாம்
 கல்ப்பிதம் தாதாவினால் எந்தெந்நாலது வரும்”
 ராகவன் ஏவம் பறஞ்ஞீடினோர் அனந்தரம்
 ஆகுலம் அகந்நொரு லக்ஷ்மணன் உர செய்தான்
 “போரும் வ்யாகுல பாவம் எந்தினி விசாரிப்பான்
 ஓரோரோ கரம் சேதிக்கேணம் நாமிருவரும்” 1740
 தல்கூணம் சேதிச்சிது தஷிணபுஜம் ராமன்
 லக்ஷ்மணன் வாமகரம் சேதிச்சான் அதுநேரம்
 ரகூஷாவீரனும் அதி விஸ்மயம் பூண்டு
 ராமலக்ஷ்மணன்மாரெக் கண்டு சோதிச்சான் பயத்தோடெ
 “மத்புஜங்ஙளெ சேதிச்சீடுவான் சக்தன்மாராய்
 இப்புவனத்தில் ஆருமுண்டாய்லிதின் கீழில்
 அத்புதாகாரன்மாராம் நிங்ஙள் ஆரிருவரும்
 ஸல்புருஷன்மாரெந்நு கல்பிச்சீடுந்நேன் ஞானும்
 கோரகானன் ப்றதேசத்திங்கல் வருவானும்
 காரணமெந்து நிங்ஙள் ஸத்யம் சொல்லுக வேணம் 1750
 இத்தரம் கபந்த வாக்யங்ஙள் கேட்டொரு
 புருஷோத்தமன் சிரிச்சுடன் உத்தரம் அருள் செய்து
 “கேட்டாலும் தசரதனாம் அயோத்யாதிபதி
 ஜ்யேஷ்ட நந்தனன் அஹம் ராமன் எந்நல்லோ நாமம்
 ஸோதரன் இவன் மம லக்ஷ்மணன் எந்நு நாமம்
 ஸீத்யெந்நுண்டு மம பார்யயாய் ஒரு நாரி
 போயிது ஞங்ஙள் நாயாட்டினு அதுநேரம்

அதிமாயாவி நிசாசரன் கட்டுகொண்டங்ங்போயான்
கானனம் தோறும் ஞங்ஙள் திரஞ்ஞ நடக்கும்போள்
காணாயி நின்னெ அதி பீஷண வேஷத்தொடும்
பாணிகள் கொண்டு தவவேஷ்டிதன்மார் ஆகயால்
ப்ராண ரக்ஷார்த்தம் சேதிச்சீடினென் கரங்ஙளும்
ஆரெடோ! விக்ந்துதருபம் தரிச்சோரு பவான்?

1760

நேரோடெ பறக” எந்நு ராகவன் சோதிச்சப்போள்
ஸந்துஷ்டாத்மனா பறஞ்ஞினான் கபந்தனும்
நின்திருவடி தன்னெ ஸ்ரீராமதேவன் எங்கில்
தன்யனாய் வந்நேனஹம் நின்திருவடி தன்னெ
முன்னிலம்மாறு காணாய் வந்நொரு நிமித்தமாய்
திவ்யனாய் இரிப்பொரு கெந்தர்வன் அஹம்
ருப யௌவன தர்ப்பிதனாய் ஸஞ்சரிச்சீடும் காலம்

1770

ஸுந்தரீ ஜன மனோதைர்யவும் ஹரிச்ச
அதி ஸுந்தரனாயொரு ஞான் க்நீடிச்ச நடக்கும்போள்
அஷ்டாவக்றனெ கண்டு ஞான் அபஹஸிச்சிது
ருஷ்டனாய் மஹாமுனி சாபவும் நல்கீடினான்
துஷ்டனாய் உள்ளொரு நீ ராக்ஷஸனாய் போகெந்நு.
த்துஷ்டனாய் பின்னெ சாபா அனுக்ரஹம் நல்கீடினான்
ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணன் தன் திருவடி தன்னெ
மோக்ஷதன் தசரத புத்தனாய் த்ரேதாயுகே
வந்நு அவதரிச்ச நின் பாஹுக்கள் அறுக்கு நாள்
வந்நீடுமல்லோ சாபமோக்ஷவும் நினக்கெடோ!

1780

தாபஸசாபம் கொண்டு ராக்ஷஸனாயொரு ஞான்
தாபேன நடந்நீடும் காலமங்ஙொரு தினம்
சதமன்யுவினெ பாஞ்ஞுடுத்தேன் அதிருஷா
சதகோடியால் தலயறுத்து சதமகன்
வஜ்றம் ஏற்றிட்டும் மம வந்நீல மரணமது
அப்ஜ ஸம்பவன் மம தந்நொரு வரத்தினால்
வத்யனல்லாய்கமூலம் வ்றுத்திக்கு மஹேந்த்ரனும்
உத்தமாங்கத்தெ மம குஷியில் ஆக்கீடினான்
வக்த்ற பாதங்ஙள் மம குஷியில் ஆயசேஷம்

ஹஸ்தயுகம்வும் ஒரு யோஜனாயதங்ஙளாய் 1790
 வர்த்திச்சீடுந்நேன் அதற் ற்றுத்திக்கு சக்ராஜ்ஞயா
 ஸத்வ ஸஞ்சயம் மம ஹஸ்த மத்யஸ்தமாயால்
 வக்த்ரேண பக்ஷிச்ச ஞான் வர்த்திச்சேன் இத்தநாளும்
 உத்தமோத்தம! ரகுநாயக! தயாநிதே!
 வஹ்னியும் ஜ்வலிப்பிச்ச தேஹவும் தெஹிப்பிச்சால்
 பின்னெ ஞான் பார்யாமார்க்கமொக்கவே சொல்லீடுவன்
 மேதினி குழிச்சத்தில் இந்தனங்ஙளும் இட்டு
 வீதிஹோத்ரனெ ஜ்வலிப்பிச்சிது ஸௌமித்ரியும்
 தத்றைவ கபந்ததேஹம் தெஹிப்பிச்ச நேரம்
 தத்தேஹத்திங்கல் நிந்நு அங்ஙல் ஸ்திதனாய்காணாயி 1800
 திவ்ய விக்ரஹத்தோடு மன்மத ஸமானனாய்
 ஸர்வபூஷண பரிபூஷிதனாய் அந்நேரம்
 ராமதேவனெ ப்ரதக்ஷிணவும் செய்து பக்த்யா
 பூமியில் ஸாஷ்டாங்கமாய் வீணுடன் நமஸ்காரம்
 மூந்நுரு செய்து கூப்பித் தொழுது நிந்நு பின்னெ
 மான்யனாம் கெந்தர்வனும் ஆனந்த விவசனாய்
 கோள்மயிர் கொண்டு கெத்கெதாக்கூர வாணிகளாம்

கபந்த ஸ்துதி

கோமள பதங்ஙளால் ஸ்துதிச்ச துடங்ஙினான்
 “நின்திருவடியுடெ தத்வம் இது ஒருவர்க்கும்
 சிந்திச்சால் அறிஞ்ஞ கூடாவதல்ல எந்நாகிலும் 1810
 நின்திருவடி தன்னெ ஸ்துதிப்பான் தோந்நீடுந்நு.
 ஸந்ததம் அந்தத்வம் கொண்டெந்நொரு மஹாமோஹம்
 அந்தவும் ஆதியும் இல்லாதொரு பரப்ரம்மம்
 அந்தராத்மனி தெளிஞ்ஞணர்ந்நு வளிக்கணம்
 அந்தகாரங்ஙள் அகந்நு ஆனந்தம் உதிக்கணம்
 பெந்தவும் அற்று மோக்ஷ ப்ராப்தியும் அருளணம்
 அவ்யக்தம் அதி ஸுக்ஷ்மமாய் ஒரு பவத்ரூபம்
 ஸுவ்யக்த பாவேன தேஹத்வய விலக்ஷணம்

- த்றுக்ருபம் ஏகம் அன்யத் ஸகலம் த்றுஸ்யம் ஜடம்
 துர்க்ராஹ்யம் அனாத்மகம் ஆகயால் அஜ்ஞானிகள் 1820
 எங்ஙனெ அறியுந்நு மானஸவ்யதிரிக்தம்
 மங்ஙீடாதொரு பரமாத்மானம் ப்ரம்மானந்தம்
 புத்யாத்மா பாஸங்ஙள்க்குள் ஐக்யமாயது ஜீவன்
 புத்யாதி ஸாக்ஷிபூதம் ப்ரம்மம் எந்நது நூனம்
 நிர்விகார ப்ரம்மணி நிகிலாத்மனி நித்யே
 நிர்விஷயாக்யே லோகம் அஜ்ஞான மோஹவசால்
 ஆரோபிக்க பெட்டொரு தைஜஸம் ஸூக்ஷ்மதேஹம்
 ஹைரண்யமது விராட் புருஷன் அதி ஸ்தூலம்
 பாவனா விஷயமாயோந்நது யோகீந்த்ராணாம்
 கேவலம் தத்ற காணாயீடுந்நு ஜகத்தெல்லாம் 1830
 பூதமாயதும் பவ்யமாயதும் பவிஷ்யத்தும்
 ஹேதுநா மஹத் தத்வாத்யாவ்றுத ஸ்தூல தேஹே
 ப்ரம்மாண்ட கோசே விராட் புருஷே காணாகுந்நு
 ஸன்மயமெந்ந போலெ லோகங்ஙள் பதிந்நாலும்
 துங்கனாம் விராட்புமானாகிய பகவான்
 தன் அங்ஙங்ஙளல்லோ பதிந்நாலு லோகவும் நூனம்
 பாதாளம் பாதமூலம் பார்ஷ்ணிகள் மஹாதலம்
 நாத ! தே குல்பம் ரஸாதலவும் தலாதலம்
 சாரு ஜானுக்களல்லோ ஸுதலம் ரகுபதே!
 ஊருகாண்டங்ஙள் தவ விதலவும் அதலவும் 1840
 ஜக்னம் மஹீதலம் நாபி தே நப: ஸ்தலம்
 ரகுநாதோர : ஸ்தலமாயது ஸுரலோகம்
 கண்டதேசம் தே மஹர்லோகம் எந்நறியணம்
 துண்டமாயது ஜனலோகம் எந்நது நூனம்
 சங்கதேசம் தே தபோலோகம் அங்ஙதின் மீதே
 பங்கஜயோனிவாஸமாகிய ஸத்யலோகம்
 உத்தமாங்கம் தே புருஷோத்தம! ஜகல்பற்போ!
 ஸத்தாமாத்ற்க! மேகஜாலங்ஙள் கேசங்ஙளும்
 சக்றாதிலோக பாலன்மாரெல்லாம் புஜங்ஙள் தே
 திக்குகள் கர்ணங்ஙளும் அஸ்விகள் நாளிகயும் 1850

வக்த்றமாயது வஹ்ணி நேத்தம் ஆதித்யன் தன்னெ
 சித்தமெத்தையும் மனஸ்ஸாயது சந்த்ரனல்லோ
 ப்ருபங்கம் அல்லோ காலம் புத்தி வாக்கபதியல்லோ
 கோபகாரணம் அஹங்காரமாயது ருத்ரன்
 வாக்கெல்லாம் சந்தஸ்ஸுகள் தம்ஷ்ட்றகள் யமனல்லோ
 நக்ஷத்ர பங்க்தியெல்லாம் த்விஜபங்க்திகளல்லோ
 ஹாஸமாயது மோஹகாரிணீ மஹாமாயா
 வாஸனா ஸ்ருஷ்டிஸ்தவ அபாங்கமோக்ஷணமல்லோ
 தர்மம் நின் புரோபாகம், அதர்மம் ப்றுஷ்டபாகம்
 உன்மேஷ நிமேஷங்ஙள் தினராத்றங்ஙளல்லோ
 ஸப்தஸாகரங்ஙள் நின் குக்ஷிதேசங்ஙளல்லோ
 ஸப்தமாருதன்மாரும் நிச்வாஸகெணமல்லோ
 நதிகளெல்லாம் தவ நாடிகள் ஆகுந்நதும்
 ப்றுத்வீதரங்ஙள் போல் அஸ்திகள் ஆகுந்நதும்
 வ்ருக்ஷாத்யௌஷதங்ஙள் தே ரோமங்ஙள் ஆகுந்நதும்
 த்றைக்ஷணாம் தேவன் தன்னெ ஹ்றுதயம் ஆகுந்நதும்
 வ்றுஷ்டியாயதும் தவ ரேதஸ் எந்நறியணம்
 புஷ்டமாம் மஹீபதே! கேவலஜ்ஞான சக்தி
 ஸ்தூலமாயுள்ள விராட்புருஷ ரூபம் தவ
 காலே நித்யவும் த்யானிக்குந்நவனு உண்டாம் முக்தி
 நின்திருவடி ஒழிஞ்ஞில்ல கிஞ்சனவஸ்து
 ஸந்ததம் ஈ த்றுக் ரூபம் சிந்திச்ச வணங்ஙந்நேன்
 இக்காலம் அதில்காளும் முக்யமாய் இரிப்போந்நிது
 இக்காணாகிய ரூபம் எப்பொழும் தோந்நணம்
 தாபஸ வேஷம் தராவல்லபம் சாந்தாகாரம்
 சாபேஷாகரம் ஜடாவல்க்கல விபூஷணம்
 கானனே விசின்வந்தம் ஜானகீ ஸலக்ஷ்மணம்
 மானவ ஸ்றேஷ்டம் மனோஜ்ஞம் மனோபவஸமம்
 மானஸ வஸிப்பதின்னாய் அஹம் சிந்திக்குந்நேன்
 பானு வம்சோத் பூதனாம் பகவன்! நமோநம :
 ஸர்வஜ்ஞன் மஹேஸ்வரன் ஈஸ்வரன் மஹாதேவன்
 சர்வன் அவ்யயன் பரமேஸ்வரியோடும் கூடி

1860

1870

1880

நின் திருவடியெயும் த்யானிச்சு கொண்டு காச்யாம்
 ஸந்ததம் இருந்நருளீடுந்நு முக்த்யர்த்தமாய்
 தற்றைவ முமுக்ஷக்களாயுள்ள ஜனங்ஙளுக்கு
 தத்வ போதார்த்தம் நித்யம் தாரக ப்ரம்மவாக்யம்
 ராமராமேதி கனிஞ்ஞு உபதேசவும் நல்கி
 ஸோமனாம் நாதன் வஸிச்சீடுந்நு ஸதாகாலம்
 பரமாத்மாவு பரப்பம்மம் நின்திருவடி
 பரமேஸ்வரனாயது அறிஞ்ஞு வழிபோலெ

1890

முடன்மார் பவத் தத்வம் எங்ஙனெ அறியுந்நு
 முடிப்போகயால் மஹாமாயா மோஹாந்தகாரே
 ராமபத்ராய பரமாத்மனே நமோ நமோ
 ராமசந்த்ராய ஜகல் ஸாக்ஷிணே நமோநம்;
 பாஹிமாம் ஜகன்நாத! பரமானந்த ரூப!
 பாஹி ஸௌமித்றிஸேவ்ய! பாஹிமாம் தயாநிதே!
 நின்மஹா மாயாதேவி என்னெ மோஹிப்பிச்சீடாய்க
 அம்புஜவிலோசன! ஸந்ததம் நமஸ்காரம்”

இத்தம் அர்த்திச்சு பக்த்யா ஸ்துதிச்சு கெந்தர்வனோடு
 உத்தம் புருஷனாம் தேவனும் அருள் செய்து

1900

“ஸந்துஷ்டனாயேன் தவ ஸ்துத்யா நிச்சல பக்த்யா
 கெந்தர்வ ஸ்றேஷ்டா! பவான் மல்பதம் ப்றாபிச்சாலும்
 ஸ்தானம் மே ஸனாதனம் யோகீந்த்ரகெம்யம் பரம்
 ஆனந்தம் ப்றாபிக்க நீ மல் ப்ரஸாதத்தாலெடோ!
 அற்றயுமல்ல புனர் ஒந்நனுக்ரஹிப்பன் ஞான்
 இஸ்தோத்ரம் பக்த்யா ஜெபிச்சீடுந்ந ஜனங்ஙளுக்கும்
 முக்தி ஸம்பவிச்சீடுமில்ல ஸம்சயம் ஏதும்
 பக்தனாம் நினக்கு: அதபதனம் இனிவரா”

இங்ஙனெ வரம் வாங்ங்கொண்டு கெந்தர்வ ஸ்றேஷ்டன்
 மங்கலம் வருவானாய் தொழுது சொல்லீடினான்
 மும்பில் ஆம்மாறு காணாம் மதங்காஸ்றமம் தத்ற
 ஸம்ப்றதி வஸிக்குந்நு சபரி தபஸ்வினி
 த்வல் பாதாம்புஜ பக்தி கொண்டு ஏற்றம் பவித்தையாய்
 எப்பொழும் பவானெயும் த்யானிச்சு விமுக்தயாய்

1910

அவளெ செந்நு கண்டால் வ்றுத்தாந்தம் சொல்லும் அவள்
அவனீ ஸுத தன்னெ லெபிக்கும் நிங்ஙள்கெந்நால்

சபரியாஸ்ஹம ப்றவேசம்

கெந்தர்வன் ஏவம் சொல்லி மறஞ்சூர் அனந்தரம்
ஸந்துஷ்டன்மாராயொரு ராம லக்ஷ்மணன்மாரும்
கோரமாம் வனத்தூடெ மந்த மந்தம் போய் செந்நு.
சாருத சேர்ந்ந சபரியாஸ்ஹமம் அகம் புக்கார். 1920
ஸம்ப்ரமத்தொடும் ப்றத்யுத்தாய தாபஸி பக்த்யா
ஸம்பதிச்சிது பாதாம்போருஹ யுகம்த்திங்கல்
ஸந்தோஷ பூர்ணாஸ்ஸு நேத்த்றங்ஙளோடு அவளும்
ஆனந்தமுள்கொண்டு பாத்யார்க்ய ஆஸனாதிகளாலெ
பூஜிச்சு தல்பாத தீர்த்த அபிஷேகவும் செய்து
போஜனத்தினு பலமுலங்ஙள் நல்கீடினாள்
பூஜயும் பரிக்ரஹிச்சு ஆனந்திச்சு இரிந்நிது
ராஜீவநேத்த்றன்மாராம் ராஜ நந்தனன்மாரும்
அந்நேரம் பக்திபூண்டு தொழுது சொந்நாளவள்:
“தன்யயாய் வந்நேனஹம் இந்நு புண்யாதிரேகால் 1930
என்னுடெ குருபூதன்மாராய முனிஜனம்
நின்னெயும் பூஜிச்சு அனேகாயிரத்தாண்டு வாணார்
அந்நு ஞான் அவரெயும் ஸுஸ்ஸூஷிச்சிருந்நு இது
பின்னெப்போய் ப்ரம்ம பதம் ப்றாபிச்சார் அவர்களும்
என்னோடு சொந்நார் அவரேதுமே கேதியாதெ
தன்யே! நீ வஸிச்சாலும் இவிடெ தன்னெ நித்யம்
பன்னக சாயிபரன் புருஷன் பரமாத்மா
வந்நு அவதரிச்சிது ராக்ஷஸ வதார்த்தமாய்
நம்மெயும் தர்மத்தெயும் ரக்ஷிச்சு கொள்வான் இப்போள்
நிர்மலன் சித்ரகூடத்திங்கல் வந்நிரிக்குந்நு 1940
வந்நீடும் இவிடேய்க்கு ராகவன் எந்நால் அவன்
தன்னெயும் கண்டு தேஹத்யாகவும் செய்தாலும் நீ
வந்நீடும் எந்நால் மோக்ஷம் நினக்கும் எந்நு நூனம்

வந்நிது அவ்வண்ணம் குருபாஷிதம் ஸத்யமல்லோ
 நின்திருவடியுடெ வரவும் பார்த்து பார்த்து
 நின் திருவடியேயும் த்யானிச்சு வஸிச்சு ஞான்
 றீபாதம் கண்டு கொள்வான் மத்குரு பூதன்மாராம்
 தாபஸன்மார்க்கு போலும் யோகம் வந்நீலயல்லோ
 ஜ்ஞானமில்லாத ஹீன ஜாதியிலுள்ள மூட
 ஞான் இதினொட்டும் அதிகாரினியல்ல அல்லோ

1950

வாங்மனோ விஷயமல்லாதொரு பவத் ரூபம்
 காண்மானும் அவகாசம் வந்நது மஹா பாக்யம்
 த்றுக்கழலிண சுப்பி ஸ்துதிச்சு கொள்வானும்
 இங்ங் உள்கமலத்தில் அறியபோகா தயாநிதே!”

ராகவன் அதுகேட்டு சபரியோடு சொந்நான்

“ஆகுலம் கூடாதெ ஞான் பறயுந்நது கேள் நீ
 புருஷஸ்த்நீ ஜாதீ நாமாஸ்றமாதிகளல்ல

காரணம் மம பஜனத்தினு ஜகத்யே

பக்தி ஒந்நொழிஞ்ஞு மற்றில்ல காரணமேதும்

முக்தி வந்நீடுவானுமில்ல மற்றேதுமொந்நும்

1960

தீர்த்த ஸ்னானாதி தபோ தான வேதாத்யயன

சேஷத்தோ உபவாஸ யாகாத்யகில கர்மங்ஙளால்

ஒந்நினால் ஒருத்தனும் கண்டு கிட்டுகயில்ல

என்னெ மத்பக்தி ஒழிஞ்ஞு ஒந்நு கொண்டொரு நாளும்

பக்தி ஸாதனம் ஸம்சேஷபிச்சு ஞான் சொல்லீடுவன்

உத்தமே! கேட்டுகொள்க முக்தி வந்நீடுவானாய்

முக்ய ஸாதனமல்லோ ஸஜ்ஜனஸங்கம் பின்னெ

மல்க்கதாலாபம் ரெண்டாம் ஸாதனம், மூநாமதும்

மத்குணேரணம் பின்னெ மத்வசோ வ்யாக்யா த்றுத்வம் ,

மல்க்கலா ஜாத ஆச்சார்ய உபாஸனம் அஞ்சாமதும்

1970

புண்ய சீலத்வம் யம நியமாதிகளோடும்

என்னெ முட்டாதெ பூஜிக்கெந்நுள்ளது ஆறாமதும்

மன்மந்ந்றோ உபாஸகத்வம் ஏழாமது எட்டாமதும்

மங்கலசீலே! கேட்டுதரிச்சு கொள்ளேணம் நீ

ஸர்வபூதங்ஙளிலும் மன்மதியுண்டாகயும்



சபரிக்கு தர்சனம்

ஸர்வதா மத்பக்தன்மாரில் பாரம் ஆஸ்திக்யவும்
ஸர்வபாஹ்யார்த்தங்ஙளில் வைராக்யம் பவிக்கயும்
ஸர்வலோகாத்மா ஞானெந்நு எப்பொழும் உறய்க்கயும்
மத் தத்வ விசாரம் கேள் ஒம்பதாமதும் பத்ரே!

சித்த சுத்திக்கும் மூலம் ஆதி ஸாதனம் நூனம்

1980

உக்தமாயிது பக்தி ஸாதனம் நவ விதம்

உத்தமே! பக்தி நித்யம் ஆர்க்குள்ளு விசாரிச்சால்

திர்யக் யோனிலுங்ஙளுக்கு எந்நாகிலும் மூடன்மாராம்

நாரிகளுக்கு எந்நாகிலும் பூருஷன் எந்நாகிலும்

ப்ரேம லக்ஷணயாய பக்தி ஸம்பவிக்கும் போள்

வாமலோசனே! மம தத்வா அனுபூதியுண்டாம்

தத்வ அனுபவ ஸித்தனாயால் முக்தியும் வரும்

தத்ற ஜன்மனி மர்த்யனு உத்தம தபோதனே!

ஆக்யால் மோக்ஷத்தினு காரணம் பக்தி தன்னெ .

பாகவதாட்யே! பகவல்ப்றியே! முனிப்றியே!

1990

பக்தியுண்டாக கொண்டு காணாய் வந்நிது தவ-

முக்தியும் அடுத்திது நினக்கு தபோதனே

ஜானக் மார்க்கம் அறிஞ்ஞீடில் நீ பறயணம்

கேன வா நீதா! ஸீதா மல்ப்றியா மனோஹர் ?

ராகவ வாக்யம் ஏவம் கேட்டொரு சபரியும்

ஆகுலம் அகலுமாறாதரால் உரசெய்தாள் :

“ஸர்வவும் அறிஞ்ஞரிக்குந்ந நின் திருவடி

ஸர்வஜ்ஞன் எந்நாகிலும் லோகா அனுஸரணார்த்தம்

சோதிச்சமூலம் பறஞ்ஞீடுவன், ஸீதாதேவி

கேதிச்ச லெங்காபுரி தன்னில் வாழுந்நு நூனம்

2000

கொண்டு போயது தசகண்டன் எந்நறிஞ்ஞாலும்

கண்டிது திவ்யாத்துசா தண்டலர்மகளெ ஞான்

மும்பில் ஆம்மாறு குறஞ்ஞொந்நு தெக்கோட்டு செந்நால்

பம்பயாம் ஸரஸ்ஸினெக் காணாம் தல்புரோ பாகே

பச்ய பர்வதவரம் றுச்ய மூகாக்யம் தத்ற-

விச்வஸிச்சிரிக்குந்நு ஸுக்ரீவன் கபிஸ்ரேஷ்டன்

பாலியெ பேடிச்ச ஸங்கேதமாய் அனுதினம்

பாலிக்கும் முனிசாபம் பேடிச்சு செந்நு கூடா
நாலு மந்த்றிகளோடும் கூடெ மார்த்தாண்டாத்மஜன்
பாலனம் செய்க பவான் அவனெ வழிப்போலெ 2010
ஸக்யவும் செய்து கொள்க ஸுகீவன் தன்னோடெந்நால்
துக்கங்ஙள் எல்லாம் தீர்ந்நு கார்யவும் ஸாதிச்சீடும்
எங்கில் ஞான் அக்னிப்றவேசம் செய்து பவல்பாத-
பங்ஙஜத்தோடு சேர்ந்நு கொள்ளுவான் துடங்ஙந்நு
பார்க்கணம் முஹூர்த்தமாத்றம் பவான் அத்றைவ மே
தீர்க்கணம் மாயாக்றுத பெந்தனம் தயா நிதே!”
பக்தி பூண்டு இத்தம் உக்த்வா தேஹத்யாகவும் செய்து
முக்தியும் ஸித்திச்சிது சபரிக்கது காலம்
பக்தவத்ஸலன் ப்றஸாதிக்கில் இன்னவர்க்கு எந்நில்ல
எத்தீடும் முக்தி நீச ஜாதிகள்க்கு எந்நாகிலும் 2020
புஷ்கரநேத்றன் ப்றஸாதிக்கிலோ ஜந்துக்கள்க்கு
துஷ்கரமாயிட்டு ஒந்நுமில்லெந்நு தரிக்கேணம்
ஸ்ரீராம பக்தி தன்னெ முக்தியெ ஸித்திப்பிக்கும்
ஸ்ரீராமபாதாம்போஜம் ஸேவிச்சு கொள்க நித்யம்
ஓரோரோ மந்த்ற தந்த்ற த்யான கர்மாதிகளும்
தூரெ ஸந்த்யஜிச்சு தன் குரு நாத உபதேசால்
ஸ்ரீராமசந்த்ரன் தன்னெ த்யானிச்சு கொள்க நித்யம்
ஸ்ரீராம மந்த்றம் ஜெபிச்சீடுக ஸதாகாலம்
ஸ்ரீராமசந்த்ர கத கேள்க்கயும் சொல்லுகயும்
ஸ்ரீராமபக்தன்மாரெ பூஜிச்சு கொள்ளுகயும் 2030
ஸ்ரீராம மயம் ஜகத்ஸர்வம் எந்நுறய்க்கும்போள்
ஸ்ரீராமசந்த்ரன் தன்னோடு ஐக்யவும் ப்றாபிச்சீடாம்
ராம ராமேதி ஜெபிச்சீடுக ஸதாகாலம்
பாமினீ பத்ரே! பரமேஸ்வரீ! பத்மேக்ஷணே!

இத்தம் ஈஸ்வரன் பரமேஸ்வரியோடு ராம பத்ர-
வ்றுத்தாந்தம் அருள் செய்தது கேட்ட நேரம்
பக்தி கொண்டேற்றம் பரவசயாய் ஸ்ரீராமங்கல்
சித்தவும் உறப்பிச்சு லெயிச்சு ருத்ராணியும்

பைங்கிளி பைதல் தானும் பரமானந்தம் பூண்டு
சங்கரா! ஜெயிச்சருள் எந்நிருந்நருளினாள்.

2040

இத்யத்யாதம் ராமாயணே உமாமஹேஸ்வர
ஸம்வாதே ஆரண்யகாண்டம் ஸமாப்தம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஹனுமல் ஸங்கமம்

சாரிக பைதலே! சாருசீலே! வரிக
ஆரோமலே! கதாசேஷவும் சொல்லு நீ
சொல்லுவன் எங்கில் அனங்காரி சங்கரன்
வல்லபயோடு அருள் செய்த ப்றகாரங்ஙன்
கல்யாணசீலன் தசரத ஸினு கௌஸல்யா
தனயன் அவரஜன் தன்னோடும்
பம்பா ஸரஸ்தடம் லோக மனோஹரம்
ஸம்ப்றாப்ய விஸ்மயம் பூண்டருளீடினான்
க்றோசமாத்தம் விசாலம் விசதாம்றுதம்
க்லேச வினாசனம் ஜந்து பூர்ணஸ்தலம்
உல்புல்ல பத்மகல்ஹார குமத நீலோல்பல
மண்டிதம் ஹம்ஸ காரண்டவ-
ஷட்பத கோகில குக்குட கோயஷ்டி
ஸர்ப்ப ஸிம்ஹ வ்யாக்ற ஸிகரஸேவிதம்
புஷ்ப லதா பரிவேஷ்டித பாதப
ஸல்பல ஸேவிதம் ஸந்துஷ்ட ஜந்துகம்
கண்டு கௌதூஹலம் பூண்டு தண்ணீர் குடிச்-
சிண்டலும் தீர்த்து மந்தம் நடந்நீடினார்.

10

காலேவஸந்தே ஸுசீதளே பூதலே-
பூலோகபால பாலன்மாரிருவரும்
றுஸ்யமுகாத்தி பார்ஸ்வ ஸ்தலே ஸந்ததம்
நிச்வாஸம் உள்கொண்டு விப்ற லாபத்தோடும்
ஸீதாவிரஹம் பொறாஞ்ஞ கரகயும்
சூதாயுதார்த்தி முழுத்து பறகயும்
ஆதி கலர்ந்நு நடந்நடுக்கும் விதௌ
பீதனாய் வந்நு தினகர புத்றனும்
ஸத்வரம் மந்த்றிகளோடும் குதிச்சு பாஞ்ஞ
உத்துங்கமாய சைலாக்ரமேநீடினான்
மாருதியோடு பயேன சொல்லீடினான்:

20

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

“ஆர் வருந்நதிருவர் ஸன்னத்தராய்

30

நேரே தரிச்சு வரிக நீ வேகேன

தீரன்மார் எத்யுமெந்நு தோந்நும் கண்டால்

அக்ரஜன் சொல்கயால் என்னெ பெலால் இந்நு

நிக்ரஹிப்பானாய் வருந்நவர் அல்லல்?

விஶ்ரமம் உள்ளவர் எத்யும் தேஜஸா

திக்குகனொக்கெ விளங்ங்ந்நு காண்க நீ

தாபஸவேஷம் தரிச்சிரிக்குந்நிது

சாப பாணாளி சஸ்த்றங்ங்ந்நுமுண்டல்லோ

நீயொரு விப்றவேஷம் பூண்டவரோடு

வாயுஸுதா செந்நு சோதிச்சறியேணம்

40

வக்த்ற நேத்றாலாப பாவங்ங்ந்நு கொண்டவர்

சித்தம் எந்தெந்நது அறிஞ்ஞால் விரவில் நீ

ஹஸ்தங்ங்ந்நு கொண்டறியிச்சீடு நம்முடெ

சத்றுக்கள் எங்கில் அதல்லெங்கில் நின்னுடெ

வக்த்ற ப்றஸாத மந்தஸ்மேர ஸம்ஜ்ஞயா

மித்றம் எந்நுள்ளதும் என்னோடு சொல்லணம்”

கர்ம்மஸாக்ஷி ஸுதன் வாக்குகள் கேட்டவன்

ப்ரம்மசாரீ வேஷம் ஆலம்ப்ய ஸாதரம்

அஞ்ஜஸா செந்நு நமஸ்கரிச்சீடினான்.

அஞ்ஜனா புத்றனும் பர்த்நு பாதாம்புஜம்

50

கஞ்ஜவிலோசனன்மாராய மானவ

குஞ்ஜரன்மாரெ தொழுது வினீதனாய்

“அங்கஜன் தன்னெ ஜயிச்சொரு காந்தி பூண்டு-

இங்ங்நெ காணாய நிங்ங்ந்நு இருவரும்

ஆரெந்நறிகயில் ஆக்ரஹமுண்டது

நேரே பறயேணம் என்னோடு ஸாதரம்

திக்குகள் ஆத்ம பாஸைவ சோபிப்பிக்கும்

அர்க்க நிசாகரன்மாரெந்நு தோந்ந்ந்நு

த்றையோக்ய கர்த்நுபூதன்மார் பவான்மாரெந்நு

ஆலோக்ய சேதஸி பாதி ஸதைவ மே

60

விச்வைக வீரன்மாராய யுவாக்களாம்

அஸ்வினீ தேவகளோ மற்றதென்னியே
 விச்வைக காரணபூதன்மாராய் ஒரு
 விஸ்வரூபன்மாராம் ஈஸ்வரன்மார் நிங்ஙங்
 நூனம் ப்றதான புருஷன்மார் மாயயா
 மானுஷா காரேண ஸஞ்சரிக்குந்நிது
 லீலயா பூபார நாசனார்த்தம் பரிபாலனத்தினு
 பக்தானாம் மஹீதலே வந்நு
 ராஜன்ய வேஷேண பிறந்நொரு புண்ய
 புருஷன்மார் பூர்ண குணவான்மார்
 கர்த்தும் ஜகல் ஸ்திதி ஸம்ஹார ஸர்கங்ஙங்
 உத்யதௌ லீலயா நித்ய ஸ்வதந்த்றன்மார்
 முக்தி நல்கும் நர நாராயணன்மாரெந்நு
 உளத்தாரிலிந்நு தோந்நுந்நு நிரந்தரம்”
 இத்தம் பறஞ்ஞு தொழுது நிந்நீடுந்ந
 “பக்தனெ கண்டு பறஞ்ஞு ரகூத்தமன்
 பச்ய ஸகே! வடுருபிணம் லக்ஷ்மணா!
 நிஸ்ஸேஷ சப்தசாஸ்த்றம் அனேனஸ்ஸுதம்
 இல்லொரு அபசப்தமெங்ஙங் மே வாக்கிங்கல்
 நல்ல வையாகரணன் வடு நிர்ணயம்”
 மானவ வீரனும் அப்போள் அருள் செய்து
 வானர ஸ்றேஷ்டனெ நோக்கி லெகுதரம்
 ராமனெந்நு என்னுடெ நாமம் தசரத-
 பூமிபாலேந்த்ர தனயன், இவன் மம
 ஸோதரனாகிய லக்ஷ்மணன் கேள்க்க நீ
 ஜாதமோதம் பரமார்த்தம் மஹாமதே!
 ஜானகியாகிய ஸீதயெந்நு உண்டொரு
 மானினியென்னுடெ பாமினி கூடவே
 தாத நியோகேன கானன ஸீமனி
 யாதன்மாராயி தபஸ்ஸு செய்தீடுவான்
 தண்டகாரண்யே வஸிக்குந்ந நாள் அதி-
 சண்டனாயோரு நிசாசரன் வந்நுடன்
 ஜானகீதேவியெக் கட்டு கொண்டிடினான்

70

80

90

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

கானனே ஞங்ஙள் திரஞ்ஞ நடக்குந்து
 கண்மல அவளே ஓரேடத்துமிந்நிற
 கண்டுகிட்டி நின்னெ நீயாரேடோ ஸகே!
 சொல்லீடுக எந்நது கேட்டோரு மாருதி
 சொல்லினான் கூப்பித்தொழுது குதூஹலால்
 “ஸூக்ரீவனாகிய வானரேந்த்ரன் பர்வதாக்கே
 வஸிக்குந்நிது அத்ற ரகுபதே!

100

மந்த்றிகளாய் ஞங்ஙள் நாலுபேர் உண்டல்லோ
 ஸந்ததம் கூடெப் பிரியாதெ வாழுந்நு
 அக்ரஜனாகிய பாலி கபீஸ்வரன்
 உக்ரன் ஆட்டி களஞ்ஞீடினான் தம்பியெ
 ஸூக்ரீவனுள்ள பரிக்ரஹம் தன்னெயும்
 அக்ரஜன் தன்னே பரிக்ரஹிச்சீடினான்
 றுஸ்யமுகாச்சலம் ஸங்கேதமாய் வந்நு
 விச்வாஸமோடு இரிக்குந்நிது அர்க்காத்மஜன்
 ஞானவன் தன்னுடெ ப்றுத்யனாயுள்ளொரு
 வானரன் வாயுதனயன் மஹாமதே!

110

நாமதேயம் ஹனுமான் அஞ்ஜனாத்மஜன்
 ஆமயம் தீர்த்து ரக்ஷிச்சு கொள்ளேணமே
 ஸூக்ரீவனோடு ஸக்யம் பவான் உண்டெங்கில்
 நிக்ரஹிக்காம் இருவர்க்கும் அரிகளெ
 வேல செய்யாம் அதினாவோளம் ஆசு ஞான்
 ஆலம்பனம் மற்றெனிக்கில்ல தைவமே!
 இத்தம் திருமனஸ்ஸெங்கில் எழுந்நள்ளுக
 உள்த்தாபம் எல்லாம் அகலும் தயாநிதே!”

எந்நுணர்த்திச்சு நிஜாக்றுதி கைக்கொண்டு
 நிந்நு திருமும்பில் ஆம்மாறு மாருதி

120

“போக மம ஸ்கந்த மேநீடுவின் நிங்கள்
 ஆகுலபாவம் அகலெக் களஞ்ஞாலும்”
 அப்போள் சபரிதன் வாக்குகள் ஓர்த்து
 கண்டு உல்பலதேத்தன் அனுவாதவும் செய்து

ஸுக்ரீவ ஸக்யம்

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணன்மாரெக் கழுத்தில் ஆம்மாறு
 அங்ஙெடுத்து நடந்நிது மாருதி
 ஸுக்ரீவ ஸன்னிதெள கொண்டு செந்நீடினான்
 “வ்யக்ரம் களக நீ பாஸ்கர நந்தன!
 பாக்யம் அஹோ பாக்யம் ஓர்த்தோளம் எத்தயும்
 பாஸ்கர வம்ச ஸமுத்பவன்மாராய 130
 ராமனும் லக்ஷ்மணனாகும் அனுஜனும்
 காம தாரார்த்தம் இவிடேய்க்கு எழுந்நள்ளி”
 ஸுக்ரீவனோடு ஈவண்ணம் பறஞ்ஞ அத்நீஸ்வராக்கேரே
 மஹா தருச்சாயா தலே ததா
 விஸ்வைக நாயகன்மாராம் குமாரன்மார்
 விஸ்வாந்த தேஜஸா நிந்நருளீடினார்
 வாதாத்மஜன் பரமானந்தம் உள்கொண்டு
 நீதியோடு அர்க்காத்மஜனோடு சொல்லினான்
 பீதி களக நீ மித்தே கோத்தேரே வந்நு
 ஜாதன்மாராயொரு யோகேஸ்வரன்மார்- 140
 ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணன்மார் எழுந்நள்ளியது
 ஆரெயும் பேடிக்கவேண்ட பவான் இனி
 வேகேன செந்நு வந்திச்சு ஸக்யம் செய்து
 பாகவத ப்றியனாய் வஸிச்சீடுக”
 ப்றீதனாயொரு ஸுக்ரீவனும் அந்நேரம்
 ஆதரபூர்வம் உத்தாய ஸஸம்ப்ரமம்
 விஷ்டப நாதன் இருந்நருளீடுவான்
 விஷ்டரார்த்தம் நல்ல பல்லவ ஜாலங்ஙள்
 பொட்டிச்சு அவனியில் இட்டானது நேரம்
 இஷ்டனாம் மாருதி லக்ஷ்மணனும் 150
 ஒடிச்சிட்டது கண்டு ஸௌமித்ரி ஸுக்ரீவனும்
 புஷ்டமோதால் ஒடிச்சிட்டருளீடினான்
 துஷ்டிபூண்டெல்லாவரும் இருந்நீடினார்
 நஷ்டமாய் வந்நிது ஸந்தாப ஸங்கவும்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மித்தராத்மஜனோடு லக்ஷ்மணன் ஸ்ரீராம-
 வ்றுத்தாந்தமெல்லாம் அறியிச்சது நேரம்
 தீரனாம் ஆதித்ய நந்தனன் மோதேன
 ஸ்ரீராமசந்த்ரனோடு ஆசு சொல்லீடினான்
 “நார்மணியாய ஜானகிதேவியெ
 ஆராஞ்ஞ அறிஞ்ஞ தருந்நுண்டு நிர்ணயம்
 சத்றுவினாசனத்தினு அடியனொரு
 மித்தரமாய் வேலசெய்யாம் தவாஜ்ஞாவசால்
 ஏதுமிது நிருபிச்சு கேதிக்கருது
 ஆதிகளொக்கெ அகற்றுவன் நிர்ணயம்
 ராவணன் தன்னெ ஸகுலம் வதம் செய்து
 தேவியேயும் கொண்டு போருந்நதுண்டு ஞான்
 ஞான் ஒரு அவஸ்த கண்டேனொரு நாளது
 மானவ வீர! தெளிஞ்ஞ கேட்டிடணம்
 மந்த்ரிகள் நாலுபேரும் ஞானுமாய்
 அசலாந்தே வஸிக்குந்ந காலமொரு தினம்
 புஷ்கர நேத்றயாயோரு தருணியெ
 புஷ்கரமார்க்கேண கொண்டு போயானொரு
 ரக்ஷாவரனது நேரம் அஸ்ஸுந்தரி
 ரக்ஷிப்பதின் ஆருமில்லாஞ்ஞ தீனயாய்
 ராமராமேதி முறயிடுந்நோள் தவ-
 பாமினி தன்னெயவள் எந்நதே வரு
 உத்தமயாம் அவள் ஞங்ஙளெப் பர்வதேந்த்ர
 உத்தமாங்கே கண்டநேரம் பரவசால்
 உத்தரீயத்தில் பொதிஞ்ஞாபரணங்ஙள்
 அதீர்ஸ்வரோபரி நிக்ஷபணம் செய்தாள்
 ஞானது கண்டிங்ஙெடுத்து ஸுகிஷ்சு
 வச்சேன் அதுகாணணம் எங்கிலோ கண்டாலும்
 ஜானகீதேவி தன் ஆபரணங்ஙளோ?
 மானவ வீரா! பவான் அறியாமல்லோ”
 எந்நு பறஞ்ஞது எடுத்து கொண்டு வந்நு
 மன்னவன் தன் திருமும்பில் வச்சீடினான்
 அர்ணோஜனேத்றன் எடுத்து நோக்கும் நேரம்

160

170

180

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

கண்ணுநீர் தன்னெ குசலம் விசாரிச்ச
“என்னெக் கணக்கே பிரிஞ்ஞிதோ நிங்ஙளும்
தன்வங்கியாகிய வைதேஹியோடய்யோ!

190

ஸீதே! ஜனகாத்மஜே! மம வல்லபே!
நாதே! நளின தளாயத லோசனே!”
ரோதனம் செய்து விபூஷண ஸஞ்சயம்
ஆதிபூர்வம் திருமாறில் அமுழ்த்தியும்
ப்றாக்றுதன்மாராம் புருஷன்மாரெப்போலெ
லோகைக நாதன் கரஞ்ஞு துடங்ஙினான்”
சோகேன மோஹம் கலர்ந்நு கிடக்குந்ந
ராகவனோடு பறஞ்ஞிது லக்ஷ்மணன்

“துக்கியாய்கேதுமே ராவணன் தன்னெயும்
மார்க்கட ஸ்நேஷ்ட ஸஹாயேன வைகாதெ
நிக்ரஹிச்ச அம்புஜநேத்றயாம் ஸீதயெ
கைக்கொண்டு கொள்ளாம் ப்றஸீத ப்றபோ! ஹரே!”
ஸுக்ரீவனும் பறஞ்ஞானது கேட்டுடன்

200

“வ்யக்றியாய்கேதுமே ராவணன் தன்னெயும்
நிக்ரஹிச்ச ஆச நல்கீடுவன் ஸீதயெ
கைக்கொள்க தைர்யம் தரித்றீபதே! விபோ!”
லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவ வாக்குகள் இங்ஙனெ
தல்க்ஷணம் கேட்டு தசரத புத்றனும்
துக்கவும் ஒட்டு சுருக்கி மருவினான்
மார்க்கட ஸ்நேஷ்டனாம் மாருதி அந்நேரம்

210

அக்னியேயும் ஜ்வலிப்பிச்ச சுபமாய
லெக்னவும் பார்த்து செய்யிப்பிச்ச ஸக்யவும்
ஸுக்ரீவ ராகவன்மார் அக்னி ஸாக்ஷியாய்
ஸக்யவும் செய்து பரஸ்பரம் கார்யவும்
ஸித்திக்கும் எந்நுறச்ச ஆத்மகேதம் களஞ்ஞு
உத்துங்கமாய சைலாக்ரே மருவினார்
பாலியும் தானும் பிணக்கமுண்டாயதின்
மூலமெல்லாம் உணர்த்திச்ச அருளீடினான்

பாலி ஸுக்ரீவ கலஹ கத

பண்டு மாயாவி எந்நோர் அஸுரேஸ்வரன்

உண்டாயிது மயன் தன்னுடெ புத்தனாய் 220

யுத்தத்தினு ஆருமில்லாஞ்ஞு மதிச்சவன்

உத்ததனாய் நடந்நீடும் தசாந்தரே

கிஷ்கிந்தயாம் புரிபுக்கு விளிச்சிது

மார்க்கடாதீஸ்வரன் ஆகிய பாலியெ

யுத்தத்தினாய் விளிக்குந்நது கேட்டதி

க்துத்தனாம் பாலிபுறப்பெட்டு செந்நுடன்

முஷ்டிகள்கொண்டு தாடிச்சது கொண்டதி

துஷ்டனாம் தைத்யனும் பேடிச்ச மண்டினான்

வானரஸ்தேஷ்டனும் ஓடியெத்தீடினான்

ஞானுமது கண்டு செந்நிது பின்னாலெ 230

தானவன் செந்நு குஹயில் உள்புக்கிது

வானரஸ்தேஷ்டனும் என்னோடு சொல்லினான்

ஞானதில் புக்கிவன் தன்னெ ஒடுக்குவன்

நூனம் விலத்வாரி நில்லக் நீ நிர்பயம்

சூரீரம் வரிகில் அஸுரன் மரிச்சீடும்

சோர வரிகில் அடச்ச போய் வாழ்க நீ

இத்தம் பறஞ்ஞதில் புக்கிது பாலியும்

தத்த விலத்வாரி நிந்நேன் அடியனும்

போயிது காலமொரு மாசம் எந்நிட்டும்

ஆகதனாயதும் இல்ல கபீஸ்வரன் 240

வந்நிது சோரவிலமுகம் தன்னில் நிந்நு

என்னுள்ளில் நிந்நு வந்நு பரிதாபவும்

அக்ரஜன் தன்னெ மாயாவி மஹாஸுரன்

நிக்ரஹிச்சான் எந்நுறச்ச ஞானும் ததா

துக்கம் உள்க்கொண்டு கிஷ்கிந்த புக்கீடினேன்

மார்க்கட வீரரும் துக்கிச்சது காலம்

வானராதீஸ்வரனாய் அபிஷேகவும்

வானரேந்த்ரன்மார் எனிக்கு செய்தீடினார்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

241

செந்நிது காலம் குறஞ்ஞொந்து பின்னெயும்
 வந்நிது பாலி மஹா பெலவான் ததா
 கல்லிட்டு ஞான் விலத்வாரம் அடச்சது
 கொல்லுவான் எந்நோர்த்து கோபிச்சு பாலியும்
 கொல்லுவான் என்னோடு அடுத்து பபேன ஞான்
 எல்லாடவும் பாஞ்ஞிரிக்கருதாஞ்ஞெங்ஙும்

250

நீளெ நடந்நுழந்நீடும் தசாந்தரே
 பாலி வரிகயில்லத்தற சாபத்தினால்
 றுஸ்ய மூகாச்சலே வந்நு இருந்நீடினேன்
 விஸ்வாஸமோடு ஞான் விஸ்வநாதா! விபோ!
 மூடனாம் பாலி பரிக்ரஹிச்சீடினான்

260

ஊடராகம் மம வல்லப தன்னெயும்
 நாடும் நகரவும் பத்னியும் என்னுடெ
 வீடும் பிரிஞ்ஞு துக்கிச்சு இரிக்குந்நு ஞான்
 த்வல்பாத பங்கேருஹ ஸ்பர்ச காரணால்
 இப்போள் அதீவ ஸுகவும் உண்டாய் வந்நு
 மித்றாத்மஜோக்திகள் கேட்டோரனந்தரம்
 மித்ற துக்கேன ஸந்தப்தனாம் ராகவன்
 சித்த காருண்யம் கலர்ந்நு சொன்னான், “தவ
 சத்றுவினெ கொந்நு பத்னியும் ராஜ்யவும்
 வித்தவும் எல்லாமடக்கித் தருவன் ஞான்
 ஸத்யமிது ராம பாஷிதம் கேவலம்”

270

மானவேந்த்ரோக்திகள் கேட்டு தெளிஞ்ஞொரு
 பானு தனயனும் இங்ஙனெ சொல்லினான்
 “ஸ்வரலோகநாதஜனாகிய பாலியெக்-
 கொல்லுவான் ஏற்றம் பணியுண்டு நிர்ணயம்
 இல்லவனோளம் பெலம் மற்றொருவனும்
 சொல்லவன் பாலிதன் பாஹு பராக்ரமம்
 துந்துபியாகும் மஹாஸூரன் வந்நு
 கிஷ்கிந்தா புரத்வாரி மாஹிஷவேஷமாய்
 யுத்தத்தினாய் விளிச்சோரு நேரத்ததி
 க்ருத்தனாம் பாலிபுறப்பெட்டு செந்நுடன்

280

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

242

ஸ்றுங்கம் பிடிச்சு பதிப்பிச்சு பூமியில்
 பங்கம் வருத்தி சவிட்டிப்பறிச்சுடன்
 உத்தமாங்கத்தெச் சுழற்றி எறிஞ்ஞிது
 ரக்தவும் வீணு மதங்காஸ்றம ஸ்தலே
 ஆஸ்றமதோஷம் வருத்திய பாலி போந்நு
 ருச்ய மூகாச்சலத்திங்கல் வருந்நாகில்
 பாலியுடெ தல பொட்டி தெறிச்சுடன்
 காலபுரி பூக மத்வாக்ய கௌரவால்”

எந்நு சபிச்சது கேட்டு கபீந்த்ரனும்

அந்நு துடங்ஙி இவிடெ வருவீல

290

ஞானுமது கொண்டிவிடெ வஸிக்குந்நு

மானஸே பீதி கூடாதெ நிரந்தரம்

“துந்துபி தன்றெ தலயிது காண்கொரு

மந்தரம் போலெ கிடக்குந்நது பவான்

இந்நு இது எடுத்தெறிஞ்ஞீடுந்ந சக்தனு

கொந்நு கூடும் கபிவீரனெ நிர்ணயம்”

எந்நது கேட்டு சிரிச்ச ரகூத்தமன்

தன்னுடெ த்றுக்கால் பெருவிரல் கொண்டது

தன்னெ எடுத்து மேல்போட்டெறிஞ்ஞீடினான்

செந்நு வீணு தசயோஜன பர்யந்தம்

300

எந்நது கண்டு தெளிஞ்ஞு ஸுக்ரீவனும்

தன்னுடெ மந்த்றிகளும் விஸ்மயப்பெட்டு

நந்நு நந்நு எந்நு புகழ்ந்நு புகழ்ந்நவர்

நந்நாய் தொழுது தொழுது நிந்நீடினார்

பின்னெயும் அர்காத்மஜன் பறஞ்ஞீடினான்

“மன்னவ! ஸப்தஸாலங்ஙங் இவயல்லோ

பாலிக்கு மல்பிடிச்சீடுவானாய் உள்ள

ஸாலங்ஙங் ஏழும் இவயெந்நறிஞ்ஞாலும்

வ்றுத்தாரி புத்தன் பிடிச்சிளக்குந்நேரம்

பத்தங்ஙங் எல்லாம் கொழிஞ்ஞு போமேழினும்

310

வட்டத்தில் நில்க்கும் இவற்றெ ஓரம்பு எய்து

பொட்டிக்கில் பாலியெ கொல்லாய் வரும் த்ருடம்”

ஸுரீயாத்மஜோக்திகள் ஈற்றுசம் கேட்டொரு
 ஸுரீயான்வயோத் பூதனாகிய ராமனும்
 சாபம் குழியெக் குலச்சொரு ஸாயகம்
 சோபயோடே தொடுத்தெய்தருளீடினான்
 ஸாலங்ஙள் ஏழும் பிளர்ந்நு புறப்பெட்டு
 சைலவும் பூமியும் பேதிச்சு பின்னெயும்
 பாணம் ஜ்வலிச்சு திரிச்சு வந்நாசு தன்
 தூணீரம் அன்போடு பக்கோர் அனந்தரம் 320
 விஸ்மிதனாயொரு பாணு தனயனும்
 ஸஸ்மிதம் கூப்பி தொழுது சொல்லீடினான்
 “ஸாக்ஷால் ஜகன்நாதனாம் பரமாத்மாவு
 ஸாக்ஷிபூதன் நின் திருவடி நிர்ணயம்
 பண்டு ஞான் செய்தொரு புண்யபலோதயம்
 கொண்டு காண்மானும் எனிக்கு யோகம் வந்நு
 ஜன்ம மரண நிவ்றுத்தி வருத்துவான்
 நிர்ம்மலன்மார் பஜிக்குந்நு பவல் பதம்
 மோக்ஷதனாய பவானெ லெபிக்கயால்
 மோக்ஷம் ஒழிஞ்ஞ அபேக்ஷிக்குந்நதில்ல ஞான் 330
 புத்த தாரார்த்த ராஜ்யாதி ஸமஸ்தவும்
 வ்யர்த்தம் அத்நே தவ மாயாவிரசிதம்
 ஆகயால் மே மஹாதேவ தேவேச! மற்று
 ஆகாமக்ஷயில்ல லோகேச! ப்ரஸீத மே
 வ்யாப்தம் ஆனந்தானு பூதிகரம் பரம்
 ப்றாப்தோஹம் ஆஹந்த பாக்ய பலோதயால்
 மண்ணினாய் ஊழிகுழிச்ச நேரம் நிதி
 தன்னெ லெபிச்சது போலெ ரகுபதே!
 தர்ம தான வ்றத தீர்த்த தப; க்ரது
 கர்ம பூர்த்தேஷ்ட்யாதிகள் கொண்டு ஒருத்தனும் 340
 வந்நுகூடா பெஹு ஸம்ஸார நாசனம்
 நிர்ணயம் த்வல்பாத பக்தி கொண்டு என்னியே
 த்வல்பாத பத்மாவலோகனம் கேவலம்
 இப்போள் அகபெட்டதும் த்வல் க்ருபாபெலம்

யாதொருத்தன்னு சித்தம் நின் திருவடி
பாதாம்புஜத்தில் இளகாது உறய்க்குந்நு
கால்சூணம் போலும் எந்நாகில் அவன் தனிக்கு
ஒக்கெ நீங்நீடும் அஜ்ஞானம் அனர்த்ததம்
சித்தம் பவாங்கல் உறய்காய்கிலும் அதி-
பக்தியோடெ ராமராமேதி ஸாதரம்

350

சொல்லுந்நவனு துரிதங்ஙள் வேரற்று
நல்லனாய் ஏற்றம் விசுத்தனாம் நிர்ணயம்
மத்யபன் எங்கிலும் ப்ரமஹ்னன் எங்கிலும்
ஸத்யோ விமுத்தனாம் ராமஜபத்தினால்
சத்ரு ஜயத்திலும் தார ஸுகத்திலும்
சித்தே ஒரு ஆக்ரஹம் இல்லெனிக்கேதுமே
பக்தியொழிஞ்ஞு மற்றொந்நுமே வேண்டல
முக்திவருவான் முகுந்த! தயாநிதே!

த்வல்பாத பக்தி மார்க்கோபதேசம் கொண்டு

மல்பாபம் உல்பாடய த்றிலோகீபதே!

360

சத்ரு மத்யஸ்த மித்றாதி பேத ப்ரமம்
சித்தத்தில் நஷ்டமாய் வந்நிது பூபதே!
த்வல்பாத பத்மாவலோகனம் கொண்டெனிக்கு

உல் பன்னமாயிது கேவலஜ் ஞானவும்

புத்ற தாராதி ஸம்பந்தமெல்லாம் தவ

சக்தியாம் மாயா ப்றபாவம் ஜகல்பதே!

த்வல்பாத பங்கஜத்திங்கல் உறய்க்கணம்

எப்பொழும் உளக்காம்பு எனிக்கு ரமாபதே!

த்வன்னாம ஸங்கீர்த்தன ப்றியயாகணம்

என்னுடெ ஜிஹ்வ ஸதா நாணமென்னியே

370

த்வச் சரணாம்போருஹங்ஙளில் எப்போழும்

அர்ச்சனம் செய்யாய் வரிக கரங்ஙளால்

நின்னுடெ சாரு ரூபங்ஙள் காணாய் வரிக

என்னுடெ கண்ணுகள் கொண்டு நிரந்தரம்

கர்ணங்ஙள் கொண்டு கேள்க்காய் வரேணம்

ஸதா நின்னுடெ சாருசரிதம் தராபதே!

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

245

மச்சரண த்வயம் ஸஞ்சரிச்சீடணம்
 அச்சுத ஷேஷற்றங்ஙள் தோறும் ரகுபதே!
 த்வல் பாதபாம்ஸு தீர்த்தங்ஙளேல்க்காகணம்!
 எப்பொழும் அங்கங்ஙள் கொண்டு ஜகல்பதே! 380
 பக்த்யா நமஸ்கரிக்காய் வரேணம் முஹூர்
 உத்தமாங்கம் கொண்டு நித்யம் பவல்பதம்”
 இத்தம் புகழ்ந்ந ஸுக்ரீவனெ ராகவன்
 சித்தம் குளிர்த்து பிடிச்சு புல்கீடினான்
 அங்க ஸங்கம் கொண்டு கல்மஷம் வேரற்ற
 மங்கலாத்மாவாய ஸுக்ரீவனெத் ததா
 மாயயா தத்த மோஹிப்பிச்சிது அந்நேரம்
 கார்ய ஸித்திக்கு கருணா ஜலநிதி

பாலி ஸுக்ரீவ யுத்தம்

ஸத்யஸ்வரூபன் சிரிச்சருளி செய்து
 “ஸத்யமத்தே நீ பறஞ்ஞதெடோ! ஸகே! 390
 பாலியெ செந்நு விளிக்க யுத்தத்தினு
 காலம் களயருதேதும் இனியெடோ
 பாலியெ கொந்நு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து
 பாலனம் செய்து கொள்வன் நின்னெ நிர்ணயம்”
 அர்க்காத்மஜன் அதுகேட்டு நடந்நிது
 கிஷ்கிந்தயாம் புரிநோக்கி நிராகுலம்
 அர்க்க குலோத்பவன்மாராய ராமனும்
 லக்ஷ்மணவீரனும் மந்த்றிகள் நால்வரும்
 மித்தஜன் செந்நு கிஷ்கிந்தா புரத்வாரி
 யுத்ததினாய் விளிச்சீடினான் பாலியெ 400
 ப்றுத்வீருஹவும் மறஞ்ஞ நிந்நீடினான்
 மித்த பாவேன ராமாதிகள் அந்நேரம்
 க்றுத்தனாம் பாலியலறி வந்நீடினான்
 மித்த தனயனும் வக்ஷஸி குத்தினான்
 வ்றுத்தாரி புத்தனும் மித்த தனயனெ

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

246

பத்து நூறாசு வலிச்சு குத்தீடினான்
 பெத்த ரோஷேண பரஸ்பரம் தம்மிலெ
 யுத்தம் அதீவ பயங்கரமாயிது
 ரக்தமணிஞ்ஞ ஏக ரூபதரன்மாராய்
 சக்தி கலர்ந்நவர் ஒப்பம் பொருந்நேரம் 410
 மித்ராத்மஜன் ஏது வருத்தாரி புற்றன் ஏது
 இத்தம் திரிச்சறியாவல்ல ஒருத்தனும்
 மிற்ற வினாசன சங்கயா ராகவன்

அஸ்த்ற ப்றயோகவும் செய்தீலது நேரம்
 வ்றுத்தாரி புற்ற முஷ்டி ப்றயோகம் கொண்டு
 ரக்தவும் சர்த்திச்ச பீதனாய் ஓடினான்
 மிற்ற தனயனும் ஸத்வரம் ஆர்த்தனாய்:
 வ்றுத்தாரி புற்றனும் ஆலயம் புக்கிது
 விற்றஸ்தனாய் வந்நு மிற்ற தனயனும்
 ப்றுத்வீருஹாந்திகே நிந்நருளீடுந்ந 420

மித்றான்வயோத் பூதனாகிய ராமனோடு
 எற்றயும் ஆர்த்யா பருஷங்ஙன் சொல்லினான்;
 “சத்றுவினெ கொண்டு கொல்லிக்கயோ தவ
 சித்தத்திலோர்த்து அறிஞ்ஞீல ஞானய்யோ!
 வத்யனெந்நாகில் வதிச்சு களஞ்ஞாலும்
 அஸ்த்றேண மாம் நின் திருவடி தான் தன்னெ
 ஸத்யம் ப்றமாணம் எந்நோர்த்தேன் அதும் புனர்
 எற்றயும் பாரம் பிழச்சு தயாநிதே!

ஸத்ய ஸந்தன் பவான் எந்நு ஞானோர்த்ததும்
 வ்யர்த்தமத்தே சராணகத வத்ஸல! 430

மித்றாத்ம ஜோக்திகள் இத்தரம் ஆகுலால்
 ஸ்றுத்வா ரகூத்தமன் உத்தரம் சொல்லினான்
 பெத்தாஸ்று நேற்றனாய் ஆலிங்கனம் செய்து:
 “சித்தே பயப்படாய்கேதும் மம ஸகே!

அத்யந்த ரோஷ வேகங்ஙன் கலர்ந்நொரு யுத்த
 மத்யே பவான்மாரெ திரியாஞ்ஞ
 மிற்ற காதித்வம் ஆசங்க்ய ஞானந்நேரம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

247

முத்தவானாய் அதில்லஸ்தறம் தரிக்க நீ
 சித்தப்ரமம் வராய்வான் ஓரடயாளம்
 மித்றாத்மஜ! நினக்குண்டாக்குவன் இனி
 சத்றுவாயுள்ளொரு பாலியெ ஸத்வரம்
 யுத்தத்தினாய் விளிச்சாலும் மடியாதெ
 வ்றுத்த வினாசன புத்தறனாம் அக்ரஜன்
 ம்றுத்யு வசகெதனெந்நு உறச்சீடு நீ
 ஸத்யம் இதமஹம் ராமன் எந்நாகிலோ
 மித்யயாய் வந்நுகூடா ராம பாஷிதம்”
 இத்தம் ஸமாச்வாஸ்ய மித்றாத்மஜம் ராம-
 பத்ரன் சுமித்ராத்மஜனோடு சொல்லினான்
 “மித்ராத்மஜகளே புஷ்பமால்யத்தெ நீ
 பெத்வா விரவோடயய்க்க யுத்தத்தினாய்”
 சத்றுக்ன பூர்வஜன் மால்யவும் பெந்திச்சு
 மித்றாத்மஜனெ மோதால் அயச்சீடினான்

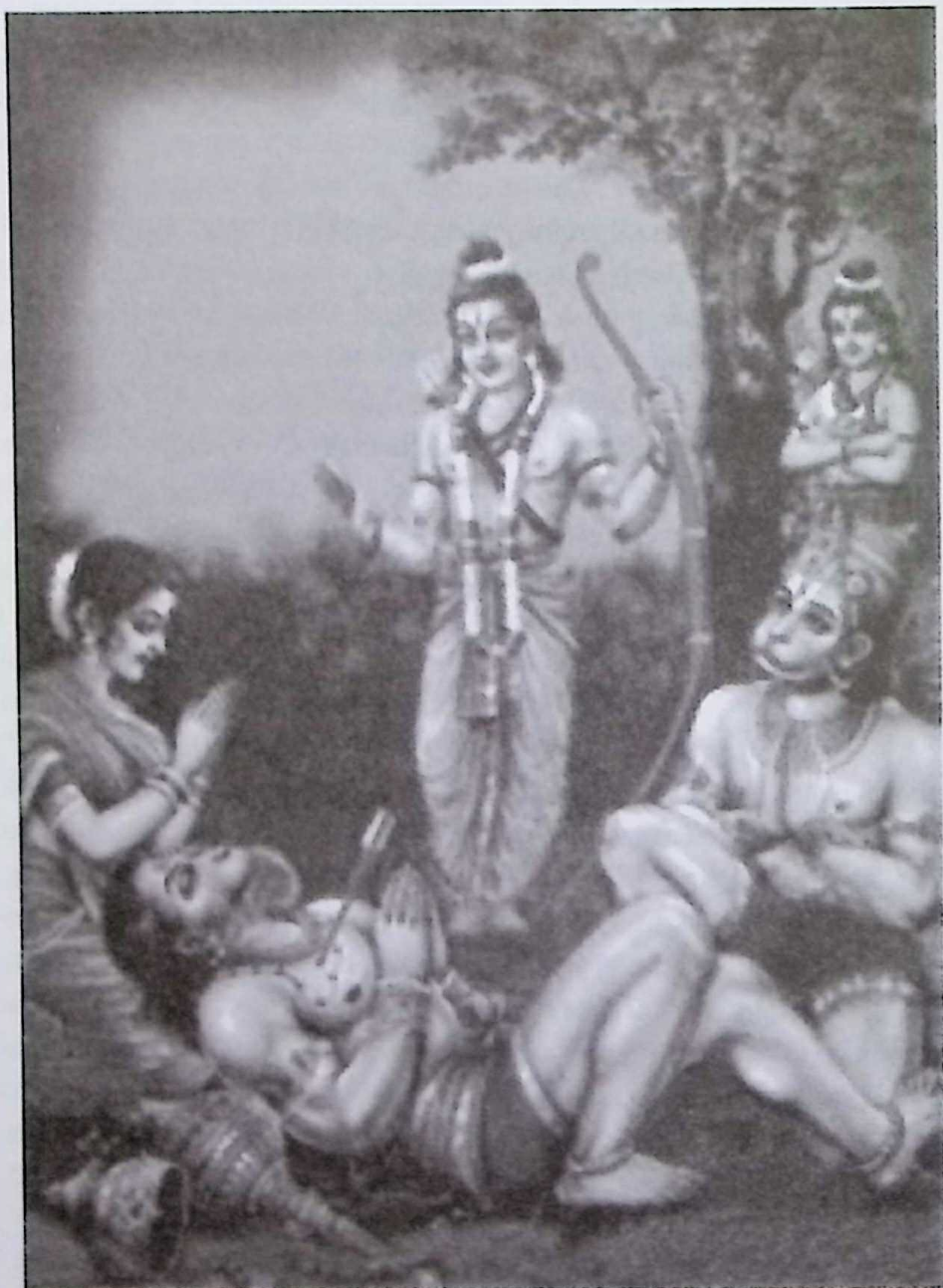
440

450

பாலி வதம்

வ்ருத்தாரி புத்தறனெ யுத்தத்தினாய் கொண்டு
 மித்றாத்மஜன் விளிச்சீடினான் பின்னெயும்
 க்றுத்தனாய் நிந்நு கிஷ்கிந்தா புரத்வாரி
 க்றுத்வா மஹா ஸிம்ஹநாதம் ரவிஸுதன்
 பெத்தரோஷம் விளிக்குந்ந நாதம் ததா
 ஸ்றுத்வா அதி விஸ்மிதனாயொரு பாலியும்
 பெத்வா பரிகரம் யுத்தாய ஸத்வரம்
 பெத்தவைரம் புறப்பெட்டோரு நேரத்து
 பர்த்துரக்ரே செந்நு பெத்தாஸ்று நேத்தறயாய்
 மத்யே தடுத்து சொல்லீடினான் தாரயும்
 “சங்காவிஹீனம் புறப்பெட்டது எந்தொரு
 சங்கயுண்டுள்ளில் எனிக்கது கேள்க்க நீ
 விக்ரஹத்திங்கல் பராஜிதனாய் போய
 ஸுக்ரீவனாசு வந்நீடுவான் காரணம்

460



பாலி வதம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

எத்யும் பாரம் பராக்றமம் உள்ளொரு
மிதறம் அவனுண்டு பின்துண நிர்ணயம்”
பாலியும் தாரயோடு ஆசு சொல்லீடினான்
“பாலே! பெலாலொரு சங்கயுண்டாகொலா
கையயச்சீடு நீ வைகருது ஏதுமே
நீயொரு கார்யம் தரிக்கேணம் ஓமலே!
பெந்துவாய் ஆருள்ளது ஓர்க்க ஸுகீவனு
பெந்தமில்ல என்னோடு வைரத்தினார்க்குமே
பெந்துவாயுண்டவன் ஏகன் எந்நாகிலோ
ஹந்தவ்யன் என்னால் அவனுமறிக நீ
சத்ருவாயுள்ளவன் வந்நு க்ருஹாந்திகே
யுத்தத்தினாய் விளிக்குந்நதும் கேட்டுடன்
சூரனாயுள்ள புருஷன் இரிக்குமோ
பீருவாய் உள்ளிலடச்சது சொல்லு நீ
வைரியெக் கொந்நு விரவில் வருவன் ஞான்
தீரத கைக்கொண்டிரிக்க நீ வல்லபே!”
தாரயும் சொந்நாள் அது கேட்டு அவனோடு
“வீரசிகாமணே! கேட்டாலும் எங்கில் நீ
கானனத்திங்கல் நாயாட்டினு போயிது
தானே மம ஸுதன் அங்கதன் அந்நேரம்
கேட்டோரு தந்தம் என்னோடு சொந்நானது
கேட்டிட்டு சேஷம் யதோசிதம் போக நீ
ஸ்ரீமான் தசரதனாம் அயோத்யாதிபன்
ராமன் எந்நுண்டவன் தன்னுடெ நந்தனன்
லக்ஷ்மணனாகும் அனுஜனோடும் நிஜ
லக்ஷ்மீ ஸமயாய ஸீதயோடும் அவன்
வந்நிருந்நீடினான் தண்டக கானனே
வன்யாசனனாய் தபஸ்ஸு செய்தீடுவான்
துஷ்டனாயுள்ளொரு ராவண ராக்ஷஸன்
கட்டுகொண்டான் அவன் தன்னுடெ பத்னியெ
லக்ஷ்மணனோடும் அவனெ அன்வேஷிச்சு
தல்கூணம் றுஸ்யமுகாச்சலே வந்நிது

470

480

490

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மித்றாத்மஜனெயும் தத்தற கண்மடினான்
 மித்றமாய் வாழ்கெந்நு அன்யோன்யம் ஒந்நிச்சு
 ஸக்யவும் செய்துகொண்டார் அக்னி ஸாக்ஷியாய்
 துக்க சாந்திக்கு அங்ங இருவருமாயுடன்
 வ்றுத்தாரிபுத்தனெ கொந்நு கிஷ்கிந்தயில்
 மித்றாத்மஜா! நின்னெ வாழிப்பன் எந்நொரு
 ஸத்யவும் செய்து கொடுத்திது ராகவன்
 ஸத்வரம் அர்க்க தனயனும் அந்நேரம்
 அன்வேஷணம் செய்தறிஞ்ஞு ஸீதாதேவி
 தன்னெயும் காட்டித்தருவன் எந்நும் தம்மில்
 அன்யோன்யம் ஏவம் ப்றதிஜ்ஞயும் செய்திது
 வந்நது இப்போள் அதுகொண்டு தன்னேயவன்
 வைரமெல்லாம் களஞ்ஞாசு ஸுகீர்வனெ
 ஸ்வைரமாய் வாழிச்சு கொள்க இளமயாய்
 யாஹி ராமம் நீ சரணமாய் வேகேன
 பாஹிமாம் அங்கதம் ராஜ்யம் குலஞ்ச தே”
 இங்ஙனெ சொல்லிக் கரஞ்ஞு காலும் பிடிச்சு
 அங்ஙனெ தார நமஸ்கரிக்கும் விதெள
 வ்யாகுலஹீனம் புணர்ந்நு புணர்ந்நு
 அனுராகவசேன பறஞ்ஞிது பாலியும்
 ஸ்த்நீ ஸ்வபாவம் கொண்டு பேடியாய்கேதுமே
 நாஸ்தி பயம் மம வல்லபே! கேள்க்க நீ
 ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணன்மார் வந்நிதெங்கிலோ
 சேரும் என்னோடும் அவரெந்நு நிர்ணயம்
 ராமனெ ஸ்னேஹம் என்னோளம் இல்லார்க்குமே
 ராமனாகுந்நது ஸாக்ஷால் மஹா விஷ்ணு
 நாராயணன் தான் அவதரிச்சு பூமி-
 பார ஹரணார்த்தம் எந்நு கேள்ப்புண்டு ஞான்
 பக்ஷபேதம் பகவானில்ல நிர்ணயம்
 நிர்குணன் ஏகன் ஆத்மாராமன் ஈஸ்வரன்
 தத்சரணாம்புஜே வீணு நமஸ்கரிச்சு
 இச்சயா ஞான் கூட்டி கொண்டிங்ங் போருவன்

500

510

520

530

மதக்ருஹத்திங்கல் உபகாரவும் ஏறும்
 ஸுக்ரீவனெக்காளும் என்னெக் கொண்டோர்க்க நீ
 தன்னெப் பஜிக்குந்நவனெ பஜிச்சீடும்
 அன்யபாவம் பரமாத்மாவினு இல்லல்லோ
 பக்திகெம்யன் பரமேஸ்வரன் வல்லபே!
 பக்தியோ பார்க்கில் என்னோளம் இல்லார்க்குமே
 துக்கவும் நீக்கி வஸிக்க நீ வேச்மனி
 புஷ்கர லோசனே! பூர்ண குணாம்புதே!
 இத்தம் ஆச்வாஸ்ய வ்றுத்தாராதி புத்தனும்
 க்றுத்தனாய் ஸத்வரம் பெத்வா பரிகரம்
 நிர்கெமிச்சீடினான் யுத்தாய ஸத்வரம்
 நிக்ரஹிச்சீடுவான் ஸுக்ரீவனெ க்றுதா
 தாரயும் அஸ்றுகணங்ஙளும் வார்த்து வார்த்து
 ஆருடகேதம் அகத்து புக்கீடினாள்
 பல்லும் கடிச்சலறிக் கொண்டு பாலியும்
 நில்லு நில்லெந்நு அணஞ்ஞொரு நேரம் ததா
 முஷ்டிகள் கொண்டு தாடிச்சிது பாலியெ
 ருஷ்டனாம் பாலி ஸுக்ரீவனெயும் ததா
 முஷ்டி சுருட்டி ப்றஹரிச்சிரிக்கவே
 கெட்டியும் கால் கை பரஸ்பரம் தாடனம்
 தட்டியும் முட்டு கொண்டு தல தங்ஙளில்
 கொட்டியும் ஏற்றம் பிடிச்ச கடிச்சம்
 அங்ங ஊற்றத்தில் வீணும் புரண்டும் உருண்டும்
 உள்சீற்றம் கலர்ந்நு நகம் கொண்டு மாந்தியும்
 சாடிப்பதிக்கயும் கூடெக் குதிக்கயும்
 மாடித்தடுக்கயும் கூடெக் கொடுக்கயும்
 ஓடிக்கழிக்கயும் வாடி வியர்க்கயும்
 மாடிவிளிக்கயும் கோபிச்சடுக்கயும்
 ஊடே வியர்க்கயும் தாடிகள் சீர்க்கயும்
 முஷ்டி யுத்தப்றயோகம் கண்டு நில்ப்பவர்
 த்றுஷ்டி குளிக்கயும் வாழ்த்தி ஸ்துதிக்கயும்
 காலனும் காலகாலந்தானும் உள்ள போர்
 பாலி ஸுக்ரீவ யுத்தத்தினு ஒவ்வா த்றுடம்

540

550

560

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ரெண்டு ஸமுத்ரங்ஙள் தம்மில் பொரும் போலெ
 ரெண்டு சைலங்ஙள் தம்மில் பொரும் போலெயும்
 கண்டவர் ஆர்த்து கொண்டாடிப் புகழ்த்தியும்
 கண்டல வாட்டம் ஒருத்தனும் ஏதுமே
 அச்சன் கொடுத்தொரு மால பாலிக்கும்
 உண்டு அச்சுதன் நல்கிய மால ஸுக்ரீவனும்
 பேதமில்ல ஒன்று கொண்டும் தம்மில் எங்கிலும்
 பேதிச்சிது அர்க்க தனயனு விக்ரஹம்
 ஸாதவும் ஏற்றம் கலர்ந்நு ஸுக்ரீவனும்
 கேதமோடே ரகுநாதனெ நோக்கியும்
 அக்ரஜ முஷ்டி ப்றஹரங்ஙள் ஏல்க்கயால்
 ஸுக்ரீவன் ஏற்றம் தளர்ச்சயுண்டு எந்நது
 கண்டுகாருண்யம் கலர்ந்நு வேகேன
 வைகுண்டன் தசரத நந்தனன் பாலிதன்
 வக்ஷ; ப்றதேசத்தெ லக்ஷயமாக்கி கொண்டு
 வ்றுக்ஷ ஷண்டம் மறஞ்ஞாசு மாஹேந்த்ரமாம்
 அஸ்த்றம் தொடுத்து வலிச்சு நிறச்சுடன்
 வித்ருதம் ஆம்மாறு அயச்சருளீடினான்
 செந்நது பாலிதன் மாறில் தறச்சளவு
 ஒந்நங்ஙலறி வீணீடினான் பாலியும்
 பூமியும் ஒந்நு விறச்சிது அந்நேரத்து
 ராமனெ கூப்பி ஸ்துதிச்சு மருல் சுதன்
 மோஹம் கலர்ந்நு முஹூர்த்த மாத்றம் பின்னெ
 மோஹவும் தீர்ந்நு நோக்கிடினான் பாலியும்
 காணாயிது அக்ரே ரகூத்தமனெத் ததா
 பாணவும் தக்ஷிண ஹஸ்தே தரிச்சன்ய
 பாணியில் சாபவும் சீரவஸனவும்
 தூணீரவும் ம்றுது ஸ்மேர வதனவும்
 சாரு ஜடாமகுடம் பூண்டிடம்பெட்ட
 மாறிடத்திங்கல் வனமாலயும் பூண்டு
 ச்சார்வாயதங்ஙளாய் உள்ள புஜங்ஙளும்
 தூர்வாதளச்சவி பூண்ட சரீரவும்

570

580

590

பக்ஷபாகே பரிஸேவிதன்மாராய

லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவன்மாரெயும் அஞ்ஜஸா

கண்டு கெர்ஹிச்சு பறஞ்ஞிது பாலியும்

உண்டாய கேத கோபாகுல சேதஸா

“எந்து ஞான் ஒந்து நின்னோடு பிழச்சிதும்

எந்தினு என்னெக் கொல செய்து வெறுதே நீ?

600

வ்யாஜேன சோர தர்மத்தெயும் கைக்கொண்டு

ராஜ தர்மத்தெ வெடிஞ்ஞுது எந்திங்ஙனெ?

எந்தொரு கீர்த்தி லெபிச்சது இது கொண்டு?

சிந்திக்க ராஜ குலோத்பவனல்லோ நீ

வீரதர்மம் நிரூபிச்சு கீர்த்திக்கு எங்கில்

நேரே பொருது ஜயிக்கேணம் ஏவனும்

எந்தொந்நு ஸுக்ரீவனால் க்றுதமாயதும்

எந்து மற்றென்னால் க்றுதமல்லயாஞ்ஞுதும்?

ரக்ஷோவரன் தவ பத்னியெக் கட்டதினு

அர்க்காத்மஜனெ சரணமாய் ப்றாபிச்சு

610

நிக்ரஹிச்சு பவான் என்னெயெந்நாகிலோ

விக்றமம் மாமகம் கேட்டறியுந்நீலே?

ஆரறியாத்தது மூந்நு லோகத்திலும்

வீரனாம் என்னுடெ பாஹுபராக்றமம்

லெங்காபுரத்தெ த்றிகுடாச்சலத்தொடும்

சங்காவிஹீனம் தசாஸ்யனோடும் கூடெ

பெந்திச்சு ஞான் அரநாழிக கொண்டு நின்

அந்திகே வச்சு தொழுதேனும் ஆதரால்

தர்மிஷ்டன் எந்நு பவானெ லோகத்திங்கல்

நிர்மலன்மார் பறயுந்நு ரகுபதே!

620

தர்மம் எந்தோந்நு லெபிச்சது இது கொண்டு

நிர்மூலம் இங்ஙனெ காட்டாளனெ போலெ

வானரத்தெ சதிசெய்து கொந்நிட்டு ஒரு

மானம் உண்டாயதெந்நெந்நு பறக நீ

வானர மாம்ஸம் அபக்ஷயமத்றே பெத

மானஸே தோந்நியது எந்திது பூபதே!

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

இத்தம் பெஹுபாஷணம் செய்த பாலியோடு
 உத்தரமாய் அருள்செய்து ரகூத்தமன்
 “தர்மத்தெ ரகூதிப்பதினு ஆயுதவுமாய்
 நிர்மத்ஸரம் நடக்குந்நிது நீளெ ஞான்
 பாபியாயோர் அதர்மிஷ்டனாம் நின்னுடெ
 பாபம் களஞ்ஞ தர்மத்தெ நடத்துவான்
 நின்னெ வதிச்சிது ஞான் மோஹபெத்தனாய்!
 நின்னெ நீயேதும் அறியாஞ்ஞதுமெடோ!
 புத்நீ பெகினி ஸஹோதர பார்யயும்
 புத்ற களத்றவும் மாதாவும் ஏதுமே
 பேதமில்லந்நல்லோ வேத வாக்யம் அது
 சேதஸி மோஹால் பரிக்ரஹிக்குந்நவன்
 பாபிகளில் வச்சம் ஏற்றம் மஹா பாபி
 தாபம் அவர்க்கதினாலெ வருமல்லோ
 மர்யாத நீக்கி நடக்குந்நவர்களெ
 செளர்யமேறும் ந்ருபன்மார் நிக்ரஹிச்சத
 தர்மம் ஸ்திதி வருத்தும் தரணீதலே
 நிர்மலாத்மா நீ நிருபிக்க மானஸே
 லோகவிசுத்தி வருத்துவானாய் கொண்டு
 லோகபாலன்மார் நடக்கும் எல்லாடவும்
 ஏறெப்பறஞ்ஞ போகாய்க அவரோடிதும்
 பாபத்தினாய் வரும் பாபிகள்க்கேற்றவும்.”
 இத்தமருள் செய்ததொக்கவே கேட்டாசு
 சித்த விசுத்தி பவிச்சு கபீந்த்ரனும்
 ராமனெ நாராயணன் எந்நறிஞ்ஞடன்
 தாமஸ பாவம் அகந்நு ஸஸம்ப்ரமம்
 பக்த்யா நமஸ்க்றுத்ய வந்திச்சு சொல்லினான்
 “இத்தம் மமாபராதம் கூஷிக்கேணமே
 ஸ்ரீராம! ராம! மஹாபாக! ராகவ!
 ஞான் அறியாதெ பறஞ்ஞதெல்லாம் தவ
 மானலே காருண்யமோடும் கூஷிக்கணம்

630

640

650

நின் திருமேனியும் கண்டு கண்டாசு நின்
 அந்திகே தாவகமாய சரமேற்று 660
 தேஹம் உபேக்ஷிப்பதின்னு யோகம் வந்து
 ஆஹந்த! பாக்யம் எந்தோந்து சொல்லாவதும்
 ஸாக்ஷால் மஹாயோகினாம் அபி துர்லபம்
 மோக்ஷப்பறதம் தவ தர்சனம் ஸ்ரீபதே!
 நின்திருநாமம் மரிக்கான் துடங்ஙும்போள்
 ஸந்தாபம் உள்கொண்டு சொல்லும் புருஷனு
 மோக்ஷம் லெபிக்குந்நது ஆகயால் இந்நு மே
 ஸாக்ஷால் புர; ஸ்திதனாய பகவானெ
 கண்டு கண்டன்போடு நின்னுடெ ஸாயகம்
 கொண்டு மரிக்கான் அவகாசமிக்காலம் 670
 உண்டாயதென்னுடெ பாக்யாதி ரேகம்
 இதுண்டோ பலர்க்கும் லெபிக்குந்நது ஈஸ்வர!
 நாராயணன் நின்திருவடி ஜானகி
 தாரில் மாதாவாய லக்ஷ்மீ பகவதி
 பங்க்தி ரதாத்மஜனாய் ஜனிச்சு பவான்
 பத்மஜன் முன்னம் அர்த்திக்கயால் எந்நதும்
 பத்ம விலோசன! ஞான் அறிஞ்ஞீடினென்
 நின்னுடெ லோகம் கெமிப்பான் துடங்ஙீடும்
 என்னெ அனுக்ரஹிக்கேணம் பகவானே! 680
 என்னோடு துல்ய பெலனாகும் அங்கதன்
 தன்னில் திருவுள்ளம் உண்டாயிரிக்கணம்
 அர்க்கதனயனும் அங்கத பாலனும்
 ஒக்கும் எனிக்கெந்நு கைக்கொள்க வேணமே
 அம்பும் பறிச்சு த்றுக்கைகொண்டு அடியனெ
 அன்போடு மெல்லெ தலோடுகயும் வேணம்.”
 எந்நது கேட்டு ரகூத்தமன் பாணவும்
 செந்நு பறிச்சு தலோடினான் மெல்லவே
 மானவ வீரன் முகாம்புஜவும் பார்த்து
 வானர தேஹம் உபேக்ஷிச்சு பாலியும் 690

யோகீந்த்ர வ்றுந்த துராபமாயுள்ளொரு
 லோகம் பகவல்பதம் கெமிச்சீடினான்
 ராமனாயோரு பரமாத்மனா பாலி
 ராமபதம் ப்றவேசிச்சோர் அனந்தரம்
 மார்க்கடௌகம் பயத்தோடு ஓடி வேகேன
 புக்கிது கிஷ்கிந்தயாய புராஜிரே
 சொல்லினார் தாரயோடாசு கபிகளும்
 “ஸ்வரலோக வாஸியாய் வந்நு கபீஸ்வரன்

ஸ்ரீராம ஸாயகமேற்று ரணாஜிரே
 தாரே! குமாரனெ வாழிக்க வைகாதெ
 கோபுரவாதில் நாலும் த்றுடம் பெந்திச்சு
 கோபிச்சு கொள்க கிஷ்கிந்தா மஹாபுரம்
 மந்த்ரிகளோடு நியோகிக்க நீ பரி
 பந்திகள் உள்ளில் கடக்காதிரிக்கணம்”

700

பாலி மரிச்சது கேட்டொரு தாரயும்
 ஆலோல வீழுந்ந கண்ணுநீரும் வார்த்து
 துக்கேன வக்ஷஸி தாடிச்சு தாடிச்சு
 கெத்கெத வாசா பறஞ்ஞ பலதரம்;
 எந்தினு எனிக்கினிபுத்தனும் ராஜ்யவும்
 எந்தினு பூதல வாஸவும் மே வ்றுதா?
 பர்த்தாவு தன்னோடு கூடெ மடியாதெ
 ம்றுத்யுலோகம் ப்றவேசிக்குந்நது உண்டு ஞான்
 இத்தம் கரஞ்ஞ கரஞ்ஞவள் செந்நு தன்
 ரக்த பாம்ஸுக்கள் அணிஞ்ஞ கிடக்குந்ந
 பர்த்து களேபரம் கண்டு மோஹம் பூண்டு
 புத்தனோடும் கூடெயேற்றம் விவசயாய்
 வீணிது செந்நு பாதாந்திகே தாரயும்
 கேணு துடங்வினாள் பின்னெ பலதரம்;
 “பாணம் எய்து என்னெயும் கொந்நீடு நீ மம
 ப்றாணநாதன்னு பொறா பிரிஞ்ஞாலெடோ!
 என்னெப் பதியோடு கூடெ அயய்க்கிலோ
 கன்யகா தான பலம் நினக்கும் வரும்

710

720

ஆர்யனாம் நின்னால் அனுபூதம் அல்லயோ
 பார்யா வியோகஜ துக்கம் ரகுபதே!
 வ்யக்றவும் தீர்த்து ருமயுமாய் வாழ்க நீ
 ஸுக்ரீவ! ராஜ்ய போகங்ஙளோடு சிரம்”
 இத்தம் பறஞ்ஞ கரயுந்ந தாரயோடு
 உத்தரமாயருள் செய்து ரகுவரன்
 தத்வஜ்ஞான உபதேசேன காருண்யேன
 பர்த்து வியோக துக்கம் களஞ்ஞீடுவான்

730

தாரயோடுள்ள உபதேசம்

எந்தினு சோகம் வ்றுதா தவ கேள்க்க நீ
 பெந்தமில்லேதும் இதின்னு மனோஹரே!
 நின்னுடெ பர்த்தாவு தேஹமோ? ஜீவனோ?
 தன்யே! பரமார்த்தம் என்னோடு சொல்லு நீ
 பஞ்ச பூதாத்மகம் தேஹமேற்றம் ஜடம்
 ஸஞ்சிதம் த்வங் மாம்ஸ ரக்தாஸ்தி கொண்டெடோ!
 நிஸ்சேஷ்ட காஷ்டதுல்யம் தேஹமோர்க்க நீ
 நிச்சயம் ஆத்மாவு ஜீவன் நிராமயன்
 இல்ல ஜனனம் மரணவும் இல்ல கேள்
 அல்லல் உண்டாகாய்கது நினச்சேதுமே
 நிலக்கயுமில்ல நடக்கயுமில்ல கேள்
 துக்க விஷயவும் அல்லது கேவலம்
 ஸ்த்நீ புருஷ க்ளிப பேதங்ஙளுமில்ல
 தாப சீதாதியும் இல்லெந்நறிக நீ
 ஸர்வகன் ஜீவன் ஏகன் பரன் அத்வயன்
 அவ்யயன் ஆகாசதுல்யன் அலேபகன்
 சுத்தமாய் நித்யமாய் ஜ்ஞானாத்மகமாய்
 தத்வம் ஓர்த்தெந்து துக்கத்தினு காரணம்?
 ராம வாக்யாம்றுதம் கேட்டொரு தாரயும்
 ராமனோடாசு சோதிச்சிது பின்னெயும்
 “நிஸ்சேஷ்ட காஷ்ட துல்யம் தேஹமாயதும்

740

750

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

258

ஸச்சிதாத்மா நித்யனாயது ஜீவனும்
 துக்க ஸுகாதி ஸம்பெந்தமார்க்கெந்நுள்ளது
 ஒக்கெயருள் செய்க வேணம் தயாநிதே!"
 எந்நது கேட்டருள் செய்து ரகுவரன்
 தன்யே! ரஹஸ்யமாயுள்ளது கேள்க்க நீ
 "யாதொரளவு தேஹேந்த்ரிய அஹங்கார
 பேத பாவேன ஸம்பெந்தமுண்டாய் வரும்
 அத்ற நாளேய்க்கும் ஆத்மாவினு ஸம்ஸாரம்
 எத்தும் அவிவேக காரணால் நிர்ணயம்
 ஓர்க்கில் மித்யா பூதமாய ஸம்ஸாரவும்
 பார்க்க தானே வினிவர்த்திக்கயில்லெடோ!
 நானா விஷயங்ஙளெ த்யாயமானனாம்
 மானவன் எங்ஙனெயெந்நதும் கேள்க்க நீ
 மித்யாகெமம் நிஜ ஸ்வப்னே யதா ததா
 ஸத்யமாயுள்ளது கேட்டாலும் எங்கிலோ
 நூனம் அனாதி அவித்யா பெந்து ஹேதுனா
 தானாம் அஹம் க்ருதிக்காசு தல்க்கார்யமாய்
 ஸம்ஸாரமுண்டாம் அபார்த்தகமாயதும்
 ஸம்ஸாரமோ ராக ரோஷாதி ஸங்குலம்
 மானஸம் ஸம்ஸார காரணமாயதும்
 மானஸத்தினு பெந்தம் பவிக்குந்நதும்
 ஆத்ம மனஸ்ஸமானத்வம் பவிக்கயால்
 ஆத்மனஸ்தல் க்ருத பெந்தம் பவிக்குந்நு
 ரக்தாதி ஸான்னித்யம் உண்டாக காரணம்
 சுத்த ஸ்படிகவும் தத்வர்ண்ணமாய் வரும்
 வஸ்துதயா பார்க்கில் இல்ல தத்ரஞ்ஜனா
 சித்தே விசாரிச்சு காண்க நீ ஸுலக்ஷ்மமாய்
 புத்தீந்த்ரியாதி ஸாமீப்யம் உண்டாகயால்
 எத்தும் ஆத்மாவினு ஸம்ஸாரவும் பெலால்
 ஆத்ம ஸ்வலிங்கமாயொரு மனஸ்ஸரினெ
 தால்பர்யமோடு பரிக்ரஹிச்சிட்டல்லோ
 தத் ஸ்வபாவங்ஙளாயுள்ள காமங்ஙளெ

760

770

780

ஸத்வாதிகளாம் குணங்ஙளால் பெத்தனாய்
 ஸேவிக்கயால் அவசத்வம் கலர்ந்நது
 பாவிக்க கொண்டு ஸம்ஸாரே வலயுந்நு
 ஆதெள மனோகுணான் ஸ்றுஷ்ட்வா ததஸ்ததா
 வேதம் விதிக்கும் பெஹுவித கர்ம்மங்ஙள்
 சுக்ள ரக்தாஸித பேதகெதிகளாய்

மிக்கதும் தத்ஸமான ப்றபாவங்ஙளாய்
 இங்ஙனெ கர்மவசேன ஜீவன் பெலால்
 எங்ஙம் ஆபூத ப்ளவம் ப்ரமிச்சீடுந்நு
 பின்னெ ஸமஸ்த ஸம்ஹார காலே ஜீவன்
 அந்நும் அனாத்யாவித்யாவசம் ப்றாபிச்சு
 திஷ்டத்யபிநிவேசத்தால் புனரத
 ஸ்ருஷ்டிகாலே பூர்வ வாஸனயா ஸமம்
 ஜாயதே பூயோ கடியந்த்றவத் ஸதா
 மாயாபெலத்தால் அதார்க்கு ஒழிக்காமெடோ!

790

யாதொரிக்கல் நிஜபுண்ய விசேஷேண
 சேதஸி ஸத்ஸங்கெதி லெபிச்சீடுந்நு
 மத்பக்தனாய சாந்தாத்மாவினு புனர்
 எப்போளவன் மதிமத்விஷயாம் த்றுடம்
 ஸ்றத்தயுமுண்டாம் கதாஸ்றவணே மம
 சுத்த ஸ்வரூப விஜ்ஞானவும் ஜாயதே
 ஸத்குரு நாத ப்றஸாதேன மானஸே
 முக்ய வாக்யார்த்த விஜ்ஞானமுண்டாய் வரும்
 தேஹேந்த்ரியமன: ப்றாணாதிகளில் நிந்நு
 ஆஹந்த வேறொந்நு நூனம் ஆத்மாவது
 ஸத்யமானந்தம் ஏகம் பரம் அத்வயம்
 நித்யம் நிருபமம் நிஷ்களம் நிர்குணம்
 இத்தம் அறியும்போள் முக்தனாம் அப்போழே
 ஸத்யம் மயோதிதம் ஸத்யம் மயோதிதம்
 யாதொருத்தன் விசாரிக்குந்நது இங்ஙனெ
 சேதஸி ஸம்ஸார துக்கம் அவனில்ல
 நீயும் மயாப்றோக்தம் ஓர்த்து விசுத்தயாய்

800

810

மாயா விமோஹம் களக மனோஹரே!
 கர்ம்ம பெந்தத்திங்கல் நிந்நுடன் வேற்பெட்டு
 நிர்மல ப்ரம்மணி தன்னெ லெயிக்க நீ
 சித்தே நினக்கு கழிஞ்ஞ ஜன்மத்திங்கல்
 எற்றயும் பக்தியுண்டெங்கல் அதுகொண்டு 820
 ரூபவும் ஏவம் நினக்கு காட்டிதந்நு
 தாபம் இனிக் களஞ்ஞாலும் அசேஷம் நீ
 மத்ரூபமீத்ருசம் த்யானிச்சு கொள்கயும்
 மத்வசனத்தெ விசாரிச்சு கொள்கயும்
 செய்தால் நினக்கு மோக்ஷம் வரும் நிர்ணயம்
 கைதவமல்ல பறஞ்ஞது கேவலம்”
 ஸ்ரீராமவாக்யம் ஆனந்தேன கேட்டொரு
 தாரயும் விஸ்மயம் பூண்டு வணங்நினாள்
 மோஹம் அகந்நு தெளிஞ்ஞிது சித்தவும்
 தேஹாபிமானஜ துக்கவும் போக்கினாள் 830
 ஆத்மானுபூதி கொண்டாசு ஸந்துஷ்டயாய்
 ஆத்மபோதேன ஜீவன் முக்தயாயினாள்
 மோக்ஷப்றதனாய ராகவன் தன்னோடு
 கால்க்ஷணம் ஸங்கம மாத்றேண தாரயும்
 பக்தி முழுத்திட்டு அனாதிபெந்தம் தீர்ந்நு
 முக்தயாயாள் ஒரு நாரியெந்நாகிலும்
 வ்யக்றமெல்லாம் அகலெப்போய் தெளிஞ்ஞிது
 ஸுக்ரீவனும் இவ கேட்டோர் அனந்தரம்
 அஜ்ஞானம் எல்லாமகந்நு ஸௌக்யம் பூண்டு
 விஜ்ஞானமோடு அதி ஸ்வஸ்தனாயான் துலோம்: 840

ஸுக்ரீவ ராஜ்யாபிஷேகம்

ஸுக்ரீவனோடருள் செய்தான் அனந்தரம்
 அக்ரஜ புத்றனாம் அங்கதன் தன்னெயும்
 முன்னிட்டு ஸம்ஸ்காரம் ஆதி கர்ம்ங்ஙளெ
 புண்யாஹ பர்யந்தம் ஆஹந்த செய்க நீ

ராமாஜ்ஞயா தெளிஞ்ஞாசு ஸுக்ரீவனும்
 ஆமோத பூர்வம் ஒருக்கித் துடங்வினான்
 ஸௌமயயாய் உள்ளொரு தாரயும் புற்றனும்
 ப்ராம்மணரும் அமாத்ய ப்றதானன்மாரும்
 பெளர ஜனங்ங்ருமாய் ந்றுபேந்த்ரோசிதம்
 பேரீ ம்றுதங்காதி வாத்ய கோஷத்தொடும்
 சாஸ்த்றோக்த மார்கேண கர்மம் கழிச்சத
 ஸ்னாத்வா ஜகாம ரகூத்தம ஸன்னிதௌ
 மந்த்றிகளோடு ப்றணம்ய பாதாம்புஜம்
 அந்தர்முதா பறஞ்ஞான் கபிபுங்கவன்

850

“ராஜ்யத்தெ ரகூஷிச்சு கொள்க வேணம் இனி
 பூஜ்யனாகும் நின்திருவடி ஸாதரம்
 தாஸனாய் உள்ளொரு அடியன் இனித்தவ
 சாஸனயும் பரிபாலிச்சு ஸந்ததம்
 தேவதேவேச! தே பாத பத்மத்வயம்
 ஸேவிச்சு கொள்ளுவன் லக்ஷ்மணனெப்போலெ”

860

ஸுக்ரீவ வாக்குகள் இத்தரம் கேட்டுடன்
 அக்ரே சிரிச்சருள் செய்து ரகூத்தமன்
 “நீ தன்னெ ஞான் அதினில்லொரு ஸம்சயம்
 ப்றீதனாய் போயாலும் ஆசு மம ஆஜ்ஞயா
 ராஜ்யாதிபத்யம் நினக்கு தந்நேன் இனி
 பூஜ்யனாய் செந்நபிஷேகம் கழிக்க நீ
 நூனமொரு நகரம் பூகயும் இல்ல
 ஞானோ பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரத்தோளம்
 ஸௌமித்திரி செய்யும் அபிஷேகம் ஆதரால்
 ஸாமர்த்யமுள்ள குமாரனெ பின்னெ நீ
 யௌவ ராஜ்யார்த்தம் அபிஷேச்சய ப்றபோ!
 ஸர்வம் அதீனம் நினக்கு ராஜ்யம் ஸகே!
 பாலியெப்போலெ பரிபாலனம் செய்து
 பாலனேயும் பரிபாலிச்சு கொள்க நீ
 அத்ரி சிகரே வஸிக்குந்நது உண்டு ஞான்
 அத்ய ப்றப்றுதி சாதுர்மாஸ்யம் ஆகுலால்

870

பின்னெ வரிஷம் கழிஞ்ஞால் அனந்தரம்
அன்வேஷணார்த்தம் ப்றயத்னங்ஙள் செய்க நீ
தன்வங்கிதானிரிப்பேடம் அறிஞ்ஞ வந்நு
என்னோடு சொல்கயும் வேணம் மம ஸகே!

880

அத்தநாளும் புரத்திங்கல் வஸிக்க நீ
நித்ய ஸுகத்தோடு தாராத்மஜைஸ்ஸமம்.”

ராகவன் தன்னோடு அனுஜ்ஞயும் கைக்கொண்டு
வேகேன ஸௌமித்திரியோடு ஸுகீவனும்
செந்நுபுரி புக்கு அபிஷேகவும் செய்து
வந்நிது ராமாந்திகே ஸுமித்தாத்மஜன்
ஸோதரனோடும் ப்றவர்ஷணாக்யே கிரௌ
ஸாதரம் செந்நு கரேறி ரகூத்தமன்
உன்னத மூர்த்வ சிகரம் ப்றவேசிச்சு

நிந்ந நேரமொரு கெஹ்வரம் காணாயி

890

ஸ்பாடிக தீப்தி கலர்ந்நு விளங்வின
ஹாடகதேசம் மணி ப்றவரோஜ்வலம்
வாதவரிஷ ஹிமாதப வாரணம்
பாதப வ்றுந்த பலமூல ஸஞ்சிதம்

தற்றைவ வாஸாய ரோசயாமாஸ
ஸௌமித்திரிணா ஸ்ரீராமபத்ரன் மனோஹரன்
ஸித்த யோகீந்த்ராதி பக்தஜனம் ததா
மர்த்யவேஷம் பூண்ட நாராயணன் தன்னெ
பக்ஷிம்றுகாதி ரூபம் தரிச்சு அன்வஹம்

பக்ஷித்வஜனெ பஜிச்சு துடங்வினார்

900

ஸ்தாவர ஜங்கம ஜாதிகள் ஏவரும்
தேவனெக் கண்டு ஸுகிச்சு மருவினார்
ராகவன் தத்ற ஸமாதி விரதனாய்
ஏகாந்ததேசே மருவும் தசாந்தரே
ஏகதா வந்திச்சு ஸௌமித்திரி ஸஸ்ப்றுஹம்
ராகவனோடு சோதிச்சருளீடினான்
கேள்க்கயில் ஆக்ரஹம் பாரம் க்றியாமார்க்கம்
ஆக்யாஹி மோக்ஷப்றதம் த்றிலோகீபதே!

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

263

வர்ணாஸ்றமிகளுக்கு மோக்ஷதம் போலது
 வர்ணிச்சருள் செய்கவேணம் தயாநிதே!
 நாரத வ்யாஸ விரிஞ்சாதிகள் ஸதா
 நாராயண பூஜகொண்டு ஸாதிக்குந்நு
 நித்யம் புருஷார்த்தமெந்நு யோகீந்த்ரன்மார்
 பக்த்யா பறயுந்நது எந்நு கேளப்புண்டு ஞான்
 பக்தனாய் தாஸனாய் உள்ளோர் அடியனு
 முக்திபற்றதம் உபதேசிச்ச அருளணம்
 லோகைக நாதா! பவானருள் செய்கிலோ
 லோகோபகாரகம் ஆகயமுண்டல்லோ
 லக்ஷ்மணன் ஏவம் உணர்த்திச்ச நேரத்து
 தல்க்ஷணே ஸ்ரீராமதேவனருள் செய்து

910

920

க்றியா மார்க்கோபதேசம்

கேளக்க நீ எங்கில் மல் பூஜாவிதானத்தின்
 ஓர்க்கில் அவஸானமில்லெந்நறிக நீ
 எங்கிலும் சொல்லுவானொட்டு ஸம்க்ஷேபிச்ச
 நிங்கலுள்ளொரு வாத்ஸல்யம் முழுக்கயால்
 தன்னுடெ தன்னுடெ க்றுஹ்யோக்த மார்கேண-
 மன்னிடத்திங்கல் த்விஜத்வமுண்டாய் வந்நால்
 ஆச்சார்யனோடு மந்த்றம் கேட்டு ஸாதரம்
 ஆச்சாரபூர்வம் ஆராதிக்காம் எடோ!
 ஹருல் கமலத்திங்கல் ஆகிலுமாம் புனர்
 அக்னி பகவாங்கல் ஆகிலுமாமெடோ
 முக்ய ப்றதிமாதிகளில் எந்நாகிலும்
 அர்க்கங்கல் ஆகிலும் அப்பிங்கலாகிலும்
 ஸ்தண்டிலத்திங்கலும் நல்ல ஸாளக்ராமம்
 உண்டெங்கிலோ புனர் உத்தமம் எத்யும்
 வேத தந்த்றோக்தங்ஙளாய மந்த்றங்ஙள்
 கொண்டு ஆதரால் ம்றுல்லேபனாதி விதிவழி
 காலே குளிக்கவேணம் தேஹ சுத்தயே

930

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மூலம் அறிஞ்ஞ ஸந்த்யா வந்தனாதியாம்
 நித்யகர்மம் செய்து பின்னெ ஸ்வகர்மணா
 சுத்யர்த்தமாய் செய்க ஸங்கல்ப்பமாதியே 940
 ஆச்சார்யனாயது ஞானெந்நு கல்ப்பிச்சு
 பூஜிக்க பக்தியோடே திவஸம் ப்றதி
 ஸ்னாபனம் செய்க சிலாயாம் ப்றதிமாஸு
 சோபனார்த்தம் செய்கவேணம் ப்றமார்ஜ்ஜனம்
 கெந்த புஷ்பாத்யங்ஙள் கொண்டு பூஜிப்பவன்
 சிந்திச்சதொக்கெ லெபிக்கும் அறிக நீ
 முக்ய ப்றதிமாதிகளில் அலங்காரம் ஒக்கெ
 ப்றஸாதம் எனிக்கெந்நு அறிக நீ
 அக்னெள யஜிக்க ஹவிஸ்ஸு கொண்டாதரால்
 அர்க்கனெ ஸ்தண்டிலத்திங்கல் எந்நாகிலோ 950
 மும்பிலே ஸர்வ பூஜா த்ரவ்யம் ஆயவ
 ஸம்பாதனம் செய்து வேணம் துடங்ஙவான்
 ஸ்றத்தயோடு கூடெ வாரியெந்நாகிலும்
 பக்தனாயுள்ளவன் தன்னால் அதிப்றியம்
 கெந்த புஷ்பாக்ஷத பக்ஷய போஜ்யாதிகள்
 எந்து பின்னெ பறயேணமோ ஞானெடோ!
 வஸ்த்றாஜின குசாத்யங்ஙளால் ஆஸனம்
 உத்தமமாயது கல்ப்பிச்சு கொள்ளணம்
 தேவஸ்ய ஸன்முுகே சாந்தனாய் செந்நிருந்நு
 ஆவிர்முதா லிபின்யாஸம் கழிக்கணம் 960
 செய்க தத்வன்யாஸவும் கேசவாத்யேன
 செய்க மம மூர்த்தி பஞ்ஜரன்யாஸவும்
 பின்னெ மந்த்றன்யாஸவும் செய்து ஸாதரம்
 தன்னுடெ மும்பில் வாமே கலசம் வச்சு
 தக்ஷிணபாகே குஸுமாதிகளெல்லாம்
 அக்ஷத பக்த்யைவ ஸம்பரிச்சீடணம்
 அர்க்ய பாத்ய ப்றதானார்த்தமாயும் மது-
 பார்க்கார்த்தம் ஆசமனார்த்தம் எந்நிங்ஙனெ
 பாத்ற சதுஷ்டயவும் வச்சு கொள்ளணம்

970

பேர்த்து மற்றொன்றும் நிருபணம் கூடாதெ
 மல்க்கலாம் ஜீவ ஸம்ஜ்ஞாம் தடிதுஜ்வலாம்
 ஹ்ருல்கமலே த்ருடம் த்யானிச்சு கொள்ளணம்
 பின்னெ ஸ்வதேஹம் அகிலம் தயாவ்யாப்தம்
 எந்நுறய்க்கேணம் இளக்கவும் கூடாதெ
 ஆவாஹயேல் ப்றதிமாதிஷ் மல்க்கலாம்
 தேவஸ்வருபமாய் த்யானிக்க கேவலம்
 பாத்யவும் அர்க்யம் ததா மது பார்க்கம்
 இத்யாத்யை: புன: ஸ்னான வஸ்த்ர விபூஷணை:
 எத்யுண்டுள்ளது உபசாரமெந்நாலது

980

அத்யும் கொள்ளாம் எனிக்கு எந்நதேயுள்ளு
 ஆக மோக்த்ப்றகாரேண நீராஜனைர்
 தூப தீபைர் நிவேத்யைர் பெஹு விஸ்தரை:
 ஸ்றத்தயா நித்யமாய் அர்ச்சிச்சு கொள்ளுகில்
 ஸ்றத்தயா ஞானும் புஜிக்கும் அறிக நீ
 ஹோமம் அகஸ்த்யோக்த மார்க்க குண்டானலே
 மூலமந்த்றம் கொண்டு செய்யாம் அதென்னியே
 பக்த்யா புருஷ ஸூக்தம் கொண்டு மாம் எடோ?
 சித்ததாரிங்கல் நினய்க்கு குமார! நீ

990

ஓளபாஸனாக்னௌ சருணா ஹவிஷாத
 ஸோபாதினா செய்க ஹோமம் மஹாமதே!
 தப்த ஜாம்பூனத ப்றக்யம் மஹாப்றபம்
 தீப்தாபரண விபூஷிதம் கேவலம்
 மாமேவ வஹ்னி மத்யஸ்திதம் த்யானிக்க
 ஹோமகாலே ஹ்ருதி பக்த்யாம்புதோத்தமன்
 பாரிஷ தானாம் பெலிதானவும் செய்து
 ஹோம சேஷத்தெ ஸமாபயேன் மந்த்றவில்
 பக்த்யா ஜபிச்சு மாம் த்யானிச்சு மௌனியாய்
 வக்த்ற வாஸன்னாக வல்லீ தலாதியும்
 தத்வாம் அதக்ரே மஹா ப்றீதி பூர்வகம்
 ந்ருத்த கீத ஸ்துதி பாடாதியும் செய்து
 பாதாம்புஜே நமஸ்காரவும் செய்துடன்

1000

சேதஸி மாம் உறப்பிச்சு வினீதனாய்
 மத்தத்தமாகும் ப்றஸாதத்தெயும் புனர்
 உத்தமாங்கே நிதாய ஆனந்த பூர்வகம்
 ரக்ஷமாம் கோர ஸம்ஸாராத் இதிமுஹூர்
 உக்த்வா நமஸ்காரவும் செய்து அனந்தரம்
 உத்வஸிப்பிச்சுடன் ப்றத்யங் மஹஸ்ஸிங்கல்
 இத்தம் தினம் அனு பூஜிக்க மத்ஸகே!
 பக்தி ஸம்யுக்தனாயுள்ள மர்த்யன் முதா
 நித்யம் ஏவம் க்றியா யோகம் அனுஷ்டிக்கில் 1010
 தேஹ நாசே மம ஸாருப்யவும் வரும்
 ஜஹிக ஸௌக்யங்ஙங் எந்நு சொல்லேணமோ
 இத்தம் மயோக்தம் க்றியா யோகம் உத்தமம்
 பக்த்யா படிக்கதான் கேள்க்கதான் செய்கிலோ
 நித்ய பூஜா பலமுண்டு அவன் எந்நதும்
 பக்த ப்றியன் அருள் செய்தான் அதுநேரம்
 சேஷாம்சஜாதனாம் லக்ஷ்மணன் தன்னோடு
 அசேஷம் இதம் அருள் செய்தோர் அனந்தரம்
 மாயா மயனாய நாராயணன் பரன்
 மாயாம் அவலம்ப்ய துக்கம் துடங்ஙினான் 1020
 ஹா! ஜனகாத்மஜே! ஸீதே! மனோஹரே!
 ஹா ஜகன்மோஹினீ! நாதே! மம ப்றியே!
 ஏவமாதி ப்றலாபம் செய்து நித்ரயும்
 தேவ தேவன்னு வராதே சமஞ்ஞிது
 ஸௌமித்றி தன்னுடெ வாக்க்யாம்றுதம் கொண்டு
 ஸௌமுக்யமோடு மருவும் சிலநேரம்

ஹனுமல் ஸுக்ரீவ ஸம்பாஷணம்

இங்ஙனெ வாழுந்ந காலம் ஒரு தினம்
 அங்ங கிஷ்கிந்தா புரத்திங்கல் வாழுந்ந
 ஸுக்ரீவனோடு பறஞ்ஞ பவனஜன்
 அக்ரே வணங்ஙி நிந்நு ஏகாந்தமாம் வண்ணம்

கேள்க்க கபீந்தர்! நினக்கு ஹிதங்ஙளாம்
 வாக்குகள் ஞான் பறயுந்நவ ஸாதரம்
 நின்னுடெ கார்யம் வருத்தி ரகூத்தமன்
 முன்னமே ஸத்யவ்றதன் புருஷோத்தமன்
 பின்னெ நீயோ நிரூபிப்பில் அதேதும்
 எந்நு என்னுடெ மானஸே தோந்நுந்நது இந்நஹோ
 பாலி மஹாபெலவான் கபிபுங்கவன்
 த்றேலோக்ய ஸம்மதன் தேவராஜாத்மஜன்
 நின்னுடெ மூலம் மரிச்சு பெலால் அவன்
 முன்னமே கார்யம் வருத்தி கொடுத்திது 1040
 ராஜ்யாபிஷேகவும் செய்து மஹா ஜன-
 பூஜ்யனாய் தாரயுமாய் இருந்நீடு நீ
 எத்ற நாளுண்டு இரிப்பிங்ஙனெ எந்நதும்
 சித்தத்தில் உண்டு தோந்நுந்நது தரிக்க நீ
 அத்ய வா ச்வேவா வா பரச்வேவாத வா தவ
 ம்றுத்யு பவிக்கும் அதினில்ல ஸம்சயம்
 ப்றத்யுபகாரம் மறக்குந்ந பூருஷன்
 சத்ததினு ஒக்குமே ஜீவிச்சிரிக்கிலும்
 பர்வதாக்கே நிஜஸோதரன் தன்னோடும்
 உர்வீஸ்வரன் பரிதாபேன வாழுந்நு 1050
 நின்னெயும் பார்த்து பறஞ்ஞு ஸமயவும்
 வந்நதும் நீயோ தரிச்சதிலேதுமே
 வானரபாவேன மானினீ ஸக்தனாய்
 பானவும் செய்து மதி மறந்நன்வஹம்
 ராப்பகலும் அறியாதெ வஸிக்குந்ந
 கோப்புகள் எத்றயும் நந்நு நந்நு இங்ஙனெ
 அக்ரஜனாய சக்ராத்மஜனெப் போலெ
 நிக்ரஹிச்சீடும் பவானெயும் நிர்ணயம்
 அஞ்ஜனா நந்தனன் தன்னுடெ வாக்கு கேட்டு
 அஞ்ஜஸா பீதனாயொரு ஸுகரீவனும் 1060
 உத்தரமாயவன் தன்னோடு சொல்லினான்
 “ஸத்யமத்தே நீ பறஞ்ஞுது நிர்ணயம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

இத்தரம் சொல்லும் அமாத்யன் உண்டெங்கிலோ
 பற்றுத்வீசன் ஆபத்தும் எத்துகயில்லல்லோ
 ஸத்வரம் என்னுடெ ஆஜ்ஞயோடும் பவான்
 பத்து திக்கிங்கலேய்க்கும் அயச்சீடணம்
 ஸப்த த்வீபஸ்திதன்மாராய வானர-
 ஸத்தமன்மாரெ வருத்துவான் த்ருதம்
 நேரே பதினாயிரம் கபிவீரரேப்-
 பாராதயய்க்கு ஸந்தேச பற்றத்தொடும்
 பசுஷத்தினுள்ளில் வரேணம் கபிகுலம்
 பசுஷம் கழிஞ்ஞ வருந்நுவெந்நாகிலோ
 வத்யன் அவன் அதினில்லொரு ஸம்சயம்
 ஸத்யம் பறஞ்ஞால் இளக்கமில்லேதுமே”
 அஞ்ஜனா புத்தனோடு இத்தம் நியோகிச்சு
 மஞ்ஜுள மந்திரம் புக்கிருந்நீடினான்
 பர்த்து நியோகம் புரஸ்க்ருத்ய மாருத-
 புத்தனும் வானர ஸத்தமன்மாரேயும்
 பத்து திக்கினும் அயச்சான் அபிமத-
 தத்த பூர்வம் கபீந்த்ரன்மாரும் அந்நேரம்
 வாயுவேகப் ப்றச்சாரேண கபிகுல-
 நாயகன்மாரெ வருத்துவானாய் முதா
 போயிது தான மானாதி த்றுப்தாத்மனா
 மாயா மனுஷ்ய கார்யார்த்தம் அதி த்ருதம்

1070

1080

ஸ்ரீராமன்றெ விரஹதாபம்

ராமனும் பர்வத மூர்த்தனி துக்கிச்சு
 பாமினியோடும் பிரிஞ்ஞ வாழும் விதௌ
 தாபேன லக்ஷ்மணன் தன்னோடு சொல்லினான்;
 “பாபமய்யோ மம காண்க குமார! நீ
 ஜானகீதேவி மரிச்சிதோ குத்தர்ச்சில்
 மானஸ தாபேன ஜீவிச்சிரிக்கயோ?
 நிச்சயிச்சேதும் அறிஞ்ஞதும் இல்லல்லோ

1090

கச்சில் புருஷன் என்னோடு ஸம்பந்தினாய்
ஜீவிச்சிரிக்குந்நது எந்நு சொல்லீடுகில்
கேவலம் எத்யும் இஷ்டன் அவன் மம
எங்ஙானும் உண்டிரிக்குந்நது எந்நாகில் ஞான்
இங்ஙு பெலால் கொண்டு போருவன் நிர்ணயம்
ஜானகீதேவியெக் கட்ட கள்ளன் தன்னெ
மானஸ கோபேன நஷ்டமாக்கீடுவன்

வம்சவும் கூடெ ஒடுக்குந்நது உண்டொரு
ஸம்சயம் ஏதும் அதினில் நிர்ணயம்

1100

என்னெயும் காணாஞ்ஞு துக்கிச்சிரிக்குந்ந
நின்னெ ஞான் எந்நினி காணுந்நு வல்லபே!

சந்த்ரானே ! நீ பிரிஞ்ஞுது காரணம்
சந்த்ரனும் ஆதித்யனெப் போலெ ஆயிது

சந்த்ர ! சீதாம்சுக்களால் அவளெ செந்நு
மந்த மந்தம் தலோடித் தலோடித் ததா

வந்நு தடவீடுக என்னெயும் ஸாதரம்
நின்னுடெ கோத்தஜயல்லோ ஜனகஜ

ஸுக்ரீவனும் தயாஹீனன் அத்றே துலோம்
துக்கிதனாம் என்னெயும் மறந்நான் அல்லோ

1110

நிஷ்கண்டகம் ராஜ்யம் ஆசு லெபிச்சவன்
மய்க்கண்ணிமாரோடு கூடி திவானிசம்

மத்யபான ஆஸக்த சித்தனாம் காமுகன்
வ்யக்தம் க்ருதக்னன் அத்றே ஸுமித்ராத்மஜ!

வந்நு சரல்காலமெந்நது கண்டவன்
வந்நீலயல்லோ பறஞ்ஞு வண்ணம் ஸகே!

அன்வேஷணம் செய்து ஸீதாதிவாஸவும்
இன்னேடம் எந்நறிஞ்ஞீடுவானாய் அவன்

பூர்வோபகாரியாம் என்னெ மறக்கயால்
பூர்வன் அவன் க்ருதக்னன்மாரில் நிர்ணயம்

1120

இஷ்டராயுள்ள ஜனத்தெ மறக்குந்ந
துஷ்டரில் மும்புண்டு ஸுக்ரீவன் ஓர்க்க நீ

கிஷ்கிந்தயோடும் பெந்நதுக்களோடும் கூடெ

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மர்க்கட ஸ்ரேஷ்டனெ நிக்ரஹிச்சீடுவன்
 அக்ரஜமார்க்கம் கெமிக் கேணம் இந்நிணி
 ஸுக்ரீவனும் அதினில்லொரு ஸம்சயம்”
 இத்தம் அருள்செய்த ராகவனோடு அதி-
 க்றுத்தனாயோரு ஸௌமித்ரி சொல்லீடினான்
 “வத்யனாயோரு ஸுக்ரீவனெஸ் ஸத்வரம்
 ஹத்வா விடகொள்வன் அத்ய தவாந்திகம்
 ஆஜ்ஞாபயாசுமாம்.” எந்நு பறஞ்ஞதி
 ப்றாஜ்ஞனாயோரு ஸுமித்றா தனயனும்
 ஆதாய சாபதூணீர கட்கங்ஙளும்
 க்றோதேன கெந்தும் அப்யுத்யதம் ஸோதரம்
 கண்டு ரகுபதி சொல்லினான்” பின்னெயும்
 உண்டொந்நு நின்னோடு இனியும் பறயுந்நு
 ஹந்தவ்யனல்ல ஸுக்ரீவன் மம ஸகி
 கிந்து பயப்பெடுத்தீடுகெந்நே வரு
 பாலியெப் போலெ நினக்கும் விரவோடு
 கால புரத்தினு போகாம் அறிக நீ
 இத்தம் அவனோடு செந்நு சொந்நால் அதினு
 உத்தரம் சொல்லுந்நதும் கேட்டு கொண்டு நீ
 வேகேன வந்நால் அதினு அனுருபமாம்
 ஆகூதமோர்த்து கர்த்தவ்யம் அனந்தரம்.”

1130

1140

லக்ஷ்மணன் ஸுக்ரீவனெ காண்மான் போகுந்நது

அக்ரஜன்மாஜ்ஞயா ஸௌமித்ரி ஸத்வரம்
 ஸுக்ரீவ ராஜ்யம் ப்றதி நடந்நீடினான்
 கிஷ்கிந்தயோடு தெஹிச்சு போமிப்பொழெ
 மர்கட ஜாதிகள் எந்நு தோந்நும் வண்ணம்
 விஜ்ஞானமூர்த்தி ஸர்வஜ்ஞன் அனாகுலன்
 அஜ்ஞானியாயுள்ள மானுஷனெப் போலெ
 துக்க ஸுகாதிகள் கைகொண்டு வர்த்திச்சு
 துஷ்க்ருத சாந்தி லோகத்தினு உண்டாக்குவான்

1150

முன்னம் தசரதன் செய்த தபோபலம்
தன்னுடெ ஸித்தி வருத்தி கொடுப்பானும்
பங்கஜ ஸம்பவனாதிகளுக்கு உண்டாய
ஸங்கடம் தீர்த்து ரக்ஷிச்சு கொடுப்பானும்
மானுஷ வேஷம் தரிச்ச பராபரன்
ஆனந்த முர்த்தி ஜகன்மயன் ஈஸ்வரன்
நானா ஜனங்ஙளும் மாயயா மோஹிச்சு
மானஸம் அஜ்ஞான ஸம்யுக்தம் ஆகயால்
மோக்ஷம் வருத்துந்நது எங்ஙனெ ஞானெந்நு
ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு சிந்திச்சு கல்ப்பிச்சு
ஸர்வ ஜகன்மோஹ நாசினியாகிய
திவ்ய கதயெ ப்றஸித்தயாக்கு யதா
ராமனாய் மானுஷ வ்யாபார ஜாதயாம்
ராமாயணாபிதாம் ஆனந்த தாயினீம்
ஸல்க்கதாம் இப்பறபஞ்சத்திங்கல் ஓக்கவே-
விக்யாதயாக்குவான் ஆனந்த பூருஷன்
க்ரோதவும் மோஹவும் காமவும் ராகவும்
கேதாதியும் வ்யவஹாரார்த்த ஸித்தயே
தத்தல் க்றியா கால தேசோச்சிதம் நிஜ-
சித்தே பரிக்ரஹிச்சீடினான் ஈஸ்வரன்
ஸத்வாதிகளாம் குணங்ஙளில் தான்
அனுரக்தனெப்போலெ பவிக்குந்நு நிர்குணன்
விஜ்ஞானமூர்த்தியாம் ஸாக்ஷி ஸுகாத்மகன்
விஜ்ஞான சக்திமான் அவ்யக்தன் அத்வயன்
காமாதிகளால் அவிலிப்தன் அவ்யயன்
வ்யோமவத் வ்யாப்தன் அனந்தன் அனாமயன்
திவ்ய முனீஸ்வரன்மார் ஸனகாதிகள்
ஸர்வாத்மகனெ சிலர் அறிஞ்ஞீடுவோர்
நிர்ம்மலாத்மாக்களாய் உள்ள பக்தன்மார்க்கு
ஸம்யக் ப்றபோதமுண்டாம் எந்நு சொல்லுந்நு
பக்த சித்தானு ஸாரேண ஸஞ்ஜாயதே
முக்தி ப்றதன் முனிவ்றுந்த நிஷேவிதன்

1160

1170

1180

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

கிஷ்கிந்தயாம் நகராந்திகம் ப்றாபிச்சு
 லக்ஷ்மணனும் செறு ஞானொலி இட்டிது
 மார்க்கடன்மார் அவனெக் கண்டு பேடிச்சு
 சக்று கிலுகில சப்தம் பரவசால்
 வப்றோபரி பாஞ்ஞ கல்லும் மரங்ஙளும்
 விப்ரமத்தோடு கய்யில் பிடிச்சேவரும்
 பேடிச்சு முற்றமலங்ஙன் விஸர்ஜ்ஜிச்சு-
 சாடித்துடங்ஙினார் அங்ஙும் இங்ஙும் த்றுதம்
 மார்க்கட கூட்டத்தெயொக்கெ ஒடுக்குவான்
 உள்காம்பில் அப்யுத்யதனாய ஸௌமித்றி
 வில்லும் குழியெ குலச்ச வலிச்சிது
 பல்லாக வ்றுந்தவும் வல்லாதெயாயிது
 லக்ஷ்மணன் ஆகதனாயது அறிஞ்ஞத
 தல்ஷ்ணம் அங்கதனோடி வந்நீடினான்
 சாகா ம்றுகங்ஙளெ ஆட்டிகளஞ்ஞ தான்
 ஏகனாய் செந்நு நமஸ்கரிச்சீடினான்.

1190

1200

ப்றீதனாய் ஆஸ்லேஷவும் செய்தவனோடு
 ஜாதமோதம் ஸுமித்ராத்மஜன் சொல்லினான்:
 “கெச்சவத்ஸல! த்வம் பித்றுவ்யனெக் கண்டு
 சொல்லி செய்த கார்யம் பிழய்க்குமெந்நாசு நீ
 இச்சயாயுள்ளது செய்த மித்றத்தெ
 வஞ்சிச்சால் அனர்த்தம் அவிளம்பிதம் வரும்
 உக்ரனாம் அக்ரஜன் என்னோடருள் செய்து
 நிக்ரஹிச்சீடுவான் ஸுக்ரீவனெ கூணால்
 அக்ரஜ மார்க்கம் கெமிக் கேணம் எந்நுண்டு
 ஸுக்ரீவன் உள்காம்பில் எங்கிலதே போரும்
 எந்நருள் செய்தது செந்நு பறகெந்நு”

1210

சொந்நது கேட்டொரு பாலிதனயனும்
 தன்னுள்ளில் உண்டாய் பீதியோடுமவன்
 செந்நு ஸுக்ரீவனெ வந்திச்சு சொல்லினான்
 “கோபேன லக்ஷ்மணன் வந்நிதா நில்குந்நு
 கோபுரத்வாரி புறத்து பாகத்தினி

காபேய பாவம் களஞ்ஞ வந்திக்க செந்நு, ஆபத்து
அது அல்லாய்கில் உண்டாய் வரும் த்றுடம்”

ஸந்த்றஸ்தனாய ஸுக்ரீவனது கேட்டு

மந்த்றி ப்ரவரனாம் மாருதி தன்னோடு

1220

சிந்திச்சு சொல்லினான், “அங்கதனோடு கூட

அந்திகே செந்நு வந்திக்க ஸௌமித்திரியெ

ஸாந்த்வனம் செய்து கூட்டி கொண்டு போரிக

சாந்தனாயோரு ஸுமித்தா தனயனெ”

மாருதியெப் பறஞ்ஞேவம் அயச்சத

தாரயோடு அர்க்காத்மஜன் பறஞ்ஞீடினான்!

“தாராதிபானனே! போகேணமாசு நீ

தாரே! மனோஹரே! லக்ஷ்மணன் தன்னுடெ

சாரத்து செந்நு கோபத்தெ சமிப்பிக்க-

ஸாரஸ்ய ஸார வாக்யங்ஙளால் பின்னெ நீ

1230

கூட்டி கொண்டிங்ங் போந்நு என்னெயும் வேகேன

காட்டிக் கலுஷபாவத்தெயும் நீக்கணம்”

இத்தம் அர்க்காத்மஜன் வாக்குகள் கேட்டவள்

மத்ய கக்ஷ்யாம் ப்றவேசிச்சு நிந்நீடினாள்

தாரா தனயனும் மாருதியும் கூடி

ஸ்ரீராம ஸோதரன் தன்னெ வணங்ஙினார்

பக்த்யா குசல ப்றஸன்னங்ஙளும் செய்து

ஸௌமித்திரியோடு அஞ்ஜனா நந்தனன் சொல்லினான்:

“எந்து புறத்து பாகே நிந்நருளுவான்?

அந்த புரத்தில் அம்மாறு எழுந்நள்ளணம்

1240

ராஜதாரங்ஙளேயும் நகராபயும்

ராஜாவு ஸுக்ரீவனேயும் கனிவோடு-

கண்டு பறஞ்ஞால் அனந்தரம் நாதனெக்-

கண்டு வணங்ஙியால் ஸாத்யமெல்லாம் த்ருதம்”

இத்தம் பறஞ்ஞ கையும் பிடிச்சாசு

ஸௌமித்திரியோடும் மந்தமந்தம் நடந்நிது

யூதபன்மார் மருவீடும் மணிமய-

ஸௌதங்ஙளும் புரிசோபயும் கண்டு கண்டு

- ஆனந்தமுள்கொண்டு மத்ய கக்ஷயாம் செந்நு
 மானிச்சு நிந்ந நேரத்து காணாய் வந்நு 1250
 தாரேச துல்யமுகியாய மானின்
 தாரா ஜகன்மனோ மோஹினி ஸுந்தரி
 லக்ஷ்மீ ஸமானயாய் நிற்குந்நது அந்நேரம்
 லக்ஷ்மணன் தன்னெ வணங்நி வினீதயாய்
 மந்தஸ்மிதம் பூண்டு சொன்னாள் “அஹோ! தவ
 மந்திரமாயது இதெந்நறிஞ்ஞீலயோ!
 பக்தனாய் எதற்கும் உத்தமனாய் தவ
 ப்றுத்யனாயோரு கபீந்த்ரனோடிங்ஙனெ
 கோப முண்டாயால் அவன் எந்தொரு கெதி?
 ச்சாபல்யம் ஏறும் இஜ்ஜாதிகளுக்கு ஓர்க்கணம் 1260
 மார்க்கட வீரன் பெஹு காலம் உண்டல்லோ
 துக்கம் அனுபவிச்சீடுந்நு தீனனாய்
 இக்காலம் ஆசு பவல் க்றுபயா பரி ரக்ஷிதன்
 ஆகயால் ஸௌக்யம் கலர்ந்நவன்
 வாணான் அதும் விபரீதம் ஆக்கீடாய்க-
 வேணம் தயாநிதே! பக்த பராயண!
 நானா திகெந்தரம் தோறும் மருவுந்ந-
 வானரன்மாரெ வருத்துவானாய் அவன்
 பத்து ஸஹஸ்ரம் தூதன்மாரெ விட்டிது
 பத்து திக்கீந்நும் கபிகுல ப்ரௌடரும் 1270
 வந்நு நிறஞ்ஞது காணிவிடெப் புனர்
 ஒந்நினும் தெண்டமினியில்ல நிர்ணயம்
 நக்தஞ்சரகுலம் ஒக்கெ ஒடுக்குவான்
 சக்தரத்தே கபி ஸத்தமன்மாரெல்லாம்
 புற்ற களத்த மித்தான்விதனாகிய-
 ப்றுத்யனாம் ஸுகீவனெக் கண்டவனுமாய்
 ஸ்ரீராம தேவ பாதாம்புஜம் வந்திச்சு
 கார்யவும் ஆசு ஸாதிக்காம் அறிஞ்ஞாலும்”
 தாரா வசனம் ஏவம் கேட்டு லக்ஷ்மணன்
 பாராதெ செந்நு ஸுகீவனையும் கண்டு 1280

ஸத்தரபம் வித்தரஸ்தனாய ஸுக்ரீவனும்
 ஸத்வரம் உத்தானவும் செய்து வந்திச்சு
 மத்தனாய் விஹ்வலிதேக்ஷணனாம் கபி-
 ஸத்தமனெக் கண்டு கோபேன லக்ஷ்மணன்
 மித்தராத்மஜனோடு சொல்லினான்,” நீ
 ரகுஸத்தமன் தன்னெ மறந்நது எந்திங்ஙனெ?
 வ்றுத்தாரி புத்தனெக் கொந்ந சரம் ஆர்ய-
 புத்ரன் கரஸ்திதம் எந்நுமறிக நீ
 அக்ரஜ மார்க்கம் கெமிக்கயில் ஆக்ரஹம்
 ஸுக்ரீவன் உண்டெந்நு நாதன் அருள் செய்து”

1290

இத்தரம் ஸௌமித்தி சொந்நது கேட்டு
 அதினுத்தரம் மாருத புத்தனும் சொல்லினான்:
 “இத்தம் அருள் செய்வதின் எந்து காரணம்?
 பக்தனேற்றம் புருஷோத்தமங்கல் கபி-
 ஸத்தமன் ஓர்க்கில் ஸுமித்ராத்மஜனிலும்
 ஸத்யவும் லங்கிக்கயில்ல கபீஸ்வரன்
 ராமகார்யார்த்தம் உணர்ந்நிரிக்குந்நிது
 தாமஸம் என்னியே வானரபுங்கவன்
 விஸ்மறுதனாய் இருந்நீடுகயல்ல ஏதும்
 விஸ்மயம் ஆம்மாறு கண்டலயோ பவான்
 வேகேன நானா திகெந்தரத்திங்கல் நிந்நு
 ஆகதன்மாராய வானர வீரரெ?

1300

“ஸ்ரீராம கார்யம் அசேஷேண ஸாதிக்கும்
 ஆமயமென்னியே வானர நாயகன்
 மாருதி சொந்நது கேட்டு ஸௌமித்தியும்
 ஆருடலஜ்ஜனாய் நில்க்கும் தசாந்தரே
 ஸுக்ரீவன் அர்க்ய பாத்யாத்யேன பூஜ செய்து
 அக்ரபாகே வீணு வீண்டும் வணங்வினான்!
 ஸ்ரீராம தாஸோஹம் ஆஹந்த ராகவ-
 காருண்ய லேசேன ரக்ஷிதன் அத்ய ஞான்
 லோகத்தறயத்தெக்ஷணார்த்தமாத்ரம் கொண்டு
 ராகவன் தன்னெ ஜயிக்குமல்லோ பெலால்

1310

ஸேவார்த்தம் ஓர்க்கில் ஸஹாயமாத்தம் ஞங்ஙள்
 ஏவரும் தன் நியோகத்தெ வஹிக்குந்நு”
 அர்காத்மஜன் மொழிகேட்டு ஸௌமித்தியும்
 உள்காம்பழிஞ்ஞவனோடு சொல்லீடினான்:
 “துக்கேன ஞான் பருஷங்ஙள் பறஞ்ஞதும்
 ஓக்கெ கூழிக்க மஹாபாகனல்லோ நீ
 நிங்கல் ப்றணயம் அதிகம் உண்டாகயால்
 ஸங்கடம் கொண்டு பறஞ்ஞிது ஞானெடோ!
 வைகாதெ போக வனத்தினு நாம் இனி
 ராகவன் தானே வஸிக்குந்நதும் எடோ!”

1320

லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவன்மார் ஸ்ரீராமஸன்னிதியில் ப்றவேசிக்குந்நது

“அங்ஙனெ தன்னெ புறபெடுக எங்கில் நாம்
 இங்ஙினிப் பார்க்கயில்லெந்நு ஸுக்ரீவனும்
 தேரில் கரேறி ஸுமித்ராத்த்மஜனுமாய்
 பேரீ ம்ருதங்க சங்காதி நாதத்தொடும்
 அஞ்ஜனா புத்தர் நீலாங்கதாத்யைர் அலம்
 அஞ்ஜஸா வானர ஸேனையோடும் ததா
 சாமரஸ்வேதாத பத்தர் வ்யஜனவான்
 ஸாமர ஸையன் ஆகண்டலனெப் போலெ
 ராமன் திருவடியெ செந்நு காண்மதின்
 ஆமோதமோடு நடந்நு கபிவரன்
 கெஹ்வர த்வாரி சிலாதலே வாழுந்ந
 விஹ்வல மானஸம் சீராஜினதரம்
 ஸ்யாமம் ஜடா மகுடோஜ்வலம் மானவம்
 ராமம் விசால விலோல விலோசனம்
 சாந்தம் ம்றுதுஸ்மித சாருமுகாம்புஜம்
 காந்தம் விரஹ ஸந்தப்தம் மனோஹரம்
 காந்தம் ம்றுக பக்ஷி ஸஞ்சய ஸேவிதம்
 தாந்தம் முதா கண்டு தூரால் கபிவரன்

1330

1340

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

277

தேரில் நிந்நாசு தாழத்திறங்விடினான்
 வீரனாயோரு ஸௌமித்தியோடும் ததா
 ஸ்ரீராம பாதார விந்தாந்திகே வீணு
 பூஜிச்சு பக்த்யா நமஸ்கரிச்சீடினான்
 ஸ்ரீராம தேவனும் வானர வீரனெக்
 காருண்யமோடு காடம் புணர்நீடினான்
 ஸௌக்யம் அல்லி பவான் எந்நூர செய்துடன்
 ஐக்யபாவேன பிடிச்சிருத்தீடினான்
 ஆதித்யமாயுள்ள பூஜயும் செய்தளவு
 ஆதித்ய புத்தனும் ப்றீதி பூண்டான் துலோம்

1350

ஸீதான்வேஷண உத்யோகம்

பக்தி பரவசனாய ஸுகீர்வனும்
 பக்த ப்றியனோடு உணர்த்திச்சிது அந்நேரம்
 “வந்நு நிலக்குந்ந கபிகுலத்தெக்
 கனிஞ்ஞொந்நு த்றுகண் பார்த்தருளேணம் ஆதரால்
 த்றுக்கால்க்கல் வேலசெய்தீடுவான் தக்கொரு
 மார்க்கட வீரரிக் காணாயது ஒக்கவெ
 நானா குலாச்சல ஸம்பவன்மாரிவர்
 நானா ஸரித் த்வீப சைல நிவாஸிகள்
 பர்வத துல்ய சரீரிகள் ஏவரும்
 உர்வீபதே! காமரூபிகள் எத்தயும்
 கொர்வம் கலர்ந்ந நிசாச்சரன்மாருடெ
 தூர்வீர்யம் எல்லாம் அடக்குவான் போந்நவர்
 தேவாம்ச ஸம்பவன்மார் இவராகயால்
 தேவாரிகளெ ஒடுக்கும் இவரினி
 கேசில் கெஜபலன்மார் இதிலுண்டு தான்
 கேசித்தச கெஜசக்தியுள்ளோர் உண்டு
 கேசித் அமித பராக்றமம் உள்ளவர்
 கேசின் ம்றுகேந்த்ர ஸமன்மார் அறிஞ்ஞாலும்
 கேசின் மஹேந்த்ர நீலோபல ரூபிகள்

1360

கேசில் கனக ஸமான சரீரிகள்

1370

கேசன ரக்தாந்த நேற்றம் தரிச்சவர்

கேசன தீர்க்க வாலன்மார் அதாபரே

சுத்த ஸ்படிக ஸங்காச சரீரிகள்

யுத்த வைதக்த்யம் இவரோளம் இல்லார்க்கும்

நின்கழல் பங்கஜத்திங்கல் உறச்சவர்

ஸங்க்ய இல்லாதோளம் உண்டு கபிபெலம்

மூல பல ஜல பக்வாசனன்மாராய்

சீல குணமுள்ள வானரன்மாரிவர்

தாவகாஜ்ஞாகாரிகள் எந்நு நிர்ணயம்

தேவ தேவேச! ரகு குல புங்கவ!

1380

றுகூ குலாதிபனாயுள்ள ஜாம்பவான்

புஷ்கரஸம்பவ புத்தன் இவனல்லோ

கோடி பல்லாக வ்றுந்தாதிபதி மஹா-

ப்ரௌடமதி ஹனுமான் இவன் என்னுடெ

மந்த்நீவரன் மஹா ஸத்வ பராக்றமன்

கெந்த வாஹாத்மஜன் ஈசாம்ச ஸம்பவன்

நீலன் கெஜன் கெவயன் கெவாகூன் தீர்க்க-

வாலாதி பூண்டவன் மைந்தன் விவிதனும்

கேஸரி மாருதி தாதன் மஹாபெலி-

வீரன் ப்றமாதி சரபன் ஸுஷேணனும்

1390

சூரன் ஸுமுகன் தெதிமுகன் தூர்முகன்

ஸ்வேதன் வலீமுகனும் கெந்தமாதனன்

தாரன் வ்றுஷபன் நளன் வினதன் மம

தாரா தனயனாம் அங்கதன் இங்ஙனெ

சொல்லுள்ள வானர வம்ச ராஜாக்கன்மார்

சொல்லுவான் ஆவதல்லாதோளம் உண்டல்லோ

வேண்டுந்நது எந்தெந்நு இவரோடருள் செய்க

வேணமெந்நால் இவர் ஸாதிக்கும் ஒக்கவே”

ஸுக்ரீவ வாக்யம் இத்தம் கேட்டு ராகவன்

ஸுக்ரீவனெ பிடிச்சு ஆலிங்கனம் செய்து

1400

ஸந்தோஷ பூர்ணாஸ்து நேத்தாம்புஜத்தோடும்

அந்தர்கெதம் அருள் செய்திது ஸாதரம்
 “மல்க்கார்ய கௌரவம் நிங்கலே நிர்ணயம்
 உள்காம்பில் ஓர்த்து கர்த்தவ்யம் குருஷ்வ நீ
 ஜானகீமார்க்கணார்த்தம் நியோகிக்க நீ
 வானரவீரரே நானா திசி ஸகே!”

ஸ்ரீராம வாக்யாம்பறுதம் கேட்டு வானர-
 வீரன் அயச்சிது நாலுதிக்கிங்கலும்
 “நூறாயிரம் கபிவீரன்மார் போகணம்

ஓரோதிசி படநாயகன்மாரொடும் 1410

பின்னெ விசேஷிச்சு தக்ஷிண திக்கினு
 அத்யுன்னதன்மார் பலரும் போய் திரயணம்
 அங்கதன் ஜாம்பவான் மைந்தன் விவிதனும்
 துங்கன் நளனும் சரபன் ஸுஷேணனும்
 வாதாத்மஜன் ஸ்ரீ ஹனுமானுமாய் செந்நு
 பாதயொழிஞ்ஞுடன் கண்டு வந்நீடணம்
 அத்புத காத்ரியெ நீளெத்திரஞ்ஞிங்ங
 முப்பது நாளினகத்து வந்நீடணம்

உல்பல பத்றாசூதி தன்னெயும் காணாதெ

முப்பது நாள் கழிஞ்ஞிங்ங வருந்நவன் 1420

ப்றாணாந்திகம் தண்டமாசு புஜிக்கணம்
 ஏணாங்கசேகரன் தன்னாண நிர்ணயம்”

நாலு கூட்டத்தோடும் இத்தம் நியோகிச்சு

காலமே போயாலும் எந்நயச்சீடினான்

ராகவன் தன்னெ தொழுது அரிகே செந்நு

பாகவதோத்தமனும் இருந்நீடினான்

இத்தம் கபிகள் புறப்பெட்ட நேரத்து

பக்த்யா தொழுதிது வாயுதனயனும்

அப்போள் அவனெ வேறெ விளிச்சாதரால்

அத்புத விக்றமன் தானும் அருள் செய்து 1430

“மானஸே விஸ்வாஸம் உண்டாவதின்னு நீ

ஜானகி கையில் கொடுத்தீடிது ஸகே

ராம நாமங்கிதமாம் அங்குலீயகம்

பாமினிக்குள்ளில் விகல்பம் களவானாய்
 என்னுடெ கார்யத்தினு ஓர்க்கில் ப்றமாணம்
 நீ யென்னியே மற்றாரும் இல்லெந்நு நிர்ணயம்”
 பின்னெ அடயாள வாக்கும் அருள் செய்து
 மன்னவன் போயாலும் எந்நயச்சீடினான்.
 லக்ஷ்மீ பகவதியாகிய ஸீத்யாம்

புஷ்கர பத்ராசூதியெக் கொண்டு போயொரு

1440

ரகேஷாவரனாய ராவணன் வாழுந்ந
 தசூதிண திக்கு நோக்கிக் கபி ஸஞ்சயம்
 லக்ஷவும் வ்றுத்தாரி புத்ற தனயனும்
 புஷ்கர ஸம்பவ புத்றனும் நீலனும்
 புஷ்கர பாந்தவ சிஷ்யனும் மற்றுள்ள
 மார்க்கட ஸேனாபதிகளுமாய் த்றுதம்

நானா நக நகர க்ராமதேசங்ஙள்

கானன ராஜ்ய புரங்ஙளிலும் ததா

தத்ற தத்றைவ திரஞ்ஞ திரஞ்ஞதி

ஸத்வரம் நீளெ நடக்கும் தசாந்தரே

1450

கெந்த வாஹாத்மஜனாதிகள் ஒக்கவே

விந்த்யாச்சலாடவி புக்கு திரயும்போள்

கோர ம்றுகங்ஙளேயும் கொந்நு திந்நு அதி-

க்ஹாரனாயோரு நிசாச்சர வீரனெ

கண்டு வேகத்தோடு அடுத்தார் இது தச-

கண்டனெந்நோர்த்து கபிவரன்மாரெல்லாம்

நிஷ்டுரமாயுள்ள முஷ்டி ப்ரஹாரேண

துஷ்டனெப் பெட்டெந்நு நஷ்டமாக்கீடினார்

பங்க்திமுகன் அல்லிவன் எந்நு மானஸே

சிந்திச்ச பின்னெயும் வேகேன போயவர்

1460

ஸ்வயம்ப்றபா கெதி

அந்தகார ஆரண்யமாசு புக்கீடினார்

அந்தரா தாஹவும் வர்த்திச்சிது ஏற்றவும்

சுஷ்க கண்டோஷ்ட தாலு ப்றதேசத்தொடும்
 மார்க்கட வீரர் உணங்ஙி வறண்டொரு
 ஜிஹ்வயோடும் நடக்குந்ந நேரத்தொரு
 கெஹ்வரம் தத்தற காணாயி விதிவசால்
 வல்லீற்றுண கெணச் சன்னமாய் ஒந்நிதில்
 இல்லயல்லீ ஜலம் எந்நோர்த்து நில்க்கும் போள்
 ஆர்த்த பக்ஷ க்றௌஞ்ச ஹம்ஸாதி பக்ஷிகள்
 ஊர்த்வதேசே பறந்நார் அதில் நிந்நுடன்

1470

பக்ஷங்ஙளில் நிந்நு வீணு ஜலகணம்
 மார்க்கடன்மாரும் அது கண்டு கல்பிச்சார்
 “நல்ல ஜலம் இதில் உண்டெந்நு நிர்ணயம்
 எல்லாவரும் நாமிதில் இறங்ஙீடுக
 எந்நு பறஞ்ஞொரு நேரத்து மாருதி
 முன்னில் இறங்ஙினான், மற்றுள்ளவர்களும்
 பின்னாலெ தன்னிலிறங்ஙி நடக்கும்போள்
 கண்ணுகாணாஞ்ஞிது இருட்டு கொண்டந்நேரம்
 அன்யோன்யம் ஒத்து கையும் பிடிச்சாகுலால்
 கின்னதயோடும் நடந்நு நடந்நு போய்

1480

செந்நார் அதீவ தூரம் தத்தற கண்டிது
 முன்னிலாம்மாறு அதி தன்ய தேசஸ்தலம்
 ஸ்வர்ணமயம் மனோமோஹனம் காண்மவர்
 கண்ணினும் ஏற்றம் ஆனந்தகரம் பரம்
 வாபிகளுண்டு மணிமய வாரியால்
 ஆபூர்ணகளாய் அதீவ விசதமாய்
 பக்வ பலங்ஙளால் நம்றங்ஙளாயுள்ள
 வ்றுக்ஷங்ஙள் உண்டு கல்பத்தும் துல்யமாய்
 பீயுஷஸாம்ய மது த்றோணி ஸம்யுதபேய
 பக்ஷயான்ன ஸஹிதங்ஙளாய் உள்ள

1490

வஸ்த்யங்ஙளுண்டு பலதரம் தத்தறைவ
 வஸ்த்ற ரத்னாதி பரி பூஷிதங்ஙளாய்
 மானஸ மோஹனமாய திவ்யஸ்தலம்
 மானுஷ வர்ஜிதம் தேவ கேஹோபமம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

தத்த கேகேஹ மணிகாஞ்சன விஷ்டரே
 சித்றாக்றுதி பூண்டு கண்டார் ஒருத்தியே
 யோகம் தரிச்ச ஜடா வல்க்கலம் பூண்டு
 யோகினி நிச்சல த்யான நிரதயாய்
 பாவக ஜ்வாலா ஸமாப கலர்ந்நு அதி
 பாவனயாய மஹா பாகெயெக் கண்டு
 தல்கூணே ஸந்தோஷ பூர்ண மனஸ்ஸொடும்
 பக்தியும் பீதியும் பூண்டு வணங்நினார்
 சாகா ம்ருகங்ஙளெக் கண்டு மோதம் பூண்டு
 யோகினி தானும் அவரோடு சொல்லினாள்;
 “நிங்ஙள் ஆராகுந்நது எந்நு பறயணம்
 இங்ங வந்நீடுவான் மூலவும் சொல்லணம்:
 எங்ஙனெ மார்க்கம் அறிஞ்ஞவாறெந்நதும்
 எங்நினிப் போகுந்நது எந்நும் பறயணம்”

1500

எந்நிவ கேட்டோரு வாயு தனயனும்
 நந்நாய் வணங்நி வினீதனாய் சொல்லினான்:
 “வ்றுத்தாந்தம் ஒக்கவே கேட்டாலும் எங்கிலோ
 ஸத்யம் ஒழிஞ்ஞ பறயுமாறில்ல ஞான்
 உத்தர கோஸலத்திங்கல் அயோத்யயெந்நு
 உத்தமமாய் உண்டொரு புரி பூதலே
 தற்றைவ வாணு தசரதனாம் ந்றுபன்
 புத்தருமுண்டாய் சமஞ்ஞிது நாலுபேர்
 நாராயணஸமன் ஜ்யேஷ்டன் அவர்களில்
 ஸ்ரீராமன் ஆகுந்நது எந்நும் அறிஞ்ஞாலும்

1510

தாதாஜ்ஞயா வனவாஸார்த்தமாயவன்
 ப்ராதாவினோடும் ஜனகாத்மஜயாய
 ஸீத்யாம் பத்னியோடும் விபினஸ்தலே
 மோதேன வாழுந்ந காலம் ஒருதினம்
 துஷ்டனாயுள்ள தசாஸ்ய நிசாசரன்
 கட்டு கொண்டாசு போயீடினான் பத்னியே
 ராமனும் லக்ஷ்மணனாகும் அனுஜனும்
 பாமினி தன்னெ திரஞ்ஞ நடக்கும்போள்

1520

அர்க்காத்மஜனாய ஸுக்ரீவனெக் கண்டு
ஸக்யவும் செய்திது தம்மில் அன்யோன்யமாய்
எந்நதினு அக்ரஜனாகிய பாலியெக்

1530

கொந்நு ஸுக்ரீவனு ராஜ்யவும் நல்கினான்
ஸ்ரீராமனும் அதின் ப்றத்யுபகாரமாய்
ஆராஞ்ஞ ஸீதயெக்கண்டு வரிகெந்நு

வானர நாயகனாய ஸுக்ரீவனும்

வானரன்மாரெ அயச்சிது எல்லாடவும்

தக்ஷிணதிக்கில் அன்வேஷிப்பதினு ஒரு-

லக்ஷம் கபிவரன்மாருண்டு ஞங்ஙளும்

தாஹம் பொறாஞ்ஞ ஜலகாம்ஷ்யா வந்நு

மோஹேன கெஹ்வரம் புக்கிது அறியாதெ

தைவ வசால் இவிடெப் போந்நு வந்நிறு

தேவியெக் காணாயதும் பாக்யம் எத்யும்!

1540

ஆரெந்நதும் ஞங்ஙள் ஏதுமறிஞ்ஞீல

நேரே அருள் செய்க வேணமதும் சுபே!"

யோகினீ தானுமது கேட்டவரோடு

வேகேன மந்தஸ்மிதம் பூண்டு சொல்லினாள்:

“பக்வ பல மூல ஜாலங்ஙள் ஒக்கவே

பக்ஷிச்சு அமறுதபானம் செய்து த்றுப்தராய்

புத்தி தெளிஞ்ஞ வருவின் எந்நால் மம

வ்றுத்தாந்தம் ஆதியே சொல்லிதருவன் ஞான்”

எந்நது கேட்டவர் மூலபலங்ஙளும்

நந்நாய் புஜிச்சு மதுபானவும் செய்து

1550

சித்தம் தெளிஞ்ஞ தேவீ ஸமீபம் புக்கு-

பெத்தாஞ்ஜலி பூண்டு நிந்நோர் அனந்தரம்

சாருஸ்மித பூர்வம் அஞ்ஜஸா யோகினி

மாருதியோடு பறஞ்ஞ துடங்ஙினாள்!

“விஸ்வ விமோஹன ரூபிணியாகிய-

விச்வகர்ம்மாத்மஜா ஹேமா மனோஹர்

ந்றுத்தபேதம் கொண்டு ஸந்துஷ்டனாக்கினாள்

முக்தேந்நது சேகரன் தன்னெயது மூலம்

ஸ்வயம்ப்றபா ஸ்துதி

யோகினியும் குறாவாஸம் உபேக்ஷிச்ச
 யோகேச ஸன்னிதி புக்காள் அதி த்ருதம்
 லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவ ஸேவிதனாகிய
 லக்ஷ்மீசனெக் கண்டு க்றுத்வா ப்றதக்ஷிணம்
 பக்த்யா ஸகத்கதம் ரோமாஞ்ச ஸம்யுதம்
 நத்வா முஹூர்முஹூர்: ஸ்துத்வா பெஹுவிதம்
 “தாஸீ தவாஹம் ரகுபதே! ராஜேந்த்ர!
 வாஸுதேவ ப்ரபோ! ராம! தயாநிதே!
 காண்மதின்னாய் கொண்டு வந்நேன் இவிடெ ஞான்
 ஸாம்யமில்லாத ஜகல்பதே! ஸ்ரீபதே!

1600

ஞான் அனேகாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் தவ
 த்யானேன நித்யம் தபஸ்ஸு செய்தீடினேன்
 த்வத்ருப ஸந்தர்சனார்த்தம் தபோபெலம்
 அத்யைவ நூனம் பலிதம் ரகுபதே!
 ஆத்யனாயோரு பவந்தம் நமஸ்யாமி
 வேத்யனல்லாராலுமே பவான் நிர்ணயம்
 அந்தர் பெஹி: ஸ்திதம் ஸர்வ பூதேஷ்வபி
 ஸந்தம் அலக்ஷ்யம் ஆத்யந்த ஹீனம் பரம்
 மாயா யவனிகாச்சன்னனாய் வாழுந்ந
 மாயா மயனாய மானுஷ விக்ரஹன்

1610

அஜ்ஞானிகளால் அறிஞ்ஞ கூடாதொரு
 விஜ்ஞான மூர்த்தியல்லோ பவான் கேவலம்
 பாகவதன்மார்க்கு பக்தியோகார்த்தமாய்
 லோகேச முக்யாமரௌகம் அர்த்திக்கயால்
 பூமியில் வந்நவதீர்ணனாம் நாதனெ
 தாமஸியாய ஞான் எந்தறியுந்நதும்!
 ஸச்சின்மயம் தவ தத்வம் ஜகத்யே
 கச்சில் புருஷன் அறியும் ஸக்றுதினாம்
 ருபந்தவேதம் ஸதா பாது மானஸே

திவ்யபுரம் இதம் நல்கினான் ஈஸ்வரன்
திவ்ய ஸம்வத்ஸராணாம் அயுதாயுதம் 1560

உத்ஸவம் பூண்டு வஸிச்சாளிஹ புரா
தத்ஸகி ஞானிஹ நாம்னா ஸ்வயம்ப்றபா
ஸந்ததம் மோக்ஷம் அபேக்ஷிச்சிரிப்போரு-
கெந்தர்வ புத்றி ஸதா விஷ்ணுதல்பரா
ப்ரம்ம லோகம் ப்றவேசிச்சிது ஹேமயும்
நிர்மல காத்ரியும் என்னோடு சொல்லினாள்:
“ஸந்ததம் நீ தபஸ்ஸும் செய்திரிக்கெடோ!

ஐந்துக்கள் அற்ற வரிகயும் இல்லல்லோ
த்ரேதாயுகே விஷ்ணு நாராயணன் புவி-
ஜாதனாயீடும் தசரத புத்தனாய் 1570

பூபார நாசனார்த்தம் விபினஸ்தலே
பூபதி ஸஞ்சரிச்சீடும் தசாந்தரே
ஸ்ரீராம பத்னியெ கட்டு கொள்ளும் அதி-
க்றுரனாயீடும் தசானனன் அக்காலம்
ஜானகி தேவியே அன்வேஷணத்தினாய்
வானரன்மார் வரும் நின் குஹாமந்திரே
ஸல்கரிச்சீடவரெ ப்றீதி பூண்டு நீ

மார்க்கடன்மார்க்கு உபகாரவும் செய்து போய்
ஸ்ரீராம தேவனெக் கண்டு வணங்குக
நாராயண ஸ்வாமி தன்னெ ரகூத்தமன் 1580

பக்த்யா பரனெ ஸ்துதிச்சால் வரும் தவ-
முக்திபதம் யோகிகெம்யம் ஸனாதனம்
ஆகயால் ஞானினி ஸ்ரீராமதேவனெ
வேகென காண்மதின்னாய் கொண்டு
போகுந்நு நிங்ஙனெ நேரே பெருவழி கூட்டுவன்
நிங்கள் எல்லாவரும் கண்ணடச்சீடுவின்:”

சித்தம் தெளிஞ்ஞவர் கண்ணடச்சீடினார்
ஸத்வரம் பூர்வ ஸ்திதாடவி புக்கிது
சித்தம் விசித்தம் விசித்தம் எந்நோர்த்தவர்
பத்ததியூடெ நடந்நு துடங்வினார் 1590

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

தாபஸாந்த: ஸ்திதம் தாபத்தையாபஹம் 1620
 நாராயண! தவ ஸ்ரீபாத தர்சனம்
 ஸ்ரீராம! மோகைஷக தர்சனம் கேவலம்
 ஜன்ம மரண பீதானாம் அதர்சனம்
 ஸன்மார்க்க தர்சனம் வேதாந்த தர்சனம்
 புத்த களத்த மித்தார்த்த விபுதி கொண்டு
 எத்தையும் தர்ப்பிதாராயுள்ளமானுஷர்
 ராம ராமேதி ஜபிக்கயில்ல எந்நுமே
 ராம நாமம் மே ஜபிக்காய் வரேணமே!
 நித்யம் நிவ்றுத்த குணத்தய மார்க்காய
 நித்யாய நிஷ்கிஞ்சனார்த்தாய தே நம: 1630
 ஸ்வாத்மாபிராமாய நிர்குணாய த்ரிகுண
 ஆத்மனே ஸீதாபிராமாய தே நம:
 வேதாத்மகம் காமரூபினம் ஈசானம்
 ஆதிமத்யாந்த விவர்ஜிதம் ஸர்வத்த
 மன்யே ஸமஞ்சரந்தம் புருஷம் பரம்
 நின்னெ நினக்கொழிஞ்ஞார்க்கு அறிஞ்ஞீடாவு?
 மர்த்ய விடம்பனம் தேவ! தே சேஷ்டிதம்
 சித்தே நிருபிக்கில் எந்தறியாவதும்?
 த்வன் மாயயா பிஹிதாத்மாக்கள் காணுந்ந
 சின்மயனாய பவானெ பெஹுவிதம் 1640
 ஜன்மவும் கர்த்துத்வவும் செறுதில்லாத-
 நிர்மலாத்மாவாம் பவான் அவஸ்தாந்தரே
 தேவ திர்யங் மனுஜாதிகளில் ஜனிச்சு
 ஏவமாத்யங்ஙளாம் கர்மங்ஙள் செய்வதும்
 நின் மஹாமாயா விடம்பனம் நிர்ணயம்
 கல்மஷஹீன! கருணாநிதே! விபோ!
 மேதினி தன்னில் விசித்த வேஷத்தொடும்
 ஜாதனாய் கர்மங்ஙள் செய்யுந்நதும் பவான்
 பக்தராயுள்ள ஜனங்ஙள்க்கு நித்யவும்
 த்வல்கதா ப்யுஷபான ஸித்திக்கெந்நும் 1650
 சொல்லுந்நிது சிலர் மற்றும் சிலரிஹ

சொல்லுந்நிது புவி கோஸல பூபதி
தன்னுடெ கோர தப: பெல ஸித்தயே
நிர்ணயமெந்நு சிலர் பறயுந்நிது
கௌஸல்யயால் ப்றார்த்தமானம் ஆயிட்டிஹ-
மைதிலீ பாக்ய ஸித்திக்கெந்நிது சிலர்
ஸ்றஷ்டாவு தான் அபேக்ஷிக்கயால் வந்நிஹ

துஷ்ட நிசாசர வம்சம் ஒடுக்குவான்
மர்த்யனாய் வந்நு பிறந்நிது நிர்ணயம்
ப்றுத்வியில் எந்நு சிலர் பறயுந்நிது

1660

பூபால புத்றனாய் வந்நு பிறந்நிது
பூபார நாசனத்தினு எந்நிது சிலர்
தர்மத்தெ ரக்ஷிச்சு அதர்மத்தெ நீக்குவான்
கர்மம் ஸாக்ஷி குலத்திங்கல் பிறந்நிது
தேவ சத்ருக்களெ நிக்ரஹிச்சு அன்போடு
தேவகளெ பரிபாலிச்சு கொள்ளுவான்
எந்நு சொல்லிந்நிது திவ்ய முனி ஜனம்
ஒந்நும் திரிச்சறியாவதும் அல்லமே
யாதொருத்தன் த்வல்கதகள் சொல்லுந்நதும்
ஆதரவோடு கேள்குந்நதும் நித்யமாய்

1670

நூனம் பவார்ணவத்தெக் கடந்நீடுவோன்
காணாமவனு நிற்பாத பங்கேருஹம்
த்வன் மஹா மாயா குணபெத்தயாகயால்
சின்மயமாய பவத்ஸ்வரூபத்தெ ஞான்
எங்ஙனெயுள்ள வண்ணம் அறிஞ்ஞீடுந்நது
எங்ஙனெ சொல்லி ஸ்துதிக்குந்நதும் அஹம்
ஸ்யாமளம் கோமளம் பாண தனுர்தரம்
ராமம் ஸஹோதர ஸேவிதம் ராகவம்
ஸுக்ரீவ முக்ய கபிகுல ஸேவிதம்
அக்ரே பவந்தம் நமஸ்யாமி ஸாம்ப்றதம்

1680

ராமாய ராமபத்ராய நமோ நம
ராமசந்த்ராய நமஸ்தே நமோ நம”.
இங்ஙனெ சொல்லி ஸ்வயம்ப்றபயும் வீணு

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மங்கலவாசா நமஸ்கரிச்சீடினாள்

முக்தி ப்றதனாய ராமன் ப்றஸ்ஸன்னனாய்

பக்தயாம் யோகினியோடருளி செய்து:

“ஸந்துஷ்டனாயேன் அஹம் தவ பக்தி கொண்டு

எந்தொந்நு மானஸே காமக்ஷிதம் சொல்லு நீ”

எந்நது கேட்டவளும் பறஞ்ஞீடினாள்

இந்நு வந்நு மம காமக்ஷிதம் ஒக்கவே

1690

யத்ற குத்றாபி வஸிக்கிலும் த்வல்பாத

பக்திக்கு இளக்கம் உண்டாகாதிரிக்கணம்

த்வல்பாத பக்த ப்றுத்யேஷு ஸங்கம் புனர்

உள்பூவில் எப்போமும் உண்டாகயும் வேணம்

ப்றாக்ருதன்மாராம் ஜனங்ஙளில் ஸங்கமம்

ஏகதா ஸம்பவிச்சீடாய்க மானஸே

ராம ராமேதி ஜபிக்காய் வரேணமே

ராம பாதே ரமிக்வேணம் என் மானஸம்

ஸீதா சுமித்ராத்மஜான்விதம் ராகவம்

பீத வஸ்த்றம் சாப பாணாஸன தரம்

1700

சாரு மகுட கடக கடி ஸூத்ற-

ஹார மகர மணிமய குண்டல-

நூபுர ஹேமாங்கதாதி விபூஷண-

சோபித ரூபம் வஸிக்க மே மானஸே

மற்றெனிக்கு ஏதுமே வேண்டா வரம் விபோ!

பற்றாய்க துஸ்ஸங்கம் உள்ளில் ஓரிக்கலும்”

ஸ்ரீராமதேவனது கேட்டவளோடு

சாரு மந்தஸ்மிதம் பூண்டருளி செய்து:

“ஏவம் பவிக்க நினக்கு மஹாபாகே!

தேவீ! நீ போக பெதர்யாஸ்றம ஸ்தலே

1710

தத்றைவ நித்யம் என்னெ த்யானவும் செய்து

முக்த்வா களேபரம் பஞ்ச பூதாத்மகம்

சேரும் எங்கல் பரமாத்மனி கேவலே

தீரும் ஜனன மரண துக்கங்ஙளும்”

ஸ்றுத்வா ரகூத்தம வாக்யாம்றுதம் முதா

கெத்வா ததைவ பெதர்யாஸ்றம ஸ்தலே
 ஸ்ரீராமதேவனெ த்யானிச்சிருந்நுடன்
 நாராயண பதம் ப்றாபிச்சிது அவ்யயம்

அங்கதாதிகளுடெ ஸம்சயம்

மார்க்கட ஸஞ்சயம் தேவியெ ஆராஞ்ஞ
 வ்றுக்ஷ ஷண்டேஷு வஸிக்கும் தசாந்தரே 1720
 எத்ற திவஸம் கழிஞ்ஞிது எந்நும் தரா-
 புத்றியெ எங்ஙமே கண்டு கிட்டாய்கயும்
 சிந்திச்சு கேதிச்சு தாராஸுதன் நிஜ-
 பெந்துக்களாய் உள்ளவரோடு சொல்லினான்!
 “பாதாளம் உள்புக்குழந்நு நடந்நு நாம்
 ஏது மறிஞ்ஞீல வாஸரம் போயதும்
 மாஸம் அதீதமாய் வந்நிது நிர்ணயம்
 பூ ஸுதயெ கண்டறிஞ்ஞுதும் இல்ல நாம்
 ராஜ நியோகம் அனுஷ்டியாதே வ்றுதா
 ராஜ தானிக்கு நாம் செல்லுகில் எந்நுமே 1730
 நிக்ரஹிச்சீடும் அதினில்ல ஸம்சயம்
 ஸுக்ரீவ சாஸனம் நிஷ்பலமாய் வரா
 பின்னெ விசேஷிச்சு சத்று தனயனாம்
 என்னெ வதிக்கும் அதினில்லொரு அந்தரம்
 என்னில் அவன்னொரு ஸம்மோதம் எந்துள்ளது
 என்னெ ரக்ஷிச்சது ராமன் திருவடி
 ராம கார்யத்தெயும் ஸாதியாதெ செல்கில்
 மாமகம் ஜீவனும் ரக்ஷிக்கயில்லவன்
 மாதாவினோடு ஸமானயாகும் நிஜ-
 ப்ராதாவு தன்னுடெ பார்யயெ நிஸ்த்றபம் 1740
 ப்றாபிச்சு வாழுந்ந வானர புங்கவன்
 பாபி துராத்மாவினு எந்தருதாத்ததும்
 தல்பார்ஸ்வ தேசே கெமிக்குந்நதில்ல ஞான்
 இப்போள் இவிடெ மரிக்குந்நதேயுள்ளு

வல்ல ப்றகாரவும் நிங்ஙள் பொய்கொள்கெந்து
சொல்லி கரயுந்ந நேரம் கபிகளும்
துல்ய துக்கேன பாஷ்பம் துடச்சன்போடு
சொல்லினார் மித்ற பாவத்தோடு ஸத்வரம்!

“துக்கிக்கருதொரு ஜாதியும் இங்ஙனெ
ரசுதிப்பதினுண்டு ஞங்ஙள் அறிக நீ
இந்நு நாம் போந்ந குஹயிலகம் புக்கு
நந்நாய் ஸுகிச்ச வஸிக்காம் வயம் சிரம்
ஸர்வ ஸௌபாக்ய ஸமன்விதமாயொரு
திவ்யபுரமது தேவ லோகோபமம்

ஆராலும் இல்லொரு நாளு பயம் ஸகே!
தாரேய! போக நாம் வைகருதேதுமே”
அங்கதன் தன்னோடிவண்ணம் கபிகுல-
புங்கவன்மார் பறயுந்நது கேள்க்கயால்
இங்கிதஜ்ஞன் நயகோவிதன் வாதஜன்
அங்கதனெத் தழுகி பறஞ்ஞீடினான்.

“எந்தொரு துர்விசாரம்? யோக்யமல்லிதம்
அந்தகாரங்ஙள் நினயாய்வின் ஆருமே
ஸ்ரீராமனேற்றம் ப்ரியம் பவான் என்னுடெ
தாரா ஸுதன் எந்நு தன்மானஸை ஸதா
பாரம் வளர்ந்நொரு வாத்ஸல்யம் உண்டது
நேரே தரிச்சீல ஞான் ஒழிஞ்ஞாருமே
ஸௌமித்திரியெக்காள் அதி ப்றியன் நீ தவ
ஸாமர்த்யவும் திருவுள்ளத்தில் உண்டெடோ!
ப்றேமத்தினு ஏதும் இளக்கம் உண்டாய் வரா
ஹேமத்தினுண்டோ நிறக்கேடகப்பெடு?

ஆகயால் பீதி பவானொரு நாளுமே
ராகவன் பக்கல் நிந்நுண்டாய் வரா ஸகே!
சாகாம்றுகாதிபனாய ஸுகீவனும்
பாகவதோத்தமன் வைரமில்லாரிலும்
வ்யாகுலம் உள்ளில் உண்டாகருது ஏதுமே
நாகாதிபாத்மஜ நந்தன! கேளிதம்

1750

1760

1770

ஞானும் தவ ஹிதத்திங்கல் ப்றஸக்தன்
 அஜ்ஞானிகள் வாக்கு கேட்டேதும் ப்ரமிக்கொலா
 ஹானிவராய்வான் குறையில் வளிக்கெந்நு
 வானரௌகம் பறஞ்ஞீலயோ சொல்லு நீ? 1780

ராகவாஸ்த்றத்தினு அபேத்யமாய் ஒந்நுமே
 லோகத்தையத்திங்கல் இல்லெந்நு அறிக நீ
 அல்பமதிகள் பறஞ்ஞு போதிப்பிச்சு
 துர்போதமுண்டாய் சமயருது ஏதுமே

ஆபத்து வந்நடுத்தீடுந்ந காலத்து
 சோபிக்க இல்லெடோ ஸஜ்ஜன பாஷிதம்
 துர்ஜனத்தெ குறிச்சுள்ள விஸ்வாசவும்
 ஸஜ்ஜனத்தோடு விபரீத பாவவும்

தேவ த்விஜ குல தர்ம்ம வித்வேஷவும்
 பூர்வ பெந்துக்களில் வச்ச ஒரு வைரவும் 1790
 வர்த்திச்சு வர்த்திச்சு வம்ச நாசத்தினு
 கர்த்துத்வவும் தனிக்காய் வந்நு கூடுமே

அத்யந்த குஹ்யம் ரஹஸ்யமாய் உள்ளொரு
 வ்றுத்தாந்தம் அன்போடு சொல்லுவன் கேள்க நீ
 ஸ்ரீராமதேவன் மனுஷ்யன் அல்ல ஓர்க்கடோ!
 நாராயணன் பரமாத்மா ஜகன்மயன்

மாயாபகவதி ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு
 ஜாயா ஸகல ஜகன்மோஹ காரிணி
 ஸீத்யாகுந்நது, லக்ஷ்மணனும் ஜகத்
 ஆதார பூதனாயுள்ள பணீஸ்வரன் 1800

சேஷன் ஜகத்ஸ்வரூபன் புவி மானுஷ-
 வேஷமாய் வந்நு பிறந்நிது அயோத்யயில்
 ரகூஷா கெணத்தெயொடுக்கிஜ் ஜகத்தய-
 ரகூஷ வருத்துவான் பண்டு விரிஞ்சனால
 ப்றார்த்திதன் ஆகயால் பார்த்திவ புத்றனாய்
 மார்த்தாண்ட கோத்தத்தில் ஆர்த்த பராயணன்
 ஸ்ரீ கண்டஸேவ்யன் ஜனார்த்தனன் மாதவன்
 வைகுண்டவாஸி முகுந்தன் தயாபரன்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

- மர்த்யனாய் வந்நிங்ஙு அவதரிச்சீடினான்
 ப்றுத்யவர்க்கம் நாம் பரிசரிச்சீடுவான் 1810
 பர்த்று நியோகேன வானர வேஷமாய்
 ப்றுதவியில் வந்நு பிறந்நிரிக்குந்நதும்
 பண்டு நாமேற்றம் தபஸ்ஸு செய்தீசனெக்
 கண்டு வணங்ஙி ப்றஸாதிச்சு மாதவன்
 தன்னுடெ பாரிஷதன்மாருடெ பதம்
 தந்நதிப்போமும் பரிசரிச்சின்னியும்
 வைகுண்டலோகம் கெமிச்சு வாண்டுவான்
 வைகேண்டது ஏதுமில்லெந்நு அறிஞ்ஞீடு நீ”
 அங்கதனோடு ஈவண்ணம் பவனாத்மஜன்
 மங்கள வாக்குகள் சொல்லிப்பலதரம் 1820
 ஆஸ்வஸிப்பிச்சுடன் விந்த்யாச்சலம் புக்கு
 காச்யப் புத்றியெ நோக்கி நோக்கி த்ருதம்
 தக்ஷிணவாரிதி தீரம் மனோஹரம்
 புக்கு மஹேந்த்ரா சலேந்த்ர பதம் முதா
 துஸ்தரம் ஏற்றம் அகாதம் பயங்கரம்
 துஷ்ப்ராபம் ஆலோக்ய மார்க்கட ஸஞ்சயம்
 வ்றுத்ராரி புத்றாத்மஜாதிகள் ஒக்கெயும்
 த்றஸ்தராய் அத்யாகுலம் பூண்டிருந்நுடன்
 சிந்திச்சு சிந்திச்சு மந்த்ரிச்சு இது அன்யோன்யம்
 எந்தினி செய்வது ஸந்ததம் ஓர்க்க நாம் 1830
 கெஹ்வரம் புக்கு பரிப்ரமிச்சு எத்தயும்
 விஹ்வலன்மாராய் கழிஞ்ஞிது மாஸவும்
 தண்டாரில் மாதினெக் கண்டில நாம் தச-
 கண்டனேயும் கண்டுகிட்டில குத்றச்சில
 ஸுக்ரீவனும் தீக்ஷண தண்டன் அத்றே துலோம்
 நிக்ரஹிச்சீடுமவன் நம்மெ நிர்ணயம்
 க்றுத்தனாயுள்ள ஸுக்ரீவன் வதிக்கயில்
 நித்யோபவாஸேன ம்றுத்யு பவிப்பது
 முக்திக்கு நல்லு நமக்கு பார்த்தோளம் எந்நு
 இத்தம் நிருபிச்சுறச்சு கபிகுலம் 1840

தெர்ப விரிச்சு கிடந்நிது எல்லாவரும்
கல்பிச்சது இங்ஙனெ நம்மெ எந்நோர்த்தவர்

ஸம்பாதி வாக்கியம்

அப்போள் மஹேந்த்ராசலேந்த்ர குஹாந்தரால்
 க்றுத்தம் புறத்து பதுக்கெ புறப்பெட்டு
 வ்றுத்தனாய் உள்ளொரு க்றுத்த ப்ரவரனும்
 ப்றுத்வீதர ப்றவரோத்துங்க ரூபனாய்
 த்றுஷ்ட்வா பரக்கெக் கிடக்கும் கபிகளெ
 துஷ்ட்யா பறஞ்ஞிது க்றுத்த குலாதிபன்:
 “பக்ஷமில்லாதோர் எனிக்கு தைவம் பெஹு-
 பக்ஷணம் தந்நது பாக்யமல்லோ பெலால் 1850
 மும்பில், மும்பில் ப்றாண ஹானி வருந்நது
 ஸம்பநீதி பூண்டு பக்ஷிக்காம் அனுதினம்
 க்றுத்த வாக்கியம் கேட்டு மர்க்கடௌகம் பரி-
 த்றஸ்தராய் அன்யோன்யம் ஆசு சொல்லீடினார்
 “அத்ரீந்த்ர துல்யனாய் ஒரு க்றுத்தாதிபன்
 ஸத்வரம் கொத்தி விழுங்ஙம் எல்லாரெயும்
 நிஷ்பலம் நாம் மரிச்சீடுமாறாயிது
 கல்பிதமார்க்கும் தடுக்கருது ஏதுமே
 நம்மால் ஒரு கார்யவும் க்றுதமாயீல
 கர்ம்ம தோஷங்ஙள் பறயாவதெந்ததேஹா! 1860
 ராமகார்யத்தெயும் ஸாதிச்சதில்ல நாம்
 ஸ்வாமியுடெ ஹிதவும் வந்நதில்லல்லோ
 வ்யர்த்தம் இவனால் மரிக்கெந்நு வந்நதும்
 எத்தையும் பாபிகளாக தன்னே வயம்
 நிர்ம்மலனாய தர்ம்மாத்மா ஜடாயுதன்
 நன்மயோர்த்தோளம் பறயாவதல்லல்லோ
 வர்ணிப்பதின்னு பணியுண்டவனுடெ
 புண்யமோர்த்தால் மற்றொருத்தர்க்கு கிட்டுமோ?
 ஸ்ரீராமகார்யார்த்தம் ஆசு மரிச்சவன்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

- சேருமாறாயிது ராம பாதாம்புஜே 1870
 பக்ஷியெந்நாகிலும் மோக்ஷம் லெபிச்சிது
 பக்ஷிந்த்ர வாஹன அனுக்ரஹம் விஸ்மயம்!
 வானர பாஷிதம் கேட்டு ஸம்பாதியும்
 மான ஸானந்தம் கலர்ந்நு சோதிச்சிது
 “கர்ண பீயூஷ ஸமானமாம் வாக்குகள்
 சொந்நது ஆரிந்நு ஜடாயுவெந்நிங்ஙனெ?
 நிங்ஙளாரெந்நு பறயுந்நிது அன்யோன்யம்
 இங்ங வ்ருவின் பயபெடாய்கேதுமே”
 உம்பர்கோன் பெளத்தனும் அன்போடு அது கேட்டு
 ஸம்பாதி தன்னுடெ மும்பிலாம்மாறு செந்நு 1880
 அம்போஜ லோசனன் தன் பாத பங்கஜம்
 ஸம்பாவ்ய ஸம்மோதம் உள்கொண்டு சொல்லினான்:
 ஸூர்யகுல ஜாதனாய தசரதன்
 ஆர்யபுத்ரன் மஹாவிஷ்ணு நாராயணன்
 புஷ்கர நேத்றனாம் ராமன் திருவடி
 லக்ஷ்மணனாய ஸஹோதரனும் நிஜ-
 லக்ஷ்மியாம் ஜானகியோடும் தபஸ்ஸினாய்
 புக்கிது கானனம் தாதாஜ்ஞயா புரா
 கட்டு கொண்டிடினான் தல்காலம் எத்தயும்
 துஷ்டனாயுள்ள தசமுகன் ஸீத்யெ 1890
 லக்ஷ்மணனும் கமலேக்ஷணனும் பிரிஞ்ஞு
 அக்ஷோணி புத்றி முறயிட்டது கேட்டு
 தல்க்ஷணம் செந்நு தடுத்து யுத்தம் செய்தான்
 அக்ஷணதாசரனோடு ஜடாயுவாம்
 பக்ஷிப்றவரன் அதினால் வலஞ்ஞொரு
 ரக்ஷோவரன் நிஜ சந்த்ரஹாஸம் கொண்டு
 பக்ஷவும் வெட்டி அறுத்தான் அதுநேரம்
 பக்ஷிந்த்ரனும் பதிச்சான் தரணீதலே
 பர்த்தாவினெக் கண்டு வ்றுத்தாந்தம் ஒக்கவே
 ஸத்யம் பறஞ்ஞொழிஞ்ஞு எந்நுமே நின்னுடெ 1900
 ம்றுத்யு வராய்கெந்நு அனுக்ரஹிச்சான் தரா-

புற்றியும் தல் ப்றஸாதேன பசுநீந்த்ரனும்
 ராமனெக் கண்டு வ்றுத்தாந்தம் அறியிச்சு
 ராம ஸாயுஜ்யம் லெபிச்சிது பாக்யவான்
 அர்க்க குலோத்பவனாகிய ராமனும்
 அர்க்கஜனோடு அக்னி ஸாக்ஷிகமாம் வண்ணம்
 ஸக்யவும் செய்துடன் கொந்நிது பாலியெ
 ஸுகீர்வனாய் கொண்டு ராஜ்யவும் நல்கினான்
 வானராதீஸ்வரனாய ஸுகீர்வனும்

1910

ஜானகியெத் திரஞ்ஞ ஆசு கண்டடுவான்
 திக்குகள் நாலிலும் போகெந்நு அயச்சிது
 லக்ஷம் கபிவரன்மாரெயோரோ திசி
 தசுஷிண திக்கினு போந்நிது ஞங்ஙளும்
 ரக்ஷாவரனெயும் கண்டதில்ல எங்ஙமே
 முப்பது நாளினகத்து செந்நீடாய்கில்
 அப்போள் அவரெ வதிக்கும் கபிவரன்
 பாதாளம் உள்புக்கு வாஸரம் போயதும்
 ஏதுமறிஞ்ஞீல ஞங்ஙள் அது கொண்டு
 தெர்ப விரிச்சு கிடந்நு மரிப்பதினு

1920

அப்போள் பவானெயும் கண்டு கிட்டெபெலால்
 ஏதானுமுண்டறிஞிட்டு நீயெங்கிலோ
 ஸீதா விசேஷம் பறஞ்ஞ தரேணமே
 ஞங்ஙளாடெ பரமார்த்த வ்றுத்தாந்தங்ஙள்
 இங்ஙனெயுள்ளோந்நு நீயறிஞ்ஞீடெடோ!”
 தாரேய வாக்குகள் கேட்டு ஸம்பாதியும்
 ஆருடமோதம் அவனோடு சொல்லினான்:

1930

“இஷ்டனாம் ப்ராதாவெனிக்கு ஜடாயு ஞான்
 ஓட்டுநாள் உண்டவனோடு பிரிஞ்ஞதும்
 இந்நு அனேகாயிரம் வத்ஸரம் கூடி ஞான்
 என்னுடெ ஸோதரன் வார்த்த கேட்டடினேன்
 என்னுடெ ஸோதரனாய் உதக க்றியய்க்கு
 என்னெயெடுத்து ஜலாந்திகே கொண்டுபோய்
 நிங்ஙள் செய்யிப்பின் உதக கர்ம்மாதிகள்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

நிங்ஙளுக்கு வாக்ஸஹாயம் செய்வன் ஆசு ஞான்”
 அப்போள் அவனெயெடுத்து கபிகளும்
 அப்தி தீர்த்து வச்சீடினார் ஆதரால்
 தத்ஸலிலே குளிச்சு அஞ்ஜலியும் நல்கி
 வத்ஸனாம் ப்ராதாவினாய் கொண்டு ஸாதரம்
 ஸ்வஸ்தான தேசத்திருத்தினார் பின்னெயும்
 உத்தமன்மாராய வானர ஸஞ்சயம் 1940
 ஸ்வஸ்தனாய் ஸம்பாதி ஜானகி தன்னுடெ
 வ்றுத்தாந்தம் ஆசு பறஞ்ஞு துடங்வினான்:
 “துங்கமாயீடும் த்றிகூடாச்சலோபரி
 லெங்காபுரியுண்டு மத்யே ஸமுத்ரமாய்
 தத்ற மஹாசோக கானனே ஜானகி
 நக்தஞ்சரீ ஜனமத்யே வஸிக்குந்நு
 தூரமொரு நூறு யோஜனையுண்டது
 நேரே நமக்கு காணாம் க்றுத்தமாகயால்
 ஸாமர்த்யமார்க்கது லெங்கிப்பதினு இந்நவன்
 பூமி தனுஜயெக் கண்டு வரும் த்றுவம் 1950
 ஸோதரனெ கொந்ந துஷ்டனெக் கொல்லணம்
 ஏதொரு ஜாதியும் பக்ஷவும் இல்லமே
 யத்னேன நிங்ஙள் கடக்கணம் ஆசு போய்
 ரத்னாகரம் பின்னெ வந்நு ரக்ஷத்தமன்
 ராவணன் தன்னெயும் நிக்ரஹிக்கும் க்ஷணால்
 ஏவமதினு வழியெந்நு நிர்ணயம்”
 “ரத்னாகரம் சதயோஜன விஸ்த்துதம்
 யத்னேன சாடிகடந்நு லெங்காபுரம்
 புக்கு வைதேஹியெக் கண்டு பறஞ்ஞுடன்
 இக்கரெச் சாடி கடந்நு வருந்நதும் 1960
 தம்மில் நிருபிக்க நாம்” எந்நொருமிச்சு
 தம்மில் அன்யோன்யம் பறஞ்ஞு துடங்வினார்

ஸம்பாதியுடெ பூர்வ வ்றுத்தாந்தம்

ஸம்பாதி தன்னுடெ பூர்வ வ்றுத்தாந்தங்ஙள்
அன்போடு வானரன்மாரோடு சொல்லினான்:

“ஞானும் ஜடாயுவாம் ப்ராதாவுமாய் புரா-
மானேன தெர்ப்பித மானஸன்மாருமாய்
வேகபெலங்ஙள் பரீக்ஷிப்பதினு அதி-
வேகம் பறந்நிது மேல்போட்டு ஞங்ஙளும்
மார்த்தாண்ட மண்டல பர்யந்தம் உல்பதிச்சு
ஆர்த்தராய் வந்நு தினகர ரஸ்மியில்

1970

தல்கூணே தீயும் பிடிச்சிது அனுஜனு
பகூ புடங்ஙளில் அப்போள் அவனெ ஞான்
ரக்ஷிப்பதின்னுடன் பின்னிலாக்கீடினேன்
பகூம் கரிஞ்ஞ ஞான் வீணிது பூமியில்
பகூத்வயத்தோடு வீணான் அனுஜனும்
பகூதிகளக்கு ஆஸறயம் பகூமல்லோ நிஜம்
விந்த்யாசலேந்த்ர சிரஸி வீணீடினேன்
அந்தனாய் முநுதினம் கிடந்நீடினேன்
ப்றாண சேஷத்தால் உணர்ந்நோரு நேரத்து

1980

காணாயிது சிறகும் கரிஞ்ஞங்ஙனெ
திக்ப்ரமம் பூண்டு தேசங்ஙள் அறியாஞ்ஞ
விப்ராந்த மானஸனாய் உழந்நங்ஙனெ
செந்நேன் நிசாகர தாபஸன் தன்னுடெ
புண்யாஸ்றமத்தினு பூர்ண பாக்யோதயால்
கண்டு மஹாமுனி சொல்லினான் என்னோடு
பண்டு கண்டுள்ளோர் அறிவு நிமித்தமாய்
“எந்து ஸம்பாதே! விருபனாய் வந்நதினு
எந்து மூலம் இதாரால் அகபெட்டதும்?
எத்யும் சக்தனாயோரு நினக்கிந்நு
தெக்த்தமாவான் எந்து பகூம் பறக நீ”

1990

எந்நது கேட்டு ஞான் என்னுடெ வ்றுத்தாந்தம்
ஒந்நொழியாதெ முனியோடு சொல்லினேன்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

பின்னேயும் கூப்பி தொழுது சோதிச்சிது
 ஸன்னமாய் வந்நு சிறகும் தயாநிதே!
 ஜீவனத்தெ தரிக்கேண்டும் உபாயம்
 இந்நேவம் எந்நு என்னோடு சொல்லித்தரேணமே!
 எந்நது கேட்டு சிரிச்சு மஹாமுனி
 பின்னெ தயாவசனாய் அருளி செய்து
 ஸத்யமாயுள்ளது சொல்லுந்நது உண்டு ஞான்
 க்றுத்யம் நினக்கு ஒத்தவண்ணம் குருஷ்வ நீ
 தேஹம் நிமித்தம் ஈ துக்கம் அறிக நீ
 தேஹம் ஓர்க்கில் கர்ம்ம ஸம்பவம் நிர்ணயம்
 தேஹத்தில் உள்ளோர் அஹம் புத்தி கைக்கொண்டு
 மோஹாதேஹம் க்றுதி கர்ம்மங்ஙள் செய்யுந்நு
 மித்யாயாயுள்ளோரு அவித்யா ஸமுத்பவ
 வஸ்துவாயுள்ளோந்நு அஹங்காரம் ஓர்க்க நீ
 சிச்சாயயோடு ஸம்யுக்தமாய் வர்த்ததே
 தப்தமாயுள்ளோரய: பிண்ட வத்ஸதா
 தேன தேஹத்தினு தாதாத்ம்ய யோகேன
 தான் ஒரு சேதனவானாய் பவிக்குந்நு
 தேஹோஹம் எந்நுள்ள புத்தியுண்டாய் வரும்
 ஆஹந்த! நூனமாத்மாவினு மாயயா
 தேஹோஹம் அத்யைவ கர்ம்ம கர்த்தாஹம்
 இத்யாஹந்த ஸங்கல்ப்ய ஸர்வதா ஜீவனும்
 கர்ம்மங்ஙள் செய்து பலங்ஙளால் பெத்தனாய்
 ஸம்மோஹம் ஆர்ந்நு ஜனன மரணமாம்
 ஸம்ஸார ஸௌக்ய துக்காதிகள் ஸாதிச்சு
 ஹம்ஸ பதங்ஙள் மறந்நு சமயுந்நு
 மேல்போட்டும் ஆசு கீழ்போட்டும் ப்ரமிச்சு
 அதி தால்பர்யவான் புண்ய பாப ஆத்மகை ஸ்வயம்
 எத்றயும் புண்யங்ஙள் செய்தேன் வளரெ ஞான்
 வித்தானு ரூபேண யஜ்ஞ தானாதிகள்
 தூர்கெதி நீக்கி ஸுகிச்சு வஸிக்கணம்
 ஸவர்க்கம் கெமிச்செந்நு கல்பிச்சிரிக்கவே

2000

2010

2020

ம்றுத்யுபவிச்ச ஸுகிச்ச வாழும் விதௌ
 உத்தமாங்கம் கொள்ள வீழும் அதோபுவி
 புண்யம் ஒடுங்விதால் இந்துதன் மண்டலே
 செந்நு பதிச்ச நீஹார ஸமேதனாய்
 பூமௌ பதிச்ச சால்யாதிகளாய் பவிச்ச
 ஆமோதம் உள்கொண்டு வாழும் சிரதரம்
 பின்னெப் புருஷன் புஜிக்குந்ந போஜ்யங்ஙங்
 தன்னெ சதுர்விதமாய் பவிக்கும் பெலால்
 எந்நதில் ஒந்நு ரேதஸ்ஸாய் சமஞ்ஞது
 செந்நு ஸீமந்தினீ யோனியிலாய் வரும்
 யோனி ரக்தத்தோடு ஸம்யுக்தமாய் வந்நு
 தானே ஜராயுபரிவேஷ்டிதவுமாம்
 ஏகதினேன கலர்ந்நு கலலமாம்
 ஏகீ பவிச்சாலதும் பின்னெ மெல்லவே
 பஞ்சராத்றம் கொண்டு புத்தபூதாக்காரமாம்
 பஞ்சதினம் கொண்டு பின்னெ யதாக்க்றம்
 மாம்ஸபேசித்வம் பவிக்கும் அதின்னது
 மாஸார்த்த காலேன பின்னெயும் மெல்லவே
 பேசி ருதிர பரிப்ஞதமாய் வரும்
 ஆசு தஸ்யாம் அங்குரோல்பத்தியும் வரும்
 பின்னெயொரு பஞ்சவிம்சதி ராத்திரியால்
 பின்னெயொரு மூநு மாஸேன ஸந்திகள்
 அங்கங்ஙங் தோறும் க்றமேண பவிச்சீடும்
 அங்குலீஜாலவும் நாலு மாஸத்தினால்
 தெந்தங்ஙங் நகபங்க்தியும் குஹ்யவும்
 ஸந்திக்கும் நாளிகா கர்ண நேத்தங்ஙங்
 பஞ்சமாஸம் கொண்டு ஷஷ்டமாஸே புன
 கிஞ்சன போலும் பிழயாதெ தேஹினாம்
 கர்ணயோ: சித்ரம் பவிக்கும் அதி ஸ்புடம்
 பின்னெ மேட்றோபஸ்த நாபி பாயுக்களும்
 ஸப்தமே மாஸம் பவிக்கும் புனருடன்
 குப்தமாயோரு சிர:கேச ரோமங்ஙங்

2030

2040

2050

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

அஷ்டமே மாஸி பவிக்கும் புனரபி
 புஷ்டமாயீடும் ஜடரஸ்தலாந்தரே
 ஒன்பதாம் மாஸே வளரும் தினம் ப்றதி
 கம்பம் கர சரணாதிகள்க்கும் வரும்

2060

ஸப்தமே மாஸி சைதன்யவானாய் வரும்
 அஞ்ஜஸா ஜீவன் க்றமேண தினே தினே
 நாபி ஸூத்றால்ப ரந்த்றேண மாதாவினால்
 ஸாபேக்ஷமாய புக்தான்ன ரஸத்தினால்
 வர்த்ததே கெர்பகமாய பிண்டம் முஹூர்
 ம்ருத்யுவரா நிஜ கர்மம்பெலத்தினால்
 பூர்வ ஜன்மங்ஙளும் கர்மங்ஙளும் நிஜம்
 ஸர்வகாலம் நிருபிச்சு நிருபிச்சு

துக்கிச் ஜாடர வஹ்னி ப்றதப்தனாய்
 தல்காரணங்ஙள் பறஞ்ஞ துடங்ஙினான்

2070

பத்து நூறாயிரம் யோனிகளில் ஜனிச்சு
 எத்ற கர்மங்ஙள் அனுபவிச்சேன் அஹம்
 புத்ற தாராதி பெந்துக்கள் ஸம்பெந்தவும்
 எத்ற நூறாயிரம் கோடி கழிஞ்ஞது
 நித்யம் குடும்ப பரணைக ஸக்தனாய்
 வித்தம் அன்யாயமாய் ஆர்ஜ்ஜிச்சிது அதன்வஹம்
 விஷ்ணு ஸ்மரணயும் செய்து கொண்டீல ஞான்
 க்றுஷ்ண க்றுஷ்ணேதி ஜெபிச்சீல ஓரிக்கலும்
 தல்பலம் எல்லாம் அனுபவிச்சீடுந்நிது

இப்போள் இவிடெக் கிடந்நு ஞானிங்ஙனெ

2080

கெர்ப்ப பாத்றத்தில் நிந்நு எந்நு பாஹ்யஸ்தலே
 கெல்போடு எனிக்கு புறப்பெட்டு கொள்ளாவு
 துஷ்கர்மம் ஒந்நுமே செய்யுந்நது இல்ல ஞான்
 ஸல்கர்ம ஜாலங்ஙள் செய்யுந்நதேயுள்ளு
 நாராயண ஸ்வாமி தன்னெ யொழிஞ்ஞ
 மற்றாரெயும் பூஜிக்கயில்ல ஞான் எந்நுமே
 இத்யாதி சிந்திச்சு சிந்திச்சு ஜீவனும்
 பக்த்யா பகவல் ஸ்துதி துடங்ஙீடினான்

பத்து மாஸம் திகயும் விதௌ பூதலே
 சித்த தாபேன பிறக்கும் விதிவசால் 2090
 ஸூதி வாதத்தின் பெலத்தினால் ஜீவனும்
 ஜாதனாம் யோனிரந்த்றேண பீடான்விதம்
 பால்யமானோபி மாதா பிதாக்கன்மாரால்
 பால்யாதி துக்கங்ஙங் எந்து சொல்லாவதும்
 யௌவன துக்கவும் வார்த்தக்ய துக்கவும்
 ஸர்வவும் ஓர்த்தோளம் ஏதும் பொறா ஸகே!
 நின்னால் அனுபூதமாயுள்ளது எந்தினு
 வர்ணிச்ச ஞான் பறயுந்நு வ்றுதா பெலால்
 தேஹோஹம் எந்நுள்ள பாவனயா மஹா
 மோஹேன ஸௌக்ய துக்கங்ஙங் உண்டாகுந்நு 2100
 கெர்ப வாஸாதி துக்கங்ஙங் ஜந்து வர்க்கோ-
 உத்பவ நாசவும் தேஹமுலம் ஸகே!
 ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மாத்தமக தேஹத்வயால் பரம்
 மேலேயிரிப்பது ஆத்மாபரன் கேவலன்
 தேஹாதிகளில் மம த்வம் உபேக்ஷிச்ச
 மோஹம் அகந்நு ஆத்மஜ்ஞானியாய் வாழ்க நீ
 சுத்தம் ஸதா சாந்தம் ஆத்மானம் அவ்யயம்
 புத்தம் பரப்ரம்மம் ஆனந்தம் அத்வயம்
 ஸத்யம் ஸனாதனம் நித்யம் நிருபமம்
 தத்வம் ஏகம் பரம் நிர்குணம் நிஷ்களம் 2110
 ஸச்சின்மயம் ஸகளாத்மகம் ஈஸ்வரம்
 அச்சுதம் ஸர்வ ஜகன்மயம் சாச்வதம்
 மாயா வினீர்முத்தம் எந்நறியுந்நேரம்
 மாயா விமோஹம் அகலும் எல்லாவனும்
 ப்றாரப்த கர்ம்ம வேகானுரூபம் புவி
 பாரம் ஆர்த்தாத்மனா வாழுக நீ ஸகே!
 மற்றொரு உபதேசவும் பறயாம் தவ
 செற்று துக்கம் மனக்காம்பில் உண்டாகொலா
 த்றேதாயுகே வந்நு நாராயணன் புவி
 ஜாதனாயீடும் தசரத புத்தனாய் 2120

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

நக்தஞ்சரேந்த்ரனெ நிக்ரஹிச்சன்போடு
 பக்த ஜனத்தினு முக்தி வருத்துவான்
 தண்டகாரண்யத்தில் வாழும் விதௌ பெலால்
 சண்டனாயுள்ள தசாஸ்யனாம் ராவணன்
 புண்டரீகோத் பூதயாகிய ஸீதயெ
 பண்டிதன்மாராய ராம ஸௌமித்திகள்
 வேர்பெட்டிரிகுந்ந நேரத்து வந்நு தன்
 ஆபத்தினாய் கட்டுகொண்டுபோம் மாயயா
 லெங்கயில் கொண்டு வச்சீடும் தசாந்தரே
 பங்கஜலோசனயெத் திரஞ்ஞீடுவான் 2130
 மர்க்கட ராஜ நியோகால் கபிகுலம்
 தக்ஷிணவாரிதி தீரதேசே வரும்
 தத்ற ஸமாகெமம் நின்னோடு வானரார்க்கு
 எத்துமொரு நிமித்தேன நிஸ்ஸம்சயம்
 எந்நால் அவரோடு சொல்லி கொடுக்க நீ
 தன்வங்கி வாழுந்ந தேசம் தயாவசால்
 அப்போள் நினக்கு பக்ஷங்ஙள் நவங்ஙளாய்
 உத்பவிச்சீடும் அதினில்ல ஸம்சயம்
 என்னெப் பறஞ்ஞு போதிப்பிச்சிது இங்ஙனெ
 முன்னம் நிசாகரனாய மஹாமுனி 2140
 வந்நது காண்மின் சிறகுகள் புத்தனாய்
 எந்நே விசித்றமே நந்நு நந்நு எத்றயும்
 உத்தம தாபஸன்மாருடெ வாக்யவும்
 ஸத்யம் அல்லாதெ வரிகயில்ல ஒந்நுமே
 ஸ்ரீராம தேவ கதாம்றுத மாஹாத்ம்யம்
 ஆராலும் ஓர்த்தால் அறியாவதல்லேதும்
 ராமநாமம்றுதத்தினு ஸமானமாய்
 மாமகே மானஸே மற்று தோந்நீலஹோ!
 நல்லது மேன்மேல் வரேணமே நிங்ஙளர்க்கு
 கல்யாண காத்தியெக் கண்டு கிட்டேணமே 2150
 நந்நாய் அதி ப்றயத்னம் செய்கில் அர்ணவம்
 இந்நு தன்னே கடக்காய் வரும் நிர்ணயம்

ஸ்ரீராம நாம ஸ்ம்றுதி கொண்டு ஸம்ஸார
வாராந் நிதியெக் கடக்குந்நிது ஏவரும்
ராம பார்ய ஆலோகனார்த்தமாய் போகுந்ந
ராம பக்தன்மாராம் நிங்ஙள்க்கு ஓரிக்கலும்
ஸாகரத்தெ கடந்நீடுவான் ஏதுமொரு
ஆகுலம் உண்டாகயில்லொரு ஜாதியும்
எந்நு பறஞ்ஞ பறந்நு மறஞ்ஞிது
அத்யுன்னதனாய ஸம்பாதி விஹாயஸா

2160

ஸமுத்ர லெங்கனத்தினு கபிகளுடெ ஆலோசன

பின்னெ கபிவரன்மார் கௌதுகத்தோடும்
அன்யோன்யம் ஆசு பறஞ்ஞ துடங்நினார்
“உக்ரம் மஹா நக்ற சக்ற பயங்கரம்
அக்ரே ஸமுத்ரம் ஆலோக்ய கபிகுலம்
எங்ஙனெ நாம் இதின்னெக் கடக்குந்நவாறு
எங்ஙம் மறுகர காண்மானும் இல்லல்லோ
ஆவதல்லாத்தது சிந்திச்சு கேதிச்சு
சாவதின்னு எந்நு அவகாசம் கபிகளே!”
சக்ற தனய தனுஜனாம் அங்கதன்
மார்க்கட நாயகன்மாரோடு சொல்லினான்
“எத்யும் வேக பெலமுள்ள சூரன்மார்
சக்தியும் விக்றமவும் பாரமுண்டல்லோ
நிங்ஙள் எல்லாவர்க்கும் எந்நால் இவரில்
வச்சிங்ங வந்நு என்னோடு ஒருத்தன் பறயணம்
ஞான் இதினாள் எந்நு அவனல்லோ நம்முடெ
ப்றாணனெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளுந்நதும் த்றுடம்
ஸுக்ரீவ ராம ஸௌமித்ரிகள்க்கும் பெஹு-
வ்யக்ரம் களஞ்ஞ ரக்ஷிக்குந்நதும் அவன்”
அங்கதன் இங்ஙனெ சொந்நது கேட்டவர்
தங்ஙளில் தங்ஙளில் நோக்கினார் ஏவரும்

2170

2180

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஒன்றும் பறஞ்ஞீல ஒருத்தரும் அங்கதன்
பின்னெயும் வானரன்மாரோடு சொல்லினான்:

“சித்தே நிருபிச்சு நிங்ஙளுடெ பெலம்
பற்றயேகம் உச்யதாம் உத்யோக பூர்வகம்”

சாடாம் எனிக்கு தசயோஜனவழி

சாடாம் இருபது எனிக்கு எந்நொரு கபி

முப்பது சாடாம் எனிக்கு எந்நபரனும்

அப்படி நால்ப்பதாம் எந்நு மற்றேவனும்

அன்பதறுபது எழுபது மாமெந்நும்

எண்பது சாடாம் எனிக்கு எந்நொருவனும்

2190

தொண்ணூறு சாடுவான் தண்டமில்லேகன்

எந்நர்ணவமோ நூறு யோஜனயுண்டல்லோ

“இக்கண்ட நம்மிலார்க்கும் கடக்காவதல்ல

இக்கடல் மார்க்கடவீரரே ! நிர்ணயம்

முன்னம் த்றிவிக்கரமனு முந்நு லோகங்ஙளும்

சன்னனாய் முந்நடியாய் அளக்கும் விதௌ

யௌவனகாலே பெரும்பறயும் கொட்டி

முவேழு வட்டம் வலத்து வச்சீடினேன்

வார்த்தக்ய க்ரஸ்தனாயேன் இதானீம்

லெவணாபதி கடப்பானுமில்ல வேகம் மம

2200

ஞான் இருபத்தொந்நு வட்டம் ப்றதகூழினம்

தானவாரிக்கு செய்தேன் தசமாத்றயா

கால ஸ்வருபனாம் ஈஸ்வரன் தன்னுடெ

லீலகள் ஓர்த்தோளம் அப்புதம் எத்றயும்”

இத்தம் அஜாத்மஜன் சொந்நது கேட்டதினு

உத்தரம் வ்றுத்தாரி பெளத்தறனும் சொல்லினான்;

“அங்ஙோட்டு சாடாம் எனிகெந்நு நிர்ணயம்

இங்ஙோட்டு போருவான் தண்டமுண்டாகிலாம்

ஸாமர்த்யமில்ல மற்றார்க்கும் எந்நாகிலும்

ஸாமர்த்தயம் உண்டு பவான் இதினெங்கிலும்

2210

ப்றுத்ய ஜனங்ஙள் அயய்க்கயில்ல எந்நுமே

ப்றுத்யரில் ஏகன் உண்டாம் எந்நதே வரு

ஆர்க்குமேயில்ல ஸாமர்த்யம் அனசனம்
 தீக்ஷிச்ச தன்னே மரிக்க நல்லாவயம்”
 தாரேயன் ஏவம் பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 ஸாரஸ ஸம்பவ நந்தனன் சொல்லினான்:
 “எந்து ஜகல்ப்ராண நந்தனன் இங்ஙனெ
 சிந்திச்சிரிக்குந்நது ஏதும் பறயாதெ
 குண்டனாய் தன்னெயிருந்நு களகயோ?
 கண்டல நின்னெ ஒழிஞ்ஞு மற்றாரெயும்
 தாக்ஷாயணீ கெர்ப பாத்றஸ்தனாயொரு
 ஸாக்ஷால் மஹாதேவ பீஜமல்லோ பவான்
 பின்னெ வாதாத்மஜன் ஆகயுமுண்டவன்
 தன்னோடு துல்யன் பெலவேகம் ஓர்க்கிலோ
 கேஸரியெக் கொந்நு தாபம் களஞ்ஞொரு
 கேஸரியாகிய வானர நாதனு

2220

புத்றனாய் அஞ்ஜன பெற்றுளவாயொரு
 ஸத்வ குண ப்றதானன் பவான் கேவலம்
 அஞ்ஜனா கெர்பாச்சுதனாய் அவனியில்
 அஞ்ஜஸா ஜாதனாய் வீணநேரம் பவான்
 அஞ்ஞாறு யோஜன மேல்ப்போட்டு சாடியதும்
 ஞான் அறிஞ்ஞிரிக்குந்நிது மானஸே
 சண்ட கிரணன் உதிச்ச பொங்ஙந்நேரம்
 மண்டலம் தன்னெத்துடுத்துடெக் கண்டு நீ
 பக்வம் எந்நோர்த்து பக்ஷிப்பான் அடுக்கயால்
 சக்றனுடெ வஜ்றம் ஏற்று பதிச்சதும்
 துக்கிச்ச மாருதன் நின்னெயும் கொண்டுபோய்
 புக்கிது பாதாளம் அப்போள் த்றிமூர்த்திகள்
 முப்பத்து முக்கோடி வானவர் தன்னோடும்
 உல்பல ஸம்பவ புத்ற வர்க்கத்தொடும்
 ப்றத்யக்ஷராய் வந்நு அனுக்ரஹிச்சீடினார்.
 ம்றுத்யுவரா லோகநாசம் வரும்பொழும்
 கல்ப்பாந்த காலத்துமில்ல ம்றுதியெந்நு
 கல்பிச்சதினு இளக்கம் வரா நிர்ணயம்

2230

2240

ஆம்னாய ஸாரார்த்த மூர்த்திகள் சொல்லினார்
நாம்னா ஹனுமான் இவன் எந்நு ஸாதரம்
வஜ்றம் ஹனுவிங்கல் ஏற்று முறிகயால்
அச்சரித்தறங்ஙன் மறந்நிதோ மானஸே
நிங்கய்யில் அல்லயோ தந்நது ராகவன்
அங்குலீயம் அதும் எந்தினு எந்நோர்க்க நீ
த்வத்பெல வீர்யவேகங்ஙன் வர்ணிப்பதின்
இப்பறஞ்சத்திங்கல் ஆர்க்குமாம் அல்லெடோ”

2250

இத்தம் விதிஸுதன் சொந்த நேரம் வாயு-
புத்தறனும் உத்தாய ஸத்வரம் ப்றீதனாய்
ப்ரம்மாண்டம் ஆசு குலுங்ஙமாறு ஒந்நவன்
ஸம்மதால் ஸிம்ஹநாதம் செய்தருளினான்
வாமன மூர்த்தியெப் போலெ வளர்ந்நவன்
பூமிதராகாரனாய் நிந்நு சொல்லினான்
“லெங்கனம் செய்து ஸமுத்ரத்தெயும் பின்னெ

லெங்காபுரத்தெயும் பஸ்மமாக்கி கூணால்
ராவணனெக் குலத்தோடும் ஒடுக்கி ஞான்
தேவியேயும் கொண்டு போருவன் எந்நுமே
அல்லாய்கிலோ தசகண்டனெ பெந்திச்சு
மெல்லவே வாமகரத்தில் எடுத்துடன்
கூடத்தறயத்தோடு லெங்கா புரத்தெயும்
கூடெ வலத்து கரத்திலாக்கி கொண்டு
ராமாந்திகே வச்சு கை தொழுதீடுவன்
ராமாங்குலீயம் என் கையிலுண்டு ஆகயால்”
மாருதி வாக்கு கேட்டோரு விதிஸுதன்

2260

ஆருட கௌதுகம் சொல்லினான் பின்னெயும்:

2270

“தேவியெ கண்டு விரவில் வரிக நீ
ராவணனோடு எதிர்த்தீடுவான் பின்னெயாம்
நிக்ரஹிச்சீடும் தசாஸ்யனெ ராகவன்
விக்றமம் காட்டுவான் அந்நேரமாம் அல்லோ
புஷ்கர மார்க்கேண போகும் நினக்கொரு
விக்னம் வராய்க கல்யாணம் பவிக்கதே

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மாருத தேவனும் உண்டரிகே தவ
 ஸ்ரீராம கார்யார்த்தம் ஆயல்லோ போகுந்நு”
 ஆசீர்வசனவும் செய்து கபிகுலம்
 ஆசு போகெந்நு விதிச்சோர் அனந்தரம்
 வேகேனபோய் மஹேந்த்ரத்தின் முகளேறி
 நாகாரியெப் போலெ நிந்நு விளங்வினான்

2280

இத்தம் பறஞ்ஞறியிச்சோரு தத்தயும்
 பெத்த மோதத்தோடு இருந்நிது அக்காலமே.

2284

இத்யத்யாத்ம ராமாயணே உமா மகேஸ்வர
 ஸம்வாதே கிஷ்கிந்தா காண்டம் ஸமாப்தம்.

ஸுந்தர காண்டம்

ஸகல சுக குல விமல திலகித களேபரே!
ஸாரஸ்ய ப்யூஷ ஸார ஸர்வஸ்வமே
கதய மம கதய மம கதகள் அதி ஸாதரம்
காகுல்ஸ்த லீலகள் கேட்டால் மதி வரா
கிளிமகளொடு அதி ஸரஸம் இதி ரகு குலாதிபன்
கீர்த்தி கேட்டிடுவான் சோதிச்சு அனந்தரம்
களமொழியும் அழகினொடு தொழுது சொல்லீடினாள்
காருண்யமூர்த்தியெ சிந்திச்சு மானஸே
ஹிமசிகரி ஸுதயொடு சிரிச்சு கெங்காதரன்
எங்கிலோ கேட்டு கொள்க எந்நருளி செய்து

10

ஸமுத்ர லெங்கனம்

லவண ஜலநிதி சதக யோஜனா விஸ்த்ருதம்
லெங்கிச்சு லெங்கயில் செல்லுவான் மாருதி
மனுஜ பரிவ்றுட சரண நளின யுகளம் முதா
மானஸே சிந்திச்சு உறபிச்சு நிச்சலம்
கபிவரரோடு அமிதபல ஸஹிதம் உரசெய்திது
“கண்டு கொள்வின் நிங்ஙனெங்கில் எல்லாவரும்
மம ஜனக ஸத்ருசன் அஹம் அதி சபலம் அம்பரே
மானேன போகுந்நிதாசரே சாலயே
அஜ தனய தனய சர ஸமம் அதிக ஸாஹஸால்
அத்யைவ பச்யாமி ராம பத்னீமஹம்
அகில ஜகத் அதிபனொடு விரவொடு அறியிப்பன்
இங்ஙத்ய க்ருதார்த்தன் ஆயேன் க்ருதார்த்தோஸ்மயஹம்
ப்றணத ஜன பெஹு ஜனன மரண ஹர நாமகம்
ப்றாண ப்றயாண காலே நிருபிப்பவன்
ஜனி மரண ஜலநிதியை விரவொடு கடக்கும்
அஜ்ஜன்மனா கிம் புனஸ்தஸ்ய தூதோஸ்மயஹம்
ததனு மம ஹ்ருதி ஸபதி ரகுபதிரனாரதம்

20

தஸ்யாங்குலீயவுமுண்டு சிரஸி மே
 கிம்பி நஹி பயமுததி ஸபதி தரிதும் நிங்ஙள்
 கீசப்றவரே! கேதியாய்கேதுமே”
 இதி பவன தனயன் உரசெய்து வாலும் நிஜம்
 ஏற்றமுயர்த்தி பரத்தி கரங்ஙளும்
 அதிவிபுல கௌ தலவும் ஆர்ஜ்ஜவமாக்கி நிந்நு
 ஆகுஞ்சிதாங்க்றியாய் ஊர்த்வ நயனனாய்
 தச வதனபுரியில் நிஜ ஹ்றுதயவும் உறப்பிச்சு
 தக்ஷிண திக்கும் ஆலோக்ய சாமடினான்

30

மார்க்க விக்னம்

பதக பதிரிவ பவனஸுதன் அத விஹாயஸா
 பாணு பிம்பாபயா போகும் தசாந்தரே
 அமர ஸமுதயம் அனில தனய பெலவேகங்ஙள்
 ஆலோக்ய சொந்நார் பரீக்ஷணார்த்தம் ததா
 ஸுரஸயொடு பவனஸுத ஸுககெதி முடக்குவான்
 தூர்ணம் நடந்நிது நாக ஜனனியும்
 த்வரிதம் அனிலஜ மதிபெலங்ஙள் அறிஞ்ஞதி
 ஸலிக்ஷம த்றுசா வரிகெந்நது கேட்டவள்
 கெகனபதி பவனஸுத ஜவகெதி முடக்குவான்
 கெர்வேண செந்நு தத்ஸன்னிதௌ மேவினாள்
 கடினதரம் அலறியவள் அவனொடு உர செய்திது
 “கண்மலயோ பவான் என்னெக் கபிவர!
 பயரஹிதம் இதுவழி நடக்குந்நவர்களே
 பக்ஷிப்பதின்னுமாம் கல்பிச்சது ஈஸ்வரன்
 விதி விஹிதம் அசனமிது நூனமத்ய த்வயா
 வீரா! விசப்பெனிக்கு ஏற்றமுண்டோர்க்க நீ
 மம வதன குஹரம் அதில் விரவினொடு பூக நீ
 மற்றொந்நும் ஓர்த்து காலம் களயாய்கெடோ!”
 ஸரஸமிதி ரபஸதரம் அதனு ஸுரஸாகிரம்
 ஸாஹஸால் கேட்டு அனிலாத்மஜன் சொல்லினான்:

40

50

“அஹம் அகில ஜகத் அதிபன் அமர குரு சாஸனாஸ்
 ஆசு ஸீதான்வேஷணத்தின்னு போகுந்நு
 அவளெ நிசிச்சரபுரியில் விரவினொடு செந்நு
 கண்டத்ய வ ஸ்வோ வா வருந்நதுமுண்டு ஞான் 60
 ஜனக நரபதி துஹிற்று சரிதம் அகிலம் த்ருதம்
 செந்நு ரகுபதியோடு அறியிச்சு ஞான்
 தவ வதன குஹரம் அதில் அபகெத பயாகுலம்
 தால்பர்யம் உள்கொண்டு வந்நு புக்கீடுவன்
 அந்றுதம் அக தளிரில் ஒரு பொழுதும் அறிவீலஹம்
 ஆசு மார்க்கம் தேஹி தேவீ நமோஸ்துதே”
 ததனு கபிகுலவரனொடு அவளும் உரசெய்திது
 “தாஹவும் கூஷத்தும் பொறுக்கருது ஏதுமே
 “மனஸி தவ ஸுத்ருடம் இதி யதி ஸபதி ஸாதரம்
 வா பிளர்ந்நீடு” எந்நு மாருதி சொல்லினான் 70
 அதி விபுலம் உடலுமொரு யோஜனாயாமமாய்
 ஆசுக நந்தனன் நிந்நது கண்டவள்
 அதில் அதிக தர வதன விவரமொடு அனாகுலம்
 அத்புதமாய் அஞ்சு யோஜனா விஸ்த்ருதம்
 பவன தனயனும் அதினு ஜெடிதி தச யோஜன
 பரிமிதி கலர்ந்நு காணாயோர் அனந்தரம்
 நிஜமனஸி குரு குதுகமொடு ஸுரஸ்யும் ததா
 நிந்நாள் இருபது யோஜன வாயுமாய்
 முக குஹரம் அதி விபுலம் இதி கருதி மாருதி
 முப்பது யோஜன வண்ணமாய் மேவினான் 80
 அலம் அலம் இது அயம் அமலனருது ஜயமார்க்குமென்
 அன்பது யோஜன வா பிளர்ந்நீடினாள்
 அது பொழுது பவன ஸுதன் அதி க்றுச சரீரனாய்
 அங்குஷ்ட துல்யனாய் உள்புக்கருளினான்
 ததனு லெகுதரம் அவனுமுருதர தபோ பெலால்
 தத்ற புறத்து புறப்பெட்டு சொல்லினான்:
 “ஸ்ருணு ஸுமுகி! ஸுரஸுகபரே! ஸுரஸே! சுபே!
 சுத்தே புஜங்கமாதாவே! நமோஸ்துதே

சரணமிஹ ச்சரண ஸரஸிஜ யுகளமேவ தே
சாந்தே சரண்யே! நமஸ்தே நமோஸ்துதே!
ப்ளவக பரிவ்றுட வசன நிசமன தசாந்தரே
போர்த்தும் சிரிச்சு பறஞ்ஞ ஸுரஸயும்:

90

“வரிக தவ ஜயமதி ஸுகேன போய் செந்நு நீ
வல்லபா வ்றுத்தாந்தம் உள்ள வண்ணம் முதா
ரகுபதியோடு அகிலம் அறியிக்க தல்க்கோபேன
ரகோஷா கெணத்தெயும் ஒக்கெ ஒடுக்கணம்
அறிவதினு தவ பெல விவேக வேகாதிகள்
ஆதிதேயன்மார் அயச்சு வந்நேன் அஹம்”
நிஜ சரிதம் அகிலம் அவள் அவனோடு அறியிச்சு
போய் நிர்ஜ்ஜர லோகம் கெமிச்சாள் ஸுரஸயும்
பவன ஸுதன் அத கெகெனபதி கருட துல்யனாய்
பாஞ்ஞ பாரா வாரம்தே கெமிக்கும் போள்
ஜலநிதியும் அசலவரனோடு சொல்லீடினான்
செந்நு நீ ஸல்கரிக்கேணம் கபீந்த்ரனெ
ஸகர நரபதி தனயரென்னெ வளர்க்கயால்
ஸாகரம் எந்நு சொல்லுந்நு இதெல்லாவரும்
ததபிஜன பவனறிக ராமன் திருவடி
தஸ்ய கார்யார்த்தமாய் போகுந்நதும் இவன்
இடயிலொரு பதனம் அவனில்ல தல்காரணால்
இச்சயா பொங்நித் தளர்ச்ச தீர்த்தீடணம்
மணி கனகமயன் அமலனாய மைனாகவும்
மானுஷ வேஷம் தரிச்சு சொல்லீடினான்:
“ஹிம சிகரி தனயன் அஹமறிக கபிவீர! நீ
என் மேலிருந்நு தளர்ச்சயும் தீர்க்கடோ!
ஸலில நிதி ஸரபஸம் அயக்கயால் வந்நு ஞான்
ஸாதவும் தாஹவும் தீர்த்து பொய் கொள்கெடோ!
அம்ருத ஸம ஜலவும் அதி மதுர மது பூரவும்
ஆர்த்ரபக்வங்ஙளும் பக்ஷிச்சு கொள்க நீ”
“அலம் அலம் இதருதருது ராம கார்யார்த்தமாய்
ஆசு போகும் விதெள பார்க்கருது எங்ஙுமே

100

110

120

பெருவழியில் அசன சயனங்ஙன் செய்கெந்நதும்
 பேர்த்து மற்றொந்நு பாவிக்கயெந்நுள்ளதும்
 அனுச்சிதம் இதறிக ரகு குல திலக கார்யங்ஙன்
 அன்போடு ஸாதிச்சு ஒழிஞ்ஞருது ஒந்நுமே
 விகத பயம் இனி விரவொடு இந்நு ஞான் போகுந்நு
 பெந்நு ஸல்காரம் பரிக்ரஹிச்சேன் அஹம்
 பவன ஸுதன் இவயும் உரசெய்து தன் கைகளால்
 பர்வதாதீஸ்வரனெ தலோமடினான்

புனர் அவனும் அனில ஸமம் உழறி நடகொண்டிது

புண்ய ஜனேந்தரபுரம் ப்றதி ஸம்ப்ரமால்

130

ததனு ஜலநிதியில் அதி கெபீர தேசாலயே

ஸந்ததம் வானெழும் சாயா க்ரஹணியும்

ஸரித்திபன் உபரி பரிச்சோடு போகுந்நவன்

தன் நிழல் ஆசு பிடிச்சு நிர்ந்தீடினான்

அதுபொழுது மமகெதி முடக்கியது ஆரெந்நது

அந்தரா பார்த்து கீழ்போட்டு நோக்கீடினான்

அதி விபுலதர பய கராங்கியெக் கண்டளவு

அங்க்றி பாதேன கொந்நீடினான் தலக்ஷணே

நிழல் அதுபிடிச்சு நிர்ந்திக்கொந்நு தின்னுந்ந

நீசயாம் ஸிம்ஹிகயெ கொந்நு அனந்தரம்

140

தச வதனபுரியில் விரவொடு போயீடுவான்

தக்ஷிண திக்கு நோக்கிக் குதிச்சீடினான்

சரம கிரி சிரஸி ரவியும் ப்றவேசிச்சிது

சாருலங்கா கோபுராக்கே கபீந்த்ரனும்

தச வதன நகரம் அதி விமல விபுலஸ்தலம்

தக்ஷிண வாரிதி மத்யே மனோஹரம்

பெஹூல பல குஸும தளயுத விடபி ஸங்குலம்

வல்லீ குலாவ்றுதம் பக்ஷி ம்றுகான்விதம்

மணி கனக மயம் அமரபுர ஸத்ருசம் அம்புதி

மத்யே த்றிகூடாச்சலோபரி மாருதி

150

கமலமகள் சரிதம் அறிவதினு செந்நன்போடு

கண்டிது லெங்கா நகரம் நிருபமம்



லெங்கா லக்ஷ்மியும் ஹனுமானும்

ஸுந்தர காண்டம்

கனக விரசிதம் அதில் கிடங்ஙும் பலதரம்
 கண்டு கடப்பான் பணியெந்நு மானஸே
 பரவசதயொடு ஜெடிதி பலவழி நிருபிச்சு
 பத்மனாபன் தன்னெ த்யானிச்சு மேவினான்
 நிசி தமஸி நிசிச்சரபுரே க்ருசருபனாய்
 நிர்ஜனதேசே கடப்பன் எந்நோர்த்தவன்
 நிஜமனஸி நிசி சர குலாரியெ த்யானிச்சு
 நிர்ஜ்ஜர வைரிபுரம் கெமிச்சீடினான்
 ப்றக்றுதி சபலனும் அதிக சபலம் அசலம் மஹல்-
 ப்றாகாரவும் முறிச்சாகாரவும் மறச்சு
 அவனிமகள் அடிமலரும் அகதளிரில் ஓர்த்து
 கொண்டு அஞ்ஜனா நந்தனன் அஞ்ஜஸா நிர்பயம்

160

லெங்கா லக்ஷ்மீ மோக்ஷம்

உடல் கடுகினொடு ஸமம் இடத்துகால் மும்பில் வச்சு
 உள்ளில் கடப்பான் துடங்ஙும் தசாந்தரே
 கடினதரம் அலறியொரு ரஜனிச்சரி வேஷமாய்
 காணாயிதாசு லெங்கா ஸ்ரியெயும் ததா
 “இவிடெ வருவதினு பறகெந்து மூலம் பவான்
 ஏகனாய் சோரனோ சொல்லு நின் வாஞ்சிதம்
 அஸுரஸுர நர பசு ம்றுகாதி ஜந்துக்கள்
 மற்றார்க்குமே வந்நு கூடா ஞானறியாதெ
 இதி பருஷ வசனமொடு அணஞ்ஞ தாடிச்சிது
 ஒந்நேற ரோஷேண தாடிச்சு கபீந்த்ரனும்
 ரகு குலஜ வர ஸச்சிவ வாம முஷ்டி ப்ரஹாரேண
 பதிச்சு வமிச்சிது சோரயும்.”

170

கபிவரனொடு அவளும் எழுந்நேற்று சொல்லீடினாள்
 “கண்டேனெடோ தவ பாஹுபெலம் ஸகே!
 விதி விஹிதமிது மம புரைவ தாதாவு தான்
 வீரா! பறஞ்ஞிது என்னோடிது முன்னமே
 ஸகல ஜகத் அதிபதி ஸனாதனன் மாதவன்

180

ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு மூர்த்தி நாராயணன்
 கமல தள நயனன் அவனியில் அவதரிக்கும்
 உள்காருண்யமோடு அஷ்ட விம்சதி பர்யயே
 தசரத ந்ருபதி தனயனாய் மம ப்றார்த்தனால்
 த்றேதாயுகே தர்ம்ம தேவ ரக்ஷார்த்தமாய்
 ஜனக ந்ருபவரனு மகளாய் நிஜமாயயும்
 ஜாதயாம் பங்க்திமுக வினாசத்தினாய்
 ஸரஸிருஹ நயனன் அடவியில் அத தபஸ்ஸினாய்
 ஸப்ராத்ரு பார்யனாய் வாழும் தசாந்தரே

190

தசவதனன் அவனி மகளெயும் அபஹரிச்சுடன்
 தக்ஷிண வாரிதி புக்கிரிக்குந்ந நாள்
 ஸபதி ரகுவரனோடு அருணஜனு ஸாச்சிவ்யவும்
 ஸம்பவிக்கும் புனஸ் ஸுக்ரீவ சாஸனாள்
 ஸகல திசி கபிகள் திரவான் நடக்குந்நதில்
 ஸன்னத்தனாய் வருமேகன் தவாந்திகே
 கலஹம் அவனோடு ஜெடிதி துடரும் அளவெத்ரயும்
 காதரயாய் வரும் நீயெந்நு நிர்ணயம்
 ரண நிபுணனோடு பவதி தாடனவும் கொண்டு
 ராமதூதன்னு நல்கேணம் அனுஜ்ஞயும்
 ஒரு கபியொடு ஒரு திவஸம் அடி ஜெடிதி கொள்கில்
 நீ ஓடி வாங்நி கொள்ளுகெந்நு விரிஞ்சனும்
 கருணயொடு கெத கபடமாய் நியோகிக்கயால்
 காத்திருந்நேன் இவிடம் பலகாலவும்
 லெகுகெதியொடு இனி ஒரிடர் ஒழிகெ நடகொள்க நீ
 லெங்கயும் நின்னால் ஜிதயாயிது இந்நெடோ!

200

நிகில நிசிசர குலபதிக்கு மரணவும்
 நிச்சயம் ஏற்றம் அடுத்து சமஞ்சிது
 பகவதனுச்சர! பவது பாக்யம் பவான் இனி
 பாராதெ செந்நு கண்டுக தேவியெ
 த்ரிதச குலரிபு தசமுகாந்த புரவரே
 திவ்ய லீலாவனே பாதப ஸங்குலே
 நவகுஸும பலஸஹித விடபியுத சிங்சபா

210

நாம வ்றுசுஷத்தின் சுவட்டில் அதி சுச்சா
 நிசி சரிகள் நடுவில் அழலொடு மருவீடுந்நெடோ!
 நிர்மல காத்தியாம் ஜானகி ஸந்ததம்
 த்வரிதமவள் சரிதமுடன் அவனொடறியிக்க
 போய் அம்புதியும் கடந்நம்பராந்தே பவான்
 அகில ஜகத் அதிபதி ரசுத்தமன் பாதுமாம்
 அஸ்துதே ஸ்வஸ்திர் அத்யுத்த மோத்தம் ஸமே!
 லெகு மதுர வசனமிதி சொல்லி மறஞ்ஞிது
 லெங்கயில் நிந்நு வாங்ங் மலர் மங்கயும்

220

ஸீதா தர்சனம்

உதக நிதி நடுவில் மருவும் த்றிகூடாத்திரிமேல்
 உல்லங்கிதேப்தெள பவனாத்ம ஜன்மனா
 ஜனக நரபதி வரமகள்க்கும் தசாஸ்யனும்
 செம்மே விறச்சிது வாமபாகம் துலோம்
 ஜனக நரபதி துஹித்து வரனு தசுஷாங்கவும்
 ஜாதன் எந்நாகில் வரும் ஸுக துக்கவும்
 ததனு கபி குலபதி கடந்நிது லெங்கயில்
 தானதிஸுஷ்ம சரீரனாய் ராத்தியில்

230

உதித ரவிகிரண ருச்சி பூண்டொரு லெங்கயில்
 ஒக்கெ திரஞ்ஞான் ஒரேடம் ஒழியாதே
 தசவதன மணி நிலயம் ஆயிரிக்கும் மம
 தேவியிரிப்பேடம் எந்நோர்த்து மாருதி
 கனக மணி நிகர விரசித புரியில் எங்ஙுமே
 காணாஞ்ஞு லெங்கா வசனம் ஓர்த்தீடினான்
 உடமயொடும் அஸுரபுரி கனிவினொடு சொல்லியோர்
 உத்யானதேசே திரஞ்ஞு துடங்ஙினான்
 உபவனவும் அம்றுத ஸம ஸலில யுத வாபியும்
 உத்துங்க ஸௌதங்ஙளும் கோபுரங்ஙளும்
 ஸஹஜ ஸுத ஸச்சிவ பெலபதிகள் பவனங்ஙளும்
 ஸௌவர்ண ஸாலத்வஜ பதாகங்ஙளும்

240

தச வதன மணிபவன சோப காணும் விதௌ
 திக்பால மந்திரம் திக்றுதமாய் வரும்
 கனக மணி ரச்சித பவனங்ஙளில் எங்ஙுமே
 காணாஞ்ஞ பின்னெயும் நீளே நோக்கும் விதௌ
 குஸும சய ஸுரபியொடு பவனன் அதி கூடமாய்
 கூடெத்தடஞ்ஞ கூட்டிகொண்டு போயுடன்
 உபவனவும் உருதர தரு ப்றவரங்ஙளும்
 உன்னதமாயுள்ள சிங்ஸபா வ்றுகூவும்

250

அதி நிகடம் அகில ஜகதீஸ்வரி தன்னெயும்
 ஆசுகன் ஆசு காட்டிக் கொடுத்தீடினான்
 மலின தர சிகுர வஸனம் பூண்டு தீனயாய்
 மைதிலி தான் க்றுச காத்திரியாய் எத்தையும்
 பய விவசம் அவனியில் உருண்டும் ஸதாஹ்றுதி
 பர்த்தாவு தன்னெ நினச்சு நினச்சலம்
 நயனஜலம் அனவரதம் ஒழுகி ஒழுகிப் பதி-
 நாமத்தெ ராம ராமேதி ஜெபிக்கயும்

நிசி சரிகள் நடுவில் அழலொடு மருவும் ஈஸ்வரி

நித்ய ஸ்வருபினியெக் கண்டு மாருதி

260

விடபி வர சிரஸி நிபிடச்சத அந்தர்கெதன்

விஸ்மயம் பூண்டு மறஞ்ஞருந்நீடினான்

திவஸ கர குலபதி ரகூத்தமன் தன்னுடெ

தேவியாம் ஸீதயெக்கண்டு கபிவரன்

கமலமகள் அகில ஜகதீஸ்வரி தன்னுடல்

“கண்டேன் க்றுதார்த்தோஸ்மயஹம் க்ருதார்த்தோஸ்மயஹம்

திவஸ கர குலபதி ரகூத்தமன் கார்யவும்

தீனத யென்னியே ஸாதிச்சிதிந்நு ஞான்

ராவணன்றெ புறப்பாடு

இதிபலவும் அக தளிரில் ஓர்த்த கபிவரன்

இத்திரி நேரம் இரிக்கும் தசாந்தரே

270

அஸுரகுலவர நிலயனத்தின் புறத்து

நிந்நாச சில கோஷ சப்தங்ஙன் கேள்க்காயி
 கிமித மிதி ஸபதி கிஸலயச்சய நிலீனனாய்
 கீடவத் தேஹம் மறச்சு மருவினான்
 விபுத குலரிபு தசமுகன் வரவெத்யும்
 விஸ்மயத்தோடு கண்டு கபிகுஞ்ஜரன்
 அஸுரஸுர நிசிச்சர வராங்கனா வ்றுந்தவும்
 அத்புதமாயுள்ள ஸ்றுங்கார வேஷவும்
 தசவதனன் அனவரதம் அகதளிரிலுண்டு தன்
 தேஹ நாசம் பவிக்குந்நது எந்நீஸ்வரா! 280
 ஸகல ஜகத் அதிபதி ஸனாதனன் ஸன்மயன்
 ஸாக்ஷால் முகுந்தனேயும் கண்டு கண்டு ஞான்
 நிசித தரசர சகலிதாங்கனாய் கேவலே
 நிர்மலனாய பகவல் பதாம்புஜே
 வரதன் அஜன் அமரும் அம்றுதானந்த பூர்ணமாம்
 வைகுண்ட ராஜ்யம் எனிக்கெந்நு கிட்டிந்நு
 அதினு பெத! ஸமயம் இதம் இதி மனஸி கருதி ஞான்
 அம்போஜ புத்றியெ கொண்டு போந்நீடினேன்
 அதினும் ஒரு பரிபவமொடு உழறி வந்நீலவன்
 ஆயுர் வினாச காலம் நமுக்காகெதம் 290
 சிரஸி மம லிகிதமிஹ மரண ஸமயம் த்றுடம்
 சிந்திச்சு கண்டால் அதினில்ல சஞ்சலம்
 கமலஜனும் அறியருது கருதும் அளவேதுமே
 காலஸ்வரூபனாம் ஈஸ்வரன் தன்மதம்
 ஸததம் அகதளிரில் இவ கருதி ரகுநாதனெ
 ஸ்வாத்மனா சிந்திச்சு சிந்திச்சிரிக்கவே
 கபிகள் குலவரன் அவிடெயாச செல்லும் மும்பே
 கண்டிது ராத்திரியில் ஸ்வப்னம் தசானனன்
 ரகு ஜனக திலக வசனேன ராத்றெள வரும்
 கச்சில் கபிவரன் காம ரூபான்விதன் 300
 க்றுபயொடொரு க்றுமி ஸத்றுச ஸூக்ஷ்ம சரீரனாய்
 க்றுல்ஸ்னம் புரவரம் அன்விஷ்ய நிச்சலம்
 தருநிகர வரசிரஸி வந்நிருந்நு ஆதரால்

தார்மகள் தன்னெயும் கண்டு ராமோதெந்தம்
 அகிலம் அவளொடு பெத! பறஞ்ஞடயாளவும்
 ஆசு கொடுத்துடன் ஆஸ்வஸிப்பிச்சுபோம்
 அதுபொழுதில் அவன் அறிவதின்னு ஞான் செந்நு
 கண்டாதி வளர்த்துவன் வாங்மயாஸ்த்றங்ஙளால்
 ரகுபதியொடதும் அவன் அசேஷம் அறியிச்சு
 ராமனும் இங்ஙு கோபிச்சுடனே வரும்

310

ரண சிரஸி ஸுக மரணம் அதி நிசிதமாயுள்ள
 ராமசரம் ஏற்றெனிக்கும் வரும் த்றுடம்
 பரமகெதி வருவதினு பரமொரு உபதேசமாம்
 பந்தாவிது மம பார்க்கயில்லேதுமே

ஸுர நிவஹ மதி பெலவசால் ஸத்யமாய் வரும்
 ஸ்வப்னம் சிலர்க்கு சிலகாலம் ஒக்கணம்

நிஜ மனஸி பலவும் இதி விரவொடு நிருபிச்சு

நிச்சித்ய நிற்கெமிச்சீடினான் ராவணன்

கனகமணி வலய கடகாங்கெத நூபுர

காஞ்சீமுக ஆபரணாராவம் அந்திகே

320

விவசுதர ஹ்றுதயமொடு கேட்டு நோக்கும் விதௌ

விஸ்மயம் அம்மாறு கண்டு புரோபுவி

விபுத ரிபு நிசிச்சர குலாதிபன் தன்

வரவெத்தயும் பீதயாய் வந்நிது ஸீதயும்

உரஸிஜவும் உரு துடகளால் மறச்சு ஆதிபூண்டு

உத்தமாங்கம் தாழ்த்தி வேபது காத்தியாய்

நிஜ ரமண நிருபம சரீரம் நிராகுலம்

நிர்மலம் த்யானிச்சிரிக்கும் தசாந்தரே

தசவதனன் அயுக சரபரவசதயா ஸமம்

தேவீஸம்பே தொழுதிருந்நீடினான்.

330

ராவணன்றெ இச்சாபங்கம்

அனுஸரண மதுர ரஸ வசன விபவங்ஙளால்
 ஆனந்த ரூபினியோடு சொல்லீடினான்:
 “ஸுறுணு ஸுமுகி! தவ சரண நளின தாஸோஸ்மயஹம்
 சோபன சீலே! ப்றஸீத ப்றஸீத மே
 நிகில ஜகததிபம் அஸுரேசம் ஆலோக்யமாம்
 நின்னிலே நீ மறஞ்ஞ எந்திருந்நீடுவான்
 த்வரிதம் அதி குதுகமொடும் ஒந்நு நோக்கீடுமாம்
 த்வக்கத மானஸன் எந்நறிக என்னெ நீ
 பவதி தவ ரமணமபி தசரத தனூஜனெ
 பார்த்தால் சிலர்க்கு காணாம் சிலப்போழெடோ! 340
 பல ஸமயம் அகில திசி நந்நாய் திரகிலும்
 பாக்யவதாம் அபி கண்டு கிட்டாபரம்
 ஸுமுகி! தசரத தனயனால் நினக்கேதுமே
 ஸுந்தரீ! கார்யமில்லெந்நு தரிக்க நீ
 ஒரு பொழுதும் அவனு புனரொந்நிலும் ஆச
 இல்லோர்த்தால் ஒரு குணமில்லவன் ஓமலே!
 ஸுத்ருடம் அனவரதம் உபகுஹனம் செய்கிலும்
 ஸுப்றா ஸுச்சிரம் அரிகே வஸிக்கிலும்
 தவ குண ஸமுதயம் அலிவோடு புஜிக்கிலும்
 தால்பார்யம் நின்னில் இல்ல அவனேதுமே 350
 சரணம் அவன் ஒருவரும் ஓரிக்கலும் இல்லினி
 சக்தி விஹீனன் வரிகயும் இல்லல்லோ
 கிமபி நஹி பவதி கரணீயம் பவதியால்
 கீர்த்திஹீனன் க்ருதஹனன் துலோம் நிர்ம்மமன்
 மதரஹிதன் அறியருது கருதும் அளவார்க்குமே
 மானஹீனன் ப்றியே! பண்டிதமானவான்
 நிகில வனசர நிவஹ மத்யஸ்திதன் ப்றுசம்
 நிஷ்கிஞ்சன ப்றியன் பேதஹீனாத்மகன்
 ச்வபசனும் ஓரவனி ஸுரவரனும் அவனொக்கும் 360
 இச்சவாக்களும் கோக்களும் பேதமில்லேதுமே

பவதியெயும் ஒரு சபர தருணியெயும் ஆத்மனா
 பார்த்து கண்டால் அவனில்ல பேதம் ப்றியே!
 பவதியெயும் அகதளிரில் அவனிஹ மறந்நிது
 பர்த்தாவினெப் பார்த்திருந்நது இனிமதி
 த்வயி விமுகன் அவன் அனிசமதினு நஹி
 ஸம்சயம் த்வத் தாஸ தாஸோஹம் அத்ய பஜஸ்வமாம்
 கர கெதம் ஓரமலமணி வரமுடன் உபேக்ஷிச்சு
 காசத்தெயெந்து காம்க்ஷிக்குந்நிது ஓமலே!
 ஸுர திதிஜ தனுஜ புஜகாப்ஸரோ கெந்தர்வ-
 ஸுந்தர் வர்கம் பரிச்சரிக்கும் முதா

370

நியதம் அதிபய ஸஹிதம் அமித பெஹுமானேன
 நீ மல் பரிக்ரஹமாய் மருவீடுகில்

களயருது ஸமயம் இஹ செறுது வெறுதே மம
 காந்தே! களத்தறமாய் வாழ்க நீ ஸந்ததம்
 களமொழிகள் பலருமிஹ விடுபணிகள் செய்யும்
 அக்காலனும் பேடியுண்டு என்னெ மனோஹரே!
 புருஷ குணமிஹ மனஸி கருது புருஹூதனால்
 பூஜ்யனாம் புண்யபுமான் எந்நறிகமாம்

ஸரஸம் அனுஸர ஸதயமயி தவ வசானுகம்
 ஸௌஜன்ய ஸௌபாக்ய ஸாரஸர்வஸ்வமே!

380

ஸரஸிருஹமுகி! சரண கமல பதிதோஸ்மயஹம்
 ஸந்ததம் பாஹிமாம் பாஹிமாம் பாஹிமாம்”.

விவிதமிதி தசவதனன் அனுஸரண பூர்வகம்
 வீணு தொழுது அபேக்ஷிச்சோர் அனந்தரம்
 ஜனகஜயும் அவனொடு அதினிடயிலொரு புல்க்கொடி
 ஜாதரோஷம் நுள்ளியிட்டு சொல்லீடினான்:

“ஸவித்ரு குல திலகனில் அதீவ பீத்யா பவான்
 ஸன்யாஸியாய் வந்நிருவரும் காணாதெ
 ஸபயமதி வினயமொடு சுனீவ ஹவிரத்வரே
 ஸாஹஸத்தோடு மாம் கட்டு கொண்டலயோ?

390

தசவதன! ஸுத்ருடம் அனுசிதம் இது நினய்க்க நீ
 தல்பலம் நீ தான் அனுபவிக்கும் த்ருதம்

தசரதஜ நிசித சர தலித வபுஷா பவான்
 தேஹம்வினா யமலோகம் ப்றவேசிக்கும்
 ரகு ஜனன திலகனொரு மனுஜனிதி மானஸே
 ராசுஷஸராஜ! நினக்கு தோந்நும் பெலால்
 லவண ஜலநிதியெ ரகு குல திலகன் அஸ்றமம்
 லெங்கனம் செய்யும் அதினில்ல ஸம்சயம்
 லெவஸமயமொடு நிசித விசிக பரிபாதேன
 லெங்கயும் பஸ்மம் ஆக்கீடும் அரசுஷணால்

400

ஸஹஜ ஸுத ஸச்சிவ பெலபதிகனொடு கூடவே
 ஸன்னமாம் நின்னுடெ ஸையவும் நிர்ணயம்
 அவனவன நிபுணபரன் அவனிபர நாசனன்
 அத்ய தாதாவு அபேசுஷிச்சது காரணம்
 அவதரணம் அவனிதலம் அதில் அதி தயாபரன்
 ஆசு செய்தீடினான் நின்னெ யொடுக்குவான்
 ஜனக ந்ருப வரனு மகளாய் பிறந்நேன் அஹம்
 செம்மேயதினொரு காரண பூதயாய்

அறிக தவ மனஸி புனரினி விரவினொடு

வந்நாசு மாம் கொண்டுபோம் நின்னெயும் கொந்நவன்

410

இதிமிதில ந்றுபதிமகள் பருஷ வசனங்ஙள்
 கேட்டு ஏற்றவும் க்றுத்தனாயோரு தசானனன்
 அதி சபல கரபுவி கராளம் கரவாளம்

ஆசு பூ புத்றியெ கொல்லுவான் ஓங்ஙினான்

அது பொழுதில் அதி கருணயொடு மயதனூஜயும்

ஆத்மபர்த்தாரம் பிடிச்சடக்கீடினான்

“ஒழிகொழிக தசவதன! ஸ்றுனு மம வசோ பவான்
 ஒல்லாத கார்யமோராய்க மூடப்றபோ!

த்யஜ மனுஜ தருணியெயொரு உடயவரும்

என்னியே தீனயாய் துக்கிச்சு அதீவ க்றுசாம்கியாய்

420

பதி விரஹ பரவசதயொடும் இஹ பராலயே

பார்த்து பாதிவ்றத்யம் ஆலம்ப்ய ராகவம்

பகல் இரவு நிசிசரிகள் பருஷ வசனம் கேட்டு

பாரம் வசம் கெட்டிரிக்குந்நிதும் இவள்

துரிதம் இதில் அதிகமிஹ நஹி நஹி ஸுதூர்ம்மதே !

துஷ்கீர்த்தி சேருமோ வீரபும்ஸாம் விபோ !

ஸுர தனுஜ திதிஜ புஜகாப்ஸரோ கெந்தர்வ-

ஸுந்தரீ வர்க்கம் நினக்கு வசகெதம்”

தசமுகனும் அதிக ஜளனாசு மண்டோதரீ

தாசுஷிண்ய வாக்குகள் கேட்டு ஸலஜ்ஜனாய்

430

நிசிசரிகளொடு ஸதயம் அவனும் உரசெய்திது

“நிங்ஙள் பறஞ்ஞ வசத்து வருத்துவின்

பயஜனன வசனம் அனுஸரண வசனங்ஙளும்

பாவ விகாரங்ஙள் கொண்டும் பெஹு விதம்

அவனிமகள் அகதளிர் அழிச்சு எங்கல் ஆக்குவின்

அன்போடு ரெண்டுமாஸம் பார்ப்பன் இன்னியும்”

இதி ரஜனி சரிகளொடு தசவதனனும் பறஞ்ஞ

ஈர்ஷ்யயோடு அந்தபுரம் புக்கு மேவினான்

அதிகடின பருஷதர வசன சரம் ஏல்க்கயால்

ஆத்மாவு பேதிச்சிருந்நிது ஸீதயும்

440

“அனுசிதம் இதலம் அலம் அடங்ஙுவின் நிங்ஙளெந்நு”

அப்போள் த்றிஜடயுமாசு சொல்லீடினாள்:

“ஸ்ருணு வசனமிது மம நிசாசர ஸ்த்றீகளே !

சீலாவதியெ நமஸ்கரிச்சீடுவின்

ஸுக ரஹித ஹ்றுதயமொடு உறங்ஙினேன் ஒட்டு ஞான்

ஸ்வப்னம் ஆஹந்த ! கண்டேனிதானீம் த்ருடம்

அகில ஜகத் அதிபன் அபிராமனாம் ராமனும்

ஐராவதோபரி லக்ஷ்மண வீரனும்

சர நிகர பரிபதன தெஹன கண ஜாலேன

சங்கா விஹீனம் தெஹிப்பிச்சு லெங்ஙயும்

450

ரண சிரஸி தசமுகனெ நிக்ரஹிச்சஸ்றமம்

ராக்ஷஸ ராஜ்யம் விபீஷணனும் நல்கி

மஹிஷியெயும் அழகினொடு மடியில் வச்சாதரால்

மானிச்சு செந்நு அயோத்யாபுரம் மேவினான்

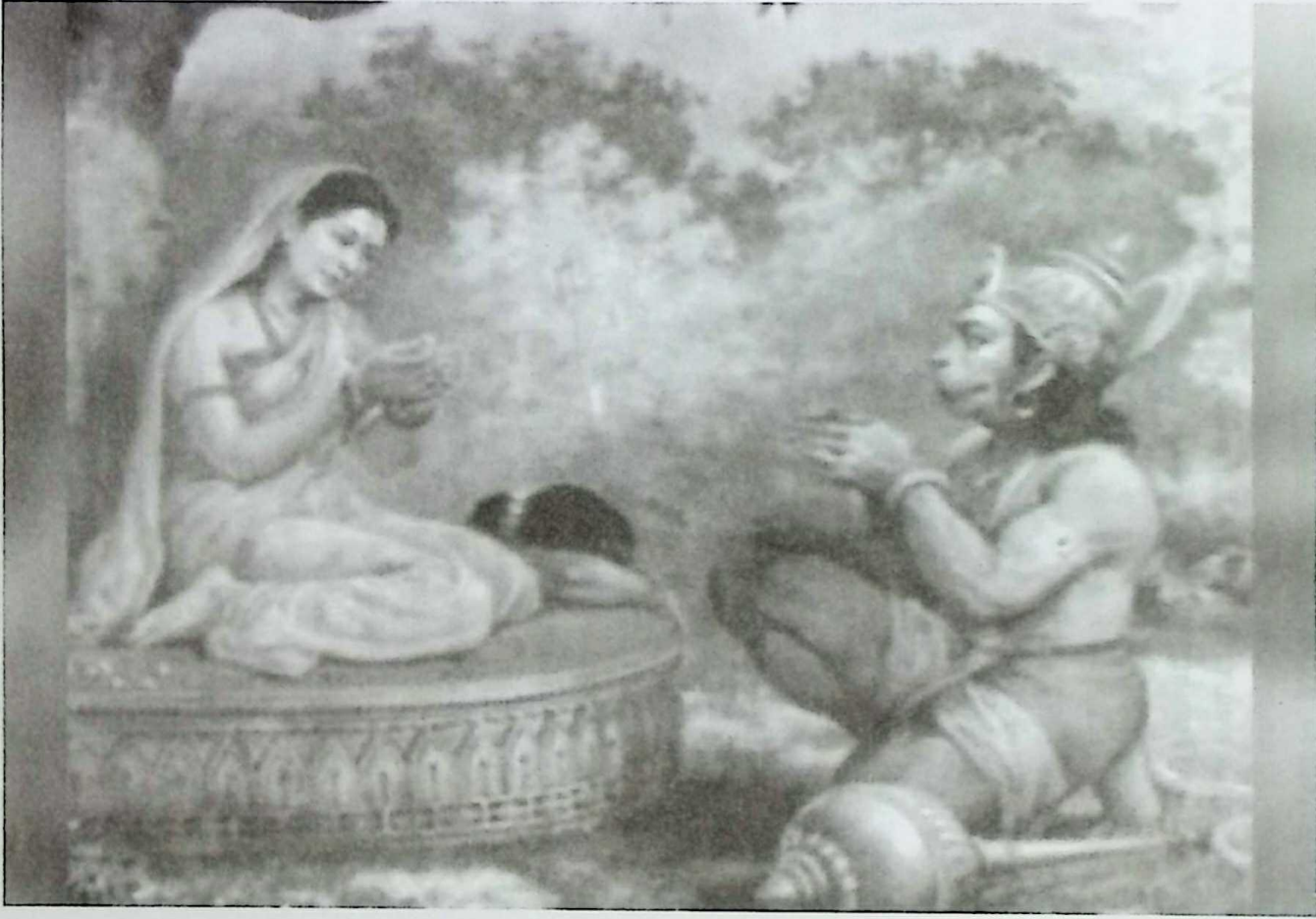
குலிச தரரிபு தசமுகன் நக்ன ரூபியாய்

ஸுந்தர காண்டம்

கோ மயமாய மஹாஹ்றதம் தன்னிலே
 தில ரஸவும் உடல் முழுவன் அலிவினொடு அணிஞ்ஞுடன்
 த்றுத்வா நளதமால்யம் நிஜமூர்த்தனி
 நிஜ ஸஹஜ ஸச்சிவ ஸுத ஸைன்ய ஸமேதனாய்
 நிர்மக்னனாய் கண்டு விஸ்மயம் தேடினேன் 460
 ரஜனி சர குலபதி விபீஷணன் பக்தனாய்
 ராம பாதாப்ஜவும் ஸேவிச்சு மேவினான்
 கலுஷைகள் களவினிஹ ராசுஷஸ ஸ்த்நீர்களே!
 கண்டு கொள்ளாம் இது ஸத்யம் அத்றே த்ருடம்
 கருணயொடு வயமதினு கதிபய தினம் முதா
 காத்து கொள்ளேணம் இவளெ நிராமயம்”
 ரஜனிச்சர யுவதிகள் இதி த்றிஜடா வசோ-
 ரீதி கேட்டு அப்புத பீதி பூண்டிடினார்.
 மனஸி பரவசதயொடு உறங்நினார் ஏவரும்
 மானஸே துக்கம் கலர்ந்நு வைதேஹியும் 470

ஸீதா ஹனுமல் ஸம்வாதம்

உஷஸி நிசிசரிகளிவர் உடலு மம பக்ஷிக்கும்
 உற்றவராயிட்டு ஒருத்தரும் இல்லம்மே
 மரணமிஹ வருவதினுமொரு கழிவு கண்டல
 மானவ வீரனும் என்னெ மறந்நிது
 களவனிஹ விரவினொடு ஜீவனும் அத்ய ஞான்
 காகுல்ஸ்தனும் கருணாஹீனன் எத்தயும்
 மனஸி முஹூரிவ பலதும் ஓர்த்து ஸந்தாபேன
 மந்த மந்தம் எழுந்நேற்று நிந்நாகுலால்
 தரள தர ஹ்றுதயமொடு பர்த்தாரம் ஓர்த்தோர்த்து
 தானு கிடந்நொரு சிம்சபா சாகயும் 480
 ஸபய பரவச தரளம் ஆலம்ப்ய பாஷ்ப்பவும்
 ஸந்ததம் வார்த்து விலாபம் துடங்நினான்
 பவன ஸுதன் இவ பலவும் ஆலோக்ய மானஸே
 பார்த்து பதுக்கெப் பறஞ்ஞு துடங்நினான்



ஹனுமல் ஸீதா தர்சனம்

ஸுந்தர காண்டம்

“ஜகத் அமல நயன ரவிகோத்தே தசரதன்:
 ஜாதன் ஆயானவன் தன்னுடெ புத்தராய்
 ரதிரமண துல்யராய் நாலு பேருண்டிது
 ராம பரத ஸௌமித்ரி சத்றுக்கனன்மார்
 ரஜனி சர குல நிதன ஹேது பூதன் பிதூர்-
 ஆஞ்ஞயா கானனம் தன்னில் வாணீடினான் 490
 ஜனக ந்ருப ஸுதயும் அவரஜனுமாய் ஸாதரம்
 ஜானகீ தேவியே தத்த தசானனன்
 கபடயதி வேஷமாய் கட்டு கொண்டிடினான்
 காணாஞ்ஞ துக்கிச்சு ராமனும் தம்பியும்
 விபினபுவி விரவொடு திரஞ்ஞ நடக்கும்போள்
 வீணு கிடக்கும் ஜடாயுவினெக் கண்டு
 பரம கெதி புனர் அவனு நல்கிய அம்மால்யவல்
 பர்வத பார்ஸ்வே நடக்கும் விதௌ ததா
 தரணி ஸுதனொடு ஸபதி ஸக்யவும் செய்திது
 ஸத்வரம் கொந்நிது சக்ற ஸுதனெயும் 500
 தரணி தனயனும் அத கபீந்த்ரனாய் வந்நிது
 தல் ப்றத்யுபகாரமாசு ஸுக்ரீவனும்
 கபிவரரெ விரவினொடு நாலுதிக்கிங்கலும்
 கண்டு வருவானாய் அயச்சோர் அனந்தரம்
 புனர் அவரில் ஒருவன் அஹம் அத்ர வந்நீடினேன்
 புண்யவானாய ஸம்பாதி தன் வாக்கினால்
 ஜலநிதியும் ஒரு சதக யோஜனா விஸத்துதம்
 செம்மே குதிச்சு சாடிக் கடந்நீடினேன்
 ரஜனி சரபுரியில் முழுவன் திரஞ்ஞேனஹம்
 ராத்றியில் அத்ற தாதானுக்ரஹ வசால் 510
 தரு நிகர வரமரிய சிம்சபா வ்றுக்ஷவும்
 தன்மூலதேசே பவதியேயும் முதா
 கனிவினொடு கண்டு க்ருதார்த்தனாயேன் அஹம்
 காம லாபால் க்றுத க்றுத்யன் ஆயீடினேன்
 பகவதனுசரரில் அஹம் அக்ரேஸரன் மம
 பாக்யம் அஹோ! மம பாக்யம் நமோஸ்துதே”

ப்ளவக குலவரன் இதி பறஞ்ஞடங்ஙீடினான்

பின்னெ இளகாதிருந்நான் அரக்ஷணம்

“கிமிதி ரகுசுலவர சரித்தம் க்றமேண மே

கீர்த்திச்சிது ஆகாசமார்க்கே மனோஹரம்

520

பவனன் உரு க்றுபயோடு பறஞ்ஞ கேள்ப்பிக்கயோ

பாபியாம் என்னுடெ மானஸ ப்ராந்தியோ?

ஸுச்சிர தரமொரு பொழுது உறங்ஙாதெ ஞானிஹ

ஸ்வப்னமோ காண்மான் அவகாசம் இல்லல்லோ

ஸரஸ தரபதி சரிதம் ஆசு கர்ணாம்ருதம்

ஸத்யமாய் வந்நிதாவு மம தைவமே!

ஒரு புருஷன் இது மம பறஞ்ஞவெந்நாகில்

அத்யுத்தமன் மும்பில் மே காணாய் வரேணமே

ஜனக ந்றுப துஹித்து வசனம் கேட்டு மாருதி

ஜாதமோதம் மந்த மந்தம் இறங்ஙினான்

530

வினயமொடும் அவனிமகள் சரண நளினாந்திகே

வீணு நமஸ்கரிச்சான் பக்தி பூர்வகம்

தொழுது செறுதகலெ அவனாசு நிந்நீடினான்

துஷ்ட்யா கலபிங்க துல்ய சரீரனாய்

இவிடெ நிசி சரபதி வல்முக வேஷமாய்

என்னெ மோஹிப்பிப்பதினு வரிகயோ?

சிவ சிவ! கிமிதி கருதி மிதிலா ந்ருப புத்றியும்

சேதனி பீதி கலர்ந்நு மருவினாள்

குஸ்றுதி தசமுகனு பெருதெந்நு நிரூபிச்சு

கும்பிட்டிருந்நிது கண்டு கபீந்த்ரனும்

540

“சரணமிஹ சரண ஸரணிஜம் அகில நாயிகே!

சங்கிக்கவேண்டா குறஞ்ஞொந்நும் என்னெ நீ

தவ ஸச்சிவன் அஹமிஹ ததாவிதனல்லஹோ!

தாஸோஸ்மி கோஸலேந்த்ரஸ்ய ராமஸ்ய ஞான்

ஸுமுகி! கபிகுல திலகனாய ஸுரீரயாத்மஜன்

ஸுக்ரீவ ப்றுத்யன் ஜகல்ப்ராண நந்தனன்

கபடம் ஒருவரொடும் ஒருபொழுதும் அறியுந்நீல

கர்மணா வாசா மனஸாபி மாதாவே!”

பவன ஸுத மதுர தர வசனமது கேட்டுடன்

பத்மாலயாதேவி சோதிச்சிது ஆதரால்

550

“றுதம்றுஜு” ம்றுதுஸ்புட வர்ண வாக்யம் தெளிஞ்ஞ

இங்ஙனெ சொல்லுந்நவர் குறயும் துலோம்

ஸதயமிஹ வத மனுஜ வானர ஜாதிகள்

தங்ஙளில் ஸங்கதி ஸம்பவிச்சீடுவான்

கலித ருசி கெஹனபுவி காரணம் எந்தெடோ!

காருண்ய வாராந்நிதே! கபிகுஞ்ஜர!

திருமனஸி பவதி பெரிகெ ப்றேமம் உண்டெந்நது

என்னோடு சொந்நதின் மூலவும் சொல்லு நீ”

“ஸ்றுணு ஸுமுகி! நிகிலம் அகிலேச வ்றுத்தாந்தவும்

ஸ்ரீராம தேவனானெ ஸத்யம் ஓமலே!

560

பவதி பதிவசனம் அவலம்ப்ய ரெண்டங்கமாய்

ஆஸ்றயா ஆசங்கலும் ஆஸ்றமத்திங்கலும்

மருவினது பொழுதிலொரு கனக ம்றுகம்

ஆலோக்ய மானினு பின்னெ நடந்நு ரகுபதி

நிசித தர விசிக கெண சாபவுமாய் செந்நு

நீசனாம் மாரீசனெக் கொந்நு ராகவன்

உடன் உடலும் உலய முஹுருடஜபுவி வந்நபோது

உண்டாய வ்றுத்தாந்தமோ பறயாவதோ?

உடன் அவிடெ அவிடெ அடவியில் அடய நோக்கியும்

ஒட்டு கரஞ்ஞம் திரஞ்ஞ உழலும் விதெள

570

கெஹனபுவி கெகன சரபதி கெருட ஸன்னிபன்

கேணு கிடக்கும் ஜடாயுவினெக் கண்டு

அவனுமத தவ சரிதம் அகிலம் அறியிச்சளவு

ஆசு கொடுத்திது முக்தி பக்ஷீந்த்ரனும்

புனர் அடவிகளில் அவரஜேன ஸாகம் த்றுதம்

புக்கு திரஞ்ஞ கபந்த கெதி நல்கி

சபரி மருவின முனிவர் ஆஸ்றமே செந்நுடன்

சாந்தாத்மகன் முக்தியும் கொடுத்தீடினான்

அத சபரி விமல வசனேன போந்நு றுச்ய-

முகாத்ரி ப்றவர பார்ச்வே நடக்கும் விதெள

580

தபன ஸுதன் இருவரையும் அழகினொடு கண்டதி
 தால்பர்யம் உள்கொண்டு அயச்சிது என்னெ ததா
 பெத! ரவிகுலோத்பவன்மாருடெ ஸன்னிதௌ
 ப்ரம்மச்சாரீ வேஷம் ஆலம்ப்ய செந்நு ஞான்
 ந்ருபதி குலவர ஹ்றுதயம் அகிலவும் அறிஞ்ஞதி
 நிர்ம்மலன்மாரச்சு சுமலில் எடுத்துடன்
 தரணி ஸுத நிகடபுவிக் கொண்டு செந்நீடினேன்
 ஸக்யம் பரஸ்பரம் செய்யிச்சிது ஆசு ஞான்
 தெஹனனெயும் அழகினொடு ஸாக்ஷியாக்கி கொண்டு
 தண்டம் இருவர்க்கும் ஆசு தீர்த்தீடுவான் 590
 தரணி ஸுத க்ருஹிணியெ பெலால் அடக்கி கொண்ட
 தாராபதியெ வதிச்சு ரகுவரன்
 திவஸ கர தனயனு கொடுத்திது ராஜ்யவும்
 தேவியெ ஆராஞ்ஞ காண்மான் கபீந்த்ரனும்
 ப்ளவக குலபரிவ்றுடரெ நாலு திக்கிங்கலும்
 ப்றத்யேகம் ஏகைகலக்ஷம் நியோகிச்சான்.
 அதுபொழுது ரகுபதியும் அலிவொடு அரிகே விளிச்சு
 அங்குலீயம் மம கையில் நல்கீடினான்
 இது ஜனக ந்ருபதி மகள் கய்யில் கொடுக்க நீ
 என்னுடெ நாமாக்ஷரான்விதம் பின்னெயும் 600
 ஸபதி தவ மனஸி குரு விஸ்வாஸ ஸித்தயே
 ஸாதரம் சொந்நான் அடயாள வாக்யவும்
 அதுபவதி கரதனிரில் இனி விரவில் நல்குவன்
 ஆலோகயாலோகய ஆனந்த பூர்வகம்”
 இதி மதுரதரம் அனிலதனயன் உரசெய்துடன்
 இந்திராதேவி தன் கய்யில் நல்கீடினான்
 புனரதிக வினயமொடு தொழுது தொழுதாதரால்
 பின்னோக்கில் வாங்வி வணங்வி நிந்நீடினான்
 மிதில ந்ருப ஸுதயும் அதுகண்டு அதி ப்றீதயாய்
 மேன்மேல் ஒழுகுமானந்த பாஷ்ப்பாகுலால் 610
 ரமணமிவ நிஜசிரஸி கனிவினொடு சேர்த்திது
 ராம நாமாங்கிதம் அங்குலீயம் முதா

ஸுந்தர காண்டம்

ப்ளவக குல பரிவ்றுட மஹாமதிமான் பவான்
 ப்றாண தாதா மம ப்றீதிகாரீ த்றுடம்
 பகவதி பராத்மனி ஸ்ரீ நிதௌ ராகவே
 பக்தன் அதீவ விச்வாஸ்யன் தயாபரன்
 பல குணவும் உடயவரெ ஒழிகெ மற்றாரெயும்
 பர்த்தாவு அயக்கயுமில்ல மத்ஸன்னிதௌ
 மம ஸுகவும் அனுதினம் இரிக்கும் ப்ரகாரவும்
 மல் பரிதாபவும் கண்டுவல்லோ பவான் 620
 கமலதள நயனன் அக தளிரில் இனி மாம்ப்றதி
 காருண்யமுண்டாம் பரிச்சறியிக்க நீ
 ரஜனிசர வரன் அசனமாக்கும் என்னெக் கொண்டு
 ரெண்டுமாஸம் கழிஞ்ஞால் எந்நு நிர்ணயம்
 அதின் இடயில் வருவதினு வேல செய்தீடு நீ
 அத்ற நாளும் ப்றாணனெத் தரிச்சீடுவன்
 த்வரிதமிஹ தசமுகனெ நிக்ரஹிச்சு என்னுடெ
 துக்கம் களஞ்ஞ ரக்ஷிக்கெந்நு சொல்லு நீ
 அனில தனயனும் அகில ஜனனி வசனங்ஙன்
 கேட்டாகுலம் தீருவான் ஆசு சொல்லீடினான் 630
 அவனிபதி ஸுதனொடு அடியன் பவத்வார்த்தகன்
 அங்ங் உணர்த்திச்சு கூடுந்நதினு முன்னமே
 அவரஜனும் அகில கபிகுல பெலவுமாய் முதிர்ந்நு
 ஆசு வரும் அதினில்ல ஒரு ஸம்சயம்
 ஸுத ஸஜிவ ஸஹஜ ஸஹிதம் தசக்ரீவனெ
 ஸுர்யாத்மஜாலயத்தின்னு அயய்க்கும் கூஷணால்
 பவதியெயும் அதிகருணம் அழகினொடு வீண்டு நின்
 பர்த்தாவு அயோத்யக்கு எழுந்நள்ளும் ஆதரால்”
 இதி பவன ஸுத வசனம் உடமயொடு கேட்டபோது
 இந்திராதேவி சோதிச்சருளீடினாள் 640
 “இஹ விதத ஜலநிதியெ நிகில கபிஸேனயொடு
 ஏதொரு ஜாதி கடந்நு வருந்நதும்
 மனுஜ ப்ரிவ்றுடன் இதி விசாரிச்ச நேரத்து
 மாருதி மைதிலியொடு சொல்லீடினான்

மனுஜ பரிவ்றுடனெயும் அவரஜனெயும் அன்போடு
 மற்றுள்ள வானர ஸையத்தெயும் கூணால்
 மம சுமலில் விரவினொடு எடுத்து கடத்துவன்
 மைதிலீ! கிம் விஷாதம் வ்றுதா மானஸ
 லெகுதரம் அமித ரஜனிசர குலம் அசேஷேண
 லெங்கயும் பஸ்மம் ஆக்கீடும் அனாகுலம்
 த்ருதமதினு ஸுதனு! மமதேஹ்யனுஜ்ஞாம் இனி
 த்ரோஹம் வினா கெமிச்சீடுவன் ஓமலே!
 விரஹ கலுஷித மனஸி ரகுவரனும் மாம் ப்றதி
 விச்வாஸமாசு வந்நீடுவானாய் முதா

650

தரிக ஸரபஸம் ஒரு அடயாளவும் வாக்யவும்
 தாவகம் சொல்லுவானாய் அருள் செய்யணம்”
 இதிபவன தனய வசனேன வைதேஹியும்
 இத்திரி நேரம் விசாரிச்சு மானஸ
 சிகுரபரம் அதில் மருவும் அமலகுடாமணி
 சின்மயி மாருதி கையில் நல்கீடினாள்.

660

“ஸ்றுணுதனய! புனர் ஒரு அடயாள வாக்யம் பவான்
 ஸ்றுத்வா தரிச்சு கர்ணே பறஞ்ஞீடு நீ
 ஸபதி புனர் அதுபொழுது விச்வாஸம் என்னுடெ
 பர்த்தாவினு உண்டாய் வருமெந்நு நிர்ணயம்
 சிரம் அமித ஸுகமொடு ஒரு தபஸி பெஹு நிஷ்டயா
 சித்த கூடாசலத்திங்கல் வாழும் விதௌ
 பலலமது பரிச்சினொடு உணக்குவான் சிக்கி
 ஞான் பார்த்ததும் காத்திருந்நீடும் தசாந்தரே
 திருமுடியும் அழகினொடு மடியில் மம வச்சுடன்
 தீர்த்தபாதன் விரவோடு உறங்ஙீடினான்

670

அதுபொழுதில் அதி சபலனாய சக்றாத்மஜன்
 ஆசு காகா க்றுதி பூண்டு வந்நீடினான்
 பலபொழுது பலல சகலங்ஙள் கொத்தீடினான்
 பக்ஷிச்சு கொள்ளுவான் எந்நோர்த்து ஞான் ததா
 பருஷ தரம் உடனுடன் எடுத்தெறிஞ்ஞீடினேன்
 பாஷாண ஜாலங்ஙள் கொண்டது கொண்டவன்

வபுஷி மம சித சரண நகர துண்டங்ஙளால்
 வாய்ப்போடு கீறினான் ஏறெக்குபிதனாய்
 பரம புருஷனும் உடன் உணர்ந்நு நோக்கும் விதௌ
 பாரம் ஒலிக்குந்ந சோரகண்டு ஆகுலால் 680
 த்றுண சகலம் அதி குபிதனாய் எடுத்தஸ்றமம்
 திவ்யாஸ்த்ற மந்த்றம் ஜெபிச்சயச்சீடினான்
 ஸபயமவன் அகிலதிசி பாஞ்ஞ நடந்நிது
 ஸங்கடம் தீர்த்து ரக்ஷிச்சு கொண்டிடுவான்
 அமரபதி கமலஜ கிரீச முக்யன்மார்க்கும்
 ஆவதல்லெந்நு அயச்சோர் அவஸ்தாந்தரே
 ரகுதிலகன் அடி மலரில் அவசமொடு வீணிது
 ரக்ஷிச்சு கொள்ளேணம் என்னெக் க்றுபாநிதே !
 அபரமொரு சரணமிஹ நஹி நஹி நமோஸ்துதே
 ஆனந்த மூர்த்தே ! சரணம் நமோஸ்துதே 690
 இதி ஸபயம் அடிமலரில் வீணு கேணீடினான்
 இந்த்ராத்த்மஜனாம் ஜயந்தனும் அந்நேரம்
 ஸவித்ரு குல திலகன் அத ஸஸ்மிதம் சொல்லினான்:
 ஸாயகம் நிஷ்பலம் ஆகயில்ல எந்நுமே
 அதினு தவ நயனமதில் ஒந்நுபோம் நிச்சயம்
 அந்தரமில்ல நீ பொய்கொள்க நிர்பயம்
 இதி ஸதயம் அனு திவஸம் என்னெ ரக்ஷிச்சவன்
 இந்நு உபேக்ஷிச்சதெந்நு என்னுடெ துஷ்க்றுதம்
 ஒரு பிழ்யுமொரு பொழுதில் அவனொடு செய்தீல
 ஞான் ஓர்த்தால் இதென்னுடெ பாபமே காரணம்” 700
 விவிதம் இதி ஜனக ந்றுப துஹித்ரு வசனம் கேட்டு
 வீரனாம் மாருத புத்றனும் சொல்லினான்
 “பவதி புனர் இவிடெ மருவீடுந்நது ஏதுமே
 பர்த்தாவு அறியாய்க கொண்டு வராஞ்ஞதும்
 ஜ்ஜடிதி வரும் இனி நிசிசரௌகவும் லங்கயும்
 சாகா ம்றுகாவலி பஸ்மமாக்கும் த்றுடம்”
 பவன ஸுத வசனமிதி கேட்டு வைதேஹியும்
 பாரிச்ச மோதேன சோதிச்சருளினாள்.

“அதிக க்ருச தனுரிஹ பவான் கபிவீரரும்
 ஈவண்ணமுள்ளவர் அல்லயோ சொல்லு நீ 710
 நிகில நிசிசரர் அசலனிப விபுலமூர்த்திகள்
 நிங்ஙள் அவரோடு எதிர்குந்நது எங்ஙனெ?”
 பவனஜனும் அவனிமகள் வசனமது கேட்டுடன்
 பர்வத துல்யனாய் நிந்நான் அதி த்ருதம்
 அத மிதில ந்றுபதி ஸுதயோடு சொல்லீடினான்
 அஞ்ஜனா புத்தன் ப்றபஞ்ஜன நந்தனன்!
 “இது கருதுக அகமலரில் இங்ஙனெயுள்ளவர்
 இங்ங இருபத்தொந்நு வெள்ளம் படவரும்”
 பவன ஸுத ம்றுதுவசனம் இங்ஙனெ கேட்டுடன்
 பத்ம் பத்றாகூடியும் பார்த்து சொல்லீடினாள்! 720
 “அதி விமலன் அமித பெலன் ஆசர வம்சத்தினு
 அந்தகன் நீயதின் அந்தரம் இல்லெடோ!
 ரஜனி விரவொடு கழியும் இனி உழறுகெங்கில்
 நீ ராகூஸ ஸ்த்நீகள் காணாதெ நிராகுலம்
 ஜல நிதியும் அதி சபலமிந்நே கடந்நங்ங
 செந்நு ரகுவரனெ காண்க நந்தன!
 மம சரிதம் அகிலம் அறியிச்சு சூடாரத்னம்
 ஆசு த்றுக்கய்யில் கொடுக்க விரயே நீ
 விரவினொடு வரிக ரவிஸுதனும் உருஸன்யவும்
 வீர புமான்மார் இருவருமாய் பவான் 730
 வழியிலொரு பிழயும் உபரோதவும் என்னியே
 வாயு ஸுத! போக நல்ல வண்ணம் த்ருவம்
 வினய பய குதுக பக்தி ப்ரமோதான்விதம்
 வீரன் நமஸ்கரிச்சீடினான் அந்திகே
 ப்றிய வசன ஸஹிதன் அத லோக மாதாவினெ
 பின்னெயும் மூநு வலத்து வச்சீடினான்,
 “விடதரிக ஜனனீ! விடகொள்வான் அடியனு
 வேகேன, கேதம்வினா வாழ்க ஸந்ததம்
 பவது சுபமயி தனய! பதி தவ நிரந்தரம்
 பர்த்தாரமாசு வருத்தீடுகத்தற நீ 740

ஸுகமொடிஹ ஜகதி ஸுசிரம் ஜீவ ஜீவ நீ
 ஸ்வஸ்தயஸ்து புத்ற தே ஸுஸ்திர சக்தியும்
 அனில தனயனும் அகில ஜனனியோடு ஸாதரம்
 ஆசீர் வசனம் ஆதாய பின்வாங்வினான்

லெங்கா மர்த்தனம்

செறுது அகலயொரு விடபி சிகரவும் அமர்ந்நவன்
 சிந்திச்சு கண்டான் மனனி ஜிதஸ்றமம்
 பரபுரியிலொரு ந்றுபதி கார்யார்த்தமாய் அதி
 பாடவம் உள்ளொரு தூதம் நியோகிச்சால்
 ஸ்வயமதினு ஓரழி நிலயொழிஞ்ஞு ஸாதிச்சத
 ஸ்வ ஸ்வாமி கார்யத்தினு அந்தரமென்னியே 750
 நிஜ ஹ்றுதய சதுரதயோடு அபரமொரு கார்யவும்
 நீதியோடே செய்து போம் அவன் உத்தமன்
 அதினு முஹூர் அஹம் அகில நிசிசர குலேசனெ
 அன்போடு கண்டு பறஞ்ஞு போய்டணம்
 அதினு பெருவழியும் இது ஸுத்றுடமிதி சிந்த
 செய்து ஆராமம் ஒக்கெ பொடிச்சு துடங்வினான்
 மிதில ந்றுபமகள் மருவும் அதிவிமல சிங்சபா
 வ்றுசுமொழிஞ்ஞுள்ளது ஒக்கெ தகர்த்தவன்
 குஸும தல பல ஸஹித குல்ம வல்லீதரு
 கூட்டங்ஙள் பொட்டி அலறி வீழும் விதௌ 760
 ஜன நிவஹ பய ஜனன நாத பேதங்ஙளும்
 ஜங்கம ஜாதிகளாய பதத்திகள்
 அதி பயமொடு அகில திசி திசி கலு பறந்நுடன்
 ஆகாசமொக்கெப் பரந்நொரு சப்தவும்
 ரஜனி சரபுரி ஜ்ஜடிதி கீழ்மேல் மறிச்சிது
 ராமதூதன் மஹா வீர்ய பராக்றமன்
 பயமொடது பொழுது நிசிசரிகளும் உணர்ந்நிது
 பார்த்த நேரம் கபி வீரனெக் காணாயி
 “இவன் அமித பெல ஸஹிதன் இடிநிகரம் ஒச்செயும்



லெங்கா தெஹனம்

ஸுந்தர காண்டம்

எந்தொரு ஜந்து இது எந்தினு வந்நதும்?
 ஸுமுகி! தவ நிகடபுவி நிந்நு விசேஷங்ஙங்
 ஸுந்தர காத்தரி! சொல்லீலயோ சொல்லெடோ!
 மனனி பயம் அதிகம் இவனெக் கண்டு ருங்ஙங்கு
 மர்கடாகாரம் தரிச்சிரிக்குந்நதும்
 நிசி தமனி வருவதினு காரணம் எந்துசொல்
 நீயறிஞ்ஞீலயோ சொல்லிவன் ஆரெடோ!
 “ரஜனி சர குல ரசித மாயகன் ஒக்கவே
 ராத்தரிஞ்சரன்மார்க்கு ஒழிஞ்ஞறியாவதோ?
 பயமிவனெ நிகடபுவி கண்டு மன்மானஸே”
 பாரம் வளருந்நிது எந்தாவது ஈஸ்வரா!
 அவனிமகள் அவரொடிது சொந்ந நேரத்தவர்
 ஆச லெங்கேஸ்வரனோடு சொல்லீடினார்:
 ஒரு விபினசரன் அமித பெலன் அசல ஸன்னிபன்
 உத்யானம் ஒக்கெ பொடிச்சு களஞ்ஞிது
 பொருவதினு கருதியவன் அபகெத பயாகுலம்
 பொட்டிச்சிது சைத்ய ப்றாஸாதம் ஒக்கவே
 முஸலதரனு அனிசமது காக்குந்நவரெயும்
 முல்பெட்டு தச்சு கொந்நீடினான் அஸ்றமம்
 புவனம் அதிலொருவரெயும் அவனு பயமில்லஹோ
 போயீல அவன் அவடுந்நினியும் ப்றபோ!”
 தசவதனன் இதி ரஜனிசரிகள் வசனம் கேட்டு
 தெந்த சூக உபம க்றோத விவசனாய்
 “இவன் இவிடெ நிசி தமனி பயமொழியெ வந்நவன்
 ஏதும் எளியவன் அல்லெந்நு நிர்ணயம்
 நிசித சர: குலிச முஸலாத்யங்ஙங் கைகொண்டு
 நிங்ஙங் போகாச நூறாயிரம் வீரன்மார்
 நிசி சரகுலாதிப ஆஜ்ஞாகரன்மார் அதி
 நிர்பயம் செல்லுந்நது கண்டு மாருதி
 சிகரி குலம் ஒடும் அவனி முழுவன் இளக்கும்
 வண்ணம் சிம்ஹநாதம் செய்தது கேட்டு ராஷஸர்
 ஸபய தர ஹ்றுதயம் அத மோஹிச்சு வீணிது

770

780

790

800

ஸம்ப்ரமத்தோடு அடுத்தீடினார் பின்னெயும்
 சித விசிக முக நிகில சஸ்த்ற ஜாலங்ஙனெ
 சீக்றம் ப்றயோகிச்ச நேரம் கபீந்த்ரனும்
 முஹூர் உபரி விரவினொடு உயர்ந்நு ஜிதஸ்றமம்
 முத்கரம் கொண்டு தாடிச்ச ஒடுக்கீடினான்
 நியுத நிசிசர நிதன நிசமன தசாந்தரே
 நிர்பரம் க்றுத்திச்ச நக்தஞ்சரேந்த்ரனும்
 அகில பெல பதிவரரில் ஐவரெ செல்லுகெந்நு
 அத்யந்தரோஷால் நியோகிச்ச அனந்தரம்
 பரம ரண நிபுணனொடு எதிர்த்து பஞ்சத்வவும்
 பஞ்ச ஸேனாதிபன்மார்க்கும் பவிச்சிது
 ததனு தசவதனு உதித க்றுதா சொல்லினான்
 “தத்பெலம் அத்புதம் மத்பயோத் பூதிதம்
 பரிபவமொடு அமிதபல ஸஹிதம் அபி செந்நொரு
 பஞ்சஸேனாதிபன்மார் மரிச்சீடினார்

810

இவனெ மம நிகட புவி ஜடிதி ஸஹஜீவனோடு
 இங்ஙபெந்திச்ச கொண்டந்நு வச்சீடுவான்
 மஹிதம் அதிபல ஸஹிதம் எழுவரொருமிச்சுடன்
 மந்த்றி புத்றன்மார் புறப்பெடுவின் ப்றுசம்
 தசவதன வசன நிசமன பெல ஸமன்விதம்
 தண்ட முஸல கட்கேஷ சாபாதிகள்
 கடினதரம் அலறி நிஜகரம் அதிலெடுத்துடன்
 கர்புரேந்த்ன்மார் அடுத்தார் கபீந்த்ரனும்
 புவனதலம் உலயெ முஹு அலறி மருவும் விதௌ
 பூரிசஸ்த்றம் ப்றயோகிச்சார் அனுக்ஷணம்
 அனிலஜனும் அவரெ விரவோடு கொந்நீடினான்
 ஆச லோஹஸ்தம்ப தாடனத்தாலஹோ!
 நிஜ ஸசிவ தனயர் எழுவரும் அமித ஸையவும்
 நிர்ஜரலோகம் கெமிச்சது கேள்க்கயால்
 மனஸி தசமுகனும் உருதாபவும் பீதியும்
 மானவும் கேதவும் நாணவும் தேடினான்,
 “இனியொருவன் இவனொடு ஜயிப்பதினில்ல

820

830

மற்றிங்ஙனெ கண்டல மற்று ஞானாரெயும்
 இவர் ஒருவர் எதிரிடுகில் அசுரஸூர-
 ஜாதிகள் எங்ஙனே நில்க்குமாறில்ல ஜகத்தையே
 அவர் பலருமொரு கபியோடு ஏற்று மரிச்சிது
 அங்ஙய்யோ! ஸுக்ருதம் நசிச்சிது மாமகம்”
 பலவும் இதி கருதியொரு பரவசத கைகொண்டு
 பாரம் தளர்ந்நொரு தாதனோடு ஆதரால் 840
 வினயமொடு தொழுது இளய மகனுமுர செய்திது
 “வீரபும்ஸாம் இதம் யோக்யமல்ல ஏதுமே
 அலமலம் இது அறிகில் அனுசிதம் அகில பூபுறுதாம்
 ஆத்மகேதம் தைர்ய செளர்ய தேஜோஹரம்
 அரிவரனெ நிமிஷமிஹ கொண்டு வருவன்”
 எந்நு அக்ஷகுமாரனும் நிற்கெமிச்சீடினான்
 கபிவரனும் அதுபொழுது தோரணம் ஏறினான்
 காணாயிது அக்ஷகுமாரனெ ஸன்னிதெள
 சரநிகர சகலித சரீரனாய் வந்நிது
 சாகாம்றுகாதிபன் தானும் அதுநேரம் 850
 முனிவினொடு கெகனபுவி நிந்நு தாணாசு
 தன் மூர்த்தனி முத்கரம் கொண்டெறிஞ்ஞீடினான்
 சமனபுரி விரவினொடு செந்நு புக்கீடினான்
 சக்தனாம் அக்ஷ குமாரன் மனோஹரன்
 விபுத குலரிபு நிசிசராதிபன் ராவணன்
 வ்றுத்தாந்தம் ஆஹந்த கேட்டு துக்கார்த்தனாய்
 அமரபதி ஜிதம் அமிதபல ஸஹிதம் ஆத்மஜம்
 ஆத்மகேதத்தோடு அணச்சு சொல்லீடினான்
 “ப்றியதனய! ஸ்ருணுவசனம் இஹ தவ ஸஜேஹாதரன்
 ப்றேதாதி பாலயம் புக்கிது கேட்டிலே? 860
 மம ஸுதனெ ரண சிரஸி கொந்ந கபீந்த்ரென
 மார்த்தாண்டஜாலயத்தினு அயச்சீடுவான்
 த்வரிதம் அஹமதுல பெலமோடு போயீடுவன்
 த்வல் கனிஷ்டோதகம் பின்னெ நல்கீடுவன்”

ஹனுமத் பெந்தனம்

இதி ஜனக வசனம் அலிவோடு கேட்டாதரால்

இந்த்ரஜித்தும் பறஞ்ஞிடினான் தல்கூணே:

“த்யஜ மனஸி ஜனக! தவ சோகம் மஹாமதே!

தீர்த்து கொள்வன் ஞான் பரிபவம் ஒக்கவே

மரண விரஹிதன் அவன் அதினில்ல ஸம்சயம்

மற்றொருத்தன் பெலால் அத்ற வந்நீடுமோ?

870

பயம் அவனு மரண க்றுதம் இல்லெந்நு காண்கில் ஞான்

ப்ரம்மாஸ்த்றம் எய்து பெந்திச்சு கொண்டிருவன்

புவனதலம் அகிலம் அரவிந்தோத்பவாதியாம்

பூர்வ தேவாரிகள் தந்ந வரத்தினால்

வல மதனம் அபியுதி ஜயிச்ச நம்மோடொரு

வானரன் வந்நு எதிரிட்டதும் அப்புதம்!

அது கருதும் அளவில் இஹ நாணமாம் எத்தயும்

ஹந்தும் அசக்யோபி ஞானவிளம்பதம்

க்றுதி பிரபி நிக்றுதிபிரபி சத்மனாபி வா

க்றுச்சேறேண ஞான் த்வல் ஸம்பே வருத்துவன்

880

ஸபதி விபதுப கெதமிஹ ப்றமதா க்றுதம்

ஸம்பத் வினாசகரம் பரம் நிர்ணயம்

ஸஸுகமிஹ நிவஸமயி ஜீவதி த்வம் வ்றுதா

ஸந்தாபம் உண்டாக்கருது கருது மாம்”

இதி ஜனகனொடு நயஹிதங்ஙன் ஸலிசிச்சுடன்

இந்த்ரஜித்தும் புறப்பெட்டு ஸன்னத்தனாய்

ரத கவச விசிக தனுராதிகள் கைக்கொண்டு

ராமதூதம் ஜேதுமாசு செந்நீடினான்

கெருடனிபன் அத கெகனம் உல்பதிச்சீடினான்

கெர்ஜ்ஜன பூர்வகம் மாருதி வீர்யவான்

890

பெஹுமதியும் அகதளிரில் வந்நு பரஸ்பரம்

பாஹுபல வீர்யவேகங்ஙன் காண்கயால்

பவனஸுத சிரஸி சரம் அஞ்சுகொண்டு எய்திது

பாகாரி ஜித்தாய பஞ்சாஸ்ய விக்றமன்

அத ஸபதி ஹ்றுதி விசிகமெட்டு கொண்டெய்து
 மற்று ஆறு ஆறுபாணம் பதங்ஙளிலும் ததா
 சித விசிகம் அதிக தரமொந்நு வால் மேலெய்து
 ஸிம்ஹ நாதேன ப்றபஞ்சம் குலுக்கினான்
 ததனு கபிகுல திலகன் அம்பு கொண்டார்த்தனாய்
 ஸ்தம்பேன ஸூதனெ கொந்நிது ஸத்வரம்
 துரக யுத ரதவும் அதஜ்ஜடிதி பொடியாக்கினான்
 தூரத்து சாடினான் மேகனிநாதனும்
 அபரமொரு ரதம் அதிக விததம் உடனேறி வந்நு
 அஸ்த்ற சஸ்த்றௌக வரிஷம் துடங்ஙினான்
 ருஷிதம் அதி தசவதன தனய சர பாதேன
 ரோமங்ஙள் நந்நாலு கீறி கபீந்த்ரனும்
 அதினுமொரு கெடுதியவன் இல்லெந்நு காண்கயால்
 அம்போஜ ஸம்பவ பாணம் எய்தீடினான்
 அனிலஜனும் அதினெ பெஹுமதியோடு உடனாதரிச்சு
 ஆஹந்த! மோஹிச்சு வீணிது பூதலே
 தசவதன ஸுதன் அனில தனயனெ நிபெந்திச்சு
 தன் பிதாவின் மும்பில் வச்சு வணங்ஙினான்
 பவனஜனு மனஸியொரு பீடயுண்டாயீல்
 பண்டு தேவன்மார் கொடுத்த வரத்தினால்
 நளின தள நேத்றனாம் ராமன் திருவடி
 நாமாற்றுதம் ஜெபச்சீடும் ஜனம் ஸதா
 அமல ஹ்றுதி மதுமதன பக்தி விசுத்தராய்
 அஞ்ஞான கர்மம் க்றுத பெந்தனம் கூடினால்
 ஸூசிர விரசிதம் அபி விமுச்ய ஹரிபதம்
 ஸுஸ்திரம் ப்றாபிக்கும் இல்லொரு ஸம்சயம்
 ரகு திலக சரணயுகம் அக தளிரில் வச்சொரு
 ராம தூதன்னு பெந்தம் பவிச்சீடுமோ?
 மரண ஜனிமய விக்றுதி பெந்தமில்லாதோர்க்கு
 மற்றுள்ள பெந்தனம் கொண்டெந்நு ஸங்கடம்?
 கபடம் அதிகலித கரசரண விவசத்வவும்
 காட்டி கிடந்நு கொடுத்தோர் அனந்தரம்

900

910

920

பலரும் அதிகுதுகமொடு நிசிசரர் அணஞ்ஞடன்
 பாசகண்டேன பெந்திச்சது காரணம்
 பெலம் இயலும் அமரரிபு கெட்டிக் கிடந்நெழும்
 ப்ரஹ்மாஸ்த்ற பெந்தனம் வேறு பெட்டிதப்போழே 930
 வ்யத்யும் அவன் அகதளிரில் இல்லயெந்நாகிலும்
 பெத்தன் எந்நுள்ள பாவம் களஞ்ஞீலவன்
 நிசி சரரெடுத்து கொண்டார்த்து போகும் விதௌ
 நிச்சலனாய் கிடந்நான் கார்ய கௌரவால்

ஹனுமான் ராவண ஸபயில்

அனிலஜனெ நிசிசர குலாதிபன் மும்பில் வச்சு
 ஆதிதேயாதிபாராதி சொல்லீடினான்
 “அமித நிசி சரவரரெ ரண சிரளி கொந்நவன்
 ஆசு விரிஞ்ஞாஸ்த்ற பெத்தனாயீடினான்
 ஜனக ! தவ மனளி ஸச்சிவன்மாருமாய்
 இனிச் செம்மே விசார்ய கார்யம் நீ விதீயதாம் 940
 ப்ளவக குலவரன் அறிக ஸாமான்யன் அல்லிவன்
 ப்றத்யார்த்தி வர்க்கத்தின் எல்லாம் ஒரு அந்தகன்”
 நிஜ தனய வசனம் இதிகேட்டு தசானனன்
 நில்க்கும் ப்றஹஸ்தனோடு ஓர்த்து சொல்லீடினான்
 “இவன் இவிடெ வருவதினு காரணம் எந்தெந்நும்
 எங்ங் நிந்நு அத்ற வருந்நதெந்நுள்ளதும்
 உப வனவும் அனிசமது காக்குந்நவரெயும்
 ஊக்கோடெ மற்றுள்ள நக்தஞ்சரரெயும்
 த்வரிதமதி பெலமொடு தகர்த்து பொடிச்சதும்
 தூமயோடு ஆருடெ தூதன் எந்நுள்ளதும் 950
 இவனொடு இனி விரவினொடு சோதிக்க நீ”
 எந்நும் இந்த்ராரி சொந்நது கேட்டு ப்ரஹஸ்தனும்
 பவன ஸுதனொடு வினய நய ஸஹிதம் ஆதரால்
 பப்றச்ச” நீ ஆரயச்சு வந்நா கபே?
 ந்றுப ஸதளி கதய மம ஸத்யம் மஹாமதே !

நின்னெயழிச்சு விடுந்நுண்டு நிர்ணயம்
 பயம் அகிலம் அகதளிரில் நிந்நு களஞ்ஞாலும்
 ப்ரம்ம ஸபய்க்கு ஒக்குமிஸ்ஸப பார்க்க நீ
 அன்றுத வசனவும் அலம் அதர்ம கர்மமங்ஙளும்
 அதற் லங்கேச ராஜ்யத்திங்கல் இல்லெடோ!”
 நிசீல நிசிசரகுல பெலாதிபன் சோத்யங்ஙள்
 நீதியோடே கேட்டு வாயு தனயனும்
 மனஸி ரகுசுவரனே முஹூர் அபி நிருபிச்சு
 மந்தஹாஸேன மந்தேதரம் சொல்லினான்:

960

ஹனுமான்றெ ஹிதோபதேசம்

“ஸ்புட வசனம் அதி விசதம் இதி ஸ்றுணு ஜளப்ரபோ!
 பூஜ்யனாம் ராமதூதன் ஞானறிக நீ
 புவனபதி மமபதி புரந்தர பூஜிதன்
 புண்ய புருஷன் புருஷோத்தமன் பரன்
 புஜக குலபதி சயனன் அமலன் அகிலேஸ்வரன்
 பூர்வ தேவாராதி புக்தி முக்தி ப்றதன்
 புரமதன ஹ்றுதய மணி நிலயன நிவாஸியாம்
 பூதேச ஸேவிதன் பூத பஞ்சாத்மகன்
 புஜக குலரிபு மணிரத த்வஜன் மாதவன்
 பூபதி பூதி விபூஷண ஸம்மிதன்
 நிஜ ஜனக வசனம் அது ஸத்யமாக்கீடுவான்
 நிர்ம்மலன் கானனத்தினு புறப்பெட்டு
 ஜனகஜயும் அவரஜனுமாய் மருவுந்ந நாள்
 செந்நு நீ ஜானகியெக் கட்டு கொண்மலே?
 தவ மரணமிஹ வருவதினொரு காரணம்
 தாமர ஸோத்பவ கல்பிதம் கேவலம்
 ததனு தசரத தனயனும் மதங்காஸ்ற்றமே
 தாபேன தம்பியுமாய் கெமிச்சீடினான்
 தபன தனயனொடு அனல ஸாக்ஷியாய் ஸக்யவும்
 தால்பர்யம் உள்கொண்டு செய்தோர் அனந்தரம்

970

980

அமரபதி ஸுதனெயொரு பாணேன கொந்நுடன்
 அர்க்காத்மஜனு கிஷ்கிந்தயும் நல்கினான்
 அடிமலரில் அவனமனம் அழகினொடு செய்தவன்
 ஆதிபத்யம் கொடுத்தாதி தீர்த்தீடினான்
 அதின் அவனும் அவனி தனயான்வேஷணத்தினாய்
 ஆசுகள் தோறும் ஏகைக நூறாயிரம்

990

ப்ளவக குல பரிவ்றுடரெ லெகுதரம் அயச்சதில்
 ஏகன் அஹமிஹ வந்நு கண்டிடினேன்
 வனஜ விடபிகளெ உடனுடன் இஹ தகர்த்ததும்
 வானர வம்ச ப்றக்றுதி சீலம் விபோ!

இகலில் நிசிசரவரரெயொக்கெ முடிச்சதும்
 என்னெ வதிப்பதின்னாய் வந்ந காரணம்
 மரணபயம் அகதளிரில் இல்லயாதே புவி
 மற்றொரு ஜந்துக்களில் எந்நு நிர்ணயம்
 தசவதன! ஸமரபுவி தேஹ ரக்ஷார்த்தமாய்
 த்வத் ப்றுத்ய வார்க்கத்தெ நிக்ரஹிச்சேன் அஹம்

1000

தச நியுத சதவயஸி ஜீர்ணம் எந்நாகிலும்
 தேஹிகளக்கேற்றம் ப்றியம் தேஹம் ஓர்க்க நீ
 தவ தனய கரகௌதி விதிவிஸிக பாசேன
 தத்ற ஞான் பெத்தனாயேன் ஒரு கால்கூணம்
 கமல பவ முக ஸுரவர ப்றபாவேன மே
 காயத்தின் ஏதுமே பீடயுண்டாய் வரா
 பரிபவவும் ஒரு பொழுது மரணவும் அகப்பெடா
 பெத்தபாவேன வந்நீடினேன் அத்ற ஞான்
 அதினும் இது பொழுதிலொரு காரணமுண்டு கேள்
 அத்ய ஹிதம் தவ வக்தும் உத்யுத்தனாய்

1010

அக தளிரில் அறிவு குறையுந்நவர்க்கேற்றம்
 உள்ள அஜ்ஞானமொக்கெ நீக்கேணம் புதஜனம்
 அது ஜகதி கருது கருணாத்மனாம் தர்மம்
 எந்நு ஆத்மோபதேசம் அஜ்ஞானினாம் மோக்ஷதம்
 மனஸி கருதுக புவன கெதியெ வழியே பவான்
 மக்னனாயீடொலா மோஹ மஹாம்புதௌ

த்யஜ மனஸி தசவதன! ராக்ஷஸ்ம் புத்தியெ
 தைவீம் கெதியெ ஸமாஸ்யிச்சீடு நீ
 அது ஜனன மரண பயநாசினீ நிர்ணயம்
 அன்யயாயுள்ளது ஸம்ஸார காரிணி 1020
 அம்றுத கன விமல பரம் ஆத்மபோதோச்சிதம்
 அத்யுத்தமான்வயோத் பூதன் அல்லோ பவான்
 களக தவ ஹ்றுதி ஸபதி தத்வ போதேன நீ
 காம கோப த்வேஷ லோப மோஹாதிகள்
 கமல பவ ஸுத தனய நந்தனன் ஆகயால்
 கர்புர பாவம் பரிக்ரஹியாய்க நீ
 தெனுஜ ஸுர மனுஜ கெக ம்ருக புஜக பேதேன
 தேஹாத்ம புத்தியெ ஸந்த்யஜிச்சீடு நீ
 ப்றக்றுதி குண பரவசதயா பெத்தனாய் வரும்
 ப்ராண தேஹங்ஙன் ஆத்மாவல்ல அறிகெடோ! 1030
 அம்றுதமயன் அஜன் அமலன் அத்வயன் அவ்யயன்
 ஆனந்த பூர்ணன் ஏகன் பரன் கேவலன்
 நிருபமன் அமேயன் அவ்யக்தன் நிராகுலன்
 நிர்குணன் நிஷ்களன் நிர்ம்மமன் நிர்ம்லன்
 நிகெம வர நிலயனன் அனந்தன் ஆத்யன் விபு
 நித்யன் நிராகாரன் ஆத்மா பரப்ரம்மம்
 விதி ஹரிஹராதிகள்க்கும் திரியாதவன்
 வேதாந்த வேத்யன் அவேத்யன் அஜ்ஞானினாம்
 ஸகல ஜகதிதம் அறிக மாயாமயம் ப்ரபோ!
 ஸச்சின்மயம் ஸத்யபோதம் ஸனாதனம் 1040
 ஜடம் அகில ஜகதிதம் அனித்யம் அறிக நீ
 ஜன்ம ஜராமரணாதி துக்கான்விதம்
 அறிவதினு பணிபரம புருஷ மறிமாயங்ஙன்
 ஆத்மானம் ஆத்மனா கண்டு தெளிக நீ
 பரம கெதி வருவதினு பரம் ஒரு உபதேசவும்
 பார்த்து கேட்டீடு சொல்லி தருந்நுண்டு ஞான்
 அனவரதம் அகதளிரில் அமிதஹரி பக்தி கொண்டு
 ஆத்ம விசுத்தி வருமெந்நு நிர்ணயம்

அகமலரும் அகம் அகலும் அளவதி விசுத்தமாய்

ஆசு தத்வஜ்ஞானவும் உதிக்கும் த்றுடம் 1050

விமலதர மனஸி பகவத் தத்வ விஜ்ஞான

விச்வாஸ கேவல ஆனந்தானுபூதியால்

ரஜனிசர வன தெஹன மந்த்ராசூர த்வயம்

ராம ராமேதி ஸதைவ ஜபிக்கயும்

ரதி ஸபதி நிஜ ஹ்றுதி விஹாய நித்யம் முதா

ராமபத த்யானம் உள்ளில் உறய்க்கயும்

அறிவு செறுது அகதளிரில் ஒரு புருஷன் உண்டெங்கிலும்

ஆஹந்த! வேண்டுந்நது ஆகயால் ஆசு நீ

பஜபவ பயாபஹம் பக்தலோக ப்றியம்

பானுகோடி ப்றபம் விஷ்ணு பதாம்புஜம் 1060

மதுமதன சரண ஸரஸிஜ யுகளம் ஆசு நீ

மௌட்யம் களஞ்ஞ பஜிச்சு கொண்மடெடோ

குஸ்றுதிகளும் இனி மனஸி கனிவொடு களஞ்ஞ

வைகுண்டலோகம் கெமிப்பான் வழிநோக்கு நீ

பர தன களத்த மோஹேன நித்யம் வ்றுதா

பாபம் ஆர்ஜ்ஜிச்சு கீழ்போட்டு வீணீடொலா

நளினதள நயனம் அகிலேஸ்வரம் மாதவம்

நாராயணம் சரணாகத வத்ஸலம்

பரம புருஷம் பரமாத்மானம் அத்வயம்

பக்தி விஸ்வாஸேன ஸேவிக்க ஸந்ததம் 1070

சரணமிதி சரணகமலே பதிச்சீடெடோ!

சத்று பாவத்தெ த்யஜிச்சு ஸந்துஷ்டனாய்

கலுஷம் அளவதி ஜ்ஜடிதி செய்திது எந்நாகிலும்

காருண்யம் ஈவண்ணம் இல்ல மற்றார்க்குமே

ரகுபதியெ மனஸி கருதுகில் அவனு பூதலே

ரெண்டாமது உண்டாகயில்ல ஜன்மம் ஸகே!

ஸனக முகமுனிகள் வசனங்ஙள் இதோர்க்கெடோ

ஸத்யம் மயோக்தம் விரிஞ்சாதி ஸம்மதம்”

அம்றுத ஸம வசனமிதி பவன தனயோதிதம்

அத்யந்த ரோஷேண கேட்டு தசானனன் 1080

நயனம் இருபதிலும் அத கனல் சிதறுமாறுடன்
 நந்நாய் உருட்டி மிழிச்சு சொல்லீடினான்
 தில ஸத்ருசம் இவனெ இனி வெட்டி நுறுக்குவின்
 திக்காரம் இற்ற கண்மல மற்றார்க்குமே
 மம நிகடபுவி வடிவொடு ஒப்பம் இருந்நு மாம்
 மற்றொரு ஜந்துக்கள் இங்ஙனெ சொல்லுமோ?
 பயவும் ஒரு வினயவும் இவன்னு காண்மானில்ல
 பாபியாயோரு துஷ்டாத்மாசடன் இவன்
 கதய மம கதய மம ராமன் எந்நாரு சொல்?
 கானனவாஸி ஸுகீவன் எந்நாரெடோ

1090

அவரெயும் அனந்தரம் ஜானகி தன்னெயும்
 அத்யந்த துஷ்டனாம் நின்னெயும் கொல்லுவன்”
 தசவதன வசனம் இதி கேட்டு கோபம் பூண்டு
 தெந்தம் கடிச்சு கபீந்த்ரனும் சொல்லினான்!
 “நினவு தவ மனஸி பெருது எத்தையும் நந்நு நீ
 நின்னோடு எதிரொரு நூறு நூறாயிரம்
 ரஜனி சரகுலபதிகளாய் ஞெளிஞ்ஞள்ளொரு
 ராவணன்மார் ஒருமிச்சு எதிர்த்தீடிலும்
 நியதம் இது மம செறுவிரல்க்கு போரா பின்னெ
 நீயெந்து செய்யுந்நிது என்னோடு கஸ்மல!”

1100

பவன ஸுத வசனமிது கேட்டு தசாஸ்யனும்
 பார்ஸ்வ ஸ்திதன்மாரொடு ஆசு சொல்லீடினான்!
 “இவிடெ நிசிசரர் ஒருவர் ஆயுதபாணியாய்
 இல்லயோ கள்ளனெக் கொல்லுவான் சொல்லுவின்”
 அதுபொழுதில் ஒருவன் அவனோடு அடுத்தீடினான்
 அப்போள் விபீஷணன் சொல்லினான் மெல்லவே!
 “அருதருது துரிதமிது தூதனெக் கொல்லுகெந்நு
 ஆர்க்கடுத்தா ந்றபன்மார்க்கு சொல்லீடுவின்?
 இவனெ வயம் இவிடெ விரவோடு கொந்நீடினால்
 எங்ஙனெ அங்ஙறியுந்நிது ராகவன்

1110

அதினுபுனர் இவன் ஒரு அடயாளம் உண்டாக்கி நாம்
 அங்ங அயய்கேணம் அதல்லோ ந்றுபோசிதம்?”

இதி ஸதஸி தசவதன ஸஹஜ வசனேன தான்
எங்கில் அதங்ஙனெ செய்கெந்நு சொல்லினான்

லெங்கா தெஹனம்

வதனம் அபி கரசரணம் அல்ல செளர்யாஸ்பதம்
வானரன்மார்க்கு வால்மேல் செளர்யம் ஆகுந்நு
வயமதினு ஜ்ஜடிதி வஸனேன வால் வேஷ்டிச்சு
வஹ்னி கொளுத்திப் புரத்தில் எல்லாடவும்
ரஜனிசர பரிவ்றுடர் எடுத்து வாத்யம் கொட்டி
ராத்றியில் வந்நொரு கள்ளன் எந்நிங்ஙனெ 1120
நிகில திசி பலருமிஹ கேள்க்குமாறு உச்சத்தில்
நீளெ விளிச்சு பறஞ்ஞ நடத்துவின்
குல ஹதகன் இவன் அறிக நிஸ்தேஜனன் எந்நு
தன் கூட்டத்தில் நிந்நு நீக்கீடும் கபிகுலம்
தில ரஸ க்றுதாதி ஸம்ஸிக்த வஸ்த்ரங்ஙளால்
தீவ்றம் தெருதெரெச் சுற்றும் தசாந்தரே
அதுல பெலன் அசலதரம் அவிடெ மருவீடினான்
அத்யாயத ஸ்தூலமாயிது வால் ததா
வஸன கெணம் அகிலவும் ஒடுங்ஙிச் சமஞ்ஞிது
வாலும் அதீவ சேஷிச்சிது பின்னெயும் 1130
நிகில நிலயன நிஹித பட்டாம்பரங்ஙளும்
நீளெத் திரஞ்ஞ கொண்டொந்நு சுற்றீடினார்
அதுமுடன் ஒடுங்ஙி வால் சேஷிச்சு கண்டளவு
அங்ஙும் இங்ஙும் செந்நு கொண்டு வந்நீடினார்
திலஜ க்றுத ஸுஸ்னேஹ ஸம்ஸிக்த வஸ்த்ரங்ஙள
திவ்ய பட்டாம்சுக ஜாலவும் சுற்றினார்
நிக்குதி பெருதிவனு வஸனங்ஙளில் ஒந்நினி
ஸ்னேஹவும் எல்லாம் ஒடுங்ஙிது அசேஷவும்
அலமலம் இது அமலனிவன் எத்யும் திவ்யன்
இதார்க்கு தோந்நீ வினாசத்தினு எந்நார் சிலர் 1140
அனலமிஹ வஸனமிதினு அனலம் இனிவாலதிக்கு

ஸுந்தர காண்டம்

ஆசு கொளுத்துவின் வைகருது ஏதுமே
 புனர் அவருமதுபொழுது தீ கொளுத்தீடினார்.
 புச்சாக்ர தேசே புரந்தராராதிகள்
 பெல ஸஹிதம் அபலம் இவரஜ்ஜுகண்டம் கொண்டு
 பெத்வா த்றுடதரம் த்றுத்வா கபிவரம்
 கிதவமதிகளும் இதொரு கள்ளன் எந்நிங்ஙனெ
 க்றுத்வா ரவமரம் கெத்வா பரவரம்
 பறகளெயும் உடனுடன் அறஞ்ஞறஞ்ஞ அங்ஙனெ
 பச்சிம த்வார தேசே செந்நு அனந்தரம் 1150
 பவனஜனும் அதிக்றுச சரீரனாயீடினான்.
 பாசவும் அப்போள் சிதிலமாய் வந்நிது
 பெலமொடு அவன் அதி சபலம் அசலனிப காத்தறனாய்
 பெந்தவும் வேர்பெட்டு மேல்போட்டு பொங்ஙினான்
 சரம கிரி கோபுராக்கேர வாயுவேகேன
 சாடினான் வாஹகன்மாரெயும் கொந்நவன்
 உடுபதியொடு உரஸும் அடவுயரம் இயலுந்ந
 ரத்னோத்துங்க ஸௌதாக்கரமேறி மேவீடினான்.
 உதவ ஸித நிகரம் உடனுடன் உபரி வேகமோடு
 உல்ப்ளுத்ய பின்னெயும் உல்ப்ளுத்ய ஸத்வரம் 1160
 கனக மணிமய நிலயம் அகிலம் அனிலாத்மஜன்
 கத்திச்சு கத்திச்சு வர்த்திச்சு இதக்கனியும்
 ப்றக்றுதி சபலதயொடு அவன் அசலமோரோ மணி
 ப்றாஸாத ஜாலங்ஙள் சுட்டு துடங்ஙினான்.
 கெஜ துரக ரத பெல பதாதிகள் பங்க்த்தியும்
 கெம்யங்ஙளாயுள்ள ரம்ய ஹர்ம்யங்ஙளும்
 அனல சிககளும் அனில ஸுத ஹ்றுதயவும் தெளிஞ்ஞ
 ஆஹந்த! விஷ்ணுபதம் கெமிச்சு ததா
 விபுத பதியொடு நிசிசராலயம் வெந்தொரு 1170
 வ்றுத்தாந்தம் எல்லாம் அறியிச்சு கொள்ளுவான்
 அஹம் அஹம் இகாதியா பாவக ஜ்வாலகன்
 அம்பரத்தோளம் உயர்ந்து செந்நா முதா
 புவன தல கெத விமல திவ்ய ரத்னங்ஙளால்

பூதி பரிபூர்ணமாயுள்ள லெங்கயும்
 புனர் அனில ஸுதன் இதி தெஹிப்பிச்சிது எங்கிலும்
 பூதி பரிபூர்ணமாய் வந்நிது அத்புதம்
 தசவதன ஸஹஜ க்ருஹம் என்னியே மற்றுள்ள
 தேவாரி கேஹங்ஙள் வெந்து கூட ஜவம்
 ரகு குலபதி ப்றிய ப்றுத்யனாம் மாருதி
 ரக்ஷிச்சு கொண்டான் விபீஷண மந்திரம் 1180
 கனக மணிமய நிலய நிகரம் அது வெந்தோரோ
 காமினீவர்க்கம் விலாபம் துடங்ஙினார்.
 சிகுர பர வஸன சரணாதிகள் வெந்தாசு
 ஜீவனும் வேர்பெட்டு பூமௌ பதிக்கயும்
 உடல் உருகி உருகி உடன் உழறி அலறி பாஞ்ஞம்
 உன்னதமாய ஸௌதங்ஙளில் ஏறியும்
 தெஹனன் உடன் அவிடெயும் அடுத்து தெஹிப்பிச்சு
 தாழ்த்து வீணு பிடஞ்ஞ மரிக்கயும்
 மம தனய! ரமண! ஜனக! ப்ராணநாத! ஹா
 மாமகம் கர்மம் அய்யோ! விதி தைவமே! 1190
 மரணம் உடன் உடல் உருகி முறுகி வரிகெந்நது
 மாற்றுவான் ஆருமில்லய்யோ! சிவ சிவ!
 துரிதமிது ரஜனிச் சரவர விரசிதம் த்றுடம்
 மற்றொரு காரணம் இல்லிதினு ஏதுமே
 பரதனவும் அமித பரதாரங்ஙளும் பெலால்
 பாபி தசாஸ்யன் பரிக்ரஹிச்சான் துலோம்
 அறிகில் அனுசிதம் அது மதேன செய்தீடாய்வின்
 ஆருமதின்றெ பலமிது நிர்ணயம்
 மனுஜ தருணியெ ஒரு மஹா பாபி காமிச்சு
 மற்றுள்ளவர்க்கும் ஆபத்தாய் இதிங்ஙனெ 1200
 ஸுக்ருத துரிதங்ஙளும் கார்யம் அகார்யவும்
 ஸிக்ஷிச்சு செய்து கொள்ளேணம் புதஜனம்
 மதன சர பரவசதயொடு சபலனாய் இவன்
 மாஹாத்மயம் உள்ள பதிவ்றுதமாரெயும்
 கர பெலமோடு அனுதினம் அணஞ்ஞ பிடிச்சதி

- காமி சாரிற்ற பங்கம் வருத்தீடினான்
அவர் மனஸி மருவின தபோமய பாவகன்
அத்ய ராஜ்யே பிடிபெட்டிது கேவலம்
நிசிசரிகள் பெஹு விதம் ஓரோந்நே பறகயும்
நில்க்கும் நிலயிலே வெந்து மரிக்கயும் 1210
சரணமிஹ கிமிதி பலவழியும் உடன் ஓடியும்
சாகிகள் வெந்து முறிஞ்ஞுடன் வீழ்கயும்
ரகுசுலவரேஷ்ட தூதன் த்றியாமாச்சர-
ராஜ்யம் எழுந்நாறு யோஜனயும் கூணால்
ஸரஸ பெஹு விபவ யுத போஜனம் நல்கினான்
ஸந்துஷ்டனாயிது பாவக தேவனும்
லெகுதரம் அனில தனயன் அம்றுத நிதி தன்னிலே
லாங்கூலவும் தச்சு தீ பொலிச்சீடினான்.
பவனஜனெ தஹனன் அபி சுட்டதில் ஏதுமே
பாவகன் இஷ்ட ஸகனாக காரணம் 1220
பதி நிரதயாகிய ஜானகீ தேவியால்
ப்றார்த்தின் ஆகயாலும் கருணாவசால்
அவனி தனயா க்றுபா வைபவம் அத்புதம்
அத்யந்த சீதளனாயிது வஹ்னியும்
ரஜனி சரகுல விபன பாவகனாகிய
ராம நாமஸ்ம்ருதி கொண்டு மஹாஜனம்
தனய தன தார மோஹார்த்தர் எந்நாகிலும்
தாபத்தயா னலனெக் கடந்நீடுந்நு
தத்பிமதகாரியாயுள்ள தூதனு ஸந்தாபம்
ப்றக்றுதானலேன பவிக்குமோ? 1230
பவதியதி மனுஜ ஜனனம் புவி ஸாம்ப்றதம்
பங்கஜலோசனனெ பஜிச்சீடுவின்
புவனபதி புஜகபதி சயன பஜனம்புவி
பூத தைவாத்ம ஸம்பூத தாபா பஹம்
ததனு கபி குலவரனும் அவனி தனயாபதம்
தாணு தொழுது நமஸ்க்றுத்ய சொல்லினான்
அஹம் இனியும் உழறி நடகொள்ளுவன் அக்கரய்க்கு

ஆஜ்ஞாபயாசு கெச்சாமி ராமாந்திகம்
 ரகுவரனும் அவரஜனும் அருணஜனுமாய் த்றுதம்
 ஆகமிச்சீடும் அனந்த ஸேனா ஸமம்
 மனஸி தவ செறுது பரிதாபவும் உண்டாகொலா
 மத்பரம் கார்யம் இனிஜ் ஜனகாத்மஜே!
 தொழுது அமித வினயமிதி சொந்நவன் தன்னோடு
 துக்கம் உள்கொண்டு பறஞ்ஞிது ஸீத்யும்
 “மம ரமண சரிதம் உரசெய்த நின்னெக் கண்டு
 மானஸ தாபம் அகந்நிது மாமகம்
 கதம் இனியும் அஹமிஹ வஸாமி சோகேன
 மல்காந்த வ்றுத்தாந்த ஸ்றவண ஸௌக்யம் வினா”
 ஜனக ந்றுப துஹித்றுகிரம் இங்ஙனெ கேட்டவன்
 ஜாதானு கம்பம் தொழுது சொல்லீடினான்
 “களக சுசம் இனி விரஹம் அலம் அதினுடன் மம
 ஸ்கந்தமாரோஹ கூஷணென ஞான் கொண்டுபோய்
 தவ ரமண ஸவிதம் உபகெம்ய யோஜிப்பிச்சு
 தாபம் அசேஷம் அத்யைவ தீர்த்தீடுவன்”
 பவனஸுத வசனமிதி கேட்டு வைதேஹியும்
 பாரம் ப்றஸாதிச்சு பார்த்து சொல்லீடினாள்
 “அதினு தவ கருதும் அளவிலொரு தண்டம்
 என் ஆத்மனி வந்நிது விச்வாஸம் அத்ய மே
 ஸுப சரிதன் அதிபெலமொடு ஆசு திவ்யாஸ்த்றேண
 சோஷண பெந்தனாத்யைரபி ஸாகரம்
 கபி குல பெலேன கடந்நு ஜகத்றய
 கண்டகனெக் கொந்நு கொண்டு போகாசு மாம்
 மறிவொடொரு நிசி ரஹஸி கொண்டு போயால் அது
 மல்ப்றாணநாத கீர்த்திக்கு போரா த்றுடம்
 ரகு குலஜவரன் இவிடெவந்நு யுத்தம் செய்து
 ராவணென கொந்நு கொண்டு பொய் கொள்ளுவான்
 அதி ரபஸமயி தனய! வேல செய்தீடு நீ
 அத்ர நாளும் தரிச்சீடுவன் ஜீவனெ
 இதி ஸதயம் அவனொடருள் செய்து அயச்சீடினாள்

1240

1250

1260

ஸுந்தர காண்டம்

இந்திரா தேவியும் பின்னெ வாதாத்மஜன்
தொழுது அகில ஜனனியொடு யாத்த வழங்கிச்சு
தூர்ணம் மஹார்ணவம் கண்டு சாமடினான்.

1270

ஹனுமான்றெ ப்றத்யாகெமனம்:

த்றிபுவனவும் உலயெ முஹூர் ஒந்நலநீடினான்
தீவ்ற நாதம் கேட்டு வானர ஸங்கவும்
கருதுவின் இதொரு நினதமாசு கேள்க்காயதும்
கார்யம் ஆஹந்த ஸாதிச்சு வருந்நிது
பவன ஸுதன் அதினு னஹி ஸம்சயம் மானஸே
பார்த்து காண்கொச்சு கேட்டால் அறியாமதும்
கபி நிவஹமிதி பெஹுவிதம் பறயும் விதௌ
காணாயிது அத்ரி சிரஸி வாதாத்மஜம்

1280

“கபிநிவஹ வீரரே! கண்டிது ஸீதயெ
காகுல்ஸ்த வீரன் அனுக்ரஹத்தால் அஹம்
நிசிசர வராலயம் ஆகிய லெங்கயும்
நிச்சேஷம் உத்யானவும் தெஹிப்பிச்சிது
விபுத குல வைரியாகும் தசக்ரீவனெ
விஸ்மயம் அம்மாறு கண்டு பறஞ்ஞிது
ஜ்ஜடிதி தசரத ஸுதனொடு இக்கத சொல்லுவான்
ஜாம்பவதாதிகளே நடந்நீடுவின்”

அதுபொழுது பவன தனயனெயும் அவர் ஆதரிச்சு
ஆலிங்க்ய காடம் ஆச்சும்ப்ய வாலாஞ்சலம்

1290

குதுகமொடு கபி நிசயம் அனிலஜனெ முன்னிட்டு
கூட்டமிட்டார்த்து விளிச்சு போயீடினார்.
ப்ளவக குல பரிவ்றுடரும் உழறி நடகொண்டு போய்
ப்றஸ்றவணாச்சலம் கண்டு மேவீடினார்.

குஸும தல பல மது லதா தரு பூர்ணமாம்
குல்ம ஸமாவ்ருதம் ஸுக்ரீவ பாலிதம்
க்ஷாதித பரிபீடிதராய கபிகுலம்
க்ஷாத்வினாசார்த்தம் ஆர்த்யா பறஞ்ஞீடினார்.



ஸ்ரீராமன் ஹனுமான்

- பல நிகர ஸஹிதமிஹ மதுரமது பூரவும்
 பக்ஷிச்ச தாஹவும் தீர்த்து நாம் ஒக்கவே 1300
 தரணிஸுத ஸவிதம் உபகம்ய வ்றுத்தாந்தங்ஙள்
 தாமஸம் கைவிட்டு உணர்த்திக்க ஸாதரம்
 அதினு அனுவதிச்சருளேணம் எந்நாச பூண்டு
 அங்கதனோடு அபேக்ஷிச்சோர் அனந்தரம்
 அதின் அவனும் அவரொடு உடனாஜ்ஞயெ செய்கயால்
 ஆசு மதுவனம் புக்கிது எல்லாவரும்
 பரிச் சொடதி மதுர மது பானவும் செய்தவர்
 பக்வ பலங்ஙள் பக்ஷிக்கும் தசாந்தரே
 தெதிமுகனும் அனிசமது பாலனம் செய்விது
 தானமானேன ஸுக்ரீவஸ்ய சாஸனால் 1310
 தெதிவதன வசனமொடு நியதம் அது காக்குந்த
 தெண்ட தரன்மார் அடுத்து தடுக்கயால்
 பவனஸுத முக கபிகள் முஷ்டி ப்ரஹாரேண-
 பாஞ்ஞார் பயப்பெட்டவரும் அதி த்ருதம்
 த்வரிதம் அத தெதிமுகனும் ஆசு ஸுக்ரீவனெ
 தூர்ணம் ஆலோக்ய வ்றுத்தாந்தங்ஙள் சொல்லினான்
 தவ மது வனத்தினு பங்கம் வருத்தினான்
 தாரேய நாதிகளாய கபிபெலம்
 ஸுச்சிரம் அது தவ கருணயா பரிபாலிச்சு
 ஸுஸ்திரம் ஆதிபத்யேன வானேன் அஹம் 1320
 வலமதன ஸுத தனயன் ஆதிகளொக்கவே
 வந்நு மத்ப்றுத்ய ஜனத்தெயும் வெந்நுடன்
 மது வனவும் இது பொழுது அழிச்சிது எந்நிங்ஙனெ
 மாதுல வாக்யம் ஆகர்ண்ய ஸுக்ரீவனும்
 நிஜ மனஸி முஹூர் அபி வளர்ந்ந ஸந்தோஷேண
 நிர்மலாத்மா ராமனோடு சொல்லினான்
 “பவன தனயாதிகள் கார்யவும் ஸாதிச்சு
 பாரம் தெளிஞ்ஞு வருந்நிது நிர்ணயம்
 மதுவனம் அதல்லயெந்நாகில் என்னெ பெஹு-
 மானியாதே செந்நு காண்கயில்லாருமே 1330

அவரெ விரவொடு வருவதின்னு சொல்லங்ங செந்நு
 ஆத்மனி கேதிக்க வேண்டா வ்றுதா பவான்
 அவனும் அதுகேட்டு உழறிசெந்நு சொல்லினான்
 அஞ்ஜனா புத்தாதிகளோடு ஸாதரம்
 அனில தனயாங்கத ஜாம்பவதாதிகள்
 அஞ்ஜஸா ஸுக்ரீவ பாஷிதம் கேள்க்கயால்
 புனர் அவருமது பொழுது வாச்ச ஸந்தோஷேண
 பூர்ணவேகம் நடந்நாச செந்நீடினார்
 புகள் பெரிய புருஷமணி ராமன் திருவடி
 புண்யபுருஷன் புருஷோத்தமன் பரன் 1340
 புரமதன ஹ்றுதி மருவும் அகில ஜகதீஸ்வரன்
 புஷ்கர நேத்தன் புரந்தர ஸேவிதன்
 புஜகபதி சயனன் அமலன் த்றிஜகல்
 பரிபூர்ணன் புருஹித ஸோதரன் மாதவன்
 புஜக நிவஹாசன வாஹனன் கேசவன்
 புஷ்கர புத்ரீ ரமணன் புராதனன்
 புஜக குல பூஷணாராதிதாங்க்றி த்வயன்
 புஷ்கர ஸம்பவ பூஜிதன் நிர்குணன்
 புவனபதி மகபதி ஸதாம்பதி மல்பதி
 புஷ்கர பாந்தவ புத்ற ப்ரியஸகி 1350
 புத ஜன ஹ்றுதி ஸ்திதன் பூர்வ தேவாராதி
 புஷ்கர பாந்தவ வம்ச ஸமுத்பவன்
 புஜ பெலவதாம்வரன் புண்ய ஜனாத்மகன்
 பூபதி நந்தனன் பூமிஜா வல்லபன்
 புவன தல பாலகன் பூத பஞ்சாத்மகன்
 பூரி பூதிப்ரதன் புண்ய ஜனார்ச்சிதன்
 புஜ பவ குலாதிபன் புண்டரீகானனன்
 புஷ்பபானோபமன் பூரி காருண்யவான்
 திவஸகர புத்றனும் ஸௌமித்திரியும் முதா
 திஷ்ட பூர்ணம் பஜிச்சந்திகே ஸந்ததம் 1360
 விபின புவி ஸுகதரம் இரிக்குந்நது கண்டு
 வீணு வணங்ஙினார் வாயு புத்தாதிகள்

புனரத ஹரீஸ்வரன் தன்னெயும் வந்திச்சு
 பூர்ண மோதம் பறஞ்ஞான் அஞ்ஜனாத்மஜன்
 “கனிவினொடு கண்டேனஹம் தேவியெத் தத்தர
 கர்புரேந்த்ராலயே ஸங்கடம் என்னியே
 குசலவுமுடன் விசாரிச்சிது தாவகம்
 கூடெஸ் ஸுமித்ரா தனயனும் ஸாதரம்
 சிதில தர சிகுரமொடு அசோக வனிகயில்
 சிங்ஃபாமுலதேசே வஸிச்சீடினாள்.

1370

அனசனமொடு அதி க்றுச சரீரயாய் அன்வஹம்
 ஆசர நாரீ பரி வ்றுதயாய் சுச்சா
 அழல் பெருகி மறுகி பெஹு பாஷ்பவும் வார்த்து
 வார்த்தய்யோ! ஸதா ராம ராமேதி மந்த்ரவும்
 முஹூரபி ஜெபிச்சு ஜெபிச்சு விலாபிச்சு
 முக்தாங்கி மேவுந்ந நேரத்து ஞான் ததா
 அதி க்றுச சரீரனாய் வ்றுகூஷ சாகாந்தரே
 ஆனந்தம் உள்கொண்டிருந்நேன் அனாகுலம்
 தவ சரிதம் அம்றுத ஸமம் அகிலம் அறியிச்சத
 தம்பியோடும் நின்திருவடி தன்னொடும்
 செறுதுடஜ புவிரஹிதயாய் மருவும் விதௌ
 செந்நு தசானனன் கொண்டங்ங் போயதும்
 ஸவித்ரு ஸுதனொடு ஜெடிதி ஸக்யமுண்டாயதும்
 ஸங்க்றந்தன் ஆத்மஜன் தன்னெ வதிச்சதும்
 கூடிதி துஹித்ரு அன்வேஷணார்த்தம் கபீந்த்ரனால்
 கீசௌகம் ஆசு நியுத்தமாயீடினார்.

1380

அஹம் அவரில் ஒருவன் இவிடேய்க்கு வந்நீடினேன்
 அர்ணவம் சாடிக் கடந்நதி வித்ருதம்
 ரவிதனய ஸச்சிவன் அஹமாசுக நந்தனன்
 ராமதாதன் ஹனுமானெந்நு நாமவும்
 பவதியெயும் இஹஜ் ஜடிதி கண்டு கொண்டேன் அஹம்
 பாக்யம்! ஆஹந்த! பாக்யம்! க்றுதார்த்தோஸ்மயஹம்
 பலிதம் அகிலம் மயாத்ய ப்றயாஸம் ப்ருசம்
 பத்மஜாலோகனம் பாப வினாசனம்

1390

மம வசனம் இதி நிகிலம் ஆகர்ண்ய ஜானகி
 மந்தமந்தம் விசாரிச்சிது மானஸே
 ஸ்றவண யுகளாற்றுதம் கேனமே ஸ்றாவிதம்
 ஸ்ரீமதாம் அக்ரேஸரன் அவன் நிர்ணயம்
 மம நயன யுகளபதம் ஆயது புண்யவான்
 மானவ வீர ப்றஸாதேன தைவமே! 1400
 வசனம் இதி மிதில தனயோதிதம் கேட்டு ஞான்
 வானராகாரேண ஸூக்ஷ்ம சரீரனாய்
 வினயமொடு தொழுதடியில் வீணு வணங்வினேன்
 விஸ்மயத்தோடு சோதிச்சிது தேவியும்
 அறிவதினு பறக நீயாரெந்நது என்னோடு
 இத்யாதி வ்றுத்தாந்தம் விசாரிச்சு அனந்தரம்
 கதிதம் அகிலம் மயாதேவ வ்றுத்தாந்தங்ஙள்
 கஞ்ஜதளாகூழியும் விச்வஸிச்சீடினாள்
 அதுபொழுதில் அகதளிரில் அழல் களவதின்னு ஞான்
 அங்குலீயம் கொடுத்தீடினேன் ஆதரால் 1410
 கர தளிரில் அதினெ விரவோடு வாங்வித் ததா
 கண்ணுநீர் கொண்டு கழுகி களஞ்ஞடன்
 சிரஸி த்றுசி களபுவி முலத்தடத்திங்கலும்
 சீக்றம் அணச்சு விலாபிச்சிது ஏற்றவும்
 பவனஸுத! கதய! மம துக்கம் எல்லாம் பவான்
 பத்மாகூஷனோடு நீ கண்டிதல்லோ ஸகே!
 நிசிசரிகள் அனுதினம் உபத்ரவிக்குந்நதும்
 நீயங்ங செந்நு சொல்கெந்நு சொல்லீடினாள்.
 தவ சரிதம் அகிலம் அலிவோடு உணர்த்திச்சு ஞான்
 தம்பியோடும் கபிஸேனயோடும் த்ருதம் 1420
 வயம் அவனிபதியெ விரவோடு கூட்டிக்கொண்டு
 வந்நு தசாஸ்ய குலவும் முடிச்சுடன்
 ஸகுதுகம் அயோத்யாபுரிக்கு ஆசு கொண்டுபோம்
 ஸந்தாபம் உள்ளில் உண்டாகருது ஏதுமே
 தசரத ஸுதனு விச்வாஸார்த்தமாய் இனித்
 தேஹிமே தேவி! சிஹ்னம் தன்யமாதரால்

புனர் ஓரடயாளவாக்கும் பறஞ்ஞீடுக
 புண்ய புருஷனு விச்வாஸ ஸித்தயே
 அதும் அவனிஸுதயொடு அஹம் இங்ஙனெ சொந்நளவு
 ஆசு சூடாரத்னம் ஆதரால் நல்கினாள்.

1430

கமலமுகி கனிவினொடு சித்த கூடாச்சலே
 காந்தனுமாய் வஸிக்குந்நாள் ஒருதினம்
 கடின தர நகர நிகரேண பீடிச்சொரு
 காக வ்றுத்தாந்தவும் சொல்கெந்நு சொல்லினாள்.

ததனு பலதரம் இவ பறஞ்ஞும் கரஞ்ஞும்
 உள்தாபம் கலர்ந்நு மருவும் தசாந்தரே
 பெஹு வித வசோ விபவேன துக்கம் தீர்த்து
 பிம்பாதரியெயும் ஆஸ்வஸிப்பிச்சு ஞான்
 விடயும் உடன் அழகொடு வழங்நிச்சுபோந்நிது

1440

வேகென பின்னெ மற்றொந்நு செய்தேனஹம்
 அகில நிசிசர குலபதிக்கு அபீஷ்டாஸ்பதம்
 ஆராமம் ஒக்கெத் தகர்த்தேன் அதின்னுடன்
 பரிபவமொடு அடல் கருதி வந்ந நிசாசர
 பாபிகளெ கொல செய்தேன் அஸங்க்யகம்
 தசவதன ஸுதனெ முஹூர் அக்ஷகுமாரனெ
 தண்ட தராலயத்தின்னு அயச்சீடினென்
 அத தசமுகாத்மஜ ப்ரஹ்மாஸ்த்ற பெத்தனாய்
 ஆசராதீசனெ கண்டு பறஞ்ஞு ஞான்
 லெகுதரம் அசேஷம் தெஹிப்பிச்சிது பெத!

லெங்காபுரம் பின்னெயும் தேவிதன்பதம்
 விகதபயம் அடியிண வணங்நி வாங்நிபோந்நு
 வீண்டும் ஸமுத்ரவும் சாடிக்கடந்நு ஞான்
 தவ சரண நளினம் அதுனைவ வந்திச்சிது
 தாஸன் தயாநிதே! பாஹிமாம் பாஹிமாம்”
 இதி பவன ஸுத வசனம் ஆஹந்த! கேட்டளவு
 இந்திரா காந்தனும் ப்றீதி பூண்மடினான்.

1450

“ஸுரஜன ஸுதுஷ்கரம் கார்யம் க்றுதம் த்வயா
 ஸுக்ரீவனும் ப்றஸாதிச்சிது கேவலம்

ஸத்யம் உபகாரம் இச்செய்ததின்னு ஆதரால்
 ஸர்வஸ்வஷம் மம தந்தேன் நினக்கு ஞான் 1460
 ப்றணய மனஸா பவானால் க்றுதமாயதில்
 ப்ரத்யுபகாரம் ஜகத்திங்கல் இல்லெடோ!”
 புனரபி ரமாவரன் மாருத புத்தனெ
 பூர்ணமோதம் புணர்நீடினான் ஆதரால்
 உரஸி முஹூர் அபி முஹூர் அணச்சு புல்கீடினான்
 ஓர்க்கெடோ! மாருத புத்த பாக்யோதயம்
 புவன தலம் அதிலொருவன் இங்ஙனெ இல்லஹோ!
 பூர்ண புண்யௌக ஸௌபாக்யம் உண்டாயெடோ!

பரமசிவன் இதி ரகு குலாதிபன் தன்னுடெ
 பாவனமாய கதயருள் செய்ததும் 1470
 பகவதி பவானி பரமேஸ்வரி கேட்டு
 பக்தி பரவசயாய் வணங்நீடினாள்

கிளி மகளும் அதி ஸரஸம் இங்ஙனெ சொந்நது
 கேட்டு மஹாலோகரும் தெளியேணமே!

இத்யாத்ம ராமாயணே உமா மஹேஸ்வர
 ஸம்வாதே ஸுந்தரகாண்டம் ஸமாப்தம்

யுத்த காண்டம்

நாராயண! ஹரே! நாராயண! ஹரே!
நாராயண! ஹரே! நாராயண! ஹரே!
நாராயண! ராம! நாராயண! ராம!
நாராயண! ராம! நாராயண! ஹரே!
ராம! ரமாரமண! த்றிலோகீபதே!
ராம! ஸீதாபிராம! த்றிதசப்றபோ!
ராம! லோகாபிராம! ப்றணவாத்மக!
ராமா! நாராயணாத்மா ராம! பூபதே!
ராம கதான்றுத பான பூர்ணானந்த
ஸாரானுபூதிக்கு ஸாம்யம் இல்லேதுமே
சாரிக பைதலே! சொல்லு சொல்லு இன்னியும்
சாரு ராமயண யுத்தம் மனோஹரம்
இத்தம் ஆகர்ண்ய கிளிமகள் சொல்லினாள்
சித்தம் தெளிஞ்ஞு கேட்டிடுவின் எங்கிலோ
சந்த்ரகூடன் பரமேஸ்வரன் ஈஸ்வரன்
சந்த்ரிகா மந்தஸ்மிதம் பூண்டருளினான்
சந்த்ரானனே! செவிதந்நு முதா ராமசந்த்ர-
சரிதம் பவித்தம் ஸ்றுணுப்றியே!
ஸ்ரீராமசந்த்ரன் புவனைக நாயகன்
தாரக ப்ரஹ்மாத்மகன் கருணாகரன்
மாருதி வந்நு பறஞ்ஞிது கேட்டுள்ளில்
ஆருடமோதால் அருள் செய்திது ஆதரால்!

10

20

ஸ்ரீராமாதிகளுடெ நிச்சயம்

“தேவகளாலும் அஸாத்யமாயுள்ளோந்நு
கேவலம் மாருதி செய்தது ஓர்க்கும் விதௌ
சித்தே நிருபிக்க போலும் அசக்யமாம்
அப்தி சதயோஜனாயதம் அஸ்றமம்

லெங்கிச்ச ராசுஷ ஸ வீரரேயும் கொந்நு
 லெங்கயும் சுட்டுபொட்டிச்சிது விஸ்மயம்
 இங்ஙனெயுள்ள ப்றுத்யன்மார் ஒருத்தனும்
 எங்ஙும் ஒரு நாளும் இல்லெந்நு நிர்ணயம் 30
 என்னெயும் பானுவம்சத்தெயும் லக்ஷ்மணன்
 தன்னெயும் மித்தராத்மஜனெயும் கேவலம்
 மைதிலியெக்கண்டு வந்நது காரணம்
 வாதாத்மஜன் பரிபாலிச்சிது த்றுடம்
 அங்ஙனெ ஆயதெல்லாம் இனியும் உடன்
 எங்ஙனெ வாரிதியெ கடந்நீடுந்நு
 நக்ற் மகர சக்ற்ராத் பரிபூர்ணம்
 உக்ரமாயுள்ள ஸமுத்ரம் கடந்நு போய்
 ராவணனெப் படயோடும் ஒடுக்கி ஞான்
 தேவியெ எந்நு காணுந்நிது தெய்வமே!" 40
 ராமவாக்யம் கேட்டு ஸுகீர்வனும் புனர்
 ஆமயம் தீருமாறாசு சொல்லீடினான்
 "லெங்கனம் செய்து ஸமுத்ரத்தெயும் பெத!
 லெங்கயும் பஸ்மீகரிச்சு அவிளம்பதம்
 ராவணன் தன்னெ ஸகுலம் கொலசெய்து
 தேவியெயும் கொண்டு போருந்நது உண்டு ஞான்
 சிந்தயுண்டாகருது ஏதுமே மானஸே
 சிந்தயாகுந்நது கார்ய வினாசினி
 ஆராலும் ஓர்த்தால் ஜெயிச்சு கூடாதொரு
 சூரர் இக்காணாய வானர ஸஞ்சயம் 50
 வஹ்னியில் சாடணம் எந்நு சொல்லீடிலும்
 பின்னெயாம் எந்நு சொல்லுந்நவர் இல்லிவர்
 வாரிதியெக் கடப்பான் உபாயம் பார்க்க
 நேரமினி களயாதெ ரகுபதே!
 லெங்கயில் செந்நு நாம் புக்கிது எந்நாகிலோ
 லெங்கேசனும் மரிச்சான் எந்நு நிர்ணயம்
 லோகத்தறயத்திங்கல் ஆரெதிர்க்குந்நிது
 ராகவ! நின் திருமும்பில் மஹாரணே

யுத்த காண்டம்

அஸ்த்ரேண சோஷணம் செய்க ஜலதியெ-
ஸத்வரம் ஸேதுபெந்திக்கிலுமாம் த்றுடம்
வல்லகணக்கிலும் உண்டாம் ஜெயம் தவ
நல்ல நிமித்தங்ஙங் காண்க ரகுபதே!”
பக்தி சக்த்யன்வித மிற்ற புத்ரோக்திகள்
இத்தம் ஆகர்ண்ய காகுல்ஸ்தனும் தல்க்ஷணே
மும்பலாம்மாறு தொழுது நில்க்கும் வாயு-
ஸம்பவனோடு சோதிச்ச அருளீடினான்:

60

லெங்கா விவரணம்

“லெங்காபுரத்திங்கல் உள்ள வ்றுத்தாந்தங்ஙங்
சங்கா விஹீனம் என்னோடு அறியிக்க நீ
கோட்டமதில் கிடங்ங எந்நிவயொக்கவே
காட்டிதரிக வேணம் வசஸா பவான்”
எந்நது கேட்டு தொழுது வாதாத்மஜன்
நந்நாய் தெளிஞ்ஞ உணர்த்திச்ச அருளீடினான்.
“மத்யே ஸமுத்ரம் த்றிகூடாச்சலம் வளர்ந்நு
அத்யுன்னதம் அதி மூர்த்னி லெங்காபுரம்
ப்றாண பயமில்லயாத ஜனங்ஙங்ங்கு-
காணாம் கனக விமான ஸமானமாய்
விஸ்தாரம் உண்டங்ங எழுநூறு யோஜன-
புத்தன் கனக மதிலதின் சுற்றுமே
கோபுரம் நாலு திக்கிங்கலும் உண்டதி-
சோபிதமாய் அதினேழு நிலகளும்
அங்ஙனெ தன்னெயதின் உள்ளில் உள்ளிலாய்
பொங்ஙம் மதிலுகள் ஏழு உண்டொரு போலெ
ஏழினும் நந்நாலு கோபுர பங்க்தியும்
சூழவும் ஆயி இருபத்தெட்டு கோபுரம்
எல்லாற்றினும் கிடங்ஙங்ங் அத்ய அகாதமாய்
சொல்லுவான் வேல யந்த்றப்பால பங்க்தியால்
அண்டர்கோன் திக்கிலெக் கோபுரம் காப்பதினு

70

80

உண்டு நிசாச்சரன்மார் பதினாயிரம்
 தக்ஷிண கோபுரம் ரக்ஷிச்சு நிற்குந்ந
 ரக்ஷோ வரருண்டு நூறாயிரம் ஸதா
 சக்தராய் பச்சிமகோபுரம் காக்குந்ந
 நக்தஞ்சரர் உண்டு பத்து நூறாயிரம்
 உத்தர கோபுரம் காத்து நில்பான் அதி-
 சக்தராயுண்டு ஒரு கோடி நிசாசரர்
 திக்குகள் நாலிலும் உள்ளதில் அர்த்தம்
 உண்டு உக்ரதயோடு நடுவு காத்தீடுவான்
 அந்தபுரம் காப்பதினும் உண்டதற் பேர்
 மந்தற் சாலய்க்கு உண்டதில் இரட்டிஜ்ஜனம்
 ஹாடக நிர்மித போஜன சாலயும்

90

நாடக சால நடப்பந்தல் பின்னெயும்
 மஜ்ஜன சாலயும் மத்யபானத்தினு
 நிர்ஜ்ஜனமாயுள்ள நிர்ம்மல சாலயும்
 லெங்கா விரசிதா அலங்கார பேதம்
 ஆதங்காபஹம் பறயாவல்லனந்தனும்
 தல்புரம் தன்னில் நீளெத் திரளுனஹம்
 மல்பிதாவின் நியோகேன செந்நேன் பெலால்
 புஷ்பிதோத்யான தேசே மனோ மோஹனே
 பத்மஜா தேவியேயும் கண்டு கூப்பினைன்
 அங்குலீயம் கொடுத்தாசு சூடாரத்னம்
 இங்ங வாங்ங்கொண்டு அடயாள வாக்யவும்

100

கேட்டு விட வழங்ஙிச்சு புறப்பெட்டு
 காட்டியேன் பின்னெக் குறஞ்ஞோர் அவிவேகம்
 ஆராமமெல்லாம் தகர்த்து அது காக்குந்ந
 வீரரெயொக்கெ கூஷணென கொந்நீடினென்
 ரக்ஷோ வராத்மஜன் ஆகிய பாலகன்
 அக்ஷுகுமாரன் அவனெயும் கொந்நு ஞான்
 எந்நு வேண்டா சுருக்கி பறஞ்ஞீடுவன்
 மன்னவா! லெங்காபுரத்திங்கல் உள்ளதில்
 நாலொந்நு ஸையம் ஒடுக்கி வேகேனபோய்

110

யுத்த காண்டம்

காலே தசமுகனெக் கண்டு சொல்லியேன் 120
 நல்லதெல்லாம் பின்னெ ராவணன் கோபேன
 சொல்லினான் தன்னுடெ ப்றுத்யரோடு இப்போழே
 கொல்லுக வைகாதிவனெ யெந்நு அந்நேரம்
 கொல்லுவான் வந்நவரோடு விபீஷணன்
 சொல்லினான் அக்ரஜன் தன்னோடும் ஆதரால்
 கொல்லுமாறில்ல தூதன்மாரெ ஆருமே
 சொல்லுள்ள ராஜ தர்மம்ஙங்ஙள் அறிஞ்ஞவர்
 கொல்லாதயய்க்க அடயாளப் பெடுத்தது
 நல்லதாருந்நது எந்நப்போள் தசானனன்
 சொல்லினான் வாலதிக் அக்னி கொளுத்துவான் 130
 ஸஸ்னேஹ வாஸஸா புச்சம் பொதிஞ்ஞவர்
 அக்னி கொளுத்தியார் அப்போள் அடியனும்
 சுட்டுபொட்டிச்சேன் எழுநூறு யோஜன
 வட்டமாயுள்ள லெங்காபுரம் ஸத்வரம்
 மன்னவ! லெங்கயில் உள்ள படயில் நாலொந்நும்
 ஒடுக்கினேன் த்வல் ப்றஸாதத்தினால்
 ஒந்நு கொண்டும் இனிக்கால விளம்பனம்
 நந்நல்ல போகபுறப்பெடுக ஆசு நாம்
 யுத்த ஸன்னத்தராய் பெத்தரோஷம் மஹல்-
 ப்றஸ்தானம் ஆசு குரு குரு விக்ரமம் 140
 ஸங்க்ய இல்லாதோளமுள்ள மஹாகபி
 ஸங்கேன லெங்காபுரிக்கு சங்காபஹம்
 லெங்கனம் செய்து நக்தஞ்சர நாயக-
 கிங்கரன்மாரெ கூஷணேன பித்ரு பதி-
 கிங்கரன்மார்க்கு கொடுத்து தசானன-
 ஹுங்க்றுதியும் தீர்த்து ஸங்கராந்தே பெலால்
 பங்கஜநேத்தறயெக் கொண்டு போராம் விபோ!
 பங்கஜநேத்தற ! பரம்புருஷ! ப்றபோ!

யுத்த யாத்திரை

அஞ்ஜனா நந்தனன் வாக்குகள் கேட்டத
 ஸஞ்ஜாத கௌதுகம் ஸம்பாவ்ய ஸாதரம் 150
 அஞ்ஜஸா ஸுக்ரீவனோடு அருள் செய்திது
 கஞ்ஜ விலோசனன் ஆகிய ராகவன்!
 “இப்போள் விஜயமுஹூர்த்தகாலம் படய்க்கு
 உல்பன்ன மோதம் புறப்பெடுக ஏவரும்
 நக்ஷத்ரம் உத்தம் அதும் விஜயப்றதம்
 ரக்ஷோ ஜனர்க்ஷமாம் மூலம் ஹதிப்றதம்
 தக்ஷிண நேத்ற ஸ்புரணவும் உண்டு மே
 லக்ஷணமெல்லாம் நமுக்கு ஜெய ப்றதம்
 ஸையன்யமெல்லாம் பரிபாலிச்சு கொள்ளணம்
 ஸையன்யாதிபனாய் நீலன் மஹாபெலன் 160
 முன்பும் நடுபாகவும் இருபாகவும்
 பின்படயும் பரிபாலிச்சு கொள்ளுவான்
 வம்பராம் வானரன்மாரெ நியோகிக்க
 ரம்ப ப்றமாதி ப்றமுகராயுள்ளவர்
 முன்பில் ஞான் மாருதி கண்டவுமேறி
 மல் பின்பே ஸுமித்றாத்மஜன் அங்கதோபரி
 ஸுக்ரீவன் என்னெ பிரியாது அரிகவே
 நிர்கெமிச்சீடுக மற்றுள்ள வீரரும்
 நீலன் கெஜன் கெவயன் கெவாக்ஷன் பெலி
 சூலி ஸமானனாம் மைந்தன் விவிதனும் 170
 பங்கஜ ஸம்பவ சூனு ஸுஷேணனும்
 துங்கன் நளனும் சதபெலி தாரனும்
 சொல்லுள்ள வானர நாயகன்மாரோடு
 சொல்லுவான் ஆவதல்லாதொரு ஸையன்யவும்
 கூடிப்புறப்பெடுக ஏதுமே வைகருது
 ஆடலுண்டாகருது ஆர்க்கும் வழிக்கெடோ”
 இத்தம் அருள்செய்து மார்க்கட ஸைனிக
 மத்யே ஸஹோதரனோடும் ரகுபதி

- நகூத்த மண்டல மத்யே விளங்ஙந்ந
நகூத்த நாதனும் பாஸ்கர தேவனும் 180
ஆகாசமார்க்கே விளங்ஙந்நது போலெ
லோகநாதன்மார் தெளிஞ்ஞ விளங்ஙினார்.
ஆர்த்து விளிச்சு களிச்சு புளச்சு லோக
ஆர்த்தி தீர்த்திடுவான் மர்கட ஸஞ்சயம்
ராத்நீஞ்சரேஸ்வர ராஜ்யம் ப்றதி பரம்
ஆஸ்தயா வேகால் நடந்நு துடங்ஙினார்
தாத்றியில் ஒக்கெ நிறஞ்ஞ பரந்நொரு
வார்த்தி நடந்நு அங்ஙடுக்குந்நது போலெ
சாடியும் ஓடியும் ஓரோ வனங்ஙளில் 190
தேடியும் பக்வ பலங்ஙள் புஜிக்கயும்
சைலவன நதீஜாலங்ஙள் பின்னிட்டு
சைல சரீரிகளாய கபிகுலம்
தகூண ஸிந்து தன் உத்தர தீரவும்
புக்கு மஹேந்தராச்சலாந்திகே மேவினார்
மாருதி தன்னுடெ கண்டதேசே நிந்நு
பாரில் இறங்ஙி ரகு குல நாதனும்
தாரேய கண்டம் அமர்ந்ந ஸௌமித்தியும்
பாரில் இழிஞ்ஞ வணங்ஙினான் அக்ரஜம்
ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணன்மாரும் கபீந்த்ரனும்
வாரிதி தீரம் ப்றவேசிச்சு அனந்தரம் 200
ஸுரீரயனும் வாரிதி தன்னுடெ பச்சிம்-
தீரம் ப்றவேசிச்சிதப்போள் ந்றுபாதிபன்
ஸுரீரயாத்மஜனோடு அருள் செய்திதாசு நாம்
“வாரியுமுத்து ஸந்த்யா வந்தனம் செய்து
வாராநிதியெக் கடப்பான் உபாயவும்
வீரராயுள்ளவர் ஒந்நிச்சு மந்த்றிச்சு
பாராதெ கல்பிக்க வேணம் இனியுடன்
வானர ஸையத்தெ ரகூச்சு கொள்ளணம்
ஸௌநாதிபன்மார் க்றுசானு புத்றாதிகள்
ராத்றியில் மாயா விசாரதன்மாராய 210

ராத்நீஞ்சரன்மார் உபத்ரவிச்சீடுவோர்”
 ஏவம் அருள் செய்து ஸந்த்யயும் வந்திச்சு
 மேவினான் பர்வதாக்கே ரகுநாதனும்
 வானரவ்றுந்தம் மகராலயம் கண்டு
 மானஸே பீதி கலர்ந்நு மருவினார்
 நக்ற சக்றௌக பயங்கரம் எத்யும்
 உக்ரம் வருணாலயம் பீம நிஸ்வனம்
 அத்யுன்னத தரங்காடம் அகாதமிது
 உத்தரணம் செய்வதின்னு அருதார்க்குமே
 இங்ஙனெயுள்ள ஸமுத்ரம் கடந்நு செந்நு
 எங்ஙனெ ராவணன் தன்னெ வதிக்குந்நு?”
 சிந்தா பரவசன்மாராய் கபிகளும்
 அந்த புத்யா ராமபார்ஸ்வே மருவினார்
 சந்த்ரனும் அப்போள் உதிச்சு பொங்ங்மினான்
 சந்த்ரமுகியெ நிருபச்சு ராமனும்
 துக்கம் கலர்ந்நு விலாபம் துடங்ஙினான்.
 ஒக்கெ லோகத்தெ அனுகரிச்சீடுவான்
 துக்க ஹர்ஷ பய க்றோத லோபாதிகள்
 ஸௌக்ய மத மோஹ காம ஜன்மாதிகள்
 அஜ்ஞான லிங்கத்தின் உள்ளவ எங்ஙனெ
 ஸுஜ்ஞான ரூபமாயுள்ள சிதாத்மனி
 ஸம்பவிக்குந்நு விசாரிச்சு காண்கிலோ
 ஸம்பவிக்குந்நு தேஹாபிமானினாம்
 கிம் பரமாத்மனி ஸௌக்ய துக்காதிகள்
 ஸம் ப்றஸாதத்திங்கல் இல்ல ரண்டேதுமே
 ஸம்ப்றதி நித்யமானந்த மாத்தம் பரம்
 துக்காதி ஸர்வவும் புத்தி ஸம்பூதங்ஙள்
 முக்யனாம் ராமன் பராத்மா பரன்புமான்
 மாயா குணங்ஙளில் ஸங்கதன் ஆகயால்
 மாயா விமோஹிதன்மார்க்கு தோந்நும் வ்றுதா
 துக்கியெந்நும் ஸுகியெந்நும் எல்லாமதும்
 ஒக்கெ ஓர்த்தால் அபுதன்மாருடெ மதம்

220

230

240

ராவணாதிகளுடெ ஆலோசன

அக்கத நில்லக்க தசரத புத்தரும்
 அர்க்காத்ம ஜாதிகளாய கபிகளும்
 வாராந்நிதிக்கு வடக்கேக் கர வந்து
 வாரிதி போலெ பரந்நோர் அனந்தரம்
 சங்காவிஹீனம் ஜெயிச்ச ஜகத்தயம்
 லெங்கயில் வாழுந்ந லெங்கேஸ்வரன் ததா
 மந்த்றிகள் தம்மெ வருத்தி விரவோடு
 மந்த்ற நிகேதனம் புக்கிருந்நீடினார்
 ஆதிதேய அஸுரேந்த்ராதிகள்க்கும் அருதாதொரு
 கர்ம்மங்ஙள் மாருதி செய்ததும்

250

சிந்திச்ச சிந்திச்ச நாணிச்ச ராவணன்
 மந்த்றிகளோடு கேள்ப்பிச்சான் அவஸ்தகள்
 “மாருதி வந்நிவிடெ செய்த கர்ம்மங்ஙள்
 ஆரும் அறியாதிரிக்கயும் அல்லல்லோ
 ஆர்க்கும் கடக்க அருதாதொரு லெங்கயில்
 ஊக்கோடு வந்நகம் புக்கொரு வானரன்
 ஜானகி தன்னெயும் கண்டு பறஞ்ஞொரு
 தீனத கூடாதுழிச்சான் உபவனம்
 நக்தஞ்சரன்மாரெயும் வதிச்ச என்னுடெ
 புத்தனாம் அக்ஷகுமாரனெயும் கொந்நு
 லெங்கயும் சுட்டு பொடிச்ச ஸமுத்ரவும்
 லெங்கனம் செய்தொரு ஸங்கடமென்னியே
 ஸ்வஸ்த்தனாய் போயது ஓர்த்தோளம் நமுகுள்ளில்
 எத்தயும் நாணமாம் இல்லொரு ஸம்சயம்
 இப்போள் கபிகுல ஸேனயும் ராமனும்
 அப்தி தன் உத்தர தீரே மருவுந்நார்
 கர்த்தவ்யம் எந்து நம்மால் இனியெந்நதும்
 சித்தே நிருபிச்ச கல்பிக்க நிங்ஙளும்
 மந்த்றவிசாரதன்மார் நிங்ஙள் என்னுடெ
 மந்த்றிகள் சொந்நது கேட்டது மூலமாய்

260

270

வந்நீல ஒரு ஆபத்து இனியும் மம ஹிதம்
 நந்நாய் விசாரிச்சு சொல்லுவின் வைகாடு
 என்னுடெ கண்ணுகளாகுந்நதும் நிங்ஙள்
 என்னிலே ஸ்னேஹவும் நிங்ஙளுக்கு அசஞ்சலம்
 உத்தமம் மத்யமம் பின்னேது அதமவும்
 இத்தம் த்றிவிதமாயுள்ளு விசாரவும்
 ஸாத்யம் இதமிதம் துஸ்ஸாத்யமாம் இதம்
 ஸாத்யம் அல்லெந்நுள்ள முந்நு பக்ஷங்ஙளும்

280

கேட்டால் பலர்க்கும் ஒருபோலெ மானஸே
 வாட்டமொழிஞ்ஞு தோந்நீடுந்நதும் முதா
 தம்மில் அன்யோன்யம் பறயுந்ந நேரத்து
 ஸம்மதம் மாமகம் நந்நு நந்நீத்றுசம்
 எந்நுறச்சு ஒந்நிச்சு கல்பிப்பது உத்தமம்
 பின்னெ ரெண்டாமது மத்யமம் சொல்லுவன்
 ஓரோதரம் பறஞ்ஞு ஊனங்ஙள் உள்ளது
 தீருவானாய் ப்றதிவாதிச்சு அனந்தரம்
 நல்லதிதெந்நு ஐகமத்யமாய் ஏவரும்
 உள்ளிலுறச்சு கல்பிச்சு பிரிவது

290

மத்யமம் ஆயுள்ள மந்த்றம் அதென்னியே
 சித்தாபிமானேன தான் தான் பறஞ்ஞதும்
 ஸாதிப்பதின்னு துஸ்தர்க்கம் பறஞ்ஞது
 போதிச்சு மற்றேவனும் பறஞ்ஞீர்ஷ்யயா
 காலுஷ்ய சேதஸா கல்பிச்சு கூடாடு
 காலவும் தீர்க்கமாயிட்டு பரஸ்பரம்
 நிந்தயும் பூண்டு பிரியுந்ந மந்த்றமோ
 நிந்த்யமாயுள்ளோந்நு அதமம் அது எத்யும்
 எந்நால் இவிடெ நமுக்கெந்நு நல்லதெந்நு
 ஒந்நிச்சு நிங்ஙள் விசாரிச்சு சொல்லுவின்”

300

இங்ஙனெ ராவணன் சொந்நது கேட்டளவு
 இங்கிதஜ்ஞுன்மார் நிசாச்சரர் சொல்லினார்:
 “நந்நு நந்நு எத்யும் ஓர்த்தோளம் உள்ளிலிது
 இந்நொரு கார்ய விசாரம் உண்டாயதும்

யுத்த காண்டம்

லோகங்ஙள் எல்லாம் ஜெயிச்ச பவானு இந்நொரு
ஆகுலமெந்து பவிச்சிது மானஸே!

மர்த்யனாம் ராமங்கல் நிந்நு பயம் தவ
சித்தே பவிச்சதும் எத்யும் அப்புதம்!
வ்றுத்ராரியெப் புரா யுத்தே ஜயிச்சுடன்
பெத்வா வினிகூழிப்ப பத்தனே ஸத்வரம்

310

விஸ்றுதமாய் ஒரு கீர்த்தி வளர்த்ததும்
புத்றனாம் மேகனிநாதன் அதோர்க்க நீ
வித்தேசனெப் புரா யுத்தமத்யே பவான்
ஜித்வா ஜிதஸ்றமம் போரும் தசாந்தரே
புஷ்பகமாய விமானம் க்ரஹிச்சதும்
அப்புதம் எத்யும் ஓர்த்து கண்டோளவும்
காலனெ போரில் ஜெயிச்ச பவானுண்டோ
காலதண்டத்தாலொரு பயமுண்டாவு!

ஹுங்கார மாத்தேண தன்னெ வருணனெ
ஸங்கரத்திங்கல் ஜெயிச்சீலயோ பவான் ?

320

மற்றுள்ள தேவகனெப் பறயேணமோ
பற்றலர் ஆரு மற்றுள்ளது சொல்லு நீ
பின்னெ மயனாம் மஹாஸூரன் பேடிச்ச
கன்யகா ரத்னத்தெ நல்கீலயோ தவ?
தானவன்மார் கரம் தந்நு பொறுக்குந்நு
மானவன்மாறெக் கொண்டெந்நு சொல்லேணமோ?

கைலாஸ சைலம் இளக்கியெடுத்துடன்

ஆலோலம் அம்மானமாடிய காரணம்
காலாரி சந்த்ரஹாஸத்தெ நல்கீலயோ?

மூலமுண்டோ விஷாதிப்பான் மனஸி தே?

330

த்றேலோக்ய வாஸிகள் எல்லாம் பவத்பெலம்

ஆலோக்ய பீதி கலர்ந்நு மருவுந்நு

மாருதி வந்நிவிடெ செய்த கர்ம்மங்ஙள்

வீரராயுள்ள நமுக்கோர்க்கில் நாணமாம்

நாம் ஒந்நுபேசுஷிக்க காரணால் ஏதுமொரு

ஆமயமென்னியே பொய்க்கொண்டதுமவன்

ஞங்ஙன் ஆரானுமறிஞ்ஞாகில் எந்நுமே
 அங்ஙவன் ஜீவனோடே போகயில்லல்லோ”
 இத்தம் தசமுகனோடு அறியிச்சுடன்
 ப்றத்தேயகம் ஓரோ ப்ரதிஜ்ஞயும் சொல்லினார் 340
 “மானமோடு இந்நினி ஞங்ஙளில் ஏகனெ
 மானஸே கல்பிச்சயக்குந்நது ஆகிலோ
 மானுஷ ஜாதிகளில்ல லோகத்திங்கல்
 வானர ஜாதியும் இல்லெந்நதும் வரும்
 இந்நொரு கார்ய விசாரம் ஆக்கிப் பலர்
 ஒந்நிச்ச கூடி நிருபிக்க எந்நதும்
 எத்யும் பாரம் இளப்பம் நமுக்கதும்
 உள்தாரில் ஓர்த்தருளேணம் ஜகல்பற்போ!”
 நக்தஞ்சரவரர் இத்தம் பறஞ்ஞளவு
 உள்த்தாபமொட்டு குறஞ்ஞ தசாஸ்யனும் 350

ராவண கும்பகர்ண ஸம்பாஷணம்

நித்யும் கைவிட்டு கும்பகர்ணன் ததா
 வித்ருதம் அக்ரஜன் தன்னெ வணங்வினான்
 காடகாடம் புணர்ந்நாட மோதம் நிஜ-
 பீடமதின் மேலிருத்தித் தசாஸ்யனும்
 வ்றுத்தாந்தம் எல்லாம் அவரஜன் தன்னோடு
 சித்தானுராகேன கேள்ப்பிச்ச அனந்தரம்
 உள்தாரிலுண்டாய பீதியோடுமவன்
 நக்தஞ்சராதீஸ்வரனோடு சொல்லினான்:
 “ஜீவிச்ச பூமியில் வாழ்கெந்நதில் மம
 தேவத்வமாசு கிட்டுந்நது நல்லதும் 360
 இப்போள் பவான் செய்த கர்ம்மங்ஙன் ஒக்கெயும்
 த்வல் ப்றாணஹானிக்கு தன்னெ தரிக்க நீ
 ராமன் பவானெ கூணம் கண்டு கிட்டுகில்
 பூமியில் வாழுவான் அயக்கயில்ல எந்நுமே
 ஜீவிச்சிரிக்கயில் ஆக்ரஹம் உண்டெங்கில்

யுத்த காண்டம்

ஸேவிச்சு கொள்ளுக ராமனெ நித்யமாய்
ராமன் மனுஷ்யனல்ல ஏக ஸ்வரூபனாம்
ஸ்ரீமான் மஹாவிஷ்ணு நாராயணன் பரன்
ஸீதயாகுந்நது லக்ஷ்மீ பகவதி

ஜாதயாயாள் தவநாசம் வருத்துவான் 370

மோஹேன நாதபேதம் கேட்டு செந்நுடன்
தேஹநாசம் ம்றுகங்ஙளுக்கு வருந்நிது
மீனங்ஙள் எல்லாம் ரஸத்திங்கல் மோஹிச்சு
தானே பெளிசம் விழுங்ஙி மரிக்குந்நு
அக்னியெக் கண்டு மோஹிச்சு சலபங்ஙள்
மக்னமாய் ம்றுத்யு பவிக்குந்நிது அவ்வண்ணம்
ஜானகியெக் கண்டு மோஹிக்க காரணம்
ப்றாண வினாசம் பவானும் அகப்பெடும்
நல்லதல்ல ஏதுமெனிக்கு இது எந்நுள்ளதும்

உள்ளில் அறிஞ்ஞிரிக்குந்நிது எந்நாகிலும் 380

செல்லும் அதிங்கல் மனஸ்ஸதின் காரணம்
சொல்லுவன் முன்னம் கழிஞ்ஞ ஜன்மத்திலே
வாஸனகொண்டது நீக்கருது ஆர்க்குமே
சாஸனயாலும் அடங்ஙுகயில்ல அது
விஜ்ஞானமுள்ள திவ்யன்மார்க்கு போலும்
மற்றஜ்ஞானிகள்க்கோ பறயேண்டதில்லல்லோ
காட்டியது எல்லாம் அபிநயம் நீயது

நாட்டில் உள்ளோர்க்கும் ஆபத்தினாய் நிர்ணயம்
ஞான் இதினு இந்நினி ராமனேயும் மற்று
வானரன்மாரெயும் ஒக்கெ ஒடுக்குவன் 390

ஜானகி தன்னெ அனுபவிச்சீடு நீ
மானஸே கேதமுண்டாகருது ஏதுமே
தேஹத்தினு அந்தரம் வந்நுபோம் முன்னமே
மோஹிச்சது ஆஹந்த! ஸாதிச்சு கொள்க நீ
இந்நீயங்ஙளுக்கு வசனாம் புருஷனு
வந்நீடும் ஆபத்து நிர்ணயம் ஓர்த்து காண்
இந்நீய நிக்ரஹமுள்ள புருஷனு

வந்நு கூடும் நிஜ ஸௌக்யங்ஙள் ஒக்கவே”
 இந்த்ராரியாம் கும்பகர்ணோக்தி கேட்டளவு
 இந்த்ரஜித்தும் பறஞ்ஞீடினான் ஆதரால்
 “மானுஷனாகிய ராமனேயும் மற்று
 வானரன்மாரெயும் ஒக்கெயொடுக்கி ஞான்
 ஆசு வருவன் அனுஜ்ஞயெ செய்கில் எந்நு”
 ஆசுராதீஸ்வரனோடு சொல்லீடினான்

400

ராவண விபீஷண ஸம்பாஷணம்

அந்நேரம் ஆகதனாய விபீஷணன்
 தன்யன் நிஜாக்ரஜன் தன்னெ வணங்ஙினான்
 தன்னரிகத்து அங்ஙிருத்தி தசானன்
 சொந்நான் அவனோடு பத்யம் விபீஷணன்
 “ராக்ஷஸாதீஸ்வர! வீர தசானன்!
 கேள்க்கணமென்னுடெ வாக்குகள் இந்நு நீ
 நல்லது சொல்லணம் எல்லாவரும் தனிக்கு
 உள்ளவரோடு சொல்லுள்ள புதஜனம்
 கல்யாணம் எந்து குலத்தினு எந்நுள்ளதும்
 எல்லாவரும் ஒருமிச்ச சிந்திக்கணம்
 யுத்தத்தினு ஆருள்ளது ஓர்க்க நீ ராமனோடு
 இத்றிலோகத்திங்கல் நக்தஞ்சராதிப!

410

மத்தன் உன்மத்தன் ப்ரஹஸ்தன் விகடனும்
 ஸுப்தஹன யஜ்ஞாந்தகாதிகளும் ததா
 கும்பகர்ணன் ஜம்புமாலீ ப்றஜம்கனும்
 கும்பன் நிகும்பன் அகம்பனன் கம்பனன்
 வம்பன் மஹோதரனும் மஹாபார்ச்வனும்
 கும்பஹனும் த்றிசிரஸ் அதிகாயனும்
 தேவாந்தகனும் நராந்தகனும் மற்று
 தேவாரிகள் வஜ்றதம்ஷ்ட்றாதி வீரரும்
 யூபாக்ஷனும் சோணிதாக்ஷனும் பின்னெ
 விருபாக்ஷ தூம்றாக்ஷனும் மகராக்ஷனும்

420

யுத்த காண்டம்

இந்த்ரனெ ஸங்கரே பெந்திச்ச வீரனாம்
 இந்த்ரஜித்தினும் ஆமல்ல அவனோடெடோ!
 நேரே பொருது ஐயிப்பதின்னாருமே
 ஸ்ரீராமனோடு கருதாய்க் மானஸே
 ஸ்ரீராமனாயது மானுஷனல்ல கேள்
 ஆரெந்நறிவானும் ஆமல்லொருவனும்
 தேவேந்த்ரனும் அல்ல வஹ்னியும் அல்லவன்
 வைவஸ்வதனும் நிறுதியுமல்ல கேள்
 பாசியும் அல்ல ஜகல் ப்றாணன் அல்ல
 வித்தேசனும் அல்லவன் ஈசானனுமல்ல
 வேதாவுமல்ல புஜங்காதிபனும் அல்ல
 ஆதித்ய ருத்ர வஸுக்களும் அல்லவன்
 ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு நாராயணன் பரன்
 மோக்ஷதன் ஸ்றுஷ்டி ஸ்திதி லெய காரணன்
 முன்னம் ஹிரண்யாக்ஷனெக் கொலசெய்தவன்
 பந்நியாய் மன்னிடம் பாலிச்சு கொள்ளுவான்
 பின்னெ நரஸிம்ஹரூபம் தரிச்சிட்டு
 கொந்நு ஹிரண்ய கசிபுவாம் வீரனெ
 லோகைக நாயகன் வாமன மூர்த்தியாய்
 லோகத்தையம் பெலியோடு வாங்நீடினான்
 கொந்நான் இருபத்தொருதுட ராமனாய்
 மன்னவன்மாரெ அஸுராம்சம் ஆகயால்
 அந்நந்நு அஸுரரெயொக்கெ ஒடுக்குவான்
 மன்னில் அவதரிச்சீடும் ஜகன்மயன்
 இந்நு தசரதபுத்றனாய் வந்நது
 நின்னெ ஒடுக்குவான் எந்நறிஞ்ஞீடு நீ
 ஸத்ய ஸங்கல்பனாம் ஈஸ்வரன் தன்மதம்
 மித்யயாய் வந்நு கூடாயெந்நு நிர்ணயம்
 எங்கில் எந்தின்னு பறயுந்நது எந்நொரு
 சங்கயுண்டாகில் அதினு சொல்லீடுவன்
 ஸேவிப்பவர்க்கு அபயத்தெக் கொடுப்பொரு
 தேவனவன் கருணாகரன் கேவலன்

430

440

450

பக்தப்ரியன் பரமன் பரமேஸ்வரன்
 புக்தியும் முக்தியும் நல்கும் ஜனார்த்தனன் 460
 ஆஸ்றித வத்ஸலன் அம்புஜ லோசனன்
 ஈஸ்வரன் இந்திராவல்லபன் கேசவன்
 பக்தியோடும் தன்திருவடி தன்பதம்
 நித்யமாய் ஸேவிச்சு கொள்க மடியாதெ
 மைதிலீதேவியெ கொண்டு கொடுத்து தல்-
 பாதாம்புஜத்தில் நமஸ்கரிச்சீடுக
 கை தொழுதாசு ரக்ஷிக்கெந்நு சொல்லியால்
 செய்த அபராதங்ஙள் எல்லாம் க்ஷமிச்சவன்
 தன்பதம் நல்கீடும் ஏவனும் நம்முடெ
 தம்புரானோளம் க்றுபயில்ல மற்றார்க்கும் 470
 காடகம் புக்க நேரத்ததி பாலகன்
 தாடகயெக் கொல செய்தான் ஓரம்பினால்
 கௌசிகன் தன்னுடெ யாக ரக்ஷார்த்தமாய்
 நாசம் ஸுபாஹு முக்யன்மார்க்கு நல்கினான்
 த்றுக்கால் அடிவச்சு கல்லாம் அஹல்யய்க்கு
 துஷ்க்றுதம் எல்லாம் ஒடுக்கியதோர்க்க நீ
 த்றையம்பகம் வில்லு கண்டிச்சு ஸீத்யாம்
 மய்யல் மிழியாளெயும் கொண்டு போகும்போள்
 மார்க்க மத்யே குடாராயுதனாகிய
 பார்கவன் தன்னெ ஜெயிச்சதும் அத்புதம் 480
 பின்னெ விராதனெக் கொந்நு களஞ்ஞதும்
 செந்ந கராதிகளெக் கொல செய்ததும்
 உன்னதனாகிய பாலியெக் கொந்நதும்
 மன்னவனாகிய ராகவன் அல்லயோ
 அர்ணவம் சாடிக்கடந்நு அவிடேய்க்கு
 வந்நு அர்ணோஜ நேத்யெக் கண்டு பறஞ்ஞடன்
 வஹ்னிக்கு லெங்காபுரத்தெ ஸமர்ப்பிச்சு
 ஸன்னத்தனாய் போய் மாருதி செய்ததும்
 ஒந்நு ஒழியாதெ அறிஞ்ஞிரிக்கெத் தவ
 நந்நு நந்நு ஆஹந்த! தோந்நுந்நது இங்ஙனெ 490

நந்நல்ல ஸஜ்ஜனத்தோடு வைரம் வ்றுதா
 தந்வங்கி தன்னெக் கொடுக்க மடியாதெ
 நஷ்டமதிகளாயீடும் அமாத்யன்மார்
 இஷ்டம் பறஞ்ஞ கொல்லிக்கும் அதோர்க்க நீ
 காலபுரம் கெமியாதிரிக்கேண்டுகில்
 காலம் வைகாதெ கொடுக்க வைதேஹியெ
 துர்பலன் ஆயுள்ளவன் ப்றபலன் தன்னொடு
 உள்பூவில் மத்ஸரம் வச்சு துடங்நியால்
 பில்பாடு நாடும் நகரவும் ஸேனயும்
 தல் ப்றாணனும் நசிச்சீடும் அரக்ஷணால்
 இஷ்டம் பறயுந்ந பெந்துக்களாருமே
 கஷ்டகாலத்திங்கல் இல்லெந்நு நிர்ணயம்
 தன்னுடெ துர்ந்நயம் கொண்டு வருந்நதின்
 இந்நு நாம் ஆளல்ல போகெந்நு வேர்பெட்டு
 செந்நு ஸேவிக்கும் ப்றபலனெ பெந்துக்கள்
 அந்நேரமோர்த்தால் பலமில்ல மன்னவ!

500

ராமசரமேற்று ம்றுத்யு வருந்நேரம்
 ஆமயமுள்ளில் எனிக்குண்டது கொண்டு
 நேரே பறஞ்ஞ தருந்நது ஞான் இனித்-
 தாரார்மகளெக் கொடுக்க வைகீடாதெ

510

யுத்தமேற்றுள்ள படயும் நசிச்சுடன்
 அர்த்தவும் எல்லாம் ஒடுங்நியால் மானஸே
 மானினியெக் கொடுக்காமெந்நு தோந்நியால்
 ஸ்தானவும் இல்ல கொடுப்பதினோர்க்க நீ
 மும்பிலேயுள்ளில் விசாரிச்சு கொள்ளணம்
 வன்பனோடேற்றால் வரும் பலமேவனும்
 ஸ்ரீராமனோடு கலஹம் துடங்நியால்
 ஆரும் சரணம் இல்லெந்நது அறியணம்
 பங்கஜ நேத்தனெ ஸேவிச்சு வாழுந்நு
 சங்கரனாதிகள் எந்நதும் ஓர்க்க நீ

520

ராக்ஷஸராஜ! ஜெயிக்க ஜெயிக்க நீ
 ஸாக்ஷால் மஹேஸ்வரனோடு பிணங்நொலா

கொண்டல் நேர்வர்ணனு ஜானகிதேவியெக்
கொண்டு கொடுத்து ஸுகிச்ச வஸிக்க நீ
ஸம்சயம் என்னியே நல்குக தேவியே
வம்சம் முடிச்ச களயாய்க வேணமே”
இத்தம் விபீஷணன் பின்னெயும் பின்னெயும்
பத்யமாயுள்ளது சொந்நது கேட்டொரு

நக்தஞ்சராதிபனாய தசாஸ்யனும்
க்துத்தனாய ஸோதரனோடு சொல்லீடினான்

530

“சத்றுக்கள் அல்ல சத்றுக்களாகுந்நது
மித்றபாவத்தோடு அரிகே மருவின
சத்றுக்கள் சத்றுக்களாகுந்நது ஏவனும்
ம்றுத்யு வருத்தும் அவரெந்நு நிர்ணயம்
இத்தரம் என்னோடு சொல்லுகிலாசு நீ
வத்யனாம் என்னால் அதினில்ல ஸம்சயம்”

ராத்றிஞ்சராதிபன் இத்தரம் சொந்நளவு
ஓர்த்தான் விபீஷணன் பாகவதோத்தமன்

“ம்றுத்யு வசகதனாய புருஷனு

ஸித்தௌஷதங்ஙளும் ஏல்க்கயில்லேதுமே

540

போரும் இவனோடினி ஞான் பறஞ்ஞது
பௌருஷம் கொண்டு நீக்காமோ விதிமதம்?

ஸ்ரீராமதேவ பாதாம்போஜம் என்னி

மற்றாரும் சரணமெனிக்கில்ல கேவலம்

செந்நு த்றுக்கால்க்கல் வீணந்திகே ஸந்ததம்

நிந்நு ஸேவிச்ச கொள்வன் ஜன்மமுள்ள நாள்

ஸத்வரம் நாலு அமாத்யன்மாரும் ஆயவன்

இத்தம் நிரூபிச்ச உறச்ச புறப்பெட்டு

தார தனாலய மித்ற ப்ருத்யௌகவும்

தூரெப் பரித்யஜ்ய ராமபாதம் புஜம்

550

மானஸத்திங்கல் உறப்பிச்ச துஷ்டனாய்

வீணு வணங்நினான் அக்ரஜன் தன்பதம்

கோபிச்ச ராவணன் சொல்லினான் அந்நேரம்

“ஆபத்தெனிக்ரு வருத்துந்நதும் பவான்

ராமனெச் செந்நு ஸேவிச்சு கொண்டாலும்
 ஒரு ஆமயம் இங்ங அநினில்லெந்நு நிர்ணயம்
 போகாய்கிலோ மம சந்த்ரஹாஸத்தினு
 நிந்நு ஏகாந்தபோஜனமாய் வரும் நீயெடோ!
 எந்நது கேட்டு விபீஷணன் சொல்லினான்
 என்னுடெ தாதனு துல்யனல்லோ பவான் 560
 தாவகமாய நியோகம் அனுஷ்டிப்பன்
 ஆவதெல்லாம் அது ஸௌக்யமல்லோ மம
 ஸங்கடம் ஞான் மூலம் உண்டாகருது ஏதும்
 எங்கிலோ ஞானிதா வேகேன போகுந்நு
 புத்ற மித்றார்த்த களத்றாதிகளோடும்
 அத்ற ஸுகிச்சு ஸுச்சிரம் வஸிக்க நீ
 மூல வினாசம் நினக்கு வருத்துவான்
 காலன் தசரத மந்திரே ராமனாய்
 ஜாதனாயான் ஜனகாலயே காலியும்
 ஸ்தாபிதானேன ஜாதயாயீடினாள் 570
 பூமிபாரம் களஞ்ஞீடுவானாய் முதிர்ந்நு
 ஆமோதமோடிங்ங வந்நார் இருவரும்
 எங்ஙனெ பின்னெ ஞான் சொந்ந ஹிதோக்திகள்
 அங்ங பவான் உள்ளில் ஏல்க்குந்நிது ப்றபோ!
 ராவணன் தன்னெ வதிப்பான் அவனியில்
 தேவன் விதாதாவு அபேக்ஷிச்ச காரணம்
 வந்நு பிறந்நிது ராமனாய் நிர்ணயம்
 பின்னெ அதின்னு அன்யதாத்வம் பவிக்குமோ?
 ஆசர வம்ச வினாசம் வரும்மும்பே
 தாசரதியெச் சரணம் கெதோஸ்மி ஞான்.” 580

விபீஷணன்றெ சரணப்றாப்தி

ராவணன் தன் நியோகேன விபீஷணன்
 தேவ தேவேச பாதாப்ஜ ஸேவார்த்தமாய்
 சோகம் வினா நாலு அமாத்யருமாயுடன்

ஆகாச மார்க்கே கெமிச்சான் அதித்ருதம்
 ஸ்ரீராமதேவன் இருந்நு அருளுந்நதினு
 நேரே முகளில் நிந்நுச்சைஸ்தரமவன்
 வ்யக்தவர்க்ணென சொல்லீனான் எத்யும்
 பக்தி வினய விசுத்தம் அதி ஸ்புடம்!
 ராம! ரமாரமண! த்றிலோக்பதே!
 ஸ்வாமின்! ஜெய ஜய நாத! ஜெய ஜெய!
 ராஜீவ நேத்ற! முகுந்த! ஜெய ஜெய!
 ராஜசிகாமணே! ஸீதாபதே! ஜெய
 ராவணன் தன்னுடெ ஸோதரன் ஞான் தவ
 ஸேவார்த்தமாய் விடகொண்டேன் தயாநிதே!
 ஆம்னாய மூர்த்தே! ரகுபதே! ஸ்ரீபதே!
 நாம்னா விபீஷணன் த்வத்பக்த ஸேவகன்
 தேவியெக் கட்டது அனுசிதம் நீயெந்நு
 ராவணனோடு ஞான் நல்லது சொல்லியேன்
 தேவியெ ஸ்ரீராமனாய்க் கொண்டு நல்குக
 எந்நாவோளம் ஏற்றம் பறஞ்ஞென் பலதரம்
 விஜ்ஞானமார்க்கம் எல்லாம் உபதேசிச்சது
 அஜ்ஞானி ஆகயால் ஏற்றதில்லேதுமே
 பத்யமாயுள்ளது சொல்லியது ஏற்றம்
 அபத்யமாய் வந்நிது அவனு விதிவசால்
 வாளுமாய் 'என்னெ வதிப்பான் அடுத்திது
 காளபுஜங்க வேகேன லங்கேஸ்வரன்
 ம்றுத்யு பயத்தால் அடியனும் எத்யும்
 சித்தாகுலதயா பாஞ்ஞு பாஞ்ஞிங்நிஹ!
 நாலு அமாத்யன்மாருமாய் விடகொண்டேன்
 ஒரு ஆலம்பனம் மற்றெனிக்கில்ல தெய்வமே!
 ஜன்ம மரண மோக்ஷார்த்தம் பவச்-
 சரணாம்புஜம் மே சரணம் கருணாம்புதே”
 இத்தம் விபீஷண வாக்யங்ஙள் கேட்டளவு
 உத்தாய ஸுக்ரீவனும் பறஞ்ஞீடினான்!
 “விஸ்வேச! ராக்ஷஸன் மாயாவி எத்யும்

590

600

610

விஸ்வாஸ யோக்யன் அல்லந்நது நிர்ணயம்
 பின்னெ விசேஷிச்சு ராவண ராக்ஷஸன்
 தன்னுடெ ஸோதரன் விக்றமம் உள்ளவன்
 ஆயுதபாணியாய் வந்நார் அமாத்யரும்
 மாயா விசாரதன்மாரெந்நு நிர்ணயம்
 சித்றம் குறஞ்ஞொந்நு காண்கிலும் நம்முடெ
 நித்றயில் எங்கிலும் நிக்ரஹிச்சீடுமே
 சிந்திச்சுடன் நியோகிக்க கபிகளெ
 ஹந்தவ்யன் இந்நிவன் இல்லொரு ஸம்சயம்
 சத்று பக்ஷத்திங்கல் உள்ள ஜனங்ஙளெ
 மித்றம் எந்நோர்த்துடன் விஸ்வஸிக்குந்நதில்
 சத்றுக்களெ தன்னெ விஸ்வசிச்சீடுந்நு
 உத்தமமாகுந்நது எந்நதோர்க்கேணமே
 சிந்திச்சு கண்டினி நின் திருவுள்ளத்தில்
 எந்தொந்நபிமதம் எந்நருள் செய்யணம்”

620

630

மற்றுள்ள வானர வீரரும் சிந்திச்சு
 குற்றம் வராய்வான் பறஞ்ஞார் பலதரம்
 அந்நேரம் உத்தாய வந்திச்சு மாருதி
 சொந்நான்! “விபீஷணன் உத்தமன் எத்றயும்
 வந்நு சரணம் கெமிச்சவன் தன்னெ நாம்
 நந்நு ரக்ஷிக்க எந்நது எந்நென்னுடெ மதம்
 நக்தஞ்சரான்வயத்திங்கல் ஜனிச்சவர்
 சத்றுக்கள் ஏவரும் எந்நு வந்நீடுமோ?
 நல்லவருண்டாம் அவரிலும் எந்நுள்ளது
 எல்லாவரும் நிருபச்சு கொள்ளேணமே
 ஜாதி நாமாதிகள்க்கல்ல குணகெண-
 பேதம் எந்நத்றே புதன்மாருடெ மதம்
 சாஸ்வதம் ஆயுள்ள தர்மம் ந்றுபதிகள்க்கு
 ஆஸ்றித ரக்ஷணமெந்நு சாஸ்த்றோக்தியும்”
 இத்தம் பலரும் பலவிதம் சொந்நவ
 சித்தே தரிச்சருள் செய்து ரகுபதி
 மாருதி சொந்நது உபபன்னமெத்றயும்

640

வீரா! விபாகர புத்தர்! வரிகெடோ!

ஞான் பறயுந்நது கேள்ப்பின் எல்லாவரும்

ஜாம்பவதாதி நீதிஜ்ஞவரன்மாரே!

650

உர்வீசனாயால் அவனாஸ்றிதன்மாரெ

ஸர்வசோ ரகேஷ்ச்குன ச்வபசன் அபி

ரக்ஷியாஞ்ஞால் அவன் ப்ரம்ஹா கேவலம்

ரக்ஷிதாவு அஸ்வமேதம் செய்த புண்யவான்

எந்நு சொல்லிந்நிது வேதசாஸ்த்ரங்ஙளில்

புண்ய பாபங்ஙள் அறியருது ஏதுமே

முன்னமொரு கபோதம் நிஜ பேடயோடு

ஒந்நிச்சொரு வனம் தன்னில் மேவீடினான்

உன்னதம் ஆயொரு பாதபாக்ரே ததா

செந்நொரு காட்டாளன் எய்து கொந்நீடினான்

660

தன்னுடெ பக்ஷினியெஸ் ஸுரதாந்தரே

வந்நொரு துக்கம் பொறாஞ்ஞு கரஞ்ஞவன்

தன்னெ மறந்நிருந்நீடும் தசாந்தரே

வந்நிது காற்றும் மழயும் தினேசனும்

செந்நு சரமாப்தி தன்னில் மறஞ்ஞிது

கின்னனாய் வந்நு விசந்நு கிராதனும்

தானிரிக்குந்ந வ்றுக்ஷத்தின் முரடதில்

தீனதயோடு நிற்குந்ந காட்டாளனெக்

கண்டு கருண கலர்ந்நு கபோதவும்

கொண்டு வந்நாசு கொடுத்திது வஹ்னியும்

670

தன்னுடெ கய்யிலிருந்ந கபோதியெ

வஹ்னியிலிட்டு சுட்டாசு திந்நீடினான்

எந்நது கொண்டும் விசப்படங்ஙீடாஞ்ஞு

பின்னெயும் பீடிச்சிரிக்கும் கிராதனு

தன்னுடெ தேஹவும் நல்கினான் அன்போடு

வஹ்னியில் வீணு கிராதாசனார்த்தமாய்

அத்றபோலும் வேணம் ஆஸ்றித ரக்ஷணம்

மர்த்யன் எந்நாலோ பறயேண்டதில்லல்லோ

என்னெ சரணம் எந்நோர்த்திங்ங வந்நவனு

எந்நும் அபயம் கொடுக்கும் அதேயுள்ளு,
 பின்னெ விசேஷிச்சம் ஒந்நு கேட்டிடுவின்
 என்னெச் சதிப்பதின்னாரும் இல்லெங்ஙமே
 லோகபாலன்மாரெயும் மற்று காணாய
 லோகங்ஙளேயும் நிமிஷமாத்றம் கொண்டு
 ஸ்றுஷ்டிச்ச ரக்ஷிச்ச ஸம்ஹரிச்சீடுவான்
 ஒட்டுமே தண்டம் எனிக்கில்ல நிச்சயம்
 பின்னெ ஞான் ஆரெப் பயப்பெடுந்நா முதா
 வந்நீடுவான் சொல்லவனெ மடியாதெ
 வ்யக்றியாய்கேதுமிது சொல்லி மானஸே
 ஸுக்ரீவ! நீ செந்நவனெ வருத்துக

680

690

என்னெ சரணம் கெமிக்குந்நவர்க்கு ஞான்
 எந்நும் அபயம் கொடுக்கும் அதி த்ருதம்
 பின்னெ அவர்க்கொரு ஸம்ஸார துக்கவும்
 வந்நுகூடா நூனம் எந்நுமறிக நீ
 ஸ்ரீராம வாக்யாம்புதம் கேட்டு வானர-
 வீரன் விபீஷணன் தன்னெ வருத்தினான்
 ஸ்ரீராம பாதாந்திகே வீணு ஸாஷ்டாங்கம்
 ஆருடமோதம் நமஸ்கரிச்சீடினான்
 ராமம் விசாலாக்ஷம் இந்தீவரதள-
 ஸ்யாமளம் கோமளம் பாண தனுர்த்தரம்
 லோமபிம்பாப ப்றஸன்ன முகாம்புஜம்
 காமதம் காமோபமம் கமலாவரம்
 காந்தம் கருணாகரம் கமலேக்ஷணம்
 சாந்தம் சரண்யம் வரேண்யம் வரப்றதம்
 லக்ஷ்மண ஸம்யுதம் ஸுக்ரீவ மாருதி
 முக்ய கபிகுல ஸேவிதம் ராகவம்
 கண்டு கூப்பிதொழுது ஏற்றம் வினீதனாய்
 உண்டாய சந்தோஷமோடும் விபீஷணன்
 பக்த ப்றியனாய லோகைக நாதனெ
 பக்தி பரவசனாய் ஸ்துதிச்சீடினான்

700

710

“ஸ்ரீராம! ஸீதாமனோஹர! ராகவ!

ஸ்ரீராம! ராஜேந்த்ர! ராஜீவலோசன!

ஸ்ரீராம! ராக்ஷஸவம்ச வினாசன!

ஸ்ரீராம பாதாம்புஜம் நமஸ்தே ஸதா

சண்டாம்சு கோத்தோத்பவாய நமோ நம:

சண்ட கோதண்டதராய நமோ நம:

பண்டிதஹ்ருல் புண்டரீக சண்டாம்சவே

கண்டபரசு ப்றியாய நமோ நம:

ராமாய ஸுக்ரீவ மித்தராய காந்தாய

ராமாய நித்யம் அனந்தாய சாந்தாய

720

ராமாய வேதாந்த வேத்யாய லோகாபி-

ராமாய ராமபத்ராய நமோ நம:

விச்வோத்பவ ஸ்திதி ஸம்ஹார ஹேதவே

விச்வாய விச்வருபாய நமோ நம:

நித்யம் அனாதி க்ருஹஸ்தாய தே நமோ

நித்யாய ஸத்யாய சுத்தாய தே நம:

பக்தப்றியாய பகவதே ராமாய

முக்தி ப்ரதாய முகுந்தாய தே நம:

விச்வேசனாம் நின் திருவடி தானல்லோ

விச்வோத்பவ ஸ்திதி ஸம்ஹார காரணன்

730

ஸந்ததம் ஜங்கமாஜங்கம பூதங்ஙள்

அந்தர் பெஹிர் வ்யாப்தன் ஆகுந்நதும் பவான்

நின் மஹாமாயா மூடிக்கிடக்கும் ஆ

நிர்ம்மலமாம் பரப்ரம்மம் அஜ்ஞானினாம்

தன்மூலமாயுள்ள புண்ய பாபாங்ஙளால்

ஜன்ம மரணங்ஙள் உண்டாய் வருந்நதும்

அற்ற நாளேய்க்கும் ஜகத்தொக்கவே பெலால்

ஸத்யமாய் தோந்நும் அதினில்ல ஸம்சயம்

எற்ற நாளேய்க்கு அறியாதெயிரிக்குந்நிது

அத்வயமாம் பரப்ரம்மம் ஸனாதனம்

740

புற்ற தாராதி விஷயங்ஙளில் அதி-

ஸக்தி கலர்ந்நு ரெமிக்குந்நிது அன்வஹம்

ஆத்மாவினெ அறியாய்கயால் நிர்ணயம்

ஆத்மனி காணெணம் ஆத்மானம் ஆத்மனா
 துக்க ப்றதம் விஷயேந்திரிய ஸம்யோகம்
 ஒக்கெயும் ஓர்த்தால் ஒடுக்கம் அனாத்மனாம்
 ஆதிகாலே ஸுகமெந்நு தோந்நிக்கும்
 அதேதும் விவேகம் இல்லாதவர் மானஸே
 இந்த்ராக்னி தர்ம்ம ரகேஷாவருணானில
 சந்த்ர ருத்ர அஜ அஹி பாதிகள் ஒக்கெயும்
 சிந்திக்கிலோ நின்திருவடி நிர்ணயம்
 அந்தவும் ஆதியும் இல்லாத தெய்வமே!

750

காலஸ்வரூபனாயீடுந்நதும் பவான்
 ஸ்தூலங்ஙளில் வச்சு அதிஸ்தூலனும் பவான்
 நூனம் அணுவிங்கல் நிந்நு அணீயான் பவான்
 மானமில்லாத மஹத் தத்வவும் பவான்
 ஸர்வ லோகானாம் பிதாவாயதும் பவான்
 ஸர்வலோகேச! மாதாவாயதும் பவான்
 ஸர்வதா ஸர்வ தாதாவாயதும் பவான்
 தர்வீகரேந்த்ர சயன! தயாநிதே!

760

ஆதி மத்யாந்த விஹீனன் பரிபூர்ணன்
 ஆதாரபூதன் ப்ரபஞ்சத்தின் ஈஸ்வரன்
 அச்சுதன் அவ்யயன் அவ்யக்தன் அத்வயன்
 ஸச்சில் புருஷன் புருஷோத்தமன் பரன்
 நிச்சலன் நிர்ம்மமன் நிஷ்களன் நிர்குணன்
 நிச்சயிச்ச ஆர்க்கும் அறிஞ்ஞ கூடாதவன்
 நிர்விகாரன் நிராகாரன் நிரீஸ்வரன்
 நிர்விகல்பன் நிருபாஸ்யன் சாஸ்வதன்
 ஷட்பாவஹீனன் ப்றக்றுதிபரன் புமான்
 ஸத்பாவயுக்தன் ஸனாதனன் ஸர்வகன்
 மாயாமனுஷ்யன் மனோஹரன் மாதவன்
 மாயாவிஹீனன் மதுகைடபாந்தகன்
 ஞானிஹ த்வல்பாதபக்தி நிச்றேணியெ
 ஸானந்தமாசு ஸம்ப்றாப்ய ரகுபதே!

770

ஜ்ஞானயோகாக்ய ஸௌதம் கரேநீடுவான்

மானஸே காமிச்சு வந்நேன் ஐகல்பதே!
 ஸீதாபதே! ராம! காருணிகோத்தம!
 யாது தானாந்தக! ராவணாரே! ஹரே!
 பாதாம்புஜம் நமஸ்தே பவ ஸாகர-
 பீதனாம் என்னெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளேணமே” 780
 பக்தி பரவசனாய் ஸ்துதிச்சீடின
 பக்தனெக்கண்டு தெளிஞ்ஞ ரக்ஷத்தமன்
 பக்தப்றியன் பரமானந்தம் உள்கொண்டு
 முக்தஸ்மித பூர்வம் ஏவமருள் செய்து
 “இஷ்டமாயுள்ள வரத்தெ வரிக்க ஸந்துஷ்டனாம்
 ஞான் வர தானைக தல்பரன்
 ஒட்டுமே தாபம் ஒருத்தனு என்னெகண்டு-
 கிட்டியால் பின்னெயுண்டாகயில்ல ஓர்க்க நீ”
 ராமவாக்யாம்பறுதம் கேட்டு விபீஷணன்
 ஆமோதம் உள்கொண்டு உணர்த்திச்சு அருளினான். 790
 “தன்யனாயேன் க்றுத க்றுத்யனாயேன் அஹம்
 தன்யாக்றுதே க்றுதகாமன் ஆயேனஹம்
 த்வல்பாத பத்மாவலோகனம் கொண்டு ஞான்
 இப்போள் விமுக்தனாயேன் இல்ல ஸம்சயம்
 மத்ஸமனாயொரு தன்யனில்லாழியில்
 மத்ஸமனாயொரு சுத்தனும் இல்லஹோ!
 மத்ஸமனாய் மற்றொருவருனும் இல்லிஹ
 த்வல் ஸ்வரூபம் மம காணாய காரணால்
 கர்ம்ம பெந்தங்ஙள் நசிப்பதினாய் இனி
 நிர்ம்மலமாம் பவல்ஞானவும் பக்தியும் 800
 த்வத்த்யான ஸலிக்ஷமவும் தேஹிமே ராகவ!
 சித்தே விஷய ஸுகாசயில்ல ஏதுமே
 த்வல்பாத பங்கஜ பக்திரேவாஸ்துமே
 நித்யம் இளக்கம் ஒழிஞ்ஞ க்றுபாநிதே!”
 இத்தம் ஆகர்ணய ஸம்ப்நீதனாம் ராகவன்
 நக்தஞ்சராதிபன் தன்னோடு அருள்செய்து
 “நித்யம் விஷய விரக்தராய் சாந்தராய்

பக்தி வளர்ந்நதி சுத்த மதிகளாய்
 ஜ்ஞானிகளாயுள்ள யோகிகள் மானஸே
 ஞான் இரிப்பு மம ஸீதயுமாய் முதா 810
 ஆகயால் என்னெயும் த்யானிச்சு ஸந்ததம்
 வாழ்க நீயெந்நால் நினக்கு மோகூஷம் வரும்
 அற்றயுமல்ல நின்னால் க்றுதமாயொரு
 பக்திகர ஸ்தோத்தரம் அத்யந்த சுத்தனாய்
 நித்யவும் சொல்கயும் கேள்க்கயும் செய்கிலும்
 முக்தி வரும் அதினில்லொரு ஸம்சயம்”
 இத்தம் அருள்செய்து லக்ஷ்மணன் தன்னோடு
 பக்தப்ப்றியன் அருள்செய்திது ஸாதரம்
 “என்னெ கனிவோடு கண்டதின்றெ பலம்
 இந்நு தன்னே வருத்தேணம் அதின்னு நீ 820
 லெங்காதிபன் இவனெந்நபிஷேகவும்
 சங்கா விஹீனம் அன்போடு செய்தீடுக
 ஸாகர வாரியும் கொண்டு வந்நீடுக
 சாகாம்புகாதிபன்மாருமாய் ஸத்வரம்
 அர்க்க சந்த்ரன்மாரும் ஆகாச பூமியும்
 மல்க்கதயும் ஜகத்திங்கல் உள்ளந்நு இவன்
 வாழ்க லெங்கா ராஜ்யம் ஏவம் மமாஜ்ஞயா
 பாகவதோத்தமனாய விபீஷணன்.”
 பங்கஜ நேத்றவாக்யம் கேட்டு லக்ஷ்மணன்
 லெங்காபுராதி பத்யர்த்தம் அபஷேகம் 830
 அன்போடு வாத்ய கோஷேண செய்தீடினான்.
 வம்பராம் வானராதீஸ்வரன்மாருமாய்
 ஸாதுவாதேன முழங்நி ஜகத்தறயம்
 ஸாது ஜனங்ஙளும் ப்றீதி பூண்டிடினார்
 ஆதி தேயோத்தமன்மார் புஷ்ப வ்றுஷ்டியும்
 “ஆதி வேறிட்டு செய்தீடினார் ஆதரால்
 அப்ஸர ஸ்த்றீகளும் ந்றுத்த கீதங்ஙளால்
 அப்புருஷோத்தமனெ பஜிச்சீடினார்
 கெந்தர்வ கின்னர கிம்புருஷன்மாரும்

அந்தர்முதா ஸித்த வித்யாதராதியும்
 ஸ்ரீராமசந்த்ரனெ வாழ்த்தி ஸ்துதிச்சிது
 பேர் னிநாதம் முழக்கினார் உம்பரும்
 புண்ய ஜனேஸ்வரனாய விபீஷணன்
 தன்னெப் புணர்ந்நு ஸுக்ரீவனும் சொல்லினான்
 “பாரேழு ரெண்டினும் நாதனாய் வாழும்
 ஈ ஸ்ரீராம கிங்கரன்மாரில் முக்யன் பவான்
 ராவண நிக்ரஹத்தினு ஸஹாயவும்
 ஆவோளமாசு செய்யேணம் பவான் இனி
 கேவலம் ஞங்ஙளும் முன் நடக்குந்நுண்டு
 ஸேவயா ஸித்திக்கும் ஏற்றம் அனுக்ரஹம்”
 ஸுக்ரீவ வாக்யம் ஆகர்ண்ய விபீஷணன்
 அக்ரே சிரிச்சவனோடு சொல்லீடினான்
 “ஸாக்ஷால் ஜகன்மயனாம் அகிலேஸ்வரன்
 ஸாக்ஷி பூதன் ஸகலத்தினும் ஆகயால்
 எந்து ஸஹாயேன கார்யம் அவிடேய்க்கு?
 பெந்து சத்றுக்கள் எந்நுள்ளதுமில்ல கேள்
 கூடஸ்தன் ஆனந்த பூர்ணன் ஏகாத்மகன்
 கூடஸ்தன் ஆஸ்றயம் மற்றாருமில்லடோ
 மூடத்வம் அத்றே நமுக்கு தோந்நுந்நது
 கூட த்றிகுண பாவேன மாயா பெலால்
 தத்வசன்மாரொக்கெ நாம் எந்நறிஞ்நு கொண்டு
 அத்வய பாவேன ஸேவிச்சு கொள்க நாம்
 நக்தஞ்சர ப்றவரோக்திகள் கேட்டொரு
 பக்தனாம் பானுஜனும் தெளிஞ்ஞீடினான்

840

850

860

சுகபெந்தனம்

ரக்ஷோவரனாய ராவணன் சொல்கயால்
 தல்கூணே வந்நு சுகனாம் நிசாசரன்
 புஷ்கரே நிந்நு விளிச்சு சொல்லீடினான்
 மார்க்கட ராஜனாம் ஸுக்ரீவனோடிதம்:

“ராசாஸாதீஸ்வரன் வாக்குகள் கேள்க்க நீ
பாஸ்கர ஸுனோ! பராக்ரம வாரிதே! 870

பானுதனயனாம் பாகதேயாம்புதே!
வானர ராஜ மஹாகுல ஸம்பவ!
ஆதிதேயேந்த்ர ஸுதானுஜன் ஆகயால்
ப்ராக்ரு ஸமானன் பவான் மம நிர்ணயம்
நின்னோடு வைரம் எனிக்கேதுமில்ல
மற்றென்னில் விரோதம் நினக்கும் இல்லேதுமே
ராஜகுமாரனாம் ராம பார்யமஹம்
வ்யாஜேன கொண்டு போந்நேன் அதினெந்து தே?

மர்க்கட ஸேனயோடும் அதி வித்துதம்
கிஷ்கிந்தயாம் நகரிக்கு பொய்கொள்க நீ 880

தேவாதிகளாலும் அப்றாப்யம் ஆயொந்நு
கேவலம் என்னுடெ லெங்காபுரமெடோ!
அல்ப்ப ஸாரன்மார் மனுஷ்யரும் எத்தயும்
துர்பெலன்மாராய வானர யூதவும்
எந்தொந்நு காட்டுந்நது என்னோடிவிடெ
வந்நு அந்தகாரம் நினச்சீடாய்க நீ வ்றுதா”
இத்தம் சுகோக்திகள் கேட்டு கபிகுலம்
உத்யாய சாடிப்பிடிச்சார் அதித்துதம்
முஷ்டிப்பறஹரங்ஙன் ஏற்று சுகன் அதி
க்ளிஷ்டனாய் ஏற்றம் கரஞ்ஞ துடங்நினான் 890

“ராம ராம! ப்றபோ! காருண்ய வாரிதே!
ராம! நாத! பரித்றாஹி ரகுபதே!
தூதரேக் கொல்லுமாறில்ல பண்டாருமே
நாத! தர்ம்மத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளேணமே
வானரன்மாரெ நிவாரணம் செய்தாசு
மானவ வீர! ஹதோஹம் ப்றபாஹிமாம்”
இத்தம் சுகபரிதேவனம் கேட்டொரு
பக்தப்றியன் வரதன் புருஷோத்தமன்
வானரன்மாரெ விலக்கினான் அந்நேரம்
ஆனந்தமுள்க்கொண்டு உயர்ந்நு சுகன் ததா 900

சொல்லினான் ஸுக்ரீவனோடு “ஞான் எந்நொந்து
 சொல்லேண்டதங்ங் தசக்ரீவனோடது
 சொல்லீடுக” எந்நது கேட்டு ஸுக்ரீவனும்
 சொல்லினான் ஆசு சுகனோடு ஸத்வரம்
 “சொல்லுள்ள பாலியெப்போலெ பவானெயும்
 கொல்லணம் ஆசு ஸபுத்த பெலான்விதம்
 ஸ்ரீராம பத்நியெக் கட்டு கொண்மடின
 சோரனெயும் கொந்து ஜானகி தன்னெயும்
 கொண்டு போகேணம் எனிக்கு கிஷ்கிந்தய்க்கு
 ரெண்டில்லதினெந்து செந்து சொல்லீடு நீ” 910
 அர்க்காத்ம ஜோக்திகள் கேட்டு தெளிஞ்ஞளவு
 அர்க்கான்வயோத்பவன் தானும் அருள் செய்து:
 “வானரன்மாரெ! சுகனெ பெந்திச்சு கொண்டு
 ஊனமொழிஞ்ஞத்த காத்து கொண்மடுவன்
 ஞான் உரசெய்தே அயய்க்காவிது எந்நதும்”
 ஆனந்தமோடருள் செய்து ரகுவரன்
 வானரன்மாரும் பிடிச்சு கெட்டி கொண்டு
 தீனத கைவிட்டு காத்து கொண்மடினார்
 சார்த்தால விக்றமம் பூண்ட கபிபெலம்
 சார்த்தாலனாய நிசாசரன் வந்து கண்டு 920
 ஆர்த்தனாய் ராவணனோடு சொல்லீடினான்
 வார்த்தகள் உள்ளவண்ணமது கேட்டொரு
 ராத்ரிஞ்சரேஸ்வரனாகிய ராவணன்
 ஆர்த்தி பூண்டேற்றவும் தீர்க்க சிந்தான்விதம்
 சீர்த்த கேதத்தோடு தீர்க்கமாய் ஏற்றவும்
 வீர்த்து உபாயங்ஙள் காணஞ்ஞ இரிந்நீடினான்

ஸேது பெந்தனம்

தல்க்காலம் அர்க்க குலோத்பவன் ராகவன்
 அர்க்காத்ம ஜாதி கபிவரன் மாரொடும்
 ரகேஷாவரனாம் விபீஷணன் தன்னொடும்



ராமேஸ்வர ப்றதிஷ்ட

லக்ஷ்மணனோடும் விசாரம் துடங்வினான்
 “எந்துபாயம் ஸமுத்ரம் கடப்பான் எந்நு
 சிந்திச்சு கல்பிக்க நிங்ஙன் எல்லாருமாய்”
 எந்நருள் செய்தது கேட்டவர் ஏவரும்
 ஒந்நிச்சு கூடி நிருபிச்சு சொல்லினார்.

930

“தேவ ப்றவரனாயொரு வருணனெ
 ஸேவிக்க வேணம் எந்நால் வழியும் தரும்”
 எந்நது கேட்டருள் செய்து ரகுவரன்:
 நந்நிது தோந்நியது அங்ஙனெ தன்னெ
 எந்நு அர்ணவதீரே கிழக்கு நோக்கி தொழுது
 அர்ணோஜ லோசனன் ஆகிய ராகவன்
 தர்ப்ப விரிச்சு நமஸ்கரிச்சீடினான்.

940

அத்புத விக்றமன் பக்தி பூண்டெத்தையும்
 முந்நஹோ ராத்றம் உபாஸிச்சிது இங்ஙனெ
 முந்நு லோகத்தினும் நாதனாம் ஈஸ்வரன்
 ஏதும் இளகீல வாரிதியும் அதி-
 க்றோதேன ரக்தாந்த நேத்றனாம் நாதனும்
 “கொண்டு வா சாப பாணங்ஙன் நீ லக்ஷ்மணா!

கண்டு கொண்டாலும் மம சர விக்றமம்
 இந்நு பெருவழி மீளுந்நது இல்லெங்கில்
 அர்ணவம் பஸ்மம் ஆக்கி சமச்சீடுவன்
 முன்னம் மதீய பூர்வன்மார் வளர்த்ததும்
 இந்நு ஞான் இல்லாதெயாக்குவன் நிர்ணயம்
 ஸாகரம் எந்நுள்ள பேரும் மறந்நுள்ளில்
 ஆகுலம் என்னியே வாழுகில் எந்நுமே
 நஷ்டமாக்கீடுவன் வெள்ளம். கபிகுலம்
 புஷ்டமோதம் பாதச்சாரேண போகணம்”
 எந்நருள் செய்து வில்லும் குழியெ குலச்சு
 அர்ணவத்தோடு அருள் செய்து ரகுவரன்
 “ஸர்வபூதங்ஙளும் கண்டு கொள்ளேணம்
 என் துர்வாரமாய சிலீமுக விக்றமம்
 பஸ்மம் ஆக்கீடுவன் வாராந்நிதியெ ஞான்

950

960



ஸேது பெந்தனம்

விஸ்மயம் எல்லாவரும் கண்டு நில்லக்கணம்”

இத்தம் ரகுவரன் வாக்கு கேட்டந்நேரம்

புறுத்வீருஹங்ஙளும் கானன ஜாலவும்

புறுத்வியும் கூடெ விறச்ச சமஞ்ஞிது

மிற்றனும் மங்ஙி நிறஞ்ஞி திமிரவும்

அப்தியும் சேஷாபிச்ச மிட்டால் கவிஞ்ஞி

வந்நுத்துங்கமாய தரங்காவலியொடும்

தற்ஸத்தங்ஙளாய் பரிதப்தங்ஙளாய் வந்நிது

அத்யுக்ர நக்ற திமி ஜஷாத்யங்ஙளும்

970

அப்போள் பயப்பெட்டு திவ்ய ரூபத்தொடும்

அப்பதி திவ்யாபரண ஸம்பன்னனாய்

பத்து திக்கும் நிறஞ்ஞொரு காந்த்யா நிஜ-

ஹஸ்தங்ஙளில் பரிக்ருஹ்ய ரத்னங்ஙளும்

வித்தற்ஸதனாய் ராம பாதாந்திகே வச்சு

ஸத்தரபம் தண்ட நமஸ்காரவும் செய்து

ரக்தாந்த லோசனன் ஆகிய ராமனெ

பக்த்யா வணங்ஙி ஸ்துதிச்சான் பலதரம்:

“த்றாஹிமாம் த்றாஹிமாம் த்றேலோக்ய பாலக!

த்றாஹிமாம் த்றாஹிமாம் விஷ்ணோ! ஜகல்பதே

980

த்றாஹிமாம் த்றாஹிமாம் பௌலஸ்த்ய நாசனா

த்றாஹிமாம் த்றாஹிமாம் ராம! ரமாபதே!

ஆதிகாலே தவ மாயா குணவசால்

பூதங்ஙளெம்பவான் ஸ்றுஷ்டிச்சது நேரம்

ஸ்தூலங்ஙளாயுள்ள பஞ்ச பூதங்ஙளெ

காலஸ்வரூபனாகும் நின் திருவடி

ஸ்றுஷ்டிச்சிது ஏற்றம் ஜட ஸ்வபாவங்ஙளாய்

கஷ்டம் இதார்க்கு நீக்காவு தவமதம்

பின்னெ விசேஷிச்சதிலும் ஜடத்வமாய்

தன்னெ பவான் புனர் என்னெ நிர்மிச்சதும்

990

முன்னெ பவன் நியோக ஸ்வபாவத்தெயிந்நு

அன்யதா கர்த்துமாருள்ளது சக்தராய்?

தாமஸோத் பூதங்ஙளாயுள்ள பூதங்ஙள்

யுத்த காண்டம்

தாமஸ சீலமாய் தன்னே வரு விபோ!
தாமஸமல்லோ ஜடத்வமாகுந்நதும்
காமலோபாதிகளும் தாமஸ குணம்
மாயா ரஹிதனாய் நிர்குணனாய நீ
மாயா குணங்ஙளெ அங்ங்கரிச்சப்போள்
வைராஜ நாமவானாய் சமஞ்ஞா பவான்
காரணபூருஷனாய் குணாத்மாவுமாய்
அப்போள் விராட்டிங்கல் நிந்நு குணங்ஙளால்
உல்பன்னராயிது தேவாதிகள் ததா
தத்ற ஸத்வத்திங்கல் நிந்நல்லோ தேவகள்
தத் ரஜோ பூதங்ஙளாய் ப்றஜேசாதிகள்
தத் தமோ பூதனாய் பூத பதி தானும்
உத்தம பூருஷ! ராம! தயாநிதே!
மாயயாச் சன்னனாய் லீலா மனுஷ்யனாய்
மாயா குணங்ஙளெக் கை கொண்டனாரதம்
நிர்குணனாய் ஸதா சித்ஹனனாய் ஒரு
நிஷ்களனாய் நிராகாரனாய் இங்ஙளெ
மோக்ஷதனாம் நின் திருவடி தன்னெயும்
மூர்க்கனாம் ஞான் எங்ஙளெ அறிஞ்ஞீடுந்நு
மூர்க்க ஜனங்ஙள்க்கு ஸன்மார்க்க ப்றாபகம்
ஓர்க்கில் ப்றபூணாம் ஹிதம் தண்டமாயதும்
துஷ்ட பகூனாம் யதா லகுடம் ததா
துஷ்டானுசாஸனம் தர்மம் பவாத்துசாம்
ஸ்ரீராமதேவம் பரம் பக்தவத்ஸலம்
காரண பூருஷம் காருண்ய ஸாகரம்
நாராயணம் சரண்யம் புருஷோத்தமம்
ஸ்ரீராமம் ஈசம் சரணம் நதோஸ்மி ஞான்
ராம சந்த்ராபயம் தேஹி மே ஸந்ததம்
ராம! லெங்காமார்க்கம் ஆசு ததாமி தே”
இத்தம் வணங்ஙி ஸ்துதிச்ச வருணனோடு
உத்தம பூருஷன் தானும் அருள் செய்து
“பாணம் மதீயம் அமோஹம் அதின்னிஹ

1000

1010

1020

வேணமொரு லக்ஷயம் எந்ததினு உள்ளதும்
வாட்டமில்லாதொரு லக்ஷயமதின்னு நீ
காட்டி தரேணம் எனிக்கு வாராந்நிதே”

அர்ணவ நாதனும் சொல்லினான் அந்நேரம்
அன்புன் காருண்ய ஸிந்தோ! ஜகல்பதே

1030

உத்தரஸ்யாம் திசி மத்தீர பூதலே

சிற்ற த்ரும குல்ய தேசம் ஸுபிக்ஷதம்

தற்ற பாபாத்மாக்களுண்டு நிசாச்சரர்

எத்தையும் பாரம் உபத்ரவிச்சீடுவோர்

வேகால் அவிடேய்க்கு அயக்க பாணம்

தவ லோக உபகாரகமாமது நிர்ணயம்”

ராமனும் பாணம் அயச்சானது நேரம்

ஆமயம் தேடும் ஆபீரமண்டலம்

எல்லாம் ஒடுக்கி வேகேன பாணம் போந்து

மெல்லவே தூணீரவும் புக்கிது ஆதரால்

1040

ஆபீரமண்டலம் ஒக்கெ நசிக்கயால்

சோபனமாய் வந்து தல்பற்றேசம் ததா

தல்க்கூலதேசவும் அந்நு தொட்டு எத்தையும்

முக்ய ஜனபதமாய் வந்நிது இப்பொழும்

ஸாகரம் சொல்லினான் ஸாதரம் அந்நேரம்

“ஆகுலமென்னியே மஜ்ஜலே ஸத்வரம்

ஸேது பெந்திக்க நளனாம் கபிவரன்

ஏதும் அவனொரு தண்டம் உண்டாய் வரா

விச்வகர்மாவின் மகன் அவனாகயால்

விச்வ சில்ப க்றியா தல்பரன் எத்தையும்

1050

விச்வ தூரிதாப காரிணியாய் தவ.

விச்வமெல்லாம் நிறஞ்ஞீடுந்ந கீர்த்தியும்

வர்த்திக்கும்” எந்நு பறஞ்ஞு தொழுதுடன்

அப்தியும் மெல்ல மறஞ்ஞு அருளீடினான்

ஸந்துஷ்டனாயொரு ராமசந்த்ரன் ததா

சிந்திச்சு ஸுகர்வ லக்ஷமணன்மாரொடு

ப்றாஜ்ஞனாயிடும் நளனெ விளிச்சுடன்

யுத்த காண்டம்

ஆஜ்ஞயெ செய்திது ஸேது ஸம்பெந்தனே
தல்குணே மார்க்கட முக்யனாகும் நளன்
புஷ்கர நேற்றனெ வந்திச்சு ஸத்வரம்

1060

பர்வத துல்ய சரீரிகளாகின
துர்வார வீர்யம் இயந்ந கபிகளும்
ஸர்வ திக்கிங்கலும் நிந்நு ஸரபஸம்
பர்வத பாஷாண பாதப ஜாலங்ஙள்
கொண்டு வருந்நவ வாங்ஙித் தெரு தெரெ
குண்டதாஹீனம் படுத்து துடங்ஙினான்.

நேரே சதயோஜன ஆயதமாயுடன்
ஈரஞ்சு யோஜன விஸ்தாரமாம் வண்ணம்

இத்தம் படுத்து துடங்ஙும் விதெள ராம-
பத்ரனாம் தாசரதி ஜகதீஸ்வரன்

1070

வ்யோமகேசம் பரமேஸ்வரம் சங்கரம்
ராமேஸ்வரம் எந்ந நாமம் அருள் செய்து
சோபனமாய முகூர்த்தேன ஸம்ஸ்தாப்ய
பாபஹராய த்றிலோக ஹிதார்த்தமாய்
பூஜிச்சு வந்திச்சு பக்த்யா நமஸ்க்ருத்ய
ராஜீவலோசனன் ஏவம் அருள் செய்து:
“யாதொரு மர்த்யன் இவிடெ வந்நாதரால்
ஸேது பெந்தம் கண்டு ராமேஸ்வரனெயும்
பக்த்யா பஜிக்குந்நிது அப்போள் அவன் ப்ரம்ம
ஹத்யாதி பாபங்ஙளோடு வேர்பெட்டதி-

1080

சுத்தனாய் வந்நுகூடும் மம அனுக்ரஹால்
முக்தியும் வந்நீடும் இல்லொரு ஸம்சயம்
ஸேது பெந்தத்திங்கல் மஜ்ஜனவும் செய்து
பூதேசனாகிய ராமேஸ்வரனெயும்
கண்டு வணங்ஙி புறப்பெட்டு சுத்தனாய்
குண்டத கைவிட்டு வாராணஸி புக்கு
கெங்கயில் ஸ்னானவும் செய்து ஜிதஸ்ற்றம்
கெங்கா ஸலிலவும் கொண்டு போந்நு ஆதரால்
ராமேஸ்வரனு அபஷேகவும் செய்தத

ஸ்ரீமல் ஸமுத்ரே களஞ்ஞ தத்பாரவும் 1090
 மஜ்ஜனம் செய்யுந்ந மர்த்யன் என்னோடு
 ஸாயுஜ்யம் வரும் அதினில்லொரு ஸம்சயம்”
 எந்நருள் செய்திது ராமன் திருவடி
 நந்நாய் தொழுது ஸேவிச்சிது எல்லாவரும்
 விஸ்வகர்ம்மாத்மஜனாம் நளனும் பின்னெ
 விஸ்வாசமோடு படுத்து துடங்வினான்.
 வித்ருதம் அத்ரி பாஷாண தருக்களால்
 அத்தினே தீர்ந்நு பதிந்நாலு யோஜன
 தீர்ந்நிநு இருபது யோஜன பிற்றேந்நாள்
 முநாம் தினம் இருபத்தொந்நு யோஜன 1100
 நாலாம் தினம் இருபத்திரண்டாயது போல்
 இருபத்தி மூநும் அஞ்சாம் தினம்
 அஞ்ச நாள் கொண்டு சதயோஜனாயதம்
 சஞ்சலமென்னியே தீர்ந்நோர் அனந்தரம்
 ஸேதுவின் மேலே நடந்நு கபிகளும்
 ஆதங்க ஹீனம் கடந்நு துடங்வினார்
 மாருதி கண்டே கரேறி ரகூத்தமன்
 தாரேய கண்டே ஸுமித்றா தனயனும்
 ஆருஹ்ய செந்நு ஸுபேலாச்சல முகள்
 ஏறினார் வானரஸேனயோடும் த்றுதம் 1110
 லெங்காபுர ஆலோகனாசயா ராகவன்
 சங்காவிஹீனம் ஸுபேலாச்சலோபரி
 ஸம்ப்றாப்ய நோக்கிய நேரத்து கண்டிது
 ஜம்பாரிதன் புரிக்கொத்த லெங்காபுரம்
 ஸ்வர்ண மய த்வஜ ப்றாகார தோரண-
 பூர்ணம் மனோஹரம் ப்றாஸாத ஸங்குலம்
 கைலாஸ சைலேந்த்ர ஸன்னிப கோபுர-
 ஜால பரிக சதக்னீ ஸமன்விதம்
 ப்றாஸாத மூர்த்தனி விஸ்தீர்ண தேசே முதா
 வாஸவ துல்ய ப்ரபாவேன ராவணன் 1120
 ரத்ன ஸிம்ஹாஸனே மந்த்றிபஸங்குலே

ரத்ந தண்டாத பத்றைருப சோபிதே
 ஆலவட்டங்ஙனும் வெஞ்சாமரங்ஙனும்
 பாலத்தருணிமாரெக் கொண்டு வீயிச்சு
 நீல சைலாபம் தசகிரீடோஜ்வலம்
 நீலமேகோபமம் கண்டு ரசுத்தமன்
 விஸ்மயம் கைக்கொண்டு மானிச்சு மானஸே.
 ஸஸ்மிதம் வானரன்மாரோடு சொல்லினான்:

ராவண சுக ஸம்வாதம்

“முன்னே நிபெத்தனாயோரு சுகாஸுரன்
 தன்னெ விரவோடயக்க மடியாதெ 1130
 செந்நு தசக்ரீவனோடு வ்றுத்தாந்தங்ஙன்
 ஒந்நொழியாதெ அறியிக்க வைகாதெ”
 எந்நருள் செய்தது கேட்டு தொழுதவன்
 செந்நு தசானனன் தன்னெ வணங்ஙினான்
 பங்க்திமுகனும் அவனோடு சோதிச்சான்:
 “எந்நு நீ வைகுவான் காரணம் சொல்கெடோ!
 வானரேந்த்ரன்மார் அறிஞ்ஞ பிடிச்சு
 அபிமான விரோதம் வருத்தியாரோ? தவ
 சூண்பாவம் கலர்நீடுவான் காரணம்
 மானஸே கேதம் களஞ்ஞ சொல்லீடெடோ! 1140
 ராத்திரிஞ்சரேந்த்ரோக்தி கேட்டு சுகன்
 பரமார்த்தம் தசானனோடு சொல்லீடினான்
 “ராசுஷஸராஜ ப்றவர! ஜய ஜய!
 மோகேஷாபதேச மார்க்கேண சொல்லீடுவன்
 ஸிந்துதன் உத்தரதீரோபரி செந்நு
 ஒரு அந்தரம் என்னியே ஞான் தவ வாக்யங்ஙன்
 சொந்ந நேரத்தவர் என்னெப் பிடிச்சுடன்
 கொந்நு களவான் துடங்ஙும் தசாந்தரே
 ராம ராம! ப்ரபோ! பாஹி பாஹீதி ஞான் 1150
 ஆமயம் பூண்டு கரஞ்ஞ நாதம் கேட்டு

தூதன் அவத்யன் அயப்பின் அயப்பின்
எந்நு ஆதரவோடு அருள் செய்து தெயாபரன்”
வானரன்மாரும் அயச்சார் அதுகொண்டு
ஞானும் பயம் தீர்ந்நு நீளே நடந்நுடன்
வானர ஸைன்யம் எல்லாம் கண்டு போந்நிது
மானவ வீரன் அனுஜ்ஞயா ஸாதரம்
பின்னெ ரகூத்தமன் என்னோடு சொல்லினான்
“செந்நு நீ ராவணன் தன்னோடு சொல்லுக
ஸீதயெ நல்கீடுக ஒந்நுகில் அல்லாய்கில்

1160

ஏதுமே வைகாதெ யுத்தம் துடங்நுக
ரெண்டிலும் ஒந்நுழறிச் செய்து கொள்ளணம்
ரெண்டும் கணக்கெனிக்கெந்நு பறயணம்
எந்நு பெலம் கொண்டு ஸீதயெக் கட்டு கொண்டு
அந்தனாய் போந்நிங்நிருந்நு கொண்டு பவான்
போரும் அதினுபெலமெங்கில் என்னோடு
போரினாய் கொண்டு புறப்பெடுகாசு நீ
லெங்காபுரவும் நிசாசர ஸேனயும்
சங்காவிஹீனம் சரங்நுளெக் கொண்டு ஞான்
ஒக்கெப் பொடிபெடுத்தென்னுள்ளில் வந்நிங்நு
புக்கு ஒரு ரோஷவும் ஆசு தீர்த்திடுவன்
நக்தஞ்சரகுல ஸ்நேஷ்டன் பவான் ஒரு
சக்தன் எந்நாகில் புறப்பெடுக ஆசு நீ”
எந்நருளிச் செய்திருந்நருளீடினான்.

1170

நின்னுடெ ஸோதரன் தன்னோடு கூடவே
ஸுக்ரீவ லக்ஷ்மணன்மாரோடும் ஒந்நிச்சு
நிக்ரஹிப்பானாய் பவந்தம் ரணாங்கணே
கண்டு கொண்டாலும் அஸங்க்யம் பெலம்
தசகண்ட ப்றபோ! கபிபுங்கவ பாலிதம்
பர்வத ஸன்னிபன்மாராய வானரர்
உர்வி குலுங்நுவே கெர்ஜ்ஜனவும் செய்து
ஸர்வ லோகங்நுளும் பஸ்மம் ஆக்கீடுவான்
கெர்வம் கலர்ந்நு நிக்நுந்நிது நிர்பயம்

1180

யுத்த காண்டம்

ஸங்க்யயும் ஆர்க்கும் கெணிக்காவதல்லிஹ
 ஸங்க்யா வதாம்வரனாய குமாரனும்
 ஹுங்காரமேறிய வானர ஸேனையில்
 ஸங்கபற்றதானன்மாரெக் கேட்டு கொள்ளுக
 லெங்காபுரத்தெயும் நோக்கி நோக்கி த்றுதம்
 சங்காவிஹீனம் அலறி நிற்குந்நவன்
 நூறாயிரம் படயொடும் ரிபுக்களெ

நீறாக்குவான் உழற்றோடு வால் பொங்விச்சு
 காலனும் பேடிச்சு மண்டும் அவனோடு
 நீலனாம் ஸேனாபதி வஹ்னி நந்தனன்
 அங்கதனாகும் இளயராஜாவதினு-

1190

அங்வேது பத்மகிஞ்சல்க்க ஸமப்றபன்
 வால்கொண்டு பூமியில் தச்சு தச்சங்ஙனெ
 பாலிதன் நந்தனன் அத்றி ஸ்றுங்கோபமன்
 தல்பார்ச்வ ஸீம்னி நிற்குந்நது வாதஜன்
 த்வல் புத்தகாதகன் ராமசந்த்ர ப்ரியன்
 ஸுக்ரீவனோடு பறஞ்ஞ நிற்குந்நவன்

1200

உக்ரனாம் ச்வேதன் ரஜத ஸமப்றபன்
 ரம்பன் அங்வேதவன் மும்பில் நிற்குந்நவன்
 வம்பனாயுள்ள சரபன் மஹாபெலன்
 மைந்தன் அங்வேதவன் தம்பி விவிதனும்
 வ்றுந்தாரக வைத்ய நந்தனன்மாரல்லோ
 ஸேதுகர்த்தாவாம் நளன் அதினங்வேது
 போதமேறும் விச்வகர்ம்மாவு தன் மகன்
 தாரன் பனஸன் குமுதன் வினதனும்
 வீரன் வ்றுஷபன் விகடன் விசாலனும்
 மாருதி தன் பிதாவாகிய கேஸரி

சூரனாய்ஓம் ப்றமாதி சதபெலி

1210

ஸாரனாம் ஜாம்பவானும் வேகதர்சியும்
 வீரன் கெஜனும் கெவயன் கெவாக்ஷனும்
 சூரன் தெதிமுகன் ஜ்யோதிர்முகன் அதி-
 கோரன் ஸுமுகனும் துர்ம்முகன் கோமுகன்

இத்யாதி வானர நாயகன்மாரெ ஞான்
 ப்றத்யேகம் எங்ஙனெ சொல்லுந்நதும் ப்றபோ!
 இத்தரம் வானரநாயகன்மார் அறுபத்தேழு
 கோடியுண்டு உள்ளது அறிஞ்ஞாலும்
 உள்ளம் தெளிஞ்ஞு போர்க்காயிருபத்தொந்நு
 வெள்ளம் படயவர்க்குள்ளது அவயெல்லாம்

1220

தேவாரிகளெ ஓடுக்குவானாய் வந்ந
 தேவாம்ச ஸம்பவன்மார் இவர் ஏவரும்
 ஸ்ரீராமதேவனும் மானுஷன் அல்ல
 ஆதி நாராயணனாம் பரன் புருஷோத்தமன்
 ஸீதயாகுந்நது யோகமாயாதேவி
 ஸோதரன் லக்ஷ்மணனாயது அனந்தனும்
 லோக மாதாவும் பிதாவும் ஜனகஜா
 ராகவன்மார் எந்நறிக வழிபோலெ
 வைரம் அவரோடு ஸம்பவிச்சீடுவான்
 காரணம் எந்தெந்நது ஓர்க்க நீ மானஸே
 பஞ்ச பூதாத்மகமாய சரீரவும்

1230

பஞ்சத்வம் ஆசு பவிக்கும் எல்லாவனும்
 பஞ்ச பஞ்சாத்மக தத்வங்ஙளெ கொண்டு
 ஸஞ்சிதம் புண்ய பாபங்ஙளால் பெத்தமாய்
 த்வங் மாம்ஸ மேதோஸ்தி முத்தறமலங்ஙளால்
 ஸம்மேளிதம் அதி துர்கெந்தம் எத்யும்
 ஞான் எந்ந பாவம் அதிங்கலுண்டாய் வரும்
 ஜ்ஞானமில்லாத ஜனங்ஙள்க்கு அதோர்க்க நீ
 ஹந்த ஜடாத்மஹமாய காயத்திங்கல்
 எந்தொரு ஆஸ்தா பவிக்குந்நது தீமதாம்?
 யாதொந்நு மூலமாய் ப்ரம்மஹத்யாதியாம்
 பாதகௌகங்ஙள் க்றுதங்ஙள் ஆகுந்நதும்
 போக போக்தாவாய தேஹம் கூஷணம் கொண்டு
 ரோகாதி மூலமாய் ஸம்பதிக்கும் த்றுடம்
 புண்யபாபங்ஙளோடும் சேர்ந்நு ஜீவனும்
 வந்நு கூடுந்நு ஸுகதுக்க பெந்தனம்

1240

தேஹத்தெ ஞான் எந்நு கல்ப்பிச்சு கர்ம்மங்ஙள்
மோஹத்தினால் அவசத்வேன செய்யுந்நு
ஜன்ம மரணங்ஙளும் அது மூலமாய்
ஸம்மோஹிதன்மார்க்கு வந்நு பவிக்குந்நு

1250

சோக ஜராமரணாதிகள் நீக்குவான்
ஆகயால் தேஹாபிமானம் களக நீ
ஆத்மாவு நிர்ம்மலன் அவ்யயன் அத்வயன்
ஆத்மானம் ஆத்மனா கண்டு தெளிக நீ
ஆத்மாவினெ ஸ்மரிச்சீடுக ஸந்ததம்
ஆத்மனி தன்னெ லெயிக்க நீ கேவலம்
புத்த தாரார்த்த க்றுஹாதி வஸ்துக்களில்
ஸக்தி களஞ்ஞு விரக்தனாய் வாழுக
ஸூகரஸ்வாதி தேஹங்ஙளில் ஆகிலும்

1260

போகம் நரகாதிகளிலும் உண்டல்லோ
தேஹம் விவேகாட்யம் ஆயதும் ப்றாபிச்சிது
ஆஹந்த ! பின்னெ த்விஜத்வவும் வந்நிது
கர்ம்மபூவாம் அத்ற பாரத கண்டத்தில்
நிர்மலம் ப்ரம்மஜன்மம் பவிச்சீடினால்
பின்னெயும் உண்டாகுமோ போகத்தில் ஆக்ரஹம்
தன்யனாய் உள்ளவனோர்க்க மஹா மதே!
பௌலஸ்த்ய புத்தனாம் ப்ராம்மணாட்யன் பவான்
த்றையலோக்ய ஸம்மதன் கோர தபோதனன்
எந்நிரிக்கெப் புனர் அஜ்ஞானியெ போலெ
பின்னெயும் போகாபிலாஷும் எந்நிங்ஙனெ?

1270

இந்நு துடங்ஙி ஸமஸ்த ஸங்கங்ஙளும்
நந்நாய் பரித்யஜிச்சீடுக மானஸே
ராமனெ தன்னெ ஸமாஸ்றயிச்சீடுக
ராமன் ஆகுந்நது ஆத்மா பரன் அத்வயன்
ஸீதயெ ராமனு கொண்டு கொடுத்து தன்
பாதபத்மானுச்சரனாய் பவிக்க நீ
ஸர்வ பாபங்ஙளில் நிந்நு விமுக்தனாய்
திவ்யமாம் விஷ்ணுலோகம் கெமிக்காய் வரும்

யுத்த காண்டம்

அல்லாய்கில் ஆசு கீழ்ப்போட்டு கீழ்ப்போட்டு போய்
 செல்லும் நரகத்தில் இல்லொரு ஸம்சயம்
 நல்லது அத்றே ஞான் நினக்கு பறஞ்ஞது
 நல்ல ஜனத்தோடு சோதிச்சு கொள்கெடோ!
 ராம ராமேதி ராமேதி ஜபிச்சு கொண்டு
 ஆமயம் வேறிட்டு ஸாதிக்க மோகூவும்
 ஸத்ஸங்கமத்தோடு ராமசந்த்ரம் பக்த-
 வத்ஸலம் லோக சரண்யம் சரணதம்
 தேவம் மரதக காந்தி காந்தம் ரமா-
 ஸேவிதம் சாப பாணாயுதம் ராகவம்
 ஸுகரீவ ஸேவிதம் லக்ஷ்மண ஸம்யுதம்
 ரகூஷா நிபுணம் விபீஷண ஸேவிதம்
 பக்த்யா நிரந்தரம் த்யானிச்சு கொள்கிலோ
 முக்தி வந்நீடும் அதினில்ல ஸம்சயம்”
 இத்தம் சுகவாக்யம் அஜ்ஞான நாசனம்
 ஸ்றுத்வா தசாஸ்யனும் க்றோத தாம்றாகூனாய்
 தெக்தனாய் போகும் சுகன் எந்நு தோந்நுமாறு
 அத்யந்த ரோஷேண நோக்கி உரசெய்தான்
 “ப்றுத்யனாயுள்ள நீ ஆச்சார்யனெப் போலெ
 நிஸ்த்ரபம் சிகூஷ சொல்வான் எந்நு காரணம்
 பண்டு நீ செய்தோரு உபகாரம் ஓர்க்கயால்
 உண்டு காருண்யம் எனிக்கது கொண்டு ஞான்
 இந்நு கொல்லுந்நதில்லெந்நு கல்பிச்சிதென்
 முன்னில் நிந்நாச மறயத்து போக நீ
 கேட்டால் பொறுக்கருதாதொரு வாக்குகள்
 கேட்டு பொறுக்கான் க்ஷமயும் எனிக்கில்ல
 என்னுடெ மும்பில் நீ கால்கூணம் நில்க்கிலோ
 வந்நு கூடும் மரணம் நினக்கெந்நுமே”
 எந்நது கேட்டு பேடிச்சு விறச்சவன்
 செந்நு தன் மந்திரம் புக்கிருந்நீடினான்.

1280

1290

1300

சுகன்றெ பூர்வ வ்றுத்தாந்தம்

ப்ராமண ஸ்றேஷ்டன் புரா சுகன் நிர்ம்மலன்
ப்ராமண்யவும் பரிபாலிச்சு ஸந்ததம்

1310

கானனத்திங்கல் வானப்றஸ்தனாய் மஹா-
ஜ்ஞானிகளில் ப்றதானத்வவும் கை கொண்டு
தேவகளுக்கு அப்யுதயார்த்தமாய் நித்யவும்
தேவாரிகளுக்கு வினாசத்தினாய் கொண்டும்
யாகாதி கர்ம்மங்ஙள் செய்து மேவீடினான்.

யோகம் தரிச்சு பரப்ரம்ம நிஷ்டயா
வ்றுந்தாரக அப்யுதயார்த்தியாய் ராக்ஷஸ-

நிந்தாபரனாய் மருவும் தசாந்தரே
நிர்ஜ்ஜரவையி குல ஸ்றேஷ்டனாகிய

வஜ்ற தம்ஷ்ட்றன் மஹா துஷ்ட நிசாச்சரன்

1320

எந்தொந்நு நல்லூ சுகாபகாரத்தினெந்நு

அந்தரவும் பார்த்து பார்த்திரிக்கும் விதெள

கும்போத்பவனாம் அகஸ்த்யன் சுகாஸ்றமே

ஸம்ப்றாப்தனாயான் ஒரு திவஸம் பெலால்

ஸம்பூஜிதனாம் அகஸ்த்ய தபோதனன்

ஸம்போஜனார்த்தம் நிமந்த்றிதன் ஆகயால்

“ஸ்னாதும் கெதேமுனெள கும்போத்பவே ததா

யாது தானாதிபன் வஜ்ற தம்ஷ்ட்றாஸுரன்

செந்நான் அகஸ்த்யருபம் தரிச்சந்தரா”

சொந்நான் சுகனோடு மந்தஹாஸான்விதம்

1330

“ஒட்டு நாளுண்டு மாம்ஸம் கூட்டியுண்டிட்டு

ம்றுஷ்டமாய் உண்ணேணம் இந்நு நமுக்கெடோ!

சாக மாம்ஸம் வேணமல்லோ கறி மம

த்யாகியல்லோ பவான் ப்ராமண ஸத்தமன்”

எந்நளவே சுகன் பத்நியோடும் ததா

சொந்நான், அதங்ஙனெ எந்நவளும் சொந்நாள்

மத்யே சுக பத்நி வேஷம் தரிச்சவன்

சித்தமோஹம் வளர்த்தீடினான் மாயயா

மர்த்ய மாம்ஸம் விளம்பி கொடுத்தன்போடு
தற்றைவ வஜ்ற தம்ஷ்ட்றன் மறஞ்ஞீடினான்.

1340

“மர்த்ய மாம்ஸம் கண்டு மைத்தராவருணியும்
க்றுத்தனாய் கூழிற்றம் சுகனெ சபிச்சிது:

“மர்த்யரெயும் பகூசிச்ச ராகூஸனாய் இனி
ப்றுத்வியில் வாழ்க மத்தபோ வைபவால்”

இத்தம் சபிச்சிது கேட்டு சுகன் தானும்

“எத்யும் சித்தம் இதெந்தொரு காரணம்?

மாம்ஸோத்தரம் புஜிக்கேணம் எனிக்கெந்நு

சாஸன செய்ததும் மற்றாரும் அல்லல்லோ

பின்னெயதினு கோபிச்ச சபிச்சதும்

என்னுடெ துஷ்கர்ம்மம் எந்நே பறயாவு”

1350

“சொல்லு சொல்லெந்து பறஞ்ஞது நீ ஸகே!

நல்ல வ்றுத்தாந்தம் இதென்னோடு சொல்லணம்”

எந்நது கேட்டு சுகனும் அகஸ்த்யனோடு

அந்நேரம் ஆசு ஸத்யம் பறஞ்ஞீடினான்

“மஜ்ஜனத்தினு எழுந்நள்ளிய சேஷம்

இதிஜ் ஜனத்தோடு வீண்டும் வந்நருள் செய்து

வ்யஞ்ஜன மாம்ஸ ஸமன்விதம் வேணமெந்நு

அஞ்ஜஸா ஞானது கேட்டிது செய்ததும்”

இத்தம் சுகோக்திகள் கேட்டோர் அகஸ்த்யனும்

சித்தே முஹூர்த்தம் விசாரிச்சருளினான்

1360

வ்றுத்தாந்தம் உள்காம்பு கொண்டு கண்டோரளவு

உள்தாபமோடு அருள் செய்தான் அகஸ்த்யனும்

“வஞ்சிதன்மாராய் வயம்பெத! யாமினீ

ஸஞ்சாரிகளிது செய்தது நிர்ணயம்

ஞானம் அதிமுடனாய் சமஞ்ஞேன் பெலால்

ஊனம் வரா விதிதன்மதம் எந்நுமே

மித்யயாய் வந்நுகூடா மம பாஷிதம்

ஸத்ய ப்றதானன் அல்லோ நீயுமாகயால்

நல்லது வந்நு கூடும் மேலில் நிர்ணயம்

கல்யாணமாய் சாபமோகூஷும் நல்குவன்

1370

யுத்த காண்டம்

ஸ்ரீராமபத்நியெ ராவணன் கொண்டுபோய்
 ஆராம ஸீமனி வச்சு கொள்ளும் த்றுடம்
 ராவண ப்றுத்யனாய் நீயும் வரும் சிரம்
 கேவலம் நீயவனிஷ்டனாயும் வரும்
 ராகவன் வானரஸேனயுமாய் செந்நொரு
 ஆகுலமெந்நியே லெங்கா புராந்திகே
 நாலு புறவும் வளஞ்ஞிரிக்குந்நொரு
 காலம் அவஸ்தயறிஞ்ஞு வந்நீடுவான்
 நின்னெ அயய்க்கும் தசானனன் அந்நு நீ
 செந்நு வணங்ங்க ராமனெஸ் ஸாதரம்
 பின்னெ விசேஷங்ஙன் ஒந்நொழியாதெ போய்
 செந்நு தசமுகன் தன்னோடு சொல்லுக
 ராவணன் ஆத்ம தத்வேபாதேசம் செய்து
 தேவப்றியனாய் வரும் புனர் ஆசு நீ
 ராசுஷஸ பாவம் அசேஷம் உபேசுஷிச்சு
 ஸாசுஷால் த்விஜத்வவும் வந்நு கூடும் த்றுடம்”
 இத்தம் அனுக்ரஹிச்சு கலசோத்பவன்
 ஸத்யம் தபோதன வாக்யம் மனோஹரம்.

1380

மால்யவான்றெ வாக்யம்

சாரனாயோரு சுகன் போய் அனந்தரம்
 கோரனாம் ராவணன் வாழுந்ந மந்திரே
 வந்நிது ராவண மாதாவு தன் பிதா.
 கின்னனாய் ராவணனெக் கண்டு சொல்லுவான்
 ஸல்காரவும் குசல ப்றஸ்னவும் செய்து
 ரசுஷாவரனும் இருத்தி யதோசிதம்
 கைகஸீ தாதன் மதிமான் வின்னிதிமான்
 கைகஸீ நந்தனன் தன்னோடு சொல்லினான்
 “சொல்லுவன் ஞான் தவ நல்லது பின்னெ
 நீயெல்லாம் நினக்கொத்த போலெ அனுஷ்டிக்க
 தூர்நிமித்தங்ஙன் ஜானகி லெங்கயில்

1390

வந்நதில் பின்னெப் பலதுண்டு காணுந்நு 1400
 கண்டலையோ நாச ஹேதுக்களாய் தச-
 கண்டப்பறபோ? நீ நிருபிக்க மானஸே
 தாருணமாயிடி வெட்டுந்நிது அன்வஹம்
 சோரயும் பெய்யுந்நிது உஷ்ணமாய் எத்யும்
 தேவ லிங்கங்ஙள் இளகி வியர்க்குந்நு
 தேவியாம் காளியும் கோரதம்ஷ்ட்றான்விதம்
 நோக்குந்ந திக்கில் சிரிச்சு காணாகுந்நு
 கோக்களில் நிந்நு கரங்ஙள் ஜனிக்ந்நு
 மூஷிகன் மார்ஜ்ஜாரனோடு பிணங்ங்ந்நு
 ரோஷால் நகுலங்ங்ளோடும் அவ்வண்ணமே 1410
 பன்னக ஜாலம் கெருடனோடும் ததா
 நிந்நு எதிர்த்தீடான் துடங்ங்ந்நு நிச்சயம்
 முண்டனாய் ஏற்றம் கராள விகடனாய்
 வர்ணவும் பிங்கல க்றுஷ்ணமாய் ஸந்ததம்
 காலனெயுண்டு காணுந்நிதெல்லாடவும்
 காலம் ஆபத்தினுள்ளோன் இது நிர்ணயம்
 இத்தரம் துர்நிமித்தங்ஙள் உண்டாய்தின்
 அத்றைவ சாந்தியெ செய்து கொள்ளேணமே
 வம்சத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளுவான் ஏதுமே
 ஸம்சயம் என்னியே ஸீத்யெக் கொண்டுபோய் 1420
 ராமபாதே வச்சு வந்திக்க வைகாதெ
 ராமனாகுந்நது விஷ்ணு நாராயணன்
 வித்வேஷமெல்லாம் த்யஜிச்சு பஜிச்சு கொள்க
 அத்வயனாம் பரமாத்மானம் அவ்யயம்
 ஸ்ரீராமபாத போதம் கொண்டு ஸம்ஸார-
 வாராந்நிதியெக் கடக்குந்நு யோகிகள்
 பக்தி கொண்டு அந்தகரணவும் சுத்தமாய்
 முக்தியெ ஜ்ஞானிகள் ஸித்திச்சு கொள்ளுந்நு
 துஷ்டனாம் நீயும் விசுத்தனாம் பக்தி
 கொண்டொட்டுமே காலம் களயாதெ கண்டு நீ 1430
 ராக்ஷஸ வம்சத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளுக

ஸாஷால் முகுந்தனெ ஸேவிச்சு கொள்ளுக
ஸத்யமத்தே ஞான் பறஞ்ஞது கேவலம்
பத்யம் நினக்கிது சிந்திக்க மானஸே”
ஸாந்த்வனபூர்வம் தசமுகன் தன்னோடு
சாந்தனாம் மால்யவான் வம்ச ரக்ஷார்த்தமாய்
சொந்நது கேட்டு பொறாஞ்ஞ தசமுகன்
பின்னெ அம்மால்யவான் தன்னோடு சொல்லினான்:

“மானவனாய க்ருபணனாம் ராமனெ
மானஸே மானிப்பதினு எந்து காரணம்? 1440
மார்க்கடாலம்பனம் நல்ல ஸாமர்த்யம்
எந்நு உள்காம்பில் ஓர்க்குந்நவன் ஜளன் எத்தயும்
ராமன் நியோகிக்கயால் வந்நிது என்னோடு
ஸாமபூர்வம் பறஞ்ஞ பவான் நிர்ணயம்
நேரத்தே போயாலும் இன்னி வேண்டுந்ந நாள்
சாரத்து சொல்லி விடுந்நுண்டு நிர்ணயம்
வ்றுத்தன் பவான் அதி ஸ்னிக்தனாம் மித்தம்
இத்யுத்திகள் கேட்டால், பொறுத்து கூடா த்றுடம்”
இத்தம் பறஞ்ஞ அமாத்யன்மாருமாய் தச-
வக்த்றனும் ப்றாஸாத மூர்த்தனி கரேறினான் 1450

யுத்தாரம்பம்

வானரஸேனயும் கண்டு அகமே
பெஹுமானவும் கைகொண்டிரிக்கும் தசாந்தரே
யுத்ததினாய் ரஜனீசர வீரரெ
ஸத்வரம் தத்ற வருத்தி வாழும் விதௌ
ராவணனெக் கண்டு கோபிச்சு ராகவ-
தேவனும் ஸௌமித்திரியோடு வில் வாங்வினான்
பத்து கிரீடவும் கைகள் இருபதும்
வ்றுத்தனோடொத்த சரீரவும் செளர்யவும்
பத்து கிரீடங்ஙளும் குடயும் நிமிஷார்த்தேன
கண்டிச்ச நேரத்து ராவணன் 1460

நாணிச்சு தாழத்திறங்நி பயம் கொண்டு
 பாணத்தெ நோக்கி நோக்கி சரிச்சீடினான்.
 முக்ய ப்றஹஸ்த ப்றமுக ப்றவரன்மார்
 ஒக்கவே வந்து தொழுதோர் அனந்தரம்
 யுத்தமேற்றீடுவின் கோட்டயில் புக்கடச்சு
 அத்யந்த பீத்யா வஸிக்கயல்லதற் நாம்
 பேரீ ம்றுதங்க டக்கா பணவ ஆனக
 தாருண கோமுகாத்யங்ஙள் வாத்யங்ஙளும்
 வாரண அச்வ உஷ்டற் கர ஹரி சார்த்தூல-
 ஸைரிப ஸ்யந்தன முக்ய யானங்ஙளில்

1470

கட்க சூலேஷு சாப ப்றாஸ தோமர
 முத்கெர யஷ்டி சக்திச் சுரிகாதிகள்
 ஹஸ்தே தரிச்சு கொண்டஸ்த பீத்யா ஜவம்
 யுத்த ஸன்னத்தராய் உத்தத புத்தியோடு
 அப்திகள் அத்ரிகள் உர்வியும் தல்கூணம்
 உத்தூதமாயிது ஸத்ய லோகத்தோளம்
 வஜ்ற ஹஸ்தாசயில் புக்கான் ப்றஹஸ்தனும்
 வஜ்ற தம்ஷ்டற் ததா தகூடிண திக்கிலும்
 துச்ச்யவனாரியாம் மேகநாதன் ததா
 பச்சிம கோபுரத்வாரி புக்கீடினான்

1480

மித்தவர்க்க அமாத்ய ப்றுத்ய ஜனத்தொடும்
 உத்தர த்வாரி புக்கான் தசவக்த்றனும்
 நீலனும் ஸேனயும் பூர்வ திக் கோபுரே
 பாஸிதனயனும் தகூடிண கோபுரே
 வாயுதனயனும் பச்சிம கோபுரே
 மாயா மனுஷ்யனாம் ஆதி நாராயணன்
 மித்த தனய ஸௌமித்ரி விபீஷண-
 மித்த ஸம்யுக்தனாய் உத்தர திக்கிலும்
 இத்தம் உறப்பிச்சு ராகவ ராவண
 யுத்தம் ப்றவ்றுத்தமாய் வந்து விசித்தமாய்
 ஆயிரம் கோடி மஹா கோடிகளோடும்
 ஆயிரம் அர்புதமாயிரம் சங்கங்ஙள்

1490

ஆயிரம் புஷ்பங்ஙள் ஆயிரம் கல்பங்ஙள்
 ஆயிரம் லக்ஷங்ஙள் ஆயிரம் தண்டங்ஙள்
 ஆயிரம் தூளிகள் ஆயிரம் ஆயிரம்
 தேயாகர ப்றளயங்ஙள் எந்நிங்ஙனெ
 ஸங்க்யகளோடு கலர்ந்ந கபி பெலம்
 லெங்காபுரத்தெ வளஞ்ஞார் அதி த்ருதம்
 பொட்டிச்சடர்த்த பாஷாணங்ஙளெக் கொண்டும்
 முஷ்டிகள் கொண்டும் முஸலங்ஙளெக் கொண்டும் 1500
 உர்வீருஹம் கொண்டும் உர்வீதரம் கொண்டும்
 ஸர்வதோ லங்காபுரம் தகர்த்தீடினார்.
 கோட்ட மதிலும் கிடங்ஙும் தகர்த்துடன்
 கூட்டமிட்டார்த்து விளிச்சடுக்குந்நேரம்
 வ்றுஷ்டிபோலெ சரஜாலம் பொழிக்கயும்
 வெட்டு கொண்டு அற்று பிளர்ந்நு கிடக்கயும்
 அஸ்த்றங்ஙள் சஸ்த்றங்ஙள் சக்ரங்ஙள் சக்திகள்
 அர்த்த சந்த்ராகாரமாயுள்ள பத்திகள்
 கட்கங்ஙள் சூலங்ஙள் குந்தங்ஙள் ஈட்டிகள்
 முத்கெர பங்திகள் பிண்டி பாலங்ஙளும் 1510
 தோமரதண்ட முஸலங்ஙள் யஷ்டிகள்
 ச்சாமீகர ப்றப பூண்ட சதக்னிகள்
 உக்ரங்ஙளாய வஜ்றங்ஙள் இவகொண்டு
 நிக்ரஹிச்சீடினார் நக்தஞ்சரேந்த்ரரும்
 ஆர்த்தி முழுத்து தசாஸ்யன் அவஸ்தகள்
 பேர்த்தும் அறிவதினாய் அயச்சீடினான்.
 சார்த்தூலனாதியாம் ராத்ரிஞ்சரன்மாரெ
 ராத்ரியில் செந்நார் அவரும் கபிகளாய்
 மார்க்கடேந்த்ரன்மார் அறிஞ்ஞு பிடிச்சடிச்சு
 உல்க்கட ரோஷேண கொல்வான் துடங்ஙும்போள் 1520
 ஆர்த்த நாதம் கேட்டு ராகவனும் கருணார்த்ர-
 புத்யா கொடுத்தான் அபயம் த்றுதம்
 செந்நவரும் சுக ஸாரணரெப் போலெ
 சொந்நது கேட்டு விஷாதேன ராவணன்

மந்த்ரிச்சுடன் வித்யுஜ்ஜிஹ்வனுமாய் தச-
கந்தரன் மைதிலி வாழும் இடம் புக்கான்
ராம சிரஸ்ஸும் தனுஸ்ஸும் இதெந்நுடன்
வாமாசூழி முன்னில் ஆம்மாறு வச்சீடினான்.
ஆயோதனே கொந்நு கொண்டு போந்நேன் எந்நு
மாயயா நிர்மிச்சு வச்சது கண்டப்போள்

1530

ஸத்யம் எந்நோர்த்து விலாபிச்சு மோஹிச்சு
முக்தாங்வி வீணு கிடக்கும் தசாந்தரே
வந்நொரு தூதன் விரவோடு ராவணன்
தன்னெயும் கொண்டு போந்நீடினான் அந்நேரம்
வைதேஹி தன்னோடு சொந்நாள் ஸரமயும்
“கேதம் அசேஷம் அகலெக் களக நீ
எல்லாம் சதியெந்நு தேநீடிதொக்கவே
நல்ல வண்ணம் வரும் நாலு நாளுள்ளில்
இங்ஙிலெலொரு ஸம்சயம் கல்யாண தேவதே!
வல்லபன் கொல்லும் தசாஸ்யனெ நிர்ணயம்”

1540

இத்தம் ஸரமா ஸரஸ வாக்யம் கேட்டு
சித்தம் தெளிஞ்ஞிருந்நீடினாள் ஸீத்யும்
மங்கல தேவதா வல்லபாஜ்ஞா வசால்
அங்கதன் ராவணன் தன்னோடு சொல்லினான்:
“ஒந்நுகில் ஸீத்யெ கொண்டு வந்நென்னுடெ
முன்னில் ஆம்மாறு வச்சீடுக வைகாதெ
யுத்தத்தினாசு புறப்பெடுக அல்லாய்கில்
அத்தல் பூண்டு உள்ளில் அடச்சங்ஙிரிக்கிலும்
ராசூஸ ஸேனயும் லெங்கா நகரவும்
ராசூஸ ராஜனாம் நின்னோடு கூடவே

1550

ஸம்ஹரிச்சீடுவன் பாணம் எய்தெந்நுள்ள
ஸிம்ஹநாதம் கேட்டதில்லயோ ராவண!
ஜ்யா நாதகோஷவும் கேட்டதில்லே பவான்
நாணம் நினக்கேதும் இல்லயோ மானஸே?
இத்தம் அதிக்ஷேப வாக்குகள் கேட்டதி
க்ருத்தனாயொரு ராத்ரிஞ்சர வீரனும்

யுத்த காண்டம்

வ்றுத்தாரிபுத்த தனயனெக் கொல்கெந்து
 நக்தஞ்சராதிபன்மாரோடு சொல்லினான்.
 செந்து பிடிச்சார் நிசாசர வீரரும்
 கொந்து சுழற்றி யெறிஞ்ஞான் கபீந்த்ரனும் 1560
 பின்னெயப் ப்றாஸாதவும் தகர்த்தீடினான்.
 ஒந்து குதிச்சங்ஙயர்ந்து வேகேன போய்
 மன்னவன் தன்னெ தொழுது வ்றுத்தாந்தங்ஙள்
 ஒந்நொழியாதெ உணர்த்தினான் அங்கதன்
 பின்னெ ஸுஷேணன் குமுதன் நளன் கெஜன்
 தன்யன் கெவயன் கெவாசுஷன் மருல்ஸுதன்
 எந்நிவராதியாம் வானர வீரன்மார்
 செந்து சுழந்து கிடங்ஙம் நிரத்தினார்
 கல்லும் மலயும் மரவும் தரிச்சாசு
 நில்லு நில்லெந்து பறஞ்ஞுக்குந்நேரம் 1570
 பாண சாபங்ஙளும் வாளும் பரிச்சயும்
 ப்றாணபயம் வரும் வெண்மழு குந்தவும்
 தண்டங்ஙளும் முஸலங்ஙள் கெதகளும்
 பிண்டி பாலங்ஙளும் முத்தகர ஜாலவும்
 சக்றங்ஙளும் பரிகங்ஙளும் ஈட்டிகள்
 ஸுக்ற கசங்ஙளும் மற்றும் இத்யாதிகள்
 ஆயுதம் எல்லாம் எடுத்து பிடிச்சு கொண்டு
 ஆயோதனத்தின்னு அடுத்தார் அரக்கரும்
 வாரண நாதவும் வாஜிகள் நாதவும்
 தேருகள் நாதவும் ஞாண் ஒலிநாதவும் 1580
 ராசுஷஸர் ஆர்க்கயும் எம்ஹநாதங்ஙளும்
 ருசுஷதயேறும் கபிகள் நிநாதவும்
 திங்ஙி முழங்ஙி புழங்ஙி ப்றபஞ்சவும்
 எங்ஙம் இட தூர்ந்து மாற்றொலிக் கொண்டுதே
 ஜம்பாரிமும்பாம் நிலிம்பரும் கின்னர
 கிம்புருஷோரக குஹ்யக ஸங்கவும்
 கெந்தர்வ ஸித்த வித்யாதர சாரணாதி
 அந்தரீசுஷாந்தரே ஸஞ்சரிக்கும் ஜனம்

- நாரதனாதிகளாய முனிகளும்
கோரமாயுள்ள யுத்தம் கண்டு கொள்ளுவான் 1590
நாரிகளோடும் விமான யானங்ஙளில்
ஆருஹ்ய புஷ்காரந்தே நிறஞ்ஞீடினார்.
துங்கனாம் இந்த்ரஜித் ஏற்றான் அது நேரம்
அங்கதன் தன்னோடதின்னு கபீந்த்ரனும்
ஸூதினெ கொந்நு தேரும் தகர்த்தான்
மேக நாதனும் மற்றொரு தேரிலேறிடினான்
மாருதி தன்னெ வேல் கொண்டு சாட்டிடினான்
தீரனாகும் ஜம்புமாலி நிசாசரன்
ஸாரதி தன்னோடு கூடவே மாருதி
தேரும் தகர்த்தவனெக் கொந்நலறினான். 1600
மித்தறதனயன் ப்றஹஸ்தனோடு ஏற்றிது
மித்தாரியோடு விபீஷண வீரனும்
நீலன் நிகும்பனோடு ஏற்றான் தபனனெக்-
காலபுரத்தின்னு அயச்சான் மஹாகெஜன்.
லக்ஷ்மணன் ஏற்றான் விருபாக்ஷனோடத
லக்ஷ்மீபதியாம் ரகூத்தமன் தன்னோடும்
தக்ஷத்வஜாக்னி த்வஜாதிகள் பத்துபேர்
தலக்ஷணே போர் செய்து புக்கார் ஸுராலயம்
வானரன்மார்க்கு ஜயம் வந்நிது அந்நேரம்
பானுவும் வாரிதி தன்னில் வீணீடினான். 1610
இந்த்ராத்மஜாத்மஜனோடு ஏற்று தோற்று போய்
இந்த்ரஜித் அம்பராந்தே மறஞ்ஞீடினான்.
நாகாஸ்த்ரம் எய்து மோஹிப்பிச்சிது பெத
ராகவன்மாரெயும் வானரன்மாரெயும்
வந்ந கபிகளெயும் நரன்மாரெயும்
ஒந்நொழியாதெ ஜயிச்சேன் இதைந்நவன்
வென்னிபெரும்பற கொட்டிச்சு மேளிச்சு
செந்நு லெங்காபுரம் தன்னில் மேவீடினான்
தாபஸ வ்றுந்தவும் தேவ ஸமுஹவும்
தாபம் கலர்ந்நு விபீஷண வீரனும் 1620

ஹா ஹா! விஷாதேன துக்க விஷண்ணராய்
 மோஹிதன்மாராய் மருவும் தசாந்தரே
 ஸப்த த்வீபங்ஙளும் ஸப்தார்ணவங்ஙளும்
 ஸப்தாச்சலங்ஙளும் உல்சேஷாபமாம் வண்ணம்
 ஸப்தாஸ்வ கோடி தேஜோமயனாய் ஸுவர்ண-
 ஆத்றிபோலெ பவனாசன நாசனன்
 அப்திதோயம் த்விதா பித்வா ஸ்வபக்ஷ-
 யுக்மோத்தாத லோகத்தயத்தோடு அதி த்றுதம்
 நாகாரி ராமபாதம் வணங்ஙீடினான்
 நாகாஸ்த்ற பெந்தனம் தீர்ந்நிது தல்சுஷணே
 சாகாம்றுகங்ஙளும் அஸ்த்ற நிர்முத்தராய்
 சோகவும் தீர்ந்நு தெளிஞ்ஞ விளங்ஙினார்.
 பக்தப்றியன் முதா பக்ஷிப்றவரனு
 பெத்த ஸம்மோதம் அனுக்ரஹம் நல்கினான்
 கூப்பித்தொழுது அனுவாதவும் கைக்கொண்டு
 மேல் போட்டு போய் மறஞ்ஞீடினான் தார்சுஷயனும்
 முன்னேதிலும் பெலவீர்ய வேகங்ஙள் பூண்டு
 உன்னதன்மாராம் கபிவரன்மாரெல்லாம்
 மன்னவன் தன் நியோகேன மரங்ஙளும்
 குந்நும் சிலயும் எடுத்தெறிஞ்ஞீடினார்.
 “வந்ந சத்றுக்களெக்கொந்நு மமாத்மஜன்
 மந்திரம் புக்கிரிக்குந்நதின் முன்னமே
 வந்நார் அவரும் இங்ஙெந்நொரு விஸ்மயம்
 நந்நு நந்நு எத்யும் எந்நே பறயாவு
 செந்நறிஞ்ஞீடுவின் எந்நொரு கோஷமிது”
 எந்நு தசானனன் சொந்நோர் அனந்தரம்
 செந்நு தூதன்மார் அறிஞ்ஞு, தசானனன்
 தன்னோடு சொல்லினார் வ்றுத்தாந்தம் ஒக்கவே
 “வீரபெலவேக விக்றமம் கைக்கொண்டு
 ஸூர்யாத்மஜாதிகளாய கபிகுலம்
 ஹஸ்தங்ஙள் தோறும் அலாதவும் கைக்கொண்டு
 பித்தி தன் உத்தமாங்கத்தின் மேல் நில்க்குந்நோர்

1630

1640

1650

நாணம் உண்டெங்கில் புறத்து புறப்பெடுக
ஆணுங்ஙங் எங்கில் எந்நார்த்து பறகயும்
கேட்டதில்லே பவான் எந்நவர் சொந்நது
கேட்டு தசாஸ்யனும் கோபேன சொல்லினான்.

“மானவன்மாரெயும் ஏறெ மதமுள்ள
வானரன்மாரெயும் கொந்நு ஒடுக்கீடுவான்
போக தூம்றாகூன் படயோடு கூடவே
வேகேன யுத்தம் ஐயிச்ச வரிக நீ”

1660

இத்தம் அனுக்ரஹம் செய்தயச்சான் அதி-
க்றுத்தனாம் தூம்றாகூனும் நடந்நீடினான்.
உச்சைஸ்தரமாய வாத்ய கோஷத்தோடும்
பச்சிம் கோபுரத்தூடே புறப்பெட்டான்
மாருதியோடு எதிர்த்தான் அவனும் செந்நு

தாருணமாயிது யுத்தவும் எற்றயும்
வேலஸி வெண்மழு குந்தம் சராஸனம்
சூலம் முஸலம் பரிக கெதாதிகள்
கைக்கொண்டு வாரணவாஜி ரதங்ஙளில்
உள்கருத்தோடேறி ராகூஸ வீரரும்

1670

கல்லும் மரவும் மலயுமாய் பர்வத
துல்ய சரீரிகளாய கபிகளும் தங்ஙளில்
ஏற்று பொருது மரிச்சிதொட்டு
அங்ஙும் இங்ஙும் மஹா வீரராயுள்ளவர்
சோரயும் ஆறாய் ஒழுகீ பலவழி
சூரப்றவரனாம் மாருதி தல்கூணே
உன்னதமாயொரு குந்நின் கொடுமுடி
தன்னெ, அடர்த்தெடுத்து ஒந்நெறிஞ்ஞீடினான்.

தேரில் நிந்நாசு கெதயும் எடுத்துடன்
பாரில் ஆம்மாறு தூம்றாகூனும் சாடினான்

1680

தேரும் குதிரகளும் பொடியாயிது
மாருதிக்குள்ளில் வர்த்திச்சிது கோபவும்
ராத்திஞ்சரரெ ஒடுக்கி துடங்ஙினான்
ஆர்த்தி முழுத்தது கண்டு தூம்றாகூனும்

யுத்த காண்டம்

மாருதியெ கெத கொண்டடிச்சீடினான்.
 தீரதயோடு அதினு ஆகுலமென்னியே
 பாரம் வளர்ந்நொரு கோபவிவசனாய்
 மாருதி ரெண்டாமதொந்நெறிஞ்ஞீடினான்.
 தூம்றாசுஷன் ஏறு கொண்டு உம்பர் புரதிங்கல்
 ஆம்மாறு செந்நு ஸுகிச்சு வாண்டினான்
 சேஷிச்ச ராசுஷஸர் கோட்டயில் புக்கிது
 கோஷிச்சிது அங்கனமார் விலாபங்ஙளும்
 வ்றுத்தாந்தம் ஆஹந்த! கேட்டு தசாஸ்யனும்
 சித்த தாபத்தோடு பின்னெயும் சொல்லினான்:
 “வஜ்ற ஹஸ்தாரி ப்றவரன் மஹாபெலன்
 வஜ்ற தம்ஷ்ட்றன் தன்னெ, போக யுத்தத்தினாய்
 மானுஷ வானரன்மாரெஜ் ஜயிச்சு
 அபிமான கீர்த்யா வரிகெந்நு” அயச்சீடினான்.
 தசுஷிண கோபுரத்தாடே புறப்பெட்டு
 சக்றாத்மஜாத்மஜனோடு எதிர்த்தீடினான்.
 தூர்நிமித்தங்ஙள் உண்டாயது அனாத்துத்ய
 செந்ந கபிகளோடு ஏற்று மஹாபெலன்
 வ்றுசுஷ சிலா சைல வ்றுஷ்டி கொண்டேற்றவும்
 ரசுஷாவரன்மார் மரிச்சு மஹாரணே
 கட்க சஸ்த்றாஸ்த்ற சக்தியாதிகள் ஏற்றேற்று
 மர்கடன்மாரும் மரிச்சார் அஸங்க்யமாய்
 பத்தங்க யுக்தமாயுள்ள பெரும்பட
 நக்தஞ்சரன்மார்க்கும் நஷ்டமாய் வந்நிது
 ரக்த நதிகள் ஒலிச்சு பலவழி
 ந்றுத்தம் துடங்ஙீ கபந்தங்ஙளும் பெலால்
 தாரேயனும் வஜ்ற தம்ஷ்ட்றனும் தங்ஙளில்
 கோரமாய் ஏற்றம் பிணங்ஙி நில்க்கும் விதெள
 வாளும் பறிச்சுடன் வஜ்றதம்ஷ்ட்றன் கௌ-
 நாளம் முறிச்செறிஞ்ஞீடினான் அங்கதன்
 அக்கத கேட்டாசு நக்தஞ்ச்சராதிபன்
 உள்கருத்தேறும் அகம்பனன் தன்னெயும்

1690

1700

1710

வன்படயொடும் அயச்சான் அதுநேரம்
கம்பம் உண்டாயிது மேதினிக்கு அந்நேரம்
துச்சயவனாரி ப்றவரன் அகம்பனன்
பச்சிம கோபுரத்தாடெ புறப்பெட்டான் 1720
வாயு தனயனோடு ஏற்றவனும் நிஜ-
காயம் வெடிஞ்ஞு காலாலயம் மேவினான்.
மாருதியெ ஸ்துதிச்சு மஹாலோகரும்
பாரம் பயம் பெருத்து தசகண்டனும்
ஸஞ்சரிச்சான் நிஜ ராக்ஷஸ ஸேனயில்
பஞ்சத்வயாஸ்யனும் கண்டான் அதுநேரம்
ராமேஸ்வரத்தோடு ஸேதுவின் மேலும்
ஆராமதேசாந்தம் ஸுபேலாசலோபரி
வானரஸேன பரந்நதும் கோட்டகள்
ஊனமாய் வந்நதும் கண்டோர் அனந்தரம் 1730
கூழிப்றம் ப்றஹஸ்தனெக் கொண்டு வரிகெந்நு
கல்பிச்ச நேரமவன் வந்நு கூப்பினான்.
“நீயறிஞ்ஞீலயோ வ்றுத்தாந்தம் ஒக்கவே
நாயகன்மார் படய்க்காருமில்லாய்கயோ?
செல்லுந்ந செல்லுந்ந ராக்ஷஸ வீரரெக்
கொல்லுந்நதும் கண்டிரிக்கயில்லிங்ங நாம்
ஞானோ பவானோ கனிஷ்டனோ போர் செய்து
மானுஷ வானரன்மாரெ ஒடுக்குவான்
போகுந்நதாரெந்நு சொல்க” எந்நு கேட்டவன்
“போகுந்நதிந்நு ஞான்” எந்நு கை கூப்பினான். 1740
தன்னுடெ மந்த்றிகள் நாலுபேருள்ளவர்
செந்நு நாலங்கபடயும் வருத்தினார்.
நாலொந்நு லங்கயில் உள்ள படய்க்கெல்லாம்
ஆலம்பனமாம் ப்றஹஸ்தன் மஹாரதன்
கும்பஹனும் மஹாநாதனும் துர்முகன்
ஜம்பாரி வைரியாம் வீரன் ஸமுன்னதன்
இங்ஙனெ உள்ளோரு மந்த்றிகள் நால்வரும்
திங்ஙின வன்படயோடும் நடந்நிது

துர்நிமித்தங்ஙங் உண்டாயது கண்டவர்
 தன் அகதாரில் உறச்சு ஸன்னத்தராய் 1750
 பூர்வ புரத்வார தேசே புறப்பெட்டு
 பாவக புற்றனோடு ஏற்றோர் அனந்தரம்
 மார்க்கடன்மார் சிலா வ்றுசூாச்சலம் கொண்டு
 ரசேஷாகெணத்தெ ஒடுக்கித் துடங்ஙினார்
 சக்ற கெட்க ப்றாஸ சக்தி சஸ்த்றாஸ்த்றங்ஙங்
 மார்க்கடன்மார்க்கும் ஏற்றொக்கெ மரிக்குந்நு
 ஹஸ்திவரன்மாரும் அஸ்வங்ஙங் சத்து
 ரக்தம் நதிகளாய் ஒக்கெ ஒலிக்குந்நு
 அம்போஜ ஸம்பவ நந்தனன் ஜாம்பவான்
 கும்பஹனுவினேயும் துர்முகனேயும் 1760
 கொந்நு மாஹாநாதனேயும் ஸமுன்னதன்
 தன்னேயும், பின்னெ ப்றஹஸ்தன் மஹாரதன்
 நீலனோடு ஏற்றுடன் த்வந்த்வ யுத்தம் செய்து
 காலபுரி புக்கிருந்நு அருளீடினான்.
 ஸேனாபதியும் படயும் மரிச்சது
 மானியாம் ராவணன் கேட்டு கோபாந்தனாய்

யுத்தத்தினு ராவணன்றெ புறப்பாடு

“ஆரெயும் போரினு அயக்குந்நது இல்லினி
 நேரே பொருது ஜயிக்குந்நதுண்டல்லோ
 நம்மோடு கூடெயுள்ளோர்கள் போந்நீடுக
 நம்முடெ தேரும் வருத்துக” எந்நான் அவன் 1770
 வெண்மதி போலெ குடயும் பிடிப்பிச்சு
 பொன்மயமாயொரு தேரில் கரேறினான்.
 ஆலவட்டங்ஙங் வெண்சாமரங்ஙங்
 நீலதழகளும் முத்து குடகளும்
 ஆயிரம் வாஜிகளெக் கொண்டு பூட்டிய
 வாயுவேகம் பூண்ட தேரில் கரயேறி
 மேருசிகரங்ஙங் போல கிரீடங்ஙங்

ஹாரங்ஙன் ஆதியாம் ஆபரணங்ஙனும்
பத்து முகவும் இருபது கைகளும்
ஹஸ்தங்ஙனில் சாப பாணாயுதங்ஙனும் 1780
நீலாத்ரிபோலெ நிசாசர நாயகன்
கோலாஹலத்தொடு கூடெப் புறப்பெட்டான்.
லங்கயிலுள்ள மஹாரதன்மாரெல்லாம்
சங்காரஹிதம் புறப்பெட்டார் அந்நேரம்
மக்களும் மந்த்றிகள் தம்பிமாரும்
மருமக்களும் பெந்துக்களும் ஸைன்ய பாலரும்
திக்கித்திரக்கி வடக்கு பாகத்துள்ள
முக்யமாம் கோபுரத்தூடெ தெருதெரெ
விக்றமம் ஏறிய நக்தஞ்சரன் மாரெ-
யொக்கெப் புரோ புவிகண்டு ரகுவரன் 1790
மந்தஸ்மிதம் செய்து நேத்தாந்த ஸம்ஜ்ஞயா
மந்தம் விபீஷணன் தன்னோடு அருள் செய்து
நல்ல வீரன்மார் வருந்நது கானெடோ!
சொல்லேணம் என்னோடு இவரெ யதாகுணம்
எந்நது கேட்டு விபீஷணன் ராகவன்-
தன்னோடு மந்தஸ்மிதம் செய்து சொல்லினான்:
“பாண சாபத்தோடு பாலார்க்க காந்தி பூண்டு
ஆன கழுத்தில் வருந்நது அகம்பனன்
ஸிம்ஹ த்வஜம் பூண்ட தேரில் கரயேறி
ஸிம்ஹ பராக்றமன் பாண சாபத்தொடும் 1800
வந்நவன் இந்த்ரஜித்தாகிய ராவண நந்தனன்
நம்மெ முன்னம் ஜயிச்சான் அவன்
ஆயோதனத்தினு பாணசாபங்ஙன் பூண்டு
ஆயதமாயொரு தேரில் கரயேறி
காயம் வளர்ந்நது விபூஷணம் பூண்டு
அதிகாயன் வருந்நது ராவணன் தன்மகன்
பொன்னணிஞ் ஆனக்கழுத்தில் வருந்நவன்
உன்னதன் ஏற்றம் மஹோதரன் மன்னவ!
வாஜிமேலேறிப் பரிகம் திரிப்பவன்

யுத்த காண்டம்

- ஆஜி குரேந்த்ரன் விசாலன் நராந்தகன் 1810
 வெள்ளெருதின் முகளேறி த்றிகுலவும்
 துள்ளிச் சிரிக்குந்நவன் த்றிசிரஸ்ஸல்லோ
 ராவணன் தன்மகன் மற்றேதினங்வேது
 தேவாந்தகன் தேரில் வந்நது மன்னவ!
 கும்பகர்ணாத்மஜன் கும்பனங்வேதவன்
 தம்பி நிகும்பன் பரிகாயுதனல்லோ
 தேவ குலந்தகனாகிய ராவணன்
 ஏவரொடும் நம்மெ வெல்வான் புறப்பெட்டு
 இத்தம் விபீஷணன் சொந்நது கேட்டதினு
 உத்தரம் ராகவன் தானும் அருள் செய்து: 1820
 “யுத்தே தசமுகனெ கொல செய்துடன்
 சித்த கோபம் களஞ்ஞீடுவன் இந்நு ஞான்”
 எந்நருளி செய்து நிந்நருளுந்நேரம்
 வந்ந படயோடு சொந்நான் தசாஸ்யனும்:
 “எல்லாவரும் நாம் ஒழிச்சு போந்நாலவர்
 செல்லும் அகத்து கடந்நொரு பாகமே
 பார்த்து சத்றுக்கள் கடந்நு கொள்ளும் முன்னே
 காத்து கொள்வின் நிங்ஙள் செந்நு லெங்காபுரம்
 யுத்தத்தினு இந்நு ஞான் போரும் இவரோடு
 சக்தியில்லாய்கயும் இல்லிதினனேதுமே” 1830
 ஏவம் நியோகிச்ச நேரம் நிசாசரர்
 ஏவரும் செந்நு லெங்கபுரம் மேவினார்
 வ்றுந்தாரகாராதி ராவணன் வானர-
 வ்றுந்தத்தெ எய்தெய்து தள்ளி விட்டடினான்.
 வானரேந்த்ரன்மார் அபயம் தரிகெந்நு
 மானவேந்த்ரன் கால்க்கல் வீணு இரந்நீடினார்.
 வில்லும் சரங்ஙளும் ஆசு கைக்கொண்டு
 கௌஸல்யா தனயனும் போரினு ஒருமிச்சான்
 “வன்பனாயுள்ளோர் இவனோடும் போரினு
 மும்பில் அடியனு அனுக்ரஹம் நல்கணம்” 1840
 எந்நு ஸௌமித்திரியும் செந்நு இரந்நீடினான்

மன்னவன் தானும் அருள் செய்திது அந்நேரம்

“வ்றுத்தாரியும் போரில் வித்தறஸ்தனாய் வரும்

நக்தஞ்சரேந்தரனோடு ஏற்றாலறிக நீ

மாயயும் உண்டு நிசாசரர்க்கேற்றவும்

ன்யாயவும் இல்லிவர்க்கார்க்கும் ஓரிக்கலும்

சந்த்ரகுடப்றியனாகயும் உண்டிவன்

சந்த்ரஹாஸாக்யமாம் வாளும் உண்டாயுதம்

எல்லாம் நிரூபிச்சு சித்தம் உறப்பிச்சு

செல்லணமல்லோ கலஹத்தினு” எந்நெல்லாம்

1850

சிக்ஷிச்சருள் செய்தயச்சோர் அனந்தரம்

லக்ஷ்மணனும் தொழுதாசு வில் வாங்வினான்.

ஜானகி சோரனெக் கண்டோரு நேரத்து

வானர நாயகனாகிய மாருதி

தேர்த்தடம் தன்னில் குதிச்சு வீணீடினான்.

ஆர்த்தனாய் வந்நு நிசாசர நாதனும்

தக்ஷிண ஹஸ்தவும் ஓங்விப் பறஞ்ஞிது

ரக்ஷோவரனோடு மாருத புத்தனும்

நிர்ஜரன்மாரெயும் தாபஸன்மாரேயும்

ஸஜ்ஜனமாய் மற்றுமுள்ள ஜனத்தெயும்

1860

நித்யம் உபத்ரவிக்குந்ந நினைக்கு வந்நு

எத்தும் ஆபத்து கபிகுலத்தாலெடோ!

நின்னெயடிச்சு கொல்வான் வந்நு நிற்குந்நொரு

என்னெயொழிச்சு கொள் வீரென் எந்நாகில் நீ

விக்றமம் ஏறிய நின்னுடெ புத்தனாம்

அக்ஷ குமாரனெ கொந்நது ஞானெடோ!

எந்நு பறஞ்ஞு ஒந்நடிச்சான் கபீந்த்ரனும்

நந்நாய் விறச்சு வீணான் தசகண்டனும்

பின்னெ உணர்ந்நு சொந்நான் “இவிடேயக்கிந்நு

வந்நகபிகளில் நல்லனல்லோ பவான்

1870

நன்மயெந்தாயது எனிக்கிந்நிது கொண்டு

நம்முடெ தல்லு கொண்டால் மற்றொருவனும்

ம்றுத்யு வராதெ ஜீவிப்பவன் இல்லல்லோ

ம்ருத்யு வந்நீல நினக்கு அதுகொண்டு ஞான்
 எத்யும் துர்பெலன் எந்நு வந்நு நம்மில்
 இத்திரி நேரம் இன்னும் பொருதீடணம்”
 எந்ந நேரத்து ஒந்நடிச்சான் தசானனன்
 பின்னெ மோஹிச்சு வீணான் கபிஸ்றேஷ்டனும்
 நீலன் அந்நேரம் குதிக்கொண்டு, ராவணன்-
 மேலே கரேறிக் கிரீடங்ஙன் பத்திலும் 1880
 வில்லுதன் மேலும் கொடிமரத்தின் மேலும்
 உல்லாஸமோடு மகுடங்ஙன் பத்திலும்
 சாடி க்றமேண ந்றுத்தம் துடங்ஙிணான்.
 பாடித் துடங்ஙினான் நாரதனும் ததா
 பாவகாஸ்த்றம் கொண்டு பாவக புத்றனெ
 ராவணன் எய்துடன் தள்ளி விட்டிணான்.
 தல்ஷ்ஷேண கோபிச்சு லக்ஷ்மணன் வேகென
 ரக்ஷாவரனெ செறுத்தான் அது நேரம்
 பாணகெணத்தெ வர்ஷிச்சார் இருவரும்
 காணருதாதெ சமஞ்ஞிது போர்க்களம் 1890
 வில்லுமுறிச்சு களஞ்ஞிது லக்ஷ்மணன்
 அல்லல் முழுத்து நிந்நு தசகண்டனும்
 பின்னெ மயன் கொடுத்தோரு வேல் ஸௌமித்றி
 தன்னுடெ மாறிலம்மாறு சாட்டிணான்.
 அஸ்த்றங்ஙன் கொண்டு தடுக்கருதாஞ்ஞு
 ஸௌமித்றியும் சக்தியேற்றாசு வீணீடிணான்.
 ஆடலாய் வீண குமாரனெ செந்நெடுத்தீடுவான்
 ஆசு பாவிச்சு தசானனன்
 கைலாஸ சைலம் எடுத்து தசாஸ்யனு
 பால சரீரம் இளக்கருதாஞ்ஞிது 1900
 ராகவன் தன்னுடெ கௌரவம் ஓர்த்ததி
 லாகவம் பூண்டிது ராவண வீரனும்
 கண்டு நிலக்குந்நொரு மாருத புத்றனும்
 மண்டியணஞ்ஞு ஒந்நடிச்சான் தசாஸ்யனெ
 சோரயும் சர்த்திச்சு தேரில் வீணானவன்

மாருதி தானும் குமாரனெ தல்கூணே
புஷ்ப ஸமானம் எடுத்து கொண்டாதரால்
சில்பருஷன் மும்பில் வச்ச வணங்வினான்.
மாறும் பிரிஞ்ஞ தசமுகன் கய்யில்

ஆம்மாறு புக்க மயதெத்தமாம் சக்தியும் 1910
த்தறலோக்ய நாயகனாகிய ராமனும்

பௌலஸ்த்யனோடு யுத்தம் துடங்வினான்.
கெந்த வாஹாத்மஜன் வந்திச்ச சொல்லினான்
“பங்க்திமுகனோடு யுத்ததினு என்னுடெ
கண்டமேறிக் கொண்டு நிந்நருளி கொள்க
குண்டதயென்னியே கொல்க தசாஸ்யனெ”

மாருதி சொந்நது கேட்டு ரகத்தமன்
ஆருஹ்ய தல்கண்டதேச விளங்வினான்.
சொந்நான் தசானன் தன்னோடு ராகவன்
நின்னெயடுத்து காண்மான் கொதிச்சேன் துலோம் 1920

இந்நதின்னாச யோகம் வந்நிது ஆகயால்
நின்னெயும் நின்னோடுகூடெ வந்நோரெயும்
கொந்நு ஜகத்யம் பாலிச்ச கொள்ளுவன்
என்னுடெ மும்பில் அரசூணம் நில்லு நீ
எந்நருள் செய்து சஸ்த்றாஸ்த்றங்ஙள் தூகினான்
ஒந்நினு ஒந்நொப்பம் எய்தான் தசவக்த்றனும்
கோரமாய் வந்நிது போரும் அந்நேரத்து
வாராந்நிதியும் இளகி மறியுந்நு
மாருதி தன்னெயும் எய்து முறிச்சிது

சூரனாயோரு நிசாசர நாயகன் 1930

ஸ்ரீராமதேவனும் கோபம் முழுத்து அதி-
தீரத கைக்கொண்டு எடுத்தொரு ஸாயகம்
ரகூஷாவரனுடெ வகூ: ப்றதேசத்தெ
லகூயமாக்கி ப்றயோகிச்சான் அதி த்றுதம்
ஆலஸ்யமாயிது பாணமேற்று அந்நேரம்
பௌலஸ்த்ய சாபவும் வீணிது பூதலே
நக்தஞ்சராதிபனாய தசாஸ்யனு

யுத்த காண்டம்

சக்தி சூயம் கண்டு ஸத்வரம் ராகவன்
 தேரும் கொடியும் குடயும் குதிரயும்
 சாரு கிரீடங்ஙளும் களஞ்ஞீடினான். 1940
 ஸாரதி தன்னெயும் கொந்நு களஞ்ஞளவு
 ஆருடதாபேன நிந்நு தஸாஸ்யனும்
 ராமனும் ராவணன் தன்னோடு அருள் செய்தான்
 “ஆமயம் பாரம் நினக்குண்டு மானஸே
 போயாலும் இந்நு பயப்பெடாய்கேதுமே
 நீயினி லெங்கயில் செந்நங்ஙிருந்நாலும்
 ஆயுத வாஹனத்தோடு ஓரும்பெட்டு கொண்டு
 ஆயோதனத்தினு நாளெ வரேணம் நீ
 காகுல்ஸ்த வாக்குகள் கேட்டு பயபெட்டு
 வேகத்தில் அங்ங நடந்நு தசானனன் 1950
 ராகவாஸ்த்றம் துடரெத் துடர்ந்நு உண்டெந்நோர்
 ஆகுலம் பூண்டு திரிஞ்ஞ நோக்கித் துலோம்
 வேபது காத்தனாய் மந்திரம் ப்றாபிச்சு
 தாபம் உண்டாயது சிந்திச்சு மேவினான்.

கும்பகர்ணன்றெ நீதி வாக்யம்

மானவேந்த்ரன் பின்னெ லக்ஷ்மணன் தன்னெயும்
 வானர ராஜனாம் அர்க்காத்மஜனெயும்
 ராவண பாண விதாரிதன்மாராய
 பாவக புத்றாதி வானரன்மாரெயும்
 ஸித்தௌஷதம் கொண்டு ரக்ஷிச்சு தன்னுடெ
 ஸித்தாந்தம் எல்லாம் அருள் செய்து மேவினான். 1960
 ராத்றிஞ்சரேந்த்ரனும் ப்றுத்ய ஜனத்தோடு
 பேர்த்தும் நிஜார்த்திகள் ஓர்த்து சொல்லீடினான்:
 நம்முடெ வீர்யபெலங்ஙளும் கீர்த்தியும்
 நன்மயும் அர்த்த புருஷகாராதியும்
 நஷ்டமாய் வந்நிது ஒடுங்ஙீ ஸுக்றுதவும்
 கஷ்டகாலம் நமுக்காகெதம் நிச்சயம்

வேதாவுதானும் அனாரண்ய பூபனும்
 வேதவதியும் மஹா நந்திகேசனும்
 ரம்பயும் பின்னெ நள கூபராதியும்
 ஜம்பாரி மும்பாம் நிலிம்பவரன்மாரும்

1970

கும்போத்பவாதிகளாய முனிகளும்
 சம்பு ப்றணயினியாகிய தேவியும்
 புஷ்டதபோபெலம் பூண்டு பாதிவ்றுத்ய-
 நிஷ்டயோடெ மருவுந்ந ஸதிகளும்
 ஸத்யமாய் சொல்லிய சாப வசஸ்ஸுகள்
 மித்யயாய் வந்நு கூடாயெந்நு நிர்ணயம்
 சிந்திச்சு காண்மின் நமுக்கினியும் புனர்
 எந்தொந்நு நல்லு ஜயிச்சு கொள்வானஹோ!

காலாரி துல்யனாகும் கும்பகர்ணனெக்
 காலம் களயாதுணர்த்துக நிங்ஙள் போய்

1980

ஆறுமாசம் கழிஞ்ஞு என்னி உணர்ந்நீடுமாறில்ல
 முன்னம் உறங்ஙீட்டவனும்

இந்நொம்பது நாளே கழிஞ்ஞுதுள்ளு
 நிங்ஙள் அன்போடு உணர்த்துவின் வல்ல ப்றகாரவும்”

ராசூஸ ராஜ நியோகேன செந்நோரோ
 ராசூஸரெல்லாம் ஓரும்பெட்டுணர்த்துவான்
 ஆனக துந்துபி முக்ய வாத்யங்ஙளும்
 ஆனதேர் காலாள் குதிரப்படகளும்

கும்பகர்ணோரஸி பாஞ்ஞும் ஆர்த்தும் ஜகல்-
 கம்பம் வருத்தினார் எந்தொரு விஸ்மயம்

1990

கும்ப ஸஹஸ்றம் ஜலம் சொரிஞ்ஞீடினார்
 கும்பகர்ண ஸ்றவணாந்தரே பின்னெயும்
 கும்பிவரன்மாரெ கொண்டு நாஸாரந்த்ற
 ஸம்பூத ரோமம் பிடிச்சு வலிபிச்சும்
 தும்பிக்கரம் அற்றலறியும் ஆனகள்
 ஜம்பாரி வைரிக்கு கம்பமில்லேதுமே
 ஜ்ஹும்பா ஸமாரம்பமோடும் உணர்ந்நிது
 ஸம்ப்ரமிச்சோடினார் ஆசர வீரரும்

யுத்த காண்டம்

- கும்ப ஸஹஸ்ரம் நிறச்சுள்ள மத்யவும்
 கும்ப ஸஹஸ்ரம் நிறச்சுள்ள ரக்தவும் 2000
 ஸம்போஜ்யம் அன்னவும் குந்நு போலெ
 கண்டொரிம்பம் கலர்ந்நு எழுந்நேற்றிருந்நீடினான்.
 க்றவ்யங்ஙங் ஆதியாய் மற்று உப ஜீவன
 த்ரவ்யமெல்லாம் புஜிச்ச ஆனந்த சித்தனாய்
 சுத்தாச்சமனவும் செய்திரிக்கும் விதௌ
 ப்றுத்ய ஜனங்ஙங் வந்நு வணங்ஙினார்.
 கார்யங்ஙங் எல்லாம் அறியிச்சுணர்த்திய
 காரணவும் கேட்டு பங்க்தி கண்டானுஜன்
 எங்கிலோ வைரிகளெக் கொல செய்து ஞான்
 ஸங்கடம் தீர்த்து வருவன் எந்நிங்ஙனெ 2010
 சொல்லி புறப்பெட்ட நேரம் மஹோதரன்
 மெல்லெ தொழுது பறஞ்ஞான் அதுநேரம்
 “ஜ்யேஷ்டனெ கண்டு தொழுது விடவாங்ஙி
 வாட்டம் வராதெ பொய் கொள்ளுக நல்லது”
 ஏவம் மஹோதரன் சொந்நது கேட்டவன்
 ராவணன் தன்னெயும் செந்நு வணங்ஙினான்.
 காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்திருத்தினான்
 ஊடமோதம் நிஜ ஸோதரன் தன்னெயும்
 “சித்தே தரிச்சதிலோர்க்க நீ கார்யங்ஙங்
 வ்றுத்தாந்தம் எங்கிலோ கேட்டாலும் இந்நெடோ! 2020
 ஸோதரி தன்னுடெ நாஸா குசங்ஙனெ
 சேதிச்சதின்னு ஞான் ஜானகி தேவியெ
 ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணன்மார் அறியாதெ கட்டு
 ஆராமஸ்மினி கொண்டந்நு வச்சீடினென்
 வாரிதியில் சிறகட்டிக் கடந்நவன்
 போரினு வானரஸேனையுமாய் வந்நு
 கொந்நான் ப்றஹஸ்தாதிகளெப் பலரெயும்
 என்னெயும் எய்து முறிச்சான் ஜிதஸ்ரமம்
 கொல்லாதெ கொந்நயச்சான் அது காரணம்
 அல்லல் முழுத்து ஞான் நின்னெ உணர்த்தினேன். 2030

மன்னவன்மாரெயும் வானரன்மாரெயும்
 கொந்நு நீயென்னெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளேணமே”
 எந்நது கேட்டு சொந்நான் கும்பகர்ணனும்
 “நந்நு நந்நு எத்யும் நல்லதே நல்லு கேள்
 நல்லதும் தீயதும் தானறியாதவன்
 நல்லதறிஞ்ஞ சொல்லுந்நவர் சொல்லுகள்
 நல்லவண்ணம் கேட்டு கொள்ளுகில் நந்நு
 அது அல்லாதவர்க்குண்டோ நல்லதுண்டாகுந்நு?
 ஸீதயெ ராமனு நல்குக எந்நிங்ஙனெ
 ஸோதரன் சொந்நான் அதின்னு கோபிச்சு நீ
 ஆட்டிகளஞ்ஞ நந்நு நந்நோர்த்து காண்
 நாட்டில் நிந்நாசு வாங்ங் குணம் ஒக்கவே
 நல்ல வண்ணம் வரும் காலமல்லெந்நதும்
 சொல்லாம் அது கொண்டதும் குற்றமல்லெடோ!
 நல்லதொருத்தராலும் வருத்தாவது அல்ல
 அல்லல் வருத்தும் ஆபத்தணயுந்ந நாள்
 கால தேசா அவஸ்தகளும் நயங்ஙளும்
 மூலவும் வைரிகள் காலவும் வீர்யவும்
 சத்து மித்தங்ஙளும் மத்யஸ்த பக்ஷவும்
 அர்த்த புருஷ காராதி பேதங்ஙளும்
 நாலு உபாயங்ஙளும் ஆறு நயங்ஙளும்
 மேலில் வருந்நதுமொக்கெ நிரூபிச்சு
 பத்யம் பறயும் அமாத்யனுண்டெங்கிலோ
 பர்த்து ஸௌக்யம் வரும் கீர்த்தியும் வர்த்திக்கும்
 இங்ஙனெயுள்ளொரு அமாத்ய தர்மம் வெடிஞ்ஞ
 எங்ஙனெ ராஜாவினிஷ்டம் எந்நாலது
 கர்ணஸூகம் வரும்மாறு பறஞ்ஞ கொண்டு
 அன்வஹம் ஆத்மாபிமானவும் பாவிச்சு
 மூல வினாசம் வருமாறு நித்யவும்
 மூடராய் உள்ளோர் அமாத்ய ஜனங்ஙளில்
 நல்லது காகோளம் எந்நது சொல்லுவோர்
 அல்லல் விஷம் உண்டவர்க் கெந்நியில்லல்லோ

2040

2050

2060

முடராம் மந்த்றிகள் சொல்லு கேட்டெடுகில்
 நாடும் ஆயுஸ்ஸும் குலவும் நசிச்சுபோம்
 நாதபேதம் கேட்டு மோஹிச்சு செந்நு சேர்ந்நு
 ஆதி முழுத்து மரிக்கும் ம்றுககுலம்
 அக்னியெக்கண்டு மோஹிச்சு சலபங்ஙள்
 மக்னராய் அக்னியில் வீணு மரிக்குந்நு
 மத்ஸ்யங்ஙளும் ரஸத்திங்கல் மோஹிச்சு செந்நு
 அத்தல் பெடுந்நு பெளிசம் க்ரளிக்கயால்

2070

ஆக்ரஹம் ஒந்நிங்கல் ஏறியால் ஆபத்து
 போக்குவான் ஆவதல்லாதவண்ணம் வரும்
 நம்முடெ வம்சத்தினும் நல்ல நாடினும்
 உன்முல நாசம் வருத்துவான் ஆயல்லோ
 ஜானகி தன்னில் ஒரு ஆசயுண்டாயதும்
 ஞான் அறிஞ்ஞேனது ராத்திஞ்சராதிப!
 இந்த்ரியங்ஙள்க்கு வசனாய் இரிப்பவனு
 எந்நும் ஆபத்தொழிஞ்ஞில்லெந்நு நிர்ணயம்
 இந்த்ரியக்ராமம் ஜயிச்சிரிக்குந்நவன்

2080

ஒந்நு கொண்டும் வரா நூனம் ஆபத்துக்கள்
 நல்லதல்லெந்நது அறிஞ்ஞிரிக்கெ பெலால்
 செல்லும் ஒந்நிங்கல் ஒருத்தன் அபிருசி
 பூர்வ ஜன்மார்ஜ்ஜித வாஸனயால் அதின்
 ஆவதல்லேதும் அதின் வசனாய் வரும்
 எந்நால் அதிங்கல் நிந்நாச மனஸ்ஸினெத்
 தன்னுடெ சாஸ்த்ற விவேக உபதேசங்ஙள்
 கொண்டு விதேயமாக்கிக் கொண்டிருப்பவன்
 உண்டோ ஜகத்திங்கல் ஆரானும் ஓர்க்க நீ?
 முன்னம் விசாரகாலே ஞான் பவானோடு
 தன்னே பறஞ்ஞதில்லே பவிஷ்யல் பலம்?

2090

இப்போள் உபகேதமாய் வந்நதீஸ்வர-
 கல்பிதமார்க்கும் தடுக்காவதல்லல்லோ
 மானுஷனல்ல ராமன் புருஷோத்தமன்
 நானாஜகன்மயன் நாராயணன் பரன்

ஸீதயாகுந்நது யோக மாயாதேவி
 சேதஸி நீ தரிச்சீடுக எந்நிங்ஙனெ
 நின்னோடு தன்னெ பறஞ்ஞ தந்நீலயோ
 மன்னவ! முன்னமே எந்ததோராஞ்ஞதும்
 ஞான் ஒரு நாள் விசாலாயாம் யதாஸுகம்
 கானனாந்தே நரநாராயணாஸ்ற்றமே
 வாழுந்ந நேரத்து நாரதனெப் பரி-
 தோஷேண கண்டு நமஸ்கரிச்சீடினேன்.
 ஏதொரு திக்கில் நிந்நு ஆகதனாயிது
 எந்நு ஆதரவோடு அருள் செய்க மஹாமுனே!
 எந்தொரு வ்றுத்தாந்தம் உள்ளு ஜகத்திங்கல்
 அந்தரம் கூடாத அருள் செய்க எந்நெல்லாம்
 சோதிச்ச நேரத்து நாரதன் என்னோடு
 ஸாதரம் சொந்நான் உதந்தங்ஙள் ஒக்கவே
 “ராவண பீடிதன்மாராய் சமஞ்ஞொரு

2100

தேவகளும் முனிமாரும் ஒருமிச்ச
 தேவ தேவேசனாம் விஷ்ணு பகவானெ
 ஸேவிச்சணர்த்திச்ச ஸங்கடமொக்கவே
 த்றையோக்ய கண்டகனாகிய ராவணன்
 பெளலஸ்த்ய புத்றன் அதீவ துஷ்டன் கலன்
 ஞங்ஙனெ எல்லாம் உபத்ரவிச்சீடுந்நிது
 எங்ஙும் இரிக்கருதாதெ சமஞ்ஞிது
 மர்த்யனால் என்னியே ம்றுத்யுவில்லெந்நதும்
 உக்தம் விரிஞ்சனால் முன்னமே கல்ப்பிதம்
 மர்த்யனாய் தன்னெ பிறந்நு பவான் இனி
 ஸத்ய தர்மங்ஙனெ ரகூழிக்க வேணமே
 இத்தம் உணர்த்திச்ச நேரம் முகுந்தனும்
 சித்த காருண்யம் கலர்ந்நருளி செய்து
 ப்றுத்வியில் ஞான் அயோத்யாயாம் தசரத-
 புத்றனாய் வந்நு பிறந்நினி ஸத்வரம்
 நக்தஞ்சராதிபன் தன்னெயும் நிக்ரஹிச்ச
 அத்தல் தீர்த்திடுவன் இத்றிலோகத்திங்கல்

2110

2120

யுத்த காண்டம்

ஸத்ய ஸங்கல்பனாம் ஈஸ்வரன் தன்னுடெ
சக்தியோடும் கூடி ராமனாய் வந்நதும்
நிங்ஙளெயெல்லாம் ஒடுக்கும் அவன் இனி
மங்கலம் வந்நு கூடும் ஜகத்திங்கலும்
எந்நருள் செய்து மறஞ்ஞு மஹாமுனி
நந்நாய் நிருபிச்சு கொள்க நீ மானஸே
ராமன் பரப்ரம்மமாய ஸனாதனன்
கோமளன் இந்தீவர தள ச்யாமளன்

2130

மாயா மனுஷ்ய வேஷம் பூண்ட ராமனெக்
காயேன வாசா மனஸா பஜிக்க நீ

பக்தி கண்டால் ப்றஸாதிக்கும் ரகூத்தமன்
பக்தியல்லோ மஹாஜ்ஞான மாதாவெடோ!

பக்தியல்லோ ஸதாம் மோகூ ப்றதாயினி
பக்தி ஹீனன்மார்க்கு கர்மவும் நிஷ்பலம்

2140

ஸங்க்ய இல்லாதோளம் உண்டு அவதாரங்ஙள்

பங்கஜ நேத்றனாம் விஷ்ணுவினு எங்கிலும்

ஸங்க்யாவதாம் மதம் சொல்லுவன் நின்னுடெ

சங்கயெல்லாம் அகலெக் களஞ்ஞீடுவான்

ராமாவதார ஸமம் அல்லதொந்நுமே

நாம ஜபத்தினாலே வரும் மோகூஷும்

ஜ்ஞான ஸ்வரூபனாகுந்ந சிவன் பரன்

மானுஷாகாரனாம் ராமன் ஆகுந்நதும்

தாரக ப்ரம்மம் எந்நத்றே சொல்லுந்நதும்

ஸ்ரீராம தேவனெத் தன்னெ பஜிக்க நீ

2150

ராமனெத் தன்னெ பஜிச்சு வித்வஜ்ஜனம்

ஆமயம் நல்குந்ந ஸம்ஸார ஸாகரம்

லெங்கிச்சு ராம பாதத்தெயும் ப்றாபிச்சு

ஸங்கடம் தீர்த்து கொள்ளுந்நிது ஸந்ததம்

சுத்த தத்வன்மார் நிரந்தரம் ராமனெ

சித்தாம்புஜத்திங்கல் நித்யவும் த்யானிச்சு

தச்சரித்றங்ஙளும் சொல்லி நாமங்ஙளும்

உச்சரிச்சு ஆத்மானமாத்னா கண்டு கண்டு

அச்சுதனோடு ஸாயுஜ்யவும் ப்றாபிச்சு
 நிச்சலானந்தே லெயிக்குந்நிது அன்வஹம்
 மாயா விமோஹங்ஙன் எல்லாம் களஞ்ஞுடன்
 நீயும் பஜிச்சு கொள்க ஆனந்த மூர்த்தியெ”

2160

கும்பகர்ண வதம்

ஸோதரன் ஏவம் பறஞ்ஞுது கேட்டு அதி-
 க்றோதம் முழுத்து தசாஸ்யனும் சொல்லினான்:
 “ஜ்ஞானோபதேசம் எனிக்கு செய்வானல்ல
 ஞானிந்நு உணர்த்தி வருத்தி யாதஸுகம்
 நித்ரயெ ஸேவிச்சு கொள்க நீ யெத்தயும்
 புத்திமான் எந்நதும் இந்நறிஞ்ஞேன் அஹம்
 வேத சாஸ்த்றங்ஙளும் கேட்டு கொள்ளாம் இனி
 கேதம் அகந்நு ஸுகிச்சு வாழுந்ந நாள்
 ஆமெங்கிலாசு செந்நு ஆயோதனம் செய்து
 ராமாதிகளெ வதிச்சு வரிக நீ”

2170

அக்ரஜன் வாக்குகள் இத்தரம் கேட்டளவு
 உக்ரனாம் கும்பகர்ணன் நடந்நீடினான்
 வ்யக்றவும் கைவிட்டு யுத்தே ரகூத்தமன்
 நிக்ரஹிச்சால் வரும் மோகூஷம் எந்நோர்த்தவன்
 ப்றாகாரவும் கடந்நு உத்துங்க சைல-
 ராஜாகாரமோடு அலறி கொண்டதி த்ருதம்
 ஆயிரம் பாரம் இரும்பு கொண்டுள்ள தன்
 ஆயுதமாயுள்ள சூலவும் கைக்கொண்டு
 வானரஸேனயில் புக்கோரு நேரத்து
 வானரவீரர் எல்லாவரும் ஓடினார்
 கும்பகர்ணன் தன் வரவு கண்டு ஆகுலால்
 ஸம்ப்ரமம் பூண்டு விபீஷணன் தன்னோடு
 “வன்புள்ள ராகூஷன் ஏவனிவன் பறக
 அம்பரத்தோளம் உயரமுண்டு அப்புதம்”
 இத்தம் ரகூத்தமன் சோதிச்சளவு அதினு

2180

உத்தரமாசு விபீஷணன் சொல்லினான்
 “ராவணஸோதரன் கும்பகர்ணன் மம
 பூர்வஜன் எத்தையும் சக்திமான் புத்திமான் 2190
 தேவ குலாந்தகன் நித்ராவசன் இவன்
 ஆவதில்லார்க்கும் ஏற்றால் ஐயிச்சீடுவான்”
 தச்சரித்தரங்ஙன் எல்லாம் அறியிச்சு செந்நு
 இச்சயா பூர்வஜன் கால்கள் வீணீடினான்
 “ப்ராதா விபீஷணன் ஞான் பவத்பக்திமான்
 ப்நீதி பூண்டென்னெ அனுக்ரஹிக்கேணமே
 ஸீதயெ நல்குக ராகவனெந்நு ஞான்
 ஆதரபூர்வம் ஆவோளம் அபேக்ஷிச்சேன்
 கட்கெவும் கைகொண்டு நிக்ரஹிச்சீடுவான்
 உக்ரதயோடும் அடுத்தது கண்டு ஞான் 2200
 பீதனாய் நாலமாத்யன்மாருமாய் போந்நு
 ஸீதாபதியெ சரணமாய் ப்றாபிச்சேன்”
 இத்தம் விபீஷண வாக்குகள் கேட்டவன்
 சித்தம் குளிர்த்து புணர்ந்நான் அனுஜனெ
 பின்னெ புறத்து தலோடிப் பறஞ்ஞிது
 “தன்யனல்லோ பவான் இல்லகில்லேதுமே
 ஜீவிச்சிரிக்க பலகாலம் ஊழியில்
 ஸேவிச்சு கொள்ளுக ராமபாதாம்புஜம்
 நம்முடெ வம்சத்தெ ரக்ஷிப்பதின்னு நீ
 நிர்மலன் பாகவதோத்தமன் எத்தையும் 2210
 நாராயண ப்றியன் எத்தையும் நீயெந்நு
 நாரதன் தன்னெ பறஞ்ஞு கேட்டேனஹம்
 மாயா மயம் ஈ ப்றபஞ்சம் எல்லாம் இனிப்-
 போயாலுமெங்கில் நீ ராமபாதாந்திகே”
 எந்நது கேட்டு அபிவாத்யவும் செய்ததி-
 கின்னனாய் பாஷ்பவும் வார்த்து வாங்ஙீடினான்
 ராம பார்ச்வம் ப்றாப்ய சிந்தா விவசனாய்
 ஸ்ரீமான் விபீஷணன் நில்க்கும் தசாந்தரே
 ஹஸ்த பாதங்ஙளால் மார்க்கட வீரரெ

க்றுத்தனாயொக்கெ முடிச்சு துடங்வினான்.

2220

பேடிச்சு அடுத்து கூடாஞ்ஞ கபிகளும்

ஓடி துடங்வினார் நானா திகெந்தரெ

மத்த ஹஸ்தீந்த்ரனெப் போலெ கபிகளெ

பத்து நூறாயிரம் கொந்நான் அரசுண்ணால்

மர்கட ராஜன் அது கண்டொரு மல

கய்கொண்டெறிஞ்ஞது மாறில் தடுத்தவன்

குத்தினான் சூலமெடுத்து அது கொண்டதி-

வித்தறஸ்தனாய் வீணு மோஹிச்சிது அர்க்கஜன்

அப்போள் அவனயும் ஊக்கோடெ எடுத்து கொண்டு

உல்பன்னமோதம் நடந்நு நிசாசரன்

2230

யுத்தே ஜயிச்சு ஸுக்ரீவனெயும் கொண்டு

நக்தஞ்சரேஸ்வரன் செல்லுந்ந நேரத்து

நாரீஜனம் மஹாப்றாஸாதம் ஏறி நிந்நு

ஆருடமோதம் பனிநீரில் முக்கிய

மால்யங்ஙளும் களபங்ஙளும் தூகினார்

ஆலஸ்யமாசு தீர்ந்நீடுவான் ஆதரால்

மார்க்கடராஜன் அதேற்று மோஹம் வெடிஞ்ஞ

உல்க்கட ரோஷேண மூக்கும் செவிகளும்

தெந்த நகங்ஙளெ கொண்டு பறிச்சு கொண்டு

அந்தரீக்ஷ பாஞ்ஞ போந்நான் அதி த்ருதம்

2240

க்றோதவும் ஏற்றம் அபிமான ஹானியும்

பீதியும் உள்கொண்டு ரக்தா-பிசுஷிக்தனாய்

பின்னெயும் வீண்டும் வருந்நது கண்டதி-

ஸன்னத்தனாய் அடுத்து ஸுமித்ராத்மஜன்

பர்வதத்தின்மேல் மழபொழியும் வண்ணம்

துர்வார பாணகெணம் பொழிச்சீடினான்

பத்து நூறாயிரம் வானரன்மாரெயும்

வக்த்றத்திலாக்கி அடய்க்கும் அவனுடன்,

கர்ண நாஸா விலத்தூடெ புறப்பெடும்

பின்னெயும் வாரிவிழுங்ஙும் அவன் ததா

2250

ரக்ஷாவரனும் அந்நேரம் நிருபிச்சு

லக்ஷ்மணன் தன்னெ உபேக்ஷிச்சு ஸத்வரம்
 ராகவன் தன்னோடு அடுத்தான் அதுகண்டு
 வேகேன பாணம் பொழிச்சு ரகூத்தமன்
 தக்ஷிண ஹஸ்தவும் சூலவும் ராகவன்
 தல்க்ஷணே பாணமெய்து ஆசு கண்டிக்கயால்
 யுத்தாங்கணே வீணு வானர வ்றுந்தவும்
 நக்தஞ்சரன்மாருமொட்டு மரிச்சிது
 வாமஹஸ்தே மஹாஸாலவும் கைகொண்டு
 ராமனோடேற்றம் அடுத்து நிசாசரன் 2260
 இந்தராஸ்த்றம் எய்து கண்டிச்சானது வீணும்
 இந்தராதிகள் பலரும் மரிச்சீடினார்.
 பெத்த கோபத்தோடு அலறியடுத்திது-
 நக்தஞ்சராதிபன் பின்னெயும் அந்நேரம்
 அர்த்த சந்த்ராகாரமாய் ரெண்டம்பு கொண்டு
 உத்துங்க பாதங்ஙளும் முறிச்சீடினான்
 வக்த்றவும் ஏற்றம் பிளர்ந்நு விழுங்ஙவான்
 நக்தஞ்சரேந்த்ரன் குதிச்சடுக்குந்நேரம்
 பத்திகள் வாயில் நிறச்சு ரகூத்தமன்
 வ்றுத்தாரி தைவதமாய் விளங்ஙீடினார். 2270
 அஸ்த்றம் எய்து உத்தமாங்கத்தெயும் கண்டிச்சு
 வ்றுத்தாரி தானும் தெளிஞ்ஞான் அது நேரம்
 உத்தமாங்கம் புரத்வாரி வீணு முறிஞ்ஞு
 அப்தியில் வீணிது தேஹவும் அந்நேரம்

நாரத ஸ்துதி

ஸித்த கெந்தர்வ வித்யாதர குஹ்யக-
 யக்ஷ புஜங்க ககாப்ஸரோ வ்றுந்தவும்
 கின்னர சாரண கிம் புருஷன்மாரும்
 பன்னக தாபஸ தேவ ஸமூஹவும்
 புஷ்பவர்ஷம் செய்து பக்த்யா புகழ்த்தினார்
 சில்புருஷம் புருஷோத்தமம் அத்வயம் 2280

தேவ முனிஸ்வரன் நாரதனும் ததா
ஸேவார்த்தம் அன்போடு அவதரிச்சீடினான்
ராமம் தசரத நந்தனம் உல்பல-

ஸ்யாமளம் கோமளம் பாண தனுர்த்தரம்
பூர்ண சந்த்ரானனம் காருண்ய பீயுஷ
பூர்ண ஸமுத்ரம் முகுந்தம் ஸதாசிவம்
ராமம் ஜகதபிராமம் ஆத்மாராமம்
ஆமோதம் ஆர்ந்நு புகழ்ந்நு துடங்வினான்
ஸீதாபதே! ராம! ராஜேந்த்ர! ராகவ!

ஸ்ரீதர! ஸ்ரீநிதே! ஸ்ரீபுருஷோத்தம!

2290

ஸ்ரீராம ! தேவ! தேவேச! ஜகன்நாத!

நாராயணா! அகிலாதார! நமோஸ்துதே
விஸ்வஸாக்ஷின்! பரமாத்மன்! ஸனாதன!
விஸ்வமூர்த்தே! பரப்ரம்மமே! தெய்வமே!
துக்க ஸுகாதிகள் எல்லாம் அனுதினம்

கைக்கொண்டு மாயயா மானுஷாகாரனாய்
சுத்த தத்வஜ்ஞனாய் ஜ்ஞானஸ்வரூபனாய்
ஸத்ய ஸ்வரூபனாய் ஸர்வலோகேசனாய்
ஸத்வங்ஙன் உள்ளிலெ ஜீவ ஸ்வரூபனாய்
ஸத்வ ப்றதான குணப்றியனாய் ஸதா

2300

வ்யக்தனாய் அவ்யக்தனாய் அதி ஸ்வஸ்தனாய்

நிஷ்களனாய் நிராகாரனாய் இங்ஙனெ
நிர்குணனாய் நிகமாந்த வாக்யார்த்தமாய்

சித்தகனாத்மாவாய் சிவனாய் நிரீஹனாய்

சக்ஷாருன்மீலன காலத்து ஸ்றுஷ்டியும்

சக்ஷார்ந்நிமீலனம் கொண்டு ஸம்ஹாரவும்

ரக்ஷயும் நானாவித அவதாரங்ஙளால்

சிக்ஷிச்சு தர்மத்தெயும் பரிபாலிச்சு

நித்யம் புருஷ ப்றக்றுதி காலாக்யனாய்

பக்த ப்றியனாம் பரமாத்மனே நம:

2310

யாதொரு ஆத்மாவினெக் காணுந்நிது எப்பொழும

சேதஸி தாபஸேந்த்ரன்மார் நிராசயா

தத் ஸ்வரூபத்தினாய் கொண்டு நமஸ்காரம்
 சித் ஸ்வரூப ப்றபோ! நித்யம் நமோஸ்துதே
 நிர்விகாரம் விசுத்தஜ்ஞான ரூபிணம்
 ஸர்வ லோகாதாரம் ஆத்யம் நமோ நம:
 த்வல் ப்றஸாதம் கொண்டொழிஞ்ஞு மற்றொந்நினால்
 த்வத்போதம் உண்டாய் வரிகயும் இல்லல்லோ
 த்வத்பாத பத்மங்ஙள் கண்டு ஸேவிப்பதினு
 இப்போள் எனிக்கவகாசம் உண்டாயதும்

2320

சில் புருஷ! ப்றபோ! நின்க்றுபா வைபவம்
 எப்போழும் என்னுள்ளில் வாழ்க ஜகல்பதே!
 கோப காம த்வேஷ மத்ஸர கார்ப்பண்ய-
 லோப மோஹாதி சத்றுக்கள் உண்டாகயால்
 முக்தி மார்க்கங்ஙளில் ஸஞ்சரிச்சீடுவான்
 சக்தியுமில்ல நின் மாயா பெலவசால்
 த்வல்கதா பீயுஷ பானவும் செய்து கொண்டு
 உள்காம்பில் நின்னெயும் த்யானிச்சு அனாரதம்
 த்வல் பூஜயும் செய்து நாமங்ஙள் உச்சரிச்சு
 இப் ப்றபஞ்சத்திங்கல் ஒக்கெ நிரந்தரம்

2330

நின் சரிதங்ஙளும் பாடி விசுத்தனாய்
 ஸஞ்சரிப்பானாய் அனுக்ரஹிக்கேணமே
 ராஜ ராஜேந்த்ர! ரகுல நாயக!
 ராஜீவ லோசன! ராம! ரமாபதே!
 பாதியும் போயிது பூபாரமிந்நு நீ
 பாதிச்ச கும்பகர்ணன் தன்னெக் கொல்கயால்
 போகீந்த்ரன் ஆகிய ஸௌமித்றியும் நாளெ
 மேக நிளாதனெக் கொல்லும் ஆயோதனே
 பின்னெ மற்றெ நாள் தசக்ரீவனெப்பவான்
 கொந்நு ஜகத்றயம் ரக்ஷிச்சு கொள்ளுக
 ஞான் இனி ப்ரம்மலோகத்தினு போகுந்நு
 மானவ வீர! ஜெயிக்க ஜெயிக்க நீ”

2340

இத்தம் பறஞ்ஞு வணங்ஙி ஸ்துதிச்சு அதி-
 பக்திமானாகிய நாரதனும் ததா

ராகவனோடு அனுவாதவும் கைகொண்டு
வேகென போய் மறஞ்ஞீடினான் அந்நேரம்

அதிகாய வதம்

கும்பகர்ணன் மரிச்சோரு வ்றுத்தாந்தவும்
கம்பம் வருமாறு கேட்டு தசானனன்
மோஹிச்ச பூமியில் வீணு புனருடன்
மோஹவும் தீர்ந்நு முஹூர்த்தமாத்றம் கொண்டு 2350
பின்னெ பலதரம் சொல்லி விலாபிச்ச
கின்னனாயோரு தசக்ரீவனெத் ததா
செந்நு தொழுது பறஞ்ஞு த்றிசிரஸும்
உன்னதனாயோர் அதிகாய வீரனும்
தேவாந்தகனும் நராந்தகனும் முஹூர்
ஏவம் மஹோதரனும் மஹா பார்ச்வனும்
மத்தனும் உன்மத்தனும் ஒருமிச்ச
அதிசக்தியேறீடும் நிசாசர வீரன்மார்
எட்டு பேரும் ஸமரத்தினு ஒரும்பெட்டு
துஷ்டனாம் ராவணன் தன்னோடு சொல்லினார் 2360
“துக்கிப்பதினு எந்து காரணம்? ருங்ஙள்
செந்நு ஒக்கெ ரிபுக்களெ கொந்நு வராமல்லோ
யுத்தத்தினாய் அயச்சீடுகில் ருங்ஙளெ
சத்றுக்களாலொரு பீடயுண்டாய் வரா”
“எங்கிலோ நிங்ஙள் போய் செந்நு யுத்தம் செய்து
ஸங்கடம் தீர்க்கெந்நு” சொந்நான் தசானனன்
“கண்டு கூடாதோளம் உள்ள பெரும் பட-
உண்டதும் கொண்டு பொய் கொள்வின் எல்லாவரும்”
ஆயுத வாஹன பூஷண ஜாலவும்
ஆவோளவும் கொடுத்தான் தசகந்தரன் 2370
வெள்ளம் கணக்கே பரந்ந பெரும்படய்க்கு
உள்ளில் மஹாரதன்மாரிவர் எண்வரும்
போர்க்கு புறப்பெட்டு செந்நது கண்டளவு

ஊக்கோடுத்து கபிப்ப்வரன்மாரும்
 ஸங்க்ய இல்லாதோளம் உள்ள பெரும்பட
 வன்கடல் போலெ வருந்நது கண்டளவு
 அந்தகன் வீட்டில் ஆக்கீடினான் ஸத்வரம்
 எந்தொரு விஸ்மயம் சொல்லாவதல்லேதும்
 கல்லும் மலயும் மரங்ஙளும் கைகொண்டு
 செல்லுந்ந வீரரோடு ஏற்று நிசாசரன்
 கொல்லிந்நிதாசு கபிவரன்மாரெயும்
 நல்ல சஸ்த்ராஸ்த்ரங்ஙள் தூகி கூணாந்தரே
 வாரண வாஜி ரதங்ஙளும் காலாளும்
 தாருணன்மாராய ராக்ஷஸ் வீரரும்
 வீணு மரிச்சுள்ள சோரப்புழகளும்
 காணாயிது பலதாய் ஒலிக்குந்நதும்
 அந்தமில்லாத கபந்தங்ஙளும் பலது
 அந்திகே ந்நுத்தமாடித் துடங்ங் ததா
 ராக்ஷஸ்ரொக்கெ மரிச்சது கண்டு

2380

அதி ருக்ஷதயோடும் அடுத்தான் நராந்தகன்
 குந்தவும் ஏந்தி குதிரபுறமேறி
 அந்தகனெப் போலெ வேகால் அடுத்தப்போள்
 அங்கதன் முஷ்டிகள் கொண்டவன் தன்னுடல்
 பங்ஙம் வருத்தி யம புரத்தாக்கினான்.
 தேவாந்தகனும் பரிகவுமாய் வந்நு
 தேவேந்த்ரபுத்ர தனயனோடு ஏற்றிது
 வாரணமேறி மஹோதர வீரனும்
 தேரிலேறி த்றிசிரஸ்ஸும் அணஞ்ஞிது
 மூவரோடும் பொருதீடினான் அங்கதன்
 தேவாதிகளும் புகழ்த்தினார் அந்நேரம்
 கண்டு நில்க்கும் வாயுபுத்றனும் நீலனும்
 மண்டிவந்நாசு துணச்சார் அது நேரம்
 மாருதி கொந்நிது தேவாந்தகனெயும்
 வீரனாம் நீலன் மஹோதரன் தன்னெயும்
 சூரனாகும் த்றிசிரஸ்ஸின் தலகளெ

2390

2400

மாருதி வெட்டிக்கொண்டு கொந்நீடினான்.
 வந்து பொருதான் மஹாபார்சுவன் அந்நேரம்
 கொந்நு களஞ்ஞான் றுஷபன் மஹாபெலன்
 மத்தனும் உன்மத்தனும் மரிச்சார் கபி-
 ஸத்தமன்மாரோடு எதிர்த்ததி ஸத்வரம் 2410
 விச்வைக வீரன் அதிகாயன் அந்நேரம்
 அஸ்வங்ஙளாயிரம் பூட்டிய தேரில்
 சஸ்த்ராஸ்த்ர ஜாலம் நிறச்சு வில்லும்
 தரிச்சு அஸ்த்ரஜ்ஞன் அத்யர்த்தம் உத்தத சித்தனாய்
 யுத்ததினாய் செறு ஞானொலியும் இட்டு
 நக்தஞ்சர ஸ்நேஷ்ட புத்தன் அடுத்தப்போள்
 நில்லக்கருதாஞ்ஞு பயப்பெட்டு வானரர்-
 ஓக்கெ வால்பொங்ஙிச்சு மண்டி துடங்ஙினார்.
 ஸாமர்த்யம் ஏறெயுள்ளோர் அதிகாயனெ
 ஸௌமித்றி செந்நு செறுத்தான் அது நேரம் 2420
 லக்ஷ்மண பாணங்ஙள் செந்நடுக்கும் விதௌ
 தல்க்ஷணே ப்றத்யங்முகங்ஙளாய் வீணுபோம்
 சிந்த முழுத்தேதும் ஆவதல்லாஞ்ஞு ஏற்றம்
 அந்தனாய் ஸௌமித்றி நிற்குந்நது நேரம்
 மாருத தேவனும் மானுஷனாய் வந்து
 ஸாரணாம் ஸௌமித்றியோடு சொல்லீடினான்:
 “பண்டு விரிஞ்சன் கொடுத்தொரு கஞ்சகம்
 உண்டதுகொண்டிவனு ஏல்க்கயில்ல ஆயுதம்
 தர்மத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளுவான் இந்நினி
 ப்ரம்மாஸ்த்ரம் எய்திவன் தன்னெ வதிக்க நீ 2430
 பின்னெ நின்னால் வதிக்கபெடும் இந்த்ரஜித்
 உன்னதனாய தசானன் தன்னெயும்
 கொந்நு பாலிக்கும் ஜகத்றயம் ராகவன்”
 எந்நு பறஞ்ஞு மறஞ்ஞு ஸமீரணன்
 லக்ஷ்மணனும் நிஜபூர்வஜன் தல்பதம்
 உள்காம்பில் நந்நாய் உறபிச்சு வந்திச்சு
 புஷ்கர ஸம்பவ பாணம் ப்றயோசிச்சு

தல்சூணே கண்டம் முறிச்சான் அது நேரம்
பூமௌ பதிச்சோர் அதிகாய மஸ்த்தகம்
ஆமோதம் உள்கொண்டெடுத்து கபிகுலம்
ராமாந்திகே வச்சு கைதொழுதினார்
ஆமயம் பூண்டு சேஷிச்ச ரகூஷா கெணம்

2440

இந்த்ரஜித்தின்றெ விஜயம்

ராவணனோடு அறியிச்சார் அவஸ்தகள்
ஹா! விதியெந்நலநீ தசகண்டனும்

“மக்களும் தம்பிமாரும் மருமக்களும்
உள்கருத்தேறும் பட நாயகன்மாரும்
மந்த்ரிகளும் மரிச்சீனார் ஏற்றவர்
எந்தினி நல்லது சங்கர! தெய்வமே!

இத்தம் விலாபிச்ச நேரத்து செந்நு
இந்த்ரஜித்தும் நமஸ்கரிச்சீனான் தாதனெ
கேதமுண்டாகருதேதுமே மானஸே

2450

தாதனு ஞானிஹ ஜீவிச்சிரிக்கவே
சத்துக்களெ கொல செய்து வருந்நதுண்டு
அத்தலும் தீர்த்திங்ங இருந்நருளேணமே
ஸ்வஸ்தனாய் வாழுக சிந்தயும் கைவிட்டு
யுத்தே ஜெயிப்பான் அனுக்ரஹிக்கேணமே”
எந்நது கேட்டு தனயனேயும் புணர்ந்நு
“எந்நே ஸுகமே ஜெயிச்ச வரிக நீ”

வன்பனாம் புத்தனும் கும்பிட்டு தாதனெ
தன்படயோடும் நடந்நு துடங்ஙினான்
சம்பு ப்றஸாதம் வருத்துவானாய் செந்நு
ஜம்பாரிஜித்தும் நிகும்பில புக்கிது
ஸம்பார ஜாலவும் ஸம்பாத்ய ஸாதரம்
ஸம்பாவ்ய ஹோமம் ஆரம்பச்சிது அந்நேரம்
ரக்த மால்யாம்பர கெந்தானு லேபன-
யுத்தனாய் தத்ர குரு உபதேசான்விதம்

2460

யுத்த காண்டம்

பக்திபூண்டு ஜ்வலிப்பிச்சு அக்னிதேவனெ
சக்தி தனிக்கு வர்த்திச்சு வருவானாய்
நக்தஞ்சராதிப புத்தனும் எத்தயும்

வ்யக்த வர்ண ஸ்வர மந்த்ற புரஸ்க்றுதம்

2470

கர்த்தவ்யமாயுள்ள கர்மம் கழிச்சத
சித்தபானு ப்றஸாதத்தால் அதி த்றுதம்

சஸ்த்ராஸ்த்ற சாப ரதாதிகளோடும்

அந்தர்தான வித்யயும் லப்த்வா நிராகுலம்

ஹோமஸமாப்தி வருத்தி புறப்பெட்டு

ராமாதிகளோடு போரினாயாசரன்

போர்களம் புக்கொரு நேரம் கபிகளும்

ராசுஸரெ செறுத்தார்த்தடுத்தீடினார்.

மேக ஜாலம் வரிஷிக்குந்நது போலெ

மேக நாதன் கண தூகித்துடங்வினான்.

2480

பாஷாண பர்வத வ்றுக்ஷாதிகள் கொண்டு

பீஷணன்மாராய வானர வீரரும்

தாருணமாய் ப்றஹரிச்சு துடங்வினார்

வாரணவாஜி பதாதி ரதிகளும்

அந்தகன் தன் புரியில் செந்நு புக்கு

புக்கந்தம் வருந்நது கண்டொரு ராவணி

ஸந்தாபமோடும் அந்தர்தானவும் செய்து

ஸந்ததம் தூகினான் ப்ரம்மாஸ்த்ற ஸஞ்சயம்

வ்றுக்ஷங்ஙள் வெந்து முறிஞ்ஞ வீழும் வண்ணம்

றுக்ஷப்ரவரன்மார் வீணு துடங்வினார்.

2490

வம்பராம் மர்க்கடன்மாருடெ கய்யில்

வந்நம்பதும் நூறும் இருநூறும் அஞ்ஞாறும்

அம்புகள் கொண்டு பிளர்ந்நு தெரு தெர

கம்பம் கலர்ந்நு மோஹிச்சு வீணீடினார்.

அம்பது பாணம் விவிதனு ஏற்று புனர்

ஓம்பது மைந்தனும் அஞ்சு கெஜன் மேலும்

தொண்ணூறு பாணம் நளனும் தறச்சிது

அவ்வண்ணமேற்றா கெந்தமாதனன் மெய்யிலும்

யுத்த காண்டம்

- ஈரொம்பதேற்றிது நீலனும் முப்பதும்
ஈரஞ்சு பாணங்ஙள் ஜாம்பவான் மெய்யிலும் 2500
ஆறு பனஸனும் ஏழு வினதனும்
ஈராறு ஸுஷேணனும் எட்டு குமுதனும்
ஆறஞ்சு பாணம் றுஷபனும் கேஸரிக்கு
ஆறும் ஓரம்பதும் கூடெ வந்நேற்றிது
பத்து சதபலிக்கு ஒம்பது தூம்றனும்
பத்தும் ஒரு எட்டும் ப்ரமாதிக்கும் ஏற்றிது
பத்தும் புனர் இருபத்தஞ்சும் ஏற்றிது
சக்தியேறும் வேகதர்சிக்கது போலெ
நால்பது கொண்டு தெதிமுகன் மெய்யிலும்
நால்பத்து ரெண்டு கெவாஷனும் ஏற்றிது 2510
முந்நு கெவயனும் ஐஞ்சு சரபனும்
முந்நும் ஒரு நாலும் ஏற்று ஸுமுகனும்
தூர்முகன் ஏற்றிது இருபத்தி நாலம்பு
ஸம்மானமாய் அறுபத்தஞ்சு தாரனும்
ஜ்யோதிர்முகனும் அறுபதேற்றா புனர்
ஆதங்கமோடு எண்பது அக்னி வதனனும்
அங்கதன்மேல் எழுபத்தஞ்சு கொண்டிது
துங்கனாம் ஸுக்ரீவனேற்று சர சதம்
இத்தம் கபிகுல நாயகன்மார்
அறுபத்தேழு கோடியும் வீணிது பூதலே 2520
மர்கடன்மார் இருபத்தொந்நு வெள்ளவும்
அர்க்க தனயனும் வீணோர் அனந்தரம்
ஆவதில்லேதும் இதின்னு நமுக்கெந்நு
தேவ தேவன்மாரும் அன்யோன்யம் அந்நேரம்
வ்யாகுலம் பூண்டு பறஞ்ஞு நில்லக்கே ருஷா
ராகவன்மாரெயும் எய்து வீழ்த்தீடினான்.
மேகநாதன் மஹா வீர்ய வ்றததரன்
சோக விஷண்ணமாய் நிச்சலமாயிது
லோகவும் கௌணபாதீச ஜயத்தினால்
ஆகண்டலாரியும் சங்கநாதம் செய்து 2530

யுத்த காண்டம்

வேகேன லெங்கயில் புக்கிருந்நீடினான்
லேக ஸமுஹவும் மாழ்கி கெதாசயா

ஒளஷதத்தினாயி ஹனுமான்றெ கெமனம்

கைகஸீ நந்தனனாய விபீஷணன்

பாகவதோத்தமன் பக்தபராயணன்

போக்குவன் மேலில் ஆபத்து ஞான் எந்நோர்த்து

போர்களம் கைவிட்டு வாங்ஙி நிந்நீடினான்.

கொள்ளியும் மின்னிக் கிடக்குந்நதில் ப்றாணன்

உள்ளவர் ஆரெந்நறியேணம் எந்நோர்த்து

நோக்கி நோக்கி ஸஞ்சரிச்சு துடங்ஙினான்.

ஆக்கமேறும் வாயு புத்தறனும் அந்நேரம்

2540

ஆரினியுள்ளதொரு ஸஹாயத்தின் எந்நாராயக

வேணம் எந்நோர்த்தவனும் ததா

சாகா ம்றுகங்ஙள் கிடக்குந்நவர்களில்

சாகாதவர் இதிலாரெந்நு நோக்குவான்

ஏகாகியாய் நடக்குந்ந நேரம் தத்தற

ராகவ பக்தன் விபீஷணனெக் கண்டு

தம்மில் அன்யோன்யம் அறிஞ்ஞு துக்கம் பூண்டு

நிர்மலன்மார் நடந்நீடினார் பின்னெயும்

பாதோஜ ஸம்பவ நந்தனன் ஜாம்பவான்

தாதன் அனுக்ரஹம் கொண்டு மோஹம் தீர்ந்நு

2550

கண்ணு மிழிப்பான் அருதாஞ்ஞிரிக்கும் போள்

செந்நு விபீஷணன் சோதிச்சிது ஆதரால்

நின்னுடெ ஜீவனுண்டோ கபி புங்கவ!

நந்நாய் இதெங்கில் நீயென்னெ அறிஞ்ஞிதோ?

“கண்ணு மிழிச்சு கூடா ருதிரம் கொண்டு

நின்னுடெ வாக்கு கேட்டுள்ளில் விபாதி மே

ராகூஸ ராஜன் விபீஷணன் எந்நது

ஸாகூஷல் பரமார்த்தம் என்னோடு சொல்லுக”

“ஸத்யம் விபீஷணனாயது ஞானெடோ!

- ஸத்வமதே! புனர் எந்நது கேட்டவன் 2560
 சோதிச்சிது ஆசராதீஸ்வரன் தன்னோடு
 “போதமுண்டெல்லோ பவான் ஏற்றமாகயால்
 மேக நாதாஸ்த்ரங்ஙள் ஏற்று மரிச்சொரு
 சாகா ம்றுகங்ஙளில் நம்முடெ மாருதி
 ஜீவனோடெ புனர் எங்ஙானும் உண்டெங்கில்
 ஆவதெல்லாம் திரயேணம் இனியெடோ!”
 சோதிச்சிதாசு விபீஷணன் “எந்தடோ!
 வாதாத்மஜனில் வாத்ஸல்யம் உண்டாயதும்?
 ராம ஸௌமித்ரி ஸுக்ரீவாங்கதாதிகளாம்
 அவரேவரிலும் விசேஷிச்சு நீ 2570
 சோதிச்சதெந்து ஸமீரண புத்தனெ!
 மோதிச்சதெந்தவனெக் குறிச்சேற்றவும்?”
 எங்கிலோ கேள்க நீ மாருதியுண்டெங்கில்
 ஸங்கடமில்ல மற்றார்க்கும் அறிஞ்ஞாலும்
 மாருத புத்தன் மரிச்சிதெந்நாகில்
 மற்றாருமில்லொக்கெ மரிச்சதினொக்குமே”
 ஸாரஸ ஸம்பவ புத்தவாக்யம் கேட்டு
 மாருதியும் பெஹுமானிச்சு ஸாதரம்
 “ஞானிதல்லோ மரிச்சீலெந்நு” அவன் கால்க்கல்
 ஆமோதம் உள்கொண்டு வீணு வணங்வினான். 2580
 காடமாய் ஆஸ்லேஷவும் செய்து ஜாம்பவான்
 கூடெத்தலயில் முகர்ந்நு சொல்லீடினான்:
 “மேக நாதஸ்த்ரங்ஙளேற்று மரிச்சொரு
 சாகாம்றுகங்ஙளெயும் பின்னெ நம்முடெ
 ராகவன்மாரெயும் ஜீவிச்சிருத்துவான்
 ஆகுந்நவராருமில்ல நீயென்னியே
 போகவேணம் நீ ஹிமவானெயும் கடந்நு
 ஆகுலமற்று கைலாஸ சைலத்தோளம்
 கைலாஸ ஸன்னிதியிங்கல் றுஷபாத்ரி
 மேலுண்டு திவ்யௌஷதங்ஙள் அறிக நீ 2590
 நாலுண்டு திவ்யௌஷதங்ஙள் அவற்றினு

நாலினும் நாமங்ஙளும் கேட்டு கொள்ளுக
 மும்பில் விசல்யகரிணியெந்நு ஒந்நெடோ!
 பின்பு ஸந்தான கரிணி மூந்நாமதும்
 நல்ல ஸுவர்ணகரிணி நாலாமதும்
 சொல்லுவன் ஞான் ம்ருதஸஞ்ஜீவனி ஸகே!
 ரெண்டு ஸ்றுங்கங்ஙள் உயர்ந்நு காணாம் அவ
 ரெண்டினும் மத்யே மருந்நுகள் நில்ப்பதும்
 ஆதித்யனோளம் ப்றபயுண்டு நாலினும்
 வேதஸ்வருபங்ஙள் எந்நும் அறிக நீ 2600
 வாராந்நிதியும் வனங்ஙள் சைலங்ஙளும்
 சாருநதிகளும் ராஜ்யங்ஙளும் கடந்நு
 ஆரால் வரிக மருந்நுகளும் கொண்டு
 மாருத நந்தன! போக நீ வைகாதெ”
 இத்தம் விதிஸுத வாக்குகள் கேட்டவன்
 பக்த்யா தொழுது மாஹேந்த்ரமேநீடினான்.
 மேருவினோளம் வளர்ந்நு சமஞ்ஞவன்
 வாராந்நிதியும் குல பர்வதங்ஙளும்
 லெங்கயும் ராக்ஷஸரும் விறய்க்கும் வண்ணம்
 சங்காரெஹிதம் கருத்தோடு அலறினான். 2610
 வாயுவேகேன குதிச்சுயர்ந்நு அம்பரே
 போயவன் நீஹார சைலவும் பின்னிட்டு
 வைரிஞ்சமண்டவும் சங்கர சைலவும்
 நேரே தராநதியும் அளகாபுரம்
 மேரு கிரியும் றுஷபாத்ரியும் கண்டு
 மாருதி விஸ்மயப்பெட்டு நோக்கீடினான்.

காலநேமியுடெ புறப்பாடு

மாருத நந்தனன் ஓளஷதத்தின்னங்ங
 மாருத வேகேன போயதறிஞ்ஞொரு
 சாரவரன்மார் நிசாசராதீசனோடு
 ஆருமறியாதெ செந்நு சொல்லீடினார் 2620

சாரவாக்யம் கேட்டு ராத்திரிஞ்சராதிபன்
 பாரம் விசாரம் கலர்ந்நு மருவினான்.
 சிந்தாவசனாய் முஹூர்த்தம் இருந்நவன்
 அந்தர் க்ருஹத்திங்கல் நிந்நு புறபெட்டு
 ராத்திரியிலாரும் ஸஹாயவும் கூடாதெ
 ராத்திரிஞ்சராதிபன் காலநேமி க்ருஹம்
 ப்றாபிச்சளவு அதி விஸ்மயம் பூண்டவன்
 ஆபூர்ணமோதம் தொழுது ஸந்த்ரஸ்தனாய்
 அர்க்யாதிகள் கொண்டு பூஜிச்ச சோதிச்சான்.

“அர்க்கோதயம் வரும் மும்பே லெகுதரம் 2630

இங்ங எழுந்நள்ளுவான் எந்தொரு காரணம்
 இங்ஙனெ மற்றும்ள்ள அகம்படி கூடாதெ?”

துக்க நிபீடிதனாகிய ராவணன்
 அக் காலநேமி தன்னோடு சொல்லீடினான்
 “இக்கால வைபவம் எந்து சொல்லாவதும்
 ஒக்கெ நின்னோடு சொல்வான் அத்ற வந்நதும்
 சக்திமானாகிய லக்ஷ்மணன் என்னுடெ
 சக்தியேற்றாசு வீணிடினான் பூதலே

பின்னெ விரிஞ்சாஸ்த்றம் எய்து மமாத்மஜன்

மன்னவன்மாரெயும் வானரன்மாரெயும் 2640

கொந்நு ரணாங்கணம் தன்னில் வீழ்த்தீடினான்.

வென்னிப்பறயும் அடிப்பிச்சிது ஆத்மஜன்

இந்நு ஜீவிப்பிச்சு கொள்ளுவான் மாருத-

நந்தனன் ஓளவுதத்தினு போயீடினான்

செந்நு விக்னம் வருத்தேணம் அதின்னு நீ

நின்னோடு உபாயவும் சொல்லாம் அதின்னெந்தடோ!

தாபஸனாய் செந்நு மார்க்க மத்யே புக்கு

பாபவினாசனமாயுள்ள வாக்குகள்

சொல்லி மோஹிப்பிச்சு கால விளம்பனம்

வல்ல கணக்கிலும் நீ வருத்தீடணம்” 2650

தாமஸவாக்குகள் கேட்ட நேரம் கால-

நேமியும் ராவணன் தன்னோடு சொல்லினான்.

“ஸாமவேதஜ்ஞ! ஸர்வஜ்ஞ! லங்கேஸ்வர!
 ஸாரமாம் என்னுடெ வாக்கு கேள்க்கேணமே
 நின்னெக்குறிச்சு மரிப்பதினிக்காலம்
 என்னுள்ளிலேதும் மடியில்ல நிச்சயம்
 மாரீசனெக் கணக்கே மரிப்பான் மனதாரில்
 எனிக்கேதும் இல்லொருச் சஞ்சலம்
 மக்களும் தம்பிமாரும் மருமக்களும்
 மக்களுடெ நல்ல மக்களும் ப்றுத்யரும்
 ஒக்கெ மரிச்சு நீ ஜீவிச்சிருந்நிட்டு
 துக்கம் ஒழிஞ்ஞெந்தொரு பலமுள்ளதும்?
 எந்து ராஜ்யம் கொண்டு பின்னெயொரு பலம்
 எந்து பலம் தவ ஜானகியெ கொண்டும்
 ஹந்த! ஜடாத்மகமாய் தேஹம் கொண்டும்
 எந்து பலம் தவ சிந்திச்சு காண்கெடோ!
 ஸீத்யெ ராமனு கொண்டு கொடுத்து நீ
 ஸோதரனாய் கொண்டு ராஜ்யவும் நல்குக
 கானனம் தன்னில் முனிவேஷவும் பூண்டு
 மானஸ சுத்தியோடும் கூடி நித்யவும்
 ப்றத்யுஷஸ்யுத்தாய சுத்ததோயே குளிச்சு
 அத்யந்த பக்தியோடு அர்க்கோதயம் கண்டு
 ஸந்த்யா நமஸ்காரவும் செய்து சீக்றம்
 ஏகாந்தே ஸுகாஸனம் ப்றாபிச்சு துஷ்டனாய்
 ஸர்வ விஷய ஸங்கங்ஙளும் கைவிட்டு
 ஸர்வேந்த்ரியங்ஙளும் ப்றத்யாஹரிச்சுடன்
 ஆத்மனி கண்டு கண்டு ஆத்மானம் ஆத்மனா
 ஸ்வாத்மோதயம் கொண்டு ஸர்வ லோகங்ஙளும்
 ஸ்தாவர ஜங்கம ஜாதிகளாயுள்ள
 தேவ திர்யங் மனுஷ்யாதி ஜந்துக்களும்
 தேஹ புத்தீந்த்ரியாத்யங்ஙளும் நித்யனாம்
 தேஹி ஸர்வத்தினும் ஆதாரமெந்நதும்
 ஆப்ரம்ஹ ஸ்தம்ப பர்யந்தமாய் எந்தொந்நு
 தால்பர்யம் உள்கொண்டு கண்டதும் கேட்டதும்

2660

2670

2680

ஒக்கெ ப்றக்குதி எந்நற்றெ சொல்லப்பெடும்
ஸத்குரு மாயயெந்நும் பறஞ்ஞீடுந்நு

இக்கண்ட லோக வ்றுசுஷத்தின்னு ஏகதா
ஸர்க ஸ்திதி வினாசங்ஙள்க்கு காரணம்
லோஹித ஸ்வேத க்றுஷ்ணாதி மயங்ஙளாம்

தேஹங்ஙளெஜ் ஜனிப்பிக்குந்நதும் மாயா

2690

புற்ற கெணம் காம க்றோதாதிகள் எல்லாம்

புற்றிகளும் த்றுஷ்ணா ஹிம்ஸாதிகளெடோ!

தன்றெ குணங்ஙளெ கொண்டு மோஹிபிச்சு

தன்றெ வசத்தாக்கும் ஆத்மாவினெயவள்

கர்த்துத்வ போக்த்துத்வ முக்ய குணங்ஙளெ

நித்யம் ஆத்மாவாகும் ஈஸ்வரன் தங்கலே

ஆரோபணம் செய்து தன்றெ வசத்தாக்கி

நேரே நிரந்தரம் க்றீடிச்சு கொள்ளுந்நு

சுத்தன் ஆத்மா பரன் ஏகன் அவனோடு

யுக்தனாய் வந்நு புறத்து காணுந்நது

2700

தன்னுடெ ஆத்மாவினெத் தான் மறக்குந்நிது

அன்வஹம் மாயாகுண விமோஹத்தினால்

போத ஸ்வரூபனாயோரு குருவினால்

போதிதனாயால் நிவ்றுத்தேந்த்ரியனுமாய்

காணுந்நு இதாத்மாவினெ ஸ்பஷ்டமாய் ஸதா

வேண்டுந்நதெல்லாம் அவனு வந்நு ததா

த்றுஷ்ட்வா ப்றக்குதி குணங்ஙளோடு ஆசு

வேற்பட்டு ஜீவன்முக்தனாய் வரும் தேஹியும்

நீயும் ஏவம் ஸதாத்மானம் விசாரிச்சு

மாயா குணங்ஙளில் நிந்நு விமுக்தனாய்

2710

அத்ய ப்றப்ப்றுதி விமுக்தன் ஆத்மாவிதி

ஜ்ஞாத்வா நிரஸ்தாசயா ஜித காமனாய்

த்யான நிரதனாய் வாழுகெந்நால் வரும்

ஆனந்தமேதும் விகல்ப்பம் இல்லோர்க்க நீ

த்யானிப்பதின்னு ஸமர்த்தன் அல்லெங்கிலோ

மானஸே பாவேன பக்தி பரவச

நித்யம் ஸகுணனாம் தேவனெ ஆஸ்றயிச்சு
 அத்யந்த சுத்யா ஸ்வ புத்யா நிரந்தரம்
 ஹ்ருல்பத்ம கர்ணிகா மத்யே ஸுவர்ண
 பீடோல்பலே ரத்ன கெணாஞ்சிதே நிர்ம்மலே 2720
 ஸ்லக்ஷணே ம்றுதுதரே ஸீத்யா ஸம்ஸ்திதம்
 லக்ஷமண ஸேவிதம் பாண தனுர்த்தரம்
 வீராஸனஸ்தம் விசால விலோசனம்
 ஐராவதீ துல்ய பீதாம்பரதரம்
 ஹாரகிரீட கேயூராங்கதா அங்குலீயோரு
 ரத்னாஞ்சித குண்டல நூபுர-
 சாரு கடக கடி ஸூத்ற கௌஸ்துப
 ஸாரஸ மால்ய வனமாலிகாதரம்
 ஸ்ரீ வத்ஸ வக்ஷஸம் ராமம் ரமாவரம்
 ஸ்ரீ வாஸுதேவம் முகுந்தம் ஜனார்த்தனம் 2730
 ஸர்வ ஹ்ருதிஸ்திதம் ஸர்வேஸ்வரம் பரம்
 சர்வ வந்த்யம் சரணாகேத வத்ஸலம்
 பக்த்யா பரப்ரம்ம யுக்தனாய் த்யானிக்கில்
 முக்தனாய் வந்நுகூடும் பவான் நிர்ணயம்
 தச்சரித்றம் கேட்டு கொள்கயும் சொல்கயும்
 உச்சரிச்சம் ராமராமேதி ஸந்ததம்
 இங்ஙனெ காலம் கழிச்சு கொள்ளுந்நாகில்
 எங்ஙனெ ஜன்மங்ஙள் பின்னெயும் உண்டாகுந்நு?
 ஜன்ம ஜன்மாந்தரத்திங்கலும் உள்ளொரு
 கல்மஷமொக்கெ நசிச்சுபோம் நிச்சயம் 2740
 வைரம் வெடிஞ்ஞதி பக்தி ஸம்யுக்தனாய்
 ஸ்ரீராமதேவனே தன்னெ பஜிக்க நீ
 தேவம் பரிபூர்ணம் ஏவம் ஸதா ஹ்ருதி
 பாவிதம் பாவருபம் புருஷம் பரம்
 நாம ரூபாதி ஹீனம் புராணம் சிவம்
 ராமதேவம் பஜிச்சீடு நீ ஸந்ததம்”
 ராக்ஷஸேந்த்ரன் காலநேமி பறஞ்ஞொரு
 வாக்குகள் பீயுஷ துல்யங்ஙள் கேள்க்கயால்

க்றோத தாம்றாக்கூனாய் வாளுமாய் தல்கௌம்
சேதிப்பதினு ஒரும்பெட்டு சொல்லீடினான்.
நின்னெ வெட்டி களஞ்ஞிட்டு இனி கார்யங்ஙள்
பின்னெயல்லாம் விசாரிச்சு கொள்ளாமெடோ!

2750

காலநேமி வதம்

காலநேமி கூணதாசரன் அந்நேரம்
மூலமெல்லாம் விசாரிச்சு சொல்லீடினான்:

“ராக்கூஸராஜ! துஷ்டாத்மன்! மதி மதி
ருக்கூ ஸ்வபாவம் இதுகொண்டு கிம் பலம்?
நின்னுடெ சாஸனம் ஞான் அனுஷ்டிப்பதின்
என்னுடெ ஸல்கெதிக்கெந்நு தரிக்க நீ
ஸத்ய ஸ்வரூபத்தெ வஞ்சிப்பதின்னு ஞான்
அத்ய ஸமுத்யுக்தனாயேன் மடியாதெ

2760

எந்நு பறஞ்ஞு ஹிமாத்ரி பார்ஸ்வே ப்றுசம்
செந்நிருந்நான் முனிவேஷமாய் தல்கூணே
காணாயிது ஆஸ்றமம் மாயா விரசிதம்
நானாமுனிஜன ஸேவிதம் ஆயதம்
சிஷ்ய ஜன பரிச்சாரக ஸம்யுதம்

றுஷ்யாஸ்றமம் கண்டு வாயுதனயனும்
சிந்திச்சு நிந்நான் இவிடெ ஓராஸ்றமம்
எந்து மூலம் பண்டு கண்டிட்டுமில்ல ஞான்
மார்க விப்ரம்சம் வரிகயோ கேவலம்

ஓர்க்கேணம் என்மனோ விப்ரமம் அல்லல்?

2770

நானா ப்றகாரவும் தாபஸனெக் கண்டு
பானீய பானவும் செய்து தாஹம் தீர்த்து
காணாம் மஹௌஷதம் நில்க்கும் அத்யுன்னதம்
த்ரோணாசலம் ரகுபங்கவ அனுக்ரஹால்
இத்தம் நிரூபிச்சு ஒரு யோஜனாயதம்
விஸ்தாரமாண்ட மாயாஸ்றமம் அஸ்றமம்
ரம்பா பனஸ கர்ஜ்ஜூர கேர ஆம்றாதி-

ஸம்பூர்ணம் அத்யச்ச தோய வாபீயுதம்
 காலநேமி த்றியாமாசரனும் தத்தற
 சாலயில் றுத்விக் ஸதஸ்யாதிகளொடும் 2780
 இந்த்ரயாகம் த்றுடமாம் அம்மாறு அனுஷ்டிச்ச
 சந்த்ரகூட ப்றஸாதம் வருத்தீடுவான்
 பக்த்யா சிவ பூஜயும் செய்து வாழுந்ந
 நக்தஞ்சரேந்த்ரனாம் தாபஸ ஸ்றேஷ்டனெ
 வீணு நமஸ்காரவும் செய்துடன் ஜகல்-
 ப்றாண தனயனும் இங்ஙனெ சொல்லினான்:
 “ராமதூதோஹம் ஹனுமான் இதி மம
 நாமம் பவனஜன் அஞ்ஜனா நந்தனன்
 ராம கார்யார்த்தமாய் கூரீராம்புராசிக்கு
 ஸாமோதம் இந்நு போகுந்நு தபோநிதே! 2790
 தேஹ ரகூடார்த்தம் இவிடேய்க்கு வந்நிது
 தாஹம் பொறாஞ்ஞ தண்ணீர் குடிச்சீடுவான்
 எங்ங ஜலஸ்தலம் எந்நருள் செய்யணம்
 எங்ஙமே பார்க்கருதெந்நென் மனோகெதம்”
 மாருதி சொந்நது கேட்டு நிசாசரன்
 காருண்ய பாவம் நடிச்ச சொல்லீடினான்
 “மாமகம் ஆய கமண்டலு ஸ்தலம் ஜலம்
 ஆமயம் தீருவோளம் குடிச்சீடுக
 பக்வ பலங்ஙளும் பகூழிச்ச அனந்தரம்
 துக்கம் களஞ்ஞ குறஞ்ஞொந்நு உறங்ஙுக 2800
 ஏதும் பரிப்ரமிக்கேண்ட பவான் இனி
 பூதவும் பவ்யவும் மேலில் பவிப்பதும்
 திவ்ய த்றுசா கண்டறிஞ்ஞிரிக்குந்நிது
 ஸுவ்யக்தமாயது கொண்டு சொல்லீடுவன்
 வானரன்மாரும் ஸுமித்ரா தனயனும்
 மானவ வீர நிரீகூழிதர் ஆகயால்
 மோஹவும் தீர்ந்நு எழுந்நேற்றிதெல்லாவரும்
 ஆஹவத்தினு ஒருமிச்ச நிந்நீடினார்”
 இத்தம் ஆகர்ண்ய சொந்நான் கபிபுங்கவன்

- எத்தையும் காருண்யசாலியல்லோ பவான்
 பாரம் பெருது மே தாஹமது கொண்டு
 போரா கமண்டலு ஸம்ஸ்திதமாம் ஜலம்
 வாயு தனயன் ஏவம் சொந்ந நேரத்து
 மாயா விரசிதனாய வடுவினெ
 தோயாகரம் செந்நு காட்டி கொடுக்கெந்நு
 பூயோ முதா காலநேமியும் சொல்லினான்:
 “நேத்த நிம்லனம் செய்து பானியவும்
 பீத்வா மமாந்திகம் ப்றாபிக்க ஸத்வரம்
 எந்நால் நினக்கு ஓளஷதம் கண்டு கிட்டுவான்
 இந்நு நல்லோரு மந்த்றோபதேசம் செய்வன்”
 எந்நதுகேட்டு விச்வானேன மாருதி
 செந்நான் அயச்ச வடுவினோடும் முதா
 கண்ணும் அடச்ச வாபீதம் ப்றாபிச்ச
 தண்ணீர் குடிப்பான் துடங்ஙம் தசாந்தரே
 வந்நு பயங்கரியாய மகரியும்
 உன்னதனாய மஹா கபிவீரனெ
 திந்நு களவான் ஓரும்பெட்ட நேரத்து
 கண்ணு மிழிச்ச கபீந்த்ரனும் நோக்கினான்
 வக்த்றம் பிளர்ந்நு கண்டோரு மகரியெ
 ஹஸ்தங்ஙள் கொண்டு பிளர்ந்நான் கபிவரன்
 தேஹம் உபேக்ஷிச்ச மேல்போட்டு போயிது
 தேஹியும் மின்னல் போலெ தத் அத்யத்புதம்
 திவ்ய விமானதேசே கண்டிது அந்நேரம்
 திவ்ய ரூபத்தோடு நாரீமணியெயும்
 சேதோஹராங்கியாம் அப்ஸர ஸ்த்ரீமணி
 வாதாத்மஜனோடு சொந்நாள் அதுநேரம்
 “நின்னுடெ காருண்யம் உண்டாகயால்
 எனிக்கிந்நு வந்நா சாபமோக்ஷம் கபிவர!
 முன்னம் ஒரு அப்ஸர ஸ்திநீ ஞான் ஒரு முனி
 தன்னுடெ சாபேன ராக்ஷஸியாயதும்
 தன்யமால் தி மே நாமம் மஹாமதே!

2810

2820

2830

2840

மான்யனாம் நீயினியொந்நு தரிக்கணம்
 அற்ற புண்யாஸ்தமே நீ கண்ட தாபஸன்
 நக்தஞ்சரன் காலநேமி மஹா கலன்
 ராவண ப்றேரிதனாய் வந்நிருந்நவன்
 தாவக மார்க விக்னம் வருத்தீடுவான்
 தாபஸ வேஷம் தரிச்சிருக்குந்நிது
 தாபஸ தேவ பூதேவாதி ஹிம்ஸகம்
 துஷ்டனெ வேகம் வதிச்சு களஞ்ஞினி
 புஷ்டமோதம் த்றோண பர்வதம் ப்றாபிச்சு
 திவ்ய ஓளஷதங்ஙளும் கொண்டங்ங செந்நினி
 க்றவ்யாத வம்சம் அசேஷம் ஒடுக்குக
 ஞான் இனி ப்ரம்மலோகத்தின்னு போகுந்நு
 வானர வீர! குசலம் பவிக்க தே”.
 போயாள் இவ்வண்ணம் பறஞ்ஞுவள்: மாருதி:
 மாயாவிபாய் காலநேமி தன் அந்திகே
 செந்நான், அவனோடு சொந்நான் அஸுரனும்
 “வந்நீடுவான் இற்ற வைகியது எந்தடோ!
 காலம் இனிக் களயாதெ வரிக நீ
 மூலமந்த்ற உபதேசம் செய்வான் ஆசு ஞான்
 தக்ஷிணயும் தந்நபிவாத்யவும் செய்க
 தக்ஷனாய் வந்நு கூடும் பவான் நிர்ணயம்
 தல்க்ஷணே முஷ்டியும் பெத்வா த்றுடதரம்
 ரக்ஷ ப்றவரோத்தமாங்கே கபிவரன்
 ஒந்நடிச்சான் அது கொண்டவனும் ததா
 செந்நு புக்கீடினான் தர்ம ராஜாலயம்

2850

2860

திவ்ய ஓளஷத பலம்

க்ஷீரார்ணவத்தெயும் த்றோணாச்சலத்தெயும்
 மாருதி கண்டு வணங்ஙி நோக்கும் விதெள
 ஓளஷதாவாஸம் றுஷபாத்ரியும் கண்டிது
 ஓளஷதம் ஒந்நுமே கண்டதும் இல்லல்லோ

2870



ஹனுமான் ஓவளஷதம் கொண்டு வருந்து

காணாஞ்ஞு கோபிச்சு பர்வதத்தெ பறிச்சு
 ஏணாங்க பிம்பம் கணக்கே பிடிச்சவன்
 கொண்டு வந்நன்போடு ராகவன் மும்பில் வச்சு
 இண்டல் தீர்த்தீடினான் வன்படய்க்கந்நேரம்
 கொண்டல் நேர்வர்ணனும் ப்றீதி பூண்டான்.
 நீலகண்டனும் ஆனந்தமாய் வந்நிது ஏற்றவும்
 ஓளஷதத்தில் காற்று தட்டிய நேரத்து
 தோஷமகந்நு எழுந்நேற்று இது எல்லாவரும்
 முன்னம் இருந்நவண்ணம் தன்னெயாக்கணம்
 இந்நு தன்னே சைலம் இல்லொரு ஸம்சயம்
 அல்லாய்கில் எங்ஙனெ ராத்திஞ்சர பெலம்
 கொல்லுந்நது எந்நருள் செய்தோர் அனந்தரம்
 குந்நும் எடுத்துயர்ந்நான் கபிபுங்கவன்
 வந்நான் அரநிமிஷம் கொண்டு பின்னெயும்
 யுத்தே மரிச்ச நிசாச்சரன்மாருடல்
 நக்தஞ்சரேந்த்ர நியோகேன ராக்ஷஸர்
 வாராந்நிதியில் இட்டடினார் எந்நது
 காரணம் ஜீவிச்சதில்ல ரக்ஷோகெணம்

2880

மேகநாத வதம்

ராகவன்மாரும் மஹா கபி வீரரும்
 சோகம் அகந்நு தெளிஞ்ஞு வாழும் விதௌ
 மார்க்கட நாயகன்மாரோடு சொல்லினான்
 அர்க்க தனயனும் அங்கதனும் ததா:
 “நில்கருதாரும் புறத்தினி வானரர்
 ஒக்கெ கடக்க முறிக்க மதிலுகள்
 வய்க்க க்ருஹங்ஙளில் ஒக்கவே கொள்ளியும்
 வ்றுக்ஷங்ஙள் ஒக்கெ முறிக்க தெருதெரெ
 கூப தடாகங்ஙள் தூர்க்க கிடங்ஙுகள்
 கோபுர த்வாராவதி நிரத்தீடுக
 மிக்கதும் ஒக்கெ யொடுங்ஙி நிசாசரர்

2890

யுத்த காண்டம்

- உள் கருத்துள்ளவர் இன்னும் உண்டெங்கிலோ 2900
 வெந்து பொறாஞ்ஞால் புறத்து புறப்பெடும்
 அந்தகன் வீட்டின் அயயக்காம் அனுசுஷணம்”
 எந்நது கேட்டவர் கொள்ளியும் கைக்கொண்டு
 செந்நு தெருதெர வச்சு துடங்வினார்.
 ப்றாஸாத கோபுர ஹர்மய கேஹங்ஙளும்
 காஸ்ஸ காஞ்சன ரூப்ய தாம்றங்ஙளும்
 ஆயுத சாலகள் ஆபரணங்ஙளும்
 ஆய தனங்ஙளும் மஜ்ஜன சாலயும்
 வாரண வ்றுந்தவும் வாஜி ஸமுஹவும்
 தேருகளும் வெந்து வெந்து வீணீடுந்நு 2910
 ஸ்வர்க லோகத்தோளம் எத்தீ தஹனனும்
 சக்ரனோடு அங்ஙறியிச்சான் அனாகுலம்
 மாருதி சுட்டதிலேற நந்நாய் சமச்சோரு
 லெங்காபுரம் பூதியாய் வந்நிது
 ராத்நீஞ்சர ஸ்த்நீகள் வெந்து அலறி பாஞ்ஞம்
 ஆர்த்தி முழுத்து தெருதெர ச்சாகயும்
 மார்த்தாண்ட கோத்தஜனாகிய ராகவன்
 கூர்த்து முர்த்துள்ள சரங்ஙள் பொழிக்கயும்
 கோத்தாரிஜித்து ஜயிச்சதும் எத்யும்
 பார்த்தோளம் அத்புதம் எந்நு பறகயும் 2920
 ராத்நீஞ்சரன்மார் நிலவிளி கோஷவும்
 ராத்நீஞ்சர ஸ்த்நீகள் கேழுந்ந கோஷவும்
 வானரன்மார் நிந்நலறுந்ந கோஷவும்
 மானவேந்த்ரன் தனுர் ஜ்யாநாத கோஷவும்
 ஆனகள் வெந்து அலறீடுந்ந கோஷவும்
 தீனத பூண்ட துரகங்ஙள் நாதவும்
 ஸந்ததம் திங்ஙி முழங்ஙிச் சமஞ்ஞிது
 சிந்த முழுத்து தசானன வீரனும்
 கும்பகர்ணாத்மஜன்மாரில் மும்புள்ளொரு
 கும்பனோடு ஆசு நீ போகெந்நு சொல்லினான் 2930
 தம்பியாய் உள்ள நிகும்பனும் அந்நேரம்

மும்பில் ஞான் எந்நு முதிர்ந்நு புறப்பெட்டான்.
 கம்பனன் தானும் ப்றஜங்கனும் எத்யும்
 வன்புள்ள யூபாக்ஷனும் சோணிதாக்ஷனும்
 வன்படயோடும் புறப்பெட்டு செந்நளவு
 இம்பம் கலர்ந்நு அடுத்தார் கபிவீரரும்
 ராத்திரியில் ஆர்த்தங்ஙடுத்து பொருதொரு
 ராத்ரிஞ்சரன்மார் தெருதெரச் சாகயும்
 கூர்த்த சஸ்த்ராஸ்த்றங்ஙள் கொண்டு கபிகளும்
 காத்த்றங்ஙள் பேதிச்சு தாத்திரியில் வீழ்கயும்
 ஏற்று பிடிச்சும் இடிச்சும் அடிச்சும்
 அங்ங ஊற்றம் நடிச்சும் பொடிச்சும் பரஸ்பரம்
 சீற்றம் முழுத்து பறிச்சும் மராமரம்
 தோற்று போகாய்கெந்நு சொல்லி அடுக்கயும்
 வானர ராக்ஷஸன்மார் பொருதார்
 அபிமானம் நடிச்சும் த்யஜிச்சும் களேபரம்
 நாலஞ்சு நாழிகநேரம் பொருதப் போள்
 காலபுரி புக்கிதேற்ற ரக்ஷோகெணம்
 கம்பனன் வன்போடு அடுத்தான் அதுநேரம்
 அம்பு கொண்டேற்றம் அகந்நு கபிகளும்
 கம்பம் கலர்ந்நு ஒழிச்சார் அது கண்டத
 ஜம்பாரி நந்தன புத்த்றனும் கோபிச்சு
 கம்பனன் தன்னெ வதிச்சோர் அனந்தரம்
 பின்பே துடர்ந்நங்ங அடுத்தான் ப்றஜங்கனும்
 யூபாக்ஷனும் ததா சோணித நேந்த்றனும்
 கோபிச்சடுத்தார் அதுநேரம் அங்கதன்
 கௌணபன்மார் மூவரோடும் பொருது அதி-
 கூணனாய் வந்நிது பாலி தனயனும்
 மைந்தனும் ஆசு விவிதனுமாய் தத்த்ற
 மந்தேதரம் வந்நடுத்தார் அதுநேரம்
 கொந்நான் ப்றஜங்கனெ தாரேயனும் அத
 பின்னெ அவ்வண்ணம் விவிதன் மஹாபெலன்
 கொந்நிது சோணித நேத்த்றனெயும் அத

2940

2950

2960

மைந்தனும் யூபாஷனெக் கொந்து வீழ்த்தினான்.

நக்தஞ்சரவரன்மார் அவர் நால்வரும்
 ம்றுத்யுபுரம் ப்றவேசிச்சோர் அனந்தரம்
 கும்பன் அணஞ்ஞ சரம் பொழிச்சீடினான்.
 வன்பராம் வானரன்மாரொக்கெ மண்டினார்
 ஸுக்ரீவனும் தேரில் ஆம்மாறு சாடி வீணு
 உக்ரதயோடு அவன் வில் களஞ்ஞீடினான்.

2970

முஷ்டி யுத்தம் செய்த நேரத்து கும்பனெ
 பெட்டெந்து எடுத்தெறிஞ்ஞீடினான் அப்தியில்
 வாராநிதியும் கலக்கி மறிச்சு அதி-

கோரனாம் கும்பன் கரேறி வந்நீடினான்
 ஸதிர்யாத்மஜனும் அதுகண்டு கோபிச்சு
 ஸதிர்யாத்மஜாலயத்தின்னு அயச்சீடினான்.

ஸுக்ரீவன் அக்ரஜனெ கொந்ந நேரம்
 அத்யுக்ரன் நிகும்பன் பரிகவுமாயுடன்
 ஸம்ஹார ருத்ரனெப் போலெ ரணாஜிரே
 ஸிம்ஹநாதம் செய்துடுத்தான் அதுநேரம்

2980

ஸுக்ரீவனெ பின்னில் இட்டு வாதாத்மஜன்
 அக்ரே செறுத்தான் நிகும்பனெ தல்கூணே
 மாருதி மாறிலடிச்சான் நிகும்பனும்
 பாரில் நுறுங்ஙி வீணு தல்பரிகவும்

உத்தமாங்கத்தெப் பறிச்செறிஞ்ஞான்
 அதி க்றுத்தனாயோரு ஜகல் ப்றாண புத்தனும்

பேடிச்சு மண்டினார் சேஷிச்ச ராக்ஷஸர்
 கூடெ துடர்ந்து அடுத்தார் கபிவீரரும்
 லெங்கயில் புக்கடச்சார் அவரும் செந்து
 லெங்கேசனோடு அறியிச்சார் அவஸ்தகள்

2990

கும்பாதிகள் மரிச்சோருதந்தம் கேட்டு
 ஜம்பாரி வைரியும் பீதி பூண்டடினான்.

பின்னெ கராத்மஜனாம் மகராக்ஷனோடு
 அன்யுன கோபேன சொந்நான் தசானன்
 செந்து நீ ராமாதிகளெ ஜெயிச்சிங்ஙு

வந்நீடுக எந்ந நேரம் மகராஷ்டிரமும்
தன்னுடெ ஸைன்ய ஸமேதம் புறப்பெட்டு
ஸன்னாஹமோடும் அடுத்து ரணாங்கணே
பன்னக துல்யங்ஙளாய சரங்ஙளெ
வஹ்னி கீலாகாரமாய் சொரிஞ்ஞீடினான்.

3000

நிந்நு கூடாஞ்ஞு பயப்பெட்டு வானரர்
செந்நபயம் தரிகெந்நு ராமாந்திகே
நிந்நு பறஞ்ஞுது கேட்டளவே ராமசந்த்ரனும்
வில்லும் குழியெக் குலச்சுடன்
வில்லாளிகளில் மும்புள்ளவன் தன்னோடு
நில்லெந்நு அணஞ்ஞு பாணங்ஙள் தூகீடினான்.
ஒந்நினொந்நு ஒப்பம் எய்தான் மகராஷ்டிரமும்
பின்னமாய் சரீரம் கமலாஷ்டிரமும்

அன்யோன்யம் ஒப்பம் பொருது நில்க்குந்நேரம்

ஒந்நு தளர்ந்நு சமஞ்ஞு கராத்த்மஜன்

3010

அப்போள் கொடியும் குடயும் குதிரயும்
தல்பாணி தன்னில் இருந்நொரு சாபவும்
தேரும் பொடிபெடுத்தான் எய்து ராகவன்
ஸாரதி தன்னெயும் கொந்நான் அதுநேரம்
பாரில் ஆம்மாறு சாடி சூலவும் கொண்டு
பாரம் அடுத்த மகராஷ்டிரெத் ததா
பாவகாஸ்த்றம் கொண்டு கண்டவும் சேதிச்சு
தேவகளுக்கு ஆபத்தும் ஒட்டு தீர்த்தீடினான்.
ராவணி தான் அது அறிஞ்ஞு கோபிச்சு வந்நு

ஏவரெயும் பொருதாசு புறத்தாக்கி

3020

ராவணனோடு அறியிச்சான் அது கேட்டு

தேவ குலாந்தகனாகிய ராவணன்

ஈரேழுலோகம் நடுங்ஙும் படி பரி-

சாரகன்மாரோடு கூடி புறப்பெட்டான்

அப்போள் அதுகண்டு மேகநிநாதனும்

தல்பாதயுக்மம் பணிஞ்ஞு சொல்லீடினான்:

“இப்போள் அடியனரிகளெ நிக்ரஹிச்சு

உள்பூவில் உண்டாய ஸங்கடம் போக்குவன்
 அந்தபுரம் புக்கிருந்நு அருளீடுக
 ஸந்தாபம் உண்டாகருது இது காரணம்
 இத்தம் பறஞ்ஞ பிதாவினெ வந்திச்சு
 வ்றுத்தாரிஜித்தும் புறப்பெட்டு போரினாய்
 யுத்தோத்யமம் கண்ட ஸௌமித்றி செந்நு
 காகுல்ஸ்தனோடு இத்தம் உணர்த்திச்சருளினான்:

3030

“நித்யம் மறஞ்ஞ நிந்நிங்ஙனெ ராவணபுத்தன்
 கபிவரன்மாரெயும் நம்மெயும்

அஸ்த்றங்ஙள் எய்துடன் அந்தம் வருத்துந்நது
 எத்ற நாளேய்க்கு பொறுக்கேணம் இங்ஙனெ?
 ப்ரம்மாஸ்த்றம் எய்து நிசாசரன்மார் குலம்
 உன்முலநாசனம் வருத்துக ஸத்வரம்”

3040

ஸௌமித்றி சொந்ந வாக்கு இங்ஙனெ கேட்டத
 ராமபத்ரஸ்வாமி தானும் அருள் செய்து

“ஆயோதனத்திங்கல் ஓடுந்நவரோடும்
 ஆயுதம் போயவரோடும் விசேஷிச்சு
 நேரே வராதவரோடும் பயம் பூண்டு
 பாதாந்திகே வந்நு வீழுந்நவரோடும்
 பைதாமஹாஸ்த்றம் ப்ரயோகிக்கருதெடோ!
 பாதகமுண்டாம் அதல்லாய்கில் ஏவனும்
 ஞான் இவனோடு போர் செய்வன் எல்லாவரும்

3050

தீனதயென்னியே கண்டு நிந்நீடுவின்
 எந்நருள் செய்து வில்லும் குலச்சந்திகே
 ஸன்னத்தனாயது கண்டொரு ராவணி
 தல்கூணே சிந்திச்சு கல்பிச்சு லெங்கயில்
 புக்கு மாயா ஸீதயெத் தேரில் வச்சுடன்
 பச்சிம கோபுரத்தாடெ புறப்பெட்டு
 நிச்சலனாய் நிந்நநேரம் கபிகளும்
 தேரில் மாயா ஸீதயெக்கண்டு துக்கிச்சு
 மாருதி தானும் பரவசனாயிது
 வானரவீரர் எல்லாவரும் காணவே

3060

ஜானகீதேவியெ வெட்டினான் நிர்த்தயம்
 அய்யோ! விபோ! ராமராமேதி வாவிட்டு
 மய்யல்மிழியாள் முறவிளிச்சீடினாள்.
 சோரயும் பாரில் பரந்நிது அது கண்டு
 மாருதி ஜானகியெந்நு தேநீடினான்.
 “சோபயில்லேதும் நமுக்கினி யுத்தத்தின்
 ஆபத்து இதில்பரம் எந்துள்ளது ஈஸ்வரா!
 நாமினி வாங்ங்கு ஸீதாவதம் மம
 ஸ்வாமி தன்னோடு உணர்த்திப்பான் கபிகளே!
 சாகா ம்றுகாதிபன்மாரெயும் வாங்ங்கிச்சு

3070

சோகாதுரனாய மாருத நந்தனன்
 செல்லுந்நது கண்டு ராகவனும் ததா
 சொல்லினான் ஜாம்பவான் தன்னோடு ஸாகுலம்
 “மாருதியெந்நு கொண்டிங்ஙோட்டு போந்நிது?
 போரில் புறம் திரிஞ்ஞீடுமாறு இல்லவன்
 நீ கூடெ அங்ங்கு செந்நீடுக ஸத்வரம்
 லோகேச நந்தன பார்க்கருது ஏதுமே”
 இத்தம் ஆகர்ணய விதிஸுதனும் கபி-
 ஸத்தமன்மாருமாய் செந்நு லெகுதரம்
 “எந்து கொண்டிங்ங்கு வாங்ங்கிப் போந்நிது பவான்?
 பெந்தம் எந்தங்ஙோட்டு தன்னெ நடக்க நீ”

3080

எந்நந்நேரம் மாருதாத்மஜன் சொல்லினான்
 “இந்நு பேடிச்சு வாங்ங்கீடுகயில்ல ஞான்
 உண்டொரு அவஸ்தயுண்டாயிட்டு இதிப்போழே
 செந்நு ஜகல் ஸ்வாமியோடு உணர்த்திக்கணம்
 போரிக நீயும் இங்ஙோட்டு இனி எந்நுடன்
 மாருதி சொந்நது கேட்டவன் தானுமாய்
 செந்நு தொழுது உணர்த்திச்சிது மைதிலி
 தன்னுடெ நாச வ்றுத்தாந்தம் எப்பேருமே
 மோஹிச்சு பூமியில் வீணு ரகூத்தமன்
 ஸௌமித்றி தானும் அந்நேரம் திருமுடி
 செந்நு மடியில் எடுத்து சேர்த்தீடினான்.

3090

மன்னவன் தன்பதம் அஞ்ஜனா புற்றனும்
 உத்ஸங்க ஸீம்னி சேர்த்தானது கண்டு
 நிஸ்ஸம்ஜ்ஞராய் ஒக்கவே நிந்நு கபிகளும்
 துக்கம் கெடுப்பதினாயுள்ள வாக்குகள்
 ஒக்கெப் பறஞ்ஞ துடங்ங் குமாரனும்
 எந்தொரு தோஷம் உண்டாயது எந்நாத்மனி
 சிந்திச்ச அவிடேய்க்கு வந்நு விபீஷணன்
 சோதிச்ச நேரம் குமாரன் பறஞ்ஞிது
 மாதரிஸ்வாத்மஜன் சொந்ந வ்றுத்தாந்தங்ஙன் 3100
 கய்யிண கொட்டி சிரிச்ச விபீஷணன்
 “அய்யோ! குரங்ஙன்மார் எந்தறிஞ்ஞு விபோ!
 லோகேஸ்வரியாய தேவியெக் கொல்லுவான்
 லோகத்தறயத்திங்கல் ஆருமுண்டாய் வரா
 மாயா நிபுணனாம் மேகனிநாதன்
 இக்கார்யம் அனுஷ்டிச்சது எந்தினெந்நாசு கேள்
 மர்க்கடன்மார் செந்நு உபத்ரவிச்சீடாதெ
 தக்கத்திலாசு நிகும்பிலயில் செந்நு
 புக்குடன் தன்னுடெ ஹோமம் கழிப்பதினாய்
 கொண்டு கண்டொரு உபாயம் அத்யத்புதம் 3110
 செந்நினி ஹோமம் முடக்கேணம் அல்லாய்கில்
 எந்நும் அவனெ வதிக்கருதார்க்குமே
 ராகவ ஸ்வாமின்! ஜய ஜய மானஸ-
 வ்யாகுலம் தீர்ந்நு எழுந்நேல்க்க தயாநிதே!
 லக்ஷ்மணனும் அடியனும் கபிகுல-
 முக்ய ப்றவருமாயிட்டு போகணம்
 ஓர்த்து காலம் களஞ்ஞீடருதேதுமே
 யாத்த அயய்க்கேணம்” எந்நு விபீஷணன்
 சொந்நது கேட்டளவு ஆலஸ்யவும் தீர்ந்நு
 மன்னவன் போகான் அனுஜ்ஞ நல்கீடினான். 3120
 வஸ்து வ்றுத்தாந்தங்ஙன் எல்லாம் தரிச்ச
 நேரத்து க்றுதார்த்தனாய் ஸ்ரீராமபத்ரனும்
 ஸோதரன் தன்னெயும் ராக்ஷஸ புங்கவ-

ஸோதரன் தன்னெயும், வானரன்மாரெயும்
 செந்நு தசக்ரீவ நந்தனன் தன்னெயும்
 கொந்நு வரிகெந்நு அனுக்ரஹம் நல்கினான்.
 லக்ஷ்மணனோடும் மஹா கபிலேனயும்
 ரக்ஷோவரனும் நடந்தான் அது நேரம்
 மைந்தன் விவிதன் ஸுஷேணன் நளன் நீலன்
 இந்த்ராத்மஜாத்மஜன் கேஸரி தாரனும்

3130

சூரன் வ்றுஷபன் சரபன் வினதனும்
 தீரன் ப்றமாதி சதபலி ஜாம்பவான்.
 வாதாத்மஜன் வேகதர்சி விசாலனும்
 ஜ்யோதிர்முகன் துர்முகன் ஸுமுகன் பெலி
 ச்வேதன் தெதிமுகன் அக்னிமுகன் கெஜன்
 மேதுரன் தூம்றன் கெவயன் கெவாக்ஷனும்
 மற்றும் இத்யாதி சொல்லுள்ள கபிகளும்
 சுற்றும் நடந்நிது லக்ஷ்மணன் தன்னோடும்
 முன்னில் நடந்நு விபீஷணன் தானுமாய்
 செந்நு நிகும்பில புக்கு நிறஞ்ஞிது

3140

நக்தஞ்சரவரன்மாரெச் சுழலவே
 நிர்த்தி ஹோமம் துடங்ங்வினான் ராவணி
 கல்லும் மலயும் மரவும் எடுத்துக் கொண்டு
 எல்லாவருமாய் அடுத்து கபிகளும்
 ஏற்று மேறுங்கொண்டு வீணு துடங்ஙினார்.
 அற்றமில்லாதோரோ ராக்ஷஸ வீரரும்
 முற்றுகயில்ல ஹோமம் நமுக்கிங்ஙினிப்-
 பற்றலரெச் செற்றகற்றி ஒழிஞ்ஞெந்நு
 கல்ப்பிச்சு ராவணி வில்லும் சரங்ஙனும்
 கெல்போடெடுத்து போரின்னு அடுத்தீடினான்.

3150

மும்பில் வேகம் பூண்டடுக்குந்ந மாருத-
 ஸம்பவன் தன்னெத் தடுத்து நிர்த்தீடினான்.
 வந்நு நிகும்பில ஆள்தற மேலேறி
 நிந்நு தசானன் புத்தனும் அந்நேரம்
 கண்டு விபீஷணன் ஸௌமித்றி தன்னோடு

யுத்த காண்டம்

குண்டத தீர்த்து பறஞ்ஞ துடங்வினான்:

“வீர! கழிஞ்ஞ ஹோமம் இவனெங்கில்

நேரே வெளிச்சத்து கண்டு கூடாற்றுடம்

மாருத நந்தனன் தன்னோடு கோபிச்சு

நேரிட்டு வந்நது கண்டதில்லே பவான்?

3160

ம்றுத்யு ஸமயம் அடுத்திது இவனு இனி

யுத்தம் துடங்ங்க வைகருது தேதுமே”

இத்தம் விபீஷணன் சொந்ந நேரத்து

ஸௌமித்திரியும் அஸ்த்ற சஸ்த்றங்ஙள் தூகீடினான்

ப்றத்யஸ்த்ற சஸ்த்றங்ஙள் கொண்டு தடுத்து

இந்ந்றஜித்தும் அத்யர்த்தம் அஸ்த்றங்ஙள் எய்தீடினான்

அப்போள் கழுத்தில் எடுத்து மருல் ஸுதன்

உல்பன்னமோதம் குமாரனெ ஸாதரம்

லக்ஷ்மணபார்ச்வே விபீஷணனெக் கண்டு

தல்ஷ்ணம் சொந்நான் தசானபுத்த்றனும்

3170

“ராக்ஷஸ ஜாதியில் வந்நு பிறந்த நீ

ஸாக்ஷால் பித்றுவ்யனல்லோ மம கேவலம்

புத்த்ற மித்த்றாதி வர்க்கத்தெ ஒடுக்குவான்

சத்று ஜனத்தினு ப்றுத்யனாய் இங்ஙனெ

நித்யவும் வேல செய்யுந்நது ஓர்த்தீடினால்

எத்த்யும் நந்நு நந்நு எந்நதே சொல்லாவு

கோத்த்ற வினாசம் வருத்தும் ஜனங்ஙள்க்கு

பார்த்து கண்டேதும் கெதியில்ல நிர்ணயம்

ஊர்த்வலோக ப்றாப்தி ஸந்ததி கொண்டத்தே

ஸாத்யம் ஆகுந்நது எந்நல்லோ புதமதம்

3180

சாஸ்த்றஜ்ஞனாம் நீ குலத்தெயொடுக்குவான்

ஆஸ்த்யா வேலசெய்யுந்நதும் அத்புதம்”

எந்நது கேட்டு விபீஷணன் சொல்லினான்

“நந்நு நீயும் நின் பிதாவுமறிக நீ

வம்சம் முடிக்குந்நதினனு நீயேதுமே

ஸம்சயமில்ல விசாரிக்க மானஸே

வம்சத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்ளுவன் இந்நு ஞான்

அம்சமாலீ குல நாயக அனுக்ரஹால்”

இங்ஙனெ தம்மில் பறஞ்ஞ நில்லுந்நேரம்

மங்ஙாதெ பாணங்ஙள் தூகி குமாரனும்

3190

எல்லாம் அதெய்து முறிச்சு களச்ஞத

சொல்லினான் ஆசு ஸௌமித்தி தன்னோடவன்:

“ரெண்டு தினம் மம பாஹு பராக்ரமம்

கண்டதில்லே நீ குமார! விசேஷிச்சும்?

கண்டு கொள்க அல்லாய்கில் இந்நு ஞான் நின்னுடல்

கொண்டு ஐந்துகளுக்கு பக்ஷணமாக்குவன்”

இத்தம் பறஞ்ஞோழு பாணங்ஙள் கொண்டு

ஸௌமித்தியுடெ உடல் கீறினான் ஏற்றவும்

பத்து பாணம் வாயுபுத்தெ ஏல்பிச்சு

ஸத்வரம் பின்னெ விபீஷணன் தன்னெயும்

3200

நூறு சரமெய்து வானர வீரரும்

ஏறெ முறிஞ்ஞ வசம் கெட்டு வாங்ஙினார்.

தல்கூஷண பாணம் மழபொழியும் வண்ணம்

லக்ஷ்மணன் தூகினான் சக்ராரி மேனிமேல்

வ்றுத்தாரி ஐத்தும் சர ஸஹஸ்ரேண

ஸௌமித்தி கவசம் நுறுக்கியிட்டிணான்.

ரக்தாபிக்ஷித்த சரீரிகளாயிது

நக்தஞ்சரனும் ஸுமித்ரா தனயனும்

பாரம் அடுத்து அஞ்சபாணம் ப்றயோகிச்சு

தேரும் பொடிச்சு குதிரகளெக் கொந்நு

3210

ஸாரதி தன்றே தலயும் முறிச்சு அதி-

ஸாரமாயோரு வில்லும் முறிச்சீடினான்.

மற்றொரு சாபமெடுத்து குலச்சவன்

அற்றமில்லாதோளம் பாணங்ஙள் தூகினான்.

பின்னெ மூநம்பெய்ததும் முறிச்சீடினான்

மன்னவன் பங்க்தி கண்டாத்மஜன் அந்நேரம்

ஊற்றமாயோரு வில்லும் குழியெ குலச்சு

ஏற்றும் அடுத்து பாணங்ஙள் தூகீடினான்.

ஸத்வரம் லெங்கயில் புக்கு தேரும் பூட்டி

யுத்த காண்டம்

வித்ருதம் வந்நிது ராவணபுத்தறனும்
 ஆருமறிஞ்ஞீல போயதும் வந்நதும்
 நாரதன் தானும் ப்றசம்ஸிச்சிது அந்நேரம்
 கோரமாயுண்டாய ஸங்கரம் கொண்டொரு
 ஸாரஸ ஸம்பவனாதிகள் சொல்லினார்.
 “பண்டு லோகத்திங்கல் இங்ஙனெயுள்ள
 போருண்டாயதில்லினி உண்டாகயுமில்ல
 கண்டாலும் ஈத்துசம் வீரபுருஷன்மார்
 உண்டோ ஜகத்திங்கல் மற்றவரெப் போலெ”

3220

இத்தம் பலரும் ப்றசம்ஸிச்சு நில்ப்பதின்
 மத்யே திவஸத்தயம் கழிஞ்ஞூ ப்றுசம்
 வாஸரம் முந்நு கழிஞ்ஞூர் அனந்தரம்
 வாஸவ தைவதமஸ்த்றம் குமாரனும்
 லாகவம் சேர்ந்நு கரேண ஸந்திப்பிச்சு
 ராகவன் தல்பதாம்போருஹௌ மானஸே
 சிந்திச்சு உறப்பிச்சு அயச்சானது செந்நு
 பங்க்தி கண்டாத்மஜன் கண்டவும் சேதிச்சு
 ஸிந்து ஜலத்தில் முமுகி விசுத்தமாய்
 அந்தரா தூணியில் வந்நு புக்கு சரம்
 பூமியில் வீணிது ராவணி தன்னுடல்
 ஆமயம் தீர்ந்நிது லோகத்தறயத்தினும்
 ஸந்துஷ்ட மானஸன்மாராய தேவகள்
 ஸந்ததம் ஸௌமித்ரியெ ஸ்துதிச்சீடினார்.

3230

புஷ்பங்ஙளும் வரிஷிச்சாருடனுடன்
 அப்ஸர: ஸத்றீகளும் ந்றுத்தம் துடங்ஙினார்
 நேத்த்றங்ஙளாயிரவும் விளங்ங் ததா
 கோத்தாரி தானும் ப்றஸாதிச்சிது ஏற்றவும்
 தாபம் அகந்நு புகழ்ந்நு துடங்ஙினார்.
 தாபஸன்மாரும் கெகன சரன்மாரும்
 துந்துபி நாதவும் கோஷிச்சிது ஏற்றம்
 ஆனந்திச்சிதாசு விரிஞ்சனும் அந்நேரம்
 சங்காவிஹீனம் செறு ஞாணொலியிட்டு

3240

3250

சங்கம் விளிச்சுடன் எரிம்ஹநாதம் செய்து
 வானரன்மாருமாய் வேகேன ஸௌமித்ரி
 மானவேந்த்ரன் சரணாம்புஜம் கூப்பினான்.
 காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்து ராகவன்
 ஊடமோதம் முகர்நீடினான் மூர்த்தனி
 லக்ஷ்மணனோடு சிரிச்சருளி செய்து
 “துஷ்கரம் எத்யும் நீ செய்த காரியம்
 ராவணி யுத்தே மரிச்சது காரணம்
 ராவணன் தானும் மரிச்சானறிக நீ
 க்றுத்தனாய் நம்மோடு யுத்தத்தினாய் வரும்
 புத்த சோகத்தால் இனி தசக்ரீவனும்

3260

ராவணன்றே விலாபம்

இத்தம் அன்யோன்யம் பறஞ்ஞிரிக்குந்நேரம்
 புத்தன் மரிச்சது கேட்டொரு ராவணன்
 வீணிது பூமியில் மோஹம் கலர்ந்நு அதி-
 கூஷணனாய் பின்னெ விலாபம் துடங்வினான்.
 “ஹாஹா! குமார! மண்டோதரீ நந்தன!
 ஹாஹா! ஸுகுமார! வீர! மனோஹர!
 மல்க்கர்ம தோஷங்ஙள் எந்து சொல்லாவது
 துக்கம் இதெந்நு மறக்குந்நிதுள்ளில் ஞான்
 விண்ணவர்க்கும் முனிமார்க்கும் த்விஜன்மார்க்கும்
 இந்நு நந்நாய் உறங்நீடுமாறாயிது
 நம்மெயும் பேடியில்லார்க்கும் இனி மம
 ஜன்மவும் நிஷ்பலமாய் வந்நிது ஈஸ்வரா!”
 புத்த குணங்ஙள் பறஞ்ஞு நிருபிச்சம்
 அத்தல் முழுத்து கரஞ்ஞு துடங்வினான்.
 “என்னுடெ புத்தன் மரிச்சது ஜானகி
 தன்னுடெ காரணம் எந்நது கொண்டு ஞான்
 கொந்நவள் தன்னுடெ சோர குடிச்சொழிஞ்ஞு
 எந்நுமே துக்கம் அடங்ஙுகயில்லமே”

3270

3280

யுத்த காண்டம்

கெட்கவும் ஓங்ஙி சிரிச்சலறித் தத்ற
 நிற்கெமிச்சீடினான் க்றுத்தனாம் ராவணன்
 ஸீத்யும் துஷ்டனாம் ராவணனெக் கண்டு
 பீத்யாய் எத்யும் வேபது காத்தியாய்
 ஹா! ராம! ராம! ராமேதி ஜபத்தோடும்
 ஆராமதேசே வஸிக்கும் தசாந்தரே
 புத்திமானாய ஸுபார்ச்வன் நயஜ்ஞன்
 அத்யுத்தமன் கர்புர ஸத்தமன் வ்றுத்தவான்
 ராவணன் தன்னெ தடுத்து நிறுத்திப்
 பறயாவதெல்லாம் பறஞ்ஞீடினான் நீதிகள் 3290
 “ப்ரம்ம குலத்தில் ஜனிச்ச பவானிற
 நிர்மலன் எந்நு ஜகத்ய ஸம்மதம்
 தாவகமாய குணங்ஙள் வர்ணிப்பதின்னு
 ஆவதல்லோர்க்கில் குஹனும் அனந்தனும்
 தேவ தேவஸ்வரனாய புரவையி
 ஸேவகன்மாரில் ப்றதானன் அல்லோ பவான்
 பெளஸ்த்யனாய குபேர ஸஹோதரன்
 த்றையலாக்ய வந்த்யனாம் புண்ய ஜனாதிபன்
 ஸாமவேதஜ்ஞன் ஸமஸ்த வித்யாலயன்
 வாமதேவாதி வாஸாத்மா ஜிதேந்த்ரியன் 3300
 வேதவித்யா வ்றத ஸ்னான பராயணன்
 போதவான் பார்கவ சிஷ்யன் வினயவான்
 எந்நிரிக்கெ பவான் இந்நு யுத்தாந்தரே
 நந்நு நந்நு எத்யும் ஓர்த்து கல்பிச்சதும்
 ஸ்த்நீ வதமாகிய கர்மத்தினாக நீ
 பாவிச்சதும் தவ துஷ்க்கீர்த்தி வர்த்தனம்
 ராத்திரிஞ்சரேந்த்ர ப்றவர! ப்றபோ! மயா-
 ஸார்த்தம் விரவோடு போரிக போரினாய்
 மானவன்மாரெயும் வானரன்மாரெயும்
 மானேன போர் செய்து கொந்நு களஞ்ஞ நீ 3310
 ஜானகீ தேவியெ ப்றாபிச்ச கொள்ளுக
 மானஸ தாபவும் தூரெ நீக்கீடுக”

நீதிமானாய ஸுபார்ச்வன் பறஞ்சுது
 யாது தானாதிபன் கேட்டு ஸந்துஷ்டனாய்
 ஆஸ்தான மண்டபே செந்நிருந்து எத்தயும்
 ஆஸ்தயா மந்த்றிகளோடும் நிருபிச்சு
 சிஷ்டராயுள்ள நிசாசரன்மாருமாய்
 புஷ்டரோஷம் புறப்பெட்டிது போரினாய்
 செந்து ரகேஷாபெலம் ராமனோடு ஏற்றளவு
 ஒந்நொழியாதெ ஒடுக்கினான் ராமனும்
 மன்னவன் தன்னோடு எதிர்த்திது ராவணன்
 நிந்து போர் செய்தான் அபேதமாய் நிர்பயம்
 பின்னெ ரகூத்தமன் பாணங்ஙள் எய்தெய்து
 பின்னமாக்கீடினான் ராவண தேஹவும்
 பாரம் முறிஞ்ஞு தளர்ந்து வசம் கெட்டு
 தீரதயும் விட்டு வாங்ஙி தசானனன்
 போரும் இனி மம போரும் எந்நோர்த்து அதி-
 பீருவாய் லெங்காபுரம் புக்கு அனந்தரம்

3320

ராவணன்றெ ஹோம விக்னம்

சுக்றனெச் செந்து நமஸ்கரிச்சு எத்தயும்
 சுஷ்க வதனனாய் நிந்து சொல்லீடினான்:
 “அர்க்காத்மஜாதியாம் மார்க்கட வீரரும்
 அர்க்கான்வயோத் பூதனாகிய ராமனும்
 ஒக்கெ ஒருமிச்சு வாரிதியும் கடந்து
 இக்கரெ வந்து லெங்காபுரம் ப்றாபிச்சு
 சக்றாரிமுக்ய நிசாசரன்மாரெயும்
 ஒக்கெயொடுக்கி ஞான் ஏகாகியாயிது
 துக்கவும் உள்கொண்டிரிக்குமாறாயிது
 ஸல்குரோ! ஞான் தவ சிஷ்யனல்லோ விபோ!”
 விஜ்ஞானியாகிய ராவணனால் இதி-
 விஜ்ஞாபிதனாய சுக்ற மஹாமுனி
 ராவணனோடு உபதேசிச்சிது “எங்கில் நீ

3330

3340

யுத்த காண்டம்

தேவதமாரெ ப்றஸாதம் வருத்துக
 சீக்றமொரு குறையும் தீர்த்து சத்துக்கள்
 தோல்க்கும் ப்றகாரம் அதி ரஹஸ்யஸ்தலே
 செந்நிருந்நு ஆசு நீ ஹோமம் துடங்ங்க
 வந்நு கூடும் ஜெயம் எந்நால் நினக்கெடோ!
 விக்னம் வராத்தெ கழிஞ்ஞு கூடுந்நாகில்
 அக்னி குண்டத்திங்கல் நிந்நு புறப்பெடும்
 பாணதூணீர ச்சாப அச்வ ரதாதிகள்
 வானவராலும் அஜய்யனாம் பின்னெ நீ 3350
 மந்த்றம் க்ரஹிச்சு கொள்கென்னோடு ஸாதரம்
 அந்தரமென்னியே ஹோமம் கழிக்க நீ”
 சுக்றமுனியோடு மூலமந்த்றம் கேட்டு
 ரகேஷா கெணாதிபனாகிய ராவணன்
 பன்னக லோக ஸமானமாய் தீர்த்திது
 தன்னுடெ மந்திரம் தன்னில் குறாதலம்
 திவ்யமாம் கெவ்ய ஹவ்யாதி ஹோமாய
 ஸ த்ரவ்யங்ஙள் தத்ற ஸம்பாதிச்சு கொண்டவன்
 லெங்காபுர த்வாரம் ஒக்கெ பெந்திச்சத்தில்
 சங்கா விஹீனம் அகம்புக்கு சுத்தனாய் 3360
 த்யானம் உறப்பிச்சு தல்பலம் ப்றார்த்திச்சு
 மௌனவும் தீக்ஷிச்சு ஹோமம் துடங்ஙினான்.
 வ்யோம மார்கத்தோளம் உத்திதமாயொரு
 ஹோம தூபம் கண்டு ராவண ஸோதரன்
 ராமசந்த்ரன்னு காட்டி கொடுத்தீடினான்.
 “ஹோமம் துடங்ஙி தசானனன் மன்னவ!
 ஹோமம் கழிஞ்ஞு கூடெகில் எந்நுமே
 நாம் அவனோடு தோற்றீடும் மஹாரணே
 ஹோமம் முடக்குவானாய் அயச்சீடுக
 ஸாமோதமாசு கபிகுல வீரரெ” 3370
 ஸ்ரீராம ஸுகீவ சாஸனம் கைக் கொண்டு
 மாருத புத்ராங்கெதாதிகள் ஒக்கவெ
 நூறு கோடிப் படயோடும் மஹாமதில்

ஏறி கடந்நங்ங ராவண மந்திரம்
 புக்கு புரபாலகன்மாரெயும் கொந்நு
 மர்க்கட வீரரொருமிச்ச அனாகுலம்
 வாரணவாஜி ரதங்ஙளேயும் பொடிச்ச
 ஆராஞ்ஞ தத்த தசாஸ்ய ஹோமஸ்தலம்
 வ்யாஜால் ஸரமா நிஜகர ஸம்ஜ்ஞயா
 ஸூசிச்சிது தசக்ரீவ ஹோமஸ்தலம் 3380

ஹோம குஹா த்வார பெந்தன பாஷாணம்
 ஆமயஹீனம் பொடிபெடுத்த அங்கதன்
 தத்த குஹயில் அகம் புக்க நேரத்து
 நக்தஞ்சரேந்த்ரனெக் காணாயிது அந்திகே
 மற்றுள்ளவர்களும் அங்கதானுஜ்ஞயா
 தெற்றெந்நு செந்நு குஹயில் இறங்ஙினார்.
 கண்ணும் அடச்சங்ங த்யானிச்சிரிக்கும்
 அப்புண்ய ஜனாதிபனெக் கண்டு வானரன்
 தாடிச்ச தாடிச்ச ப்றுத்ய ஜனங்ஙளெ
 பீடிச்ச கொள்கயும் ஸம்பார ஸஞ்சயம் 3390

குண்டத்திலொக்கெயாரிக்கலே ஹோமிச்ச
 கண்டிச்சிது லகு மேகலா ஜாலவும்
 ராவணன் கய்யிலிருந்த மஹல் ஸ்றுவம்
 பாவனி சீக்றம் பிடிச்ச பறிச்சுடன்
 தாடனம் செய்தான் அது கொண்டு ஸத்வரம்
 க்றீடயா வானரஸ்ரேஷ்டன் மஹாபெலன்
 தெந்தங்ஙள் கொண்டும் நகங்ஙள் கொண்டும்
 தசகந்தர விக்ரஹம் கீறினான் ஏற்றவும்
 த்யானத்தினு ஏதும் இளக்கம் உண்டாயீல
 மானஸே ராவணனும் ஜய காமக்ஷயா 3400

மண்டோதரியெப் பிடிச்ச வலிச்ச
 தன் மண்டனமெல்லாம் நூறுக்கியிட்டினான்.
 விஸ்த்றஸ்த னீவியாய் கஞ்சக ஹீனயாய்
 வித்த்றஸ்தயாய் விலாபம் துடங்ஙினாள்.
 “வானரன்மாருடெ தல்லு கொண்டுவான்

யுத்த காண்டம்

ஞான் எந்து துஷ்க்ருதம் செய்தது தைவமே!

நாணம் நினக்கில்லயோ ராசுஷேஸச்வர!

மானம் பவானோளமில்ல மற்றார்க்குமே

நின்னுடெ மும்பலிட்டாசு கபிவரர்

என்னெத் தலமுடி சுற்றிப் பிடிபெட்டு

3410

பாரில் இழய்க்குந்நதும் கண்டிரிப்பது

போரே பரிபவம் ஓர்க்கில் ஜளமதே!

எந்தினாய் கொண்டு நின் த்யானவும் ஹோமவும்

அந்தர்கெதமினி எந்தோந்நு தூர்ம்மதே!

ஜீவிதாசா தே பெலீயஸ் மானஸே

ஹா! விதி வைபவம் எத்யும் அத்புதம்

அர்த்தம் புருஷனு பார்யயல்லோ புவி

சத்ருக்கள் வந்நவளெ பிடிச்சு எத்யும்

பெத்தப் பெடுத்துந்நதும் கண்டிரிக்கயில்

ம்றுத்யு பவிக்குந்நது உத்தமம் ஏவனும்

3420

நாணவும் பத்நியும் வேண்டிலிவன்னு தல்-

ப்ராணபயம் கொண்டு முடன் மஹாகலன்”

பார்யா விலாபங்ஙள் கேட்டு தசானனன்

தைர்யமகந்நு தன்வாளுமாய் ஸத்வரம்

அங்கதன் தன்னோடு அடுத்தானது கண்டு

துங்க சரீரிகளாய கபிகளும்

ராத்றிஞ்சரேஸ்வர பத்நியேயும் அயச்சு

ஆர்த்து விளிச்சு புறத்து போந்நீடினார்.

ஹோமம் அசேஷம் முடக்கி வயமெந்நு

ராமாந்திகே செந்நு கைதொழுதீடினார்.

3430

மண்டோதரியோடு அனுஸரிச்சு அந்நேரம்

பண்டிதனாய தசாஸ்யனும் சொல்லினான்

“நாதே! தரிக்க தைவாதீனமொக்கயும்

ஜாதனாயால் மரிக்குந்நதின் முன்னமே

கல்ப்பிச்சதெல்லாம் அனுபவச்சீடணம்

இப்போள் அனுபவம் இத்தரம் மாமகம்

ஜ்ஞானம் ஆஸ்றித்ய சோகம் களஞ்ஞீடு நீ

ஜ்ஞான வினாசனம் சோகமறிக நீ
 அஜ்ஞான ஸம்பவம் சோகமாகுந்நதும்
 அஜ்ஞான ஜாதம் அஹங்காரமாயதும் 3440
 நச்வரமாய சரீராதிகளிலெ
 விச்வாஸவும் புனர் அஜ்ஞான ஸம்பவம்
 தேஹ மூலம் புத்த தாராதி பெந்தவும்
 தேஹிக்கு ஸம்ஸாரவும் அது காரணம்
 சோக பய க்றோத லோப மோஹ ஸ்ப்ருஹா
 ராக ஹர்ஷாதி ஜரா ம்றுத்யு ஜன்மங்ஙள்
 அஜ்ஞானஜங்ஙள் அகில ஜந்துக்கள்க்கும்
 அஜ்ஞானமெல்லாம் அகலெக் களக நீ
 ஜ்ஞான ஸ்வரூபன் ஆத்மா பரன் அத்வயன்
 ஆனந்தபூர்ணஸ்வரூபன் அலேபகன் 3450
 ஒந்நினோடில்ல ஸம்யோகம் அதின்னு
 மற்றொந்நினோடில்ல வியோகம் ஒரிக்கலும்
 ஆத்மானம் இங்ஙனெ கண்டு தெளிஞ்ஞுடன்
 ஆத்மனி சோகம் களக நீ வல்லபே!
 ஞான் இனி ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணன்மாரெயும்
 வானரன்மாரெயும் கொந்நு வந்நீடுவன்
 அல்லாய்கிலோ ராம ஸாயகமேற்று கைவல்யவும்
 ப்றாபிப்பன் இல்லொரு ஸம்சயம்
 என்னெ ராமன் கொல செய்கில் நீ
 ஸீதயெக் கொந்நு களஞ்ஞுடன் என்னோடு கூடவே 3460
 பாவகன் தங்கல் பதிச்சு மரிக்க நீ
 பாவனயோடும் எந்நால் கெதியும் வரும்”
 வ்யக்ரிச்சது கேட்டு மண்டோதரி
 தசக்ரீவனோடு இத்தம் பறஞ்ஞாள் அதுநேரம்
 “ராகவனெ ஜெயிப்பான் அருதார்க்குமே
 லோகத்தயத்திங்கல் எந்நு தரிக்க நீ
 ஸாக்ஷால் ப்றதான புருஷோத்தமனாய
 மோக்ஷதன் நாராயணன் ராமனாயதும்
 தேவன் மகராவதாரம் அனுஷ்டிச்சு

யுத்த காண்டம்

வைவஸ்வதமனு தன்னெ ரக்ஷிச்சதும் 3470
 ராஜீவ லோசனன் முன்னமொரு லக்ஷம்
 யோஜன விஸ்த்ருதமாயொரு கூர்மமாய்
 கூர் ஸமுத்ர மதன காலே புரா
 கோரமாம் மந்தரம் ப்றுஷ்டே தரிச்சதும்
 பந்நியாய் முன்னம் ஹிரண்யாக்ஷனெ கொந்நு
 மன்னிடம் தேற்றமேல் வச்சு பொங்நிச்சதும்
 கோரனாயொரு ஹிரண்ய கசிபு தன்
 மாறிடம் கை நகம் கொண்டு பிளர்ந்நதும்
 மூந்நடி மண்ணு பெலியோடு யாஜிச்சு
 மூலோகவும் மூந்நடியாய் அளந்நதும் 3480
 கூத்றியராய் பிறந்நோர் அஸுரன்மாரெ
 யுத்தே வதிப்பதின்னாய் ஜமதக்னி தன்-
 புத்றனாய் ராம நாமத்தெ தரிச்சதும்
 ப்றுத்வீ பதியாய ராமன் இவன் தன்னெ
 மார்த்தாண்டவம்சே தசரத புத்றனாய்
 தாத்நீ ஸுதாவரனாகிய ராகவன்
 நின்னெ வதிப்பான் மனுஷ்யனாய் பூதலே
 வந்நு பிறந்நதும் எந்நு தரிக்க நீ
 புத்ற வினாசம் வருத்துவானும் தவ
 ம்றுத்யு பவிப்பானுமாய் நீயவனுடெ 3490
 வல்லபயெக் கட்டு கொண்டு போந்நு வ்றுதா
 நிர்லஜ்ஜன் ஆகயால் மூட! ஜன ப்றபோ!
 வைதேஹியெ கொடுத்தீடுக ராமனு
 ஸோதரனாய் கொண்டு ராஜ்யவும் நல்குக
 ராமன் கருணாகரன் புனர் எத்றயும்
 நாமினிக் கானனம் வாழ்க தபஸ்ஸினாய்”
 மண்டோதரி வாக்கு கேட்டோரு ராவணன்
 சண்ட பராக்றமன் சொந்நான் அதுநேரம்
 “புத்ற மித்றாமாத்ய ஸோதரன்மாரெயும்
 ம்றுத்யு வருத்தி ஞான் ஏகனாய் கானனே 3500
 ஜீவிச்சிரிக்குந்நதும் பங்நியல்லெடோ!

பாவிச்ச வண்ணம் பவிக்கயில்லொந்நுமே
 ராகவன் தன்னோடு எதிர்த்து யுத்தம் செய்து
 வைகுண்ட ராஜ்யம் அனுபவிச்சீடுவன்”

ராம ராவண யுத்தம்

இத்தம் பறஞ்ஞ யுத்தத்தினு ஒரும்பெட்டு
 பெத்தமோதம் புறப்பெட்டிது ராவணன்
 மூல பெலாதிகள் ஸங்கெரத்தினு தல்க்காலே
 புறப்பெட்டு வந்நிது பூதலே
 லெங்காதிபனு ஸஹாயமாய் வேகேன
 ஸங்க்ய இல்லாத சதுரங்க ஸேனயும் 3510
 பத்து படநாயகன்மாரும் ஒந்நிச்சு
 பத்து கழுத்தனெக் கூப்பி புறப்பெட்டார்
 வாரிதிபோலே பரந்நு வருந்நது
 மாருதி முன்பாம் கபிகள் கண்டெற்றயும்
 பீதி முழுத்து வாங்ஙீடுந்நது கண்டு
 நீதிமானாகிய ராமனும் சொல்லினான்
 “வானர வீரரே! நிங்ஙள் இவரோடு
 மானம் நடிச்சு செந்நேல்க்கருது ஆருமே
 ஞான் இவரோடு போர் செய்து ஒடுக்கீடுவன்
 ஆனந்தம் உள்கொண்டு கண்டு கொள்க ஏவரும்” 3520
 எந்நருள் செய்து நிசாச்சர ஸேனயில்
 செந்நு சாடினான் ஏகனாம் ஈஸ்வரன்
 சாப பாணங்ஙளும் கைகொண்டு ராகவன்
 கோபேன பாண ஜாலங்ஙள் தூகீடினான்.
 எத்ற நிசாசரருண்டு வந்நேற்றதிங்ங
 அத்ற ராமன்மாருமுண்டெந்நது போலெ
 ராம மயமாய் சமஞ்ஞிது ஸங்க்ராம-
 பூமியும் எந்தொரு வைபவம் அந்நேரம்
 என்னோடு தன்னெ பொருந்நிது ராகவன்
 எந்நு தோந்நீ ரஜனீசரர்க்கொக்கவே 3530

த்வாதச நாழிக நேரம் ஒருபோலெ
 யாது தானாவலியோடு ரகூத்தமன்
 அஸ்த்றம் வரிஷிச்ச நேரமார்க்கும் தத்த்ற
 சித்தே திரிச்சறியாயது இல்லேதுமே
 வாஸர ராத்திரி நிசாச்சர வானர-
 மேதினீ வாரிதி சைல வனங்ஙளும்
 பேதமில்லாதெ சரங்ஙள் நிறஞ்ஞிது
 மேதுரன்மாராய ராகூஸ வீரரும்
 ஆனயும் தேரும் குதிரயும் காலாளும்
 வீணுமரிச்ச நிறஞ்ஞிது போர்க்களம்
 காளியும் கூளிகளும் கபந்தங்ஙளும்
 காள நிசீதினியும் பிசாசங்ஙளும்
 நாயும் நரியும் கமுகுகள் காகங்ஙள்
 பேயும் பெருத்து பயங்கரமாம் வண்ணம்
 ராமச்சாபத்தின் மணிதன் நிநாதவும்
 வ்யோம மார்கே துடரெ துடரெக் கேட்டு
 தேவ கெந்தர்வ யகூ அப்ஸரோ வ்றுந்தவும்
 தேவ முனிந்த்ரனாம் நாரதனும் ததா
 ராகவன் தன்னெ ஸ்துதிச்ச துடங்ஙினார்.

3540

ஆகாசச் சாரிகள் ஆனந்த பூர்வகம்
 த்வாதச நாழிக கொண்டு நிசாச்சரன்
 மேதினி தன்னில் வீணீடினார் ஒக்கவே
 மேகத்தினுள்ளில் நிந்நு அர்க்க பிம்பம் போலெ
 ராகவன் தன்னெயும் காணாயிது அந்நேரம்
 லக்ஷமணன் தானும் விபீஷணனும் புனர்
 அர்க்க தனயனும் மாருத புத்த்றனும்
 மற்றுள்ள வானர வீரரும் வந்திச்ச
 சுற்றும் நிறஞ்ஞிது, ராகவன் அந்நேரம்
 மார்க்கட நாயகன்மாரோடு அருள் செய்து
 “இக்கணக்கே யுத்தமாகு செய்தீடுவான்
 நாராயணனும் பரமேசனும் ஒழிஞ்ஞு
 ஆருமில்லெந்நு கேள்புண்டு ஞான் முன்னமே”

3550

3560

ராக்ஷஸ ராஜ்யம் முழுவன் அதுநேரம்
 ராக்ஷஸ ஸ்த்நீகள் முறவிளி கூட்டினார்
 தாத! ஸுஹாதர! நந்தன வல்லப!
 நாத! நமுகு அவலம்பனம் ஆரய்யோ!
 வ்றுத்தயாய் ஏற்றம் விருபயாயுள்ளொரு
 நக்தஞ்சராதிப ஸோதரி ராமனெ
 ஸ்றத்திச்ச காரணம் ஆபத்திதொக்கவே
 வர்த்திச்ச வந்நிது மற்றில்ல காரணம் 3570
 சூர்பணகயக்கெந்து குற்றம் அதில்ப்பரம்
 பேப்பெருமாள் அல்லயோ தசகந்தரன்?
 ஜானகியெக் கொதிச்சாசு குலம் முடிச்சான்
 ஒரு மூடன் மஹா பாபி ராவணன்
 அர்த்த ப்றஹர மாத்தேண கராதியெ
 யுத்தே வதிச்சதும் வ்றுத்தாரி புத்தனெ
 ம்றுத்யு வருத்தி வாழிச்ச ஸுகீவனெ
 ஸத்வரம் வானரன்மாரெ அயச்சதும்
 மாருதி வந்நு இவிடெ செய்த கர்மவும்
 வாரிதியில் சிறகெட்டிக் கடந்நதும் 3580
 கண்டிரிக்கே நந்நு தோந்நுந்நது எத்யும்
 உண்டோ விசாரம் ஆபத்திங்கலுண்டாவூ?
 ஸித்தம் அல்லாய்கில் விபீஷணன் சொல்லினான்
 மத்தனாயந்நதும் திக்கரிச்சீடினான்
 உத்தமன் நல்ல விவேகி விபீஷணன்
 ஸத்யவ்றதன் மேலில் நந்நாய் வருமவன்
 நீசன் இவன் குலமொக்கெ முடிப்பதினு
 ஆசரிச்சானிது தன் மரணத்தினும்
 நல்ல ஸுதன்மாரெயும் தம்பிமாரெயும்
 கொல்லிச்ச மற்றுள்ள அமாத்ய ஜனத்தெயும் 3590
 எல்லாம் அனுபவிச்சீடுவான் பண்டு தான்
 வல்லாய்ம செய்ததுமெல்லாம் மறந்நிதோ?
 ப்ரம்மஸ்வமாயதும் தேவஸ்வமாயதும்
 நிர்மரியாதம் அடக்கினான் ஏற்றவும்

யுத்த காண்டம்

நாட்டிலிரிக்கும் ப்றஜுகளெப் பீடிச்சு
காட்டிலாக்கி சமச்சீடினான் கச்மலன்
அர்த்தம் அன்யாயேன நித்யம் ஆர்ஜஜிக்கயும்
மித்த ஜனத்தெ வெறுத்து சமய்க்கயும்
ப்ராமணரேக் கொலசெய்கயும் மற்றுள்ள
தார்மிகன்மார் முதலொக்கெ அடக்கயும்

3600

பாரம் குருஜன த்வேஷவும் உண்டிவனு
ஆரோடுமில்ல க்றுபயும் ஓரிக்கலும்
இம்மஹாபாபி செய்தோரு கார்மத்தினால்
நம்மெயும் துக்கிக்குமாறு ஆக்கினான் இவன்
இத்தம் புரஸ்த்ரீ ஜனத்தின் விலாபங்ஙள்
நக்தஞ்சராதிபன் கேட்டு துக்கார்த்தனாய்
“சத்றுக்களெ கொந்நொடுக்குவான் இந்நினி
யுத்தத்தினாசு புறப்பெடுக எங்கில் நாம்”

எந்நது கேட்டு விருபாக்ஷனும் அதினு
முன்னே மஹோதரனும் மஹா பார்ச்வனும்

3610

உத்தர கோபுரத்தாடெ புறப்பெட்டு
சஸ்த்றங்ஙள் தூகித் துடங்ஙினார் ஏற்றவும்
துர்ந்நிமித்தங்ஙள் உண்டாயது அனாதரிச்சு
உன்னதனாய நிசாச்சர நாயகன்
கோபுரவாதில் புறப்பெட்டு நிந்நிது
சாபலம் என்னியே வானர வீரரும்
ராக்ஷஸரோடு எதிர்த்தார் அதுகண்டேற்றம்
ஊக்கோடு அடுத்து நிசாச்சர வீரரும்
ஸுக்ரீவனும் விருபாக்ஷனும் தங்ஙளில்
உக்ரமாம் வண்ணம் பொருதார் அது நேரம்

3620

வாஹனமாகிய வாரண வீரனெ-
ஸாஹஸம் கைக்கொண்டு வானர ராஜனும்
கொந்நது கண்டு விருப விலோசனன்
செந்நிது வாளும் பரிச்சயும் கைகொண்டு
குந்நு கொண்டொந்நு எறிஞ்ஞான் கபிராஜனும்
நந்நாய் இதெந்நு விருபாக்ஷனுமத

வெட்டினான் வானர நாயக வக்ஷஸி
 புஷ்ட கோபத்தோடு மார்க்கட ராஜனும்
 நெற்றி மேலொந்நு அடிச்சானது கொண்டவன்
 தெற்றெந்நு காலபுரம் புக்கு மேவினான் 3630
 தேரிலேறி கொண்டடுத்தான் மஹோதரன்
 தேரும் தகர்த்து ஸுக்ரீவன் அவனெயும்
 ம்றுத்யு புரத்தினு அயச்சது கண்டதி-
 க்றுத்தனாய் வந்நடுத்தான் மஹா பார்ச்வனும்
 அங்கதன் கொந்நான் அவனெயும் அந்நேரம்
 பொங்ஙம் மிழிகளோடு ஆசுராதீசனும்
 போர் மதத்தோடும் அடுத்து கபிகளெத்
 தாமஸாஸ்த்றம் கொண்டு வீழ்த்தினான் ஊழியில்
 ராமனும் ஐந்த்றாஸ்த்றமெய்து தடுத்திது
 தாமஸாஸ்த்றத்தெயும் அப்போள் தசானனன் 3640
 ஆஸுரம் அஸ்த்றமெய்தானது வந்நளவு
 ஆதுரன்மாராயிதாசு கபிகளும்
 வாரண ஸுகர குக்குட க்ரோஷ்டுக-
 ஸாரமேய உரக ஸைரிப வாயஸ-
 வானர ஸிம்ஹ ருரு வ்றுக காக க்றுத்-
 த்றானனமாய் வரும் ஆஸுராஸ்த்றாத்மகம்
 முத்கர பட்டஸ சக்தி பரஸ்வத
 கட்க சூல ப்றாஸ பாணாயுதங்ஙளும்
 ருக்ஷமாய் வந்நு பரந்நது கண்டளவு
 ஆக்னேயம் அஸ்த்றமெய்தான் மனுவீரனும் 3650
 செங்கனல் கொள்ளிகள் மின்னல் நக்ஷத்த்றங்ஙள்
 திங்ஙளும் ஆதித்யன் அக்னி எந்நித்தரம்
 ஜ்யோதிர் மயங்ஙளாய் செந்நு நிறஞ்ஞளவு
 ஆஸுரம் அஸ்த்றவும் போய் மறஞ்ஞா பெலால்
 அப்போள் மயன் கொடுத்தோரு திவ்யாஸ்த்றமாம்
 அல்பேதராயுதம் காணாயிது அந்திகே
 காந்தர்வம் அஸ்த்றம் ப்றயோகிச்ச அதினெயும்
 சாந்தமாக்கீடினான் மானவ வீரனும்

யுத்த காண்டம்

ஸௌர்யாஸ்த்றம் எய்தான் தசானனன் அந்நேரம்
 தைர்யேண ராகவன் ப்றத்யஸ்த்றம் எய்ததும்
 கண்டிச்ச நேரம் ஆகண்டல வைரியும்
 சண்டகராம்ச ஸமங்ஙளாம் பாணங்ஙள்
 பத்து கொண்டெய்து மர்ம்மங்ஙள் பேதிச்சளவு
 உத்தம் பூருஷனாகிய ராகவன்
 நூறு சரங்ஙள் எய்தானது கொண்டுல்
 கீழ்முறிஞ்ஞிது நக்தஞ்சரேந்த்ரனும்
 லக்ஷ்மணன் ஏழு சரங்ஙளால் ஊக்கோடு
 தல்ஷ்ணே கேது கண்டிச்ச வீழ்த்தீடினான்.
 அஞ்ச சரமெய்து ஸித்தனெயும் கொந்நு
 சஞ்சல ஹீனம் முறிச்சிது சாபவும்
 அஸ்வங்ஙளெ கெதகொண்டு விபீஷணன்
 தச்ச கொந்நான் அதுநேரம் தசானனன்
 பூதலே சாடி வீணாச வேல் கொண்டதி-
 க்றோதால் விபீஷணனெ ப்றயோகிச்சிது
 பாணங்ஙள் முந்நு கொண்டெய்து முறிச்சிது
 வீணிது முந்நும் நுறுங்ஙி மஹீதலே
 அப்போள் விபீஷணனெக் கொல்லுமாறவன்
 கல்பிச்ச முன்னம் மயன் கொடுத்தோரு வேல்
 கைகொண்டு சாட்டுவான் ஓங்ஙியநேரத்து
 லக்ஷ்மணன் முல்புக்கு பாணங்ஙளெ எய்தெய்து
 நக்தஞ்சராதிபன் தன்னுடல் ஒக்கவே
 ரக்தமணிஞ்ஞு முறிஞ்ஞு வலஞ்ஞுடன்
 நிற்கும் தசானனன் கோபிச்ச சொல்லினான்.
 லக்ஷ்மணன் தன்னோடு நந்நு நீயெத்தையும்
 ரக்ஷிச்சவாறு விபீஷணனெத் ததா
 ரக்ஷிக்கில் நந்நு நின்னெப் புனர் என்னுடெ
 சக்தி வருந்நது கண்டாலும் இந்நொரு
 சக்தனாகில் பவான் கண்டிக்க வேலிதும்
 எந்நு பறஞ்ஞு வேகேன சாட்டிடினான்.
 செந்நு தறச்சிது மாறத்து சக்தியும்

3660

3670

3680

3690

அஸ்த்ரங்ஙங் கொண்டு தடுக்கருதாஞ்ஞுடன்
 வித்றஸ்தனாய் தத்ற வீணு குமாரனும்
 வேல்கொண்டு லக்ஷ்மணன் வீணது கண்டுள்ளில்
 மால்கொண்டு ராமனும் நிந்நு விஷண்ணனாய்
 சக்தி பறிப்பதினார்க்கும் கபிகள்க்கு
 சக்தி போராஞ்ஞு ரகு குலநாயகன்
 த்றுக்கைகள் கொண்டு பிடிச்சு பறிச்சுடன்
 உள்கோபமோடு முறிச்செறிஞ்ஞீடினான்.
 மித்ற தனய ஸுஷேண ஜகல் ப்றாண-
 புத்றாதிகளோடருள் செய்திது ஆதரால் 3700
 “லக்ஷ்மணன் தன்னுடெ சுற்றும் இருந்நினி
 ரக்ஷிச்சு கொள்வின் விஷாதிக்கருதேதும்
 துக்க ஸமயமல்லிப்போள் உழற்றோடு
 ரக்ஷாவரனெ வதிக்குந்நதுண்டு ஞான்
 கல்யாணம் உள்கொண்டு கண்டு கொள்வின் நிங்ஙங்
 எல்லாவரும் இந்நு மல்க்கர கௌசலம்
 சக்றாத்மஜனெ வதிச்சதும் வேகத்தில்
 அர்க்காத்மஜ ஜாதிகளோடும் ஒருமிச்சு
 வாரிதியில் சிறகெட்டிக் கடந்நதும்
 போரில் நிசாசரன்மாரெ வதிச்சதும் 3710
 ராவண நிக்ரஹ ஸாத்யமாயிட்டவன்
 கேவலம் இப்போள் அபிமுகனாயிது
 ராவணனும் பெத! ராகவனும் கூடி
 மேவுக பூமியில் எந்நுள்ளதில் இனி
 ராத்ரிஞ்சரேந்த்ரனெ கொல்லுவன் நிர்ணயம்
 மார்த்தாண்ட வம்சத்தில் உள்ளவனாகில் ஞான்
 ஸப்த த்வீபங்ஙளும் ஸப்த அம்புதிகளும்
 ஸப்தாச்சலங்ஙளும் சந்த்ர ஸூர்யன்மாரும்
 ஆகாச பூமிகள் எந்நிவயுள்ள நாள்
 போகாத கீர்த்தி வர்த்திக்கும் பரிசு ஞான் 3720
 ஆயோதனே தசகண்டனெக் கொல்வன்
 ஓராயுத பாணியெந்நாகில் நிஸ்ஸம்சயம்

யுத்த காண்டம்

தேவாஸுரோரக சாரண தாபஸர்
 ஏவரும் கண்டறியேணம் மம பெலம்”
 இத்தம் அருள் செய்து நக்தஞ்சரேந்த்ரனோடு
 அஸ்த்றங்ஙங் எய்து யுத்தம் துடங்ங்நினான்.
 தத்ஸமம் பாணம் நிசாசராதீசனும்
 உத்ஸாஹம் உள்கொண்டு தூகித்துடங்நினான்.

ராகவ ராவணன்மார் தம்மில் அன்யோன்யம்

மேகங்ஙங் மாரிசொரியுந்நது போலெ

3730

பாண கெணம் பொழிச்சீடுந்நது நேரம்

ஞாணொலி கொண்டு முழங்ங் ஜகத்யம்

ஸோதரன் வீணுகிடக்குந்நது ஓர்த்துள்ளில்

ஆதி முழுத்து ரகுசுல நாயகன்

தாரேய தாதனோடு ஏவம் அருள் செய்து:

“தீரதயில்ல யுத்தத்தினேதும் மம

பூதலே வாழ்கயில் நல்லதெனிக்கினி-

ப்ராதாவு தன்னோடு கூட மரிப்பதும்

வில்பியும் முறுகுந்நதில் ஏதுமே

கெல்புமில்லாதெ சமஞ்ஞ நமக்கிற

3740

நில்பானும் ஏதும் அருது மனஸ்ஸினும்

விப்ரமமேறி வருந்நிது மேல்க்குமேல்

துஷ்டனெக் கொல்வான் உபாயவும் கண்டில

நஷ்டமாய் வந்நிது மானவும் மானேஸ்”

ஏவமருள் செய்த நேரம் ஸுஷேணனும்

தேவதேவன் தன்னோடாசு சொல்லீனான்:

“தேஹத்தினேதும் நிறம் பகர்ந்நீலொரு

மோஹமத்றே குமாரனெந்நு நிர்ணயம்

வக்த்ற நேத்றங்ஙங்க்குமேதும் விகாரமில்ல

அத்தல் தீர்ந்நிப்போள் உணரும் அவரஜன்”

3750

எந்நுணர்த்திச்சு அனிலாத்மஜன் தன்னோடு

பின்னெ நிரூபிச்சு சொந்நான் ஸுஷேணனும்

“முன்னெ கணக்கே விசல்யகரிணியாகுந்ந

மருந்நிந்நு கொண்டு வந்நீடுக

எந்நளவே ஹனுமானும் விரவோடு
 செந்நு மருந்நதும் கொண்டு வந்நீடினான்
 நஸ்யவும் செய்து ஸுஷேணன் குமாரனு
 ஆலஸ்யவும் தீர்ந்நு தெளிஞ்நு விளங்நினான்
 பின்னெயும் ஓளஷத சைலம் கபிவரன்
 முன்னமிருந்ந வண்ணம் தன்னெயாக்கினான். 3760
 மன்னவன் தன்னெ வணங்நினான் தம்பியும்
 நந்நாய் முறுகெப் புணர்ந்நிது ராமனும்
 “நின்னுடெ பாரவஸ்யம் காண்க காரணம்
 என்னுடெ தைர்யவும் போயிது மானஸே”
 எந்நது கேட்டு உரசெய்து குமாரனும்
 “ஒந்நு திருமனஸ்ஸிங்கல் உண்டாகணம்
 ஸத்யம் தபோதனன்மாரோடு செய்ததும்
 மித்யயாய் வந்நு கூடாயெந்நு நிர்ணயம்
 த்றேலோக்ய கண்டகனாம் இவனெக் கொந்நு
 பாலிச்சு கொள்க ஜகத்யம் வைகாதே” 3770
 லக்ஷ்மணன் சொந்நது கேட்டு ரகூத்தமன்
 ரகூஷாவரனோடு எதிர்த்தான் அதித்ருதம்
 தேருமொருமிச்சு வந்நு தசாஸ்யனும்
 போரினு ராகவனோடு எதிர்த்தீடினான்.
 பாரில் நிந்நு இக்ஷவாகு வம்ச திலகனும்
 தேரில் நிந்நு ஆசரவம்ச திலகனும்
 போர் அதிகோரமாய் செய்தொரு நேரத்து
 பாரம் இளப்பம் ரகூத்தமன் உண்டெந்நு
 நாரதனாதிகள் சொந்நது கேள்க்கயால்
 பாரம் வளர்ந்நொரு ஸம்பர்மத்தோடுடன் 3780
 இந்த்ரனும் மாதலியோடு சொந்நான்” மம
 ஸ்யந்தனம் கொண்டு கொடுக்க நீ வைகாதெ
 ஸ்ரீராகவனு ஹிதம் வருமாறு நீ
 தேரும் தெளிச்சு கொடுக்கமடியாதே”
 மாதலி தான் அதுகேட்டுடன் தேருமாய்
 பூதலம் தன்னில் இழிஞ்நு சொல்லீடினான்:

“ராவணனோடு ஸமரத்தினிந்து ஞான்
 தேவேந்த்ர சாஸனயா விடகொண்டிது
 தேரிதிலாசு கரேறுக போரினாய்
 மாருத துல்யவேகேன நடத்துவன்” 3790
 எந்நது கேட்டு ரதத்தெயும் வந்திச்சு
 மன்னவன் தேரில் ஆம்மாறு கரேறினான்.
 தன்னோடு துல்யனாய் ராகவனெக் கண்டு
 விண்ணில் ஆம்மாறொந்நு நோக்கி தசானன்
 பேமழ போலெ சரங்ஙள் தூகீடினான்.
 ராமனும் காந்தர்வம் அஸ்த்றமெய்தீடினான்
 ராசுஷஸம் அஸ்த்றம் ப்றயோகிச்சது நேரம்
 ராசுஷஸ ராஜனும் ருசுஷமாய் எத்யும்
 க்றுர நாகங்ஙளாம் அஸ்த்றத்தெ மாற்றுவான்
 காருடம் அஸ்த்றமெய்து ரகுநாதனும் 3800
 மாதலிமேலும் தசானன் பாணங்ஙள்
 எய்து கொடியும் முறிச்சு களஞ்ஞிது
 வாஜிகளக்கும் சரம் ஏற்றம் ஏற்று புனர்
 ஆஜியும் கோரமாய் வந்நு ரகுவரன்
 கைகால் தளர்ந்நு தேர்தட்டில் நில்க்கும் விதெள
 கைகஸ் நந்தனனாய விபீஷணன்
 சோகாதிரேகம் வளர்ந்நு நிந்நீடினான்.
 லோகரும் ஏற்றம் விஷாதம் கலர்ந்நிது
 காலபுரத்தினு அயப்பன் இனியெந்நு
 சூலம் ப்றயோகிச்சிது ஆசராதீசனும் 3810
 அஸ்த்றங்ஙள் கொண்டு தடபொறாஞ்ஞு
 ஓர்த்துடன் வ்றுத்தாரி தன்னுடெ தேரில் இருந்நொரு
 சக்தி எடுத்தயச்சு ரகுநாதனும்
 பத்து நுறுங்ஙி வீணா தத்ற சூலவும்
 நத்தஞ்சரேந்த்ரனுடெ துரகங்ஙளெ
 சஸ்த்றங்ஙள் கொண்டு முறிச்சிது ராகவன்
 ஸாரதி தேரும் திரிச்சடிச்சு ஆர்த்தனாய்
 போரில் ஒழிச்சு நிர்ந்தீடினான் அந்நேரம்

ஆலஸ்யம் ஒட்டு அகந்நோரு நேரம் தத்தற
பௌஸ்த்யனும் ஸுதனோடு சொல்லீனான் 3820
எந்தினாய்க் கொண்டு நீ பின்திரிஞ்ஞா பெலால்
அந்தனாய் ஞானத்த துர்பெலனாகயோ!

கூடலரோடு எதிர்த்தால் ஞான் ஒருத்தனோடு
ஓடி ஒளிச்சுவாறு எந்நு கண்டு பவான்?
நீயல்ல ஸுதன் எனிக்கினி ராமனு
நீயதி பாந்தவன் எந்நறிஞ்ஞேன் அஹம்”

இத்தம் நிசாச்சராதீசன் பறஞ்ஞதினு
உத்தரம் ஸாரதி ஸத்வரம் சொல்லினான்:
“ராமனெ ஸ்னேஹம் உண்டாயிட்டும் அல்ல
மல்ஸ்வாமியெ த்வேஷம் உண்டாயிட்டும் அல்லமே 3830

ராமனோடேற்று பொருது நிற்குந்நேரம்
ஆமயம் பூண்டு தளர்ந்நது கண்டு ஞான்
ஸ்னேஹம் பவானெக் குறிச்சேற்றம் ஆகயால்
மோஹம் அகலுவோளம் போர்க்களம் விட்டு
தூரெ நிந்நு ஆலஸ்யமெல்லாம் களஞ்ஞினி
போரினு அடுக்கணமெந்நு கல்பிச்சத்தே
ஸாரதி தான் அறியேணம் மஹாரதன்மாருடெ
ஸாதவும் வாஜிகள் ஸாதவும்

வைரிகள்க்குள்ள ஜெயாஜய காலவும்
போரில் நிம்னோந்நத தேசவிசேஷவும் 3840
எல்லாம் அறிஞ்ஞ ரதம் நடத்துந்நவன்
அல்லோ நிபுணனாயுள்ள ஸுதன் ப்றபோ!”

எந்நதுகேட்டு தெளிஞ்ஞத ராவணன்
ஒந்நு புணர்ந்நொரு கைவளயும் கொடுத்து
இந்நினித் தேரடுத்தாசு கூட்டிக
பின்னோக்கமில்லினி ஒந்நு கொண்டுமெடோ!
இந்நோடு நாளெயோடொந்நு திரிஞ்ஞீடும்
மன்னவனோடுள்ள போர் எந்நறிக நீ
ஸுதனும் தேரதி வேகென கூட்டினான்
க்றோதம் முழுத்தங்ஙடுத்திது ராமனும் 3850

யுத்த காண்டம்

தங்ஙளில் ஏற்றம் அணஞ்ஞு பொருதளவு
அங்ஙம் இங்ஙம் நிறயுந்நு சரங்ஙளால்

அகஸ்த்ய ப்றவேசவும் ஆதித்ய ஸ்துதியும்

அங்ஙனெயுள்ள போர் கண்டு நில்க்குந்நேரம்

எங்ஙனெ எந்நறிஞ்ஞீல அகஸ்த்யன் ததா

ராகவன் தேரிலிறங்ஙி நிந்நீடினான்

ஆகாச தேசால் ப்றபாகர ஸன்னிபன்

வந்திச்சு நிந்நு ரகுசுலநாதன்

ஆனந்தம் இயந்நருள் செய்தான் அகஸ்த்யனும்

“அப்யுதயம் நினக்காச வருத்துவான்

இப்போள் இவிடேய்க்கு வந்நிது ஞானெடோ!

3860

தாபத்றயவும் விஷாதவும் தீர்ந்நுபோம்

ஆபத்து மற்றுள்ளவயும் அகந்நுபோம்

சத்று நாசம் வரும் ரோக வினாசனம்

ஸித்திக்கும் ஆயுஸு ஸல்கீர்த்தி வர்த்தனம்

நித்யம் ஆதித்ய ஹ்ருதயமாம் மந்த்றம்

இது உத்தமம் எத்றயும் பக்த்யா ஜெபிக்கெடோ!

தேவாஸுர உரகசாரண கின்னர-

தாபஸ குஹ்யக யக்ஷ ரக்ஷோ பூத

கிம் புருஷா அப்ஸரோ மானுஷாத்யன்மாரும்

ஸம்ப்றதி ஸூர்யனெ தன்னெ பஜிப்பதும்

3870

தேவகளாகுந்நது ஆதித்யனாகிய

தேவன் அத்றே பதிந்நாலு லோகங்ஙளும்

ரக்ஷிப்பதும் நிஜ ரஸ்மிகள் கொண்டவன்

பக்ஷிப்பதும் அவன் கல்ப காலாந்தரே

ப்ரம்மனும் விஷ்ணுவும் ஸ்ரீமஹாதேவனும்

ஷண்முகன் தானும் ப்ரஜாபதி வ்றுந்தவும்

சக்றனும் வைஸ்வா நரனும் க்றுதாந்தனும்

ரக்ஷோவரனும் வருணனும் வாயுவும்

யக்ஷாதிபனும் ஈசானனும் சந்த்ரனும்

- நகூத்த ஜாலவும் திக்கரி வ்றுந்தவும் 3880
 வாரண வக்த்றனும் ஆர்யனும் மாரனும்
 தாரா கெணங்ஙளும் நானா க்ரஹங்ஙளும்
 அஸ்வினீ புத்றரும் அஷ்ட வஸுக்களும்
 விஸ்வதேவன்மாரும் ஸித்தரும் ஸாத்யரும்
 நானா பித்றுக்களும் பின்னெ மனுக்களும்
 தானவன்மாரும் உரக ஸமுஹவும்
 வார மாஸ ர்த்து ஸம்வத்ஸர கல்பாதி
 காரகனாயதும் ஸுரீர்யன் இவன் தன்னெ
 வேதாந்த வேத்யனாம் வேதாத்மகன் இவன்
 வேதார்த்த விக்ரஹன் வேதஜ்ஞ ஸேவிதன் 3890
 பூஷா விபாகரன் மித்றன் ப்ரபாகரன்
 தோஷாகராத்மகன் த்வஷ்டா தினகரன்
 பாஸ்கரன் நித்யன் அஹஸ்கரன் ஈஸ்வரன்
 ஸாக்ஷி ஸவிதா ஸமஸ்த்த லோகேக்ஷணன்
 பாஸ்வான் விவஸ்வான் நபஸ்வான் கெபஸ்திமான்
 சாச்வதன் சம்பு சரண்யன் சரணதன்
 லோக சிசிராரி கோர திமிராரி
 சோகாபஹாரி லோக அலோக விக்ரஹன்
 பானு ஹிரண்ய கெர்பன் ஹிரண்யேந்த்ரியன்
 தான ப்றியன் ஸஹஸ்றாம்ச ஸனாதனன் 3900
 ஸப்தாச்வன் அர்ஜ்ஜுனாச்வன் ஸகலேஸ்வரன்
 ஸுப்த ஜனாவபோதப்றதன் மங்கலன்
 ஆதித்யன், அர்க்கன், அருணன், அனந்தகன்
 ஜ்யோதிர்மயன், தபனன், ஸவிதா, ரவி
 விஷ்ணு, விகர்த்தனன், மார்த்தாண்டன், அம்சமான்
 உஷ்ணகிரணன், மிஹிரன், விரோசனன்
 ப்றத்யோதனன், பரன் கெத்யோதன், உத்யோதன்
 அத்வயன் வித்யா வினோதன் விபாவஸு
 விச்வ ஸ்றுஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார காரணன்
 விச்வ வந்த்யன் மஹாவிச்வரூபன் விபு 3910
 விச்வ விபாவனன் விச்வைக நாயகன்

யுத்த காண்டம்

விச்வாஸபக்தி யுக்தனாம் கெதி ப்றதன்
 சண்ட கிரணன் தரணி தினமணி
 புண்டரீக ப்றபோத ப்றதன் அர்யமா
 த்வாதசாத்மா பரமாத்மா பராபரன்
 ஆதிதேயன் ஜகதாதிபுதன் சிவன்
 கேத வினாசனன் கேவலாத்மா பிந்து
 நாதாத்மகன் நாரதாதி நிஷேவிதன்
 ஜ்ஞான ஸ்வரூபன் அஜ்ஞான வினாசனன்
 த்யானிச்சு கொள்க நீ நித்யம் இத்தேவனெ
 ஸந்ததம் பக்த்யா நமஸ்கரிச்சீடுக

3920

ஆதித்ய ஹ்ருதயம்

“ஓம் ஸந்தாப நாசகராய நமோ நம:

அந்தகாராந்தகராய நமோ நம:

சிந்தாமனே! சிதானந்தாய தே நம:

நீஹார நாசகராய நமோ நம:

மோஹ வினாசகராய நமோ நம:

சாந்தாய ரௌத்ராய ஸௌம்யாய கோராய

காந்திமதாம் காந்தி ரூபாய தே நம:

ஸ்தாவர ஜங்கமாச்சார்யாய தே நமோ

தேவாய விச்வைக ஸாக்ஷினே தே நம:

3930

ஸத்ய ப்ரதானாய தத்வாய தே நம:

ஸத்ய ஸ்வரூபாய நித்யம் நமோ நம:”

இத்தம் ஆதித்ய ஹ்ருதயம் ஜெபிச்சு நீ

சத்ருக்ஷயம் வருத்தீடுக ஸத்வரம்

சித்தம் தெளிஞ்ஞ அகஸ்த்யோக்தி கேட்டெத்யும்

பக்தி வர்த்திச்சு காகுல்ஸ்தனும் கூப்பினான்

பின்னெ விமானவும் ஏறி மஹாமுனி

செந்நு வீணாதரோபாந்தே மருவினான்

ராவண வதம்

- ராகவன் மாதலியோடு அருளி செய்திது
 “ஆகுலமென்னியே தேர் நடத்தீடு நீ 3940
 மாதலி தேரதி வேகேன கூட்டினான்
 ஏதுமே சஞ்சலமில்ல தசாஸ்யனும்
 மூடி பொடிகொண்டு திக்கும் உடன்-
 இடகூடி சரங்ஙளும் எந்தொரு விஸ்மயம்
 ராத்ரிஞ்சரன்றெ கொடிமரம் கண்டிச்சு
 தாத்தியிலிட்டு தசரத புத்தனும்
 யாது தானாதிபன் வாஜிகள் தம்மெயும்
 மாதலி தன்னெயும் ஏறெயெய்தீடினான்
 சூலம் முஸலம் கெதாதிகளும் மேல்க்கு-
 மேலே பொழிச்சிது ராகூஸ ராஜனும் 3950
 ஸாயக ஜாலம் பொழிச்சவயும் முறிச்சு
 ஆயோதனத்தினு அடுத்திது ராமனும்
 ஏற்றம் அணஞ்ஞும் அகந்நும் வலம் வச்சும்
 ஏற்றும் இடம் வச்சும் ஒட்டு பின்வாங்ஙியும்
 ஸாரதிமாருடெ ஸௌத்ய கௌசல்யவும்
 போராளிகளுடெ யுத்ய கௌசல்யவும்
 பண்டு கீழில் கண்டதில்ல நாம் ஈவண்ணம்
 உண்டாகயும் இல்லீவண்ணம் இனி மேலில்
 எந்நு தேவாதிகளும் புகழ்த்தீடினார்
 நந்நு நந்நெந்நு தெளிஞ்ஞிது நாரதன் 3960
 பெளஸ்த்ய ராகவன்மார் தொழில் காண்கயால்
 த்றேலோக்ய வாஸிகள் பீதி பூண்டிடினார்
 வாதம் அடங்ஙி மறஞ்ஞிது சூர்யனும்
 மேதினிதானும் விறச்சிது பாரமாய்
 பாதோ நிதியும் இளகி மறிஞ்ஞிது
 பாதாள வாஸிகளும் நடுங்ஙிடினார்
 அம்புதி அம்புதியோடு எதிர்த்தீடிலும்
 அம்பரம் அம்பரத்தோடு எதிர்த்தீடிலும்



ராவண வதம்

- ராகவ ராவண யுத்தத்தினு ஸமம்
 ராகவ ராவண யுத்தம் ஒழிஞ்ஞில்ல 3970
 கேவலம் இங்ஙனெ நிந்நு புகழ்த்தினார்
 தேவாதிகளும், அந்நேரத்து ராகவன்
 ராத்ரிஞ்சரன்றெ தல ஒந்நறுத்துடன்
 தாத்தியில் இட்டான் அதுநேரம் அப்பொழே
 கூடெ முளச்சு காணாயிதவன் தல
 கூடெ முறிச்சு களஞ்ஞ ரெண்டாமதும்
 உண்டாயிதப்போள் அதும், பின்னெ ராகவன்
 கண்டிச்சு பூமியில் இட்டான் அரசுண்ணால்
 இத்தம் முறிச்சு நூற்றொந்நு தலகனெ
 ப்ருத்வியில் இட்டு ரகுசுல ஸத்தமன் 3980
 பின்னெயும் பத்து தலய்க்கொரு வாட்டம்
 இல்லெந்நே! விசித்தமே நந்நு நந்நு எத்தயும்
 இங்ஙனெ நூறாயிரம் தல போகிலும்
 எங்ஙும் குறவில்ல அவன் தல பத்தினும்
 ராத்ரிஞ்சராதிபன் தன்றெ தபோபெலம்
 சித்தம்! விசித்தம் விசித்தமத்தே துலோம்
 கும்பகர்ணன் மகராஷன் கரன் பாலி
 வம்பனாம் மாரீசன் எந்நிவராதியாம்
 துஷ்டரெக் கொந்ந பாணத்தின்னு இந்நெந்ததி-
 நிஷ்டுரனாம் இவனெக் கொல்லுவான் மடி- 3990
 யுண்டாயது இத் தசக்கண்டனெ கொல்லுவான்
 கண்டல உபாயவும் ஏதுமொந்நீஸ்வர!
 சிந்திச்சு ராகவன் பின்னெயும் அத்தச-
 கந்தரன் மெய்யில் பாணங்ஙள் தூகீடினான்
 ராவணும் பொழிச்சீடினான் பாணங்ஙள்
 தேவதேவன் திருமேனிமேல் ஆவோளம்
 கொண்ட சரங்ஙளெக் கண்டு ரகுவரன்
 உண்டாயிது உள்ளிலொரு நினவு அந்நேரம்
 புஷ்ப ஸமங்ஙளாய் வந்நு சரங்ஙளும்
 கெல்பு குறஞ்ஞ தசாய்நு நிர்ணயம் 4000

யுத்த காண்டம்

ஏழு திவஸம் முழுவன் ஈவண்ணமே
 ரோஷேண நிந்நு பொருந்நோர் அனந்தரம்
 மாதலி தானும் தொழுது சொல்லீடினான்
 “ஏதும் விஷாதமுண்டாகாய்க் மானஸே
 முன்னம் அகஸ்த்ய தபோதனன் ஆதரால்
 தந்ந பாணம் கொண்டு கொல்லாம் ஜகல்பற்போ!
 பைதா மஹாஸ்த்ரம் அதாயதெந்நு இங்ஙனெ
 மாதலி சொந்நது கேட்டு ரகுவரன்

“நந்நு பறஞ்ஞது நீ அதென்னோடினி
 கொந்நீடுவன் தசகண்டனெ நிர்ணயம்”
 எந்நருளி செய்து வைரிஞ்சம் அஸ்த்ரத்தெ
 நந்நாய் எடுத்து தொடுத்திது ராகவன்
 ஸூர்யானலன்மார் அதின்னு தரம் தூவல்
 வாயுவும் மந்தர மேருக்கள் மத்யமாய்
 விஸ்வமெல்லாம் ப்றகாசிச்சொரு ஸாயகம்
 விஸ்வாச பக்த்யா ஜபிச்சயச்சீடினான்
 ராவணன் தன்றெ ஹ்றுதயம் பிளர்ந்நு
 பூதேவியும் பேதிச்ச வாரிதியில் புக்கு
 சோர கமுகி முமுகி விரவோடு

4010

மாருத வேகேன ராகவன் தன்னுடெ
 தூணியில் வந்நிங்ங வீணு தெளிவோடு
 பாணவும் எந்தொரு விஸ்மயம் அந்நேரம்
 தேரில் நிந்நாசு மறிஞ்ஞ வீணீடினான்.
 பாரில் மராமரம் வீணபோலெ ததா
 கல்பக வருஷப புது மலர் தூகினார்
 உல்பன்னமோதேன வானவர் ஏவரும்
 அர்க்க குலோத்பவன் மூர்த்தனி மேல்க்குமேல்
 சக்ரனும் நேத்தங்ஙங் ஒக்கெ தெளிஞ்ஞிது
 புஷ்கர ஸம்பவனும் தெளிஞ்ஞீடினான்.
 அர்க்கனும் நேரே உதிச்சான் அது நேரம்
 மந்தமாய் வீசி துடங்ஙி பவனனும்
 நந்நாய் விளங்ஙி சதுர்த்தச லோகவும்

4020

4030

தாபஸன்மாரும் ஜெயஜெய சப்தேன
தாபம் அகந்நு புகழ்ந்நு துடங்வினார்.
சேஷிச்ச ராக்ஷஸர் ஓடியகம் புக்கு
கேழத் துடங்வினார் ஒக்கெ லெங்காபுரே
அர்க்கஜன் மாருதி நீலாங்கதாதியாம்
மர்கட வீரரும் ஆர்த்து புகழ்த்தினார்.

ராவண காத்தற தெஹனம்

அக்ரஜன் வீணது கண்டு விபீஷணன்
வ்யக்ரிச்ச அரிகத்து செந்நிருந்நு ஆகுலால் 4040
துக்கம் கலர்ந்நு விலாபம் துடங்வினான்
“ஒக்கெ விதி பலமல்லோ வருந்நதும்
ஞான் இதொக்கெப் பறஞ்ஞீடினேன் முன்னமே
மானம் நடிச்ச என்னெயும் வெடிஞ்ஞீடின
வீரா! மஹா சயனோச்சிதனாய நீ
பாரில் ஈவண்ணம் கிடக்குமாறு ஆயதும்
கண்டிதெல்லாம் ஞான் அனுபவிக்கேணம்
எந்நுண்டு தைவத்தினு அதார்க்கொழிக்காவதும்
ஏவம் கரயும் விபீஷணன் தன்னோடு
தேவ தேவேசனருள் செய்திது ஆதரால் 4050
“என்னோடு அபிமுகனாய் நிந்நு போர் செய்து
நந்நாய் மரிச்ச மஹாகூரனாம் இவன்
தன்னெ குறிச்ச கரயருதேதுமே
நந்நல்லது பரலோகத்தினு ஸகே!
வீரராயுள்ள ராஜாக்கள் தர்மம் நல்ல-
போரில் மரிக்குந்நதெந்நு அறியேணமே
போரில் மரிச்ச வீர ஸ்வர்க்க ஸித்திக்கு
பாரம் ஸுக்றுதிகளுக்கு என்னியோகம் வரா
தோஷங்ஙளெல்லாம் ஒடுங்ஙீதவன்னு இனி
சேஷக்றியக்கு துடங்ஙுக வைகாதே” 4060
இத்தம் அருள் செய்து நிந்நருளுந்நேரம்

தத்த மண்டோதரி கேணு வந்நீடினாள்
 லெங்காதிபன் மாறில் வீணு கரஞ்ஞம்
 ஆதாங்கம் உள்கொண்டு மோஹிச்சும் புனருடன்
 ஓரோதரம் பறஞ்ஞம் பின்னெ மற்றுள்ள
 நாரீ ஜனங்ஙளும் கேணு துடங்ஙினார்
 பங்க்திரதாத்மஜன் அப்போள் அருள் செய்து
 பங்க்தி முகானுஜன் தன்னோடு ஸாதரம்
 “ராவணன் தன்னுடல் ஸம்ஸ்ககரிச்சீடுக
 பாவகனெஜ் ஜ்வலிப்பிச்ச இனி ஸத்வரம்”

4070

தத்த விபீஷணன் சொந்நான், “இவனோளம்
 இத்த பாபம் செய்தவரில்ல பூதலே
 யோக்யம் அல்லேதும் அடியனு இவனுடல்
 ஸம்ஸ்ககரிச்சீடுவான்” எந்நு கேட்டேற்றவும்
 வந்ந பெஹுமானமோடே ரகூத்தமன்
 பின்னெயும் சொந்நான் விபீஷணன் தன்னோடு
 “மத்பாணமேற்று ரணாந்தே மரிச்சோரு
 கற்புராதீஸ்வரனு அற்றிது பாபங்ஙன்
 வைரவும் ஆமரணாந்தம் எந்நாகுந்நிது
 ஏறிய ஸத்கெதியுண்டாவதின்னு நீ
 சேஷக்றியகள் வழியே கழிக்கொரு
 தோஷம் நினக்கதினேதும் அகபெடா”
 சந்தன கெந்தாதி கொண்டு சிதயும்

4080

ஆனந்தேன கூட்டி முனிவரன்மாருமாய்
 வஸ்த்ராபரண மால்யங்ஙன் கொண்டுத் ததா
 நக்தஞ்சராதிப தேஹம் அலங்ஙரிச்சார்த்து
 வாத்யங்ஙளும் கோஷிச்சு கொண்டக்னி
 ஹோத்திகளெ ஸம்ஸ்ககரிக்குந்ந வண்ணமே
 ராவண தேஹம் தெஹிப்பிச்சு தன்னுடெ
 பூர்வஜனாய் உதக க்றியயும் செய்து
 நாரிகள் துக்கம் பறஞ்ஞு போக்கி செந்நு
 ஸ்ரீராமபாதம் நமஸ்ககரிச்சீடினார்
 மாதலியும் ரகுநாதனெ வந்திச்சு

4090

ஜாதமோதம் போய் ஸுராலயம் மேவினான்
செந்நு நிஜ நிஜ மந்திரம் புக்கிது
ஜன்யாவலோகனம் செய்து நிந்நோர்களும்

விபீஷண ராஜ்யாபிஷேகம்

லக்ஷ்மணனோடு அருள் செய்திது ராமனும்
“ரகேஷாவரனாம் விபீஷணனாய் மயா-
தெத்தமாய் ஒரு லங்கா ராஜ்யம் உள்புக்கு
சித்த மோதால் அபிஷேகம் கழிக்க நீ” 4100
எந்நது கேட்டு கபிவரன்மாரொடும்
செந்நு சேஷிச்ச நிசாசரன்மாருமாய்
அர்ணவ தோயாதி தீர்த்த ஜலங்ஙளால்
ஸ்வர்ண கலசங்ஙள் பூஜிச்ச கோஷிச்ச
வாத்ய கோஷத்தோடு தாபஸன்மாருமாய்
ஆர்த்து விளிச்ச அபிஷேகவும் செய்திது
பூமியில் சந்த்ர திவாகரர் ஆதியும்
ராமகதயும் உள்ளந்நு விபீஷணன்
லெங்கேசனாய் வாழுகெந்நு கிரீட-
ஆத்ய அலங்காரவும் செய்து தான புரஸ்க்ருதம் 4110
பூஜ்யனாயோரு விபீஷணனாய்க் கொண்டு
ராஜ்ய நிவாஸிகள் காழ்ச்சயும் வச்சிது
வாச்ச குதூஹலம் பூண்டு
விபீஷணன் காழ்ச்சயும் எல்லாம் எடுபிச்ச-
கொண்டு வந்தான் ஆஸ்தயா ராகவன் த்ருகால்க்கல்
வச்சபிவாத்யவும் செய்து விபீஷணாதரால்
நக்தஞ்சரேந்த்ர ப்றஸாதத்தினாய் ராம-
பத்ரனதெல்லாம் பரிக்ரஹிச்சீடினான்
இப்போள் க்ருத க்ருத்யன் ஆயேன் அஹமெந்நு
சித்புருஷன் ப்ரஸாதிச்சருளீடினான். 4120

ஸீதா ஸ்வீகரணம்

அக்ரே வினீதனாய் வந்திச்சு நில்குந்ந
ஸுக்ரீவனெ புனர் ஆலிங்கனம் செய்து
ஸந்துஷ்டனாய் அருள் செய்திது ராகவன்:
“சிந்திச்சதெல்லாம் லெபிச்சு நழுக்கெடோ!
த்வல் ஸஹாயத்வேன ராவணன் தன்னெ ஞான்
உத்ஸாஹமோடு வதிச்சிது நிச்சயம்
லெங்கேஸ்வரனாய் விபீஷணன் தன்னெயும்
சங்கா விஹீனம் அபிஷேகவும் செய்து”

பின்னெ ஹனுமானெ நோக்கியருள் செய்து
மன்னவன் “நீ போய் விபீஷணானுஜ்ஞயா
செந்நு லெங்காபுரம் புக்கறியிக்கணம்
தன்வங்கியாகிய ஜானகியோடு இதம்
நக்தஞ்சராதிப நிக்ரஹம் ஆதியாம்
வ்றுத்தாந்தமெல்லாம் பறஞ்ஞு கேள்பிக்கணம்
எந்நால் அவளுடெ பாவவும் வாக்கும்
இங்ங் என்னோடு வந்நு பறக நீ ஸத்வரம்”
எந்நது கேட்டு பவன தனயனும்
செந்நு லெங்காபுரம் ப்ராபிச்சனந்தரம்
வந்நு நிசாசரர் ஸல்க்கரிச்சீடினார்
நந்திதனாயொரு மாருத புத்தறனும்
ராம பாதாப்ஜவும் த்யானிச்சிரிக்குந்ந
பூமி ஸுதயெ நமஸ்கரிச்சீடினான்.
வக்த்ற ப்றஸாதம் ஆலோக்ய கபிவரன்
வ்றுத்தாந்தமெல்லாம் பறஞ்ஞு துடங்வினான்
லக்ஷ்மணனோடும் விபீஷணன் தன்னோடும்
ஸுக்ரீவன் ஆதியாம் மர்க்கடன்மாரொடும்
ரக்ஷாவரனாம் தசக்ரீவனெ கொந்நு
துக்கம் அகந்நு, தெளிஞ்ஞு மேவீடினான்.
இத்தம் பவதியோடு ஒக்கெப் பறகெந்நு

4130

4140

- சித்தம் தெளிஞ்ஞருள் செய்தது அறிஞ்ஞாலும் 4150
 ஸந்தோஷம் எற்ற உண்டாயிது ஸீதயக்கெந்நு
 எந்து சொல்லாவது ஜானகீ தேவியும்
 கெத்கெத வர்ணனை சொல்லினாள் “எந்து ஞான்
 மார்க்கடஸ்றேஷ்ட! சொல்லேண்டது சொல்லு நீ
 பார்த்தாவினெக் கண்டு கொள்வான் உபாயமெந்து
 எற்ற பார்க்கேணம் இனியும் சுச்சைவ ஞான்
 நேரத்ததின்னு யோகம் வருத்தீடு நீ
 தீரத்வம் இல்லினியும் பொறுத்தீடுவான்”
 வாதாத்மஜனும் ரகுவரன் தன்னோடு
 மைதிலீ பாஷிதம் செந்நு சொல்லீடினான் 4160
 சிந்திச்சு ராமன் விபீஷணன் தன்னோடு
 ஸந்துஷ்டனாயருள் செய்தான்,” விரயே நீ
 ஜானகீதேவியே செந்நு வருத்துக
 தீனதயுண்டு போல் காணாய்க கொண்டுமாம்
 ஸ்னானம் கழிப்பிச்சு திவ்யாம்பர ஆபரணானு-
 லேபாத்ய அலங்காரம் அணியிச்சு
 சில்பமாயோரு சிபிக மேல் ஆரோப்ய
 மல் புரோபாகே வருத்துக ஸத்வரம்”
 மாருதி தன்னோடு கூடெ விபீஷணன்
 ஆராமதேசம் ப்றவேசிச்சு ஸாதரம் 4170
 வ்றுத்தமாராய நாரீஜனத்தெ கொண்டு
 முத்தாங்கியெ குளிபிச்சு சமயிச்சு
 தண்டில் எடுபிச்சு கொண்டு செல்லுந்நேரம்
 உண்டாய் சமஞ்ஞிதொரு கோஷ நிஸ்வனம்
 வானர வீரரும் திக்கி திரக்கி
 அஜ்ஜானகீ தேவியெ கண்டு கொண்டிடுவான்
 கூட்டமிட்டு அங்ஙணயுந்நது கண்டொரு
 யாஷ்டிகன்மார் அணஞ்ஞாட்டி அகற்றினார்.
 கோலாஹலம் கேட்டு ராகவன் காருண்ய சாலி
 விபீஷணன் தன்னோடு அருள் செய்து 4180
 “வானரன்மாரெ உபத்ரவிப்பான் உண்டோ?

யுத்த காண்டம்

ஞான் உரசெய்திது நின்னோடு இதெந்தெடோ!

ஜானக் தேவியெக் கண்டால் அதினு ஒரு

ஹானி எந்துள்ளது அது பறஞ்சீடு நீ

மாதாவினெ செந்நு காணுந்நது போலெ

மைதிலியெ செந்நு கண்டாலும் ஏவரும்

பாதசாரேண வரேணம் என் அந்திகே

மேதினீ நந்தினி கிம் தத்ற தூஷணம்?

கார்யார்த்தமாய் புரா நிர்ம்மிதமாயொரு

மாயா ஜனகஜா ரூபம் மனோஹரம்

4190

கண்டு கோபம் பூண்டு வாச்ய வாதங்ஙனெ

புண்டரீகாஷன் பெஹுவிதம் சொல்லினான்:

லக்ஷ்மணனோடு மாயா ஸீத்யும் சுச்சா

தல்ஷ்ணே சொல்லினாள் ஏதுமே வைகாடுத

விச்வாஸமாசு மத்பர்த்தாவினும் மற்று

விச்வத்தில் வாழுந்நவர்க்கும் வருத்துவான்

குண்டத்தில் அக்னியெ நந்நாய் ஜ்வலிப்பிக்க

தெண்டமில்லேதும் எனிக்கதில் சாடுவான்”

ஸெமித்தியும் அதுகேட்டு ரகூத்தம

ஸௌமுக்ய பாவம் ஆலோக்ய ஸஸம்ப்ரமம்

4200

ஸாமர்த்த்யம் ஏறுந்த வானரன்மாருமாய்

ஹோமகுண்டம் தீர்த்து தீயும் ஜ்வலிபிச்சு

ராம பார்ச்வம் ப்றவேசிச்சு நிந்நீடினான்

பூமி ஸுத்யும் அந்நேரம் ப்ரஸன்னயாய்

பர்த்தாரம் ஆலோக்ய பக்த்யா ப்றதக்ஷிணம்

க்றுத்வா முஹுஸ்த்றயம் பெத்தாஜ்ஜலியோடும்

தேவத்விஜேந்த்ர தபோதனன்மாரெயும்

பாவகன் தன்னெயும் வந்திச்சு சொல்லினான்:

“பர்த்தாவினெ ஒழிஞ்ஞ அன்யனெ ஞான் மம

சித்தே நிருபிச்சிது எங்கில் அதின்னு நீ

4210

ஸாக்ஷியல்லோ ஸகலத்தினும் ஆகயால்

ஸாக்ஷால் பரமார்த்தம் இந்நறியிக்க நீ”

எந்நு பறஞ்ஞடன் முந்நு வலம் வச்சு

வஹ்னியில் சாடினாள் கிஞ்சில் பயம்வினா
 துச்ச்யவனாதிகள் விஸ்மயபெட்டிது
 நிச்சலமாயிது லோகவும் அந்நேரம்
 இந்த்ரனும் காலனும் பாசியும் வாயுவும்
 வருந்தாரகாதிபன்மாரும் குபேரனும்
 மந்தாகினீதரன் தானும் விரிஞ்சனும்
 ஸுந்தரிமாராகும் அப்ஸர ஸ்த்ரீகளும்

4220

கெந்தர்வ கின்னர கிம் புருஷன்மாரும்
 தெந்த சூகன்மார் பித்ருக்கள் முனிகளும்
 சாரண குஹ்யக ஸித்த ஸாத்யன்மாரும்
 நாரத தும்புரு முக்ய ஜனங்ஙளும்
 மற்று விமானாக்ரசாரிகள் ஒக்கவே
 சுற்றும் நிறஞ்ஞிது ராமன் திருவடி
 நிந்நருளும் ப்ரதேசத்திங்கல் அந்நேரம்
 வந்திச்சிது எல்லாவரையும் நரேந்த்ரனும்
 ராமசந்த்ரம் பரமாத்மானம் அந்நேரம்
 ப்றேமம் உள்கொண்டு புகழ்ந்நு துடங்ஙினார்

4230

“ஸர்வ லோகத்தினும் கர்த்தா பவானல்லோ
 ஸர்வத்தினும் ஸாக்ஷியாகுந்நதும் பவான்
 அஜ்ஞான விக்ரஹன் ஆகுந்நதும் பவான்
 அஜ்ஞான நாசகன் ஆகுந்நதும் பவான்
 ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவாம் விரிஞ்சனாகுந்நதும்
 அஷ்ட வஸுக்களில் அஷ்டமன் ஆயதும்
 லோகத்தின் ஆதியும் மத்யவும் அந்தவும்
 ஏகனாம் நித்ய ஸ்வரூபன் பவான் அல்லோ
 கர்ணங்ஙள் ஆயதும் அஸ்வின் தேவகள்
 கண்ணுகள் ஆயதும் ஆதித்ய சந்த்ரன்மார்

4240

சுத்தனாய் நித்யனாய் அத்வயனாய் ஒரு
 முக்தனாகுந்நதும் நித்யம் பவானல்லோ
 நின்னுடெ மாயயா முடிகிடப்பவர்
 நின்னெ மனுஷ்யன் எந்நுள்ளில் ஓர்த்தீடுவோர்
 நின்னுடெ நாம ஸ்மரணயுள்ளோர் உள்ளில்

நந்நாய் ப்றகாசிக்கும் ஆத்ம ப்றபோதவும்
 துஷ்டனாம் ராவணன் ஞங்ஙளுடெ பதம்
 ஒட்டொழியாதெ அடக்கினான் நிர்த்தயம்
 நஷ்டனாயான் அவன் இந்நு நின்னால் இனி
 புஷ்ட ஸௌக்யம் வஸிக்காம் த்வல் கருணயா”

4250

தேவகள் இத்தம் புகழ்த்தும் தசாந்தரே
 தேவன் விரிஞ்சனும் வந்திச்சு வாழ்த்தினான்.

“வந்தேபதம் பரமானந்தம் அத்வயம்
 வந்தே பரம் அசேஷ ஸ்திதி காரணம்
 அத்யாத்மஜ்ஞானிகளால் பரிஸேவிதம்
 சித்த ஸத்தா மாற்றம் அவ்யயம் ஈஸ்வரம்
 ஸர்வ ஹ்ருதி ஸ்திதம் ஸர்வ ஜகன்மயம்
 ஸர்வ லோகப்றியம் ஸர்வஜ்ஞம் அதுபுதம்
 ரத்ன கிரீடம் ரவிப்றபம் காருண்ய-

ரத்னாகரம் ரகுநாதம் ரமாவரம்

4260

ராஜ ராஜேந்த்றம் ரஜனிசராந்தகம்
 ராஜீவலோசனம் ராவண நாசனம்
 மாயா பரமஜம் மாயா மயம் மனு நாயகம்
 மாயா விஹீனம் மது த்விஷம்
 மானவம் மானஹீனம் மனுஜோத்தமம்
 மாதூர்யஸாரம் மனோஹரம் மாதவம்
 யோகிசிந்த்யம் ஸதா யோகி கெம்யம் மஹா-
 யோக விதானம் பரிபூர்ணம் அச்சுதம்
 ராமம் ரமணீய ரூபம் ஜகதபிராமம்
 ஸதைவ ஸீதாபிராமம் பஜே”

4270

இத்தம் விதாத்து ஸ்துதிகேட்டு ராகவன்
 சித்தம் ஆனந்திச்சு இருந்நருளுந் நேரம்
 ஆஸ்றயாசன் ஜகதாஸ்றய பூதயாம்
 ஆஸ்றித வத்ஸலயாய வைதேஹியெ
 காழ்ச்சயாய் கொண்டு வந்நாச வணங்வினான்.
 ஆச்சர்யம் உள்கொண்டு நிந்நிது எல்லாவரும்
 “லெங்கேச நிக்ரஹார்த்தம் விபினத்தில் நிந்நு

எங்கல் ஆரோபிதயாகிய தேவியெ
சங்கா விஹீனம் பரிக்ரஹிச்சீடுக
ஸங்கடம் தீர்ந்நு ஜகத்யத்திங்கலும்
பாவகனெ ப்றதி பூஜிச்சு ராகவன்
தேவியெ மோதால் பரிக்ரஹிச்சீடினான்.
பங்கேருஹாஷ்டனும் ஜானகி தேவியெ
ஸ்வாங்கே ஸமாவேச்ய சோபிச்சிது ஏற்றவும்

4280

தேவேந்த்ர ஸ்துதி

ஸங்க்றந்தனன் ததா ராமனெ நிர்ஜ்ஜர-
ஸங்கேன ஸார்த்தம் வணங்ஙி ஸ்துதிச்சிது:
“ராமசந்த்ர ப்ரபோ! பாஹிமாம் பாஹிமாம்
ராமபத்ர ப்ரபோ! பாஹிமாம் பாஹிமாம்
ஞங்ஙளெ ரக்ஷிப்பதின்னு மற்றாருள்ளது
இங்ஙனெ காருண்ய பீயூஷ வாரிதே
நின்திரு நாமாம்றுதம் ஜெபிச்சீடுவான்
ஸந்ததம் தோந்நேணம் என் போற்றி! மானஸே
நின் சரிதாம்றுதம் சொல்வானும் எப்போமும்
என் செவிகொண்டு கேள்ப்பானும் அனுதினம்
யோகம் வருவான் அனுக்ரஹிச்சீடணம்
யோக மூர்த்தே ! ஜனகாத்மஜா வல்லப!
ஸ்ரீமஹாதேவனும் நின் திருநாமங்ஙள்
ராம ராமேதி ஜெபக்குந்நிது அன்வஹம்
த்வல்பாத தீர்த்தம் சிரஸி வஹிக்குந்நிது
எப்போமும் ஆத்ம சுத்திக்கு உமா வல்லபன்”
ஏவம் பலதரம் சொல்லி ஸ்துதிச்சொரு
தேவேந்த்ரனோடருள் செய்திது ராகவன்:
“மறுத்யு வரிச்ச கபிகுல வீரரெ
அத்தல் களஞ்ஞ ஜீவிப்பிக்கயும் வேணம்
பக்வபலங்ஙள் கபிகள் பக்ஷிக்கும் போள்
ஒக்கெ மதுரமாக்கி சமச்சீடுக

4290

4300

யுத்த காண்டம்

வானரன்மார்க்கு குடிப்பான் நதிகளும்
தேனாய் ஒழுகேணம் எந்நு கேட்டு இந்த்ரனும்”
எல்லாம் அருள்செய்த வண்ணம் வரிசெந்நு
கல்யாணம் உள்கொண்டு அனுக்ரஹிச்சீடினான்.

4310

நந்நாய் உறங்நி உணர்ந்நவரெப் போலெ
மன்னவன் தன்னெ தொழுதார் அவர்களும்
சந்த்ரகூடன் பரமேஸ்வரனும் ராமசந்த்ரனெ
நோக்கியருள் செய்திது அந்நேரம்
“நின்னுடெ தாதன் தசரதன் வந்நிதா
நிந்நு விமானம் அமர்ந்நு நின்னெ காண்மான்
செந்நு வணங்நக” எந்நன்போடு கேட்டத

மன்னவன் ஸம்ப்ரமம் பூண்டு வணங்நினான்.
வைதேகி தானும் ஸுமித்ரா தனயனும்

ஆதரவோடு வந்திச்ச ஜனகனெ
காடம் புணர்ந்நு நெறுகயில் சும்பிச்ச

4320

கூடனாய் ஒரு பரம புருஷனெ
ஸௌமித்ரி தன்னெயும் மைதிலி தன்னெயும்
ப்நேம பூர்ணம் புணர்ந்நு ஆனந்தமக்னனாய்
சின்மயனோடு பறஞ்நு தசரதன்

“என் மகனாயி பிறந்ந பவானெ ஞான்
நிர்ம்மல மூர்த்தே! தரிச்சதிந்நு ஆகயால்
ஜன்ம மரணாதி துக்கங்நங்ந தீர்ந்நிது
நின் மஹாமாய மோஹிப்பியாய்க என்னெயும்
கல்மஷ நாசன! காருண்ய வாரிதே”!

4330

தாதவாக்யம் கேட்டு ராமசந்த்ரன் ததா
மோதேன போவான் அனுவதிச்சீடினான்.

இந்த்ராதி தேவகளோடும் தசரதன்
செந்நு அமராவதி புக்கு மருவினான்.

ஸத்யஸந்தன் தன்னெ வந்திச்ச அனுஜ்ஞயா
ஸத்யலோகம் செந்நு புக்கு விரிஞ்சனும்
காத்யாயனீ தேவியோடும் மஹேஸ்வரன்
ப்றீத்யா வ்ருஷ ஆருடனாய் எழுந்நள்ளினான்

ஸ்ரீராமசந்திர நியோகேன போயிது
 நாரதனாதி மஹாமுனி வ்றுந்தவும்
 புஷ்கர நேத்ரனெ வாழ்த்தி நிராகுலம்
 புஷ்கர சாரிகளும் நடநீடினார்

4340

அயோத்யயிலேய்க்குள்ள யாத்திர

மன்னவன் தன்னெ வந்திச்சு அபேகூழிச்சிது
 பின்னெ விபீஷணனாய பக்தன் முதா:

“தாஸனாம் என்னெ குறிச்சு வாத்ஸல்யம்
 உண்டேதானும் எங்கில் அத்றைவ ஸந்துஷ்டனாய்
 மங்கல தேவதயாகிய ஸீதயா
 மங்கல ஸ்னானவும் ஆசரிச்சீடணம்
 மேளமாயிந்நு விருந்நும் கழிஞ்ஞிங்ங
 நாளெ அங்வேபாட்டெய்க்கு எழுந்நள்ளுகயுமாம்”

4350

எந்நு விபீஷணன் சொந்நது கேட்டுடன்
 மன்னவர் மன்னவன் தானும் அருள் செய்து

“ஸோதரனாய பரதன் அயோத்யயில்
 ஆதியும் பூண்டு ஸஹோதரன் தன்னொடும்
 என்னெயும் பார்த்திரிக்குந்நிது ஞான் அவன்
 தன்னோடு கூடியொழிஞ்ஞ அலங்காரங்ஙள்
 ஒந்நும் அனுஷ்டிக்கயெந்நு உள்ளதில்லெடோ!
 செந்நொரு ராஜ்யத்தில் வாழுக எந்நுள்ளதும்
 ஸ்னான அசனாதிகள் ஆச்சரிக்கெந்நதும்

நானம் அவனோடு கூடியேயாவிது

4360

எந்நு பதிந்நாலு ஸம்வத்ஸரம் திகயுந்நது

எந்நுள்ளதும் பார்த்தவன் வாழுந்நு

செந்நீல ஞான் அந்நு தன்னெயெந்நால் அவன்

வஹ்னியில் சாடி மரிக்குமே பிற்றேந்நாள்

எந்நது கொண்டு உழறுந்நிது ஞானிஹ

வந்நு ஸமயவும் ஏற்றம் அடுத்தங்ங

செந்நு கொள்வான் பணியுண்டதின் முன்னமே

யுத்த காண்டம்

நின்னில் வாத்ஸல்யம் இல்லாய்கயும் அல்லமே
 ஸல்கரிச்சீடு நீ ஸத்வரம் என்னுடெ
 மார்க்கட வீரரெயொக்கவே ஸாதரம்
 ப்றீதி அவர்க்கு வந்நால் எனிக்கும் வரும்
 ப்றீதி, அதின்னொரு சஞ்சலமில்ல கேள்
 என்னெ கனிவோடு பூஜிச்சதின் பலம்
 வந்நு கூடும் கபிவீரரெ பூஜிச்சால்”
 பானாசன ஸ்வர்ண ரத்னாம்பரங்ஙளால்
 வானரன்மார்க்கு அலம்பாவம் வரும் வண்ணம்
 பூஜயும் செய்து கபிகளுமாய் செந்நு
 ராஜீவ நேத்தரென கூப்பி விபீஷணன்
 “கூழிப்றம் அயோத்யய்க்கு எழுந்நள்ளுவானிஹ
 புஷ்பகமாய் விமானவும் உண்டல்லோ”
 ராத்திரஞ்சராதிபன் இத்தம் உணர்த்திச்ச
 வார்த்த கேட்டு ஆஸ்தயோடும் புருஷோத்தமன்
 காலத்து நீ வருத்தீடுக எந்நான், அத
 பெளலஸ்த்ய யானவும் வந்நு வந்திச்சிது
 ஜானகியோடும் அனுஜனோடும் செந்நு
 மானவ வீரன் விமானவும் ஏறினான்.
 அர்க்காத்மஜாதி கபிவரன்மாரொடும்
 நக்தஞ்சராதிபனோடும் ரகூத்தமன்
 மந்தஸ்மிதம் பூண்டருள் செய்திது ஆதரால்
 மந்தே தரம் ஞான் அயோத்யய்க்கு போகுந்நு
 மித்த கார்யம் க்றுதமாயிது நிங்ஙளால்
 சத்று பயம் இனி நிங்ஙள்க்கு அகப்பெடா
 மார்க்கட ராஜ! ஸுக்ரீவ! மஹாமதே!
 கிஷ்கிந்தயில் செந்நு வாழ்க நீ ஸௌக்யமாய்
 ஆசராதீச! விபீஷண! லெங்கயில்
 ஆசுபோய் வாழ்க நீயும் பெந்நு வர்க்கவும்”
 காகுல்ஸ்தன் இத்தம் அருள் செய்த நேரத்து
 வேகத்தில் வந்திச்ச அவர்களும் சொல்லினார்:
 “ஞங்ஙளும் கூடெ விடகொண்டு அயோத்யயில்

4370

4380

4390

4400

அங்ங் கௌஸல்யாதிகளையும் வந்திச்சு

மங்கலமாம்மாறபிலேஷகவும் கண்டு

தங்ங் தங்ங்வுக்குள் அவிடெ வாண்டுவான்

உண்டாகவேணம் திருமனசு எங்கிலே

குண்டிதம் ஞங்ங்வுக்கு தீரு ஜகல் ப்றபோ!"

"அங்ங்னெ தன்னெ நமக்கு அபிமதம்

நிங்ங்வுக்கும் அங்ங்னெ தோந்நியது அத்துதம்

எங்கிலே வந்நு விமானம் ஏறீடுவின்

ஸங்கடமென்னியே மித்ற வியோகஜம்

ஸேனயா ஸார்த்தம் நிசாசர ராஜனும்

வானரன்மாரும் விமானமேறீடினார்.

4410

ஸம்ஸார நாசனானுஜ்ஞயா புஷ்பகம்

ஹம்ஸ ஸமன்விதம் உல்பதிச்சு ததா

நக்தஞ்சரேந்த்ர ஸுக்ரீவானுஜப்றியா

யுக்தனாம் ராமனெக்கொண்டு விமானவும்

எத்தையும் சோபிச்சிது அம்பராந்தே ததா

மித்ற பிம்பம் கணக்கெத் தனதாஸனம்

உத்ஸங்க ஸீம்னி வின்யஸ்ய ஸீதாம்

பக்த வத்ஸலன் நாலுதிக்கும் புனர் ஆலோக்ய

வத்ஸே! ஜனகாத்மஜே! ச்ருணு வல்லபே!

ஸத்ஸேவிதே! ஸரஸ்ருஹ லோசனே!

4420

பச்ய த்றிகூடாசலோத்தமாங்க ஸ்திதம்

விச்வ விமோஹனமாய லெங்காபுரம்

யுத்தாங்கணம் காணதிலிங்ங் சோணித-

கர்த்தம மாம்ஸாஸ்தி பூர்ணம் பயங்கரம்

அற்றைவ வானர ராக்ஷஸன்மார் தம்மில்

எத்தையும் கோரமாய் உண்டாயி ஸங்கரம்

அற்றைவ ராவணன் வீணு மரிச்சிது

என் அஸ்த்தம் ஏற்றுத்தமே! நின்னுடெ காரணம்

கும்பகர்ணன் மகராக்ஷனும் என்னுடெ

அம்பு கொண்டத்தே மரிச்சிது வல்லபே!

4430

வ்ருத்றாரிஜித்தும் அதிகாயனும் புனர்

அற்ற ஸௌமித்ரி தன் அஸ்த்றமேற்று உத்தமே!

வீணு மரிச்சிது பின்னெயும் மற்றுள்ள

கௌணபன்மாரெக் கபிகள் கொந்நீடினார்.

ஸேது பெந்திச்சதும் கானெடோ! ஸாகரே

ஹேது பெந்திச்சது அதின்னு நீயல்லயோ?

ஸேது பெந்தம் மஹாதீர்த்தம் ப்றியே!

பஞ்ச பாதக நாசனம் த்றைலோக்ய பூஜிதம்

கண்டாலுமுண்டாம் துரித வினாசனம்

கண்டாலும் அங்ஙதின்னு அற்ற ராமேஸ்வரம்

4440

என்னால் ப்றதிஷ்டிதனாய மஹேஸ்வரன்

பன்னக பூஷணன் தன்னெ வணங்ங நீ

அற்ற வந்நு என்னெ சரணமாய் ப்றாபிச்சிது

உத்தமனாய விபீஷணன் வல்லபே!

புஷ்கரநேத்றே! புரோபுவி கானெடோ

கிஷ்கிந்தயாகும் கபீந்த்ர புரீமிமாம்”

ஸ்றுத்வா மனோஹரம் பர்த்து வாக்யம் முதா

ப்றுத்வீ ஸுதயும் அபேக்ஷிச்சிது அந்நேரம்

“தாராதியாயுள்ள வானர ஸுந்தரிமாரெயும்

கண்டங்ங கொண்டு போயீடணம்

4450

கௌதூஹலம் அயோத்யாபுரி வாஸினாம்

சேதஸி பாரமுண்டாய் வரும் நிர்ணயம்

வானரவீரரும் ஒட்டுநாள் உண்டல்லோ

மானினிமாரெ பிரிஞ்ஞ இருந்நீடுந்நு

பர்த்து வியோகஜ துக்கமிந்நு என்னோளம்

இத்றிலோகத்திங்கல் ஆரறிஞ்ஞீட்டுள்ளு

எந்நால் இவருடெ வல்லபமாரெயும்

இந்நு தன்னெ கூட்டி கொண்டு போயீடணம்”

ராகவன் த்றைலோக்ய நாயகன் உள்ளில் உள்ள

ஆகூதம் அப்போளறிஞ்ஞ விமானவும்

4460

கேஷானீ தலம் நோக்கி மந்தமந்தம் ததா

தாணது கண்டருள் செய்து ரகூத்தமன்

“வானர வீரரே! நிங்ஙள் நிஜ நிஜ

மானினிமாரெ வருத்துவின் ஏவரும்”
 மார்க்கட வீரர் அதுகேட்டு மோதேன
 கிஷ்கிந்த புக்கு நிஜாங்கனமாரெயும்
 போகெந்நு சொல்லி விமானம் கரேறினார்
 சாகா ம்றுகாதிபன்மாரும் கரேறினார்
 தாரார்மகளாய ஜானகீ தேவியும்
 தாரா ருமாதிகளோடு மோதான்விதம் 4470
 ஆலோகனாலாப மந்தஹாஸாதி
 காடாலிங்கன ப்ருசலனாதிகள் கொண்டு
 ஸம்பாவனம் செய்தவருமாய் வேகேன
 ஸம்பற்றீதி பூண்டு திரிச்சு விமானவும்
 விச்வைக நாயகன் ஜானகியோடு
 அருளிசெய்திது பரமானந்த ஸம்யுதம்
 “பச்ய மனோஹரே! தேவி விசித்தமாம்
 றுச்ய மூகாச்சலம் உத்துங்கம் எத்தயும்
 அற்றைவ வருத்தாரி புத்தனெ கொந்நதும்
 முக்தாங்கி! பஞ்சவடி நாம் இருந்நேடம் 4480
 வந்திச்சு கொள்க அகஸ்த்யாஸ்றமம் பக்தி-
 பூண்டு இந்தீவராஷி! ஸுதீக்ஷணாஸ்றமத்தெயும்
 சித்த கூடாச்சலம் பண்டு நாம் வானேடம்
 அற்றைவ கண்டு பரதனெ நாமெடோ!
 பத்ரே! முதா பரத்வாஜாஸ்றமம் காண்க
 சுத்திகரம் யமுனா தட சோபிதம்
 கெங்கா நதி அதினங்வேது அதினங்ங
 ஸ்றுங்கி வேரன் குஹன் வாழுந்ந நாடெடோ?
 பின்னெ ஸரயூ நதியதினு அங்வேது
 தன்யம் அயோத்யா நகரம் மனோஹரே!” 4490
 இத்தம் அருள் செய்த நேரத்து ராகவன்
 சித்தம் அறிஞ்ஞாசு தாணு விமானவும்
 வந்திச்சிது பரத்வாஜ முனீந்த்ரனெ
 நந்திச்சு அனுக்ரஹம் செய்து முனீந்த்ரனும்
 ராமனும் சோதிச்சிது அப்போள் “அயோத்யயில்

ஆமயமேதும் ஒந்நில்லயல் ழுனே!
மாற்று ஜனத்தினும் ஸௌக்யம் அல்ல மம
ஸோதரன்மார்க்கும் ஆசார்ய ஜனத்தினும்”?
தாபஸ ஸ்ரேஷ்டனருள் செய்திது அந்நேரம்
“தாபமொருவர்க்கும் இல்ல அயோத்யாபுரே! 4500

நித்யம் பரத சத்ருக்ன குமாரன்மார்
சுத்தமாகும் பலமுலவும் பக்ஷிச்ச
பக்த்யா ஜடாவல்கலாதிகளும் பூண்டு
ஸத்ய ஸ்வரூபனாம் நின்னெயும் பார்த்து
பார்த்து ஆஹந்த! ஸிம்ஹாஸனே பாதுகாம் வச்ச
மோஹம் த்யஜிச்ச புஷ்பாஞ்சலியும் செய்து
கர்மங்ஙள் எல்லாம் அதிங்கல் ஸமர்ப்பிச்ச
ஸம்மதன்மாராயிரிக்குந்நிது எப்பொழும்
த்வல் ப்றஸாதத்தால் அறிஞ்ஞிரிக்குந்நிது
சில்புருஷப்றபோ! வ்றுத்தாந்தம் ஒக்கெ ஞான் 4510

ஸீதா ஹரணவும் ஸுக்ரீவ ஸக்யவும்
யாதுதானன்மாரெயொக்கெ வதிச்சதும்
யுத்த ப்றகாரவும் மாருதி தன்னுடெ
யுத்த பராக்றமவும் கண்டிதொக்கவே
ஆதி மத்ய அந்தமில்லாத பரப்ரம்மம்
ஏதும் திரிக்கருதாதொரு வஸ்து நீ
ஸாக்ஷால் மஹாவிஷ்ணு நாராயணனாய
மோக்ஷப்றதன் நின்திருவடி நிர்ணயம்
லக்ஷ்மீ பகவதி ஸீதயாகுந்நதும்
லக்ஷ்மணனாயது அனந்தன் ஜகல் ப்றபோ! 4520

இந்நு நீ சுத்தமாக்கேணம் மம ஆஸ்றமம்
செந்நு அயோத்யாபுரம் புக்கீடு அடுத்த நாள்”
கர்ணாம்றுதமாம் முனி வாக்கு கேட்டுபோய்
பர்ணசாலாமகம் புக்கிது ராகவன்
பூஜிதனாய் ப்ராத்று பார்யா ஸமன்விதம்
ராஜீவ நேத்றனும் ப்றீதி பூண்டிடினான்

ஹனுமத் பரத ஸம்வாதம்

பின்னெ முஹூர்த்த மாத்றம் நிருபிச்சத
சொந்நான் அனிலாத்மஜனோடு ராகவன்
“செந்நு அயோத்யாபுரம் ப்றாபிச்சு ஸோதரன்
தன்னெயும் கண்டு விசேஷம் அறிஞ்நு நீ
வந்நீடுக என்னுடெ வ்றுத்தாந்தவும் புனர்
ஒந்நொழியாதெ அவனோடு சொல்லணம்
போகுந்ந நேரம் குஹனெயும் செந்நு கண்டு
ஏகாந்தமாய் அறியிச்சீடு அவஸ்தகள்
மாருதி மானுஷவேஷம் தரிச்சுபோய்
ஸ்ரீராம வ்றுத்தம் குஹனெயும் கேள்பிச்சு
ஸத்வரம் செந்நு நந்திக்ராமம் உள்புக்கு
பக்தனாயீடும் பரதனெக் கூப்பினான்.

4530

பாதுகவும் வச்சு புஜிச்சு அனாரதம்
சேதஸா ராமனெ த்யானிச்சு சுத்தனாய்
ஸோதரனோடும் அமாத்ய ஜனத்தோடும்
ஆதரபூர்வம் ஜடாவல்க்கலம் பூண்டு
மூலபலவும் புஜிச்சு க்ருசாங்கனாய்
பாலனோடும் கூடெ வாழுந்நது கண்டு
மாருதியும் பெஹுமானிச்சிது ஏற்றவும்
ஆருமில்லிற்ற பக்தன்மார் அவனியில்
எந்நு கல்பிச்சு வணங்நி வினீதனாய்
நிந்நு மதுரமாம்மாறு சொல்லீடினான்.

4540

“அக்ரஜன் தன்னெ முஹூர்த்த மாத்றேண நிந்நு
அக்ரே நிராமயம் காணாம் குணநிதே!
ஸீதயோடும் ஸுமித்ராத்மஜன் தன்னோடும்
ஆதரவேறும் ப்ளவக பெலத்தோடும்
ஸுக்ரீவனோடும் விபீஷணன் தன்னோடும்
உக்ரமாயுள்ள ரகேஷாபெலம் தன்னோடும்
புஷ்பகமாம் விமானத்தின் மேலேறி வந்நு
இப்போள் இவிடெயிறங்நும் தெயாபரன்

4550

யுத்த காண்டம்

509 570

ராவணனெக் கொந்நு தேவியேயும் வீண்டு
தேவகளால் அபிவந்திதனாகிய

ராகவனெக் கண்டு வந்திச்சு மானஸே
சோகவும் தீர்ந்நு வளிக்காம் இனிச்சிரம்”

4560

இத்தம் ஆகர்ண்ய பரத குமாரனும்
பெத்த ஸம்மோதம் விமூர்ச்சிதனாய் வீணு

ஸத்வரம் ஆச்வஸ்தனாய நேரம் புனர்
உத்தாய காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்து

வானர வீர சிரஸி முதா பரமானந்த
பாஷ்பாபிஷேகவும் செய்திது

“தேவோத்தமனோ நரோத்தமனோ பவான்
ஏவம் என்னெ குறிச்சு இற்ற க்றுபயொடும்
இஷ்டவாக்யம் சொந்நதின்னு அனுரூபமாய்
துஷ்ட்யா தருவதினில்ல மற்றேதுமே

4570

சோகம் மதீயம் களஞ்ஞ பவானு ஞான்
லோகம் மஹா மேரு ஸாகம் தரிகிலும்

துல்யமாய் வந்நு கூடா புனர் எங்கிலும்
சொல்லீடெடோ! ராம கீர்த்தனம் ஸௌக்யதம்

மானவ நாதனு வானரன்மாரோடு

கானனே ஸங்கமம் உண்டாயது எங்ஙனெ
வைதேஹியெக் கட்டு கொண்டவாறு எங்ஙனெ

யாது தானாதிபனாகிய ராவணன்?”

இத்தரம் சோதிச்ச ராஜகுமாரனோடு

உத்தரம் மாருத புத்தறனும் சொல்லினான்:

4580

“எங்கிலோ நிங்ஙள் இச்சித்த கூடாசலத்திங்கல்
நிந்நு ஆதிகலர்ந்நு பிரிஞ்ஞ நாள்

ஆதியாய் இந்நோளம் உள்ளோர் அவஸ்த்தகள்

ஆதரவு உள்கொண்டு சொல்லுந்நதுண்டு ஞான்
ஒந்நொழியாதெ தெளிஞ்ஞ கேட்டுடுக

வந்நுபோம் துக்க வினாசம் தபோநிதே!

எந்நு பறஞ்ஞறியிச்சான் அகிலவும்

மன்னவன் தன் சரித்தரம் பவித்தரம் பரம்

சத்துக்கன மித்த ப்றுத்யாமாத்ய வர்கவும்
சித்தம்! விசித்தம் எந்நோர்த்து கொண்டாடினார்

4590

அயோத்யா ப்றவேசம்

சத்துக்கன்னோடு பரத குமாரனும்
அத்யாதரம் நியோகிச்சான் அனந்தரம்
பூஜ்யனாம் நாதன் எழுந்நள்ளுந்நேரத்து
ராஜ்யம் அலங்கரிக்கேணம் எல்லாடவும்
சேஷத்தங்ஙள் தோறும் பெலி பூஜயோடும்
அத்யாஸ்தயா தீபாவலியும் உண்டாக்கணம்
ஸூதி வைதாளிக வந்தி ஸ்துதி பாடகாதி
ஜனங்ஙளும் ஒக்கெ வந்நீடணம்
வாத்யங்ஙள் எல்லாம் ப்றயோகிக்கயும் வேணம்
பாத்யாதிகளும் ஒருக்கணம் ஏவரும்

4600

ராஜதாரங்ஙள் அமாத்ய ஜனங்ஙளும்
வாஜி கெஜ ரத பங்க்தி ஸையங்ஙளும்
வார நாரீ ஜனத்தோடும் அலங்கரிச்சு
ஆருடமோதம் வரேணம் எல்லாவரும்
சேர்க்க கொடிக் கூறகள் கொடிக்கொக்கவே
மார்கம் அடிச்சு தளிப்பிக்கயும் வேணம்
பூர்ண கும்பங்ஙளும் தூப தீபங்ஙளும்
தூர்ணம் புரத்வாரி சேர்க்க ஸமஸ்தரும்
தாபஸ வ்றுந்தவும் பூஸூர வர்க்கவும்
பூபதி வீரரும் ஒக்கெ வந்நீடணம்

4610

பௌர ஜனங்ஙள் ஆபால வ்றுத்தாவதி
ஸ்ரீராமனெக் காண்மதின்னு வருத்தணம்
சத்துக்கன்னும் பரதாஜ்ஞயா தல்புரம்
சித்தமாம்மாறங்ங அலங்கரிச்சீடினான்
ஸ்ரீராமதேவனெ காண்மதின்னாய் வந்நு
பௌர ஜனங்ஙள் நிறஞ்ஞுது அயோத்யயில்
வாரணேந்த்றன்மாரொரு பதினாயிரம்

தேரும் அவ்வண்ணம் பதினாயிரம் உண்டு
நாறாயிரம் துரகங்ஙளும் உண்டஞ்சு
நாறாயிரமுண்டு காலாள் படகளும்
ராஜ நாரீஜனம் தண்டிலேறிக் கொண்டு
ராமகுமாரனெ காண்மான் உழறினார்.

4620

பாதுகம் மூர்த்தனி வச்சு பரதனும்
பாதசாரேண நடந்நு துடங்ஙினான்
ஆதரவுள்கொண்டு சத்துக்னனாகிய
ஸோதரன் தானும் நடந்நான் அதுநேரம்
பூர்ண சந்த்ராபமாம் புஷ்பகம் அந்நேரம்
காணாய் சமஞ்ஞிது தூரெ மனோஹரம்
பௌர ஜனாதிகளோடு குதூஹலால்
மாருத புத்தன் பறஞ்ஞான் அது நேரம்
“ப்ரம்மணா நிர்ம்மிதமாகிய புஷ்பகம்
தன்மேல் அரவிந்த நேத்தனும் ஸீதயும்
லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவ நக்தஞ்சராதிப
முக்யராயுள்ளொரு ஸைன்ய ஸமன்விதம்
கண்டுகொள்வின் பரமானந்த விக்ரஹம்
புண்டரீகாக்ஷம் புருஷோத்தமம் பரம்”

4630

அப்போள் ஜனப்நீதி ஜாத சப்தம் கனம்
அப்ரதேசத்தோளம் உல்பதிச்சு பெலால்
பால வ்றுத்த ஸ்த்நீ தருண வர்க்காரவ-
கோலாஹலம் பறயாவதல்லேதுமே
வாரண வாஜி ரதங்ஙளில் நிந்நவர்
பாரிலிறங்ஙி வணங்ஙினார் ஏவரும்
சாரு விமானாக்ர ஸம்ஸ்திதனாம் ஜகல்-
காரண பூதனெக் கண்டு பரதனும்
மேரு மஹா கிரி மூர்த்தனி சோபயா-
ஞ்ஞயனெ கண்டபோலெ வணங்ஙீடினான்
சில்புருஷாஜ்ஞயா தாணிது மெல்லவே
புஷ்பகமாய விமானவும் அந்நேரம்
ஆனந்த பாஷ்பம் கலர்ந்நு பரதனும்

4640

ஸானுஜனாய் விமானம் கரேறீடினான். 4650
 வீணு நமஸ்கரிச்சோர் அனுஜன்மாரெ
 சேஷாணீந்தரன் உத்ஸங்க ஸீம்னி சேர்த்தீடினான்.
 காலம் அனேகம் கழிஞ்ஞ கண்டடின
 பாலகன்மாரெ முறுகெத் தழுகினான்.
 ஹர்ஷாஸ்து தாரயா ஸோதர மூர்த்தனி
 வர்ஷிச்ச வர்ஷிச்ச வாத்ஸல்ய பூரவும்
 வர்த்திச்ச வர்த்திச்ச வாழுந்ந நேரத்து
 சத்துக்ன பூர்வஜனும் பரதன்பதம்
 பக்த்யா வணங்நினான் ஆசு ஸௌமித்திரியெ,
 சத்துக்னனும் வணங்நீடினான் ஆதரால் 4660
 ஸோதரனோடும் பரத குமாரனும்
 வைதேஹி தன்பதம் வீணு வணங்நினான்.
 ஸுகீவன் அங்கதன் ஜாம்பவான் நீலனும்
 உக்ரனாம் மைந்தன் விவிதன் ஸுஷேணனும்
 தாரன் கெஜன் கெவயன் கெவாசுஷன் நளன்
 வீரன் வ்றுஷபன் சரபன் பனஸனும்
 சூரன் வினதன் விகடன் தெதிமுகன்
 க்ருாரன் குமுதன் சதபெலி தூர்ம்முகன்
 ஸாரனாகும் வேகதர்சி சுமுகனும்
 தீரனாகும் கெந்த மாதனன் கேஸரி 4670
 மற்றும் ஏவம் கபிநாயகன்மாரெயும்
 முற்றும் ஆனந்தேன காடம் புணர்ந்நிது
 மாருதி வாசா பரத குமாரனும்
 பூருஷவேஷம் தரிச்சார் கபிகளும்
 ப்ரீதி பூர்வம் குசலம் விசாரிச்ச
 அதிமோதம் கலர்ந்நு வஸிச்சார் அவர்களும்
 ஸுகீவனெக் கனிவோடு புணர்ந்நு அத
 கெத்கெத வாசா பறஞ்ஞ பரதனும்
 “நானம் பவத் ஸஹாயேன ரகுவரன்
 மானியாம் ராவணன் தன்னெ வதிச்சதும் 4680
 நாலு ஸுதன்மார் தசரத பூபனு

யுத்த காண்டம்

இக்காலம் அஞ்சாமனாயிச் சமஞ்ஞா பவான்
பஞ்சமப்ராதா பவான் இனி ஞங்ஙளுக்கு
கிஞ்சன ஸம்சயம் இல்லெந்நறிகெடோ!”

சோகாதுரயாய கௌஸல்ய தன்பதம்
ராகவன் பக்த்யா நமஸ்கரிச்சீடினான்.
காலே கனிஞ்ஞ புணர்ந்நாள் உடன்
முலப்பாலும் சுரந்நிது மாதாவினு அந்நேரம்
கைகேயியாகிய மாற்று பதத்தெயும்

காகுல்ஸ்தன் ஆசு ஸுமித்தா பாதாப்ஜவும் 4690

வந்திச்சு மற்றுள்ள மாற்று ஜனத்தெயும்
நந்திச்சு அவரும் அணச்சு தழுகினார்
லக்ஷ்மணனும் மாற்று பாதங்ஙள் கூப்பினான்
உள்காம்பழிஞ்ஞ புணர்ந்நார் அவர்களும்,
ஸீதயும் மாற்று ஜனங்ஙளெ வந்திச்சு
மோதம் உள்கொண்டு புணர்ந்நார் அவர்களும்,
ஸுக்ரீவனாதிகளும் தொழுதீடினார்
அக்ரே வினீதயாய் நிந்நிது தாரயும்
பக்தி பரவசனாய பரதனும்

சித்தம் அழிஞ்ஞ தல்பாதுக த்வந்தவும் 4700

ஸ்ரீராம பாதாரவிந்தங்ஙளில் சேர்த்து
பாரில் வீணாசு நமஸ்கரிச்சீடினான்
“ராஜ்யம் த்வயா தத்தம் எங்கல் புரா அத்ய ஞான்
பூஜ்யனாம் நிங்கல் ஸமர்ப்பிச்சிது ஆதரால்
இந்நு மஜ்ஜன்மம் ஸபலமாய் வந்நிது
தன்யனாயேன் அடியன் இந்நு நிர்ணயம்
இந்நு மனோரதமெல்லாம் ஸபலமாய் வந்நிது
மல்கர்ம்ம ஸாபல்யவும் ப்றபோ!

பண்டேதிலிந்நு பதின்மடங்ஙயுடன்
உண்டிஹ ராஜபண்டாரவும் பூபதே! 4710

ஆனயும் தேரும் குதிரயும் பார்த்து காண்-
ஊனமில்லாதெ பதின்மடங்ஙண்டல்லோ
நின்னுடெ காருண்யம் உண்டாக கொண்டு

யுத்த காண்டம்

ஞான் இந்நயோளம் ராஜ்யம் அத்ற ரக்ஷிச்சதும்
 த்யாஜ்யமல்லொட்டும் பவானால் இனித்தவ
 ராஜ்யவும் ஞங்ஙளேயும் புவனத்தெயும்
 பாலனம் செய்க பவான் இனி மற்றேதும்
 ஆலம்பனம் இல்ல காருண்ய வாரிதே!

ராஜ்யாபிஷேகம்

இத்தம் பறஞ்ஞ பரதனெக் கண்டவர்
 எத்யும் பாரம் ப்றசம்ஸிச்ச வாழ்த்தினார்,

4720

ஸந்துஷ்டனாய ரகுசுல நாதனும்
 அந்தர்முதா விமானேன மானேன போய்
 நந்திக்ராமே பரதாஸ்றமே செந்நத
 மந்தம் மஹீதலம் தன்னில் இறங்ஙினான்.
 புஷ்பகமாய விமானத்தெ மானிச்ச
 சில்புருஷன் அருள் செய்தான் அனந்தரம்
 “செந்நு வஹிக்க நீ வைஸ்றவணன் தன்னெ

முன்னெக் கணக்கே விசேஷிச்ச நீ முதா
 வந்நீடு ஞான் நிருபிக்குந்ந நேரத்து
 நின்னெ விரோதிக்கயும் இல்லொருத்தனும்

4730

எந்நருள் செய்தது கேட்டு வந்திச்ச போய்
 செந்நு அளகாபுரி புக்கு விமானவும்

ஸோதரனோடு வசிஷ்டனாம் ஆச்சார்ய-

பாதம் நமஸ்கரிச்ச ரகுநாயகன்

ஆசிர வசனவும் செய்து மஹாஸனம்

ஆசு கொடுத்து வஸிஷ்ட முனீந்த்ரனும்

தேசிகானுஜ்ஞயா பத்ராஸனே புவி

தாசரதியும் இருந்நருளீடினான்

அப்போள் பரதனும் கேகய புத்றியும்

உல்பல ஸம்பவ புத்றன் வஸிஷ்டனும்

4740

வாம தேவாதி மஹாமுனிவர்க்கவும்

பூமி தேவோத்தமன்மாரும் அமாத்யரும்

ரக்ஷிக்க பூதலம்: எந்நபேக்ஷிச்சிது
 லக்ஷ்மீபதியாய ராமனோடு அந்நேரம்
 ப்ரம்ம ஸ்வரூபன் ஆத்மாராமன் ஈஸ்வரன்
 ஜன்ம நாசாதிகள் இல்லாத மங்கலன்
 நிர்மலன் நித்யன் நிருபமன் அத்வயன்
 நிர்மலன் நிஷ்களன் நிர்குணன் அவ்யயன்
 சின்மயன் ஜங்கமா ஜங்கமாந்தர்கெதன்
 ஸன்மயன் ஸத்யஸ்வரூபன் ஸனாதனன்
 தன் மஹாமாயயா ஸர்வலோகங்ஙனும்
 நிர்ம்மிச்சு ரக்ஷிச்சு ஸம்ஹரிக்குந்நவன்
 இங்ஙனெயங்ஙவர் சொந்நது கேட்டளவு
 இங்கிதஜ்ஞன் மந்தஹாச புரஸ்க்ருதம்
 “மானஸ கேதமுண்டாகருது ஆர்க்குமே
 ஞான் அயோத்யாதிபனாய் வஸிக்காமல்லோ
 எங்கில் அதின்னொருக்கீடுக எல்லாம்” எந்நு
 பங்கஜலோசனானுஜ்ஞயா ஸம்ப்றமால்
 அஸ்று பூர்ணாக்ஷனாய் சத்ருக்னனும் ததா
 ஸம்ஸ்று நிக்ருந்தகன்மாரெ வருத்தினான்.
 ஸம்பாரவும் அபிஷேகார்த்தம் ஏவரும்
 ஸம்பரிச்சீடினார் ஆனந்த சேதஸா
 லக்ஷ்மணன்தானும் பரத குமாரனும்
 ரக்ஷோவரனும் திவாகர புத்றனும்
 முன்பே ஜடாபார சோதனயும் செய்து
 ஸம்பூர்ண மோதம் குளிச்சு திவ்யாம்பரம்
 பூண்டு மால்யானு லேபாத்ய அலங்காரங்ஙள்
 ஆண்டு குதூஹலம் கைகொண்ட அனாரதம்
 ஸ்ரீராமதேவனும் லக்ஷ்மணனும் புனர்
 ஆருடமோதம் அலங்கரிச்சீடினார்
 சோபயோடெ பரதன்: குண்டலாதிகள்
 ஆபரணங்ஙள் எல்லாம் அனுரூபமாய்
 ஜானகிதேவியெ ராஜ நாரீஜனம்
 மானிச்சு அலங்கரிப்பிச்சார் அதிமுதா

4750

4760

4770

யுத்த காண்டம்

வானர நாரீஜனத்தினும் கௌஸல்ய தான்
 ஆதரால் அலங்காரங்ஙள் நல்கினாள்
 அந்நேரமத்த ஸுமந்த்றர் மஹாரதம்
 நந்நாய் சமச்ச யோஜிப்பிச்ச நிர்த்தினான்,
 ராஜ ராஜன் மனுவீரன் தயாபரன்
 ராஜயோக்யம் மஹல் ஸ்யந்தனமேறினான், 4780
 ஸூர்ய தனயனும் அங்கத வீரனும்
 மாருதி தானும் விபீஷணனும் ததா
 திவ்யாம்பர ஆபரணாத்ய அலங்காரேண
 திவ்ய கௌ அஸ்வ ரதங்ஙளிலாம்மாறு
 நாதனு அகம்படியாய் நடந்நீடினார்
 ஸீத்யும் ஸூக்ரீவ பத்நிகளாதியாம்
 வானர நாரிமாரும் வாஹனங்ஙளில்
 ஸேனா பரிவ்றுதமாராய் அனாரதம்
 பிம்பே நடந்நிது சங்க நாதத்தொடும்
 கெம்பீர வாத்ய கோஷங்ஙளோடும் ததா 4790
 ஸாரத்ய வேல கைக்கொண்டான் பரதனும்
 சாருவெஞ்சாமரம் நக்தஞ்சரேந்த்ரனும்
 ச்வேதாதபத்றம் பிடிச்ச சத்றுக்னனும்
 ஸோதரன் திவ்ய வ்யஜனவும் வீயினான்,
 மானுஷவேஷம் தரிச்ச சமஞ்ஞள்ள
 வானரேந்த்ரன்மார் பதினாயிரம் உண்டு
 வாரணேந்த்ரன்மார் கழுத்திலேறி பரிவார-
 ஜனங்ஙளுமாய் நடந்நீடினார்,
 ராமன் ஈவண்ணம் எழுந்நள்ளும் நேரத்து
 ராமமாரும் செந்நு ஹர்மயங்ஙள் ஏறினார், 4800
 கண்ணின் ஆனந்த பூர்ணம் புருஷம் பரம்
 புண்ய புருஷம் ஆலோக்ய நாரீ ஜனம்
 கேஹ தர்மங்ஙளும் ஒக்கெ மறந்நுள்ளில்
 மோஹ பரவசமாராய் மருவினார்,
 மந்த மந்தம் செந்நு ராகவன் வாஸவ-
 மந்திர துல்யமாம் தாதாலயம் கண்டு

வந்திச்சு அகம் புக்கு மாதாவு தன்பதம்
வந்திச்சிது அன்ய பித்து ப்றியமாரெயும்
ப்றீத்யா பரத குமாரனோடு அந்நேரம்
ஆஸ்த்தயா சொந்நான் அவிளம்பிதம் பவான்,
“:பானுதனயனும் நக்தஞ்சரேந்த்ரனும்
வானர நாயகன்மார்க்கும் யதோசிதம்
ஸௌக்யேன வாழ்வதினு ஓரோ க்ருஹங்ஙளில்
ஆக்குக வேணம் அவரெ விரயெ நீ”

4810

எந்நது கேட்டது செய்தான் பரதனும்,
செந்நவர் ஓரோ க்ருஹங்ஙளில் மேவினார்,
ஸுக்ரீவனோடு பறஞ்ஞ பரதனும்

“அக்ரஜன் இப்போள் அபிஷேக கர்ம்மவும்
மங்கலமாம்மாறு நீ கழிச்சீடணம்

அங்கதனாதிகளோடும் யதாவிதி

4820

நாலு ஸமுத்ரத்திலும் செந்நு தீர்த்தவும்
காலே வருத்துக மும்பினால் வேண்டதும்
எங்கிலோ ஜாம்பவானும் மருல்புத்தனும்
அங்கதன் தானும் ஸுஷேணனும் வைகாதெ
ஸ்வர்ண கலசங்ஙள் தன்னில் மலயஜ-
பர்ணேன வாய்கெட்டி வாரியும் பூரிச்சு
கொண்டு வரிகெந்நு அயச்சோர் அளவவர்
கொண்டு வந்நீடினார் அங்ஙனெ ஸத்வரம்
புண்ய நதீஜலம் புஷ்கரம் ஆதியாம்

அன்ய தீர்த்தங்ஙளில் உள்ள ஸலிலவும்
ஒக்கெ வருத்தி மற்றுள்ள பதார்த்தங்ஙள்
மார்க்கட வ்றுந்தம் வருத்தினார் தல்கூடினே
சத்றுக்னனும் அமாத்யௌகவுமாய் மற்று
சுத்த பதார்த்தங்ஙள் ஸம்பரிச்சீடினார்,

4830

“ரத்ன ஸிம்ஹாஸனே ராமனேயும் சேர்த்து

பத்நியேயும் வாமபாகே வினிஷிப்ய

வாமதேவன் முனி ஜாபாலி கௌதமன்

வால்மீகி எந்நிவரோடும் வஸிஷ்டனாம்

யுத்த காண்டம்

தேசிகன் ப்ராமண ஸ்றேஷ்டரோடும் கூடி
 தாசரதிக்கு அபிலேஷகவும் செய்திது
 பொன்னின் கலசங்ஙன் ஆயிரத்தெட்டும்
 அங்ங அன்யுன சோபம் ஜெபிச்சார் மறகளும்”
 நக்தஞ்சரேந்த்ரனும் வானர வீரனும்
 ரத்ன தெண்டம் பூண்ட சாமரம் வீசினார்,
 சத்ருக்ன வீரன் குட பிடிச்சீடினான்,
 கூத்தறிய வீரர் உபசரிச்சீடினார்,
 லோகபாலன்மார் உபதேவதமாரும்
 ஆகாசமார்க்கே புகழ்ந்நு நிந்நீடினார்,
 மாருதன் கையில் கொடுத்தயச்சான்
 திவ்ய ஹாரம் மஜேஹந்த்ரன் மனுசுல நாதனு:
 ஸர்வ ரத்னோஜ்வலமாய ஹாரம் புனர்
 உர்வீஸ்வரனும் அலங்கரிச்சீடினான்,
 தேவ கெந்தர்வ யகூஷ அப்ஸரோ வ்றுந்தவும்
 தேவ தேவேச்வரனெ பஜிச்சீடினார்,
 பூர்ண பக்த்யா புஷ்ப வ்றுஷ்டியும் செய்து
 காருண்ய நிதியெ பஜிச்சிது எல்லாவரும்
 ஸ்னிக்த தூர்வாதள ஸ்யாமளம் கோமளம்
 பத்ம பத்றேகூஷணம் சூர்யகோடி ப்றபம்
 ஹார கிரீட விராஜிதம் ராகவம்
 மார ஸமான லாவண்யம் மனோஹரம்
 பீதாம்பர பரிசோபிதம் பூதரம்
 ஸீதயா வாமாங்க ஸம்ஸ்தயா ராஜிதம்
 ராஜ ராஜேந்த்ரம் ரகுசுல நாயகம்
 ராஜீவ பாந்தவ வம்ச ஸமுத்பவம்
 ராவண நாசனம் ராமம் தயாபரம்
 ஸேவகாபீஷ்டதம் ஸேவ்யம் அனாமயம்
 பக்தி கைகொண்டு உமாதேவியோடும் வந்நு
 பர்கனும் அப்போள் ஸ்துதிச்சு துடங்வினான்:
 “ராமாய சக்தி யுக்தாய நமோ நம:
 ஸ்யாமள கோமள ரூபாய தே நம:

4840

4850

4860

4870



ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம்



குண்டலீ நாத தல்பாய நமோ நம:
 குண்டல மண்டித கெண்டாயதே நம:
 ஸ்ரீராமதேவாய ஸிம்ஹாஸனஸ்தாய
 ஹார கிரீடதராய நமோ நம:
 ஆதிமத்யாந்த ஹீனாய நமோ நம:
 வேதஸ்வரூபாய ராமாய தே நம:
 வேதாந்த வேத்யாய விஷ்ணவே தே நமோ:
 வேதஜ்ஞ வந்த்யாய நித்யாய தே நம:
 சந்த்ர சூடன் புகழ்ந்நோரு நேரம்
 விபுதேந்த்ரனும் பக்த்யா புகழ்த்தி துடங்வினான்: 4880
 “ப்ரம்மவரம் கொண்டஹம் க்ருதனாயொரு
 தூர்ம்மதம் ஏறிய ராவண ராக்ஷஸன்
 மல் பதமெல்லாம் அடக்கினான் கஸ்மலன்
 தல்புத்தன் என்னெ பெந்திச்சு மஹாரணே
 த்வல்ப்றஸாதத்தால் அவன் ம்றுதன் ஆகயால்
 இப்போள் எனிக்கு லெபிச்சிது ஸௌக்யவும்
 அந்நந்நி வண்ணம் ஒரோதரம் ஆபத்து
 வந்நாலதும் தீர்த்து ரக்ஷிச்சு கொள்ளுவான்
 இத்த காருண்யம் ஒருத்தர்க்கும் இல்லெந்நது
 உத்தம பூருஷ! ஞான் பறயேணமோ? 4890
 எல்லாம் பவல் கருணா பெலம் எந்நிமற்றில்லொரு
 ஆலம்பனம் நாத! நமோஸ்துதே”!
 ஆதித்ய ருத்ர வஸு ப்றமுகன்மாரும்
 ஆதிதேயோத்தமன்மாரும் அது நேரம்
 ஆசர வம்ச வினாசனனாகிய
 தாசரதியெ வெவ்வேற புகழ்த்தினார்,
 யஞ்ஞ பாகங்ஙளெல்லாம் அடக்கி கொண்டான்,
 அஜ்ஞானியாகிய ராவண ராக்ஷஸன்
 த்வல் கடாக்ஷத்தால் அனொக்கெ லெபிச்சிது
 துக்கவும் தீர்ந்நிது ஞங்களுக்கு தெய்வமே! 4900
 த்வல்பாத பத்மம் பஜிப்பதினு எப்போமும்
 சில்புருஷ ப்றபோ! நல்கீடு அனுக்ரஹம்,

ராமாய ராஜீவ நேத்றாய லோகாபி-

ராமாய ஸீதாபிராமாய தே நம:

பக்த்யா பித்றுக்களும் ஸ்ரீராம பத்ரனெ

சித்தம் அழிஞ்ஞ புகழ்ந்நு துடங்வினார்

“துஷ்டனாம் ராவணன் நஷ்டனாயான் இந்நு

த்துஷ்டராய் வந்நிது ஞங்ஙளும் தெய்வமே!

புஷ்டியும் வாச்சிது லோகத்தறயத்திங்கல்

இஷ்டியுமுண்டாயிது இஷ்ட லாபத்தினால்

4910

பிண்டோதகங்ஙள் உதிக்காய காரணம்

தண்டவும் தீர்ந்நிது ஞங்ஙள்க்கு தெய்வமே!

யக்ஷன்மாரொக்கெ ஸ்துதிச்சார் அனந்தரம்

ரக்ஷா வினாசனன் ஆகிய ராமனெ,

ரக்ஷிதன்மாராய் சமஞ்ஞிது ஞங்ஙளும்

ரக்ஷாவரனெ வதிச்சமுலம் பவான்

பக்ஷீந்த்ர வாஹன்! பாப வினாசன!

ரக்ஷ ரக்ஷ ப்றபோ! நித்யம் நமோஸ்துதே”

கெந்தர்வ ஸங்கவும் ஒக்கெ ஸ்துதிச்சிது

பங்க்தி கண்டாந்தகன் தன்னெ நிராமயம்,

4920

“அந்தனாம் ராவணன் தன்னெப் பயபெட்டு

ஸந்ததம் ஞங்ஙள் ஒளிச்ச கிடந்நதும்

இந்நு துடங்வித் தவ சரித்த்றங்ஙளும்

நந்நாய் ஸ்துதிச்ச பாடிகொண்டு அனாரதம்

ஸஞ்சரிக்காம் இனி காருண்ய வாரிதே!

நின் சரணாம்புஜம் நித்யம் நமோ நம:”

கின்னரன்மாரும் புகழ்ந்நு துடங்வினார்.

மன்னவன் தன்னெ மனோஹரமாம் வண்ணம்

“துர்ந்நயமேறிய ராக்ஷஸ ராஜனெ-

கொந்நு களஞ்ஞடன் ஞங்ஙளெ ரக்ஷிச்ச

4930

நின்னெ பஜிப்பான் அவகாசமுண்டாயி

வந்நது நின்னுடெ காருண்ய வைபவம்

பன்னக தல்ப்பே வஸிக்கும் பவல்பதம்

வந்தாமஹே வயம்! வந்தாமஹே வயம்”!

கிம்புருஷன்மார் பரம் புருஷன்பதம்
ஸம்பாவ்ய பக்த்யா புகழ்ந்நார் அதித்ருதம்,
“கம்பிதன்மாராய் வயம் பயம் பூண்டொளிச்சென்-
போற்றி! ராவணன் எந்நு கேள்க்கும் நேரம்
அம்பர மார்க்கே நடக்குமாறு இல்லினி
நின்பாத பத்மம் பஜிக்காய் வரேணமே”

4940

ஸித்த ஸமுஹவும் அப்போள் மனோரதம்
ஸித்திச்ச முலம் புகழ்த்தி துடங்வினார்.
“யுத்தே தசக்ரீவனெக் கொந்நு ருங்ஙளுக்கு
சித்தபயம் தீர்த்த காருண்ய வாரிதே!

ரக்தாரவிந்தாப பூண்ட பவல்பதம்
நித்யம் நமோ நமோ; நித்யம் நமோ நம:
வித்யாதரன்மாரும் அத்யாதரம் பூண்டு
கெத்ய பத்யாதிகள் கொண்டு புகழ்த்தினார்.
“வித்வ ஜனங்ஙள்க்கும் உள்ளில் திரியாத
தத்வாத்மனே பரமாத்மனே தே நம”

4950

சாருருபம் தேடும் அப்ஸரஸாங்கெணம்
சாரணன்மார் உரகன்மார் மருத்துக்கள்
தும்புரு நாரத குஹ்யக வ்றுந்தவும்
அம்பர சாரிகள் மற்றுள்ளவர்களும்
ஸ்பஷ்ட வர்ணோத்யேன மதுர பதங்ஙளால்
துஷ்ட்யா கணக்கெ ஸ்துதிச்சோர் அனந்தரம்
ராமசந்த்ர அனுக்ரஹேண ஸமஸ்தரும்
காம லாபேன நிஜ நிஜ மந்திரம்
ப்றாபிச்சு தாரக ப்ரம்மவும் த்யானிச்சு
தாபத்யவும் அகந்நு வாணீடினார்,

4960

ஸச்சில் பரப்ரம்ம பூர்ணம் ஆத்மானந்தம்
அச்சுதம் அத்வயம் ஏகம் அனாமயம்
பாவனயா பகவல் பதாம்போஜவும்
ஸேவிச்சிருந்நார் ஜகத்ய வாஸிகள்.
ஸிம்ஹாஸனோபரி ஸீத்யாஸம்யுதம்
ஸிம்ஹ பராக்ரமம் ஸதீர்யகோடி ப்றபம்

யுத்த காண்டம்

ஸோதர வானர தாபஸ ராக்ஷஸ
 பூதேவ வ்றுந்த நிஷேவ்யமாணம் பரம்
 ராமம் அபிஷேக தீர்த்தார்த்ர விக்ரஹம்
 ஸ்யாமளம் கோமளம் சாமீகர ப்றபம்
 சந்த்ரபிம்பானனம் சார்வாயத புஜம்
 சந்த்ரிகா மந்தஹாஸோஜ்வலம் ராகவம்
 த்யானிப்பவர்க்கு அபீஷ்டாஸ்பதம்
 கண்டு ஆனந்தம் உள்கொண்டிருந்திது எல்லா வரும்

4970

வானராதிகளுக்கு அனுக்ரஹம்

விஸ்வம்பரா பரிபாலனவும் செய்து
 விஸ்வநாதன் வஸிச்சீடும் தசாந்தரே
 ஸஸ்ய ஸம்பூர்ணயாய் வந்நிது அவனியும்
 உத்ஸவ யுக்தங்ஙளாயீ க்ருஹங்ஙளும்
 வ்றுக்ஷங்ஙள் எல்லாம் அதி ஸ்வாது ஸம்யுத-
 பக்வங்ஙளோடு கலர்ந்நு நிந்நீடுந்நு
 துர்கெந்த புஷ்பங்ஙள் அக்காலம் ஊழியில்
 ஸத்கெந்த யுக்தங்ஙளாய் வந்நிதொக்கவே
 நூறாயிரம் துரகங்ஙள் பசுக்களும்
 நூறு நூறாயிரத்தில் புறம் பின்னெயும்
 முப்பது கோடி ஸ்வர்ண பாரங்ஙளும்
 ஸுப்ப்ராமணர்க்கும் கொடுத்து ரக்ஷத்தமன்
 வஸ்த்ராபரண மால்யங்ஙள் அஸங்க்யமாய்
 ப்றுத்வீ ஸுரோத்தமன்மார்க்கு நல்கீடினான்.
 ஸ்வர்ண ரத்னோஜ்ஜ்வலம் மால்யம் மஹாப்றபம்
 வர்ண வைசித்திரியும் அனர்கம் அனுபமம்
 ஆதித்ய புத்றனு நல்கினான் ஆதரால்
 ஆதிதேயாதிப புத்ற தனயனும்
 அங்கத த்வந்த்வம் கொடுத்தோர் அனந்தரம்,
 மங்கலாபாங்கியாம் ஸீதய்க்கு நல்கினான்.
 மேருவும் லோகத்தயவும் கொடுக்கிலும்

4980

4990

போரா விலயதினு அங்ஙனெயுள்ளொரு
 ஹாரம் கொடுத்தது கண்டு வைதேஹியும்
 பாரம் ப்றஸாதிச்சு மந்தஸ்மிதான்விதம்
 கண்டதேசத்திங்கல் நிந்நங்ஙெடுத்திட்டு
 ரெண்டு கை கொண்டும் பிடிச்சு நோக்கீடினாள் 5000
 பர்த்து முகாப்ஜவும் மாருதி வக்த்றவும்
 மத்யே மணிமயமாகிய ஹாரவும்
 இங்கிதஜ்ஞன் புருஷோத்தமன் அந்நேரம்
 மங்கல தேவதயோடு சொல்லீடினான்:
 “இக் கண்டவர்களில் இஷ்டனாகுந்நது-
 ஆரு உள்கமலத்தில் நினக்கு மனோஹரே!
 நல்கீடவன்னு நீ, மற்றாருமில்ல நின்
 ஆசுத பங்கம் வருத்துவான் ஓமலே”
 எந்நது கேட்டு சிரிச்சு வைதேஹியும்
 மந்தம் விளிச்சு ஹனுமானு நல்கினாள். 5010
 ஹாரவும் பூண்டு விளங்ஙினான் ஏற்றவும்
 மாருதியும் பரமானந்த ஸம்யுதம்
 அஞ்ஜலியோடு திருமும்பில் நிந்நீடும்
 அஞ்ஜனா புத்றனெக் கண்டு ரகுவரன்
 மந்தம் அரிகே விளிச்சருள் செய்திது
 ஆனந்த பரவசனாய் மதுராசூரம்
 “மாருத நந்தன! வேண்டும் வரத்தெ நீ
 வீரா! வரிச்சு கொள்க ஏதும் மடியாதெ”
 எந்நதுகேட்டு வந்திச்சு கபீந்த்ரனும்
 மன்னவன் தன்னோடு அபேசுஷிச்சருளினான். 5020
 “ஸ்வாமின் ப்றபோ! நின்திருவடி தன்னுடெ
 நாமவும் சாரு சரித்த்றவும் உள்ள நாள்
 பூமியில் வாழ்வான் அனுக்ரஹிச்சீடணம்
 ராம நாமம் கேட்டு கொள்வான் அனாரதம்
 ராம ஜப ஸ்மரண ஸ்றவணங்ஙளில்
 மாமகே மானஸே த்ருப்திவரா விபோ!
 மற்று வரம் மம வேண்டா தயாநிதே!

யுத்த காண்டம்

முற்றுமிளக்கம் இல்லாதொரு பக்தியும்
உண்டாயிரிக்கேணம்” எந்நது கேட்டொரு
புண்டரீகாக்கன் அனுக்ரஹம் நல்கினான்,
“மல்கதயுள்ள நாள் முக்தனாய் வாழ்க நீ
பக்தி கொண்டேவரு ப்ரம்மத்வவும் ஸகே!”

5030

ஜானகீதேவியும் போகானு புதிகள்
தானே வரிகெந்நு அனுக்ஹிச்சீடினாள்.
ஆனந்த பாஷ்ப பரீதாக்கனாய் அவன்
வீணு நமஸ்க்ருத்ய பின்னெயும் பின்னெயும்
ராம ஸீதாஜ்ஞயா பாரம் பணிப்பெட்டு
ராம பாதாப்ஜவும் சிந்திச்சு சிந்திச்சு
செந்நு ஹிமாலயம் புக்கு தபஸ்ஸினாய்.

5040

பின்னெ குஹனெ விளிச்சு மனுவரன்
“கெச்ச ஸகே! புரம் ஸ்றுங்கிவேரம் பவான்
மச்சரித்தங்ஙளும் சிந்திச்சு வாழ்க நீ
போகங்ஙள் எல்லாம் புஜிச்சு சிரம் புனர்
ஏகபாவம் பஜிச்சீடுக என்னோடு நீ”
திவ்யாம்பர ஆபரணங்ஙள் எல்லாம் கொடுத்து
அவ்யாஜ பக்தனு யாத்த வழங்ஙினான்.

ப்றேம பாரேண வியோக துக்கம் கொண்டு
ராமனால் ஆச்லிஷ்டனாய் குஹன் ததா
கெங்கா நதீ பரிசோபிதமாயொரு
ஸ்றுங்கிவேரம் ப்றவேசிச்சு மருவினான்.

5050

மூல்யமில்லாத வஸ்த்ராபரணங்ஙளும்
மால்ய களப ஹரி சந்தனாதியும்
பின்னெயும் பின்னெயும் வேண்டுமோளம் நல்கி
மன்னவன் காடகாடம் புணர்ந்நு ஆதரால்
மார்க்கட நாயகன்மார்க்கும் கொடுத்து போய்
கிஷ்கிந்த பூகெந்நு அயச்சு அருளீடினான்.
ஸுக்ரீவனும் வியோகேன துக்கம் பூண்டு
கிஷ்கிந்த புக்கு ஸுகிச்சு மருவினான்.
ஸீதா ஜனகனாயீடும் ஜனகனெ

- ப்றீதியோடெ விளிச்ச ஆஸ்லேஷவும் செய்து
 ஸீதயெக் கொண்டு கொடுபிச்ச ஓரோதரம்
 நூதன பட்டாம்பர ஆபரணாதியும்
 நல்கி விதேஹ ராஜ்யத்தினு போகெந்நு
 புல்கி கனிவோடு யாத்த வழங்வினான்.
 காசிராஜாவினும் வஸ்த்ற ஆபரணங்ஙள்
 ஆசயானந்தம் வருமாறு நல்கினான்.
 பின்னெ மற்றுள்ள ந்றுபன்மார்க்கும் ஒக்கவே
 மன்னவன் நிர்ம்மல பூஷணாத்யங்ஙளும்
 ஸம்மான பூர்வம் கொடுத்தயச்சீடினான்.
 ஸம்மோதம் உள்கொண்டு போயார் அவர்களும்
 நக்தஞ்சரேந்த்றன் விபீஷணன் அந்நேரம்
 பக்த்யா நமஸ்கரிச்சான் சரணாம்புஜே
 “மித்தமாய் நீ துணச்சோரு மூலம் மம
 சத்துக்களெஜ் ஜயிச்சேன் ஒரு ஜாதி ஞான்
 ஆசந்த்ர தாரகம் லெங்கயில் வாழ்க நீ
 நாசம் அரிகளால் உண்டாகயில்ல தே
 என்னெ மறந்நு போகாதெ நிருபிச்ச
 புண்ய ஜனாதிபனாய் வஸிச்சீடெடோ!
 விஷ்ணு லிங்கத்தெயும் பூஜிச்ச நித்யவும்
 விஷ்ணு பாரயணனாய் விசுத்தாத்மனா
 முக்தனாய் வாணீடுக” எந்நு நியோகிச்ச
 முக்தா பலமணி ஸ்வர்ண பாரங்ஙளும்
 ஆவோளவும் கொடுத்தாசு போவான்
 அயச்சாவிர்முதா புணர்ந்நீடினான் பின்னெயும்.
 சித்தே வியோக துக்கம் கொண்டு கண்ணு நீர்
 அத்யர்த்தம் இற்றிற்று வீணும் வணங்ஙியும்
 கெத்கெத வர்ணென யாத்தறயும் சொல்லினான்.
 நிற்கெமிச்சான் ஒரு ஜாதி விபீஷணன்
 லெங்கயில் செந்நு ஸுஹ்ருஜ் ஜனத்தோடும்
 ஆதங்கம் ஒழிஞ்ஞு ஸுகிச்ச வாணீடினான்.

5060

5070

5080

5090

ஸ்ரீராமன்றெ ராஜ்யபார பலம்

ஜானகி தேவியோடும் கூடி ராகவன்
 ஆனந்தம் உள்கொண்டு ராஜபோகான்விதம்
 அஸ்வமேதாதியாம் யாகங்ஙளும் செய்து
 விஸ்வ பவித்யாம் கீர்த்தியும் பொங்ஙிச்சு
 நிச்சேஷ ஸௌக்யம் வருத்தி ப்றஜுள்க்கு
 விஸ்வமெல்லாம் பரிபாலிச்சு அருளினான்.
 வைதவ்ய துக்கம் வனிதமார்க்கு இல்லொரு
 வ்யாதி பயவும் ஒருத்தர்க்கும் இல்லல்லோ
 ஸஸ்ய பரிபூர்ணயல்லோ தரித்தியும்
 தஸ்யு பயவும் ஒரேடத்தும் இல்லல்லோ
 பாலமரணம் அகபெடுமாறில்ல
 காலே வரிஷிக்குமல்லோ கௌங்ஙளும்
 ராம பூஜா பரன்மார் நரன்மார் புவி-
 ராமனெத் த்யானிக்கும் ஏவரும் ஸந்ததம்
 வர்ணாஸ்ற்றமங்ஙள் தனிக்கு தனிக்குள்ளது
 ஒந்நும் இளக்கம் வருத்துகில்லாருமே
 எல்லாவனும் உண்டு அனுகம்ப மானஸே
 நல்லது ஒழிஞ்ஞொரு சிந்தயில்லார்க்குமே
 நோக்குமாரில்ல ஆருமே பரதாரங்ஙளே
 ஓர்க்கயுமில்ல பர த்ரவ்யம் ஆருமே
 இந்த்ரிய நிக்ரஹம் எல்லாவனும் உண்டு
 நிந்தயுமில்ல பரஸ்பரம் ஆர்க்குமே
 நந்தனன்மாரெ பிதாவு ரக்ஷிகுந்ந
 வண்ணம் ப்றஜுகளெ ரக்ஷிச்சு ராகவன்
 ஸாகேத வாஸிகளாய ஜனங்ஙள்க்கு
 லோகாந்தர ஸுகம் எந்தோந்நு இதில்ப்பரம்?
 வைகுண்ட லோக போகத்தினு துல்யமாய்
 சோக மோஹங்ஙள் அகந்நு மேவீடினார்

5100

5110

ராமாயண மஹாத்மயம்

அத்யாத்ம ராமாயணம் இதம் எத்யும்
 அத்யுத்தமோத்தமம் ம்றுத்யுஞ்ஜய ப்றோக்தம் 5120
 அத்யயனம் செய்கில் மர்த்யன் இஜ்ஜன்மனா
 முக்தி ஸித்திக்கும் அதினில்ல ஸம்சயம்
 மைத்தீகரம் தன தான்ய வ்றுத்தி ப்றதம்
 சத்று வினாசனம் ஆரோக்ய வர்த்தனம்
 தீர்க்காயுரர்த்த ப்றதம் பவித்றம் பரம்
 ஸௌக்ய ப்றதம் ஸகலாபீஷ்ட ஸாதகம்
 பக்த்யா படிக்கிலும் சொல்கிலும் தல்கூடிணை
 முக்தனாயீடும் மஹாபாதகங்ஙளால்
 அர்த்தபிலாஷி லெபிக்கும் மஹாதனம்
 புத்ராபிலாஷி ஸுபுத்ரனேயும் ததா 5130
 ஸித்திக்கும் ஆர்ய ஜனங்ஙளால் ஸம்மதம்
 வித்யாபிலாஷி மஹாபுதனாய் வரும்
 வந்த்யா யுவதி கேட்டிடுகில் நல்லொரு
 ஸந்ததி உண்டாம் அவள்கெந்நு நிர்ணயம்
 பெத்தனாய் உள்ளவன் முக்தனாய் வந்நீடும்
 அர்த்தார்த்தி கேட்டிடில் அர்த்தவானாய் வரும்
 துர்கங்ஙளெல்லாம் ஜெயிக்காய் வரும்
 அதி துக்கிதன் கேள்க்கில் ஸுகியாய் வருமவன்
 பீதன் இது கேள்க்கில் நிர்பயனாய் வரும்
 வ்யாதிதன் கேள்க்கில் அனாதூரனாய் வரும் 5140
 பூத தெய்வ ஆத்மார்த்தமாய் உடன் உண்டாகும்
 ஆதிகளெல்லாம் அகந்நுபோம் நிர்ணயம்
 தேவ பித்றுகெண தாபஸ முக்யன்மார்
 ஏவருமேற்றம் ப்றஸாதிக்கும் அத்யரம்
 கல்மஷமெல்லாம் அகலும், அதேயல்ல
 தர்ம்மார்த்த காம மோக்ஷங்ஙள் ஸாதிச்சீடும்
 அத்யாத்ம ராமாயணம் பரமேஸ்வரன்
 அத்ரி ஸுதய்க்கு உபதேசிச்சிது ஆதரால்

யுத்த காண்டம்

530

நித்யவும் சுத்த புத்யா குருபக்தி பூண்டு
 அத்யயனம் செய்கிலும் முதா கேளக்கிலும் 5150
 ஸித்திக்கும் எல்லாம் அபீஷ்டம் எந்நிங்ஙனெ
 பெத்தமோதம் பரமார்த்தம் இதொக்கவே
 பக்த்யா பறஞ்ஞடங்ஙீ கிளிப் பைதலும்
 சித்தம் தெளிஞ்ஞு கேட்டு மஹாலோகரும் 5154

இத்யத்யாதம் ராமாயணே உமாமஹேஸ்வர
 ஸம்வாதே யுத்தகாண்டம் ஸமாப்தம்.

சுபம்



உத்தர ராமாயணம்

ஒந்நாம் அத்யாயம்

ஸ்ரீ ராம ! ராம! ராம! ஸ்ரீராம! ராம! ராம!
 ஸ்ரீ ராம ! ராம! ராம! ஸ்ரீராம! ராம! ராம!
 நாராயணாய நமோ! நாராயணாய நமோ!
 நாராயணாய நமோ! நாராயணாய நம:
 ஸ்ரீராமபாத பக்திகொண்டு சுத்த ஆத்மாவாய
 சாரிகப் பைதலே நீ சொல்லெடோ! ராமாயணம்
 சொல்வனெங்கில் கேட்டு கொள்வின் எல்லாவரும்
 நல்ல ஸல்கதயிது கல்யாண ப்ரதமல்லோ
 உத்தர ராமாயணம் வால்மீகி முனி ப்றோக்தம்
 உத்தமோத்தமம் இதம் முக்தி ஸாதனம் பரம்

10

அகஸ்த்யாதிகளுடெ வரவு

ராவணாத்யகில ரகூஷாகெண வதம் செய்து
 தேவகளாலும் அபி பூஜிதனாய ராமன்
 தேவியும் அனுஜனும் வானரப் படயுமாய்
 ஸேவக ஜனவுமாய் புஷ்பகம் கரயேறி
 வேகமோடு அயோத்யா புக்கு அபிஷேகவும் செய்து
 லோகங்ஙள் பதிந்நாலும் பாலிச்சு வாழும் காலம்
 நானா தேசங்ஙள் தோறும் வாண்டும் முனிஜனம்
 மானவவிரன் தன்னெக் காண்மானாய் வந்நாரல்லோ
 வாஸவதிக்கில் நிந்நு வந்நிது கண்வாதிகள்
 கௌசிக அகஸ்த்யாதிகள் தெக்ஷிண திக்கில் நிந்நும்
 பச்சிம திக்கில் நிந்நு வந்நிது தெளம்யாதிகள்
 விச்வாமித்த்றனும் ஜமதக்னியும் கௌதமனும்
 அத்ரி கஸ்யபன் பரத்வாஜனும் வஸிஷ்டனும்
 உத்தர திக்கில் நிந்நு வந்நிது ஒந்நிச்சு தன்னெ

20

த்வார பாலகனோடு கும்பஸம்பவன் சொந்நான்

“ஆரணராய ஞங்ஙள் வந்நதங்ஙறியிச்சு

நேரத்து வந்நீடு நீ” எந்நது கேட்ட நேரம்

த்வாரபாலனும் நரவீரனோடு உணர்த்திச்சான்

கோபுர த்வாரத்திங்கல் பார்த்து நிந்நு அருளுந்நு

தாபஸ ப்றவரன்மாராம் அகஸ்த்யாதி ஜனம்

30

பௌரன்மாரோடுமது கேட்டு ராகவன் செந்நு

பாராதெ கூட்டிகொண்டு போந்நு தன் ஸபாதலே

ஆஸன பாத்யார்க்யாதி கொண்டு பூஜிச்சு வந்திச்சு

ஆதரபூர்வம் முனீந்த்றாஜ்ஞயா யதாஸுகம்

பார்த்திவோத்தமன் பரமாஸனம் புக்க சேஷம்

ஆஸ்தயா முனிவர்க்கத்தோடு அருள் செய்தீடினான்:

“ஸௌக்யமோ நிங்ஙள்க்கெல்லாம்” எந்நது கேட்டு

லோகச்ளாக்யன்மாராய முனிஸ்றேஷ்டன்மார் அருள் செய்து

“ரக்ஷோஜாதிகளெயும் வதிச்சு லோகத்தறயம்

ரக்ஷிச்சு ஸீதாதேவி தன்னொடும் கூடெ பவான்

40

ஸௌக்யமாய் வாழுந்நது காண்கயில் ஞங்ஙள்க்குண்டோ

ஸௌக்யம் மற்றி இதில் பரம் மானவ சிகாமணே!

பின்னெ நீ தசாஸ்யனெ கொந்நது கொண்டு லோகம்

நந்நு நந்நு எந்நு புகழ்த்துந்நது அஜ்ஞானம் அத்ரே

ஸர்வ லோகவும் ஜயிக்காமல்லோ பவான் இஹ

கேவலம் தசாஸ்யனெக் கொந்நது எந்தொரு சித்தம்!

ரக்ஷோநாயக ஸுதனாகிய ராவணியெ

லக்ஷ்மணன் கொல செய்தது ஓர்க்கில் எத்தறயும் சித்தம்!”

கும்பஸம்பவன் இத்தம் அருளி செய்த நேரம்

அம்போஜாக்ஷனும் சிரிச்சு அப்போழே சோத்யம் செய்தான் 50

“ராவணன் ஜகத்தறய கண்டகன் அவணிலும்

ராவணி தன்னெ ப்றசம்ஸிப்பதினு எந்நு மூலம்?

ஊக்கேறும் தசானன புத்ற விக்றமம் எல்லாம்

கேள்க்கணம் அருளி செய்தீடாம் எந்நாகில் இப்போள்”

ராக்ஷஸ குலோல்பத்தி

எந்நது கேட்ட நேரம் அகஸ்த்யன் அருள் செய்து
 “மன்னவ ! கேட்டு கொள்க ராவண வருத்தாந்தங்ஙள்
 ராவணனுடெ தபோபலவும் செளர்யங்ஙளும்
 பூர்வ ராக்ஷஸ குலோல்பத்தியும் அறியிக்காம்
 ப்ரம்ம நந்தனனாய புலஸ்த்ய தபோதனன்
 நிர்ம்மலன் மஹாமேரு தன்னுடெ பார்ச்வத்திங்கல் 60
 செந்நுடன் த்ருணபிந்து தன்னுடெ ஆஸ்றமத்தில்
 அன்யூனமாய தபோநிஷ்டயா வாழும் காலம்
 தத்ற செந்நீடும் சில கன்யகா ஜனங்ஙளும்
 சித்த கௌதுகத்தோடு களிப்பான் பலருமாய்
 நித்யவும் கண்டு கண்டு புலஸ்த்ய தபோதனன்
 உள்தாரில் ஓர்த்தான் இதம் எத்றயும் உபத்ரவம்
 கன்யகா ஜனம் இனி இவிடெ வருந்நாகில்
 அந்நேயுண்டாக கெர்பம் எந்நொரு சாபம் செய்தான்
 பிற்றேந்நாள் கன்யகமார் செந்நீல களிப்பானாய்
 முற்றும் அத்தபோதனன் தன்னுடெ சாப பயால் 70
 அக்கத ஏதும் அறியாதெ போய் செந்நீடினாள்
 முக்யனாம் த்ருணபிந்து பூபதியுடெ மகள்
 தன்னுடெ ஸகிகளெ அன்வேஷிச்சு அங்ஙோடு இங்ஙோடு
 அன்ய நாரிகளெக் காணாஞ்ஞவள் போயாளல்லோ
 கெர்பவும் உண்டாய் வந்நிது அப்பொழுது அது மூலம்
 உள்ப்பேடியோடும் கூடெத் தாத ஸன்னிதௌ செந்நாள்
 புத்றிதன் வ்றுத்தாந்தங்ஙள் அறிஞ்ஞ த்ருணபிந்து
 ஸத்வரம் செந்நு புலஸ்த்யாஸ்றமே மகளுமாய்
 லோகேசாத்மஜ பதம் வந்திச்சு நரேந்த்ரனும்
 ஆகாம்க்ஷயோடு சோதிச்சீடினான் மனோகெதம் 80
 “நின்திருவடியுடெ சாபம் கொண்டு உண்டாயொரு
 ஸந்தாபம் தீர்ப்பான் இனி மற்று ஆருமில்லயல்லோ

சிந்திச்சால் இனி மம புத்தியெ யதாவிதி
 நின்திருவடி தன்னெக் கைக்கொள்க எந்நதே வரு”
 அங்ஙனெ தன்னெயெந்நு புலஸ்த்ய முனீந்த்ரனும்
 அங்கனா ரத்னத்தெயும் கைக்கொண்டான் வழிபோலெ
 வேதவிஸ்றவணென கொர்பம் உண்டாய மூலம்
 ஜாதனாம் குமாரனு விஸ்றவஸ் எந்நு நாமம்.

வைஸ்றவணன்றெ உத்பவம்:

அக்காலம் பரத்வாஜன் தன்னுடெ புத்தி தன்னெ
 விக்யாத குணவானாம் விஸ்றவஸ்ஸினு நல்கி 90
 விஸ்றவஸ்ஸின்னு ஸுதனாயவள் பெற்றுண்டாயி
 விஸ்றுத கீர்த்தியோடெ வைஸ்றவணனும் அந்நாள்
 திவ்ய வத்ஸரம் நால்பத்து ஒன்பதினாயிரவும்
 அவ்யாஜம் தபஸ்ஸு செய்தான் நிராஹாரனாயே
 திக்பாலத்வவும் நீதிசத்வவும் கொடுத்திது
 புஷ்பக விமானவும் அக்காலம் விதாதாவும்
 வரவும் விமானவும் வாங்ஙி வைஸ்றவணனும்
 த்வரிதம் ஜனகனெ செந்நு கை வணங்ஙினான்
 நந்தன அப்யுதயங்ஙள் கண்டு விஸ்றவஸ்ஸும்
 ஆனந்தம் உள்கொண்டு காடாஸ்லேஷவும் செய்தீடினான் 100
 அந்நேரம் பிதாவினோடு அர்த்திச்சான் குமாரனும்
 “இந்நெனிக்கு இரிப்பதினு எவிடெஸ் ஸுகமுள்ளு
 நின்திருவடியருள் செய்யணம்” எந்நு கேட்டு
 சிந்திச்சு பறஞ்ஞிது விஸ்றவஸ்ஸு அதுநேரம்
 “விச்வகர்ம்மாவு நிர்ம்மிச்சீடினென் அல்லோ புரா
 விச்வ விஸ்மயகரமாகிய லெங்காபுரம்
 தக்ஷிணாப்தியில் த்றிகூடாசலோபரி தத்ற
 ரக்ஷோவீரன்மார்க்கு வாண்டுவான் விசித்தமாய்
 யாதுதானன்மாறெல்லாம் அவிடெஸ் ஸுகத்தோடெ
 ஆதிவேர்பெட்டு வஸிச்சீடினார் பல காலம் 110
 ஆதிதேயன்மாறெப் பீடிப்பிச்சார் அதுமூலம்

ஆதி நாராயணனும் அவரெக் கொல செய்தான்
 சேஷிச்ச நிசாசரர் பாதாளே செந்நு புக்கார்
 தோஷங்ஙள் நீக்கி தத்த வஸிக்காம் நினக்கிப்போள்”
 எந்நது கேட்டு தாதன் தன்னெயும் வணங்ஙிப்போய்
 செந்நதி விசித்தமாய் நிர்ம்மிச்ச ராஜதானி
 தன்னில் அம்மாறு ஸுகிச்ச இருந்நு வைஸ்றவணன்
 மன்னவ! கேட்டாலும்” எந்நு அகஸ்த்யன் அருள் செய்து
 ராமசந்த்ரனும் அப்போள் தொழுது சோத்யம் செய்தான்
 மாமுனி ப்ரவரனாம் அகஸ்த்யனோடு முதா 120
 “புலஸ்த்ய குலோத்பவன்மார் நிசாசரர் எந்நு
 பலர்க்கும் மதமதே கேட்டிட்டுள்ளிது ஞானும்
 ராக்ஷஸர் அதின் மும்பேயுண்டாய ப்ரகாரவும்
 ஸௌக்யம் பூண்டு அவரெல்லாம் லெங்கயில் வாணவாறும்
 ஸாக்ஷால் ஸ்ரீநாராயணன் அவரெ வதிச்சதும்
 ஆக்யானம் செய்தீடணம் என்னோடு தபோநிதே!”

ரக்ஷஸ்ஸுகளுடெயும் யக்ஷன்மாருடெயும் உத்பவம்

அம்போஜ விலோசனன் இங்ஙனெ சோதிச்சப்போள்
 கும்பஸம்பவன் தெளிஞ்ஞ அகிலம் அறியிச்சான்:
 அம்போஜோத்பவன் தப சக்தி கொண்டு ஆதிகாலே
 அம்பஸாபுரம் நிர்ம்மிச்சீடினோர் அனந்தரம் 130
 ஸ்றுஷ்டிச்சான் சிலரே அந்நேரத்து தொழுதுவர்
 ஸ்றுஷ்டிகர்த்தாவினோடு சோதிச்சார் ஞங்ஙளக்கெல்லாம்
 “பைதாஹாதிகள் தீர்ப்பான் எந்நு ஸாதனம்” எந்நு
 ஜாத ஸம்ப்ரமத்தோடு சோதிச்சோர் அனந்தரம்
 மந்தஹாஸவும் பூண்டு ரக்ஷயதாம் எந்நு சொந்நான்
 மந்தன்மாரது கேட்டு ரக்ஷயாமோ வயமெந்நார்
 எந்நதில் சிலரப்போள் யக்ஷயாமோ வயமெந்நார்
 அர்ணோஜாஸனன் அப்போள் அவரடோடு அருள் செய்தான்
 “என்னோடு நிங்ஙள் இத்தம் சொந்த காரணத்தினால்

ரசேஷா ஜாதிகள் நிங்ஙள் அன்யன்மாரெல்லாம் இனி 140
 யசுஷன்மாரெந்நும் அருள் செய்திது ரெண்டு விதம்
 ரசேஷாஜாதிகளில் வச்ச உத்தமன்மாராய் வந்நார்
 அக்காலம் ஹேதியெந்நும் மற்றவன் ப்றஹேதியும்
 ஜ்யேஷ்டனாயுள்ள ஹேதி காலன்தன் பெகினியெ
 வேட்டிது ஹ்ருஹஸ்த தர்ம்மத்தெ ரசுஷிப்பானாயி
 ப்ரம்மசர்யத்தோடு இருந்நீடினான் ப்றஹேதியும்
 நிர்மலனாய ஹேதிக்குண்டாயி தனயனும்
 வித்யுல்கேசாக்யன் அவன் எத்தயும் குணவானாய்
 உத்யோத சரீரனாய் வர்த்திச்சீடின காலம்
 ஸுந்தரீ ஸாலகடம்கடயாந் நாமம் பூண்டு 150
 ஸந்த்யா நந்தன தன்னெ கைக்கொண்டான் குதூஹலால்
 கந்தர்ப்ப விவசனாய் ஸந்த்யாநந்தனயோடும்
 நந்திச்ச லோகங்ஙளில் ஸஞ்சரிச்சீடும் காலம்
 மந்தர கிரிதடம் ப்றாபிச்ச நேரமொரு
 நந்தனன் தன்னெஸ் ஸந்த்யா புத்தியும் ப்றஸவிச்சாள்
 நந்தனன் தன்னெப் பரித்யஜிச்ச யதாருசி
 கந்தர்ப்ப லீல பூண்டு பின்னெயும் நடகொண்டார்
 பூதலே கிடந்நு அதிதாருண நாதத்தோடும்
 ரோதனம் செய்தானல்லோ பாலனும் அதுநேரம்
 ஆகாச மார்க்கே மஹாதேவனும் தேவியுமாய் 160
 ஏகாந்தே ஸரபஸம் எழுந்நள்ளும்போள் முதா
 காணாயி தேஜஸ்ஸொடு பாலனெத் தாமெத் தத்ர
 வனபூமியில் கிடக்குந்நது தானே தன்னெ
 காருண்யம் பூண்டு தேவி தன்னுடெ வசனத்தால்
 ஆரண்யதேசே கீழ்ப்போட்டிறங்ங் மஹேசனும்
 தேவியும் எடுத்து தன் முலயும் கொடுத்திது
 தேவனும் ப்றஸாதிச்ச வரவும் நல்கீடினான்
 “மல்பரிசாரகனாய் வாழுக மேல் நாள் எந்நு
 முப்புரவரியொரு வரவும் நல்கீடினான்
 அப்றதேசாந்தே நல்லொரு ஆலயமுண்டாய் வந்நிது 170
 அப்பொழே பவிச்சிது யௌவனம் குமாரனும்

ஆத்ம ஸந்தோஷம் கைக்கொண்டு ஈஸ்வரீ தேவிதானும்
 ஆத்மஜன்மாரும் உண்டாய் வரிகெந்து அருள் செய்து
 நாமவும் ஸுகேசன் எந்நருளி செய்து நாதன்
 ஆமயம் தீர்ந்நு வணங்ங்வினான் ஸுகேசனும்
 புஷ்கர தேசத்திங்கல் சில்பமாயுள்ள புரம்
 புக்கு ஸௌக்யேன வஸிச்சீடினான் ஸுகேசனும்
 அந்தகாந்தக ப்றுத்யன் தன்மஹிமானம் கண்டு
 கெந்தர்வ ப்ரவரனாம் க்ராமணியது காலம்
 தன்னுடெ வேதவதியாகிய தனுஜயெ

180

தன்யனாம் ஸுகேசனு கொடுத்தான் மடியாதெ
 சால்யன்மார் அல்லாதெ கண்டு உண்டாயி ஸுகேசனு
 மால்யவான் ஸுமாலியும் மாலியும் எந்நு மூவர்
 புத்தன்மார் மஹாபெல விக்றம கீர்த்தியோடும்
 சக்தி பூண்டு ஒருமிச்சு தபஸ்ஸு துடங்ஙினார்
 மேரு ஸன்னிதௌ நிராஹாரன்மாராயி நிந்நு
 வாரிஜோத்பவன் தன்னெ சிந்திச்சு சிரகாலம்
 நிந்நது கண்டு சதுர்முகனும் ப்றஸாதிச்சு

செந்நவர் சொந்நவர் எல்லாமே நல்கீடினான்

புஷ்கரோத்பவன் மறஞ்ஞீடினோர் அனந்தரம்

190

ரக்ஷோவீரன்மார் தத்த்ர தபஸ்ஸும் ஸமர்ப்பிச்சார்

லோகவாஸிகளேயும் பீடிப்பிச்சு அவரெல்லாம்

ஆகுலமகந்நு வாணீடினார் அதுகாலம்

விச்வகர்ம்மாவு தன்னெ விளிச்சு சொந்நார் அவர்

“விச்வ விஸ்மயகரமாகிய புரம் பவான்

நிர்ம்மிச்சு தந்நீடுக ஞங்ஙள்க்கு” எந்நு அது கேட்டு

நிர்ம்மலனாய விச்வகர்ம்மாவும் உர செய்தான்

“முன்னம் ஞான் அமரேந்த்றன் தன்னுடெ நியோகத்தால்

உன்னதமாய த்றிகூடாச்சலோபரி தீர்த்தேன்

முப்பது காத த்வய விஸ்த்துதமாயிட்டு அதி-

200

சில்பமாயொரு புரம் தக்ஷிணோததி மத்யே

லெங்கயெந்நல்லோ நாமம் அவிடெயிரிக்க போய்

சங்க கூடாதெ சத்றுபீடயும் உண்டாய் வரா”

எந்நது கேட்ட நேரம் மூவரும் ஒருமிச்சு
 செந்நு லெங்கயில் வளிச்சீடினார் ஸுகத்தோடெ
 நர்மதயாய கெந்தர்வ ஸ்த்நீ தன் மக்களெயும்
 ஸம்மானிச்சு அவர்க்கு நல்கீடினாள் அதுகாலம்
 உத்தரமாம் நகூத்தம் கொண்டவரும் விவாஹம்
 செய்தெத்தையும் ஆனந்திச்சு வளிச்சார் அதுகாலம்
 ஸுந்தரி எந்நு பேராம் மால்யவானுடெ பத்னி 210
 ஸுந்தரகாத்தி பெற்றிட்டு உண்டாயி புத்தன்மாரும்
 மத்தனும் உன்மத்தனும் வஜ்றதம்ஷ்டனும் பின்னெ
 ஸுப்தக்னன் விருபாக்ஷன் தூர்மமுகன் யஜ்ஞாந்தகன்
 எந்நிவர் ஏழுபேர்க்கும் ஸோதரியாயிட்டு உண்டாய்
 வந்நிது கன்யகயும் அனலயெந்நு பேராய்
 பின்னெ அஸ்ஸுமாலி தன் வல்லப கேதுமதி
 தன்னுடெ புத்தன்மாராய் பத்து பேருயுண்டாய் வந்நு
 கன்யகமாரும் நால்வருண்டாயி ஸுமாலிக்கும்
 மன்னவ! சொல்லீடுவன் அவர்களுடெ பேரும்
 ப்றஹஸ்தன் விகடனும் தூம்றாக்ஷன் அகம்பனன் 220
 மஹத்வம் ஏறும் ஸுபார்ச்வன் தண்டன் ஸம்க்ராதியும்
 ப்றஜம்ங்கன் காலதனுஸ்ஸும் பாஸ்றவணனும்
 பெகயும் புஷ்போல்க்கட கைகஸீ கும்பீனஸீ
 ஸுகவும் மனஸி வர்த்திச்சு இது ஸுமாலிக்கும்
 தனயன்மாராய் மாலிக்குண்டாயி வஸுத பெற்ற
 நலன் அனிலனும் வரனும் ஸம்பாதியும்
 புத்தன்மாரோடும் படயோடும் ஒந்நிச்சு நடந்நு
 எத்தையும் பீடிப்பிச்சார் அவரும் ஜகத்தறயம்
 தேவ தாபஸ கெந்தர்வ உரகன்மாரும் பரி-
 தேவனத்தோடும் ஒளிச்சீடினார் குஹதோறும் 230
 அக்காலம் தேவாதிகள் கைலாஸத்திங்கல் செந்நு
 தகூடாரி தன்னெ ஸ்துதிச்சு அவஸ்த அறியிச்சார்
 வ்றுத்தாந்தம் கேட்டசேஷம் ம்றுத்யுசாஸனன் தானும்
 உளத்தாரில் ஸுகேசனெ ஓர்த்தருள் செய்தீடினான்
 “கொல்லுந்நீலவரெ ஞானெங்கிலும் நிங்ஙளோடு

உத்தர காண்டம்

சொல்லுவன் உபாயம் ஆபத்து தீர்த்திடுவானாய்
 செல்லுக நிங்ஙள் இனி கூடீர ஸாகர தீரே
 சொல்லுக முகுந்தனோடு உள்ள ஸங்கடமெல்லாம்
 கல்யாணமூர்த்தி தன்னெ துஷ்டராக்கூஸரேயும்
 கொல்லும் எந்நறிஞ்ஞாலும் நிங்ஙளெ ரகூழிப்பானாய்” 240
 எந்நது கேட்ட நேரம் தேவகள் மஹேசனெ
 வந்திச்சு வேகேன போய் பார்க்கடல் தீரம் புக்கார்
 பக்தி கைக்கொண்டு நந்நாய் ஸ்துதிச்சு துடங்வினார்
 பக்த வத்ஸலனாய பத்மனாபனெத் ததா
 நமஸ்தே நாராயண! முகுந்த! தயாநிதே!
 நமஸ்தே வாஸுதேவ! கோவிந்த ஜகல்பதே!
 நமஸ்தே லோகேஸ்வர! நமஸ்தே நரகாரே!
 ரமிச்சீடணம் சித்தம் பவதி ரமாபதே!
 புண்டரீகாக்கூ! ஜய புருஷோத்தம! ஜய!
 சண்டிகாபதி ஹ்ருதயா வாஸ ஜய! ஜய! 250
 வேதாந்த வேத்ய! ஜய! வேதார்த்த ஆத்மக! ஜய!
 கேசவ! ஜய! ஜய! மாதவ! ஜய! ஜய!
 சக்தி ஸம்யுக்த ஜய! ஸாத்வத! ஜய! ஜய!
 பக்த வத்ஸல! ஜய பரமானந்த! ஜய!
 நிர்ஜ்ஜர ப்றவரன்மார் ஈவண்ணம் ஸ்துதிச்சேற்றம்
 அர்த்திச்ச வஸிச்சளவு அகில ஜகன்நாதன்
 யோக நித்ரயும் உணர்ந்நருளி செய்தீடினான்:
 “ஆகெமிப்பதினு எந்து காரணம் நிங்ஙளெல்லாம்
 ஸந்துஷ்டன்மாராய் என்னெ ஸேவிப்பான் வரிகயோ?
 ஸந்தாபம் ஏதானும் உண்டாகயோ சொல்லீடுவின் 260
 சிந்திதம் எல்லாமொக்கெ ஸாதிப்பிச்சீடுவன் ஞான்
 அந்தரமேதும் இல்ல விபுத ஸ்நேஷ்டன்மாரே!”
 அச்சுதன் ஏவம் அருள் செய்தது கேட்ட நேரம்
 துச்சயவனனும் தொழுது அகிலமறியிச்சான்
 சந்த்ரசேகர ப்றியனாகிய ஸுகேசனு
 நந்தனன்மாராய் முநுராக்கூஸர் உண்டாய் வந்நு
 மால்யவான் ஸுமாலியும் மாலியும் ஒருமிச்சு

உத்தர காண்டம்

பால்யகாலத்தே தபோநிஷ்டயா விரிஞ்சனெ
 ஸந்தோஷிப்பிச்ச வரம் வாங்ங்கொண்டவர் இப்போள்
 ஸந்தாபம் ஜகத்யயத்திங்கலும் வளர்த்துந்நு 270
 சங்கரன் ஸுகேசனிலுள்ள வாத்ஸல்யம் கொண்டு
 கிங்கரோம்யஹம் இதி சஞ்சலமனஸ்கனாய்
 பங்கஜ விலோசனனோடு உணர்த்திக்கயெந்நால்
 ஸங்கடம் தீர்க்கும் ஜகன்நாதன் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 ரகேஷாவீரன்மாரெயும் வதிச்ச ஜகத்யயம்
 ரகஷிக்கும் லக்ஷ்மீவரன் எந்நருள் செய்து ருத்ரன்
 ஞங்ஙனும் அதுகேட்டு நின்திருவடியெக்கண்டு
 இங்ங வந்நு உணர்த்திப்பானாய் விடகொண்டு நாத!
 மற்றொரு சரணம் இல்ல இஜ்ஜனத்தினு போற்றி!
 முற்றும் நின்திருவடியொழிஞ்ஞ தயாநிதே! 280
 இத்தரம் தேவகெணம் உணர்த்திச்ச நேரம்
 சித்த காருண்யத்தோடு முகுந்தன் அருள் செய்து
 “ரகேஷாவீரன்மாரெயும் வதிச்ச பவான்மாரெ
 ரகஷிச்சீடுவன் அதினில்ல ஸம்சயம் ஏதும்
 யாதுதானன்மார் பீடிப்பிக்கில் அந்நேரமொரு
 தூதனெ நியோகிச்சால் அப்பொழே வருவன் ஞான்
 எங்கிலோ நிங்ஙன் அங்ங போயாலும் இனியெந்நு
 பங்கஜ விலோசனன் அருளிசெய்த சேஷம்
 வந்திச்ச தேவகனும் போய் செந்நு நிஜ நிஜ
 மந்திரம் புக்கு வஸிச்சீடினார் அனந்தரம் 290
 மால்யவான் அனுஜன்மாரோடு உரசெய்து “நிங்கள்
 பால்யம் கொண்டுள்ள மதம் களஞ்ஞ கேட்டிடுவின்
 நம்முடெ தோஷமெல்லாம் தேவகள் செந்நு கண்டு
 மன்மதவையோடு ஸங்கடம் அறியிச்ச
 அந்நேரம் ஸுகேசனிலுள்ள வாத்ஸல்யம் கொண்டு
 பன்னக விபூஷணன் அவரோடு அருள் செய்து
 கொல்லுந்நீல அவரெ நிங்ஙள்க்கு தாபம் தீர்க்கான்
 சொல்லுவன் உபாயவும் கேதிக்க வேண்டா நிங்ஙன்
 செல்லுவின் பாலாழி புக்கு அம்புஜ நேத்தரனோடு

சொல்லுவின் வ்றுத்தாந்தம் ஞான் சொந்நதும் சொல்லீடுவின் 300
 கல்யாணமூர்த்தி கருணாகரன் நாராயணன்
 எல்லா ஜாதியும் பரிபாலிக்கும் ஜகத்யம்
 சங்கரவாக்யம் கேட்டு தேவகள் அப்பொழே போய்
 ஸங்கடம் நாராயணனோடு அவர் சொல்லீடினார்
 பங்கஜாஷ்டனும் த்றிதசன்மாரோடருள் செய்து
 ஸங்கடம் எல்லாம் தீர்ப்பன் ஞான்தன்னெ ஸுரன்மாரெ!
 தேவகள் அதுகேட்டு தெளிஞ்ஞு மருவினார்
 ஆவதெந்தினி நமுக்கு எந்நது சிந்திக்கணம்
 கொண்டல் நேர்வர்ணன் த்றிதசன்மார்க்குவேண்டித்தன்னெ
 பண்டு தைதேயன்மாரெப் பலரெக்கொல செய்தான் 310
 நம்மெயும் கொல்லுமவன் இல்ல ஸம்சயமெந்நால்
 நம்முடெ நிலயெந்தெந்நு ஓர்த்து கல்பிக்கேணம் நாம்
 ஸோதரன்மாரோடு இத்தம் மால்யவான் பறஞ்சூப்போள்
 மேதுரன்மாராம் அனுஜன்மாரும் உரசெய்தார்
 ஆதி நாராயணன் இல்லேனும் தூஷணமதினு
 ஆதிதேயன்மார்க்கத்தே ஸாஹஸமாகுந்நதும்
 தேவகளுடெ கெர்வம் அடக்கீடணம் அதினு
 ஆவோளம் வைகீடாதெ கூட்டேணம் படயினி
 பாதாளத்திங்கல் வாழும் அஸுரேந்த்றன்மாரெயும்
 யாதுதானன்மாரெயும் இப்போழே வருத்தணம்” 320
 தூதன்மார் செந்நு வருத்தீடினார் படயெல்லாம்
 ஆதிதேயாரிகளுமொக்கெ வந்நொருமிச்சார்
 வாரண வாஜி ரத விஹம்க ம்றுக ஜாலம்
 ஏறினார் ஆயுதங்ஙனெ எடுத்து பிடிச்சவர்
 தேவகளோடு ஸமரத்தினு புறப்பெட்டார்
 ஆவோளம் பிழச்ச காணாயிது நிமித்தங்ஙன்
 துர்ந்நிமித்தங்ஙன் ஒந்நும் ஆதரியாதெ அவர்
 செந்நடுத்திது ஸுரலோக கோபுரத்வாரே
 தேவேந்த்ரன் அதுகண்டு தூதனெ அயச்சிது
 தேவதேவேசனாய பகவானோடு சொல்லுவான் 330
 தேவ தூதோக்தி கேட்டு மாதவன் திருவடி

உத்தர காண்டம்

542

தேவாரிகளெ ஓக்கெ நிக்ரஹிப்பதின்னாயி
 வைனதேயன் மேலேறி ஆயுதங்ஙளுமாயி
 தானவன்மாரோடு யுத்தத்தினு போய நேரம்
 ரகோவீரன்மாரெல்லாம் அடுத்து யுத்தம் செய்தார்
 பகீந்தற் தவஜனும் அஸ்த்றாவலி தூகீடனான்
 யுத்த வைதக்த்யம் இனிமேலில் உள்ளேடம் சொல்வான்
 எத்யும் பணியெந்நால் எந்நு பைங்கிளிமகள்

338

உத்தர ராமாயணம் ஒந்நாம் அத்யாயம் ஸமாப்தம்

ரெண்டாம் அத்யாயம்

அன்னவும் பாலும் பழவும் தருவன் ஞான்
என்னோடு சொல்லுக சேஷம் கதாம்புதம்
எந்நது கேட்டு பறஞ்ஞ கிளிமகள்
இன்னும் சுருக்கி பறயுந்நது உண்டு ஞான்

மாலிவதம்

மின்னல்போலெ சரஜாலம் தெரு தெரெ
செந்நு நிசாசரன்மார் சரீரங்ஙளில்
கொண்டு புறப்பெட்டு பூமியும் பேதிச்சு
குண்டத கைவிட்டு புக்கிது பாதாளம்
ஆயுத வாஹன பூஷண ஜாலங்ஙள்
ஸாயக பம்க்திகள் கொண்டு நுறுங்ஙியும்
கை கால் கழுத்துகள்அற்று நிசாசரன்
மெய்களில் நிந்நு உயிர் வேற்பெட்டு வீழ்கயும்
யுத்தாங்கணவும் நிறஞ்ஞ சரங்ஙளால்
எத்யும் சித்தமாய் வந்நிது யுத்தவும்
பங்கஜ நேத்தனும் அப்போள் அடுத்துடன்
சங்கம் பயங்கரமாய் விளிச்சீடினான்
தாருணமாகிய சங்க த்வனி கேட்டு
பாரிடம் ஒந்நு குலுங்ஙி கிரிகளும்
வாரண வாஜி நிசாசர வீரரும்
பாரம் விறச்சு மோஹிச்சு வீணீடினார்
சங்க த்வனிகேட்டும் அஸ்த்நங்ஙள் கொண்டும்
ஆதங்கம் கலர்ந்நு நிசாசர வீரரும்
மண்டி அதீவ பயத்தோடு அகந்நது
கண்டு ஸுமாலி கோபிச்சு அடுத்தீடினான்

10

20

அஸ்த்றாவலிகள் தூகீடினார் அந்நேரம்
 எத்றயும் கோரமாய் வந்நிது யுத்தவும்
 கோலாஹலத்தோடு கூடெத் துடர்ந்நுடன்
 மாலியும் அஸ்த்றசஸ்த்றங்ஙன் தூகீடினான்
 சில்புருஷன் புருஷோத்தமன் அந்நேரம்
 கெல்ப்பேறயுள்ள ஸுமாலி தன் ஸுதிதனெ 30
 கொந்நது கண்டு அடுத்தீடினான் மாலியும்
 அந்நேரமாக முகுந்தன் திருவடி
 தேரும் களஞ்ஞ வில்லும் முறிச்சீடினான்
 பாரதில் சாடினான் மாலி கெதயுமாய்
 ரூக்ஷதயோடு கெருடனெத் தாடிச்சான்
 தார்க்ஷயன் தளர்ந்நு சுழந்நு பறந்நிது
 மாலியுடெ கௌநாளமப்போள் வனமாலி
 சக்ரேண கண்டிச்சு களஞ்ஞிது
 தாபஸ நிர்ஜ்ஜர சாரணர் ஆதிகள்
 தாபம் அகந்நு முகுந்தனெ வாழ்த்தினார் 40
 ஆர்த்தி முழுத்து சரங்ஙன் கொண்டேற்றவும்
 பீத்யா நிசாசரரோடுந்நது நேரம்
 பிம்பே துடர்ந்நு அடுத்தஸ்த்றாவலி தூகி
 வம்புள்ள ராக்ஷஸ வீரரெ ஒக்கவே
 கொல்லுந்நது கண்ட நேரத்து மால்யவான்
 சொல்லினான், “இத்தொழில் தர்ம்மம் அல்லேதுமே
 பேடி பெருத்து நிராயுதன்மாருமாய்
 ஓடுந்நவரெ வதிச்சாலும் அதுமுலம்
 வந்நு கூடிடும் நரகம் எந்நுள்ளதும்
 நின்னுள்ளில் இல்லயோ தர்ம்மஜ்ஞன் அல்லோ நீ 50
 அத்யர்த்தம் உள்ள யுத்த ஸ்றத்த தீர்ப்பதின்னு
 அத்றைவ ஞானிதா முன்னிட்டு நிற்குந்நு”
 இத்தம் பறஞ்ஞொரு வேல் கொண்டு சாட்டினான்
 உத்தமபூருஷ வக்ஷஸி ராக்ஷஸன்
 புஷ்கராக்ஷன் வேல் பறிச்சு அதினெக்கொண்டு
 ரக்ஷோவரன்மாரில் ஆசு சாட்டிடினான்

உத்தர காண்டம்

வேலது கொண்டு தளர்ந்து ஆச்வஸிச்சவன்
 சூலம் எடுத்து வேகேன சாட்டிடினான்
 பெட்டென்று அடுத்து புருஷோத்தமோரளி
 முஷ்டி சுருட்டி ப்றஹரிச்ச அனந்தரம்

60

பக்ஷிப்றவரனையும் ப்றஹரிச்சொரு
 ரக்ஷ: ப்றவரனெ வாழ்த்தினார் ஏவரும்
 தார்க்ஷ்யனும் தன்னுடெ பக்ஷபுடங்ஙளால்
 வாய்க்குந்ந வாயுவேகத்தால் நிசாசரம்
 தூரெத்தெறிப்பிச்ச வீழ்த்தினான் அந்நேரம்
 பாரில் பரந்நிது சோர ப்றவாஹவும்
 அக்ரஜன் வீணது கண்டு ஸுமாலியும்
 வ்யக்றிச்ச சேஷிச்ச ரக்ஷோகெணவுமாய்
 வேகேன போயான் அதுகண்டு மால்யவான்

70

சோகேன ஸோதரன் தன்னோடு கூடவே
 லெங்கயில் செந்நு துக்கிச்ச மருவினான்
 பங்கஜ லோசனன் பின்னெயும் பின்னெயும்
 நக்தஞ்சரவரவோடு போர் செய்திது
 சக்தியில்லெந்நு பயப்பெட்டு அவர்களும்
 செந்நு பாதாளவும் புக்கு வஸிச்சிது
 வந்நிது ஸௌக்யம் ஜகத்வாஸிகள்க்கெல்லாம்
 இப்போள் தசமுகன் தன்னெ வதிச்சதும்
 சில்புமானாய நாராயணன் நீ தன்னெ
 இங்ஙனெ செந்நு பாதாளே நிசாசரர்
 தங்ஙள் தங்ஙள்க்குள்ள வல்லபமாருமாய்

80

ஸந்நுஷ்டராய் பலகாலம் வஸிச்சிது
 சிந்திச்சிது ஏகதா தத்ற ஸுமாலியும்
 எந்தொரு வ்றுத்தாந்தமுள்ளு தரணியில்
 பெந்துக்கள் ஆரானுமுண்டோ நமுக்கெந்நு
 அன்வேஷணம் செய்தறியேணம் எந்நோர்த்து
 தன்னுடெ புத்றியாம் கைகளி தன்னொடும்
 பூமண்டலம் தன்னிலெங்ஙம் நடந்நுடன்
 ஆமோதமார்ந்நு இருந்நீடும் தசாந்தரே

ஸித்த தேவ அப்ஸரோ கெந்தர்வ கின்னர
புறஸ்துதனாகிய வைஸ்றவணன் ததா

90

லெங்கயில் நிந்நு புறப்பெட்டு பூஷண-

அலங்காரமோடு பிதாவினெ வந்நிப்பான்

புஷ்பகம் ஏறி வேகேன போகுந்நேரம்

அத்புதம் அம்மாறு கண்டு ஸுமாலியும்

செந்நு நிஜாலயே வாழும் விதௌ முதா

சொந்நான் மகளோடு ஸாதரம் அந்நேரம்

“என்னுடெ புத்றியாயோரு நினக்கிந்நு

வந்நிது யௌவனம் பால்யம் கழிஞ்ஞிது

நின்னெ விவாஹம் கழிப்பான் உபாயவும்

ஒந்நுமே கண்டில பெந்துக்களாயவர்

100

ஆரும் பரிக்ரஹிச்சீடுக இல்லயல்லோ

வைரி ஜனங்ஙளெச் சங்கிப்பது மூலம்

கல்யாணவும் கழிச்சாத்மானுருபனாம்

வல்லபன் தன்னோடு கூடெஸ் ஸுகிச்சு நீ

நித்யம் வஸிக்குந்நது ஆஹந்த காணாஞ்ஞு

சித்தே முழுத்து ஒரு ஸந்தாபமுண்டு மே

கண்டிலயோ வைஸ்றவணன் பிதாவினெ

கண்டு வந்நிப்பான் கெமிக்குந்நது ஆசு நீ

உத்ஸாஹமுண்டு நினக்கெங்கில் ஈவண்ணம்

தத்ஸமனாயொரு புத்றனுண்டாய் வரும்

110

பௌலஸ்த்யனாகிய விச்றவஸம்முனிம்

காலத்து ஸேவிக்க நீயினி நந்தனே!

த்றையோக்ய ஸம்மதனாயொரு நந்தனன்

பௌலஸ்த்ய புத்றனாயுண்டாய் வருமெந்நால்”

இத்தம் ஸுமாலி பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்

சித்தமோதேன தபோவனம் ப்றாபிச்சாள்

ராவணாதிகளுடெ உத்பவம்

விஸ்றுதனாய புலஸ்த்ய தனயனாம்

விசுவஸம் முனிமுக்யம் உபாஸிச்ச
 சித்த சுத்யா பலநாள் செந்நனந்தரம்
 நித்ய கர்மம் கழிப்பான் முனிபுங்கவன் 120
 அஸ்தம்கெத ஸமயத்திங்கல் ஏகதா
 பக்தி பூர்வம் ஸந்த்யா வந்தனம் செய்யும்போள்
 ஸந்தானமாசு தேஹீதி தேஹீதியெந்நு
 அந்தர்முதா வரிச்சீடினாள் கைகளி
 சிந்திச்சு தாபஸ ஸ்ரேஷ்டன் அருள் செய்து
 “ஹந்த கஷ்டம் ! தவ நிர்பெந்தம் ஈத்ருசம்
 தாருணயாயொரு வேள இப்போளது
 காரணம் உண்டாம் ப்றஜகளும் எத்யும்
 க்ருரமதிகளாம் துஷ்டராயே வரு
 கோரமாயொரு ஸந்த்யாவேள காரணால்” 130
 எந்நது கேட்டு பறஞ்ஞிது கைகளி
 “நந்நு நந்நு எந்தருள் செய்யுந்நதிங்ஙனெ?
 புஷ்டதபோபெலமுள்ள பவான் தனிக்கு
 இஷ்டராயுண்டாய் வருந்ந தனயன்மார்
 துஷ்டராய் வந்நாலது நின்திருவடிக்கு
 ஓட்டுமே கீர்த்திக்கு போரா தபோநிதே!”
 எந்நது கேட்டருள் செய்து தபோதனன்
 “இந்நிது கேட்டு கொள்க உத்தமே கைகஸீ!
 உண்டாம் நினக்கொடுக்கத்தொரு நந்தனன்
 கொண்டல் வர்ணனும் அதி ப்றியனாம் அவன் 140
 தீர்காவலோகனமுள்ள குணாலயன்
 தீர்காயுஷ்மானாய் வருமெந்நு நிர்ணயம்”
 இத்தம் அனுக்ரஹம் நல்கி முனீந்த்ரனும்
 பெத்தமோதேன போயாளவள் கைகளி
 கெர்பவும் பூர்ணமாய் வந்நோர் அனந்தரம்
 அர்பகன் தன்னெயும் பெற்றாள் நிசாசரி
 பத்து தலயும் இருபது கைகளும்
 எத்யும் பீஷணனாய் பிறந்நான் அவன்
 கொண்டல் நிறம் பூண்டு நீலசைலம் போலெ

ரெண்டாமதும் உடனுண்டாயிது அன்யனும் 150
முந்நாமது உண்டாயதுமொரு ராக்ஷஸி
சார்ந்நு சேர்ந்நுள்ளவரும் தெளிஞ்ஞீடினார்
பின்னெ நாலாமது உண்டாயானொரு புமான்
தன்யனாய் பாகவதோத்தமனாயெடோ!
நாமம் தசமுகனும் கும்பகர்ணனும்
ஸ்ரீமான் விபீஷணன் எந்நும் விளிச்சிது
தாதனும் சூர்ப்பணகேதி பகினிக்கு
ப்றீதி பூண்மடினாள் கைகலியும் ததா
மக்களோடும் கூடிஸ்லேஷ்மோதக அடவி
புக்கு ஸுகேன வாணீடும் தசாந்தரே 160
புஷ்கர மார்கேண புஷ்பகத்தின் மேலே
திக்குகள் ஒக்கெ விளங்ஙமாறு அங்ஙனெ
ராஜிதனாகிய தாதனெ வந்திப்பான்
ராஜராஜன் முதா போகுந்நது நேரம்
கண்டு சொந்நாள் மகன் தன்னோடு கைகலீ:
“கண்டோ தவாக்ரஜன் போகுந்ந கோப்பு நீ?”

ராவணாதிகளுடெ தபஸ்ஸு

“இந்நு நினக்கும் அவனும் ஒரு முனி
தன்னே பிதாவது கொண்டு எந்தொரு பலம்?”
எந்நு ஜனனி பறஞ்ஞது கேட்டுடன்
சொந்நான் தசமுகன்” அம்மே! தரிக்க நீ 170
இந்நிவன் தன்னிலும் ஏற்றமதிகனாய்
வந்நுகூடும் ஞான் இதினில்ல ஸம்சயம்
எல்லாம் தபோபெலம் கொண்டே மனோரதம்
எல்லாவனும் ஸாத்யமாய் வரு நிர்ணயம்”
எந்நு கல்பிச்சு ஸஹோதரன்மாருமாய்
செந்நு கோகர்ணணம் ப்றவேசிச்சு மூவரும்
ஸாரஸ ஸம்பவன் தன்னே குறிச்சதி
கோரமாயுள்ள தபஸ்ஸு துடங்ஙினார்

பஞ்சத்வயானன் கரீஷம் காலத்திங்கல்
 பஞ்சாக்னி மத்யஸ்தனாய் ஏக நிஷ்டயா
 சீத காலத்திங்கல் ஆகண்ட மக்னனாய்
 மேதுர வ்றுஷ்டிகாலே நனஞ்ஞம் முதா
 ஸுரிய பிம்பே நிஜ நேத்தம் உறப்பிச்சு
 தைர்யேண கும்பகர்ணன் மருவீனான்
 ப்ரம்ம ஸ்வரூபமும் த்யானிச்சு ஸந்ததம்
 நிர்ம்மலனாய விபீஷணன் மேவினான்
 அங்ஙனெ செந்நு பதினாயிரத்தாண்டும்
 இங்ங விதாதாவினெக் கண்டதில்லல்லோ
 அந்நு தசானனன் தன்றெ தலகளில்
 ஒந்நறுத்தக்னியில் ஆகூதியாக்கினான்
 ஆயிரத்தாண்டு பார்த்தீடினான் இங்ஙனெ
 நாயகனாய தாதாவினெக்காணானு
 வஹ்னியில் ஆகூதி செய்தான் ஒருதல
 பின்னெயும் ஆயிரத்து ஆண்டு பார்த்தீடினான்
 ஒன்பதினாயிரத்தாண்டின் அகம் தல
 ஒன்பதும் ஹோமிச்சு பார்த்தான் தசானனன்

180

190

ப்ரம்மாவு ராவணாதிகளுக்கு வரம் கொடுக்குந்நது:

பத்தொன்பதினாயிரத்தாண்டு செந்நளவு
 உத்தமாங்கம் பின்னெயொந்நு உள்ளதும் அவன்
 கண்டிப்பதினனு வாளோங்ஙிய நேரம்
 ஆகண்டலாத்யன்மாருமாய் அப்ஜ ஸம்பவன்
 ஸம்பற்றமத்தோடு தசானனன் தன்னுடெ
 மும்பில்லாம்மாறு எழுந்நள்ளி அருள் செய்து:
 “வீர! மதிமதி ஸாஹஸம் இங்ஙனெ
 போரும் அபிமதம் சொல்லு ஞான் நல்குவன்”
 எந்நருள் செய்த விரிஞ்சனெ வந்திச்சு
 சொந்நான் தசமுகன் தன்னுடெ வாஞ்சிதம்

200

“தேவ கெந்தர்வ ஸுரோரகாத்யன்மாரில்
ஏவராலும் ஞான் அவத்யன் ஆயிடணம்
எந்நு வேண்டா நரன்மாரால் ஒழிஞ்ஞெனிக்ரு
அன்யரால் ம்றுத்யு வராதெயிரிக்கணம்”

210

“எல்லாம் நினக்கு ஒத்தவண்ணம் வரிகெந்நு”
சொல்லி விரவோடு கும்பகர்ணாந்திகே
செந்நுவரம் கொடுப்பான் துடங்ஙம் விதௌ
நந்நாய் தொழுது அபேக்ஷிச்சிது தேவகன்
“வ்றுந்தாரகானுசரன்மாரெ அன்பினோடு
ஒந்நிச்சு பத்தினெத்தின்னான் ஒரு தினம்
தேவாங்கெனமாரில் ஏழுபேர் எத்தினான்
ஆவேளம் ஓர்த்து வேணம் வரம் நல்குவான்”
வானவர் வாக்குகள் கேட்டு விரிஞ்சனும்
வாணீ பகவதியோடு அருள் செய்திது

220

“கும்பகர்ணன் நாவின் அக்ரே வஸிச்சு நீ
ஸம்ப்ராந்தி வாக்கினுண்டாக்கி சமய்க்கணம்”
எந்நநேரம் கும்பகர்ணன் ஜிஹ்வாஞ்சலே
செந்நு புக்கீடினாள் வாணியும் தல்கூஷணே
கும்பகர்ணன் தன்னோடு அந்நேரம் ஆதரால்
அம்போஜ ஸம்பவன் தானும் அருள் செய்து
“எந்தபீஷ்டம் தவ சொல்க” எந்நது கேட்டு
வந்திச்சு கும்பகர்ணன் பறஞ்ஞீடினான்:

“நித்ராத்வம் ஆசு நல்கேணம் அடியனு
விற்றுதம் மற்றொந்நு வேண்டில தைவமே!”

230

“அங்ஙனெ தன்னெ வரிக” எந்நருள் செய்து
மங்கலாத்மாவும் விபீஷணன் தன்னுடெ
ஸன்னிதௌ செந்நநேரம் பக்தி பூர்வகம்
ஸம்ப்நீதி பூண்டு நமஸ்கரிச்சீடினான்
பக்தி விச்வாஸ குணகெணம் காண்கயால்
பங்கஜ ஸம்பவன் ஏவம் அருள் செய்து
“வேண்டும் வரம் ஞான் தருவன் பறக நீ
வேண்டா விஷாதவும் ஒந்நினும் மானஸே”

“ ஸந்துஷ்டனாம் நிந்திருவடி தன்னெயிந்து
 அந்திகே காணாய மூலம் அடியனு 240
 வந்நிது வேண்டுந்நதொக்கவே கேவலம்
 வந்தே பதாம்புஜம் பின்னெயும் பின்னெயும்
 இன்னும் ஒரு வரம் நல்கேணம் ஆதரால்
 எந்நுமே தர்மம் ஸ்திதி பிழையாக்யும்
 ஸ்ரீபாத பக்திக்கு இளக்கம் இல்லாய்க்யும்
 பாப கர்மம்ங்ஙளில் வைமுக்ய பாவவும்
 ஏவம் பவிப்பான் அனுக்ரஹம் நல்கணம்
 தேவ தேவேச! நமஸ்காரம் எப்போமும்”
 “எங்கில் அனேக நாள் ஜீவிச்சிரிக்க நீ
 ஸங்கடம் ஆராலுமுண்டாய் வராதவ 250
 பாகவதோத்தமனாய் தராமண்டலே
 வாழ்க நீ கல்பாவஸான காலத்தொளம்”
 எந்நருள் செய்து எழுந்நள்ளி விரிஞ்சனும்
 வந்நிது கும்பகர்ணன்னாசு நித்ரயும்
 ஸித்த ஸங்கல்பன்மாராயவர் மூவரும்
 பெத்த மோதேன போய் ஸ்லேஷ்மோதக வனே
 பெந்துக்களோடும் ஜனனியோடும் சேர்ந்நு
 ஸந்துஷ்டராய் வஸிச்சீடும் தசாந்தரே
 வ்றுத்தாந்தம் எல்லாமறிஞ்நு ஸுமாலி தன்
 புத்றரோடும் கூடி வந்நான் அதுகாலம் 260
 தாதனும் ப்ராதாக்களும் தனயன்மாரும்
 ஆதரவேறின பெந்து ஜனங்ஙளும்
 கூடெல் ஸுகிச்சு வஸிச்சிது கைகனி
 காடமோதேன தல்க்காலம் ஒரு தினம்

ப்றஹஸ்த தெளத்யம்

சொந்நான் ப்றஹஸ்தன் “அவஸ்தகள் ஒக்கவே
 நந்நாய் செவி தந்நு கேட்டாலும் எங்கிலோ
 முன்னம் அதிதியும் பின்னெ திதி யெந்நும்

தன்விமார் கஸ்யப பத்னிமாராய் வந்நார்
 ஆதித்யன்மாரும் ததைவ தைத்யன்மாரும்
 ஆதிகாலே தனயன்மாரும் உண்டாயார் 270
 லோகத்தறயம் அடக்கேணம் நமுக்கெந்நு ஒரு
 ஆகாம்ஷ ரெண்டு ஜனங்ஙள்க்கும் உண்டல்லோ
 தங்ஙளில் வைரவும் வர்த்திச்சது மூலம்
 ஸங்கரம் எதறயும் கோரமாயுண்டாயி
 தேவகள் பக்ஷத்தில் நிந்நு மஹாவிஷ்ணு
 தேவாரிகளெ வதிச்சான் அதுகாலம்
 சேஷிச்ச அஸுரகள் நாகலோகேஷு
 ஸந்தாபிச்சிரிக்குந்நது எந்நும் அறிக நீ
 முன்னம் நமுக்கு குலாலயம் ஆயது
 விண்ணோர் புரிக்கொத்த லெங்காபுரமெடோ! 280
 மால்யவான் தானும் ஸுமாலியும் மாலியும்
 பால்யகாலே வாணிநுந்நிது லெங்கயில்
 நாராயணன் அவிடுந்நு களஞ்ஞது
 காரணம் லெங்கயும் உபேக்ஷிச்ச போய நாள்
 தாதன் நிஜஸுதனாம் வைஸ்றவணனு
 மோதால் இரிப்பதின்னாய் கொடுத்தீடினான்
 இக்காலம் அக்ரஜன் வாழுந்நு லெங்கயில்
 இக்கதயொந்நும் அறிஞ்ஞீலயோ பவான்?"
 இத்தம் இப்றஹஸ்த வாக்யம் கேட்டனந்தரம்
 ஸத்வரம் சொல்லீடினான் தசகந்தரன்: 290
 நீ செந்நு அனுஸரிச்சாசு சொல்லீடணம்
 ஆசரவம்சாலயம் லங்கயாயது
 ஆசாரமோர்த்து ஒழிச்ச தந்நீடணம்
 ஆசு பவான் குணவானல்லோ கேவலம்
 எந்நு நீ செய்து சொந்நால் அதினுத்தரம்
 நின்னோடு சொல்லுந்நதும் கேட்டு கொண்டு வா
 இத்தம் தசாஸ்யவாக்யம் கேட்டு அனந்தரம்
 ஸத்வரம் போயான் ப்றஹஸ்தனும் அந்நேரம்
 கின்னரேசன் தன்னெக்கண்டு சொல்லீடினான்

“இந்நு தவானுஜனாய தசானனன்
தன்னுடெ சொல்லினால் வந்நதிப்போள் அஹம்
புண்யஜனேஸ்வரனாய பவானொட்டு
கர்ணே பறகெந்நு சொல்லி விட்டடினான்
நக்தஞ்சரன்மார்க்கு பண்டு பண்டேயுள்ள
பத்தனமாயது லெங்காபுரமெடோ!
இற்ற நாளும் பவான் பாலிச்சது புனர்
எத்யும் ஏற்றம் தெளிஞ்ஞிதெல்லாவார்க்கும்
இன்னும் ஒருகாலம் மீளுகயில்லவர்
எந்நோர்த்திருந்நு போகேண்ட குணாம்புதே!”

300

இத்தம் ப்றஹஸ்தோக்தி கேட்டு தனேசனும்
உத்தரமாயவன் தன்னோடு சொல்லினான்:

310

“தாதன் எனிக்கிரிப்பான் இவிடம் தந்நிது
ஏதும் அதுகொண்டு வைஷம்யமில்ல கேள்
ராசுஷஸரெல்லாம் உபேசுஷிச்சு போயிது
ஸுஷிப்பதின்னு ஆருமில்லெந்நதும் வந்நு
காலவும் ஒட்டு செந்நொருசேஷம் பிதா
பாலனம் செய்கெந்நெனிக்கு தந்நீடினான்
என்னுடெ ஸோதரனாய தசானனன்
தன்னோடு கூடி வஸிக்கிலுமாமெடோ!

ஸௌக்யம் எந்நாலது ஞங்ஙளக்கிருவார்க்கும்

320

ஆர்க்குமில்லெந்நால் பரிபவமாரொடும்
நேரத்துசெந்நு வருத்தீடு அவனெ நீ
சாரத்து காண்மான் எனிக்கும் உண்டு ஆக்ரஹம்”

“எந்நு தசானன பாவம் எந்நால் அதிங்ங
அந்திகே வந்நு பறயுந்நது உண்டு ஞான்”

எந்நு பறஞ்ஞு நடந்நான் ப்றஹஸ்தனும்
அந்நு தன்னெ புறப்பெட்டான் தனேசனும்
தாதனெக் கண்டு வந்திச்சு தசானன
தூதவாக்யங்ஙள் அசேஷம் அறியிச்சு

”சிந்திச்சு அருள் செய்க வேணம் எனிக்கினி
எந்நு நிலயெந்நு மற்றில்லொரு ஆஸ்யம்”.

330

வைஸ்றவணன்றெ லெங்காபரித்யாகம்

ஏவம் தனதோக்தி கேட்டநேரம் விஸ்றவஸ்ஸம்
தனயனோடு ஆசு சொல்லீடினான்:

“நல்லதல்லேதும் அவன் துஷ்டன் எதறயும்

நல்லது நீயிங்ஙு போரிக வைகாதெ

அர்த்த களத்த புத்தாதி ஜனத்தொடும்

அற்றைவ ஸத்வரம் வாங்ஙி வஸிக்க நீ

ஸங்கடமேதும் வராத்தெ தினம் ப்றதி

சங்கராஜ்ஞாகரனாய் இரிக்காமெடோ!

கைலாச சைலாந்திகே புரவும் தீர்த்து

340

காலாரி பக்தனாய் வாழ்க மேலில் பவான்”

இத்தம் ஜனக நியோகவும் கைக்கொண்டு

புற்ற மித்தார்த்த களத்தாதிகளொடும்

லெங்கயில் நிந்நுடன் வாங்ஙித் தனேசனும்

சங்கரன் தன்னெத் தபஸ்ஸு துடங்ஙினான்

தசூாரியெ ப்றஸாதிப்பிச்சு ஸேவயா

ஸக்யவும் கைக்கொண்டு ஸௌக்யம் கலர்ந்நவன்

புக்கான் அளகாபுரியில் ஸுகத்தொடு

விக்யாதனாகிய வைஸ்றவணன் ததா

350

அக்காலம் ஆசு தசகீவனும் நிஜ-

ரகூஷாவரனாம் ப்றஹஸ்தவாக்யம் கேட்டு

கர்த்தவ்யம் எந்நெந்நு சிந்திச்சிரிக்கவே

வ்றுத்தாந்தமாசு கேள்க்காயி ஸகலவும்

லெங்கயில் நிந்நு வாங்ஙி தனாதீஸ்வரன்

கிங்கரோம்யத்தறைவ ஞான் இனியெந்நெல்லா

பெந்துக்களொடும் விசாரிச்ச நேரத்து

சிந்திச்சவரும் பறஞ்ஞார் அனாகுலம்

சங்க கைவிட்டினி ராகூஸ ராஜாவு

லங்கேசன் எந்நபிஷேகம் கழிக்கணம்

மாதாமஹனும் ஸுதன்மாருமாய் இஹ

360

மாதாவினோடும் அவரஜன்மாரோடும்

கோஷிச்சு லெங்காபுரத்தினாய் கொண்டு
 ஸந்தோஷிச்சு வேகால் நடந்நு துடங்வினார்
 லெங்கயில் செந்நபிஷேகம் கழிச்சிது
 பங்கஜ யோனிவரப்றஸாதத்தினால்
 நிற்றாவசனாம் அனுஜன் உறக்கற
 சிற்றமாய் தீர்த்து கொடுத்தான் தசானனன்
 எற்றயும் சக்தன் குணாட்யன் மமானுஜன்
 நித்ராவசனாய் சமஞ்ஞு விதிவசால்
 இப்றகாரம் நிரூபிச்சு தசாஸ்யனும்
 உள்பூவிலாதி முழுத்து சமஞ்ஞுது
 மல்பாபம் எந்திவன் இங்ஙனெ வந்நதும்
 உல்பல ஸம்பவன் தன்னோடு உணர்த்திக்காம்
 ஏவம் நிரூபிச்சு நான்முகனெ செந்நு
 ஸேவிச்சு ஸங்கடம் எல்லாம் உணர்த்திச்சான்
 “இப்போள் ஜகதறய கர்த்துத்வவும் விபோ!
 த்வல் ப்றஸாதத்தால் எனிக்கு லெபிச்சிது
 துக்கம் என்னெப்பிரியுந்நீலஅதுகொண்டு
 ஸௌக்யம் ஒருநேரம் ஒந்நினுமில்ல மே
 ப்ராதாவு நித்ராவசகெதனாகயால்
 கேத பரவசனாயிது ஞானிஹ
 தல் ப்றபோதம் ஒரு நேரமில்லாய்கயால்
 நிஷ்பலமாயிது ஜன்மவும் கேவலம்”
 பங்க்தி கண்டோக்திகள் கேட்டு விரிஞ்சனும்
 சிந்திச்சு அவனோடருள் செய்து ஸாதரம்
 “ஆறுமாஸம் கழிஞ்ஞால் ஒருவாஸரம்
 வேறாயிரிக்கும் உறக்கம் அவன் இனி
 மற்றேதும் ஆவதில்லெந்நு அருளிசெய்து
 தெற்றெந்நவிடெ மறஞ்ஞு விரிஞ்சனும்
 லோகதறய உபத்ரவம் செய்து ஸந்ததம்
 ஆகண்டலாதிகள்க்கு ஆதி முழுத்திது
 சங்காரஹிதம் தசானனன் இங்ஙனெ
 லெங்கயில் வாழுந்ந காலமொரு தினம்

370

380

390

உத்தர காண்டம்

சீகற்றம் ம்றுகயா குதூஹல சேதஸா
 வ்யாக்றாதி ஸேவித கோரவனாந்தரே
 பஞ்சாஸ்ய விக்றமன் ஆசு காணாயிது
 ஸஞ்சரிச்சீடும் மயனெ மார்க்காந்தரே
 தன்வம்கியாகிய கன்யக தன்னோடும்
 உன்னதனாம் மயனெக்கண்டு சோதிச்சான்
 “ஆராயது பவான் எந்தொந்நு சிந்திச்சு
 கோராடவீதலம் தன்னில் நடக்குந்நு?” 400

எந்நது கேட்டு பறஞ்ஞான் அஸுரனும்
 என்னுடெ நாமம் மயன் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 ஹேமயெந்நு என்னுடெ வல்லபயாம் அவள்
 ஆமோதமார்ந்நு அமராலயே மேவினாள்
 கன்யகயாம் இவள் என்னுடெ புத்றி கேள்
 வந்நிது யௌவன ஆரம்பம் இவள்க்கிப்போள்
 ஆர்க்கு கொடுக்காவது எந்நு நிருபிச்சு
 யோக்ய புருஷனெத் தேடி நடக்குந்நு
 ஞான் அறிஞ்ஞீல பவானெ ஆரெந்நது 410
 ஸானந்தம் என்னோடு சொல்கயும் வேணம்”

“எங்கிலோ கேள்க்க ஞான் பௌலஸ்த்ய நந்தனன்
 லங்கேசனாம் தசகீர்வன் அறிஞ்ஞாலும்
 கன்யக தன்னெ எனிக்கு நல்கீடணம்
 எந்நால் பவானும் அதீவ ஸௌக்யம் வரும்”
 ஆபிஜாத்யாபி குணங்ஙள் உண்டெந்நோர்த்து
 சோபனமாய முஹூர்த்தே மயன் ததா
 துஷ்டிகலர்ந்நு கொடுத்தான் அவன் அதி-
 துஷ்டனாய் உள்ளவன் ஏதும் அறியாதெ
 ஸ்தநீதனவும் கொடுத்தான் விசேஷிச்சு அதி- 420

மோதால் ஒரு வேலுமாசு நல்கீடினான்
 வைரோசன ஸுத தெளஹித்றி தன்னெயும்
 வீரனாம் கும்பகர்ணன் விவாஹம் செய்து
 சைலூஷனாகிய கெந்தர்வ புத்றியாம்
 நீல விலோசனயாய ஸரமயெ

உத்தர காண்டம்

பாணிக்ரஹணவும் செய்து விபீஷணன்
 வாணீடினார் ஸுகத்தோடு அவர் மூவரும்
 பின்னெ வித்யுஜ்ஜிஹ்வன் ஆசு நல்கீடினான்
 தன்னுடெ ஸோதரி தன்னெ தசாஸ்யனும்
 வந்நிது ராக்ஷஸ வம்ச ஸௌக்யம் துலோம்

430

அந்நு மண்டோதரி பெற்றாள் ஒரு ஸுதம்
 மேகநாதம் போலெ ரோதனம் செய்கயால்
 மேகநிநாதன் எந்நிட்டிது நாமவும்
 புற்ற மிற்ற அர்த்த களத்த ப்றுத்ய அமாத்ய
 வ்றுத்தியோடும் தத்த லெங்கா நகரியில்
 வாணீடினான் தசவக்த்தன் தினம் ப்றதி
 வானவரெ பீடிப்பிச்சு மதி சடன்
 பங்க்திமுகனுடெ துச்சரித்தங்ஙள் கேட்டு

அந்தர்மனஸி சிந்திச்சு தனேசனும்
 நல்லது சொல்லேணம் எல்லாவரும் தனிக்கு

440

உள்ளவரோடது நல்லது நிர்ணயம்
 எந்நு கல்பிச்சொரு தூதனெ விட்டிது
 செந்நு நீ சொல்லேணம் என்னுடெ வாக்குகள்
 அப்றகாரங்ஙளெல்லாம் நிஜ தூதனோடெப்
 பேரும் அப்போள் பறஞ்ஞயச்சீடினான்
 செந்நு லெங்காபுரம் புக்கிது தூதனும்
 வந்நு விபீஷணன் ஸல்கரிச்சீடினான்
 பின்னெத் தசமுகனெ செந்நு கண்டிது
 சொந்நான் அவனும் இரிக்கெந்நு ஸாதரம்

ஆஸனவும் கொடுத்தாசு பூஜிச்சளவு

450

ஆஸீன ப்றுத்யன் அப்போள் பறஞ்ஞீடினான்
 “ராக்ஷஸராஜ! ஜயஜய ஸந்ததம்
 தாக்ஷின்யசீல! ப்றபோ! குணவாரிதே!
 அக்ரஜன் தன்னுடெ ஸந்தேச வாக்குகள்
 ஸத்குணராசே! செவிதந்நு கேட்டாலும்
 உக்ரமாய் செய்த தபஸ்ஸின் பலங்ஙளும்
 ஒக்கெ கூடியிச்சுபோம் போகங்ஙளாலெடோ!

முன்னம் பலரும் தபோபெலம் கைக்கொண்டு
துர்ந்நயம் பூண்டு லோக உபத்ரவம் செய்தார்
செந்நவரும் நரகம் புஜிச்சீடினார்

460

செந்நீடுமோ சிரகாலம் ஆயுஸ்ஸெடோ!
தேஹ தனாதிகள் நித்யம் எந்நோர்க்குந்ந
தேஹிகள் எத்யும் மூடன்மார் நிர்ணயம்
யௌவனம் கொண்டும் வர பெலம் கொண்டும் நீ
ஸர்வ ஜனங்ஙளெப் பீடிப்பிச்சாலுடன்
வந்நீடும் ஆபத்தும் ஆயுர் வினாசவும்
நந்நாய் நிருபிச்சு கொள்க நீ மானஸே
வ்றுந்தாரகன்மாரெ த்வேஷிச்சதும் பெலால்
நந்தன உத்யானம் அழிச்சதும் கேட்டு ஞான்

470

எத்யும் கச்மலன் வைஸ்றவணானுஜன்
உத்தமன் அல்ல தசானனன் ஒட்டுமே
நாட்டாரிவண்ணம் பறயுந்த வாக்குகள்
கேட்டால் எனிக்கு பொறுக்கருதொட்டுமே
தர்மம் ஸ்திதி பிழயாதெ சுபங்ஙளாம்
கர்மங்ஙளும் செய்திருந்நு கொள்ளேணமே
பங்க்திமுகனெ வதிச்சு கொள்வானுடன்
எந்து கழிவெந்நு தங்ஙளில் தங்ஙளில்
மந்த்றம் துடங்ஙினார் தேவமுனீந்த்ரன்மார்
சிந்திச்சு கொள்ளுக நீயும் இதொக்கவே

480

ஞானிங்ங சங்கர ஸக்யவும் ப்றாபிச்சு
தீனங்ஙள் தீர்த்திரிக்குந்நது அறிக நீ”
எந்நிவண்ணம் தூதவாக்யங்ஙள் கேட்டுடன்
தன்னுடெ கைஞெரிச்சட்டஹாஸம் செய்து
சொந்நான் பரிஹாஸ பூர்வகம் எத்யும்
நந்நு நந்நு அக்ரஜன் சொந்நது கேவலம்
தான் எத்யும் தனவான் குணவான் எந்நும்
ஞான் அதி கச்மலன் துஷ்டனெந்நுமயம்
சொந்நது உபபன்னமில்லொரு ஸம்சயம்
தன்னுடெ நன்ம கொண்டோ பொறுக்காமல்லோ

490

ஆசாபதித்வவும் குஹ்ய கேசத்வவும்
 ஈசஸகித்வம் நிதீசத்வவும் ததா
 கின்னரேசத்வவும் யக்ஷாதி பத்யவும்
 புண்ய ஜனத்வவும் மற்றும் ஈவண்ணவும்
 நானா ப்றபுத்வங்ஙள் உள்ளவ சிந்திச்சு
 மானிச்சு தன்னெ மற்றும்ளோரெ நிந்திச்சும்
 கோட்டயில் உள்புக்கிருந்து கொள்கெந்தும்
 காட்டிக்கொடுக்குந்நது உண்டு ஞான் வைகாதெ”

500

க்றோதேன வாளுமெடுத்து தசானனன்
 தூதனெ வெட்டி நுறுக்கியிட்டிடினான்
 தூதனெக்கொந்நது மூலம் இனியொரு
 தூதனால் வந்நீடும் ஆபத்து நிர்ணயம்
 மும்பினால் அக்ரஜன் தன்னெஜ் ஜயிக்கணம்
 உம்பரெப் பின்னெஜ் ஜயிக்காம் இதென்னுடன்
 வன்படயோடும் புறப்பெட்டிது அந்நேரம்
 வன்பனாயீடும் தசாஸ்யன் மஹாபெலன்
 த்றுக்வாதிகள்க்கு தானங்ஙளுடன் செய்து
 திக்ஜயமாய முஹூர்த்தவும் ஓர்த்துடன்
 தேவதா ப்றீதியும் செய்து ஸன்னத்தனாய்
 தேவதாராதி மஹாரதம் ஏறினான்

510

உத்தர திக்கு நோக்கி ப்றதமம் மஹா-
 ப்றஸ்தானவும் தசவக்த்றன் துடங்ஙினான்
 மாரீசனோடு சுக ஸாரணன்மாரும்
 வீரன் மஹோதரனும் மஹாபார்ச்வனும்
 வன்பனாம் தூம்றாக்ஷனும் இவர் ஆறுபேர்
 மும்பில் நடக்க பெரும்படயோடுடன்
 செந்நு அளகாபுரி கண்டணயுந்நேரம்
 நிந்ந தனேச தூதன்மாரது கண்டு
 செந்நு தனாதிபன் தன்னோடு சொல்லினான்
 கின்னராதீச்வரனும் பறஞ்ஞிடினார்
 நிங்ஙள் அவரோடு எதிர்த்து போர்செய்தாலும்
 அங்ங ஞானும் வருந்நுண்டு யுத்தத்தினாய்

520

உத்தர காண்டம்

எந்நது கேட்டொரு யகூ மஹாபெலம்
 செந்நு ரகேஷாபெலத்தோடு எதிர்த்தீடினார்
 யகூ ரகேஷாபெலம் தம்மில் எதிர்த்தப்போள்
 ப்றகேஷாபமாயிது லோகத்தையம் ததா
 யகூப்றவரரோடு ஏற்று ரகேஷாபெலம்
 நில்லுருதாஞ்ஞு பயேன வாங்நீடினார்
 அப்போளது கண்டநேரம் தசானனன்
 அப்தி போலெயலறி செந்நு போர் செய்தான்
 யகூ வீரன்மார் சுழந்நு போர் செய்திது 530
 ரகேஷாவரனும் குறஞ்ஞுதில்லேதுமே
 உக்ரன் தசாஸ்யன் கெதயுமாய் செந்நுடன்
 நிக்ரஹிச்சான் பல யகூ வீரன்மாரெ
 சூரனாயுள்ளொரு யகூன் அதுநேரம்
 மாரீசனோடு கலஹம் துடங்நினான்
 தல்லுகொண்டு ஊழியில் வீணு மாரீசனும்
 அல்லல் கூடாதெ எழுந்நேற்றவனும் ததா
 யகூ ப்றவரனெ ஒந்நடிச்சீடினான்
 தல்கூணே தல்லு கொண்டோடினான் யகூனும்
 செந்நு அளகாபுர கோபுரம் புக்கிது 540
 ஸன்னத்தனாய் அடுத்தான் தசவக்த்தனும்
 தோரணம் ஊரியடிச்சானது நேரம்
 கோரனாம் பாஸ்கரபானு தசாஸ்யனெ
 பெளஸ்த்யனும் அதுகொண்டு வீணீடினான்
 ஆலஸ்யவும் தீர்ந்நவனும் அனந்தரம்
 ஒந்நடிச்சீடினான் பாஸ்கரபானுவெ
 நந்நாய் பொடிஞ்ஞு வீணீடினான் ஊழியில்
 எந்நது கண்டு பயத்தோடும் ஓடினான்
 நிந்ந யகூன்மாரது கண்டனந்தரம்
 மானிவரனாய யகூ குலாதிபன் 550
 மானிவரன் நிஜ ஸைன்யம் ஆயுள்ளதில்
 நாலாயிரம் படயோடும் அடுத்ததில்
 ஆயிரத்தெக் கொல செய்தான் மஹாதரன்

ஆயிரத்தெக் கொலசெய்தான் ப்றஹஸ்தனும்
 ரெண்டாயிரவும் ஒடுக்கினான் மாரீசனு
 உண்டாய கோபால் அடுத்திது யக்ஷனும்
 தூம்றாக்ஷனும் முஸலம் கொண்டெறிஞ்ஞிது
 தூம்றாக்ஷனாயி மாணிவரன் அந்நேரம்
 தூம்றாக்ஷனெக் கெத கொண்டெறிஞ்ஞீடினான்
 வன்மல வீணபோலெ பதிச்சான் அவன்

560

அப்போளது கண்டடுத்தான் தசானனன்
 கெல்போடு வேலயச்சான் மஹாயக்ஷனும்
 மாறிடத்திங்கல் அதேற்று தசானனன்
 சீறியடுத்தான் கெதயும் எடுத்துடன்
 மாணிவரன் தன் மகுட தடத்திங்கல்
 மானியாம் பங்க்திமுகன் எறிஞ்ஞீடினான்
 பார்ச்வ கெதமாய் சமஞ்ஞு மகுடவும்
 பார்ச்வ கிரீடன் எந்நாயிது நாமவும்
 கோரனாயிடும் தசமுகன் தன்னோடு

570

போரதி தாருணமாய் செய்து யக்ஷனும்
 பாரம் தளர்ந்நு ஒழிச்சீடினான் அந்நேரம்
 போரின்னு அடுத்தார் நிசாசரவீரரும்
 தல்க்ஷணே வைஸ்றவணன் புறப்பெட்டுடன்
 ரக்ஷோவரனோடு இவண்ணம் உரசெய்தான்
 “முன்னம் தபஸ்ஸு செய்தார் பலருமவர்
 செந்நு யமாலயம் தன்னில் மேவீடினார்
 துர்வாரமாய வரப்றபாவம் கொண்டு
 ஸர்வ ஜனத்தெ உபத்ரவிக்காய்கெடோ!
 செய்த துஷ்கர்ம்ம பலங்ஙள் அனேகம் நாள்
 கைதவஹீனம் அனுபவிக்காய் வரும்

580

தேஹ நாசம் வரும் மும்பே ஒடுங்ஙம்
 இஸ்ஸாஹஸால் செய்த தபஸ்ஸின் பலமெல்லாம்
 ஆஹார நீஹார நித்ரா பரன்மாராய்
 மோஹ வசகெதன்மாராய் அனுதினம்
 தேஹ தனாதிகள் எல்லாம் கெதாகெதம்

தேஹிகளக்கெந்நு உள்ளதேதுமறியாதெ
 தர்ம்ம அதர்ம்மங்ஙளும் சிந்தியாதே நித்யம்
 துர்ம்மரியாதகள் செய்து ஜந்துக்களெ
 பீடிப்பிச்சீடுந்ந துஷ்டன் நரகங்ஙள்
 ஆடல் கைக்கொண்டு புஜிக்கும் சிரகாலம்
 மூடனாம் நின்னோடு சொல்லுந்ந ஞான் அதி-
 மூடன் எந்நே வரு கேள்க்க ஜளப்போ!
 கோரனாம் நீ மதம் கொண்டு மதிச்சொரு
 காரணம் என்னியே ஸாது ஜனங்ஙளெ
 பாரம் உபத்ரவிச்சீடுந்நதும் ஒரு
 கார்யவும் அல்ல, நினக்கும் அதுமூலம்
 மேலில் ஆபத்துகள் கோரமாய் வந்நீடும்
 மூல வினாசவும் கூடெ வரும் த்றுடம்”
 இத்தம் பறஞ்ஞ கெதயும் எடுத்து
 ஸன்னத்தனாய் செந்நணயுந்ந தனேஸ்வரன்
 தன்னுடெ தீரத கண்டு நிசாசரன்
 நிந்நவர் பேடிச்ச அகந்நார் அதுநேரம்
 ஸத்வரம் செந்நு நக்தஞ்சராதிசனெ
 க்றுத்தனாய் ஒந்நடிச்சான் தனாதீஸ்வரன்
 தல்லு கொண்டாசு விறச்ச தசானனன்
 துல்யனாய் நிந்நு பொருதான் அதுநேரம்
 கண்டு நிந்நோரு தேவாதிகள் ஏற்றவும்
 கொண்டாடினார் அத ரெண்டு ஜனத்தெயும்
 யசேஷன் ஆக்னேயமஸ்த்றம் ப்றயோகிச்சான்
 ரசேஷாவரன் வருணாஸ்த்றேண மாற்றினான்
 பின்னெ மாயா யுத்தமாகு செய்தந்நேரம்
 கின்னராதீஸ்வரன் தன்னெ மோஹிப்பிச்சான்
 பெளலஸ்த்யனும் நிஜ புத்தி மறந்நுடன்
 ஆலஸ்யம் உள்கொண்டு வீணான் அவனியில்
 பத்மாதிகளாம் முனிகள் தனதனெக்
 கெல்போடு எடுத்துடன் நந்தன கானனே
 வச்ச ரக்ஷிச்ச உணர்த்தீடினார் அந்நேரம்

590

600

610

நிச்வாஸம் உள்கொண்டு நிந்நு தனதனும்
புஷ்பகமாய விமானவும் கைக்கொண்டு
கர்புராதீச்வரனும் நடந்நீடினான்.

620

கைலாஸோத்தாரணம்

அக்ரஜன் தன்னெ ஜயிச்சு தசானனன்
நிர்கெமிச்சீடினான் புஷ்பகத்தின் மேலே
வந்நு சரவண தேசம் அணஞ்சூப்போள்
நந்நாய் உறச்சிளகாஞ்ஞிது புஷ்பகம்
எந்தினிதின் காரணமெந்நு தசானனன்
சிந்திச்சு உழந்நது கண்டு மாரீசனும்
சொந்நான் தனதனெயென்னியே புஷ்பகம்
அன்ய ஜனத்தெ வஹிக்கயில்லெந்நதோ
மற்றொரு காரணம் உண்டாகயோ இதின்
குற்றம் எந்தெந்நு விசாரிச்சு காணணம்
எந்நு பறஞ்ஞு இரிக்குந்ந நேரம் தத்த்
நந்தீஸ்வரனொரு வானர வேஷமாய்
செந்நு உர செய்தான் “உமாபதி சங்கரன்
சந்த்ரகூடன் பரமேஸ்வரன் ஈஸ்வரன்
நீலகண்டன் ந்றுத்தமாதும் ப்றதேசம்
இதார்க்கும் ஓரிக்கலும் வந்நு கூடாயல்லோ
எங்கில் திரிகெ நீ வந்ந வழிக்கு இனிக்
காலே கெமிச்சு கொள்ளேணம் யதோசிதம்
திக்காரம் உள்கொண்டு தன்னெ மரிப்பதினு
உல்கடாஹங்காரமோடு வராய்க நீ
எந்நது கேட்டு தசாஸ்யனும் அந்நேரம்
என்னோடு வந்நொரு வானரன் சொந்நது
நந்நு நந்நு எந்நபஹாஸவும் செய்தவன்
ஒந்நலறிச் சிரிச்சீடினான் ஏற்றவும்
நிந்திச்சு சொந்நது கேட்டு கோபம் பூண்டு
நந்தீஸ்வரனும் அவனோடு சொல்லினான்:

630

640

“இப்போள் வதிக்குந்நதில்ல ஞான் ஒந்நுமே
 பத்மோத்பவன் தவ தந்ந வரத்தினால்
 வானரன் எந்நு நீ நிந்திச்ச காரணம்
 வானரன்மாரால் வரும் குலநாசவும்
 தேவ த்விஜேந்த்றன்மாரெப் பீடிப்பிச்சினி
 கேவலம் ஆயுர் வினாசம் வரிக தே”
 எந்நு நந்தீஸ்வர சாபமுண்டாயதும்
 ஒந்நும் அறிஞ்ஞீல ராசுஷஸ ராஜனும்
 “சங்கரனாகுந்ந தேவனெந்நு” இங்ஙனெ
 சங்ககூடாதெ அடுத்தான் தசானனன்
 “நேர்வழியே மம போகருதெங்கில் நீ
 போவதொழிச்சு கொள்நாதன் எந்நாகிலோ”
 எந்நு பறஞ்ஞிளக்கீடினான் கைலாஸம்
 ஒந்நு குலுங்ஙி அந்நேரம் பரவசால்
 சந்த்ர குடானுசரன்மார் விறச்சிது
 சந்த்ரானனயாய பார்வதி தேவியும்
 ஆடல்பூண்டோடி வியர்த்து பயம் பூண்டு
 காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்தருளிநான்
 லோகமாதாவு புணர்ந்நது கண்டு அனு-
 ராகவசனாய் சிரிச்ச மஹேசனும்
 சாரு பாதாங்குஷ்டம் ஊந்நிக் களிச்சது
 நேரம் உறச்சிது கைலாச சைலவும்
 கைகஸ் புத்த்றனு சைலமிளக்கிய
 கைகளிருபதும் பர்வதம் தன்னுடெ
 கீழாய் ஞெருங்ஙி சதஞ்ஞது காரணம்
 ஊழியும் ஆழியும் சைலவனங்ஙளும்
 கேழுந்ந நாதங்ஙள் கேட்டு விறச்சிது
 லோகத்தறயத்திங்கல் உள்ள ஜனங்ஙளும்
 சோகம் கலர்ந்நு பயவிவசன்மாராய்
 ஹஸ்தங்ஙளெயங்ஙு வீணயாக்கி கொண்டு
 தத்ரைவ ஸாமகானம் செய்தனாரதம்
 ம்றுத்யுஞ்ஜயனெப் பஜிச்சான் அதுநேரம்

650

660

670

பக்தியும் வர்த்திச்சு தசவக்த்தனும்
 ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் புனர் இங்ஙனெ 680
 போயிது காலம் தசாஸ்யன் அதுநேரம்
 காலாரி காருண்ய பூர்ண சித்தேன
 த்றுக்காலும் அயச்சரிகெ செந்நு அருள் செய்து
 “இத்திலோகத்திங்கல் நின்னெக் கணக்கெ
 மற்றித்த பெலவான்மாராய் இல்லொருவரும்
 ராவம் த்வதீயம் நிறஞ்ஞ ஜகத்தறயே
 ராவணன் எந்நதினால் தவ நாமவும்
 சந்த்ரஹாஸம் நினக்காயுதவும் தராம்
 ஸந்துஷ்டனாயேன் பவானெக் குறிச்சு ஞான்
 இந்நு துடங்ஙிப் பஜிச்சு கொள்க என்னெ நீ- 690
 எந்நால் நினக்கில்ல அபஜயம் ஒந்நுமே
 வேண்டும் வழியே கெமிச்சாலும் ஏதுமே
 வேண்டா விஷாதம் அனுஸரிச்சேன் அஹம்”
 பக்த்யா நமஸ்க்ருத்ய ராவணன் அந்நேரம்
 ஸத்வரம் புஷ்பகமேறி நடகொண்டான்
 கூழிற்றம் ஹிமவல் கிரிவர கானனே
 ஸுப்நீதி பூண்டு வஸிச்சான் தசாஸ்யனும்
 தத்றைவ கண்டான் ஒரு ஆஸ்றமத்திங்கல்
 அத்யுத்தமயாயொரு கன்யக தன்னெயும்
 சித்தரபானு ப்றபயோடும் தபோதன- 700
 வ்றுத்தியோடும் கண்டு சொந்நான் தசாஸ்யனும்
 ஸர்வ ஸ்த்நீவர்கவும் கண்டால் வணங்ஙந்ந
 ஸர்வ மனோஹரியாய நீயிங்ஙனெ
 திவ்ய போகங்ஙங் உபேகூழிச்சு ஸம்பூர்ண-
 யௌவனவும் வெறுதே களஞ்ஞாகுலால்
 ஸர்வேந்த்ரியங்ஙளையும் ஜயிச்சத்றைவ
 ஸர்வதா தாபஸியாய் வஸிக்குந்ந நின்
 துர்வாஞ்சிதமதம் என்னோடு சொல்லுக
 உர்வசியோ நீ திலோத்தமயோ மற்று
 சர்வாணியோ மஹாலக்ஷ்மியோ சொல்லு நீ 710

தாதனாகுந்நதார்? அம்மயாகுந்நதார்?
 சேதோஹரே! பறஞ்ஞீடு மடியாதெ”
 பங்க்தி கண்டோக்திகள் இங்ஙனெ கேட்டொரு
 பெந்துரகாத்றியும் மந்தம் உரசெய்து
 “வேத அத்யயன பராயணனாய் அதி-
 போதவானாய ப்றுஹஸ்பதி நந்தனன்
 நாம்னாகுசத்வஜனாம் முனி தன்னுடெ
 வாங்மதியாகிய புத்றி ஞான் கேள்க்க நீ
 வேதஜ்ஞன்மாராய தாபஸன்மார் மம
 வேதவதியெந்நு நாமவும் சொல்லினார்
 என்னெப் பரிக்ரஹிச்சீடுவானாய் கொண்டு
 வந்நார் பலரும் அப்போள் மம தாதனும்
 கன்யக தன்னெத் தரிகயில்லெந்நு ஆசு
 சொந்நது கேட்டடங்ஙீடினார் ஏவரும்
 என்னுடெ நந்தனா வல்லபனாகணம்
 மாதவன் எந்நு சிந்திச்சு கொடாஞ்ஞிது
 என்னெ நல்காத்தமுலம் மம தாதனெக்
 கொந்நான் சதிச்சொரு ராக்ஷஸன் க்றுத்தனாய்
 மாதாவு தானுமப்போள் மரிச்சீடினார்
 மாதவனெக்குறிச்சந்நு துடங்ஙி ஞான்
 தாதன் நினச்சது ஸாதிச்சு கொள்ளுவான்
 பீதாம்பரன் மம காந்தனாயீடணம்
 எந்நு கல்பிச்சு தபஸ்ஸு செய்யுந்நிது
 நந்நாய் வரிக போயாலும் பவான் எங்கில்
 உக்ரமாய் செய்த தபஸ்ஸினாலே ஜன
 முக்யனாய் வந்நு பவான் எந்நறிஞ்ஞு ஞான்”
 இத்தம் ஆகர்ண்ய தசானனும் விமானத்திங்கல்
 நிந்நுடன் தாழ்த்து இறங்ஙினான்
 சொல்லினான் வேதவதியோடு ராவணன்:
 “இல்ல ஸௌஜன்யம் நினக்கு மனோஹரே
 வல்லபே! கேள் மம கைகளில் ஒந்நோளம்
 இல்ல பெலமெடோ விஷ்ணுவினு ஓர்க்க நீ

720

730

740

போரும் தபஸ்ஸினி நின்னுடெ யௌவனம்
 நாரீமணே! வெறுதே களயாய்கெடோ”
 வாக்யம் ஏவம் கேட்டு சொல்லினாள் தாபஸி:
 “யோக்யமல்லாத்தது என்னோடு சொல்லாய்கு நீ”
 எந்நவள் சொந்நது கேட்டு தசானனன்
 செந்நு தலமுடி சுற்றிப்பிடிச்சிது
 வந்ந கோபத்தால் பறஞ்சிது தாபஸி
 “என்னெ நீ தொட்டது காரணம் இந்நு ஞான்,
 நின்னெ வதிக்குந்நதில்ல அது செய்கிலோ
 வந்நு போமல்லோ தபஸ்ஸினு நாசவும்
 இத்தேஹம் இப்போள் உபேக்ஷிச்சினியொரு
 ஸத்வ்றுத்தயாயொரு பூபதி புத்றியாய்
 வந்நு ஜனிப்பன் அயோனிஜாயாயுடன்
 வந்நீடும் அந்நு நினக்கு மரணவும்
 என்னெக் கொண்டு ஏதும் அனுபவம் கூடாதெ
 வந்நு போகேணம் குலநாசவும் தவ”
 கன்யகதானும் ஈவண்ணம் சபிச்சுடன்
 தன்னுடெ யோக மஹாக்னியில் தேஹவும்
 நந்நாய் தெஹிப்பிச்சது எந்நு தரிச்சாலும்
 இந்நு ஸீதாதேவியாயது அவளல்லோ
 நாராயணனாயது பவான் நிர்ணயம்
 காரணம் ராவண நாசத்தினு எந்நதும்
 பின்னெ விமானவும் ஏறி தசானனன்
 செந்நு மருத்தனாம் மன்னவன் தன்னுடெ
 யாகசாலாஜிரே தேவகள் அந்நேரம்
 வேகால் மறஞ்சிது வேஷச்சன்னன்மாராய்
 இந்ந்ரன் மயூரமாய் அந்தகன் காகனாய்
 அன்னமாய் தன்னெ மறஞ்ஞ வருணனும்
 கின்னரேசன் க்றுகலாஸமாயும் ததா
 ஒந்நுமிளகாதிருந்நு மருத்தனும்
 அந்நேரமாகு பறஞ்ஞ தாசாஸ்யனும்
 “ஒந்நுகில் என்னோடு யுத்தம் துடங்வுக

750

760

770

உத்தர காண்டம்

நந்நாய் வணங்ங்கு போர்க்கு அருதெங்கிலோ”
எந்நு தசாஸ்யன் பறஞ்ஞது கேட்டத
மன்னவனாய மருத்தனும் சொல்லினான்:
“எந்நு பறஞ்ஞது சாபல்ய வாக்குகள்
அந்தகன் வீட்டினு போகணம் எந்நதோ
சொல்லு நீயாரெந்நும் என்னோடு வைகாதெ” 780
சொல்லினான் உத்தரம் அப்போள் தசாஸ்யனும்
“என்னோடு பேடி கூடாதெயொருத்தனும்
மன்னவராருமே சொந்நவரில்ல கேள்
ராசுஷஸ ராஜாவு வைஸ்றவணானுஜன்
கேள்க்க பெளஸ்த்ய தனயன் தசானன்
விக்ரஹம் எத்யும் கோரமாய் செய்தளவு
அக்ரஜன் தன்னெஜ் ஜயிச்சேன் அறிக நீ
புஷ்பகமாய விமானம் அவனோடு
கெல்போடு யுத்தே பறிச்சு கொண்டேன் அஹம்”
இத்தம் ஆகர்ண்ய சிரிச்சு மருத்தனும் 790
“எத்யும் நல்ல தர்மமிஷ்டனல்லோ பவான்
தாதனு தன்னெ ஸமானனாகும் ஜ்யேஷ்டட்-
ப்ராதாவினெஜ் ஜயிச்சோரு நீ நிர்ம்மலன்
துஷ்டனாம் நின்னெ வதிச்சு ரக்ஷிக்கணம்
சிஷ்ட ஜனங்ஙளெயில்லகில் ஏதுமே”
இத்தம் பறஞ்ஞ நடந்ந நரேந்த்ரனோடு
உத்தமனாய ஸம்வர்த்தனும் சொல்லினான்:
யாகம் அன்போடு தீக்ஷிச்சால் அதென்னியொரு
ஆகாம்சுஷ மற்றொந்நில் உண்டாகருதல்லோ”
பின்னெ மஹேஸ்வர ஸத்த வச்சேதவும் 800
வந்நீடு அருததும் ஓர்த்து கொள்ளேணமே
யுத்தே ஜயாஜயவும் அறிவான் பணி
ஸத்தம் கழிஞ்ஞ ஒழிஞ்ஞொந்நும் அருதல்லோ”
இத்தம் ப்றுஹஸ்பதி ஸோதரனாம் முனி
ஸத்தமனாய ஸம்வர்த்தன் பறஞ்ஞப்போள்
ஆசார்ய சாஸனம் கேட்டு மருத்தனும்

ஆசரிச்சான் அதுகண்டு தசானனன்
ராத்றிஞ்சர பெலத்தோடும் நட கொண்டான்
ஆர்த்து விளிச்சு விஜய பாவத்தோடும்
ராவணன் போயதறிஞ்ஞ பயம் தீர்ந்நு

810

தேவகளும் மகசாலயில் மேவினார்
இந்த்ரன் விளிச்சு சொந்நான் மயூரத்தோடு
ஸுந்தரமாக நிங்ஙளுக்கு சரீரவும்
பீலிகள் தோறும் என்னெக்கணக்கே
நல்ல நீல நேத்த்றங்ஙளும் உண்டாகயும் வேணம்
பூமியில் ஞான் வரிஷிக்குந்ந நேரம் ஒரு
ஆமோதமுண்டாய் வரிக நிங்ஙள்க்கெல்லாம்”
காக வ்றுந்த்றங்ஙளுக்கு காலன் வரம் நல்கி:

“ரோகங்ஙள் கொண்டும் வயஸ்ஸுபுக்கும் நிங்ஙள்
சாகாய்க்கொருத்தர் கொல்லாதெயொரிக்கலும்

820

மல்புரம் புக்கு வாழும் ஜனங்ஙளுக்கு எல்லாம்
கூல்பிபாஸாதிகள் தீருவான் மானுஷர்
இச்சயாய் நல்குந்ந பிண்டம் தந்நு உச்சிஷ்டம்
ஒக்கவே நிங்ஙள் புஜிக்குந்ந நேரத்து
த்றுப்திவரிக அவர்க்கெந்நு” க்றுதாந்தனும்
ஸுப்றமோதேன கொடுத்தான் வரங்ஙளும்
அன்னங்ஙளோடு வருணனும் சொல்லினான்:

“வர்ணம் வெளுத்து ஜலாசயாந்தே நிங்ஙள்
பங்கஜ நாள ஸுத்த்றங்ஙளும் பக்ஷிச்சு
ஸங்கடமென்னியே வாணு கொண்டிடுவின்”

830

கின்னரேசன் க்றுகலாஸ கெணத்தினு
கின்னத கைவிட்டு நல்கீடினான் வரம்:
“பொன்மயமாம் மகுடம் மூர்த்தனி சேர்த்து கொண்டு
உன்னதன்மாராய் வஸிச்சீடுவின் நிங்ஙள்”
இத்தம் வரங்ஙளும் நல்கி ஹவிர்பாகம்
த்றுப்தியாம் அம்மாறு புஜிச்சு ஸுரகெணம்
செந்நு ஸுரலோகவும் புக்கு மேவினார்
பின்னெ மகவர தக்ஷிணயும் செய்து

உத்தர காண்டம்

மன்னவனாய் மருத்தன் மருவினான்

அனாரண்ய சாபம்

ஓரோ ந்றுபதிவீரன்மார் விஷயங்ஙங்
 840
 தோறும் அணஞ்ஞ பறஞ்ஞிது ராவணன்
 யுத்தத்தின் ஆசு புறப்பெடுவின் பசேஷ
 ஸத்வரம் வந்நு வணங்ஙவின் அல்லாய்கில்
 இத்தரம் ராவணன் தன்னுடெ வாக்கு கேட்டு
 உத்தமன்மாராய பூபதி வீரன்மார்
 காதி ஸுரதன் புருரவாவும் மஹா-
 நீதிமானாய து:ஷந்தாதிகளெல்லாம்
 அப்ஜோத்பவன் தன் வர ப்றபாவம் பார்த்து
 நிர்ஜ்ஜிதன்மார் ஞங்ஙங் எந்நு சொல்லீனார்
 வந்நான் அவிடேய்க்கு பின்னெ தசானன்
 850
 அந்நு அயோத்யாதிபனாம் அனாரண்யனோடு
 உத்ததனாம் தச வக்த்றனும் அந்நேரம்
 யுத்தத்தினாய் விளிச்சான் அனாரண்யனெ
 பெத்த ரோஷேண புறப்பெட்டு பூபனும்
 சித்றம் ஆம்மாறு கலஹிச்ச நேரத்து
 நக்தஞ்சரேந்த்ரன் சதுரங்க ஸேனயெ
 ம்றுத்யு புரத்தினு அயச்சான் அது நேரம்
 ஸைய நாசம் கண்ட நேரத்து பூபனும்
 மான்யனாம் ராவணனோடு எதிர்த்தீனான்
 அஸ்த்ற சஸ்த்றங்ஙங் வரிஷிச்சிருவரும்
 860
 எத்றயும் கோரமாய் வந்நிது யுத்தவும்
 தத்தசாயாம் தசகண்டன் கெத கொண்டு
 வித்ருதம் செந்நடிச்சீனான் பூபனெ
 தாடனமேற்று தளர்ந்நு நராதிபன்
 பீடயோடும் சபிச்சான் ஆசரேசனெ
 ம்றுத்யு வருமெனிக்கு இப்போள் நிசாச்சர-
 ஸத்தமனாம் நினக்கில்லிதினால் ஜயம்

மித்ற வம்சத்தில் தசரத பூபனு-
 புத்றனாய் ராமனெந்நு உண்டாமொரு புமான்
 நின்னுடெ வம்சம் அசேஷம் ஒடுக்கீடும் 870
 மன்னவன் இந்நிது செய்க நிமித்தமாய்”
 எந்நு சபிச்சு இந்ந்ரலோகவும் புக்கிது
 மன்னவனாம் அனாரண்ய மஹீபதி
 இத்தம் அகஸ்த்யோக்தி கேட்டு ரகூத்தமன்
 சித்தமோதேன சோதிச்சருளீடினான்
 அக்காலமுள்ள ராஜாக்களுக்கு ஒருவர்க்கும்
 அக்ரே தசக்ரீவனோடு யுத்தத்தினு
 நில்லக்கருதாய் வரான் எந்தொரு காரணம்
 ப்றுத்வீபதிகளுக்கு சக்தியில்லாய்கயோ
 நக்தஞ்சரேந்த்ரனு சக்திபெருக்கயோ? 880
 கும்போத்பவனது கேட்டு சிரிச்சுடன்
 அம்போஜலோசனனோடு அருளி செய்தான்

கார்த்தவீர்ய விஜயம்

எங்கிலோ கேள்க்க நீ பங்கஜலோசன!
 ஹுங்காரம் உள்கொண்டு லங்கேச்வரன் ததா
 ஸங்கடம் தேவாதிகளுக்கு சேர்த்துள்ளில்
 ஆதங்கம் முனிவரன்மார்க்கும் வளர்த்துடன்
 செந்நு புக்கீடினான் மாஹிஷ்மதீபுரி
 தன்னில் அவிடெக் க்றுதவீர்ய நந்தனன்
 நாம்மேச்சயா நிஜ நாரீஜனவுமாய்
 நாம்மதயிங்கல் ஆம்மாறு போயீடினான் 890
 அப்போள் தசாஸ்யன் அனுசரன்மாரோடு
 புஷ்பகத்தின் மேலே ஸஞ்சரிக்கும் விதௌ
 பெந்தூர கானன சோபிதமாகிய
 விந்த்யாசலம் கண்டநேரம் குதூஹலால்
 நிர்ம்மலவாரி நிறஞ்ஞ ஒழுக்கீடுந்ந
 நாம்மதயாகுந்ந புண்ய நதிகண்டு

உத்தர காண்டம்

தீரதேசே தத்த விஸ்றமிச்சீடுவான்
 வீரன் அனுசரன்மாரோடு சொல்லினான்:
 “ஓரோ ந்றுபவரன்மாரோடு போர் செய்து
 பாரமுள்ள ஆலஸ்யமாக தீர்த்தீடுவான்
 ஸ்வர்நநதியோடு ஸமானயாம் நர்ம்மத-
 தன்னில் இறங்நிக் குளிப்பின் எல்லாவரும்
 ஞானும் இவிடெக் குளிச்சு நியமங்ஙள்
 ஊனம் வராதெ கழிக்குந்நதுண்டல்லோ
 மத்யாஹ்னமாயிது காலம் இப்போள் இனி
 ம்றுத்யுஞ்ஜய அர்ச்சனவும் கழிச்சீடுவன்”
 எந்நது கேட்டு குளிச்சு நிசாசரர்
 சந்தன புஷ்பாதிகள் ஒருக்கீடினார்
 உத்தமமாய சிவலிங்கம் எத்யும்
 விஸ்த்துத வாலுகா கல்பித வேதியில்
 வச்ச மணி பீடமுர்த்தனி சிவலிங்கம்
 அர்ச்சனார்த்தம் வச்சபிஷேக பூர்வகம்
 ஆசார்ய வாக்ய உபதேச மார்கேண தல்-
 பூஜாவிதானேன செய்து சிவார்ச்சனம்
 பக்த்யா நமஸ்க்ருத்ய ந்றுத்தவும் ஆடி நிந்நு
 அத்யந்த சுத்தனாய் ஸ்துத்வா பலதரம்
 “நித்யாய நிர்மலானந்தாய ருத்ராய
 ம்றுத்யுஞ்ஜயாய பூதேசாய தே நம:
 ஞானும் ஆசார்யனும் ஈசனும் ஒந்நாயி
 மானஸே தோந்நிவருந்நிது மாமகே”
 இங்ஙனெ வந்திச்சிரிக்குந்நதின் மத்யே
 பொங்நி வருந்நது காணாயிது ஜலம்
 பீடவும் வாளும் சிவலிங்கவுமெல்லாம்
 கூடெ மறிஞ்ஞபிஷித்தமாய் வந்நிது
 “கஷ்டம் ஆஹந்த! கஷ்டம்! புண்ய வாஹினி
 பெட்டெந்நு பொங்நியது எந்தொரு காரணம்
 கீழ்போட்டு ஒழுகுந்நதோயமுண்டோ பண்டு
 மேல்போட்டு ஒழுகுமாறு எத்யும் அத்புதம்!

900

910

920

எங்ஙனெ மேல்போட்டு பொங்ஙி ஜலமெந்நு
 நிங்ஙள் திரஞ்ஞ அறிஞ்ஞ இங்ங வந்நீடுவின் 930
 எந்நு சுகஸாரணன்மாரெ ராவணன்
 செந்நறிவானாய் அயச்சப்போள் அவர்களும்
 கீழ்போட்டு ஒரு யோஜன வழி செல்லும்போள்
 வாய்போடு கண்டார் ஒரு நரவீரனெ
 அர்ஜுன பூபதி நாரீஜனவுமாய்
 மஜ்ஜனம் செய்யுந்ந நேரம் களிச்சுடன்
 பஞ்ச சதத்வயமாம் கரம் கொண்டவன்
 கிஞ்சன கீழ்போட்டு அயச்சீலிது ஜலம்
 அங்ஙனெ வாஹினி வேகேன மேல்போட்டு
 பொங்ஙின காரணம் எந்நவர் சொல்லினார் 940
 கோபிச்சது கேட்டு ராவணன் எத்யும்
 தாபத்தோடு பறஞ்ஞீடினான் அந்நேரம்:
 “அர்ஜ்ஜுனனாகுந்நது ஏவன் அதி சடன்
 ஸஜ்ஜனத்வேஷகன் கச்மலன் எத்யும்
 எங்கிலவனெ ஜயிச்சொழிஞ்ஞ என்னியே
 லெங்கய்க்கு போகுந்நதில்ல ஞான் நிர்ணயம்”
 எந்நுர செய்து மஹேஸ்வர பூஜயும்
 நந்நாய் ஸம்ர்ப்பியாதே தசகந்தரன்
 க்றுத்தனாய் செந்நங்ஙடுத்தான் க்றுதவீர்ய-
 புத்தனோடு அந்நு யுத்தத்தினு ராவணன் 950
 தீர தேசத்திங்கல் நில்குந்ந ஸாமந்த-
 வீரன்மாரோடு பறஞ்ஞ தசானன்
 “ராத்றிஞ்சரேஸ்வரனாகிய ராவணன்
 கார்த்த வீர்யார்ஜ்ஜுனனோடு யுத்தத்தினாய்
 வந்நிதா நிந்நு விளிக்குந்நது எந்நதும்
 செந்நறியிப்பின் ந்றுபனோடு வைகாதெ”
 பூபதி தன் அமாத்யன்மாரது கேட்டு
 ஸாபஹாஸம் பறஞ்ஞீடினார் அந்நேரம்
 “யுத்த ஸமயம் அறிஞ்ஞீஹ வந்நு நீ-
 எத்யும் நந்நு சிதஜ்ஞுனல்லோ பவான் 960

கேளி கலர்ந்நு நீராடுந்நிது ந்றுபன்
 நாளெயடக்கும் தவ மதம் நிர்ணயம்
 பார்த்துசூடா நினக்கெங்கிலோ ஞங்ஙனெ
 சீர்த்த மதத்தோடு கொந்நால் ந்றுபவரன்
 நின்னோடு யுத்தத்தினாய் வரும் நிர்ணயம்
 பின்னேடமெல்லாம் நினக்கறியாய் வரும்”
 எந்நவர் சொந்ந நேரம் ப்றஹஸ்தாதிகள்
 நிந்ந ந்றுப படன்மாரோடு போர் செய்தார்
 யுத்த கோலாஹலம் கேட்டு ந்றுபாதிபன்
 முக்த தாகூழிமாரோடு ஸாதரம் சொல்லினான்:
 “பேடி கூடாதெ குளிச்சு கரேறுவின்
 ஆடல் கூடாதெ ஞானும் நிமிஷம் வராம்”

970

ராவண பெந்தனம்

இத்தம் பறஞ்ஞ கெதயும் எடுத்து அதி-
 க்றுத்தனாம் கார்த்தவீர்யார்ஜ்ஜுனன் அந்நேரம்
 செல்லுந்ந நேரம் ப்றஹஸ்தன் முஸலம் கொண்டு
 அல்லல் அம்மாறு ந்றுபனெ ப்றயோகிச்சான்
 வந்நு முஸலம் இழுக்கிக் களஞ்ஞடன்
 ஒந்நடிச்சான் கெதகொண்டு ந்றுபாதிபன்
 தாடனமேற்று மோஹிச்சு வீணீடினான்
 ஆடலோடும் ப்றஹஸ்தன் புனர் அந்நேரம்
 பேடிபெருத்து தூம்றாகூழாதிகள் எல்லாம்
 ஓடினார் எந்நது கண்டு கோபத்தோடெ
 யுத்தம் தச சதஹஸ்தனோடும் தசவக்த்றனும்
 செய்தான் பயங்கரமாம் வண்ணம்
 முன்னம் பசுபதியோடு பித்றுபதி
 ஸன்னாஹமோடெ பொருதபோலெ ததா
 யாதுதானாதிபன் தன்றெ கவசவும்
 பேதிச்சு மேதினி தன்னில் வீணு பெலால்
 கார்த்தவீர்யார்ஜ்ஜுனன் அப்போள் கெதகொண்டு

980

ராத்நீஞ்சரேந்த்ரனெ ஒந்நடிச்சீடினான் 990
 தாடனமேற்று பில்பாடு தெறிச்சுபோய்
 பீட முழுத்து வீணான் தசவக்த்றனும்
 மோஹம் கலர்ந்நு கிடக்கும் தசாஸ்யனெ-
 ஸாஹஸத்தோடு க்றுதவீர்ய நந்தனன்
 பாசேன காலும் கரங்ஙளும் பெந்திச்சு
 நீசனேயும் எடுப்பிச்சு ப்றுத்யன்மாரால்
 சந்த்ரஹாஸத்தெயும் கைக்கொண்டு பூமி-
 பாலேந்த்றனும் ஆலயத்தின்னு போயீடினான்
 “காராக்ருஹம் தன்னில் ஆக்குவின் எத்யும்
 க்றுரனாம் ராவணன் தன்னெயெந்நானவன் 1000
 தேவகளும் புஷ்பவ்ருஷ்டி செய்தீடினார்
 ஆவதில்லெந்நு நிசாசரரும் போயார்
 எந்து கழிவினி நம்முடெ ஸ்வாமியாம்
 பங்க்திமுகன் தன்னெ வீண்டு கொண்டுவான்
 ஸந்தாபமுள்கொண்டு தம்மில் விசாரிச்சு
 சிந்திச்ச நேரத்து மாரீசனும் சொந்நான்
 செந்நு புலஸ்த்ய முனியோடு உணர்த்திக்க
 வந்நு ரக்ஷிக்கும் அவன் தன்திருவடி
 எந்நு கல்பிச்சவர் செந்நு சொல்லீடினார்
 கின்னனாய் அப்போள் புலஸ்த்ய முனீந்த்ரனும் 1010
 தன்னுடெ புத்ற தனய வாத்ஸல்யத்தால்
 செந்நு மாஹிஷ்மதீ தன்னிலகம் பக்கான்
 அர்க்ய பாத்யாஸனாத்யங்ஙளால் பூஜிச்சு
 ஸல்கரிச்சாசு நமஸ்கரிச்சீடினான்
 எத்யும் ஆனந்தமுண்டாயிது பவான்
 அத்றைவ மோதால் எழுந்நள்ளியமூலம்
 கர்த்தவ்யமெந்நு மயாபுனர் எந்நதும்
 ப்றுத்வீசன் ஆசு சோதிச்சோர் அனந்தரம்

ராவண மோசனம்

மந்தஸ்மிதம் செய்தருள் செய்து தாபஸன்-

“இந்நு குலோத்பவன்மார்க்கு இது உப பன்னம்

1020

அன்யுன வீர்ய பெலாதிகளோடும் நீ

நந்நாய் ஸுகிச்ச வஸிக்க பலகாலம்

வாராநிதியெயும் பர்வதம் தன்னெயும்

கோரனாம் ராவணன் தன்னுடெயாஜ்ஞயால்

ஏதுமிளகாதே நிர்த்துந்நவனெ நீ

பாதப்றஹாரேண சீகற்ம் ஜயிச்சதும்

எத்யும் அத்புதம் எந்நே பறயாவு

பக்தன் அத்யந்தமிஷ்டன் பவானாகயால்

பௌத்தன் எனிக்கு தசாஸ்யன் அவனெ நீ

யாத்றயாக்கேணம் என்னோடு கூடெ ப்றபோ!”

1030

எந்ந நேரத்து எழுந்நேற்று மஹீபதி

செந்நுடன் கெட்டும் அழிச்ச விட்டாதரால்

அப்யங்க ஸ்னானாதி போஜனவும் கொடுத்து

உல்பன்ன மோதேன வஸ்த்றாபரணங்ஙள்

ஆலேபனாதிகள் கொண்டும் அலங்கரிச்ச

ஆலஸ்யவும் தீர்த்தயச்சான் முனியொடும்

லஜ்ஜயா பத்து வக்த்றங்ஙளும் தாழ்த்தி நிந்நு

அர்ஜ்ஜுனன் தன்னோடு யாத்றயும் சொல்லினான்

முத்தச்சனெ செந்நு அபிவாத்யவும் செய்து

மத்தனாம் ராவணன் நிர்கெமிச்சீடினான்

1040

அர்ஜுனபூபன் ஆசீர்வாதவும் செய்து

விஜ்வரனாய் எழுந்நள்ளி முனீந்த்ரனும்

பங்க்திமுக அனுசரன்மாரும் ஆசு வந்நு

அந்திகே நிந்நு தொழுதார் தசாஸ்யனெ

புஷ்பகமாய விமானவும் ஆதரால்

பில்பாடு சந்த்ரஹாஸத்தெயும் நல்கினான்

கார்த்த வீர்யார்ஜ்ஜுனன் அப்போள் தசானனன்

ஆர்த்தியும் தீர்ந்நு பிதாமகன் தன்னோடும்

ஸேது முறிச்சுவிட்டோரு மஹாநதி
 மோதேன வேகால் கடந்நபோலே ததா 1050
 நிற்கெமிச்சீடினான் அந்நேரம் அந்திகே
 கிஷ்கிந்தயாம் நகரம் கண்டிது அந்நேரம்
 விக்ரஹத்திங்கல் ஜயிக்கேணம் இந்நுடன்
 உக்ரனாம் பாலியெயெந்நு நினச்சவன்
 யுத்தத்தினாசு புறப்பெட்டு செந்நுடன்
 வ்றுத்தாரிபுத்ரனெ செந்நு விளிச்சப்போள்
 தாரனாம் வானரவீரன் அதுகேட்டு
 சூரனாம் ராவணனோடு சொல்லீடினான்
 இப்போள் இவிடெயில்லல்லோ கபீஸ்வரன்
 அல்பநேரம் பார்க்க நகத்தஞ்சராதிப! 1060
 ஸிந்துக்கள் நாலிலும் செந்நு குளிச்சவன்
 ஸந்த்யாபி வந்தனம் செய்து வருமிப்போள்
 அர்த்தப்றஹரமாத்றம் பார்த்து கொள்ளுக
 யுத்தத்தினாய் வந்ந நகத்தஞ்சர ப்றபோ!
 பண்டும் ஈவண்ணம் பலரும் மதிச்சு வந்ந
 அண்டர்கோன் புத்றனோடேற்று யுத்தம் செய்தார்
 கொந்நான் கபீந்த்ரன் அவருடெ எல்லொரு-
 குந்நு போலெ கிடக்குந்நது காண்க நீ
 பாலியோடு ஏல்க்கில் நீயும் மரிச்சீடும்
 இக்காலம் அம்றுதபானம் செய்திதாகிலும் 1070
 ம்றுத்யு அடுத்தினி பார்க்கருதெந்நு நின்
 சித்தத்தில் உண்டெங்கில் வைகாதெ செல்க நீ
 தகூடிண வாரிதி தீர தேசத்திங்கல்
 மர்கடவீரன் இரிக்கும் இப்போளெடோ!
 தற்றைவ செந்நவன் தன்னோடு எதிரிட்டு
 யுத்தவும் செய்து மரிச்சு கொண்டாலும் நீ”

ராவணன் பாலியுடெ வாலில் குடுங்நியது

தாரனீவண்ணம் பறஞ்ஞ வாக்யம் கேட்டு
 நேரே திரிச்சு நடந்நிது ராவணன்
 ருக்ஷத பூண்ட ஸையங்ஙனோடும் சேர்ந்நு
 தக்ஷிண வாரிதி தீரே கெமிச்சப்போள் 1080
 மார்க்கடவீரனெக் காணாயி தல்கூஷணே
 தெக்கு திரிஞ்ஞிருந்நீடுந்நது நேரம்
 தன்னெயவன் கண்டலெந்நு நிரூபிச்சு
 பின்னாடெ செந்நு பிடிச்சான் தசானன்
 “என்னெப்பிடிப்பான் வருந்நிதிவன் எந்நு”
 தன்னுள்ளில் ஓர்த்திருந்நான் கபிஸ்றேஷ்டனும்
 மந்த மந்தம் செந்நடுத்த நேரம் பாலி
 தன்னுடெ வால்கொண்டு பெட்டெந்நு சுற்றினான்
 பேடிச்சடுத்தீல ராக்ஷஸர் ஆருமே
 காடமாய் பெந்திச்ச தூங்நிக்கிடக்கவே 1090
 துச்சவனாத்மஜன் வேகேன சாடினான்
 பச்சிம வாரிதி தன்னில் அவிடெந்நும்
 தர்ப்பணம் செய்து வடக்குமவ்வண்ணமே
 கெல்போடு பூர்வாம்பு ராசியிலும் செந்நு
 மார்க்கடராஜன் குளிச்சு சாடிப்போந்நு
 கிஷ்கிந்த புக்கிருந்நீடினான் அஸ்றமம்
 போஜனவும் கழிச்சு ஆனந்த சித்தனாய்
 பூஜிதனாய் வஸிச்சீடும் தசாந்தரே
 தேவேந்த்ற நந்தனன் சோதிச்சிது ஆதரால்
 ராவணன் தன்னோடு மந்தஸ்மிதான்விதம் 1100
 ஆரெடோ! நீ எந்திவிடெய் அகப்பெட்டது
 ஆரும் நினக்கொரு பெந்துவில்லாஞ்ஞிதோ?”
 “ராவணனாகுந்ந பெளலஸ்த்யன் ஏஷ ஞான்
 ஏவமென் கர்ம்மதோஷத்தால் அகப்பெட்டு
 விக்யாதனாய பவானோடு எனிக்கினிஸ்-
 ஸக்யமுண்டாகயும் வேணம் விசேஷிச்சம்

கிஷ்கிந்தயும் மம லெங்காநகரவும்
 ஒக்கும் இருவர்க்கும் ஒந்நாயிரிக்கணம்”
 பாவகன் தன்னெயும் ஸாக்ஷியாக்கி கொண்டு
 ராவணனோடு ஸக்யம் செய்து பாலியும் 1110
 கிஷ்கிந்தயிலொரு மாஸம் இருந்நிது
 ரகூஷாவரன்மாருமாய் தசகந்தரன்
 யாத்றயும் சொல்லி புறப்பெட்டிது பின்னெ
 ராத்றீஞ்சரேந்த்றன் படயோடு கூடவே
 இத்தயெல்லாம் பெலமுள்ள கபீந்த்ரனெ
 தாத்றீதலே தர்ம்ம ரகூஷவருத்துவான்
 கூழிபற்றம் ஒரு சரம் கொண்டு வதிச்சதும்
 சில் புருஷ! புருஷோத்தம! நீ தன்னெ
 நிர்ஹ்ருணனாய தசாஸ்யன் மஹீபதி
 வர்க்கத்தெயும் ஜயிச்ச ஆத்மோதயத்தொடும் 1120
 செந்நு லெங்காபுரி தன்னில் வாணீடினான்
 வந்நிது பெளரஜனத்தினு ஸௌக்யவும்

நாரத ராவண ஸம்பாஷணம்

அக்காலம் ஏகதா ஸ்ரீ நாரதன் முனி-
 முக்யனும் செந்நிது லெங்கயில் ஆதரால்
 ஸல்காரவும் செய்திருத்தி தசாஸ்யனும்
 ரகூஷாவரனோடு சொந்நான் முனீந்த்ரனும்:
 “ஏணாங்க சேகர! பக்தனாகும் நின்னெக்-
 கானேணம் எந்நு கொதிக்குந்நிது உள்ளில் ஞான்
 ஒட்டு நாளுண்டு அதினிந்நு யோகம் வந்நு
 துஷ்டியும் ஏற்றம் வளர்ந்நிது மானஸே 1130
 சொல்லுவன் ஞான் தவ நல்லது கேள்க்க நீ
 சொல்லுள்ள வீரரில் மும்புள்ள மன்னவ!
 ப்றுத்வியில் வாழுந்ந மர்த்ய ஜனங்ஙளெ
 யுத்தே பலரெயும் நிக்ரஹிச்சான் அல்லோ
 எந்தொரு கீர்த்தியதினால் நினக்குள்ளது

அந்தகன் தன் வசரல்லோ மனுஷ்யர் கேள்
 ஆதிகள் கொண்டும் மஹாவ்யாதிகள் கொண்டும்
 ப்றேதாதிபாலயம் புக்கு வாணீடுவோர்
 ஆர்த்தராம் மர்த்யரெக் கொந்நால் நினக்கொரு
 கீர்த்தியில்லெந்நதும் பார்த்தருளேணமே” 1140
 ஸத்யம் அத்றேயருள் செய்தது எனிக்கொரு
 புத்தி பறஞ்ஞதும் எத்யும் உத்தமம்
 பாதாளலோகம் அகம் புக்கு ஞான் இனி
 வாதாசனேந்த்ராதிகள்ஜ் ஜயிச்சு போய்
 தேவலோகே செந்நு தேவேந்த்றனாதியாம்
 தேவகளேயும் ஜயிக்குந்நதுண்டல்லோ”
 எந்நது கேட்டருள் செய்திது நாரதன்:
 “இந்நு நினக்கது ஸாதிக்கும் எங்கிலும்
 ஏதொரு மார்கேண போகுந்நிது பவான்
 பாதாள லோகத்து செந்நு கொண்மடுவான்? 1150
 அந்தகன் தன்புரி தன்னரிகே வழி
 தெந்த சூகாலயத்தின்னு போயீடுவான்
 எந்தொரு உபாயமிது ஓர்க்கணமெங்கிலும்
 அந்தகன் போவான் அயக்கயும் இல்லல்லோ”
 நாரதன் ஏவமருள் செய்த நேரத்து
 கோரன் மதேன சிரிச்சு சொல்லீடினான்:
 “பாவம் த்வதீயம் அறிஞேன் மஹாமுனே!
 கேவலம் மூடன்மார்க்கு எந்தறியாவதும்
 அந்தகன் தன்னெஜ் ஜயிச்சு ஒழிஞ்ஞேதும் ஓர்
 அந்தர்கெதம் இனியில்லெந்நு நிர்ணயம்” 1160
 எந்நுர செய்த தசானனன் தன்னோடு
 நந்நாய் அனுவாதவும் செய்த நாரதன்
 யுத்த கோலாஹலம் காணாம் இனியெந்நு
 சித்த குதாஹலம் பூண்டு எழுநள்ளினான்
 மானுஷர் செய்யும் சுப அசுப கர்ம்மங்ஙன்
 மானஸே சிந்திச்சு அமாத்ய ஜனவுமாய்
 வாணீடும் அந்தகன் தன் புரி புக்கிது

வீணாதரன் முனி கானவும் செய்திது

நாரத யம ஸம்பாஷணம்

- வந்தனவும் செய்து எதிரேற்று பூஜிச்சு
நந்திச்சிருத்தினான் தர்மமராஜன் ததா 1170
மந்தஸ்மிதம் செய்து நாரதன் தன்னோடும்
நந்திச்சு சோதிச்சு ஆதர பூர்வகம்
“எந்தொரு வார்த்தையுள்ளு புவனத்தறயே
ஸந்தாபமேதானும் இல்லயல்லீ முனே!”
“எந்து பறயாவது எந்நறிஞ்ஞீல ஞான்
பெந்தமில்லாதொரு அவஸ்தயுண்டு இந்நிப்போள்
கேள்க்குந்நிதும் அது நின்னோடு சொல்லுவான்
சீகற்ம் இவிடேய்க்கு வந்நிது ஞானெடோ!
பண்டு கேட்டிட்டில்லயாத விசேஷங்ஙங்
உண்டு கேள்க்குந்நிது விஸ்மயம் எத்யும் 1180
அந்தகன் தன்னெஜ் ஜயிக்கேணம் எந்நது
சிந்திச்சு இவிடெ வரும் தசகந்தரன்
அந்தக தண்டமேற்றால் மரியாதொரு
ஜந்துவில்லெந்நது கேள்புண்டு முன்னமே
இந்நறியாம் அதுமெந்நே பறயாவிது”
எந்நருள் செய்திருந்நீடும் தசாந்தரே
பூர்ண சர சந்த்ர மண்டலம் ஆகாசே
தூர்ணம் உதிச்சு பொங்ஙம் வண்ணம் ஆபயா
காணாயி புஷ்பகமாய விமானவும்
கௌணபாதீசன் வரவது நிர்ணயம் 1190
எந்நதறிஞ்ஞு உரசெய்து க்றுதாந்தனும்
“வந்நு கூடெக நம்முடெ ஸையவும்”
அந்தக ஸையவும் சங்கநாதம் கேட்டு
துந்துபி கோஷேண வந்நு கூடெனார்

எந்நு பறகயும் நந்நாய்த் தழுகிச்சும்
 நிந்நீடும் அந்தக கிங்கரன்மாரெல்லாம்
 உன்னதமாகிய குந்நின் முகளில் நிந்நு
 அன்யுன தாபேன கீழ்ப்போட்டு உருட்டியும்
 எய்யுந்நதாரெந்நும் ஏதும் அறியாதெ
 மெய்யில் வந்நு அம்புகள் கொண்டு கொண்டும் பெலால் 1230
 ஈயவும் நந்நாய் உருக்கி சிலருடெ
 வாயில் பகர்ந்நு குடிப்பிக்கயும் சிலர்
 மூத்த மல ஜல சோர ச்சலங்ஙளால்
 பூர்த்தியாயுள்ள புழயில் கிடந்நுடன்
 நீந்தி குழஞ்ஞது தன்னெ குடிக்கயும்
 தாந்தராய் வாழும் அனேகநாள் இங்ஙனெ
 சூலத்தின்மேல் கிடந்நாடுந்நிது சிலர்
 காலபடன்மார் கழயிட்டு ஞெங்ஙியும்
 சுட்டகொடில் கொண்டு உடலில் பிடிக்கயும்
 நிஷ்டிரமாம் வண்ணம் கொக்கு வலிக்கயும் 1240
 வக்ரதுண்டங்ஙளால் க்ருத்த காகன்மாரும்
 அக்ஷிகள் கொத்திக்குடயுந்நதும் பின்னெ
 நாய்க்கள் எழுந்நாற்றிருபது உண்டு உக்ரமாய்
 ருக்ஷதயோடு கடிச்ச வலிக்கயும்
 ராக்ஷஸர் வாள் கொண்டு வெட்டிப்பொளிக்கயும்
 வாய்க்குந்ந சோர குடிச்சுடன் ஆர்க்கயும்
 வாய்போடு வாயும் அம்முக்கும் அமர்த்துடன்
 வீர்ப்பு முட்டிச்சு பிடயுந்நிது சிலர்
 முள்ளில் அவற்றின்மேல் இட்டு வலிச்சுடன்
 துள்ளி நில விளிக்குந்நதும் கேள்க்காயி 1250
 அற்றமில்லாதோளம் உள்ள நரகங்ஙள்
 மற்று பலதரம் கண்டிது ராவணன்
 தாபேன கோர நரகே கிடப்பொரு
 பாபிகளெக் கண்டநேரம் தசானனன்
 காருண்யம் உள்கொண்டு எடுத்து கரேற்றினான்
 போரின்னு அடுத்தார் க்றுதாந்தபடன்மாரும்.

நரக வர்ணன

கண்டான் க்றுதாந்தபுரியில் ததா தச-
கண்டன் பயங்கரமாம் நரகங்ஙளெ
தாபம் ஆம்மாறு மஹா நரகங்ஙளில்
பாபிகளெ சேர்த்து தண்டிப்பிக்குந்நதும்
புண்யம் அதீவ செய்தோரெ மனோஹர-
ஸ்வர்ணாலயே ஸுகிப்பிக்குந்நதும் ததா 1200
காலஸூத்தரம் அஸிபத்தவனம் அதகுலப்றோதம்
வைதரணி யெந்நு இத்தரம்
க்றாரங்ஙளாய மஹா நரகங்ஙளில்
ஒரோ துரிதங்ஙள் செய்த ஜனங்ஙளெ
துக்கிப்பிக்குந்நதும் கண்டு தசானனன்
உல்க்கட ரோஷேண நாயும் நரிகளும்
செந்நு கடிச்சுடல் கீறுந்ந நேரத்து
கின்னதயோடெ முறயிடுந்நா சிலர்
வாச்ச க்றுமிகள் கடிச்ச வசம் கெட்டு
மூர்ச்சிச்ச வீணு முறயிடுந்நா சிலர் 1210
சுட்ட மணலாம் மருபுமி தன்னிலே
முட்டேல் நடந்நு முறயிடுந்நா சிலர்
கூரிருட்டாய குழிகளில் வீணு அழல்
பாரம் முழுத்து முறயிடுந்நா சிலர்
கோராம்புதியில் ஒரு கர காணாதெ
பாரம் உழந்நு முறயிடுந்நா சிலர்
தீயில் கிடந்நு பொரிஞ்ஞுஉருகியுடல்
அய்யோ! சிவ! சிவயெந்நு கரகயும்
தண்ணீர் தருவதார் பைதாஹம் உண்டெந்நு
தன்னே பறஞ்ஞு முறயிடுந்நா சிலர் 1220
செம்பு கொண்டுள்ள ரூபம் பழுக்கெ சுட்டு
ஸம்ப்றமோதேன தமுகிச்சம் எப்பொழும்
பொன்னிறமாம் இவளெப் புணர்ந்நீடு நீ
அந்நோ நினக்குள்ளில் இந்நோ ஸுகமுள்ளு?

ராவண யம யுத்தம்

ஆரிவன் தர்ம்மராஜாஜ்ஞயெ லெங்கிப்பான்
தௌராத்மயம் உள்கொண்டு இவிடேய்க்கு வந்நதும்
நம்மளால் செந்நிங்ஙு கொண்டு போந்நீடாதெ
நம்முடெ ராஜ்யத்து வந்நதும் அப்புதம்!

1260

பத்து தலயும் இருபது நேற்றவும்
ஹஸ்தங்ஙளும் உண்டு இருபது இவனெடோ!
நீலாத்தி போலெ பயங்கரன் எத்தயும்
கால வசகெதனாக தன்னே த்றுடம்
அன்யோன்யம் இத்தம் பறஞ்ஞ ஆயுதங்ஙளும்
ஸன்னாஹமோடு எடுத்தார்த்து தடுத்தீடினார்
ஸ்றாத்த தேவானுசரன்மாரெ அந்நேரம்
ராத்ரிஞ்சரன்மார் தடுத்து நிர்த்தீடினார்
அப்போள் க்றுதாந்தபடன்மார் சரங்ஙளால்

1270

புஷ்பகமாய விமானே நிரந்நெழும்
கோபுர ஸௌதாதிகள் முறிச்சோரளவு
ஆபயா பின்னெயும் உண்டாய் வரும் த்ருடம்
ப்ரம்மாவினால் புரா நிர்ம்மிதமாகிய
நிர்ம்மல புஷ்பகம் ஆகயால் விஸ்மயம்
நக்தஞ்சரேந்த்ரனும் அஸ்த்ற ஜாலங்ஙளால்
அத்தல் சேர்த்தீடினான் அந்தக ஸேனயெ
சக்தியோடு அந்தக கிங்கரன்மார் கெதா
சக்தி சூலாதிகள் கொண்டு ஸரபஸம்
நக்தஞ்சரேந்த்ர பெலத்தெ ப்றயோகிச்சார்
வித்த்றஸ்தராயிது ரகூஷா பெலம் ததா

1280

யுத்தகோலாஹலம் கொண்டு ஜகத்தறயம்
உத்தூதமாயிது சித்தறமத்தே துலோம்
ராத்ரிஞ்சரன்மார் தளர்ந்நு சமஞ்ஞிது
பார்த்து தசகீவனும் அதி க்றுத்தனாய்
அத்யார்த்தம் அஸ்த்ற சஸ்த்றங்ஙள் வரிஷிச்சார்
அத்தல் ஒழிஞ்ஞ நிந்நு அந்தக ஸைன்யவும்

உத்தர காண்டம்

585

சஸ்த்ற சூலாஸ்த்ற வஜ்ராதி ப்றஹாரேண
 ரக்தாபிஷித்தனாய் நக்தஞ்சரேந்த்ரனும்
 புஷ்பித சிம்சிபா துல்ய சரீரனாய்
 புஷ்பகாக்ரே நிந்நு பூமியில் சாடினான் 1290
 வில்லும் சரங்ஙளும் கைக்கொண்டு ராவணன்
 கொல்லுந்நது உண்டிவரெ கூணம் கொண்டெந்நு
 பாசுபதாஸ்த்றம் ஜபிச்சு தொடுத்திது
 ஆகாச பூம்யந்த்ரம் அந்தரமென்னியே
 உஜ்ஜ்வலிச்சு ஏற்றம் எரியுந்நது கண்டு
 நிர்ஜ்ஜர தைத்ய கெந்தர்வ யக்ஷாதிகள்
 வித்றஸ்தராய் அகந்நீடினார் அந்நேரம்
 சத்று ஸங்கத்தெ ஒடுக்குவான் வந்நவர்
 அஸ்த்றாக்னி தன்னில் தெஹிச்சு துடங்ஙினார்
 மித்றாத்மஜ அனுஜரன்மாரது கண்டு 1300
 நக்தஞ்சரன்மாருமாய் ஆர்த்து துடங்ஙினார்
 ஸேனா வினாசவும் சத்று விஜயவும்
 மானஸே சிந்திச்சு கல்பிச்சு காலனும்
 ஞான் இவனெ ஜயிச்சீடுவன் எந்நபி-
 மானமோடு உர்வீஸமானமாம் தேரதில்
 ஸத்வரமேறி நடந்நான் அது கண்டு
 ம்றுத்யுவும் அந்தகன் மும்பே நட கொண்டான்
 மின்னல் போலெ விளங்ஙந்ந பாசங்ஙளும்
 தன்னரிகே சேர்த்து முல்கெர அக்ரத்திங்கல்
 தானொரு மூர்த்தியாய் கால தண்டம் தரிச்சு 1310
 ஊனமொழிஞ்ஞ அந்தகாக்ரே நட கொண்டான்
 அந்தக கோபம் ஆலோக்ய மஹா ஜனம்
 எந்திதய்யோ கஷ்டம் எந்நு உழந்நீடினார்
 பேடிச்சு மண்டினார் தூம்றாக்ஷனாதிகள்
 பேடி கூடாதெ நிந்நான் தசவக்த்றனும்
 ஆயுத ஜாலம் அயச்சான் க்றுதாந்தனும்
 ஆயாஸம் உள்கொண்டு நிந்நான் தசாஸ்யனும்
 பாரம் தளர்ந்நு துடங்ஙிய நேரத்து

உத்தர காண்டம்

586

கோரமாய் எய்தான் க்றுதாந்தனெ ராவணன்
 நிர்ம்மலமாய வராயுத ஜாலங்ஙன்
 மர்ம்மங்ஙன் தோறும் அயச்சான் க்றுதாந்தனும்
 ஏழு அஹோராத்றம் அவர் தம்மில் இங்ஙனெ
 ரோஷேண நிந்நு போர் செய்தார் ஒருபோலெ
 கண்டார் விரிஞ்சாதிகளும் ஆயோதனம்
 பண்டொரு யுத்தம் ஒரு நாளும் இங்ஙனெ
 உண்டாயதில்லினி ஈ வண்ணம் எங்ஙமே
 உண்டாகயும் இல்லயெந்நும் மஹாஜனம்
 கொண்டாடினார் கண்டு நிந்நவர் ஒக்கவே
 நூறாயிரம் சரமெய்தான் க்றுதாந்தனெ
 வேறே ஒரு ஏழம்பு ஸூதனெயும் எய்தான்

1320

1330

நூறுசரம் ம்றுத்யு தன்னெயும் எய்திது
 சூரனாம் ராவணன் பின்னெயது நேரம்
 ம்றுத்யுமுகானல வாயுவேகம் கொண்டு
 நக்தஞ்சரன்மார் தஹிச்சு துடங்ஙினார்
 அப்புதம் அப்புதமெந்நு காணும் ஜனம்
 உற்றுத தாபால் அகந்நு துடங்ஙினார்
 தல்கூணம் ம்றுத்யு சொந்நான் அந்தகனோடு
 “ரகேஷாவரனெ ஞான் நிக்ரஹிச்சீடுவான்
 என்னெ அயச்சால் ஏதும் ப்றயாஸம்
 இல்லிந்நிவன் தன்னெ வதிப்பானறிக நீ”

1340

“எங்கில் நீ செல்கெந்நு” தர்ம்ம ராஜாஜ்ஞயா
 ஹுங்காரமோடு நடந்நிது ம்றுத்யுவும்
 காலன் மஹாதண்டவும் தரிச்சு கொண்டு
 காலானலஜ்வால பொங்ஙந்நது போலெ
 அந்தகன் தன்னுடெ தெண்டு கொண்டால் ஒரு
 ஜந்துக்களும் பின்னெ ஜீவிக்கயில்லல்லோ
 அந்தகன் தெண்டுமாய் வேகாலடுத்தப்போள்
 அந்திகே நிந்நவர் வெந்து பொறாய்கயால்
 உண்டாம் இனிஜ் ஜயம் அந்தகன் எந்நெல்லாம்
 கண்டு நிந்நோரும் பறஞ்ஞ துடங்ஙினார்

1350

சண்டகராத்மஜன் சண்டபராக்றமன்
 தெண்டம் ப்றயோகிப்பான் ஓங்ஙிய நேரத்து
 புண்டரீகோத்பவன் மண்டி வந்நீடினான்
 தெண்டினால் தாடிக்கொலா நீ தசாஸ்யனெ
 கண்டிக்கொலா மம ஸத்யவாக்யத்தெ நீ
 தேவகளால் மரியாய்கெந்நொரு வரம்
 ராவணனாய் கொடுத்தீடினேன் ஏஷ ஞான்
 பாடவாக்னி ப்றபமாகிய தெண்டினால்
 தாடனம் ஏற்றால் மரிக்கும் ஸமஸ்தரும்
 எந்நு நினக்கும் வரம் தந்நிது எந்நதினால் 1360
 ஒந்நினு விக்னம் வருமிது செய்கில் நீ
 நீயடங்வேணம் என் வாக்கு கேட்டு இந்நினிப்
 போயாலும் அந்த புரத்திங்கல் வைகாதெ”
 இத்தம் ஆகர்ண்ய பிதாமகன் தன்னொடும்
 வ்றுத்தாரி முக்யன்மாராம் ஸுரன்மாரொடும்
 ஸத்வ ஹ்றுதயனாம் நாரதன் தன்னொடும்
 ஸத்வரம் மோதால் அமர்த்ய லோகே செந்நு
 ம்றுத்யுவும் புக்கதி ஸ்வஸ்தனாய் மேவினான்
 அந்தகனெ ஜ்ஜயிச்சேன் எந்நு மானஸே
 சிந்திச்சு பூர்ணமதாந்தனாய் ராவணன் 1370
 பெந்துக்களேயும் விமானம் அதிலேற்றிஸ்-
 ஸந்துஷ்டனாய் நடந்நீடினான் ராவணன்

நாக லோகாதி விஜயம்

வாஸுகி தன்னுடெ மந்திரம் ப்றாபிச்சு
 வாஸவாராதி விளிச்சிது போரினாய்
 ஸர்ப்ப கெணத்தெயும் வெந்நு விரவோடு
 கர்புரேந்த்ரன் வசமாக்கி நடந்நுடன்
 செந்நான் மணிமயியாய் மஹாபுரி
 தன்னில் நிவாத கவச அஸுரேந்த்ரன்மார்
 தாதாவு தன்றெ வர பெலம் கொண்டவர்

பீதிசூடாதெ சிரம் வஸிச்சீடினார் 1380
 தற்றைவ செந்நு யுத்தார்த்தம் ததா தச-
 வக்தறனும் ஸிம்ஹ நாதம் செய்து சொல்லினான்:
 போர்க்கு புறப்பெடுக என்னோடு இனியெந்ந
 வாக்கு கேட்டோரு நிவாத கவசன்மார்
 சாபசராதிகள் கைக்கொண்டடுத்தொரு
 சாபல்யம் என்னியே போர் துடங்நீடினான்
 பீதியொழிஞ்ஞ போர் செய்தான் தசாஸ்யனும்
 ஏதுமே பேதவும் வந்நீல ஒருவனும்
 தோல்வியும் வெற்றியும் கண்டதில்லிங்ஙனெ
 காலவும் ஓராண்டு செந்நிது அவ்வண்ணமே 1390
 தல்க்காலம் அம்போஜ ஸம்பவன் அந்திகே
 புஷ்க்கராந்தே நிந்நுடன் எழுந்நள்ளினான்
 “ஆயிரத்தாண்டிங்ஙனெ நிங்ஙள் தங்ஙளில்
 ஆயோதனஞ்செய்கிலும் இல்லொரு ஜயம்
 தேவாஸுராதிகளால் மரியாய்கெந்நு
 ராவணனாய் ஞான் வரம் கொடுத்தீடினேன்
 நிங்ஙள்க்குமுண்டாய் வரா தோல்வியாகயால்
 நிங்ஙளில் ஸக்யம் அன்போடு செய்தீடுவின்”
 எந்நருள் செய்தவாறே அவர் தங்ஙளில்
 நந்நாய் நிரந்நு ஸக்யம் செய்து மேவினார் 1400
 வந்திச்சவர்க்க்கு அனுக்ரஹவும் நல்கி
 மந்தேதரம் எழுந்நள்ளி விரிஞ்சனும்
 பின்னெ மணிமயியாய நகரியில்
 அன்யோன்யம் ஒந்நிச்சிருந்நு தசாஸ்யனும்
 ஓராண்டு காலம் கழிஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 வீரன் தசானனன் ஓர்த்தருளீடினான்
 நூறுமாஸம் கழிஞ்ஞ மம லெங்கயும்
 வேறிட்டு போந்நிட்டு போகணமாசு நாம்
 காலம் களயருது எந்நு புறப்பெட்டு
 காலகேயன்மாருடே புரம் புக்கிது 1410
 கொந்நார் அஸுரரில் ஏழு ஜனங்ஙனெ

பின்னெ வருணாலயம் கண்டு மேவினான்
 கூர்ராம் புராசிக்கு மூலமாய் மேவின
 சாரு ஸுரபியேயும் கண்டு வந்திச்சான்
 யுத்ததினாசு விளிச்சான் வருணனெ-
 தற்ற வருணபுத்ரன்மார் புறப்பெட்டார்
 ராத்ரிஞ்சரன்மார் தடுத்து நிர்த்தீடினார்
 ஆர்த்தி முழுத்து வருணாத்மஜ பெலம்
 கூர்த்த சஸ்த்ராஸ்த்தங்ஙங் ஏற்றொடுங்ங்வினார்
 தாத்ரியில் நிந்நு உயர்ந்நம்பரே நிந்நுடன்
 பேர்த்து பொருதார் வருணாத்மஜன்மாரும்
 ராத்ரிஞ்சரேஸ்வரனாகிய ராவணன்

1420

ஆர்த்தனாய் மோஹம் கலர்ந்நு நிந்நீடினான்
 அப்பதி நந்தனன்மாருடெ தேர்த்தடம்
 அப்போள் மஹோதரனும் பொடிச்சீடினான்
 எந்நதினு ஏதும் ஒரு குறவென்னியே
 பின்னேயும் அம்பரே நிந்நு யுத்தம் செய்தார்
 மோஹம் வெடிஞ்ஞுடன் ராவணன் அந்நேரம்
 ஸாஹஸம் கைக்கொண்டடுத்து யுத்தம் செய்தான்
 சூல பரிக சஸ்த்ராஸ்த்தங்ஙங் மழ

1430

போலெ சொரிஞ்ஞான் தசானனன் அந்நேரம்
 சஸ்த்ரங்ஙங் ஏற்று வருணாத்மஜன்மாரும்
 ப்றுத்தவியில் வீணு மோஹிச்சார் அதுநேரம்
 ஸேனாதிபன்மார் எடுத்தங்ங் கொண்டுபோய்
 பானீயவும் தளிச்ச ஆச்வஸிப்பிச்சிது
 நக்தஞ்சராதிபனாய தசானனன்

மத்தனாய் நிந்நு விளிச்சு சொல்லீடினான்:

“போர்க்கு புறப்பெடுவான் சொல் வருணனெ
 பார்க்கருதேதும் இனியெந்நு சொல்லுவின்
 இத்தம் ஆகர்ண்ய ப்ரபாஸன் வருண-

1440

ப்றுத்தயோத்தமன் உத்தரம் ஸத்வரம் சொல்லினான்:
 “இப்போளிவிடெ இல்லல்லோ ஜலாதிபன்
 உல்பல ஸம்பவன் தன்னுடெ ஸன்னிதெள

உத்தர காண்டம்

கீதங்ஙள் கேள்ப்தின்னாய் அங்ங் போயிது
 வாத மோதேன போய்க்கொண்டாலும் ஆசு நீ
 நிர்ஜ்ஜராராதியாம் நின்னோடு போர் செய்து
 நிர்ஜ்ஜிதன்மாராய் சமஞ்ஞ குமாரன்மார்
 நின்னோடு நேரிடுவானில்லினியாரும்
 வந்நு ஜயிச்ச பலம் தவ நிர்ணயம்
 எந்நது கேட்டு அபஹாஸவும் செய்தங்ங்
 நந்திச்ச புஷ்பகமேறி நட கொண்டான்

1450

திவ்யாங்கனாபஹரணம்

தேவ தைதேய கெந்தர்வ முனி ஸித்த
 தெர்வீகர நர கின்னர யக்ஷாதி
 வம்சங்ஙளிலுள்ள திவ்யாங்கெனமாரெ
 ஸம்சயமென்னியே செந்நு பிடிபெட்டு
 புஷ்பகம் தன்னில் கரேற்றியவருடெ
 விப்றலாபம் கேட்டலியும் சிலகளும்
 “ஹாஹா! ஜனக! ஹாஹா! மம வல்லப!
 ஹாஹா! ஜனனி! ஹாஹா! மம நந்தன!
 ஹாஹா! ஸஹஜ! பித்ருவ்ய! குணாம்புதே!
 நிங்ஙளெயும் பிரிஞ்ஞெத்தையும் துக்கிச்ச
 ஞங்ஙள் ஈவண்ணம் அகபெட்டு தைவமே!
 விட்டு களகயுமில்லிவன் எங்ங்மே
 துஷ்டன் பிடிச்ச பக்ஷிச்ச களகயோ?
 கொல்லும் அதல்லாய்கில் அபமானிக்கும்
 இல்லொரு நல்லதொரு ஜாதியும் ஹரே
 மாராதூரனாய நீசன் ஒரு திவ்ய-
 நாரி நிமித்தம் வரிக மரணவும்”
 இத்தம் குலஸ்த்நீகளிட்ட சாபத்தெயும்
 மத்தனாய் ஏதுமறிஞ்ஞீல ராவணன்
 பேரினிநாதேன லெங்காபுரம் புக்க
 நேரம் எதிரேற்று வந்திச்சிதேவரும்

1460

1470

பௌர ஜனங்ஙள் விமானத்தின்மேல் நின்று
பாரிலிறங்ஙி வஸிச்சிது ராவணன்

அந்நேரம் ஆ சூர்பணகயும் ப்ராதாவு
தன்னோடு கேணு பறஞ்ஞ துடங்ஙினாள்:

“விச்வ ஜனங்ஙள் பழிக்குமாறு என்னெ நீ
விச்வஸ்தயாக்கி சமச்சது நந்நல்லோ”

“சத்து மித்தறத்வம் ஓர்த்தீல யுத்தத்தில் ஞான்
பர்த்தாவு தன்னெயுண்டாக்காம் நினக்கின்று

1480

செந்நு கர தூஷண த்றிசிராக்களோடு
ஒந்நிச்சு தெண்டகம் தன்னில் வஸிக்க நீ

எந்நால் நினக்கு பதியாய் வரிச்சாலும்
தன்யனாயோரு புருஷனெ வைகாதெ”

இத்தம் பறஞ்ஞயச்சான் அவளும் போயி
பெத்தமோதம் ஜனஸ்தானே மருவினாள்

ராவணி ராஜஸூய அஸ்வமேதாதிகள்

ஆவேளாவும் பல யாகங்ஙளும் செய்து

தேவகளோடு வரவும் வரிச்சு கொண்டு

ஏவரேயும் ஜயிக்காய் வருமாறவன்

1490

தாதனெக் கண்டு நமஸ்கரிச்சீடினான்

ஆதரவோடு புணர்ந்து தசானன்

“நின் தொழில் எந்தெந்நு சோதிச்ச நேரத்து

ஸ்வாந்தர்முதா பறஞ்ஞீடினான் சுக்ரனும்

யாகாதியஜ்ஞங்ஙள் செய்து வரம் கொண்டு

லோகோத்தமனாய் சமஞ்ஞ தவாத்மஜன்

தேரும் நினச்ச வண்ணம் நடக்கும் தன்றெ

வைரிகளுக்கு எங்ஙுமே காண்மானும் ஆவல்ல

பாணம் ஒடுங்ஙாதெயுள்ளொரு தூணியும்

ப்ராண ரக்ஷார்த்தம் அபேத்யம் கவசவும்

1500

எல்லாம் கொடுத்து மஹேஸ்வரன் தன்னுடெ

வல்லபயோடு மறஞ்ஞதிப்போளெடோ

வந்நு துடங்ஙி பவான் எந்நு கேள்க்கயால்

உத்தர காண்டம்

நிந்நிது கண்டு போகாம் எந்நது ஓர்த்து ஞான்
 வாஜிமேதாதிகள் கொண்டு தேவன்மாரெப்-
 பூஜிப்பதின்னு அவகாசம் இல்லேதுமே
 தேவகள் நம்முடெ சத்துக்கள் ஆகயால்
 ஸேவிப்பதின்னில்ல யோக்யம் அவரெ நாம்”
 ஈசனெப்பூஜிப்பதும் கார்யம் எந்நுடன்

ஆசராதீசன் பறஞ்ஞார் அனந்தரம் 1510

புஷ்பகத்தின்மேல் இருந்நு விலபிக்கும்
 உல்பல பத்றாசுமிமாரெ இறக்கினான்
 அப்போள் அது கண்டு சொந்நான் விபீஷணன்
 “அத்புதம் ஓர்த்து கண்டால் இப்பராக்றமம்

நல்ல பதிவ்ரதமாரெப் பிடிச்சு கொண்டு
 ஒல்லாத கர்மங்ஙள் இங்ஙனெ செய்கயால்
 துஷ்கீர்த்தி துஷ்க்றுதம் வம்சவினாசனம்
 ஒக்கெ அகப்பெடும் இல்லொரு ஸம்சயம்
 இத்தம் பரதார பீட செய்தால் வரும்

எத்யும் ஆபத்துகள் இது கேள்க்க நீ 1520

நம்முடெ தாதாக்ரஜன் மால்யவான் அவன்
 தன்மகள் புஷ்போல்க்கடயாம் அவளல்லோ
 நம்முடெ மாதாவு தன்னுடெ மூத்தவள்
 தன்மகள் கும்பீனஸியவள் தன்னெயும்
 கொண்டு போயான் மதுவாகிய ராசுஷஸன்
 கண்மல ஆருமிவிடெயிருந்நவர்

மேக நாதன்முனிமாருமாய் ஓரோரோ
 யாகவும் செய்திருந்நீடினான் அந்நேரம்
 தீனதயென்னியே வந்நு விரவோடு

ஞானும் இவிடெயில்லாஞ்ஞார் அவஸரம் 1530

பார்த்து பெலால் ஆசு கொண்டு போயானவன்
 கீர்த்தி கேடும் நமுக்கு உண்டெந்நு நிர்ணயம்
 ஞானும் ஓர்த்தான் அவன் தன்னெ வதிக்கிலோ
 நூனம் அவள்க்கு வைதவ்யம் அகப்பெடும்
 பின்னெயும் வேணம் ஒருத்தனு நல்குக

கன்யக தன்னெ அதினில்ல ஸம்சயம்
எங்கில் அவனு தன்னேயெந்நதிங்ஙன
ஸங்கல்பம் உள்கொண்டிரிக்குந்நிது ஞானும்”

எந்நு விபீஷணன் சொந்நது கேட்டப்போள்
வந்ந கோபத்தோடு சொந்நான் தசானன் 1540

“செந்நு விரவோடு கொந்நு மதுவினெ
விண்ணவர் தன்னெயும் வெந்நு வருவன் ஞான்
கும்பகர்ணன் உணர்ந்நால் அவன் தன்னுடெ
வன்படயோடு வருவான் நியோகிக்க
மும்பில் நடக்கவேணம் மேகநாதனும்
வன்படயாளிகளாய் உள்ளவர்களும்
நம்முடெ தேரும் ஒருமிச்ச நிர்ந்துக
ஸம்மோதமோடு புறப்பெடுக ஏவரும்
சங்க ம்றுதங்காதி வாத்ய கோஷத்தொடும்
மங்கலமாய முஹூர்த்தே புறப்பெடாம் 1550
லெங்கயும் பாலிச்சிரிக்க விபீஷணன்
சங்காவிஹீனம் ஜயிச்ச வருவன் ஞான்
எந்நு பறஞ்ஞு தேரேறி புறப்பெட்டு
செந்நு மது புராந்தே மருவீடினான்
கண்ணுநீரும் வார்த்து கும்பீனஸி வந்நு
தன்னுடெ ஸோதரனோடு சொல்லீடினாள்
“என்னுடெ பர்த்தாவினெக் கொல செய்யாய்கின்
இந்நு அபீஷ்டங்ஙள் அனுஷ்டிக்குமென் பதி
தேவகனோடு யுத்தத்தினு போகிலோ
ஸேவகன் மாரில் ஒந்நாய் அவனும் வரும் 1560
“எங்கில் என் மும்பில் வருத்தீடு அவனெ நீ
ஸங்கடம் தீர்த்து அபயம் கொடுத்தீடுவன்”
எந்நது கேட்டு கும்பீனஸி வேகேன
செந்நு பர்த்தாரம் உணர்த்தி வருத்தினாள்
செந்நு மத்ஸோதரன் தன்னெயும் கண்டவன்
தன்னோடு கூடெ யுத்தத்தினு போக நீ

எந்நால் நினக்கு ஸௌக்யம் வரும் நிர்ணயம்
 வந்து கூடும் எனிக்கும் ஸுகம் எந்நால்”
 கும்பீனஸி வாக்கு கேட்டு மதுவதி
 ஸம்ப்ரமம் பூண்டு தசாஸ்யனெயும் வந்து
 கண்டு யதோசிதாச்சார புரஸ்க்ருதம்
 கொண்டாடி நந்நாய் விருந்நும் கழிச்சுடன்
 பெந்து ஸல்காரம் பரிக்ரஹிச்ச ஆதரால்
 பங்க்தி முகனும் அவனோடு சொல்லினான்
 என்னோடு கூடெ நீ போரிக வைகாதெ
 விண்ணோர் புரிக்கு யுத்தத்தினு மத்ஸகே!
 ராவணனோடு கூடெப்புறப்பெட்டிது
 தேவகளோடு போர்க்காய் மதுவீரனும்

1570

நளகூபர சாபம்

அந்திநேரம் செந்நு கைலாஸ சைலேச்வரா-
 அந்திகே கானனே புக்கான் தசாஸ்யனும்
 தல்கூணே செந்நு அளகாபுரி ஸன்னிதௌ
 ரகூஷாபெலவும் கிடந்நுறங்ங்வினார்
 ஸௌரப்யமாந்த்ய சைத்யாதி குணத்தொடும்
 சாரத்து வீயிதுடங்ஙி பவனனும்
 சந்த்ரனும் அப்போள் உதிச்ச பொங்ங்வினான்
 சந்த்ரிகயும் பாரில் ஒக்கெப் பரந்நுதே
 கின்னரேசாலயம் தன்னில் இருந்நோரோ
 கின்னரன்மார் அப்ஸர: ஸ்த்ரீ ஜனவுமாய்
 பாடுந்ந கீதங்ஙள் கேட்டகதாரழிஞ்ஞ
 ஆடல் பூண்டு ஆனனம்காதுரனாய் அவன்
 கந்தர்ப்ப பாணங்ஙள் ஏற்று ஸந்தாபேன
 சந்த்ர பிம்பத்தேயும் நோக்கி வாழும் விதௌ
 திவ்யாம்பர ஆபரணா லேபனங்ஙளால்
 ஸர்வாங்கம் எல்லாம் அலங்கரிச்சங்ஙனெ
 லோகைக ஸுந்தரியாகிய நாரிதான்

1580

1590

ஏகாகினியாய் வருந்நது கண்டவன்
 வேகேன கையும் பிடிச்சிருத்தீடினான்
 ஆகுல மானஸயாய் சமஞ்ஞானவன்
 “ஆரு நீயாகுந்நது எந்து நின் பேரு மற்று
 ஆரேடோ! நின்னுடெ வல்லபன் பாக்கயவான்? 1600
 நின்னோடு கூடி ரெமிச்சு வாண்டுவான்
 என்னோடு துல்யனாயில்ல மற்றாருமே
 என்னோடு கூடெ வஸிச்சிடு இவிடெ நீ
 பின்னெ ஞான் நின்னெ அயச்சீடுவனெடோ!
 இத்தம் தசமுகன் சொந்நது கேட்டதி
 த்றஸ்தயாய் சொல்லினாள் மெல்லவே ரெம்பயும்
 “நின்னுடெ பூர்வஜனாய தனேஸ்வரன்
 தன்னுடெ புத்தன் நளகூபரன் அவன்
 தன்னுடெ வல்லபயாகிய ரெம்ப ஞான்
 நின்னுடெ புத்தியாய் வந்நீடுமோர்க்க நீ 1610
 ஒல்லாத கார்யமோராய்க நீ மானஸே
 நல்லவண்ணம் அயச்சீடு என்னெ வைகாதெ”
 அப்போள் தசமுகன் சொந்நான் அதின் மூலம்
 அப்ஸர: ஸ்த்தீர்களுக்கு தூஷணமில்லேதும்
 வன்போடிவண்ணம் புணர்ந்நிது ராவணன்
 ரெம்பயெக் கம்பெம் கலர்ந்நு போயாள் அவள்
 செந்நு நளகூபரனோடு அவஸ்தகள்
 ஒந்நொழியாதெ பறஞ்ஞிது ரெம்பயும்
 “வன்போடினியும் ஒருத்தியெச் செந்நவன்
 அன்போடி வண்ணம் தொடுகில் அவன் தல 1620
 ஏழாய் நுறுங்நி வீணாசு மரிக்க எந்நு
 ரோஷால் நளகூபரன் சபிச்சீடினான்
 பேரியும் பாரம் முழக்கினார் தேவகள்
 மாரிபோலெ புஷ்ப்ப வ்றுஷ்டி தூகீடினார்
 அந்நு துடங்நியிணங்நாத மாதரெ
 செந்நு தொடுகயுமில்ல தசானனன்

ஸ்வர்க்க விஜயம்

ஆதித்யனும் உதிச்சீடினான் அந்நேரம்
வாதித்த கோஷேண ராக்ஷஸவீரரும்
ஸ்வர்க்க லோகம் ஜயிப்பான் நட கொண்டிது
ஒக்கெ நடுங்வி பபேன ஜகத்யம்

1630

ஸப்த ஸமுத்ரங்ஙளும் பூர்ண கோஷேண
த்றுப்தி கலர்ந்நங்ஙு பொங்ஙி வரும்போலெ
கோலாஹலம் கேட்டு வாஸவன் அந்நேரம்
ஆலோல சேதஸா சொந்நான் அதிபயால்
க்ஷீரபாராவார தீரம் ப்றவேசிச்சு

நாராயணனெ ஸ்துதிச்சான் பலதரம்

“ராவணன் தன்னெ வதிச்ச பயம் தீர்த்து

தேவகளெப் பரிபாலிச்சு கொள்ளணம்

ஆஸ்றயம் மற்றில்ல ஞங்ஙள்க்கு ஒரு நாளும்

ஆஸ்றித வத்ஸல! காருண்ய வாரிதே!

1640

ஸம்க்றந்தன் ஸ்துதி கேட்டு நாராயணன்

சங்க சக்றாப்ஜ கெதாதரன் மாதவன்

பங்கஜ லோசனன் பத்மாலயாவரன்

ஸங்கடம் பக்த ஜனத்தினு தீர்ப்பவன்

தேவேந்த்ரனோடு அருள் செய்தான் அது நேரம்

“ராவணனோடு நிங்ஙள்க்கு ஜயம் வரா

தேவகள்க்கு இந்நு அபிமான கூயம் வரும்

தேவாரிகளோடு யுத்தம் துடங்ஙுகில்

தாதாவு தன்றெ வரப்றபாவத்தினால்

ஏதும் அவனோடு ஒருத்தர்க்கும் ஆவல்ல

1650

ஆதி கூடாதெ வஸிப்பின் எல்லாவரும்

கேதவும் காலாந்தரேண தீர்த்தீடுவன்

சத்ருக்களோடு ஞான் ஏற்றால் அவர்களெ

ம்றுத்யு புரத்தினு அயச்சொழிஞ்ஞென்னியே

பின் திரிஞ்ஞாசு போந்நீடுமாறில்லதினு

அந்தரமில்லிது காரணமிந்நு ஞான்

நின்னோடு கூடிவரிகயுமில்லவன்
தன்னெ வதிப்பான் அடுத்தீல காலவும்
உண்டாமொரு ஸமயம் நழுக்குக்காலம்
உண்டாய் வரும் ஐயமென்று அறிஞ்ஞீடு நீ” 1660
இத்தம் அருள் செய்து நாராயண ஸ்வாமி
தற்றைவ மெல்லெ மறஞ்ஞருளீடினான்
வந்திச்சு பக்த்யா நமஸ்காரவும் செய்து
மந்தமந்தம் விபுதேந்த்ரனும் வாங்ஙினான்

கேள்க்காயிது அப்போள் அதீவ கோலாஹலம்
ராசுஷ தேவ ஸேனாஸமரோத்பவம்
வாரண வாஜிகள் காலாள் பட தம்மில்
பாரம் அணஞ்ஞு பொருதோர் அனந்தரம்
ஸாயக சக்தி கெதா சக்ற முக்யமாம்
ஆயுதமேற்று முறிஞ்ஞு வீணீடினார் 1670
ஆயோதனத்திங்கல் ஆதிதேயன்மாரும்
ஆயாஸமேறும் அஸுர வீரன்மாரும்
அப்போள் ஸுமாலி ஸுதனுடெ ஸேனயும்
கெல்ப்போடு அடுத்து சரங்ஙள் தூகீடினார்
அஸ்த்றங்ஙள் ஏற்று பொறாஞ்ஞு அமரன்மாரும்
அத்தல் முழுத்து வாங்ஙீடினார் அந்நேரம்
அஷ்டமனாய வஸுப்ரவரன் வந்நு
துஷ்ட நிசாசரன்மாரெ ஒடுக்கினான்
பின்னெ ஸுமாலிதன் வாஹனவும் களஞ்ஞு
அன்யுன சக்த்யா கெதயும் எடுத்துடன் 1680
செந்நு ஸுமாலியெத் தச்சு பொடிச்சிது
செந்நு யமாலயம் புக்கு ஸுமாலியும்
நிந்ந நிசாசரஸையவும் ஓடினார்
ஸன்னத்தனாயது கண்டு கோபம் பூண்டு
மேகநாதன் நிஜ தேரில் கரேறினான்
ஆகுலமென்னியே ஞாணொலியும் இட்டு
சீக்றம் அடுத்தது கண்டு தேவன்மாரும்

வ்யாக்ரத்தெக் கண்ட பசு குலத்தெப்போலெ
 மண்டுந்ந நேரம் பறஞ்ஞ மஹேந்த்ரனும்
 “கண்டு நில்பின் நிங்ஙள் ஓடாய்வின் ஆருமே 1690
 என்னுடெ புற்றன் ஜயந்தன் இவனோடு
 நிந்நு போர் செய்யும் அவன்னு ஸஹாயமாய்
 நிந்நு கொடுப்பின் எல்லாவரும் ஓடாதெ
 யெந்நு தேவேந்த்ரன் பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 தன்னுடெ தேரில் கரேறி ஜயந்தனும்
 நந்நாய் சரங்ஙள் பொழிச்சான் மழ போலெ
 நந்நு நந்நு எத்யும் நல்லவீரன் பவான்
 எந்நு பறஞ்ஞுத்தான் மேகநாதனும்
 நந்நாய் சரங்ஙள் பொழிச்சானது நேரம்
 ஒந்நு தளர்ந்நு ஜயந்தனும் ஸேனயும் 1700
 எந்நாலும் ஏதும் இளச்சதில்லாயவன்
 பின்னெயும் கோரமாய் வந்நிது யுத்தவும்
 ஆதிதேயன்மாரும் ஆசரேசன்மாரும்
 ஆதி முழுத்து மறிஞ்ஞ வீணீடினார்
 மாதலி புற்றனாம் கோமுகன் இந்த்ரஜன்
 ஸூதனவனெ எய்தான் மேகநாதனும்
 இந்த்ராத்த்மஜன் அது கண்டத ராவணி
 தன்னுடெ ஸூதனெயெய்து பிளர்ந்நிது
 மேகனி நாதனேயும் பல பாணங்ஙள்
 ஆகுலமேறுமாறெய்து ஜயந்தனும் 1710
 தல்கூணம் பாணங்ஙள் தோமரம் வாள் கெத
 சக்திகள் சூலங்ஙள் வெண்மழு குந்தங்ஙள்
 அஸ்த்ற சஸ்த்றம் பொழிச்சான் மேகநாதனும்
 அத்தல் முழுத்து ஒழிச்சார் அமரன்மாரும்
 மாதாவுதன் பிதாவாய புலோமாவும்
 ஆதி முழுத்து ஜயந்தனெயும் கொண்டு
 வாரிதியில் புக்கொளிச்சான் அதுநேரம்
 தீரதகைக்கொண்டு நிந்நார் அஸுரரும்
 பங்க்திகண்டன் ததா பாணகெணம் புனர்

- அந்தமில்லாதோளம் தூகினான் அந்நேரம் 1720
இந்த்ரனும் மாதலி தன்னோடு சொல்லினான்
“மந்தே தரம் மம தேர் நடத்தீடு நீ?”
நக்தஞ்சரேந்த்ரன் அபிமுகமாம் வண்ணம்
ஸத்வரம் மாதலி தேரும் நடத்தினான்
யுத்தத்தினு இந்த்ரன் புறப்பெட்ட நேரத்து
ஸித்த ஸாத்யன்மாரும் அஸ்வன் புத்தரும்
தேவ கெந்தர்வ யக்ஷோமுக ஸங்கவும்
தேவேந்த்ரனோடு கூடெப்புறப்பெட்டிது
துர்ந்நிமித்தங்ஙளும் உண்டாயிதேற்றவும்
நந்நாய் அடுத்தார் நிசாசர வீரரும் 1730
மேகனிநாதனெப்பின்னிட்டு ராவணன்
வேகேன போரின்னடுத்து நிந்நீடினான்
ராக்ஷஸ வீரரும் தேவ ப்ரவரரும்
ருக்ஷதயோடு அங்ஙடுத்து பொருந்நேரம்
கும்பகர்ணன் மதத்தோடும் அடுத்து வந்நு
உம்பரெ வன்போடு போர்செய்து வீழ்த்தினான்
ருத்ரன் அடுத்து நிசாசரவீரரெ
வித்ருதம் கொந்நு கொந்நு ஒக்கே ஒடுக்கினான்
நக்தஞ்சரன்மார் தெருதெரெ வீழ்கயும்
ரக்தவும் ஆறாயொமுகீ பலவழி 1740
ராவண புத்தன் அதுகண்டு கோபிச்சு
தேவகள் மெய்யில் பாணங்ஙள் தூகீடினான்
வ்றுத்தாரியும் அதி க்றுத்தனாய் அந்நேரம்
அஸ்த்தஜாலம் வரிஷிச்சு துடங்ஙினான்
அந்தகாரம் கொண்டு மூடி புவனவும்
பங்க்திமுகன் அது கண்டு சொல்லீடினான்
ஸாரதி தன்னோடு “நீயினி வைகாதெ
தேரது கூட்டுக தேவகள் ஸேனயில்
மாருதவேகேன பீதியும் கைவிட்டு
நேரே நடுவே ஸுரன்மாரெ வெல்லுவான்” 1750
ஸுதிதனும் தேரது வேகேன கூட்டினான்

ஆதிதேயாதிபன் சொல்லினான் அந்நேரம்
 “நம்முடெ ஸைன்யமத்யே வந்து புக்கிது
 வன்மதத்தோடு நிசாசர நாயகன்
 வேகேன நிங்ஙள் வளஞ்ஞ யுத்தம் செய்து
 போகருதாத வண்ணம் செறுத்தீடுவின்
 கொந்து கூடா நழுக்கு ஒந்துகொண்டும் இவன்
 தன்னெ விரிஞ்சன் கொடுத்த வரத்தினால்”
 தேவேந்தரன் ஏவம் பறஞ்ஞார் அனந்தரம்
 தேவகணம் சுழந்நாசு யுத்தம் செய்தார்
 தாதனெ வைரிகள் வந்து வளஞ்ஞளவு
 ஆதுரனாயிது ராவணி வீரனும்
 ஆர்க்குமே கண்டு கூடாத வண்ணம் மறஞ்ஞ
 ஊக்கோடு சஸ்த்ற அஸ்த்ற ஜாலம் வரிஷிச்சான்
 அம்புகொண்டும்பர் தளர்ந்ந்து கண்டொரு
 ஜம்பாரி தானும் திரஞ்ஞ துடங்ஙினான்
 தேரும் உபேகூஷிச்சு மேல்போட்டு தன்னுடெ
 வாரணம் ஏறி திரஞ்ஞதெல்லாடவும்
 எங்ஙுமே கண்டில ராவணபுத்த்றனெ
 அங்ஙனெயல்லோ வரம் கொடுத்து புரா
 ஆவதுமில்லெனிக்கு இந்நிதினு எந்நோர்த்து
 தேவேந்த்ரனும் தளர்ந்ந்து அத்ற நிந்நீடினான்
 ராவணியும் மாயாயுத்தேன ஸாஹஸால்
 தேவேந்த்ரனெ பிடிச்சாசு கெட்டிடினான்
 ஹாஹா பெலாதிபனாய கெந்தர்வனும்
 ஹூஹூ ஸமம் செந்நு ராவணன் தன்னோடு
 தேஹம் உபேகூஷிச்சு யுத்தம் துடங்ஙினான்
 ஸாஹஸம் பூண்டு பொருதான் தசாஸ்யனும்
 ஹா ஹா! சிவ சிவ! கஷ்டம் பொருதபோது
 ஆஹவமிங்ஙனெ கண்டிட்டுமில்லல்லோ
 யுத்தமத்யே பெலால் சத்று ப்ரவரனால்
 பெத்தனாயானுடன் வ்றுத்த ஸ்றவஸ்ஸு அய்யோ
 இத்தம் பறஞ்ஞ நில்க்கும் விதெள ராவணி

1760

1770

1780

ஸத்வரம் தத்ற மறஞ்ஞ யுத்தம் செய்து
 சஸ்த்றாஸ்த்ற ஜாலம் வரிஷிச்சு அமரரெ
 ஜித்வா பிதாவினெயும் வீண்டு கொண்டுபோய்
 பத்தனம் புக்கு ஸுகிச்சு மருவினான்
 அத்தல் பூண்டப்போள் அமர்த்ய கெணம் த்றுதம்
 வ்றுத்தாந்த மெல்லாம் உணர்த்திச்சு அருளினான் 1790
 ஸ்றுத்வா விரிஞ்சனும் உத்தாய ஸத்வரம்
 க்றுத்வா சுச்சா மஹாப்றஸ்தானம் ஆதரால்
 சாரு லெங்கா நகரோபரி தேவகள்
 ஓரோ விமானங்ஙள் தோறும் மருவினார்
 புஷ்கர ஸம்பவன் செந்நு லெங்காபுரம்
 புக்கது கண்டெதிரேற்று தசமுகன்
 வந்திச்சு நிந்நது கண்டு சதுர்முகன்
 நந்திச்சு ராவணன் தன்னோடு அருள் செய்து
 “வாழ்க ஜகத்யத்தின்னு ஏக நாதனாய்
 சோகம் அகந்நு ஒரு வைரியும் கூடாதெ 1800
 புத்றனாம் மேகநினாதன் உண்டாகயால்
 எத்றயும் பாக்யவான் எந்நு வந்நா பவான்
 கல்யனாம் நின்னுடெ புத்றனு துல்யனாய்
 இல்ல ஜகத்யத்திங்கல் இந்நாருமே
 இந்த்ரனெ யுத்தே ஜயிச்சது காரணம்
 இந்த்ரஜித் எந்ந நாமம் கொடுத்தேனஹம்
 இந்த்ரனெ என்னோடு கூடெ அயய்கேணம்
 எந்நால் அபீஷ்டவரம் தருந்நுண்டு ஞான்”
 எந்நருள் செய்த விரிஞ்சனெ வந்திச்சு
 சொந்நான் தசானன நந்தனன் ஆதரால் 1810
 “ஹோமம் வழியே கழிச்சால் எனிக்குடன்
 ஹோம குண்டத்திங்கல் நிந்நு ஜனிக்குந்ந
 தேரதில் ஏறியால் வேணம் அமரத்வம்
 ஆராலும் என்னெ ஜயிச்ச கூடாய்கயும்
 வேணம் அதென்னியே ஹோமம் முடியாதெ
 மானேன யுத்தம் துடங்ங்கில் அந்நேரம்

உத்தர காண்டம்

வந்நாலும் என்மரணம் புனரல்லாய்கில்
 நந்நாய் அமரத்வவும் வந்நு கூடணம்
 முற்றும் தபோ பெலம் கொண்டு வரங்ஙனெ
 மற்று பலரும் வரிச்சு தானும் புரா 1820
 ஞான் மம பாஹுபெலம் கொண்டு வாங்ஙந்நு
 காமயங்ஙளாய வரங்ஙள் அறிஞ்ஞாலும்
 இத்தம் வரமருள் செய்கில் விரவோடு
 வ்றுத்தாரி போயாலும்” எந்நு சொல்லீடினான்
 “எல்லாம் நினக்கொத்த வண்ணம் வரிகெந்நு”
 நல்ல வரமருள் செய்து விரிஞ்சனும்
 மேகநாதன் புனர் இந்த்ரனெ அந்நேரம்
 போகெந்நயச்சான் பிதாமஹன் தன்னொடும்
 தேவகளோடும் மஹேந்த்ரன் ப்றஸாதிச்சு
 தேவ லோகம் செந்நு புக்கிருந்நீடினான் 1830
 பின்னெயும் பாவக்ஷயம் பூண்டு வாஸவன்
 கின்னனாய் வாழுந்நது கண்டு நான்முகன்
 சொல்லினான் “கேதம் களக நீ நின்னுடெ
 வல்லாய்ம கொண்டிது வந்நு தரிக்க நீ
 முன்னம் அஹல்யயெ ப்றாபிச்சு தோஷத்தால்
 வந்நிது அபிமானஹானி நினக்கெடோ!
 வைகாதெ வைஷ்ணவமாய மஹாமகம்
 செய்க நீ துஷக்ருதம் எல்லாம் அகலுவான்”
 தாத்ரு நியோகேன யாகவும் செய்ததி- 1840
 மோதம் கலர்ந்நு வஸிச்சு மஹேந்த்ரனும்

ராவணனெக்காள் பராக்றமியாயது
 ராவணியெந்நு ஞான் சொந்நதின் காரணம்
 இங்ஙனெயாகயால் எந்நருள் செய்திது
 மங்கலாத்மாவாம் அகஸ்த்ய முனிந்த்ரனும்
 பூமி பாலேந்த்ரனும் ப்ராத்ரு ஜனங்ஙளும்
 ஸுக்ரீவன் ஆதியாம் வானர வீரரும்

உத்தர காண்டம்

603

ரக்ஷாவரனாம் விபிஷண வீரனும்
 ராத்ரிஞ்சரவரன்மாரும் மனுஷ்யரும்
 தாத்நீபதிகளும் பூமிதேவன்மாரும்
 கும்போத்பவன் அருள் செய்தது கேட்டுள்ளில்
 ஸம்பூர்ண கௌதுகம் பூண்டு மருவினார்
 ராகவன் தன்னோடு அனுவாதவும் கொண்டு
 வேகேன தாபஸன்மாரோடு கூடவே
 பாகவதோத்தமனாம் அகஸ்த்யன் தெளிஞ்ஞ
 ஆகாச மார்க்கேண போய் மறஞ்ஞிடினான்

1850

ஸ்ரீராமன்றெ பெந்து மித்தாதி ஸல்காரம்

ஸந்த்யா நியம கர்ம்மங்ஙள் அனுஷ்டிச்சு
 பெந்துக்களோடும் நிஜ ஸமயம் செய்து
 போகீந்த்ர போக ஸமான தல்பஸ்தலே
 யோகேசனும் யோக நித்ர கொண்டிடினான்
 காயகமாகத வந்திகளும் ஜகன்-
 நாயகனாகிய ராம நரேந்த்ரனெ
 பள்ளிக்குறிப்பு உணர்த்தீடினார் அந்நேரம்
 உள்ளம் தெளிஞ்ஞ ஸந்த்யாவந்தனம் செய்து
 மஜ்ஜன ஹோம ஜபார்ச்சன பூர்வகம்
 ஸஜ்ஜன ஸம்யுதம் இஷ்டாசனம் செய்து
 வஸ்த்ராபரணானு லேபனவும் அணிஞ்ஞ
 உத்துங்க ரத்ன ஸிம்ஹாஸனே மேவினான்
 ஸோதர அமாத்ய புரோஹித ஸாமந்த-
 பூதேவ தாபஸ ஸேனாபதி வீர-
 மேதினீபால ப்ளவக குலாதிப
 யாதுதானாதிகள் சுற்றும் மருவினான்
 தேவகனோடும் ஸுதர்ம்மயில் ஆம்மாறு
 தேவேந்த்ரன் எந்நபோலே விளங்ஙீடினான்

1860

1870

தல்கூணம் ஸீதாஜனகன் ஜனகனாம்

உத்தர காண்டம்

ஸல்சூதி பாலகன் தன்னெ வந்திச்சுடன்
ஆனந்தம் உள்கொண்டருள் செய்திது அந்நேரம்

“ஊனம் வராதெ சிறகெட்டி வாரிதெள

ராத்றிஞ்சர குலமொக்கெ முடிச்சதும்

ஓர்த்தால் த்வதீய காருண்ய பெலத்தினால்

1880

ஞானினி நல்குந்ந ரத்னாதிகளெல்லாம்

மானஸானந்தேன வாங்வி ராஜ்யம் புக்கு

புத்தியேயும் புனர் என்னெயும் எப்போழும்

சித்தே மறந்நு போகாதே மருவுக”

ஸ்வர்ண ரத்னாம்பர பூஷண ஜாலங்ஙள்

எண்ணமில்லாதோளம் திவ்ய பதார்த்தங்ஙள்

ஜானகி கய்யில் கொடுத்து கொடுப்பிச்சு

மானவ ஸ்ரேஷ்டன் அயச்சிது யாத்றயும்

ஆனந்த பாஷ்பவும் வார்த்து வார்த்தாவோளம்

மானவ வீரன் ஆசீர்வசனங்ஙளும்

1890

கெத்கெத வர்ணேன சொல்லிப்படயுமாய்

நிற்கெமிச்சீடினான் ஆசு ஜனகனும்

மாதுலன் கேகய பூபன் யுதாஜித்தும்

ஆதி முழுத்து வியோகம் நிரூபிச்சு

வாமுந்ந நேரம் அனேகம் பதார்த்தங்ஙள்

பூஷண பட்டாம்பராதிகளும் கொடுத்து

ஆமோதம் உள்கொண்டு யாத்ற வழங்ஙினார்

ப்றேமாதிரேகால் பரதனெயும் முதா

காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்து வன்படயோடும்

நடந்நு நிஜாலயம் மேவினான்

1900

பின்னெ ப்றதர்த்தனனாய காசீபதி

தன்னெயும் காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்து

வாரண வாஜிபதாதி ரதங்ஙளும்

சாரு தராபரணாம்பராத்யங்ஙளும்

வேண்டுவோளம் கொடுத்துள்ளில் ஆனந்தவும்

பூண்டு போயாலும் எந்நாசு வணங்ஙினான்

பின்னெயும் முந்நாறு மன்னவன்மார் ததா

உத்தர காண்டம்

605

நிந்நவர்க்கும் தனம் வேண்டுவோளம் நல்கி
ஸம்மானிச்ச ஆசுபோவான் நியோகிச்சளவு
அம்மஹீபாலரும் செந்நு புரிபுக்கார்

1910

“பெந்துக்களாய நாம் ஆரும் துணயாதெ
ஸிந்துவில் ஸேதுபெந்திச்ச லங்கிச்சுடன்
பங்க்தி முகாதிகளெக் கொல செய்தது
சிந்திச்ச கண்டால் நமுக்கு இளப்பம் துலோம்
உண்டெந்நு நிர்ணயம் எங்கிலும் நாதனெக்-
கண்டது கார்யம் நமுக்கெந்நு நிர்ணயம்”
இத்தம் பறஞ்ஞ பறஞ்ஞ தங்ஙளுக்குள்ள
பத்தனம் செந்நுபுக்கூ மஹீபாலரும்

துர்ல்லபமாயுள்ள வஸ்துக்கள் பார்த்து பார்த்து
எல்லார்க்கும் அங்ங் கொடுத்தயச்சீடினான்

1920

வானர ராக்ஷஸ வீரர் ஒருமிச்ச
கானன ராஜ்யபுர பவனங்ஙளில்
மன்னவர் மன்னவன் தன்னோடு ஒருமிச்ச
நந்நாய் ஸுகிச்ச களிச்ச மருவினார்
ரெண்டு மாஸம் கழிஞ்ஞ புனர் இங்ஙனெ
ரெண்டு திவஸம் கழிஞ்ஞது போலே ததா
வாஸரம் போயது அறிஞ்ஞதில்லாருமே
வாஸஸௌக்யம் கொண்டு பர்த்து குணங்ஙளால்
தல்க்காலம் ஏகதா ராமபத்ர ஸ்வாமி

ஸல்கார பூர்வம் அருள் செய்திது ஆதரால்

1930

மர்க்கடாதீஸ்வரன் தன்னோடு மோதேன
கிஷ்கிந்தியில் செந்நு வாழ்க ஸுகேன நீ
வானரன்மாரெ உபத்ரவிச்சீடாதெ
வாரம் ப்றதி பரிபாலிச்ச கொள்க நீ
ஆயுஸு உபேக்ஷிச்ச நம்மோடு கூடெ
நிந்நாயோதனம் செய்தவர் இவரேவரும்
நம்மிலெஸ் ஸக்யம் மறந்நு போயீடாதெ
தர்ம்ம ப்றதானராய் வாழ்க பலகாலம்”
ஆபரணாம்பராத்யங்ஙள் பெஹு விதம்

உத்தர காண்டம்

ஆமோதம் ஆர்ந்நு கொடுத்தயச்சீடினான் 1940
 ராத்திஞ்சரேஸ்வரனாய விபீஷணன்
 ஆர்த்தி போம்மாறு அருள் செய்தயச்சீடினான்
 நம்மிலுள்ளோரு பெந்துத்வம் ஒரு நாளும்
 நின்மனதாரில் மறயாதிரிக்கணம்
 ஆகல்பகாலம் ஸுகிச்ச நீ லெங்கயில்
 பாகவதோத்தமனாய் வஸிச்சீடுக”
 எந்நருள் செய்த நேரம் பவனாத்மஜன்
 செந்நு பாதாம்புஜம் வந்திச்ச சாந்தனாய்
 சொல்லினான் “நின் திருமேனி பிரிஞ்ஞெனிக்கு
 அல்லலாய் வாழுவான் சக்தியில்லேதுமே 1950
 ராம கதாம்புதம் லோகத்திலுள்ள நாள்
 ஆமோதமோடது கேட்டுகொள்வான் மம
 வேணம் ஆயுஸ்ஸு அதின் முன்னேயொரு தினம்
 ப்றாண வினாசம் வராதெயிரிக்கணம்
 ஆச மற்றொந்நினும் இல்லடியன்னு உள்ளில்
 ஆசர வம்ச வினாசன! ஸ்ரீபதே!”
 இத்தம் பறஞ்ஞு தொழுது நில்க்கும் வாயு-
 புற்றனெ காடமாய் ஆலிங்கனம் செய்து
 மந்தஸ்மிதான்விதம் ஏவம் அருள் செய்திது
 இந்திராவல்லபனாகிய ராகவன் 1960
 “லோகங்ஙள் உள்ள நாளோளம் என் கீர்த்தியும்
 போகயில்ல அத்ற நாளும் வாழ்க நீயெடோ!
 ஜன்ம மரண துக்காபஹம் நிர்ம்மலம்
 ப்ரம்ம பதம் மம தந்நேன் நினக்கு ஞான்
 இங்ஙனெயுள்ள பவானெப்பிரிஞ்ஞு போய்
 எங்ஙனெ ஞங்ஙள் பொறுக்குந்நது ஈஸ்வரா!
 அன்யோன்யம் ஏவம் பறஞ்ஞு பறஞ்ஞு போய்
 தன்னுடெ தன்னுடெ ராஜ்யமகம் புக்கார்
 புற்ற மித்த அர்த்த களத்றாதிகளுமாய்
 தத்ற ஸுகிச்ச வஸிச்சிது எல்லாவரும் 1970
 புஷ்பகமாய விமானவும் அந்நேரம்

உத்தர காண்டம்

607

உல்பலநேற்றனெ வந்திச்சு சொல்லினான்
 செந்நளகாபுரம் புக்கு ஞான் அந்நேரம்
 என்னோடு கின்னராதிசனும் சொல்லினான்
 என்னோடு ராவணன் கொண்டு போயான் அவன்
 தன்னெயும் கொந்நு ரகு குலநாயகன்
 நின்னெப் பரிக்ரஹிச்சான் இனியும் சிரம்
 மன்னவன் தன்னெ வஹிக்க நீ ஸாம்பரதம்
 ஸௌக்யம் எனிக்கதினம்தெ மற்றொந்நில்ல
 ஸாக்ஷால் புருஷோத்தமனெ வஹிக்க நீ 1980
 எந்நு தனதன் பறஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 அந்நுடன் இங்ஙோட்டு போந்நு ஞான் மன்னவ!
 எந்நும் திருவடியெப் பிரிஞ்ஞீடுவான்
 என்னுள்ளிலும் மடியுண்டு ரகுபதே!
 ஞான் நிரூபிக்குந்ந நேரம் வரிக நீ
 மான்யனாய் சைத்த ரதே வாழ்க ஸந்ததம்
 எந்நருள் செய்தயச்சான் விமானத்தெயும்
 நந்நாய் விளங்ங் ஸமஸ்த லோகங்ஙளும்
 வந்நு வஸந்த ஸமயவும் மைதிலி
 தன்னோடு கூடெ ரெமிச்ச பகவானும் 1990
 போகீந்த்ர போக தல்பஸ்தனும் ஆபோக-
 போகேன நாலுமாஸம் கழிஞ்ஞூ ததா
 ஜானகீ தேவிக்கு கெர்பவும் அக்காலம்
 ஆனந்தவும் தல்பற்றஜகளுக்கு வர்த்திச்சு
 ஸ்ரீராமன் ஆஸ்றம வர்ண தர்மமத்தோடும்
 ஈரேழு லோகங்ஙளும் பரிபாலிச்சு
 ஸோதர அமாத்ய புரோஹித ஸம்யுதம்
 வேதாந்த வேத்யன் வஸிச்சிது அக்காலமே 1998

“உத்தர ராமாயணம்
 ரெண்டாம் அத்யாயம் ஸமாப்தம்”

மூந்நாம் அத்யாயம்

வெல்லவும் பார்க்குழம்பும் பஞ்சஸாரயும் தேனும்
வெள்ளித் தாலத்தில் உண்டு வச்சிரிக்குந்து பாலே!
எல்லாமே புஜிச்சு நின்மானஸம் தெளிஞ்ஞுடன்
நல்லஸல்கத பறஞ்ஞீடணம் கிளிப்பெண்ணே!
ராம மாஹாத்மயம் பறஞ்ஞீடணம் என்னோடு நீ
ராம நாமத்தால் அல்லோ மோக்ஷத்தெ ப்றாபிக்குந்து
கால்கூணம் காலம் களஞ்ஞீடாதெ பக்தியோடெ
மோக்ஷ ஸாதனம் ராமசரிதம் கேட்டுகொள்வின்

ராவணாதிகளாய ராக்ஷஸரேயும் கொந்து
தேவகளாலும் அபிவந்த்யனாம் ரகுநாதன் 10
புஷ்பக விமானவும் ஏறி செந்து அயோத்யயில்
அத்புத பராக்றமன் அபிஷேகவும் செய்து
கும்பஸம்பவன் அருள்செய்தொரு நிசாசர-
ஸம்பவம் கேட்டு தெளிஞ்ஞுவரெ அயச்சுடன்
மேதினீபுரி பரிபாலிச்சு அனுஜன்மாருமாயே
மேதினீ ஸுதயோடு கூடெ லீலகள் பூண்டு
வனகநீடயும் ஜலகநீடயும் செய்து நித்யம்
மன: ப்றீதியும் பூண்டு ரெம்யஹர்ம்யங்ஙளிலும்
ரெமிச்சு வஸிச்சிது சிலநாளது காலம்
ஸமஸ்த லோகங்ஙளும் ஆச்வஸிக்கயும் செய்து 20
அக்காலம் ஜானகிக்கு கெர்பவும் உண்டாய் வந்து
புஷ்கர நேத்தன் தானும் ப்றீதி பூண்டருளிணான்
பௌருஷமாய தாமம் தரிச்சு ஸீதாதேவி
பௌரன்மாரானந்தவும் தரிச்சார் அது காலம்
அங்ஙனெ மருவுந்நாள் ஏகதா ரகுவரன்
அங்கனா சிரோமணி தன்னோடு சோத்யம் செய்து
“வல்லபே நினக்கிப்போள் கெர்பம் உண்டல்லோ தவ-
வல்லதும் அபிருசியுள்ளது பறயணம்
கெர்பிணிமார்க்கு வாஞ்சயுள்ளது நல்கீடாஞ்ஞால்

அர்பகன்மார்க்கு ஓரோரோ குற்றங்ஙன் உண்டாய் வரும் 30
 துர்லெபம் எந்நாகிலும் ஞானது நல்கீடுவன்
 சொல்லு நீ மனோரதம் என்னோடு மடியாதெ
 எந்நது கேட்டு ஸீதாதேவியும் சொல்லீடினாள்:
 “முன்னம் நாம் வனவாஸத்தினு போயது காலம்
 ஓரோரோமுனிபத்னிமாருமாய் ஆஸ்றமத்தில்
 ஸ்வைரமாய் வஸிச்சதில் கௌதுகம் உண்டு பாரம்
 முனிபத்னிகளுமாய் ஒருநாள் வாணீடுவான்
 மனஸி கொதியுண்டு மற்றொந்நில்ல எனிக்கேதும்”
 இங்ஙனெ ஸீதாதேவி சொந்நது கேட்ட நேரம்
 அங்கனா ரத்னத்தோடு ராகவன் அருள் செய்து 40
 எங்கில் ஞான் ஸௌமித்திரியெ துணயும் கூட்டி
 நாளெப் பங்கஜ நேத்றே! போவானாய் நியோகிக்காமல்லோ
 எந்நது கேட்டு தெளிஞ்ஞிருந்நு வைதேஹியும்
 மன்னவன் ஆஸ்தான ஸிம்ஹாஸனே மருவினான்.

அபவாத ஸ்றவணம்

அந்நேரம் விஜயனும் மதுமத்தனும் கூடி
 வந்நிது காச்யபனும் பிங்களன் ஸுராஜியும்
 மாகெதன் காலகனும் பத்ரனும் இவரெல்லாம்
 ஆகெதன்மாராயிது ஸேவிப்பான் நரேந்த்ரனெ
 வந்நிச்சு கூப்பி ஸ்துதிச்சீடினார் அவரெல்லாம்
 நந்நிச்சு நரேந்த்ரனும் சோதிச்சான் அவரோடு 50
 “நிங்ஙன் சொல்லேணம் பரமார்த்த வ்றுத்தாந்தமெல்லாம்
 எங்ஙனெ நம்மெக் கொண்டும் அனுஜன்மாரெக் கொண்டும்
 மாதாக்கன்மாரெக் கொண்டும் ஜானகி தன்னெக் கொண்டும்
 ஏதொரு ஜாதி பறயுந்நிது மஹாஜனம்”
 எந்நது கேட்டு தொழுது உணர்த்திச்சிது பத்ரன்
 “மன்னவ! மஹாஜன வாதங்ஙன் சொல்லீடுவன்
 வாரிதி தன்னில் சிறகெட்டி லெங்கயில் செந்நு
 கோரனாம் தசாஸ்யனெ ராக்ஷஸப் படயோடும்

நிக்ரஹிச்சு ஈரேழு லோகங்ஙளும் தர்ம்மத்தோடெ
 வ்யக்ரம் தீர்த்தார் ஈவண்ணம் ரக்ஷிக்குந்நது பார்த்தால் 60
 பண்டுண்டாய் வந்நீல ஆரும் ஈவண்ணம் நரேந்த்ரன்மார்
 உண்டாய் வந்நீடுகயும் இல்லினி மேலில் ஏவம்
 எந்நெல்லாம் ஓரோவிதம் நின்திருவடி தன்னெ
 வர்ணிச்சு பறயுந்நது நானா லோகரும் எல்லாம்”
 எந்நது கேட்டு ராமசந்த்ரனும் அருள் செய்து
 “நந்நு நந்நு இத்தம் வர்ணிக்குந்நது மதி மதி
 ராஜ ஸன்னிதியிங்கல் தோஷங்ஙள் மறச்சோரோ-
 பூஜனீயங்ஙளாய குணங்ஙள் வர்ணிச்சீடும்
 அங்ஙனெ லோக ஸ்வபாவம் புனர் எந்நாலது
 மங்கெலமல்ல ஸத்யம் சொல்லுந்நது அத்றே நல்லூ 70
 பார்க்கும்போள் குணம் தோஷமிஸ்றமாயிட்டேயுள்ளு
 ஆர்க்குமே குணஜாலம் தோஷம் கூடாதெ வரா
 சொல்லு நீ தோஷமாயிட்டுள்ளதும் இனியெந்நு”
 சொல்லிய ந்ருபனோடு பத்ரனும் உரசெய்தான்
 “அச்சுதனோடு ஸமனாய ராகவன் புனர்
 இச்செய்த கர்மம் எந்நு மற்றுள்ளோர்க்கறியாவு?
 ன்யாயமல்லாதெ தசகண்டனாம் நிசாசரன்
 மாயயும் ஏற்றமுள்ளோன் கட்டுகொண்டங்ங்போயி
 லெங்கயில் பலகாலம் வச்சிருந்நவன் தன்னெ
 சங்க கூடாதெ பரிக்ரஹிச்சது எந்நு ராமன்? 80
 ராஜாவு கல்பிச்சது கார்யம் எந்நொழிஞ்ஞு
 மற்றாச்சாரமெந்நது பறயுந்நிது பெளரஜனம்
 எந்நெல்லாம் சிலர் பறயுந்நது கேள்ப்பானுண்டு
 மன்னவ! மற்றொந்நில்ல தோஷமாயிட்டு சொல்வான்”
 ராகவன் அதுகேட்டு விஜயாதிகள் தம்மெ
 வேகேன ஸம்மானிச்ச யாத்றயும் வழங்ஙினான்
 ஸந்தோஷத்தோடும் அவர் போயது நேரமுள்ளில்
 சிந்த பூண்டுறக்கற புக்கிது ரகுநாதன்

ஸீதாபரித்யாகம்

ப்றத்யுஷஸ்ஸினு புனர் உத்தானம் செய்து ராம-
 பத்ரனும் நியமங்ஙன் கழிஞ்ஞோர் அனந்தரம் 90
 ஆதர பூர்வம் ப்றதிஹாரிகளோடு சொந்நான்
 ஸோதரன்மாரெ வருத்தீடுவின் விரயெப்போய்
 த்வாஸ்தன்மாரது கேட்டு வேகேன செந்நு தொழுது-
 ஆஸ்தயா சொல்லீடினார் அருள் செய்தவயெல்லாம்
 ஸத்வரம் புறப்பெட்டார் அவரும் எந்தெந்நொரு
 சித்த சாஞ்சல்யத்தோடு அவன்னடி வணங்வினார்
 ராகவன் ப்ராதாக்களெ காடம் ஆஸ்லேஷவும் செய்து
 ராகபாரேண பிடிச்சிருத்தியருள் செய்து
 “ப்றாணனாயது நிங்ஙன் எனிக்கு பாலன்மாரெ!
 ப்றாணன் போயீடும் மம நிங்ஙனெப் பிரியும்போள் 100
 நிங்ஙன்க்கு வேண்டி தன்னெ ராஜ்யபாரத்தெயெல்லாம்
 இங்ஙனெ வஹிக்குந்நு ஞான் எந்நதறிஞ்ஞாலும்
 மேதினி தன்னில் தசரதனு தனயனாய்
 ஜாதனாய் தர்மம் பரிபாலனம் செய்து வானேன்
 ஸூர்ய வம்சத்தினு ஒரு களங்கம் உண்டாகாதெ
 ஆர்யன்மாராலும் ஸுபூஜிதனாயித்த நாளும்
 இந்நிப்போள் அபவாதம் முற்றி வந்நிரிக்குந்நு
 எந்நது நிங்ஙனோடு சொல்லுவான் சொல்லிவிட்டேன்
 ஓராண்டு லங்கயில் இருந்ந ஸீத தன்னெ
 ஓராதெ கைக்கொண்டது நந்நல்ல ரகுவரன் 110
 இங்ஙனெ மந்த்ரிக்குந்நு புரவாளிகள் எல்லாம்
 நிங்ஙன் அது ஏதும் தரிச்சீலல்லோ பாலன்மாரே!
 ஞான் அதின்னு உபாயவும் கண்டிட்டுண்டிப்போள் அது
 மானஸ தரிச்சாலும் சொல்லுவனது கேள்ப்பின்
 கெர்பினிகள்க்கு ருசியுண்டாம் ஓரோந்நில் அதும்
 இப்போழ் எந்நோந்நிலாச நினக்கு எந்நவனோடு
 சோதிச்சேன் இந்நலே: ஞான், அந்நேரம் அவள் சொந்நாள்
 சேதனி கொதியெனிக்கு ஒந்நிலுண்டு அறிஞ்ஞாலும்

தாபஸ ஆஸ்றமங்ஙளில் ஒரு நாள் முன்னேப்போலெ
 தாபஸ் ஜனத்தோடும் கூடி வாழ்வான் இந்நு 120
 எங்கிலோ ஸௌமித்திரியெ துணையும் கூட்டி நாளெ
 ஸங்கடம் கூடாதெ கண்டயயக்காம் எந்நு ஞானும்
 பறஞ்ஞேன் அதின்னு இனி ஸௌமித்ரே! வைகீடாதெ
 பறஞ்ஞவண்ணம் தன்னெ கொண்டுபோகயும் வேணம்
 தேர்மேலே கரயேற்றி ஸுமந்த்ரரோடும் கூடெ
 வால்மீகி முனி ப்றவர ஆஸ்றம உபாந்தத்திங்கல்
 வன்காட்டில் கொண்டுக் களஞ்ஞிங்ங நீ போந்நீடுக
 சங்கிக்க வேண்டா நீ ஞான் சொந்நது கேளக்கே வேண்டு
 ஒந்நினி மறுத்திது இந்நென்னோடு சொல்லுமவர்
 என்னுடெ சத்ருக்காளாகுந்நது எந்நது நூனம் 130
 ஜானகி தானும் ஞானும் ஸௌமித்ரே! நீயும் கூடிக்
 கானனே தபஸு செய்திருந்நீடின காலம்
 மானினெப்பிடிப்பானாய் ஞான் போயநேரம் நீயும்
 ஜானகீ வாக்குகேட்டு வேறிட்டொரு அவஸரம்
 கண்டு ராவணன் ஒரு பிக்ஷுவேஷத்தில் கட்டு
 கொண்டுபோய் லெங்காபுரி தன்னில் வச்சொரு சேஷம்
 ஸுக்ரீவன் தன்னெக்கண்டு ஸக்யம் செய்து அவனோடும்
 நிக்ரஹிச்சிது பாலியாகிய கபீந்த்ரனெ
 மாருதி மைதிலியெக் கண்டு வந்நொரு சேஷம்
 வாரிதி தன்னில் சிறகெட்டி லெங்கயில் செந்நு 140
 ராவணன் தன்னெ படயோடும் நிக்ரஹிச்சு நாம்
 ராவண ஸஹஜனெ வாழிச்சு லெங்க தன்னில்
 மேதினீ ஸுதயெக் கொண்டு அக்னி ப்றவேசம் செய்யிச்சு
 ஆதி கைக்கொண்டு நில்க்குந்நேரத்து வஹ்னிதேவன்
 ஜானகி தன்னெக் கொண்டந்நு என்னுடெ கய்யில் நல்கி
 மானினிக்கொரு தோஷலேசமில்லெந்நு சொந்நான்
 தேவேந்த்ராதிகளாய தேவகள் முனிகளும்
 தேவதேவேசன் மஹாதேவனும் விரிஞ்சனும்
 யோஷமார்மணியாய ஜானகீ தேவிக் கொரு
 தோஷமில்லெந்நு சொந்நது ஒக்கெ நீ கேட்டாயல்லோ 150

ஞானதுமூலம் பரிக்ரஹிச்சு விச்வாஸேன
 ஜானகீ தன்னெயது காரணமாயிட்டிப்போள்
 துஷ்கீர்த்தி பரந்நிது நாட்டில் எல்லாமே மம
 துஷ்கீர்த்தி களவானாய்க் களயாம் நிங்ஙளேயும்
 மாதாக்கன்மாராகிலும் ராஜ்யமெந்நாகிலும் ஞான்
 ஏதுமே மடியாதெ களவன் பிழ தீர்ப்பான்
 ஜாஹ்னவீ தீரே மஹாகானனே மடியாதெ
 ஜானகி தன்னெக் கொண்டுக் களஞ்ஞ போந்நீடு நீ
 அல்லலாம் இது விசாரிச்சு செய்யேணம் ஏற்றம்
 ஒல்லாத ஒந்நிது புனர் எந்நொருவன் சொல்லுகில் 160
 என்னுடெ வையியவன் ஆகுந்நது இதுமூலம்
 கின்னனா கொல்லா நியோகம் மம கேள்க்கே வேண்டு”
 ஆறு ஒழுக்கீடும் வண்ணம் கண்ணுநீர் உடனுடன்
 மாறாதெயொழுகிப்போய் தன்னுடெ மணியற
 தன்னில் புக்கடச்சுடன் பர்யங்கமது தன்மேல்
 செந்நுடன் கிடந்நிது மன்னவன் சோகத்தோடெ
 ராத்றியும் கழிஞ்ஞிது லக்ஷ்மணன் தொழுதுடன்
 தாத்நீ நந்தினியோடு மெல்லவே சொல்லீடினான்:
 “கானன பூமிதன்னில் தாபஸிகளெ காண்மான்
 ஜானகீ! போக தேர்மேலேறுக வைகீடாதெ 170
 தேர் ஒருமிச்சு கொண்டுவந்நிது ஸுமந்த்றரும்
 போரிகெந்நது” கேட்டு ஜானகி ஸந்தோஷிச்சாள்
 இந்நலெ மம பர்த்தா சொந்நதினு ஏதும் நீக்கம்
 வந்நீல எந்நோர்த்து கௌதாஹலவும் பூண்டாள் ஏற்றம்
 பட்டுகள் வஸ்த்றாபரணங்ஙள் நல்லவ மற்றும்
 இஷ்டமாம் அம்மாறு மதுர த்ரவ்யமாயிட்டேற்றம்
 பக்ஷண ஸாதனங்ஙள் எந்நிவ பலதரம்
 சிக்ஷயில் ஸம்பரிச்சு ஸுகந்த த்ரவ்யங்ஙளும்
 சந்தனாதிகள் முனிபத்னிகள்க்கு ஆனந்தமாய்
 வந்திச்சு தானம் செய்வான் எடுத்து வைதேஹியும் 180
 யாத்றயும் அயப்பிச்சு தேரதில்க் கரயேறி
 ஆஸ்தயா ஸௌமித்றியும் தேரதில் கரேறினான்

மந்த மந்தம் தேர் நடத்தீடினான் ஸுமந்த்ற்றரும்
 ஸுந்தரியது நேரம் லக்ஷ்மணனோடு சொந்நாள்
 “நந்நல்ல சகுனங்ஙள் எந்நு காரணம் சொல்லீடு
 என்னுடெ பர்த்தாவினும் அனுஜன்மாராயீடும்
 நிங்ஙளக்கும் ஸுகமல்லீ! நிமித்தம் கண்டதிப்போள்
 மங்கலமல்ல மூலம் எந்ததின்னு எந்நு சொல்லு நீ”
 “சொல்லுவானில்ல விசேஷிச்சு ஒரு ஆபத்து பத்ரே!
 நல்லது வந்நு கூடுமில்ல ஸம்சயம் ஏதும்”

190

தீரத கொண்டு பரிதாபத்தெ மறச்சுடன்
 தாரில் மாணினி தன்னொடிங்ஙனெ பறஞ்ஞுடன்
 கௌதமீ தீரே செந்நார் அஸ்த்தமிச்சீடும் நேரம்
 யாமினீ கழிஞ்ஞு அர்க்கன் உதிச்சோர் அனந்தரம்
 தேரதிலேறி செந்நு கௌங்கா தீரவும் புக்கார்
 வாரியிலிறங்ஙிஸ் ஸந்த்யானுஷ்டானவும் செய்தார்
 அமித்தாந்தகனாய ஸுமித்தாதனயனும்
 அமர்த்ய நதியேயும் கடத்தி வேகத்தோடெ
 வாவிட்டு கரயுந்ந லக்ஷ்மணன் தன்னெ நோக்கி
 தேவியும் உர சொய்தாள், “எந்திது குமாரா! சொல்
 எந்தினு கரயுந்நு ஸந்தாபமுண்டாயதும்
 எந்தெந்நு பரமார்த்தம் சொல்லு நீ மடியாதெ
 அக்ரஜன் தன்னெப் பிரிஞ்ஞுருந்நிட்டில்லயல்லி
 வ்யக்றிச்சு கரயுந்நு முற்றும் பாலகனாம் நீ
 ரெண்டு வாஸரம் பொறுப்பானில்ல சக்தியொட்டும்
 பண்டு நீ பிரிஞ்ஞுறியுந்நதும் இல்லயல்லோ
 என்னெ நீ நிருபிக்க முன்னம் ஞான் ஓராண்டேக்கும்
 என்னுடெ பர்த்தாவினெய் பிரிஞ்ஞு வானேனல்லோ
 இந்நிநி முனிபத்னிமாரேயும் கண்டு நாளெச்
 செந்நு நின் பூர்வஜனெக் காணாம் எந்நறிஞ்ஞாலும்”
 எந்நிவ கேள்க்கும் தோறும் தன்னுள்ளில் அடங்ஙாதெ
 வந்ந துக்கத்தால் அவன் வாவிட்டு முறயிட்டான்.
 தன்னோடு ஸனல்க்குமாரன் முனியருள் செய்தது
 ஒந்நொந்நே நிருபிச்சு நிந்நிது ஸுமந்த்ற்றரும்

200

210

பின்னெயும் கரயுந்ந லக்ஷ்மணன் தன்னெ நோக்கி
 தன்வங்கி விஷண்ணயாய் எந்ததெந்நு அறியாஞ்ஞ
 பின்னெயும் சோதிச்சிது ஸௌமித்றி தன்னோடப்போள்
 “என்னே கஷ்டமே நீயெந்திங்ஙனெ கேதிக்குந்நு?
 முன்னம் ஞான் இற்ற துக்கமுண்டாயிட்டு ஒருநாளும்
 நின்னெக் கண்டிட்டில்ல ஏற்றம் தைர்யம் உண்டல்லோ 220
 தவ துக்கத்தினு மூலமெல்லாம் என்னோடு சொல்லீடணம்
 கயக்கொள்க தைர்யம் பவான் அஜ்ஞானியல்லயல்லோ
 சொல்லு சொல்லு” எந்நு ஸீதா நிர்பெந்தம் கேட்டநேரம்
 சொல்லினான் ஸௌமித்றியும் கெத்கெத் வர்ண்ணங்ஙளால்
 “சொல்லியால் கேள்ப்பான் ரகுநாதனு பலருண்டு
 கல்யன்மாராயிட்டவர் பலரும் இரிக்கவே
 என்னோடாயிது நியோகிச்சிது ராமசந்த்ரன்
 முன்னம் ஞான் செய்த துஷ்கர்ம்மங்ஙள் தன் பலத்தினால்
 என்னோளம் பாபம் செய்திட்டாரும் இல்லோரேடத்தும்
 புண்யமில்லாத புருஷாதமனாயேன் அல்லோ 230
 வஹ்ணியில் சாடேடணம் எந்நு சொல்கில் ஏதும்
 தண்டமில்ல எனிக்கதில் பரம் இந்நிது பார்த்தால்
 காளகூடத்தெ குடிக்கேணம் எந்நருள் செய்கில்
 காலம் வைகாதெ குடிக்காம் அதினு எளுதல்லோ
 ஆர்க்கும் ஓர்த்தோளம் அருதாத துஷ்கர்ம்மம் செய்வான்
 ஆக்யானம் செய்தானல்லோ ராகவன் திருவடி
 பண்டு ஞான் செய்த பாபம் எந்தென்றெ பகவானே!
 கண்டில என் ப்ராணத்யாகம் செய்வானும் உபாயங்ஙள்”
 இங்ஙனெ பறகயும் வீழ்கயும் கரகயும்
 திங்ஙின துக்கம் பூண்டலக்ஷ்மணன் தன்னெக் கண்டு 240
 வைதேஹி விஷண்ணயாய் எந்திதெந்நு அறியாஞ்ஞ
 கேதேன பாஷ்பம் வார்த்து லக்ஷ்மணனோடு சொந்நாள்
 “பர்த்து சாஸனம் மம ஸௌமித்றே! வைகீடாதெ
 ஸத்யம் என்னோடு பறஞ்ஞீடணம் மடியாதெ”
 நின்திருவடி தன்னோடு எந்நு ஞான் பறவது
 வெந்து வெந்துருகுந்நு மானஸமய்யோ பாபம்!

உத்தர காண்டம்

எந்தொந்நு சொல்லுவது பார்த்து கண்டோளமுள்ளில்
 ஸந்தாபம் மேல்க்கு மேலே ஸந்ததம் வளருந்நு
 செந்தீயில் சாடுகயோ? காகோளம் குடிக்கயோ?
 எந்தொந்நு செய்க நல்லு சோகத்தெயடக்குவான்” 250

இத்தரம் பறஞ்ஞு கேழுந்ந லக்ஷ்மணன் தன்னொடு
 உள்தாபத்தோடு பூமி புத்தியும் உர செய்தாள்
 “வல்லபன் நியோகிச்ச கர்மம் நீ யென்னோடு இப்போள்
 வல்லதும் பறஞ்ஞாலும் ஏதுமே சங்நிக்கேண்ட
 வல்லாய்ம நினக்கேதும் உண்டாகயில்ல எந்நால்
 சொல்லுக என்னோடு நீயிந்நெல்லாமே பரமார்த்தம்”
 “சொல்லுவான் தோந்நாதவ மும்பில் நிந்நு எனிக்கிப்போள்
 சொல்லாம் எங்கிலும் தவ வல்லபன் நியோகத்தெ
 சொல்லுந்நு புரவாஸி ஜனங்ஙளெல்லாம் தம்மில்
 வல்லாய்ம யத்தே ஸீதாதேவியெ கைக்கொண்டு 260

அதும் ராவணன் கொண்டுபோயி லெங்கயில் வச்சுகொண்டு
 தேவியெ ப்ரிக்ரஹிச்சீடுவான் ந்யாயமில்ல
 எந்நுள்ளோர் அபவாதம் நிறஞ்ஞு புரத்திங்கல்
 மன்னவன் அதுமுலம் என்னோடு நியோகிச்சான்
 கானனத்திங்கல் முனிஸ்ரேஷ்டன்மார் ஆஸ்ரமத்தில்
 ஜானகி தன்னெக்கொண்டாக்கி நீ போந்நீடுக
 பர்த்தாவினோடும் பின்னெ மற்றுள்ள ஞங்ஙளோடும்
 உள்தாரில் ஏதும் கோபம் கூடாதெ வனிச்சாலும்
 நின்திருவடி சபிச்சீடுகில் தெஹிச்சபோம்

அந்தரம் ஏதுமில்ல லோகங்ஙள் பதிந்நாலும் 270
 இத்ற பாதிவ்றுத்யத்தில் நிஷ்டயுள்ள அங்கனமாரி-
 த்றிபுவனத்திங்கல் இல்ல மற்றாரும் ஓர்த்தால்
 வஹ்னி தேவனும் மஹாதேவனும் விரிஞ்சனும்
 அன்யன்மாராய தேவேந்த்ராதியாம் தேவன்மாரும்
 தன்யன்மாராய முனீந்த்ரன்மாரும் பறஞ்ஞு வாக்கு
 ஒந்நொழியாதெ ஞானும் கேட்டிரிக்குந்நு பத்ரே!
 தாபவும் களஞ்ஞினி தாபஸாஸ்ரமத்திங்கல்
 தாபஸ் ஜனத்தோடும் கூடி வாழ்க நீ”

ஸீதா பரிதேவனம்

ஸீதா தேவியும் அது கேட்டநேரத்து தத்தற
 மேதினி தன்னில் வீணுமோஹிச்சு நிஸ்ஸம்ஜ்ஞயாய் 280
 அங்ஙனெ முஹூர்த்த மாத்தரம் கழிஞ்ஞொரு சேஷம்
 அங்கனாமணி மோஹம் தீர்ந்நுடன் ஒந்நு வீர்த்தாள்
 அய்யோ! பர்த்தாவே! வெடிஞ்ஞாயோ மாம் வ்றுதா பெலால்
 நீயென்னெ உபேக்ஷிச்சது எந்நு காரணம் நாதா?
 ஞான் முன்னம் அனேகம் மானுஷரெ துக்கிப்பிச்சு
 காமயதாரங்ஙனோடு வேர்பெடுத்ததின் பலம்
 ஞான் இப்போள் அனுபவிச்சீடுந்நது இனி மேலில்
 தீனத்வம் எத்ற காலம் புஜிச்சீடுகவேணம்
 ஸந்ததம் முனிகளும் தாபஸ பத்னிமாரும்
 எந்நினு வெடிஞ்ஞிது ராகவன் நின்னெயெந்நு 290
 ஸந்ததம் சோதிச்சால் ஞான் எந்தவரோடு சொல்லும்?
 ஸந்தாபம் எந்நு கொண்டு ஞான் பொறுக்குந்நிதய்யோ!
 வல்லாதாகிலும் ப்ராணத்யாகம் செய்தீடுவன் ஞான்
 இல்ல ஸந்ததி ஸுரீர்ய வம்சத்தில் எந்நும் வரும்
 மாதாக்கன்மாரோடு செந்நெல்லாமே சொல்லீடு நீ
 கேதம் உண்டு அவர்களுக்கும் என்னெயோர்த்தீடும் நேரம்
 வல்லஜாதியும் மனோரஞ்ஞனயோடு கூடெ
 கல்யாணத்தோடு வாணீடுந்நது ந்ருப தர்மம்
 லோக அபவாதம் சங்கிச்சென்னெஸ் ஸந்த்யஜிச்சிது
 லோக நாயகன் மம பர்த்தா ஸ்ரீராமசந்த்ரன் 300
 என்னெ வேறிட்டகாலம் ஏதுமே துக்கியாதெ
 நந்நாயி ரக்ஷிக்க பூமண்டலம் தர்மமத்தோடெ
 அக்ரஜன் தன்னெப்பரிசரிச்சீடுக நித்யம்
 வ்யக்ரவும் களஞ்ஞெங்கில் போயாலும் வைகீடாதெ”
 வைதேஹிவாக்கு கேட்டு மூந்நுரு ப்றதக்ஷிணம்
 செய்து கும்பிட்டு கண்ணீர் வார்த்து உரியாடாதெ போய்
 பூமியில் வீணு கிடந்நுருண்டு கரயுந்ந

பூமி நந்தன தன்னெ நோக்கி நோக்கிபோய் செந்து
கெங்கயும் கடந்துடன் ஸுமந்த்ரரோடு கூடி
மல்கலம் ப்றார்த்திச்சு மந்தம் மந்தம் நடகொண்டான் 310
அந்நேரம் ஸௌமித்திரியும் ஸுமந்த்ரரோடு சொந்நான்
“நந்து நந்து இவையார்த்தால் எத்யும் சித்றம்! சித்றம்!
மானவ ஸ்றேஷ்டனாய ராமசந்த்ரனும் ததா
ஜானகீ தேவிக்கும் ஒரோரோ நாளுண்டாய் வந்ந
துக்கங்ஙள் நிருபிச்சால் எத்யும் கஷ்டம்! கஷ்டம்!
துஷ்கர்மம் குறஞ்ஞாந்து செய்திட்டில்லல்லோ தானும்
ஸௌமித்திரி வாக்கு கேட்டு ஸுமந்த்ரர் அருள் செய்து
“நாம் இத்ற துக்கிப்பதினு இல்ல அவகாசமேதும்
ஸாமர்த்யம் கொண்டு நீக்காவல்ல தைவதமதம்
ஸௌமித்திரே! கேட்டாலும் நீயெங்கிலோ புராவ்றுத்தம் 320
நிங்ஙள் நால்வரும் பிறந்நுண்டாய சேஷத்திங்கல்
பொங்ஙினோர் ஆனந்தவும் கைகொண்டு தசரதன்
செந்நிது குருவாய வஸிஷ்டாஸ்றமத்திங்கல்
அந்நுடன் அத்றி புத்றனாகிய தூர்வாஸாவும்
வந்நிது சதுர்ம்மாஸ்யம் இரிப்பான் தத்றைவ கேள்
வந்திச்சு ந்றுபேந்த்ரனும் தாபஸ ஸ்றேஷ்டன்மாரெ
வஸிஷ்ட க்றுதமாயோர் ஆதித்யம் க்ரஹிச்சுடன்
வஸிச்சு யதாஸுகம் பூபதி ஸ்றேஷ்டன் தானும்
குசல ப்றச்னங்ஙளும் செய்திது முனீந்த்ரன்மார்
குசலம் தன்னெயெந்நு பறஞ்ஞு ந்றுபேந்த்ரனும் 330
வந்திச்சு தூர்வாஸாவு தன்னோடு சோத்யம் செய்து
“நந்தனன்மாருண்டல்லோ நாலுபேர் எனிக்கிப்போள்
எந்நதின் ஜ்யேஷ்டன் ராமன் தீர்காயுஷ்மானோ? மேலில்
வந்நீடும் குணதோஷங்ஙளெயும் அருள் செய்க
பாலன்மார் மற்றுள்ளோரும் குணவான்மாரோ பார்த்தால்
சீலாதி குணங்ஙளும் எத்யுண்டதும் எல்லாம்
மேலிலுள்ள அவஸ்தகள் திவ்யலோசனம் கொண்டு
காலமே காணாமல்லோ ஸர்வவும் பவாத்துசாம்”
இத்தரம் ந்றுபவாக்யம் கேட்டுடன் தூர்வாஸாவும்

ஸத்வரம் அருள் செய்து கேட்டு கொண்டாலுமெங்கில் 340
 ஈரேழு லோகங்ஙளும் பரிபாலிச்சு நந்நாய்
 ஸ்ரீராமன் பதினோராயிரம் வத்ஸரம் வாழும்
 பெளரன்மாரோடும் ப்ராதாக்கன்மாராம் அவரோடும்
 ஆருடானந்தம் பின்னெ வைகுண்டம் ப்றாபிச்சீடும்
 ஜானகீ தேவி தன்னெ மத்யே மானவஸ்ஸேஷ்டன்
 கானனம் தன்னில் உபேக்ஷிக்கயும் செய்யுமல்லோ
 துக்க காலவும் ஸுக காலவும் ஓர்த்து கண்டால்
 துக்க காலங்ஙள் ஏறியிரிக்குமல்லோ தானும்
 புத்தன்மார் இருவருண்டாய் வரும் அவரெயும்
 ப்றுதவீசன் ஓரோ ராஜ்யம் தோறும் வாழிக்கும் தானும் 350
 பின்னெயங்ங் அயோத்யயும் வனமாய் வந்நுகடும்
 மன்னவன் அயோத்யாவாஸிகளாம் அவர்க்கெல்லாம்
 தன்னுடெ லோகம் கொடுத்தீடும் எந்நது நூனம்
 பின்னெயும் ஸுரீர்யான்வயம் ஒடுங்ங் கூடுவோளம்
 அந்நந்நுள்ள அவஸ்தகள் அருளி செய்து முனி
 மன்னவன் என்னோடு அருள் செய்திது மற்றாரோடும்
 எந்நும் ஈ அவஸ்தகள் உரசெய்யாய்க வேணம்
 அந்நு தொட்டு ஆரோடும் ஞான் உரசெய்ததும் இல்ல
 எந்நிரிக்கிலும் இந்நு நின்னோடு பரமார்த்தம்
 ஒந்நொழியாதெ பறஞ்ஞீடருது எந்நில்லல்லோ 360
 எந்நெல்லாம் பறஞ்ஞு நில்லக்குந்நேரம் வைதேஹியும்
 வந்நொரு துக்கம் ஸஹியாஞ்ஞு வீணுருண்டுடன்
 “அய்யோ! பர்த்தாவே! வெடிஞ்ஞாயோ மாம் வெறுதே நீ
 தீயில் சாடணமெந்நு சொந்நதும் செய்தேனல்லோ
 வஹ்நியில் சாடி மரிக்காம் எந்நு நிருபிச்சால்
 வஹ்நியும் சுடுகயில்லென்னெயெந்தாவதய்யோ!
 எந்தோந்நு பறவது நின்னோடு கூடி முன்னம்
 ஸந்தோஷம் பூண்டு வாணதோரோந்நே நிருபிச்சால்
 வெள்ளத்தில் காலும் கெட்டிச்சாடி சாகயோ நல்லா?
 வள்ளியும் கெட்டி ஞாந்நு சாகயோ நல்லா பார்த்தால் 370
 காள ஸர்ப்பத்தெ கொண்டு கடிப்பிச்சீடுகயோ?

காள கூடத்தெப் பானம் செய்து சாகயோ நால்லா
 ஏதொரு ஜாதி மம ப்றாணனெக் களயாவு?
 மேதினி தன்னில் வஸிக்குந்நதும் இனி மதி”
 தாபேன ஸீதாதேவி கரயும் நாதம் அப்போள்
 தாபஸ குமாரன்மாரில் சிலர் கேட்டாரல்லோ?
 செந்நவர் வால்மீகியெ வந்திச்ச சொந்நார் அப்போள்
 இந்நொரு நாரி கெங்காதீரே கானனதேசே
 வீணுடன் கிடந்நுருண்டேற்றவும் கரயுந்நோள்
 வானவர் நாரிமாரில் ஆரானுமல்லயல்வீ 380
 ஸ்ரீ பகவதியெந்நு தோந்நீடும் காணும் தோறும்
 தாபம் உண்டாயது அவளக்கெந்தெந்நும் அறிஞ்ஞீல
 புஷ்கர நேத்தையுடெ துக்கம் கண்டது மூலம்
 வ்றுசூங்ஙங் வல்லிகளும் மாழ்குந்நு கஷ்டம்! கஷ்டம்!
 நதியும் ஒழுகாதெ நில்ல்குந்நு துக்கத்தோடெ
 கதிரோன் தானும் உழந்நங்ஙனெ நிந்நீடுந்நு
 பவனன் தனிக்குமில்ல இளக்கம் எந்நே கஷ்டம்!
 பவனாசனன்மாரும் விலத்தில் புக்கீடுந்நு
 பசுஷிகள் வ்றுசூம் தோறும் சப்திக்குந்நதும் இல்ல
 ரசுஷிச்சீடுக வேணம் அவளெத் தபோநிதே! 390
 ஸல்க்கரிக்கேணம் அவளெ புனர் அதிந்நிவள்
 தக்கவள் எந்நு நூனமில்ல ஸம்சயம் ஏதும்

ஸீதா ஸாந்த்வனம்:

ஸர்வ பாலகன்மாரும் இங்ஙனெ சொந்ந நேரம்
 திவ்ய லோசனம் கொண்டு கண்டிது வால்மீகியும்
 அர்க்கயா பாத்யாதிகளும் கயக்கொண்டு செந்நு முனி-
 முக்யனும் சொந்நான் அவர்க்கு ஆஸ்வாஸம் வரும் வண்ணம்
 “ஞான் அறிஞ்ஞிது நின்னெ ராகவ பத்னியெந்நும்
 ஜானகீ ஜனக ராஜாத்மஜ் எந்நும் இப்போள்
 எள்ளோளம் குற்றம் நினக்கில்ல எந்நும் அறிஞ்ஞு ஞான்
 உள்ளிலெக் கண்ணுக்கொண்டு கண்டெந்நு தரிச்சாலும் 400

பர்த்தாவு நின்னெ உபேஷிக்கான் காரணவும் ஞான்
 உளத்தாரில் அறிவுற்றேன் இந்நினி வைகாதெ நீ
 அர்க்யபாத்யாதிகளும் கைக்கொண்டு என்னோடு கூடெ
 துக்கவும் உபேஷிச்சு போரிக மடியாதெ
 ஆஸ்றமம் தன்னில் வஸிச்சீடுக நினக்கிப்போள்
 ஆஸ்றயமாயிட்டு உண்டு தாபஸி வர்க்கமேற்றம்
 ஆதரிச்சீடுமவர் நின்னெ ஜானகீ நித்யம்
 கேதமேதுமே நினக்குண்டாகயில்ல தானும்
 நின்னுடெ க்ருஹம் தன்னில் இருநீநீடுந்ந வண்ணம்
 தன்னெயாஸ்றமம் தன்னில் இரிக்காம் அறிஞ்ஞாலும்” 410
 மைதிலியது கேட்டு வந்திச்சு முனீந்த்ரனெ
 பெய்தீடும் பாஷ்பத்தோடும் அனுவாதவும் செய்தாள்
 வைதேஹியோடும் கூடிசெந்நு வால்மீகி முனி-
 ஆதரவோடும் நிஜ பர்ணசாலயில் புக்கான்
 தாபஸ் ஜனத்தோடும் சொல்லினான் முனீந்த்ரனும்
 தாபம் கூடாதெ நிங்ஙள் பாலிக்க வைதேஹியெ”
 ஸந்தோஷிச்சு அவர்களும் கூட்டிக்கொண்டகம் புக்கார்
 அந்தஸ்தாபவும் ஒட்டுகுறஞ்ஞு வைதேஹிக்கும்
 ஜானகி முனியுமாய் போயது கண்ட நேரம்
 மானஸ சிந்தயோடும் லக்ஷ்மணன் நடகொண்டான் 420
 ஸூர்யன் அஸ்தமிக்கும்போள் கௌசிகீ நதியுடெ
 தீரம் ப்றாபிச்சு வஸிச்சீடினார் அவர்களும்
 மார்த்தாண்டோதயே புறப்பெட்டு வேகேன செந்நு
 மத்யாஹ்ன நேரம் அயோத்யாபுரம் அகம் புக்கார்

ஆனனபத்மம் வாடியாரெயும் நோக்கீடாதெ
 மானஸ கேதத்தோடெ கண்ணுநீர் வார்த்து வார்த்து
 மானவ வீரன் கும்பிட்டிரிக்குந்நது கண்டு
 மானியாம் ஸௌமித்திரி பாதாம் புஜம் வணங்வினான்
 எந்துணர்த்திப்பன் எந்நு தன்னுடெ மனகாம்பில்
 சிந்திச்சு சிந்திச்சு ஸௌமித்திரியும் உரசெய்தான் 430
 “ஜ்ஞானமில்லாத மூடஜனத்தெப்போலே பவான்

உத்தர காண்டம்

மானஸே கேதிப்பதின் எந்து காரணம் நாத!
 தேஹ கேஹார்த்த புத்ற களத்றாதிகளோடு
 தேஹிகளுண்டோ பிரியாதெ பூமியிலாரும்?
 பான்தன்மார் பெருவழியம்பலம் தன்னில் வந்து
 தாந்தராயிருந்துடன் பிரிஞ்ஞ போகும் போலெ
 ஜனக ஜனனியும் நந்தன பார்யதீனம்
 அனுவாஸரம் கைக்கொண்டிருந்து சில தினம்
 முக்ய பேதத்தோடு அவர் செய்தீடும் கர்மங்ஙங்கு
 தக்கவர் ஓரோரோ வழி பிரிஞ்ஞ போயீடுவோர்! 440
 அதினு துக்கிக்குந்நது அஜ்ஞானமல்லோ நாத!
 புதன்மாருடெ மதம் அல்லிது ரகுபதே!
 நின்திருவடி அறியாதெயில்லேதும் எந்நால்
 அந்தத்வம் உண்டாம் அதி சோகத்தால் எல்லாவர்க்கும்
 நாரியெப் பிரிஞ்ஞிது காரணம் நரேந்த்ரனு
 பாரமுண்டு அழலெந்நு நானாலோகரும் எல்லாம்
 தங்ஙளில் பரிஹாஸ பாவேன சொல்லுந்நதும்
 மங்கலமல்ல மஹீபாலக திலகமே!
 விஷய சாஞ்சல்யமில்லாதெயில்ல ஒருவர்க்கும்
 றுஷிகள் போலுமதில் மோஹிச்சீடுந்நுவல்லோ 450
 “தீரன் எத்றயும் ராமன் எந்நு சொல்லீடுந்நதும்
 பாரம் எத்றயும் உண்டு சாபல்யம் அறிஞ்ஞாலும்”
 எந்நெல்லாம் அவரவர் சொல்லீடுந்நதும் ஓர்த்தால்
 நந்நல்ல மஹாமதே! ராகவ! மஹீபதே
 எல்லா ஜாதியும் விஷாதம் களயணமது
 நல்லது ஸுகம் துக்கமிஸ்றமாயிட்டேயுள்ளு”
 ஸௌமித்ரி வசனங்ஙள் இங்ஙனெ கேட்டநேரம்
 ஸௌமுக்யமோடு ராமபத்ரனும் அருள் செய்து
 “நந்நு நீ பறஞ்ஞது ஸாரம் எத்றயும் ஓர்த்தால்
 இந்நினி வேண்டும் கார்யம் சிந்திச்சீடுகவேணம் 460
 நாலு நாள் கழிஞ்ஞிது துக்கிச்சிங்ஙனெ மம
 காலமோ தெருதெரேப்போமல்லோ லெகுதரம்
 கார்யங்ஙள் சிந்திப்பானும் உண்டாயில்ல அவஸரம்

கார்யங்ஙன் விசாரியாஞ்ஞாலது நிமித்தமாய்
ஆபத்து வருமல்லோ ராஜாக்கன்மார்க்கு நூனம்
பாபத்தினு அது தன்னெ காரணம் எந்நும் வரும்

ந்றுக சரிதம்:

பண்டு அயோத்யயில் ந்றுகன் எந்நொரு ந்றுபஸ்றேஷ்டன்
உண்டாயான் இக்ஷ்வாகுவின் ஸோதரனாயிட்டெடோ!
கோ கோடி தானம் செய்தான் பூதேவோத்தமன்மார்க்கு
லோகரும் ப்ரசம்ஸிச்ச வாணீடும் காலத்திங்கல் 470
தன்னுடெ பசுக்கூடெக்கூடிபோயிது பெலால்
தானேதும் அறியாதெ மற்றொரு பூதேவனு
தானவும் செய்தீடினான் ஈஸ்வர விதியாலெ
தன்னுடெ பசுவினெக் காணாஞ்ஞு விப்றோத்தமன்
அன்வேஷிச்ச ஒரேடத்தும் காணாஞ்ஞு துக்கம் பூண்டான்
அங்ஙனெ சிலதினம் கழிஞ்ஞோர் அனந்தரம்
அங்ஙொரு விப்றாலயே காணாயி பசுவினெ
வா! வா! வா! சபலையெந்நு அவனெ விளிச்சப்போள்
கோபுதன் நாதன் தன்னெக் கண்டு பின்னாலெ போயான் 480
அந்நேரம் அபரணம் நாதனும் சொல்லீடினான்
என்னுடெ பசுவிது ராஜாவு தந்நதெடோ!
ராஜாவு தரிகயில்லென்னுடெ பசுவினெ
வ்யாஜம் என்னோடு பறஞ்ஞீடாதெ விப்றோத்தம!
மன்னவன் பறயணம் ஞான் தந்ந பசுவல்லந்நு
எந்நால் ஞான் அயச்சீடாமில்ல ஸம்சயமேதும்
அல்லாய்கில் அயக்கயில்லெந்நும் ஞான் பசுவினெ
சொல்லுந்ந தூர்வாக்குகள் ஒக்கெ ஞான் பொறுத்தீடாம்
கள்ளன்மாரோடு பசுகொள்ளுகயில்ல பசுஷ
கள்ளனாயீடுந்நது ஞானல்ல ராஜாவத்றே 490
இங்ஙனெ தம்மில் பறஞ்ஞு அன்யோன்யம் கலஹம் பூண்டு
அங்ங செந்நவன் ஈசன் தன்னோடு சோதிக்க நாம்
எந்நு அவர் இருவரும் ஒந்நிச்ச புறப்பெட்டு

உத்தர காண்டம்

செந்நு கோபுரத்வாரே நிந்நு சொந்நது நேரம்
காண்மதின்னு அவஸரம் இல்லெந்நு கேட்டு தத்த
ப்ராமணர் இருவரும் சிலநாள் பார்த்த சேஷம்
பின்னெயும் அவஸரமில்லாஞ்ஞு கோபிச்சவர்
மன்னவன் தன்னெ சபிச்சீடினார் அதுநேரம்
கோபிச்சு விப்பேறந்த்ரன்மார் பூபதிப்ரவரனு
சாபத்தெக் கொடுத்தது அந்நு பீதியாயிடும் வண்ணம் 500
“கூபத்திலொரு க்றுகலாஸ வேஷவும் பூண்டு
தாபத்தோடிக் கிடந்நீடுக சிரம் பவான்
த்வாபர யுக அவஸானத்திங்கல் நாராயணன்
பாபநாசனன் வந்நு க்றுஷ்ணனாய் பிறந்நீடும்
சாபவும் தீரும் அவன் தொடுந்நாள் நினக்கு” எந்நு
பூபதிப்ரவரனு சாபமோகூஷவும் நல்கி
ப்ராமணர் பசவினெ மற்றொரு பூதேவனு
தார்ம்மிகன்மாராம் அவர் தானவும் செய்தீடினார்
பின்னெப்போய் நிஜ நிஜ மந்திரம் புக்கார் அவர்
மன்னவன் தானும் அறிஞ்ஞான் அப்போள் அவஸ்தகள் 510
பின்னெத் தன் தனயனு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து
கின்னனாய் ஸுதனோடு சொல்லினான் ந்றுபேந்த்ரனும்
மழயும் மஞ்ஞும் ஏற்றம் வெயிலும் உள்ள காலம்
அழல் கூடாதெ வஸிச்சீடுவான் தக்கவண்ணம்
தீர்க்க நீ முந்நு கிணறவற்றின் தீரம் தோறும்
வாய்க்குந்ந வல்லிகள் வ்றுகூங்ஙளும் உண்டாக்கணம்
வஸுவாம் தனயனும் அங்ஙனெ தீர்த்தீடினான்
வஸுதாதிபதின்னும் உண்டதில் கிடக்குந்நு
மன்னவனோடு ஸுமித்ராத்மஜன் அது கேட்டு
பின்னெயும் சோதிச்சிது வந்திச்சு ரகுபதே! 520
அல்பம் அபராதமறியாதெ வந்நதிந்நவர்
உல்பன்னரோஷம் கைக்கொண்டிங்ஙனெ சபிச்சதும்
யோக்யமோ நிருபிச்சால் ஆர்க்கறியாவூ பின்னெ
பாக்யவான் தானசீலனல்லோ பூபதிஸ்பேஷ்டன்
இத்தம் ஸௌமித்ரி பறஞ்ஞோரு நேரத்து ராம

பத்ரனும் அருள் செய்தான் ஆர்க்கறியாவு ஸகே!
 ப்றார்ப்த கர்ம்ம பல போகத்தின்னு எந்நே வரு
 நேரத்தே விதாதாவின் கல்பிதம் ஓர்த்து கண்டால்

நிமி சரிதம்

இன்னும் நீயொரு கத கேள்க்க ஸௌமித்தே! சொல்லாம்
 முன்னம் உண்டாயான் நிமியாகிய ந்ருபஸ்ரேஷ்டன் 530
 கௌதம ஆஸ்றமத்திங்கல் அடுத்து பவனவும்
 கௌதுகத்தோடு தீர்த்து வஸிச்சான் பலகாலம்
 சித்தத்தில் ஓர்த்தான் ஒரு யாகம் செய்யேணமென்று
 ஸத்வரம் ஆச்சார்யனோடு அது செந்நறியிச்சான்
 அந்நேரம் வஸிஷ்டனும் ந்ருபனோடு அருள் செய்து
 இந்த்ரனுண்டு என்னெயொரு யாகம் செய்யிப்பானாயே
 வந்நு அபேக்ஷிக்குந்நு ஞான் போவானாயது செய்து
 வந்நால் நின்னுடெ யாகம் கழிக்காம் எந்நே வரு
 அமராலயம் புக்கு வஸிஷ்ட முனீந்த்ரனும்
 நிமியும் கௌதமனெக் கொண்டு செய்யிச்ச யாகம் 540
 ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் கொண்டு யாகவும் கூடி
 நாயகன் அவப்றுத ஸ்னானவும் செய்தீடினான்
 வந்நிது வஸிஷ்டனும் பூபதி நிமிதானும்
 அந்நேரம் நித்ரா வசனாய்க் கிடக்குந்நுவல்லோ
 ஸல்க்காரம் செய்யாஞ்ஞதும் யாகம் செய்தது கொண்டும்
 உள்காம்பில் க்றோதம் பூண்டு சபிச்ச வஸிஷ்டனும்
 “தேஹதேஹிகள் தம்மில் வேறுபெட்டு போக” எந்நு
 ஸாஹஸால் சபிச்சப்போள் உணர்ந்நு ந்ருபேந்த்ரனும்
 பிரிஞ்ஞ போக தேஹதேஹிகள் தம்மிலெந்நு
 விரிஞ்ச தனயனெ சபிச்ச நிமி தானும் 550
 அன்யோன்யம் சாபமேற்று வாயுபூதன்மாராயார்
 மன்னவன் தானும் ததா வஸிஷ்டமுனீந்த்ரனும்
 தாபஸன் வாயுபூதனாய் செந்நு தாதாவினெ

தாபேன கண்டு நிஜ ஸங்கடமறியிச்சான்
 உர்வசி தன்னில் மித்தாவருண பீஜம் கொண்டு
 திவ்யமாயொரு தேஹமுண்டாக்கிக் கொள்கயெந்நான்
 மித்த பீஜவும் பின்னெ வருணபீஜத்தோடும்
 யுக்தமாயது நேரம் எடுத்து கூடாஞ்ஞவள்
 கும்பத்தில் ஆக்கீடினாள் இந்திரிய த்வயமப்போள்
 கும்பத்தில் நிந்நு ஜனிச்சீடினான் அகஸ்த்யனும் 560
 பின்பு உடனுண்டாய் வந்நு வஸிஷ்ட சரீரவும்
 ஸம்பவிச்சிது முனி ஸ்நேஷ்டன்மாரிருவரும்
 மித்தனும் உர்வசியெ சபிச்சான் அதுகாலம்
 மர்த்யனு களத்தமாய் போக நீ சிரகாலம்
 அங்ஙனெ புருரவா தன்னுடெ பத்னியாயாள்
 அங்கனா சிரோமணியாகும் உர்வசி தானும்
 நிமிதன் தேஹமுண்டாக்காம் எந்நு முனிகளும்
 அமரன்மாரும் சொந்நார் அந்நேரம் நிமி சொந்நான்:
 தேஹமுண்டாயால் துக்கம் ஒழிஞ்ஞல்லது மூலம்
 தேஹமுண்டாக வேண்டா கேவலம் எனிக்கெந்நும் 570
 ஸர்வ ப்றாணிகளுடெ நேத்தங்ஙள் தோறும் ஸமீ
 ராத்மகனாய் வாணீடாம் எந்நு கேட்டகமலர்
 ஆச்வாஸத்தின்னு நேத்தம் இமச்சு மிழிக்கெந்நும்
 ஆஸ்றயாசாத்யன்மாரும் நல்கினார் அனுக்ரஹம்
 நிமி தன் தேஹம் முனிவரன்மார் கடஞ்ஞப்போள்
 அமலன் மிதியெந்ந ந்ருபனும் உண்டாய் வந்நு
 மிதிஜாதன்மாரெல்லாம் மைதிலன்மாராய் வந்நார்
 ததனு விதேஹ ஜாதன்மாராய் அதுமூலம்
 ப்றுது வீரன்மாவார் வைதேஹன்மாரெந்நாயார்
 மதி கௌதுகத்தோடெ தரிக்க ஸௌமித்ரே! நீ 580
 ஜனிப்பிச்சிது மதனம் செய்தெந்நது கேட்டு
 ஜனகன்மாரெந்நு அத்நே சொல்லுந்நு புதஜனம்
 இத்தரம் ஆபத்துண்டாம் காண்மான் வந்நோர்க்கு காண்மான்
 எத்தாஞ்ஞால் வழிபோலெ லக்ஷ்மண! தரிக்க நீ”
 “சபிச்சது எந்நு நிமி வஸிஷ்டன் தன்னெக் கூடெ

தப சக்தியும் தம்மிலொக்குமோ நிருபிச்சால் ?”

“எல்லார்க்கும் கூடியுண்டாய் வரிகையில்ல கேள் நீ
சொல்லுவன் இன்னுமொரு கத ஞான் ஸம்க்ஷபமாய்

யயாதி சரிதம்

ஸோமவம்சத்தில் புதபுத்தனாம் புருரவா
பூமி பாலகன் அவன் நந்தன்னாயுஸ்ஸுல்லோ 590
நஹுஷன் அவன் மகன் தல்ஸுதன் யயாதியும்
அவன்றெ பத்னி சுகபுத்தியாம் தேவயானி
வ்றுஷபர்வாவின் மகளாகிய சர்ம்மிஷ்டயும்
தேவயானிக்கு மகள் யதுவும் துர்வஸுவும்
த்றுஹ்யுவும் அனுத்றுஹ்யுபூருவும் சர்ம்மிஷ்டய்க்கும்
ஆஹந்த ஸுதரெந்ரு தரிக்க ஸௌமித்ரே! நீ
பூபதிக்கிஷ்ட பத்னி சர்ம்மிஷ்ட தன்னெயேற்றம்
தாபவும் தேவயானிக்கதினால் உண்டாயல்லோ
தாதனோடு அறியிச்சாள் தேவயானியும் அதி
க்றோதேன சபிச்சிது சுக்றனும் யயாதியெ 600
வ்றுத்தனாய் ஜராநரயுண்டாக நினக்கெந்ரு
ப்றுத்வீசன் உள்தாபவும் உண்டாயிது அதுமுலம்
புத்தனாம் யதுவினெ விளிச்சு சொந்நான் ந்ருபன்
வ்றுத்தத வாங்நி தவ யௌவனம் தந்நீடணம்
எந்நது கேட்டு யது ஸூக்ஷ்ம தர்ம்மத்தெப் பார்த்து
தன்னுடெ பிதாவுதன் காம்கூழிதம் கண்டு சொந்நான்
“தர்ம்மவும் அல்ல மம தண்டமெத்தையும் ஓர்த்தால்
ஸம்மதிக்கயுமில்ல ஞானது பறயேண்டா”
பின்னெப்பூருவினோடு பறஞ்ஞ யயாதியும்
தந்நாலும் யௌவனத்தெ வார்த்தக்யம் நல்கீடுவன் 610
வந்நீடும் பித்து நியோகம் கேட்டால் அனுக்ரஹம்
எந்நு கேட்டவனது ஸம்மதிச்சிது பக்த்யா
தாருண்யம் அவனோடு வாங்நினான் யயாதியும்
காருண்யம் அவனில் வர்த்திச்சிது நரேந்தரனும்

உத்தர காண்டம்

ராஜ்ய பாலனம் செய்து போகத்தெப் புஜிச்சேற்றம்
 பூஜ்யனாய் சிரகாலம் வனிச்ச யயாதியும்
 பின்னெப்பூருவினோடு வார்த்தக்யம் வாங்நி கொண்டு
 தன்னுடெ தனயனு யௌவனம் நல்கீடினான்
 பூபரித்தாணார்த்தமாய் அபிஷேகவும் செய்து
 பூபதி பூருவினெப் ப்ரபதியாக்கி வாணான் 620
 ராஜசிஹ்நங்ஙள் நிங்ஙள்க்கு இல்லாதெ போகயெந்நு
 ராஜேந்த்றன் யதுமுதல் நால்வர்க்கும் சாபம் நல்கி
 அங்ஙனெ சுக்ற சாபம் கைக்கொண்டு யயாதியும்
 அங்ஙோட்டு கூடெ சபிச்சில்ல ஸத்குணவசால்
 முன்னம் அனுயுகெனு வந்ந ஆபத்து போலெ நமுக்கு
 இந்நினி வராய்வதின்னு ஆவோளம் வேலசெய்க
 நம்மெ காண்மதின்னுண்டு வந்நிட்டாரானும் எங்கில்
 ஸம்மானிச்ச உதிக்கும்போள் கூட்டிகொண்டந்நீடு நீ”
 இத்தம் ஓரோந்நே ராமலக்ஷ்மணமாரும் தம்மில்
 சித்த மோதேன பறஞ்ஞிருந்நீடின நேரம் 630
 ஸத்வரம் கழிஞ்ஞிது ராத்றியும் தினேசனும்
 ப்றத்யக்ஷனாயான் அல்லே! தல்க்ஷணம் ந்ருபஸ்றேஷ்டன்
 ஆஸ்த்தயா ஸந்தய அனுஷ்டானங்ஙளும் கழிச்ச
 வந்நு ஆஸ்தானே ஸுவர்ண ஸிம்ஹாஸனே மருவினான்

**லவணாஸுரோபத்ரவம் காஞ்சனாதி
 முனிகள் ஸ்ரீராமனெ அறியிக்குந்நது:**

த்வாரபாலகன் வந்நு வந்திச்ச சொந்நான் புர-
 த்வாரதேசாந்தே வந்நு நில்குந்நு முனிஜனம்
 காஞ்சனாதிகளாய பார்க்கவ குலஜன்மார்
 வாஞ்சயா கண்டுகொள்வான் நின்திருவடி பதம்
 கால ஸோதரீ தீரவாஸிகள் எந்நீவண்ணம்
 காலே வந்நவன் சொந்ந வாக்குகேட்டது நேரம் 640
 வைகாதெ வருத்துக எந்நருளிய அவனோடு
 வைகுண்டன் திருவடி தாபஸன்மாருமப்போள்

பூஜ்யமாம் தீர்த்த ஜலம் பல மூலாதிகளும்
காழ்ச்சயும் வச்சு கண்டார் அந்நேரம் ஜகன்நாதன்
அர்க்யபாத்யாதிகளால் அர்ச்சிச்ச முனிகுல-
முக்யன்மாரெயும் உடன் இருத்தி ரகுநாதன்
வந்திச்சு பக்தியோடெ வினயம் பூண்டு முதா
மந்தஹாஸவும் பூண்டு சோதிச்சு குசலவும்

“மானஸே நித்யம் தபஸ்ஸின்னேதும் உபத்ரவம்
கானனத்திங்கல் நிங்ஙளக்கில்லல்லீ சொல்லீடணம்

650

ஜீவன தன தான்ய ராஜ்யாதிகளெயெல்லாம்
கேவலம் உபேக்ஷிச்சும் விற்றரெ ரக்ஷிப்பன் ஞான்
வாஞ்சிதம் நிங்ஙளக்கெந்நு சொல்லுவின் எந்நாலது
ஸாதிப்பிச்சீடுவன் ஞானில்ல ஸம்சயம் ஏதும்
ஸத்யம் எந்நறிஞ்ஞாலும் ராமபாஷிதம் இனி”
ஸ்றுத்வா தாபஸ ப்றவரன்மாருமருள் செய்தார்

“ஸாத்யமோ துஸ்ஸாத்யமோ கார்யம் எந்நறியாதெ
பார்த்திவன்மார் ஆரானும் இங்ஙனெ சொல்லீடுமோ?
நல்லது வந்நீடுக மேல்க்குமேல் எந்நது ஒழிஞ்ஞில்ல
மற்றொந்நும் பறஞ்ஞீடுவான் ஞங்ஙளக்கு இப்போள்”
ராகவன் அருள் செய்தான் கானனம் தன்னில் நிந்நிங்ங
ஆகெமிச்சதின் மூலமருள் செய்கயும் வேணம்”

660

காஞ்சன தபோதனன் அருளி செய்தான் அப்போள்
“வாஞ்சிதமாயதெல்லாம் சொல்லுவன் மடியாதெ

பண்டொரு நிசாசரன் எத்யும் குணவானாய்
உண்டாயி மதுவெந்நு நாமமாய் மஹீபதே!
தர்ம்ம தல்பரத்வவும் தபஸ்ஸின் பெலவும் கண்டு

அம்பிகாபதியொரு சூலவும் நல்கீடினான்
நின்னுடெ சத்ருக்களெ வதிச்சால் சூலமிது
நின்னுடெ கையில் தன்னெ வருமெந்நறிஞ்ஞாலும்
கோ தேவ த்விஜ குலோபத்ரவம் செய்யுந்ந நாள்
ஏதும் வைகாதே புனர் என்னரிகத்து போரும்”

670

எந்நருள் செய்து சூலம்கொடுத்து மஹாதேவன்
அந்நேரம் மதுதானும் ஒந்நபேக்ஷிச்சீடினான்

உத்தர காண்டம்

என்னுடெ ஸாந்தத்யன்மார்க்கெல்லா நாளேய்க்குமிது
தன்னெ நின் வராயுதமாயிரிக்கயும் வேணம்
எந்நது வரிகயில்லெங்கிலும் இது கேள் நீ
நின்னுடெ மனோரதம் பழுதாகருதல்லோ
நின்னுடெ ஸுதனொருத்தந்நிது வராயுதம்
தன்னெயாய் வரும் புனரங்ஙோட்டு கொதிக்கேண்ட 680
நின்னுடெ ஸுதன் கையில் சூலமிதிரிக்குந்நாள்
வந்நீடாம் மரணமெந்நறிக குணாம்புதே!

பின்னெ நின்மகன் ம்றுதனாயால் ஈசூலமுடன்
என்னரிகத்து போரும் நிர்ணயம் அறிஞ்ஞாலும்
எந்நருள் செய்து சூலம் கொடுத்து புராந்தகன்
நந்நாயி தொழுதது வாங்ஙினான் மதுவீரன்
புத்ரனுமுண்டாய் வந்நு லெவணன் எந்நு நாமம்
எத்றயும் துஷ்டனாயான் பால்ய காலத்தேயவன்
ஸாது வ்றுந்தத்தெ உபத்ரவிச்சு துடங்ஙினான்
தாதனும் அதுகண்டு சிக்ஷிச்சு பலதரம் 690

நல்லது சொந்நால் அவன் ஏல்க்கயில்லெந்நும் எந்நால்
நல்லதல்லிவன் எந்நு கல்பிச்சு ஜனகனும்
சூலவும் தனயனு கொடுத்து வனம் புக்கு
காலாரி தன்னெயோர்த்து தபஸ்ஸும் துடங்ஙினான்
சூலத்தின் பெலம் கொண்டு மதிச்சு லெவணனும்
பூலோகவாஸிகளெப் பீடிச்சு துடங்ஙினான்
தாபவும் அவனாலெ முழுத்து சமஞ்ஞிது
தாபஸன்மாராய ஞங்ஙள்க்கு மேதினீபதே!

ப்றுத்வீசன்மார்க்கும் ஆர்க்கும் கொல்லாவல்லவன் தன்னெ
ப்றுத்வீச திலகமே! ராவணாதிகள் தம்மெ 700

நிக்ரஹிச்சொரு பவான் இல்லொரு தண்டமேதும்
உக்ரனாம் லெவணனெ நிக்ரஹிப்பதின் ஓர்த்தால்”
அந்நேரம் சோத்யம் செய்து ராகவன் திருவடி
“இன்னது ஆசாரம் அவனாஹாரம் எந்தெந்நவன்
தன்னுடெ நிலயனம் எவிடெயெந்நும் எல்லாம்
என்னோடு கேள்பிக்கணம் நின்திருவடியிப்போள்”

“ஆஹாரம் ம்றுக மனுஷ்யாதிகள் மாம்ஸமதி
 ஸாஹஸம் ரௌத்ராசாரம் ஆலயம் மதுவனம்”
 இங்ஙனெ முனிவாக்யம் கேட்ட ராகவன் சொந்நான்
 நிங்ஙனெ ரக்ஷிப்பன் ஞான் துஷ்டனெ வதிச்சிந்நு 710
 பின்னெ தன் அனுஜன்மாரோடு அருள் செய்தீடினான்
 “இந்நிப்போள் இவரோடு கூடெயார் போகுந்நது?”

லெவணாஸுர யுத்தத்தினாயி சத்றுக்னன் போகாமெந்நு பறயுந்நது:

“ஞானது செய்வன் எந்நு”முதிர்ந்நு பரதனும்
 மானியாம் சத்றுக்னனும் அந்நேரம் உரசெய்தான்
 “நின்திருவடி வனவாஸம் செய்தது காலம்
 அந்தரமெந்நி ராஜ்யம் பாலிச்சது ஆர்யனல்லோ
 அக்ரஜன் வனத்தினு கூடெப்போந்நு அனுதினம்
 துக்கங்ஙவள் அனுபவிச்சீடினான் இவயொந்நும்
 செய்ததில்ல அடியன் எந்நாலிது வழிபோலெ
 ஸாதிப்பன் இவரோடு கூடெபோய் ஞான்” எந்நேற்றம் 720
 மோதேன பறஞ்ஞதுகேட்டு ராகவன் அப்போள்
 ஸாதரம் அருள் செய்து ஸோதரன்மாரோடு ஏவம்
 “அங்ஙனெ தன்னெ சத்றுக்னன் பறஞ்ஞதுபோலெ
 மங்கலம் வருவானாய் செந்நு ஸாதிக்கயெந்நால்
 மதுபுத்றனெத் தாபஸாஜ்ஞயா வதிச்ச நீ
 மதுகானனமொரு ராஜ்யமாக்கிக் கொண்டு
 அதிபதியாய் வளிக்கேணம் அவிடேய்க்கு அதின்னு
 ஞான் அதுனா செய்வன் அபிஷேகம் எந்நறிஞ்ஞாலும்”
 இத்தரம் ரகுபதி சொந்நொரு வாக்யம் கேட்டு
 சத்றுக்கனன் உரசெய்தான் ஆர்ஜ்ஜவ ஸமன்விதம் 730
 “ஜ்யேஷ்டன்மார் இரிக்கவே ஸோதரன் அபிஷேகம்
 வாட்டமெந்நியே செய்க தர்ம்மமோ சிந்திக்கணம்
 நின்திருவடி நியோகத்தெ லெங்கிச்சீடாதெ

ஸந்ததம் வாண்டுவானாய் அனுகூலிக்கேணம்”
 “தர்மம் விச்சேதம் வரா ஞான் சொல்லுந்நது கேட்டால்
 ஸம்மதம் அது மஹாலோகர்க்கு எந்நறிஞ்ஞாலும்”
 ஸ்ரீராமன் ஏவம் சொல்லி சத்றுக்னனோடும் ததா
 பாராதெயபிஷேகத்தின்னு வட்டவும் கூட்டி
 வஸிஷ்டாதிகளுமாய் அபிஷேகவும் செய்து
 வஸிச்ச முனிகளுமாய் ஒருதினம் தத்தர 740
 பிற்றேந்நாள் செந்நு ராமபத்ரனெ வந்திச்சப்போள்
 உற்றவனாய நிஜஸோதரன் தன்னெச் சீகற்றம்
 வத்ஸே சேர்த்து ஆஸ்லேஷிச்ச முர்த்தனி சும்பிச்ச தன்றெ-
 உத்ஸங்கே சேர்த்து ஸந்தோஷிச்ச அருள் செய்தீடினான்

ஸ்ரீராமன் யுத்தகௌசலங்ஙள் உபதேசிச்ச சத்றுக்னனெ அயய்க்குந்நது:

“கேள்க்க நீ பண்டு மதுகைடபன்மாறெக் கொல்வானாய்
 கொண்டு நிர்ம்மிச்சுள்ளோர் அஸ்த்றம் இது அதினெ நீ
 கைக்கொண்டிடிது கொண்டால் மரியாதவரில்ல
 முக்யமெத்தையும் ப்றயோகிச்சதில்லாரோடும் ஞான்
 விச்வ ப்றகூஷாபம் வருமெந்நுள்ள பயம் கொண்டும்
 விச்வஸம்ஹார கூஷமெத்தையும் தேஜோமயம் 750
 ம்றுத்யுசாஸன சூலம் திக்கரிக்கருதேதும்
 ஹஸ்த ஸம்ஸ்திதமல்ல சூலமெங்கிலே செந்நு
 யுத்தத்தினு அடுக்காவு லெவணன் தன்னோடு அதினு
 எத்தையும் எளுப்பமுள்ளோரு உபாயத்தெ கேள் நீ
 ஆஹாரத்தினு மாம்ஸம் அன்வேஷிச்ச உதயேபோய்
 கேஹத்தில் அகம் புகான் அஸ்தமிக்கும்போள் வரும்
 அதினுமும்பே செந்நு கோபுர த்வாரத்திங்கல்
 அதிரோஷேண நிந்நு தடுத்து கொள்க வேணம்
 அகத்து புக்கு சூலம் எடுப்பான் அயய்க்கருது
 அடுத்து வந்நு யுத்தம் துடங்ஙும் அது நேரம் 760

வரிஷம் வரும் மும்பே கெங்கயும் கடந்து போய்
 புருஷாதமன் தன்னெ வதிக்க குமார ! நீ
 அதினு நாலாயிரம் அச்வங்ஙள் அற்ற தேரும்
 அதுனா நூறாயிரம் காலாளும் வேண்டுமோளம்
 கொண்டு போய்க் கொள்க வேணம் அர்த்தவும்” எந்நு ந்ருபன்
 கொண்டாடிப் பறஞ்ஞயச்சீடினான் அவனெயும்
 அக்ரஜன்மாரெயெல்லாம் நமஸ்காரவும் செய்து
 முக்யானுபாவத்தோடெ ஜனனீ ஜனத்தெயும்
 வந்திச்சு வஸிஷ்டாதி குருபூதன்மாரெயும்
 வந்திச்சு முஹூர்த்த லக்னம் கொண்டு புறப்பெட்டான் 770
 காஞ்சனாதிகளாய தாபஸன்மாருமதி
 வாஞ்சயா ராமாஜ்ஞயா தெளிஞ்ஞு புறப்பெட்டார்
 ஈஸ்வரானுக்ரஹவும் ப்றார்த்திச்சு வால்மீகி தன்
 ஆஸ்ரமத்திங்கல் செந்நார் அஸ்தமிச்சீடும் நேரம்
 ஸல்காரம் செய்து ம்றுஷ்ட போஜனம் கழிஞ்ஞிப்போள்
 உள்காம்பு தெளிஞ்ஞிரிக்குந்நேரம் சத்றுக்னனும்
 சோதிச்சான் இவிடெ பண்டொரு யாகம் செய்தது
 ஆதரிச்சருள் செய்தான் வால்மீகி முனிந்த்ரனும்

ஸௌதாச சரித்தரம்

மித்த வம்சோத்பூதனாய் உண்டாய ஸுதாஸனு
 புத்தனாம் மித்த ஸஹனுண்டாயான் ஸௌதாஸனும் 780
 ம்றுகயா குதுகம் பூண்டு அடவி தன்னில் புக்கு
 ம்றுக ஸஞ்சயம் கொந்நு பெருமாறின காலம்
 ரெண்டு ராக்ஷஸர் வனத்திங்கல் சார்த்தூலங்ஙளாய்
 உண்டவர் ரெண்டிலொந்நு கொந்நிது ஸௌதாஸனும்
 நினக்கும் ஆபத்து ஞான் வருத்தீடுவன் எந்நு
 கணக்கெ ரோஷம் பூண்டு பறஞ்ஞு மற்றேவனும்
 ஸௌதாஸன் பின்னெ ஸுதாஸன் ம்றுதனாய சேஷம்
 மேதினிச்வரனாய் வாணீடின காலத்திங்கல்
 யாகவும் செய்தீடினான் வஸிஷ்ட நியோகத்தால்

ஆகெமிச்சிது ரக்ஷஸ்ஸவிடெ வஸிஷ்டனாய் 790
 உபதம்சத்தினிந்நு மாம்ஸம் உண்டாக்கீடெந்நு
 ந்ருபனோடு உரசெய்து மறஞ்ஞ ராக்ஷஸனும்
 நிறஞ்ஞ மோதத்தோடு மாம்ஸம் உண்டாக்கீடுவான்
 பறஞ்ஞ ந்ருபேந்த்ரனும் பாசகன் தன்னோடப்போள்
 ஆமிஷ கர்த்தாவு தன் வேஷமாய் நிசாசரன்
 ஆமிஷம் கொடுத்திது மானுஷமது நேரம்
 ஸுதிதனும் வஸிஷ்டனு ஸாதரம் விளம்பினான்
 க்றோதம் உள்கொண்டு சபிச்சீடினான் வஸிஷ்டனும்
 மானுஷ மாம்ஸம் பக்ஷிச்சீடுமோ ப்ராமணன் ஞான்? 800
 மானவஸ்றேஷ்டா! பவான் இதினாலினி மேலில்
 மர்த்ய மாம்ஸவும் பக்ஷிச்சடவீ தலம் தோறும்
 நித்யவும் நிசாசரன் ஆயி ஸஞ்சரிக்கணம்”
 சாபத்தெக் கேட்டு ந்ருபன் காரணம் திரஞ்ஞப்போள்
 ஆபத்தின்மூலம் எல்லாமறிஞ்ஞோர் அனந்தரம்
 ராக்ஷஸன் சதிச்சதெந்நு அறிஞ்ஞ வஸிஷ்டனும்
 தாக்ஷிண்யம் பூண்டு ந்ருபனோடு அருள் செய்தீடினான்:
 “வேதஜ்ஞன்மார் வாக்குகள் அஸத்யமாய் வந்நீடா
 த்வாதச ஸம்வத்ஸரம் கொண்டு தீருக சாபம்
 மன்னவ! ராக்ஷஸனாய் வாழுந்நாள் செய்யும் கர்மம்
 பின்னெயொந்நுமே தவ தோந்நுகயில்ல தானும்” 810
 சாபவும் பந்தீராண்டு கொண்டு தீர்ந்நோரு சேஷம்
 பூபதிப்றவரனாய் வந்நிது ஸௌதாசனும்
 அந்நவன் செய்த யாகபூமியிது அறிஞ்ஞாலும்
 எந்நு சத்ருக்கன் தன்னோடு அருளி செய்து முனி
 நாம் இனி உறங்ங்க நாமிகயொட்டு செந்நு
 யாமினியது நேரம் எல்லாரும் உறங்ஙினார்

அர்த்த ராத்திரிக்கு வந்நு வால்மீகி தன்னோடப்போள்
 எத்தையும் ஸந்தோஷிச்ச சொல்லினான் ஒரு சிஷ்யன்
 மைதிலி பெற்றாள் இப்போள் எத்தையும் தேஜஸ்ஸொடும்
 பைதங்ஙள் இருபேரொண்டறிக தபோநிதே!” 820

சத்றுக்னன் அதுகேட்டு ஸந்தோஷம் பூண்டானேற்றம்
 உத்தாய வால்மீகி தான் ஜாதகர்ம்மவும் செய்தான்
 ப்றத்யுஷஸ்யுத்தாய சத்றுக்னனும் வால்மீகியெ
 நத்வா யாத்றயும் அயப்பிச்சுடன் நடகொண்டான்
 காளிந்தீ தீரம் புக்கு தாபஸாஸ்றமங்ஙவளில்
 ஆனந்தம் பூண்டு வஸிச்சீடினான் படயொடும்
 தாபஸேந்த்றன்மார் பறயும் புராணங்ஙவள் கேட்டு
 தாபவும் அகந்நிருந்நு அந்நேரம் சோத்யம் செய்தான்
 “சிவனால் தெத்தமாய சூலம் கொண்டாரானெயும்
 லெவணன் வதிச்சவாறுண்டோ சொல்லுக வேணம்” 830
 எந்நது கேட்டு முனிஸ்றேஷ்டனும் அருள் செய்து
 “முன்னம் மாந்தாதாவாய பூபதி குலஸ்றேஷ்டன்
 விக்றமம் கொண்டு பூமிமண்டலம் அடக்கினான்
 ஸ்வர்க்கவும் அடக்கி வாழேணம் எந்நொரும்பெட்டான்
 சக்றனுமது கண்டு பூபதியோடு சொந்நான்
 சக்யமெத்தறயும் பவான் பாவிச்சது உபபன்னம்
 அவனிதன்னில் மதுவனமாம் தேசே வாழும்
 லெவணன் தன்னெப் பவான் ஸமரே ஜயிச்சிதோ?
 மாந்தாதாவது கேட்டு லெவணன் தன்னெ வெல்வான்
 காந்தாரே வந்நு யுத்தத்தினு ஆயி விளிச்சிது 840
 சூலாக்னி ஜ்வாலயாலெ தெக்தனாயிது ந்றுபன்
 காலாரியுடெ சூலம் எத்தறயும் பேடிக்கணம்”.
 இத்தம் தாபஸவாக்யம் கேட்டுடன் சத்றுக்னனும்
 ப்றத்யுஷஸ்ஸிங்கல் க்றுத்ய க்றுத்யனாய் புறப்பெட்டான்

லெவணாஸூர வதம்

ஆஹாரம் தேடிப்போயி லெவணன் எந்நதறிஞ்ஞ
 ஆஹவத்தினு செந்நு கோபுரத்வாரி புக்கான்
 மத்யாஹ்னே வந்நு மதுபுத்தறனும் அதுநேரம்
 சத்றுக்னன் தன்னெக்கண்டு நிந்நிது லெவணனும்
 சாப பாணங்ஙவளோடும் சத்றுக்னன் தன்னெக் கண்டு

ஸாபஹாஸம் சொல்லினான் மதுபுத்தனும் ஏவம் 850
முன்னவும் என்னெக் கொல்வான் வந்நிது பல ந்றுபர்
தன்னுடல் தந்நு மம நாகலோகவும் புக்கார்
இந்நு கிட்டிய மாம்ஸம் போராஞ்ஞண்டு உள்ளில் கேதம்
நின்னெயும் திந்நால் விசப்பெல்லாமே அடங்ஙீடும்”
இத்தரம் கேட்டு கோபம் வர்த்திச்சு நில்க்குந்நொரு
சத்றுக்னன் தன்னெ நோக்கி கூடாதெ தேஜஸ்ஸொடும்
மத்யாஹ்ன மார்த்தாண்டன் தன் மண்டலம் எந்ந போலெ
ஸித்த கெந்தர்வாதிகள் விஸ்மயபெட்டு நிந்நார்
சத்றுக்னனோடு மதுபுத்தனும் உரசெய்தான்
“யுத்தத்தினாய் கொண்டு நீ வந்நுவெந்நாகில் இனி 860
நிந்நாலும் அத்ற பவான் அரநாழிக நேரம்
செந்நு ஞானாயுதவும் தரிச்சு வந்நீடுவன்
எந்நால் நின் மதமெல்லாம் அடக்கீடுவன்” எந்நு
சொந்நவன் தன்னோடாசு சத்றுக்னன் அருள் செய்தான்
“துஷ்டரெக் கண்ணில் கண்டால் அயய்க்கு எந்நுள்ளதில்ல
நஷ்டமாக்காதெயது ந்ருப தர்ம்மவுமல்ல
நில்லொரு வினாழிக நேரம் நீயெந்நால் நின்னெ
ஸ்வர்லோகத்தினு தன்னெ யாத்தறயாக்கீடாமல்லோ
ஸ்றுத்வா சத்றுக்ன வாக்யம் க்றுத்தனாம் நக்தஞ்சரன்
அத்றிப்பாஷாண வ்றுகூஷ்றுந்தத்தால் ப்றஹரிச்சான் 870
அஸ்த்றங்ஙவள் கொண்டு கண்டிச்சீடினான் அவயெல்லாம்
சத்றுக்னன் பின்னெ ரகுநாயக தெத்தமஸ்த்றம்
பக்தி கைக்கொண்டு ஜபிச்சயச்சான் அது நேரம்
உத்தமாங்கவும் முறிச்சீடினான் ஜிதஸ்றமம்
ப்றுத்வியும் பிளர்ந்நு போயப்தியில் முமுகி
வந்நு உத்தமதூணி தன்னில் புக்கிது விசிகவும்
யமுனா தீரஸ்தன்மாராகிய முனிகளும்
அமிதானந்தம் பூண்டு வனிச்சார் எல்லாவரும்
நாலு வத்ஸரம் கொண்டு சத்றுக்கனன் மதுவனம்
ஆலயங்ஙளால் பரிபூர்ணமாய் தீர்த்தானல்லோ 880
கோட்டயும் கோபுரங்ஙவள் மதிலும் கிடங்ஙுகள்

கோஷ்டங்ஙள் தேவாலயம் சாதுர்வர்ணயாலயங்ஙள்
யமுனா தீரஸ்தலே மதுராபுரி நூனம்
அமரபுரியிலும் ஏற்றமாய் சோபிக்குந்நு
தற்றைவ சிரகாலம் வஸிச்ச சத்றுக்னனும்
மித்த வர்க்கத்தெக் காண்மானாய்க் கொண்டு புறப்பெட்டான்
ஸ்வல்ப ஸையனாய் நிஜ தாபஸ ஜனத்தொடும்
உல்பன்னானந்தம் வால்மீக்யாஸ்றமம் புக்கீடினான்
ஸல்க்காரம் செய்து முனிமுக்யனாம் வால்மீகியும்
முக்ய போகேன நிசிவஸிச்ச முனியுமாய் 890
ப்றத்யுஷஸ்யுத்தாய மத்யாஹ்னே செந்நயோத்யயில்
பெத்த மோதேன புக்கான் ராம பாதாப்ஜங்ஙளில்
நத்வா பூர்வஜன்மாரெ வந்திச்சான் பக்தியோடெ
சித்தானந்தேன புணர்ந்நீடினார் அவர்களும்
மாதாக்கன்மாரெ வந்திச்சாதர பூர்வமவன்
கேதவும் களஞ்ஞ அவர் ஆசிர்வாதவும் செய்தார்
மது நந்தனன் தன்னெ வதிச்ச ப்றகாரவும்
மதுராபுரம் தத்த ஸத்வரம் தீர்த்தவாறும்
ராமசந்த்ரனெயும் மற்றுள்ளவரெயும் கேள்ப்பிச்சு
ஆமோதம் பூண்டு வஸிச்சீடினான் சில தினம் 900
ராகவன் திருவடியருளி செய்தான் பின்னெ
“வைகாதெ போகவேணம் மதுராபுரிக்கு நீ”
எந்நது கேட்ட நேரம் சத்றுக்கனனுர செய்தான்
“என்னோடு இத்தரமருள் செய்யருது இனியேதும்
நின்திருவடி தன்னெப் பிரிஞ்ஞால் பொறுக்கயில்ல
அந்தனாம் அடியனு காருண்ய வாராந்நிதே!”
இத்தரம் வாக்கு கேட்டு ராகவன் அருள் செய்தான்
“எத்யும் பாலன்தன்னெ நீயெந்நு தரிச்சேன் ஞான்
எத்யும் ப்றயாஸம் செய்துண்டாக்கித் தீர்த்த ராஜ்யம்
வ்யர்த்தம் ஆக்கருது எந்நு நின்னுள்ளிலுண்டாகணம் 910
என்னெயும் மத்யே மத்யே வந்நு கண்டிடாமல்லோ
பின்னெயும் செந்நு போந்நும் இரிக்காம் அறிக நீ
அர்த்தவும் புருஷகாரத்தோடு கூடி நினக்கு

எத்யுண்டபேகூயெந்நால் அது கொண்டு போக”
எந்நருள் செய்து புணர்ந்நயச்சான் அனுஜனெச்
செந்நுடன் மதுரயில் வாணிது சற்றுக்கனனும்

சம்பூக நிக்ரஹம்

அக்காலம் அயோத்யயில் இல்லமாயொரு விப்றன்
ரகூசிச்ச நித்யம் க்ருஹஸ்தாஸ்றமம் வழிபோலெ
உத்தமயாய தன்றெ க்ருஹணியோடும் கூடி
வர்த்திக்கும் காலம் அவன் எத்யும் ஆஸ்தயோடெ 920
புத்றனும் உண்டாய் அவனய்யாண்டுகாலம் செந்நு
ம்றுத்யுலோகவும் புக்கான் எத்யும் கஷ்டம்! கஷ்டம்!
புத்றன்றெ சவசரீரத்தெயும் எடுத்து கொண்டு
அத்தல் பூண்டலறி வந்நான் அயோத்யயில் அவன்
கோபுரத்வாரத்திங்கல் இருந்நு ராஜவினெ
தாபேன பறஞ்ஞெற்றம் துக்கிச்சு கரயும்போள்
நாரத வஸிஷ்டாதி முனிகளோடு ராமன்
நேரே சொல்லுவின் அதின் காரணமெந்நு சொந்நான்
சம்பூகனாய சூத்ரன் தன்னுடெ தபஸ்ஸு கொண்டு
அம்மஹீதேவாத்மஜன் மரிச்சானெந்நு நூனம் 930
செந்நவன் தன்னெ வதிச்சாலுடன் ஜீவிச்சீடும்
நிர்ணயம் த்விஜாத்மஜன் எந்நவரருள் செய்தான்
பாலகனுடெ சவம் தைல த்ரோணியிலிட்டு
பாலிச்சு கொள்கயெந்நு ராகவனருள் செய்து
புஷ்பக விமானத்தெ ஸ்மரிச்சான் அதுநேரம்
அப்போழே வந்நு நிந்நு வந்திச்சு விமானவும்
சாப பாணாதிகளும் தரிச்சு ரகுவரன்
சோபயேறீடும் விமானோபரி கரேறிப்போய்
திக்குகள் முந்நிங்கலும் அதர்மம் காணாஞ்ஞுடன்
தெக்கு திக்கினு செந்ந நேரத்து காணாய் வந்நு 940
சலனம் கூடாதெ கண்டரண்யம் தன்னில் நிஜ
தலயும் கீழாய் தூங்நித் தபஸ்ஸு செய்தீடுந்நோன்

ஒருத்தன் அவனோடு சோதிச்ச ரகுவரன்
 உரத்த தபோபெலமுள்ளவானாரு நீயும்
 எந்து கல்பிச்சிங்ஙனெ தபஸு செய்தீடுந்நு
 சிந்திதம் எந்தெந்நதும் உரசெய்யணம் பவான்”
 எந்நதுகேட்டநேரம் அவனும் தெருதெரே
 வந்திச்ச சொல்லீடினான் தன்னுடெ பரமார்த்தம்
 “சம்புகன் எந்நு நாமமாயொரு சூத்ரன் அஹம்
 ஸம்வித்ருபத்தெ த்யானிச்சாகுந்நு தபஸ்ஸு மே 950
 மோக்ஷம் வந்நீடுவதின்னு ஆக்ரஹிச்சறிஞ்ஞாலும்
 ஸாக்ஷால் நின்திருவடி நல்கணமாசு மார்க்கம்”
 அந்நேரம் வாளால் தல வெட்டி நிக்ரஹிச்சிது
 வந்நிது சம்புகனு தன்னுடெ மனோரதம்
 பூதேவகுமாரனும் ஜீவிச்சான் அது நேரம்
 ஆதிதேயன்மார் புஷ்பவ்றுஷ்டியும் செய்தீடினார்
 தேவேந்த்ரன் அனுஜ்ஞயும் கொடுத்து சொல்லீடினான்
 “போவதினு உழறுந்நு ஞங்ஙள் எந்நறிக நீ
 கும்பஸம்பவனாகும் அகஸ்த்ய தபோதனன்
 ஸம்ப்றதி மஹாநியமம் துடங்வினான் அதும் 960
 பந்தீராண்டு உண்டுகாலம் கூடுந்நதின்னு தன்னெ
 ஸந்நுஷ்டன்மாராயிது ஞங்ஙளும் அதினாலெ
 அவிடெப் போகேணம் எந்நதினால் உழறுந்நு
 ந்நுவர சிகாமணே! நீ கூடெப்போந்நீடுக
 கல்யாணாலயனாகும் அகஸ்த்யன் தன்னெக் கண்டால்
 நல்லது வந்நுகூடும் நினக்கு நரபதே!”
 சக்ரனும் ஒக்கெத்தக்கப் போகெந்நு சொந்நநேரம்
 புஷ்கர தனயனும் புஷ்பகமேறீடினான்
 தேவகனோடு அகஸ்த்யாஸ்றமம் புக்கீடினான்
 தேவேந்த்ராதிகள் தம்மெப் பூஜிச்ச முனீந்த்ரனும் 970
 நாகலோகவும் புக்கார் தேவகளும் அதுகாலம்
 ராகவன் அகஸ்த்யனெ நமஸ்காரவும் செய்தான்
 “எத்யும் நந்நாயிது வந்நதெந்நருள் செய்து
 பக்தி கைக்கொண்டு பூஜிச்சீடினான் முனீந்த்ரனும்

விப்ரஸந்தாபம் தீர்ப்பான் சம்புகன் தன்னெக் கொந்து
 புஷ்பகமேறிப் பவான் வந்நிட்டுண்டவயெல்லாம்
 வ்றுத்தாரி பறஞ்ஞ ஞான் முன்னமே தரிச்சிது
 சித்தத்தில் ஸதா காலம் காணுந்நேன் பவானெ ஞான்
 எத்யும் ஸுகம் வந்நு கண்டதினாலெ புனர்
 அத்ரைவ வஸிக்கணம் ஞானுமாய் இந்நு பவான் 980
 ஸல்புருஷன்மாரெக் கண்டெத்துவான் பணியல்லோ
 புஷ்பகமேறி நாளெப்பொய்கொள்ளாம் புலர்காலே”
 இத்தரம் அருள்செய்து பில்பாடு செந்நு முனி
 “சித்தமாயிரிப்போர் ஆபரணம் கண்டாலும் நீ
 விச்வ விஸ்மயகரம் எத்யும் மனோஹரம்
 விச்வகர்ம்மாவு தன்னெ நிர்ம்மிச்சது எந்நு நூனம்
 இத்றிபுவனத்திங்கல் இதினெத்தரிப்பானும்
 உத்தம புருஷன்மார் மற்றாருமில்ல நூனம்
 நினக்கு தந்நீடணமெந்நு தான் மனக்காம்பில்
 நினச்ச வஸிக்கும்போள் வந்நிது பவானிப்போள்” 990
 எந்நருள் செய்து கொடுத்தீடினான் முனிந்த்ரனும்
 வந்நிச்ச வாங்நீடினான் மானவஸ்ரேஷ்டன் தானும்
 நின்திருவடிக்கிது தந்நதாரெந்நும் எனிக்கு
 அந்தராத்மனி தரிச்சீடுவான் உண்டாக்ரஹம்”

ஸுதேவ சரிதம்

எங்கிலோ கேட்டாலும் நீ ஞானிஹ த்றேதாயுகே
 சங்க கூடாதெ செந்நேன் தண்டக வனத்திங்கல்
 காணாயி வனமத்யே நிர்ம்மல தடாகவும்
 ஊனம் கூடாதெயொரு சவவும் கண்டேன் அதின்
 ஞானொரு முஹூர்த்தமாத்றம் தத்ற நில்குந்நேரம்
 காணாயிதாகாசாந்தே சோபிச்ச விமானவும் 1000
 தத்ரைவ விபூஷண பூஷித சரீரனாய்
 ஸித்த கெந்தர்வ திவ்யன்மாரால் ஸேவிதனாயி
 ஆலவட்டவும் வெண்சாமரவும் தேவஸ்த்ரிகளால்

உத்தர காண்டம்

ஆலஸ்யம் தீருமாறு மந்தமாய் வீசுந்நதும்
 வெண்கொற்றகுட தன் கீழ் எதறயும் ஸுந்தரனாய்
 பங்கஜ செர ஸமனாயொரு புருஷனெ
 கண்டு ஞான் நில்க்குந்நேரம் பொய்கயிலிழிஞ்ஞதும்
 கண்டொரு சவம் நிந்நு தேஹசுத்தியும் செய்தான்
 ஞானது கண்டு சோதிச்சீடினென் அவனோடு

“மானுஷ சவமிது பக்ஷிக்கயில்லாருமே

1010

எந்தொரு கஷ்டம்! பவான் தேவ ஸன்னிபன் எந்நால்
 எந்து காரணம் சவம் பக்ஷிப்பான் சொல்லீடணம்
 எந்நது கேட்டு பறஞ்ஞினான் என்னோடவன்

“மன்னவன் ஸுதேவன் எந்நுண்டாயான் வைதர்பகன்
 நந்தனன்மாராய் அவனிருவருண்டாய் வந்நு

முன்னேவன் ச்வேதன் அஹம் அனுஜன் ஸுரதனும்
 ஜனகன்மரிச்ச சேஷம் ந்ருபனாய் வந்நேன் ஞான்
 மனஸி நிருபிச்சேன் சில நாள் கழிஞ்ஞப்போள்
 ந்ருபத்வம் கொண்டு கார்யம் இல்லெனிக்கினியேதும்

தபஸ்ஸு செய்து கெதி வருத்தி கொள்க நல்லூ

1020

எந்நு கல்பிச்ச ராஜ்யம் வாழிச்ச ஸுரதனெ
 வந்நு ஞானிபொய்க தன் தீரத்து புக்கீடினென்
 ஸல்கெதி வருவானாய்த் தபஸ்ஸு செய்தேன் சிரம்
 ஸ்வர்கவும் புக்கீடினென் அக்காலம் விதிவசால்

ஸ்வர்க்க போகங்ஙன் அனுபவிச்ச வாழும் காலம்

துக்கவும் முழுத்திது ஆஹாரமில்லாய்க மூலம்

க்ஷல்பிபாஸாதிகள் கொண்டெதறயும் துக்கிச்ச ஞான்

அப்ஜ ஸம்பவனோடு செந்நு சோதிச்ச கொண்டேன்

ஸ்வர்க்க லோகத்திங்கல் ஆஹாரம் இல்லாய்வான் முன்னம்

துஷ்கர்மம் செய்தது எந்தெந்நறிஞ்ஞதில்லயல்லோ

1030

ஆஹாரமெனிக்கு எந்தெந்நருளி செய்தீடணம்

தேஹிபோஜனம் மம காருண்யவாராந்நிதே!

எந்நது கேட்டு விதாதாவருள் செய்தீடினான்

அன்னதானம் நீயார்க்கும் செய்யாதெ நின்றெ தேஹம்

தன்னெ நீ பரிச்சது கொண்டிங்ஙவில்ல ஆஹாரவும்

இந்நு பைதாஹமுண்டாவான் அது தன்னெ மூலம்
நின்னுடெ சவமுண்டு பொய்கயில் கிடக்குந்நு
திந்நாலும் அது தன்னெ நித்யவும் இனிப் பவான்
எத்யும் ஸ்வாதுகரமாயிரிக்கயும் செய்யும்
நித்யவும் தின்னும் தோறும் நாசவும் வராயல்லோ 1040
அகஸ்த்ய முனீந்த்ரனெக் காண்மோளம் தின்க சவம்
அக்றுத்யமிது மதியெந்நவன் விலக்கீடும்
எந்நருள் செய்து தாதாவதினால் அனேகம் நாள்
திந்நேன் ஞான் மம சவம் இந்நோளம் ஏவம் விபோ!
நின்திருவடி தன்னெ கும்பஸம்பவன் எந்நு
சிந்திச்சீடினென் இனி மற்றொராஸ்த்யமில்ல”
எந்நுர செய்து மம தந்நான் ஆபரணம்
அதிந்நு தொட்டுடன் அத்ற மறஞ்ஞ சவமதும்
நிர்ம்மலன் விமானவும் ஏறிப்போய் ஸ்வர்க்கம் புக்கான்
தர்ம்ம அதர்ம்ஙஙன் அறிஞ்ஞீடுவான் பணியல்லோ 1050
மானுஷ ம்றுக பக்ஷி ஜாதிகளாருமில்ல
கானனமது நூறுயோஜன விஸ்தாரவும்
கண்டு ஞான் நில்க்குந்நேரம் தந்ந பூஷணமிது
கொண்டலங்கரிக் கெந்நு கொடுத்து முனீந்த்ரனும்
மானவ வீரன் அது கேட்டு சோதிச்சீடினான்
கானனம் அதிலொரு ஜந்துக்களில்லாத்ததின்
காரணம் என்னோடருள் செய்யணமெந்ந நேரம்
ஸ்ரீராமன் தன்னோடு அதும் அகஸ்த்யன் அறியிச்சான்

தெண்டராஜ சரிதம்

அர்க்க வம்சத்தில் முன்னம் இக்ஷ்வாகு மஹீபதி
முக்யனாயுண்டாய் வந்நான் அவனு தனயன்மார்
உண்டாயார் நூறுஜனம் அவரில் இளயவன் 1060
தெண்டனெந்நறிஞ்ஞாலும் அவனு மேலிலொரு
தெண்டமுண்டாய் வந்நீடும் எந்நது முன்னே தன்னெ
பண்டிதனாய தாதனறிஞ்ஞ வழிபோலெ

உத்தர காண்டம்

விந்த்யாஸானுனி சதயோஜன விஸ்தாரத்தில்
 பெந்துரமாயிடொரு ராஜ்யவும் தீர்த்தானல்லோ
 தற்றைவ வாழிச்சிது தெண்டனெஜ் ஜனகனும்
 நித்ய ஸௌக்யேன வாணான் சுக்றனெக் குருவாக்கி
 பலநாள் செந்ந காலமொருநாள் சைத்றமாஸி
 பெலவான் சுக்றன் தன்னெக்கண்டு வந்திப்பான் போயான் 1070
 பர்ண சாலாந்தே விளயாடி நிந்நீடுந்நொரு
 கன்யக தன்னெக்கண்டு காம பீடிதனாயான்
 கன்யகயோடு நிஜ காம்சூழிதம் பறஞ்ஞப்போள்
 கன்யக தானும் சொந்நாள்” அதர்மம் சொல்லாய்க நீ
 என்னுடெ ஜனகனெ ப்றார்த்திச்சால் நினக்கவன்
 தந்நீடும் என்னெ எந்நாலில்ல வைஷம்யமேதும்
 அன்யாய கர்மம் அது கூடாதெ காட்டெடுகில்
 நின்னெயும் முடிச்சீடும் என்னுடெ தாதன் நூனம்”
 எந்நு கன்யக சொந்நது ஆதரியாதெ பெலால்
 கன்யக தன்னெப்பிடிச்சு உபரோதவும் செய்தான் 1080
 பின்னெத் தன் புரத்தினு வேகேன நடகொண்டான்
 கன்யக விஷண்ணையாய் ஆஸ்றமோபாந்தே நிந்நாள்
 வ்யாகுலம் பூண்டு நில்க்கும் புத்றியெக் கண்டு சுக்றன்
 சோகரோஷேண பறஞ்ஞீடினான் அது நேரம்
 “தெண்டனும் படயும் தெண்டாரவும் நாடும் வீடும்
 வெண்ணீறாய் போய்க பொ வரிஷிச்சு ஏழு தினம்
 வாபிகா தீரஸ்தலே வாழுக மகளே! நீ
 தாபவும் உண்டாய் வரா பொடி வர்ஷத்தால் ஏதும்
 நாட்டில் வாணீடும் த்விஜ தாபஸன்மாரெயெல்லாம்
 நாட்டினு புறத்தொரு தேசத்து வஸிப்பிச்சான் 1090
 தானும் நாட்டினு புறத்தாம்மறு வாங்நி கொண்டான்
 வானவர்கோனும் பொடி வர்ஷிச்சீடினான் அல்லோ
 நஷ்டமாய் சமஞ்ஞிது தெண்டனும் நாடுமெல்லாம்
 பெட்டெந்நு வனமாயி சமஞ்ஞி தெண்டராஜ்யம்
 தெண்டகவனம் எந்நுசொல்லுந்நது அதின்மூலம்
 தெண்ட ராஜ்யத்தினுள்ள ஜனங்ஙள் வஸிச்சேடம்

உத்தர காண்டம்

சொல்லுந்நு ஜனஸ்தானம் எந்நது தரிச்சாலும்
 சொல்லினேன் தெண்டனுடெ வ்றுத்தாந்தம் அகிலவும்
 ஸந்த்யாவந்தனத்தினு காலவும் அடுத்திது
 ஸந்தோஷம் கொண்டு காலம் போயதும் ஓர்த்தில்லல்லோ 1100
 பலமூலாதிகளும் புஜிச்ச ராத்ரௌ முனி-
 பல வ்றுத்தாந்தங்ஙளும் பறஞ்ஞு கேள்ப்பிச்சப்போள்
 மார்த்தாண்டோதயம் கண்டு ஸந்த்யானுஷ்டானம் செய்து
 பார்த்திவன் அகஸ்த்ய பாதாம்புஜம் வணங்ஙினான்
 யாத்தையும் அயப்பிச்ச புஷ்பகம் கரயேறி
 சேர்த்து வந்நயோத்ய புக்கீடினான் ந்ருபேந்த்ரனும்

அஸ்வமேத மாஹாத்ம்யம்

கைகேயிபுத்தறனையும் ஸுமித்தராஸுதனையும்
 வைகாதெ தான்போய் வ்றுத்தாந்தங்ஙள் கேள்ப்பிச்சுடன்
 தன்யன்மாராகும் அனுஜன்மாரோடு அவனீசன்
 பின்னையும் காடகாடம் புணர்ந்நு சொல்லீடினான் 1110
 “நிங்ஙளென்னாத்மாவாயதில்ல ஸம்சயமேதும்
 நிங்ஙள்க்கு வேண்டித் தன்னெ ராஜ்யவும் பாலிக்குந்நேன்
 உண்டொரு யாகம் செய்வான் ஆக்ரஹமது நிங்ஙள்
 கண்டிச்சு சொல்லீடுவின் ஸாத்யாஸாத்யவும் எல்லாம்”
 “மித்தறனும் வருணனும் சந்த்ரனும் வித்தேசனும்
 எத்தையும் லோகோத்தரன்மாராயார் கர்மம் செய்து
 நின்திருவடி சிந்திச்சாலொரு யாகம் செய்வான்
 எந்தொரு தெண்டம்” எந்நு பரதனுரசெய்தான்
 “யாகம் செய்தீடுந்நாகில் அஸ்வமேதம் செய்யணம்
 யாகங்ஙள் எல்லாற்றிலும் உத்தமம் அஸ்வமேதம்” 1120
 எந்நு ஸௌமித்ரி ரகுநாதனோடு உரசெய்தான்
 பின்னெ மற்றதினொரு கதையும் உர செய்தான்
 முன்னமுண்டாயிதொரு தைத்யேந்த்ரன் வ்றுத்தாபிதன்
 முந்நாறு யோஜனயுண்டு உன்னதமுடலதின்
 வண்ணவும் மூந்நொந்நுண்டு கண்டோளம் பயங்கரம்

தெண்டமென்னியே சத்துவிஜயம் லெபிப்பானாய்
 உக்ரமாம் வண்ணமவன் தபஸ்ஸு துடங்வினான்
 வ்யக்ரஹிச்சு மறஞ்ஞிது வாஸவன் அதினாலே
 த்றையோக்யம் அடக்குவான் தபஸ்ஸு எந்நோர்த்து சக்ரன்
 பாலாழிபுக்கு பத்மனாபனெ ஸ்துதிசெய்தான் 1130
 யோக நித்ரயும் உணர்ந்நருளி செய்து நாதன்
 லோக நாயகனெந்து ஸங்கடம் எந்நீவண்ணம்
 வ்றுத்தனாம் அஸுரனெ நிக்ரஹிச்சு அமரன்மார்க்கு
 அத்தல் தீர்த்தருளெந்நு தேவேந்த்ரனுணர்த்திச்சான்
 பக்தனாம் அவனெ ஞான் கொல்கயில்ல என்ற சக்த்யா
 யுத்தம் செய்து அஸுரனெ நிக்ரஹிச்சாலும் பவான்
 தாபஸனாய ததீசிதன்னோடு அஸ்திவாங்வி
 சோபிச்ச வஜ்றம் விச்வகர்ம்மணா தீர்ப்பிக்க நீ
 வஜ்றம் கொண்டு அஸுரனெ நிக்ரஹிக்கயும் செய்யாம்
 விஜ்வரனாயி ஸ்வர்க்கம் புக்கு வாழ்க பவான் 1140
 இந்த்ரனோடு ஏவமருள் செய்தயச்சோரு சேஷம்
 இந்திராபதி யோக நித்ரயும் துடங்வினான்
 வ்றுத்தனெ நாராயணன் அருள் செய்ததுபோலெ
 ஸுத்தாமா யுத்தம் செய்து நிக்ரஹிக்கயும் செய்தான்
 நித்யவும் ப்ரம்மஹத்யா பாபத்தால் மஹேந்த்ரனும்
 நித்ராஹாராதிகளும் வசமல்லாதயாயி
 வ்றுந்தாரகன்மார் முனிமாருமாயோர்த்து கல்பிச்சு
 இந்த்ரனெக் கொண்டு வாஜிமேதவும் செய்யிப்பிச்சார்
 நாரிகள் ரஜஸ்வலயாயிரிக்குந்நிடத்தும்
 நீரிலெ நுரயிலும் ப்ரம்ஹ ஹாதகங்கலும் 1150
 சூது ஸந்ததம் பொருதீடுந்ந நரங்கலும்
 பாதகம் நாலிடத்தும் பகுத்து நல்கீடினான்
 இந்த்ரனும் விசுத்தமாய் வந்நிது ஸுரலோகம்
 நந்நேற்றம் அஸ்வமேதம் மற்றுள்ள யாகங்ஙளில்
 ஸுமித்தாத்தமஜ வாக்யம் கேட்டு ராகவன் சொந்நான்
 அமிதறாந்தகனாய கர்த்தம புத்ரீ ஸுதன்
 ஸுரீர்ய ஸோமான்வயங்ஙள் ரெண்டினும் ஆத்யனாயோர்

உத்தர காண்டம்

ஆர்யனாம் இளன் பூமி பாலிச்சு வாழும் காலம்
 ம்றுகயா விவசனாய் செந்நிளான்றுதம் புக்கான்
 ம்றுக சாபாசுதிகளாய் சமஞ்ஞு புருஷன்மார் 1160
 ந்றுபதிதானுமொரு வனிதயாயானல்லோ
 விபினாந்தரங்ஙளில் ஸஞ்சரிச்சீடும் நேரம்
 புதனும் கண்டு நிஜ பவனே வச்சு கொண்டு
 சிதிகண்டனெ ஸ்துதிச்சளவு ஜகன்நாதன்
 ப்றத்யக்ஷனாயி சொந்நான் என்னாலே ஸாத்யமல்ல
 பக்த்யா பார்வதி தன்னெ ஸேவிச்சே பலம் வரு
 எந்நருள் செய்த சேஷம் ஈஸ்வரி தன்னெ செந்நு
 வந்திச்சு ஸேவிச்சு அப்போள் அருளிசெய்து தேவி
 ஞானிஹ பாதிவரம் தருவன் மஹாதேவன்
 தான் அனுக்ரஹிக்கேணம் பாதியும் எந்நே வரு. 1170
 நாரியாயொரு மாஸம் கழிஞ்ஞால் பின்னெ மாஸம்
 பூருஷனாயே வாழ்க பின்னெ மானினியாயும்
 இங்ஙனெ மாஸம் ப்றதி கலர்ந்நு வாழும் காலம்
 அங்கனயாய் வாழுந்நாள் உள்ளவஸ்தகள் ஒந்நும்
 பூருஷனாய் வாழுந்நாள் தோந்நுகயில்ல தானும்
 வரவும் ஏவம் கொடுத்தீடினாள் பகவதி
 கெர்பவும் உண்டாய் வந்நு புதபீஜத்தால் அப்போள்
 அர்பகன் புருரவாவு உண்டாயான் ப்ரஸித்தனாய்
 ஸோம வம்சத்திங்கலேயக்காதி ராஜாவும் அவன்
 பூமியும் வானோர் நாடுமடக்கி வாணானல்லோ 1180
 ஸோம நந்தனன் பின்னெ பர்வதாதிகளாய்
 மாமுனிமாரெயொக்கெ வருத்தி சொல்லீடினான்
 சங்கர சாபத்தினால் இளனாம் ந்றுபேந்த்ரனும்
 ஸங்கடம் உண்டாயது தீர்க்கணம் நிங்ஙனெந்நு
 மேதினிச்வரனெக் கொண்டு அஸ்வமேதம் செய்யிச்சு
 பூதேச ப்றஸாதவும் வருத்தி முனிந்த்ரன்மார்
 ஆச பூபதிக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தருளினார்
 ஈசனும் ப்றஸாதிச்சு வரவும் நல்கீடினான்
 பூபதி அவப்றுத ஸ்னானவும் கழிச்சிது

தாபஸன்மாறும் ப்றீத் பூண்டு எழுந்நள்ளீடினார் 1190
 எற்றயும் மஹத்வமுண்டு அஸ்வமேதத்தினு எந்நு
 ப்றுத்வீசன் தன்னோடு ஈசன் தானும் அந்நு அருள் செய்து

அச்வமேத யாகம்

ததனு ஸௌமித்திரியோடு அருளி செய்து ராமன்
 “விதி நந்தனனாய வஸிஷ்டமுனியேயும்
 வாமதேவாதிகளாம் தாபஸேந்த்ரன்மாரெயும்
 பூமி தேவன்மாரெயும் ஜெடிதி வருத்துக
 பூமிபாலன்மாரெயும் ஒக்கவே வருத்தணம்
 ஸாமோதம் ஸுகீவாதி வானரேந்த்ரன்மாரெயும்
 ரக்ஷா வீரன்மாரோடு கூடி மல்பக்தனாகும்
 ரக்ஷஸாம்பதி விபீஷணனும் வந்நீடணம் 1200
 திக்குகள் தோறும் அச்வம் நடத்தி வந்நீடு நீ
 லக்ஷ்மண! காலமேதும் வைகருதறிக நீ
 ஸுரமந்திரம் போலெ நைமிசக்ஷேத்தத்திங்கல்
 பரதன் தீர்ப்பிக்கணம் யாகசாலயும் த்றுதம்
 பூபதிமார்க்கு வஸிப்பானுள்ள க்ருஹங்ஙளும்
 தாபஸேந்த்ரமார்க்கிரிப்பானுள்ள க்ருஹங்ஙளும்
 சதுரங்ஙத்தினும் வாணீடுவான் சாலகளும்
 ஸதனங்ஙளும் நானாவர்ணிகள்க்கு இரிப்பானாய்
 அங்ஙாடித் தெருவுகள் வைச்ய மந்திரங்ஙளும்
 மங்கல க்ருஹங்ஙள் வித்வான்மார்க்கு வஸிப்பானாய் 1210
 பண்டாரம் வய்பானபவரகம் விசித்தமாய்
 மண்டபங்ஙளும் மஹா ஸௌத கோபுரங்ஙளும்
 தன தான்யாதிகளும் கடத்தி வச்சீடுக
 முனிவிப்ராதிகள்க்கு தானம் செய்வதினாயி”
 ஸுமந்த்ராத்ய அமாத்யன்மார் அருள் செய்தவயெல்லாம்
 ஸாமோதம் ப்றவர்த்திச்சார் அமித ஆனந்தத்தோடெ
 ராகவன் சதுரங்க வாஹினியோடும் புனர்
 ஆகுலம் கூடாதெ கண்டகில வாத்யத்தோடும்

சோபன முஹூர்த்தேன ப்றஸ்தானம் செய்து பரம்
 ஆபோகோத்ஸவம் செந்நு நைமிசக்ஷேத்தரம் புக்கான் 1220
 தல்க்காலே முனீந்த்ரன்மார் பூதேவ ப்றவரரும்
 ஸல்க்கவி முக்யன்மாரும் நர்த்தகிமாரும் வந்நார்
 தங்ஙள் தங்ஙள்க்குள்ளொரு விருதும் வாத்யங்ஙளும்
 மங்ஙாதெ சதுரங்கமாகிய ஸன்யத்தோடும்
 தங்ஙளாலாய ஸல்க்காரங்ஙளும் எடுப்பிச்ச
 துங்கன்மாராய மஹீபாலரும் வந்நீடினார்
 ஆகுலமென்யேயவர் ஏக நாயகனாய
 ராகவன் தன்னெக் கண்டு காஷ்ச்சயும் வச்சசேஷம்
 கைகேயி ஸுத ஸுமித்தாதிகள் பெஹுமானிச்ச
 ஏகைக க்ருஹம் தோறும் ஸல்க்கரிச்சிருத்தினார் 1230
 போஜன ஸுகந்தானு லேபனாதிகளாலெ
 ராஜ போகங்ஙள் கொண்டு ஸுகிச்ச யதோசிதம்
 லக்ஷ்மணன் குதிரயும் நடத்திக் கொண்டு வந்நான்
 ராக்ஷஸ ப்றவரனும் வன்படயோடும் வந்நான்
 பாஸ்கர புத்தன் கபிஸேனயுமாயி வந்நான்
 பாஸ்கர சிஷ்யனாய ஸ்ரீ ஹனுமானும் வந்நான்
 மானுஷ நிசாச்சர வானர வீரரெல்லாம்
 மானஸம் ஒருமிச்ச தங்ஙளில் அபேதமாய்
 தன்னுடெ குருவாய வஸிஷ்ட நியோகத்தால்
 பொன்னு கொண்டொரு ஸீத தன்னெயும் நிர்மிச்சுடன் 1240
 ராகவன் திருவடி யாகவும் தீக்ஷிச்சிது
 நாக வாஸிகளெல்லாம் ஹவிர்பாகவும் கொண்டார்
 காம்யங்ஙளாய தன தான்யாதி வஸ்துக்களும்
 ப்ராமணர்க்கு அனவதி நல்கினார் எல்லாவரும்
 வஸ்த்ற காஞ்சன ரத்ன கோ பூமி க்ராமங்ஙளும்
 வஸ்த்றங்ஙள் ஸுவர்ண ரூப்யங்ஙளாய் உள்ளவயும்
 போஜன தான்யங்ஙளும் எந்து சொல்லாவதோர்த்தால்
 பாஜனமெல்லாவர்க்கும் ஸுவர்ணமயம் அத்றே
 உர்வீ பாலேந்த்ரன்மாரும் உர்வீ தேவேந்த்ரன்மாரும்
 ஸர்வாபிஷ்டவும் லெபிச்சேற்றவும் ஆனந்திச்சார் 1250

மர்த்ய அமார்த்யாதி ஜந்து ஸஞ்சயம் த்றுப்தி பூண்டார்
 இத்தம் ஆரானும் யாகம் செய்தவருண்டோ கேள்ப்பான்
 ஸுத்தராமா க்றுதாந்தனும் பாசியும் சசாங்கனும்
 ப்றத்யும்னாதிகளும் பண்டிங்ஙனெ செய்தீலாரும்
 மர்த்ய மர்கட ராத்நீஞ்சரன்மார் ஒருமிச்சு
 வித்தம் அத்யர்தம் வாரிக் கோரி தானங்ஙள் செய்தார்
 “ஸூர்ய வம்சாலங்கார பூதா! ராகவ! ஜய!
 ஸௌர்ய வாரிதே! ஜய! ராவணந்தக! ஜய!
 ராம! ராஜேந்த்ர! தசரநந்தன! ஜய!
 ராம! கௌசல்யாத்மஜ! பாக்யவாரிதே! ஜய! 1260
 இத்தம் ஓரோரோ ஜனம் பத்து திக்கிலும் நிந்நு
 பக்தவத்ஸலனெக் கண்டு அத்யந்தம் ஸ்துதிக்கயாய்

ராமாயண பாராயணம்

அஸ்றாந்தம் அஸ்வமேதம் ஈத்ருசம் வர்த்திக்குந்நாள்
 விஸ்றுதனாய முனிமுக்யனாம் வால்மீகியும்
 றுஷ்ய காராந்தே குச லெவன்மாராய நிஜ-
 சிஷ்யன்மாருமாய் வந்நு புக்கான் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 பாலகன்மாரோடு அருள் செய்திது வால்மீகியும்
 “காலே போய் ராமாயணம் நேரோடே கானம் செய்வின்
 பூதேவ முனிவர பூபால ஸபாமத்யே
 மாதூர்யத்தோடு கானம் செய்தாலும் ராமாயணம் 1270
 ராஜாவு விளிப்பிக்கில் நாணம் கூடாதெ செந்நு
 ராஜ ஸன்னிதியிங்கல் இருந்நு கானம் செய்வின்
 பூபதி வீரன் நிங்ஙள் ஆரெந்நு சோதிக்கிலோ
 தாபஸ குமாரன்மார் ஞங்ஙள் எந்நுர செய்வின்
 நிங்ஙளக்கு ஸம்மானமாய் ஏதானும் நல்கீடுகில்
 ஞங்ஙளக்கு பலமூலமொழிஞ்ஞ வேண்டா தனம்
 எந்நுர செய்து வாங்ஙீடாய்க ஏதும் தனம் நிங்ஙள்
 எந்நு போதிப்பிச்சு அயச்சீடினான் வால்மீகியும்
 வாஸர முக க்றுத்ய கர்ம்மங்ஙள் அனுஷ்டிச்சு

- பாஸமானன்மாராய பாலன்மாரிருவரும் 1280
தாபஸ பூபாலக பூதேவ ஸபாமத்யே
தாபஸ குமாரன்மார் கானவும் செய்தாரல்லோ
காவ்யம் எத்தையும் மனோ மோஹனம் நானாஜன-
ஸ்றாவயம் எந்நாசு ராமபத்ரனும் கேட்டநேரம்
பாலகன்மாரெ வருத்தீடுக எந்நருள் செய்து
நீல நீரஜ நேத்ரன் அந்நேரம் அமாத்யன்மார்
தாபஸ பாலன்மாரெ வருத்தியது நேரம்
பூபதி திலகனெ வந்திச்சார் அவர்களும்
கானம் செய்கெந்நு நியோகிச்சது கேட்டநேரம்
ஆனந்தம் பூண்டு கானம் செய்திது பாலன்மாரும் 1290
சொல்லினார் இருபது ஸர்கவும் அந்நு தன்னெ
கல்யாண ப்ரதம் ராமசரிதம் மனோஹரம்
எத்தையும் சித்தம்! சித்தம்! பாலன்மாரிருவர்க்கும்
சித்த ஸந்தோஷம் வருமாறுடன் கொடுக்கணம்
ஸ்வர்ணவும் பதினெண்ணாயிரம் எந்நது” கேட்டு
ஸுவர்ணமாய் பொன்னு கொடுத்தார் அது நேரம்
“பலமுலங்ஙங் ஒழிஞ்ஞெந்தினு ஞங்ஙங்கு இது
பலமில்லிது கொண்டு ஞங்ஙள்க்கெந்நறிஞ்ஞாலும்”
அது கேட்டு அவரவர் பெஹுமானிச்சார் ஏற்றம்
அதுல குணவான்மாரிவர் எந்நறிஞ்ஞாலும் 1300
ஸாரஸவிலோசனன் பாலன்மாரோடு சொந்நான்
“ஆரிது சமச்சது நிங்ஙங் ஆரிருவரும்
சமச்ச கவிஸ்தேஷ்டனெவிடெ வஸிக்குந்நு
ஸமஸ்த வ்றுத்தாந்தவும் சொல்வின்” எந்நது நேரம்
“இக்காவ்யம் சமச்சது வால்மீகி மாஹாமுனி
ஸர்கவும் அஞ்ஞாறுண்டு முனி சிஷ்யன்மார் ஞங்ஙங்
கோமதி தீரே முனீந்த்ராஸ்றமே வஸிக்குந்நு
கோமளமாய காவ்யம் கேள்க்கணமெந்நாகிலோ
யஜ்ஞ க்றுத்யானந்தரம் மத்யாஹ்னம் கழிஞ்ஞால்
இங்ங அஜ்ஞான வினாசனம் கேள்பிக்காம் அகிலவும் 1310
மன்னவன் அதுகேட்டு பிற்தேந்நான் அது கேள்ப்பான்

தன்னுடெ பெந்துக்களுமாய் ஒரும்பெட்டானல்லோ
 கைகேயீ தனயாதி ஸோதர வீரன்மாரும்
 ஸாகேத வாஸிகளும் மந்த்ரிகள் ஸாமந்தன்மார்
 நானா தேச்யன்மாராய பூபால வீரன்மாரும்
 வானர கதம்பவும் ராக்ஷஸ ப்ரவரரும்
 தாபஸவரன்மாரும் ப்ராம்மண நிகரவும்
 வ்யாபார நிரதன்மாராகிய வைச்யன்மாரும்
 பாத ஜாதிகளாய நானாவர்ணிகள் சுழந்து
 ஆதராலாஸ்தான ஸிம்ஹாஸனே மருவினான் 1320
 ஸரஸமாய காவ்யம் கேட்டொரு மஹாஜனம்
 பரமானந்தம் பூண்டு சமஞ்சிது எல்லாவரும்
 அங்ஙனெ சிலதினம் கேட்டிது ராமாயணம்
 மங்கல ப்றதம் மோக்ஷ ஸாதனம் மனோஹரம்
 தல்க்காலே ஸீதாதேவி தன்னுடெ புத்தன்மாரெந்து
 உள்காம்பில் அறிஞ்சிது ராகவன் திருவடி
 கோமதீ தீரேவாமும் வால்மீகி தன்னெக் காண்மான்
 ராமபத்ரனும் ஒரு தூதனெ நியோகிச்சான்
 “ஜானகீதேவி சுத்தயெங்கில் கைக்கொள்ளாமல்லோ
 நானா லோகரும் காண்கெ ப்றத்யயம் செய்தீடணம் 1330
 எந்நது தூதன் சொந்ந நேரத்து வால்மீகியும்
 “நந்நிது நாளெத் தன்னெ ஸத்யம் செய்யிக்காமல்லோ”
 எந்நது வால்மீகியருள் செய்தது கேட்டு தூதன்
 வந்நது ராகவன் தன்னோடு உணர்த்திக்கயும் செய்தான்
 “உண்டல்லோ நாளெ ஸீதாசபதம் மஹாஜனம்
 கண்டு கொள்ளணமது தாபஸாதிகளெல்லாம்
 எந்நது கேட்டு மஹாலோகரும் ப்றசம்ஸிச்சார்
 வந்த்யனாம் வால்மீகியும் ஆதரால் புறப்பெட்டான்
 ஸ்ரீபகவதியோடும் விரிஞ்சன் வரும்போலெ
 தாபஸோத்தமன் ஸீதாதேவியுமாயி வந்நான் 1340
 பாரதில் குலநாரிவரமார் இவளோடு
 நேராயிக் காண்மானில்ல கேள்ப்பானுமில்ல நூனம்
 எந்நெல்லாம் ப்றசம்ஸிச்சார் கண்டு நிந்நவரெல்லாம்

உத்தர காண்டம்

அந்நேரம் வால்மீகியும் ராகவனோடு சொந்நான்
 “ஸத்யம் என்னியே பறஞ்ஞறிவில்லோரு நாளும்
 ப்றுத்வீ நந்தனயாய ஜானகீ தேவிக்கதும்
 தூஷணமில்லெந்நொரு ஸத்யம் ஞான் செய்தீடுவான்
 யோஷமார்மணியாய லக்ஷ்மீயாயதும் இவள்
 நினக்கு சங்க தீர்ந்நு இல்லெங்கிலோ நீ சொல்லியால்
 அனர்த்தம் கூடாதெ கண்டவள் தானறியிக்கும்” 1350

“நின்திருவடி பறஞ்ஞால் அது தன்னெ மதி
 சிந்திச்சு கண்டால் இதின்மீதெயில்லொரு ஸத்யம்
 வஹ்னிதேவனும் மஹாதேவனும் விரிஞ்சனும்
 அன்யதேவன்மாரும் இதென்னோடு சொந்நார் அல்லோ
 அந்தனாய் விசாரமில்லாய்கயால் உபேகூசிச்சேன்
 நின்திருவடியது பொறுத்து கொள்ளேணமே
 முற்றும் ஞான் அபவாதம் பேடிச்சு தன்னெ செய்தேன்
 குற்றமில்லிவள்க்கு எந்நறியாஞ்ஞல்லயல்லோ
 இந்நினி மஹாஜனமறியுமாறு ஸத்யம்
 தன்யயாமிவள் செய்தீட்டி அபவாதம் தீர்ப்பான்” 1360

அந்நேரம் ப்ரம்மாவாதியாயுள்ள தேவகெணம்
 வந்நொக்கெ நிறஞ்ஞிது ஆகாசாந்தே விமானாக்ரே
 மானுஷ ஜனங்ஙளும் ராகூஸ ப்ரவரரும்
 வானரன்மாரும் முனிவ்ருந்தவும் த்விஜன்மாரும்
 வந்நொக்கெ நிறஞ்ஞுப்போள் உண்டாயிதொரு சித்தம்
 மந்தனாய் சைத்ய ஸௌரப்யாதியாம் குணத்தொடும்
 வந்நொரு ஸம்ரணன் வீசினான் எல்லாடவும்
 வந்நொரு ஆனந்தம் பூண்டு மேவினார் எல்லாவரும்

ஸீதயுடெ பாதாளகெமனம்

பரம குணவதியாகிய ஸீதயப்போள்
 வரனெத் தன்னெ நோக்கி கண்ணுநீர் வார்த்து வார்த்து 1370
 கேதம் எத்யும் நிறஞ்ஞுள்ள மானஸத்தொடும்
 மேதின் புத்றி பறஞ்ஞீடினாள் அது நேரம்

“ஸத்யம் ஞான் சொல்லீடுந்நது எல்லாரும் கேட்டுகொள்வின்
 வ்றுத்தமென் பதிந்நாலுபேரும் உண்டறிஞ்ஞிட்டு
 பர்த்தாவு தன்னெயொழிஞ்ஞு அன்ய புருஷன்மாரெ
 சித்தத்தில் காம்சுஷிச்சேனில்ல ஏகதா மாதாவே! ஞான்
 ஸத்யமிதெங்கில் மம நல்கீடொரு அனுக்ரஹம்
 ஸத்யமாதாவே! ஸகலாதார பூதே! நாதே!”
 தல்கூணே ஸிம்ஹாஸன கெதயாய் பூமி பிளர்ந்நு
 அக்ஷணாதரம் ஸீத தன்னெயும் எடுத்துடன் 1380
 ஸஸ்னேஹம் திவ்யரூபம் கைக்கொண்டு தராதேவி
 ரத்ன ஸிம்ஹாஸனே வச்சு ஆசு கீழ்போட்டு போயாள்
 விச்வமாதாவு பாதாளாந்தேபோய் மறஞ்ஞுப்போள்
 விச்வவும் நிச்சஞ்சலமாயிது அந்நேரம் தன்னெ
 விஸ்மயபெட்டு நிந்நார் கண்டொரு ஜனமெல்லாம்
 ஸஸ்மிதம் புஷ்ப வ்றுஷ்டி செய்து தேவகளெல்லாம்
 கண்ணுநீர் வார்த்து வார்த்து கும்பிட்டு நிந்நீடினார்
 மன்னவன் தானும் அரநாழிக நேரம் பின்னெ
 வந்ந கோபத்தோடு சொல்லீடினான் ராமன் பூமி
 தன்னோடு ”மம மதமெந்தெந்நு தரிக்காதெ 1390
 என்னுடெ மும்பில் நிந்நு ஸீதயெக் கொண்டு போயது
 அன்யாயமெந்நு வருத்தீடுவன் அதுனா ஞான்
 பூதலம் ஜலமயமாக்குவன் இந்நே முதல்
 பூதங்ஙள் நாலேயுள்ளு நூனம் எந்நாக்கீடுவன்”
 க்றுத்தனாய் ராமசந்த்ரன் இத்தம் சொந்நது நேரம்
 ஸத்வரம் பரித்தஸ்தமாயிது புவனவும்
 அந்நேரம் ப்றஜாபதி தானும் தேவகளுமாய்
 வந்நிது சதுர்ம்முகன் ராமசந்த்ரோபாந்தத்தில்
 பத்மலோசனன் வீணு நமஸ்காரவும் செய்து
 பத்மஸம்பவன் தானும் அருளி செய்தான் அப்போள் 1400
 “எந்நொரு பெந்த மித்த கோபமுண்டாவான் இப்போள்
 சிந்திச்சு காண்க நீயாரெந்நது பரமார்த்தம்
 வைதேஹியோடும் கூடி மேலிலும் வாழாமல்லோ
 கேதவும் கூடாதெ கண்டு ஆனந்த ஸமன்விதம்

உத்தர காண்டம்

முக்யமாம் மனுஷ்ய ஜன்மத்திங்கல் எல்லாவார்க்கும்
 துக்க ஸௌக்யங்ஙங் இடகலர்ந்நு உண்டறிக நீ
 வால்மீகி சொந்ந காவ்யமாகிய ராமாயணம்
 ஆமோதம் வருமாறு சேஷவும் கேட்டிடு நீ
 எந்நால் நின்னுடெ மாயாமோஹம் எல்லாமே நீங்ஙும்”
 எந்நருள் செய்து மறஞ்ஞீடினான் விதாதாவும் 1410
 மாதூர்யமோடு குசலெவன்மார் கானம் செய்தார்
 ஸாமோதம் ராமாயணம் கேட்டிது ஸமஸ்தரும்
 அப்புதம் அவற்றுதஸ்னான் கோஷங்ஙங் சொல்வான்
 ஸர்ப்பராஜனும் பணி வாக்பங்ஙி போராயல்லோ
 நானா தேசன்மாராய ராஜக்கன்மாரெயெல்லாம்
 ஆனந்திப்பிச்சு பறஞ்ஞயச்சு ரகுவரன்
 ஸுகீவாதிகளாய வானரரெயும் ததா
 ராசுஷஸ ப்றவரனாகும் விபீஷணனெயும்
 பக்தனாம் ஜகல் ப்றாண புத்தனெ விசேஷிச்சும்
 சித்தானந்தேன யாத்த விதிச்சோர் அனந்தரம் 1420
 தாபஸ த்விஜ வரன்மாரெயும் அயச்சதி
 சோபயோடு அயோத்யயெ ப்றாபிச்சு படயோடும்
 தர்ம்மேண ஜகத்யம் பாலிச்ச வாழும் காலம்
 அம்மமார் பரலோகம் ப்றாபிச்சார் எல்லாவரும்
 பைத்துக கர்மம் முதா செய்திது புத்தன்மாரும்
 பூதேவன்மார்க்கு தனரத்னங்ஙங் தானம் செய்து
 அமர்த்யாலயே தசரதனோடு ஒருமிச்ச
 ரெமிச்ச வாணீடினார் அவரும் சிரகாலம்
 அங்ஙனெ ராமாதிகள் வாழுந்நாள் ஒருதினம்
 மங்ஙாத கெஜ அஸ்வ ரத்னாபரணாதிகளும் 1430
 கொடுத்து புரோஹிதன் தன்னெயும் அயச்சிது
 படுத்வமேறும் யுதாஜித்து கேகயந்நுபன்
 அவனும் அயோத்யாபுக்கு அவயெல்லாமே புனர்
 அவனீ பதீந்த்ரனு கொடுத்து கண்டிடினான்
 அவயெல்லாமே பரிக்ரஹிச்ச நராதிபன்
 அவனெ வழிபோலெ பூஜிச்ச ஸம்மானிச்சான்

ஸாதரம் அவனோடு சோதிச்சு ரகுபதி
 “மாதுலன் ஸுகேன வாழுந்நிதோ ராஜ்யத்திங்கல்
 எந்தொந்நு விசேஷிச்சு சொல்லி விட்டதுமெல்லாம்
 ஸந்தோஷத்தோடு பவான் என்னோடு சொல்லீடணம்” 1440
 எந்நது கேட்டு புரோஹிதனும் உரசெய்து
 நந்நாயிஸ் ஸுகேன வாழுந்நிது ந்ருபாதிபன்
 சொல்லி விட்டவஸ்தகள் கேட்டாலுமெங்கில் பவான்
 வல்லபம் ஏறயுள்ள கெந்தர்வ ப்றவரன்மார்
 பூர்வ ஸாகர தீரே சைலுஷதனயன்மார்
 மேவினார் மூந்நு கோடிப்படயுமாயி நித்யம்
 அவரெ யுத்தம் செய்து ஜயிச்சீடுகில் இப்போள்
 அவிடமொரு ராஜ்யமாக்கி வாண்டாமல்லோ
 மன்னவர் மன்னன் அதுகேட்டு ஸந்தோஷத்தோடு
 தன்னுடெ ஸஹஜனாம் பரதனோடு சொந்நான் 1450
 போகணம் பவான் அர்த்த புருஷகாரத்தொடும்
 கேகய ராஜ்யத்தின்னு ஈத்தாபஸவரொடும்
 தீரன்மாராய ஸேனாபதி வீரன்மாரோடும்
 வாரண வாஜி ரத காலாளாம் படயோடும்
 அர்த்தவும் வேண்டுவோளம் கொண்டு பொய்கொள்க வேணம்
 யுத்தம் செய்தாசு, கெந்தர்வன்மாரெ நிக்ரஹிச்சால்
 தசூகனெயும் ததா புஷ்கலனெயும் தத்ற
 சிக்ஷிச்சு ரெண்டு ராஜ்யத்திங்கலும் வாழிச்சு நீ
 வைகாதெ வந்நீடுக புத்றன்மாரிருவர்க்கும்
 கேகயன்மாரெத்துணயாக்கி போரிக பவான் 1460

கெந்தர்வ நிக்ரஹம்

பூபதி தன்னெத் தொழுது அந்நேரம் பரதனும்
 சோபனமாய முஹூர்த்தம் கொண்டு புறப்பெட்டான்
 பசுடிகள் ம்றுகங்ஙளும் பூத பைசாசங்ஙளும்
 பசுஷணார்த்திகள் கூடெ மும்பிலே நடகொண்டார்
 கேகய ராஜ்யம் செந்நு புக்கிது பரதனும்

உத்தர காண்டம்

பகினி தனயனெப் புணர்ந்நான் யுதாஜித்தும்
தன்னுடெ படயோடும் கூடவே புறப்பெட்டான்
செந்நு கெந்தர்வன்மாரோடு ஏற்றிது மஹாபெலம்
ஏழு அஹோராத்றம் ஒருபோலெ யுத்தவும் செய்து
கோழ பூண்டிது படய்க்கந்நேரம் பரதனும் 1470
காலாஸ்த்றம் ப்றயோகிச்சு கெந்தர்வன்மாரெயெலலாம்
கால மந்திரம் ப்றாபிச்சிது லெகுதரம்
ஒடுங்ங் மூந்நு கோடிப்படயும் கெந்தர்வன்மார்
அடங்ங் ராஜ்யம் ரெண்டு கோட்டயும் அதுகாலம்
அஞ்ச வத்ஸரம் கொண்டு ராஜ்ய சிக்ஷயும் செய்து
கிஞ்சன பயம் வினாபுத்தன்மாரெயும் தத்த
வாழிச்சு கேகயனெ பரம் ஏல்பிச்சு தானும்
கோக்ஷிச்சு புறப்பெட்டு வந்நு அயோத்யயும் புக்கான்
ராமச்சந்த்ரனெக் கண்டு வந்திச்சு வ்றுத்தாந்தங்ஙன்
ஆமோதம் வருமாறு கேள்ப்பிச்சான் அகிலவும் 1480
அங்கதனெயும் சந்த்ரகேதுவாம் அவனெயும்
எங்ஙனெ வாழிக்காவு சொல்லுவின் எந்நேரம்
மதிமான் அங்கதனெ வாழிக்காம் இனித்தாரா-
பதமாம் அவனியில் எந்நிது பரதனும்
சந்த்ரகேதுவினெயும் வாழிக்காமல்லோ பின்னெ
சந்த்ரகாந்தத்திங்கல் நிர்மிச்சோரு புரவரே
எங்கிலோ தாராபதே வாழிக்கெந்நபிஷேகம்
அங்கதன் தனிக்கும் செய்தருளி செய்து நாதன்
மங்கலம் வருமாறு பச்சிம திசி பவான்
அங்கதனெயும் கொண்டு போக ஸௌமித்ரே! சீக்ற்ம் 1490
சந்த்ரகாந்தாக்ய தேசே வாழுகெந்நபிஷேகம்
சந்த்ரகேதுவினு செய்தீடினான் ஜகன்நாதன்
உத்தர திசி போக பரதன் இவனுமாய்
ஸத்வரம் கார்யம் ஸாதிச்சு அத்றைவ வந்நீடு நீ
இத்தம் ஆஜ்ஞாபிச்சயச்சோர் அளவு இருவரும்
பெத்த மோதேன புறப்பெட்டிது படயுமாய்
ஏகவத்ஸரம் கொண்டு ஸாதிச்சு கார்யங்ஙனும்

ஸாகேத புரி புக்கு பரதன் அனுஜனும்
காகுல்ஸ்தன் அவரஜன்மாருமாய் அயோத்யயில்
போகத்தோடிருந்நிது பின்னெயும் அனேகம் நாள் 1500
அக்காலம் யமன் முனிவேஷமாய் வந்நீடினான்
சொல்க் கொள்ளும் அயோத்யயில் ராமச்சந்த்ரனெக் காண்மான்
கோபுரத்வாரத்திங்ஙல் செந்நு நிந்நது காலம்
தாபஸன் ஸௌமித்திரியெக் கண்டுடன் அறியிச்சான்
“ஞானொரு மஹாமுனி ஸ்ரேஷ்டன் தன்னுடெ தூதன்
மானவேந்த்ரனெக் காண்மானாய் வந்நேன் அறிஞ்ஞாலும்
பூபதி தன்னோடு அது செந்நறியிக்க” எந்நு
தாபஸன் பறஞ்ஞது கேட்டு லக்ஷ்மணன் செந்நு
ஸம்ப்ரமத்தோடெ உணர்த்திச்சது கேட்டநேரம்
ஸம்ப்ரீதி பூண்டு செந்நு வந்திச்ச முனீந்த்ரனெ 1510
“எந்நு அபிமதம் எந்நு சொல்கெந்நு” கேட்டநேரம்
ஸந்தோஷத்தோடு பறஞ்ஞினான் முனீந்த்ரனும்
“ஆரும் கூடாதெ தம்மில் தன்னெ மந்த்ரிக்க வேணம்
கார்யம் உண்டதின்னு நீயொந்நு செய்யுகவேணம்
ஓரோந்நு தம்மில் பறஞ்ஞிரிக்குந்நதின் மத்யே
ஆரானும் வரிகில் நீயவரெ வதிக்கணம்
எந்நது என்னோடு ஸத்யம் செய்கில் ஞான் அகிலவும்
வந்ந கார்யங்ஙள் பறஞ்ஞீடுவன் தராபதே!”
“எந்ததின்னொரு தெண்டமது ஞான் செய்தீடுவன்
சிந்திதம் என்னோடு அறியிச்சாலும் வைகீடாதெ 1520
லக்ஷ்மணா! நீ தான் தன்னெ கோபுரத்வாரத்திங்கல்
நில்கணம் இத்தாபஸன் போவோளம் ஒருத்தரும்
இங்ங்னோட்டு கடந்நு வந்நீடாதெ நிர்த்தீடணம்”
“அங்ஙனெ தன்னெ” யெந்நு லக்ஷ்மணன் உரசெய்தான்
கோபுரத்வாரே செந்நு நிந்நிது ஸௌமித்திரியும்
தாபஸனோடு ரகுநாதனும் உரசெய்தான்
“மந்த்ரசாலயில் போக விஜனத்திங்கல் தவ
சிந்திதமெல்லாம் என்னோடு அறியிக்கயும் வேணம்”
தாபஸன் தானும் ரகுநாதனோடு அறியிச்சான்

உத்தர காண்டம்

பூபதே! கேட்டுக்கொள்க ஞான் வந்த கார்யமெல்லாம் 1530
 தர்ம்ம தல்பரனாய தர்ம்மராஜன் ஞானிஹ
 ப்ரம்மாவின் நியோகத்தால் வந்நிது எந்நறிஞ்ஞாலும்
 ப்ரம்மாவின் அருளப்பாடெல்லாமே சொல்லாமல்லோ-
 சின்மயனாய பவான் ஆதி காலத்து முதா
 ஸர்வ லோகங்ஙளேயும் தங்கலேயடக்கிக்
 கொண்டவ்யயனாய பவன் நாபி பங்கஜத்திங்கல்
 என்னெயும் நிர்மிச்ச உடன் அனந்தாக்றுதி பூண்ட
 பன்னகமாயதல்பே பள்ளி கொள்ளுந்ந நேரம்
 தன்னுடெ கர்ணமலம் கொண்டு நிர்ம்மிச்சீடினான்
 உன்னதன்மாராம் மதுகைடபாஸுரன்மாரெ! 1540
 யுத்தம் செய்து அய்யாயிரம் திவ்ய வத்ஸரத்தில்
 உத்ததன்மாரெ வதிச்சவர்கள் மேதஸ்ஸினால்
 மேதினி தன்னெ நிர்ம்மிச்சோர் அனந்தரம் பவான்
 தாதாவாம் என்னெக்கொண்டு நிர்ம்மிப்பிச்சிது பின்னெ
 நானா ஜந்துக்களேயும் ஈரேழு லோகங்ஙளும்
 மானமோடு அவற்றெத் தாங்ங்ந்நதும் நீதானல்லோ
 ஓரோரோதரம் அவதாரம் செய்து இந்த்ராதிகளுக்கு
 ஓரோரோ தரமுண்டாம் ஆபத்து தீர்த்துக் கொண்டு
 தர்ம்மத்தெ ஸ்தாபிச்ச அதர்மங்ஙளெ கூடியிபிச்ச
 கர்ம்மங்ஙள் செய்யிப்பிச்ச ரக்ஷிகுந்நதும் பவான் 1550
 இக்காலம் தசரத புத்றனாய் பிறந்நுடன்
 இ கூஷவாகு வம்சத்தெயும் வர்த்திப்பிச்ச அனுதினம்
 வத்ஸரம் பதினோராயிரவும் செந்நு பக்த
 வத்ஸலாகாலம் த்றோதாயுகம் எந்நறிஞ்ஞாலும்
 மானுஷ வேஷம் பூண்டு பூமியில் வஸிச்சதும்
 மானவ வீர! மதியெந்நு தாதாவின் மதம்
 பாலன்மார் தாதனோடு பறயும் வண்ணம் ஞானீ
 காலதேசாவஸ்தகன் சொந்நது தரிச்சாலும்
 தாதாவும் முன்னம் அபேஷிச்ச கார்யங்ஙளெல்லாம்
 ஸாதிச்சிதிப்போள் அவதார கார்யங்ஙள் நாதா! 1560
 வைகுண்டலோகத்திங்கல் எழுந்நள்ளுவான் காலம்

வைகருதெந்நு தாதா சொல்கயால் வந்நு ஞானும்”
என்னுடெ மனஸ்ஸிலும் உண்டிது பித்து பதே!
வந்நீடுந்நுண்டு காலம் வைகாதெ ஞானும் நானம்”
எந்நிவ தம்மில் பறஞ்ஞிரிக்குந்நதின் மத்யே
வந்நிது துர்வாஸாவும் கோபுரத்வாரத்திங்கல்
லக்ஷமணனோடு முனிமுக்யனும் அருள் செய்து
“லக்ஷமீ வல்லபன் தன்னெக் காண்மானாய் ஞானும் அத்ற
நிலக்குந்நதெந்நு செந்நு வைகாதெ பறக நீ
ஸல்க்கரிப்பதினு என்னெ பார்ப்பிச்சீடருதேதும்” 1570
எந்நது கேட்டு பீதி பூண்டு லக்ஷமணன் சொந்நான்
இந்நு அபிமதம் எந்நெந்நருளி செய்கே வேண்டு
அல்லாய்கில் முஹூர்த்தம் நிந்நருளீடுகவேணம்
அல்லல் உண்டு அக்ரஜனு காலக்ஷணம் காலம் போற்றி!
எந்நது கேட்டு முனி கோபம் பூண்டருள் செய்து
“இந்நினிப்பார்ப்பான் எனக்கில்ல அவஸரம் ஏதும்”
பூபதி தன்னெ காண்மான் இல்ல அவஸரமெங்கில்
சாபத்தால் முடிப்பன் ஞான் பானுவம்சத்தெயெல்லாம்”
எந்நது கேட்ட நேரம் ஸௌமித்ரி விசாரிச்சான்
இந்நு ஞான் மூலம் முடிஞ்ஞீடருதரல்லோ வம்சம் 1580
வம்சநாசத்தின் நல்லூ ஞானேகன் மரிச்சதும்
ஸம்சயம் இல்லெந்நோர்த்து ஸௌமித்ரி புறப்பெட்டான்
ராமச்சந்த்ரனெ கண்டு தொழுது சொல்லீடினான்
“வாம தேவாம்சோல்பூதன் தாபஸன் அத்றி புத்றன்
கோபுரத்வாரத்திங்கல் உண்டு நில்குந்நு காண்மான்
தாபஸோத்தமன் தன்னெ செந்நு வந்திச்சீடணம்”
இத்தம் ஆகர்ண்ய காலனாகிய முனி தன்னெ
ஸத்வரம் போகெந்நுடன் அயச்சு புறப்பெட்டான்
அத்றி புத்றனெ தொழுது எந்நு அபி மதம் எந்நு
சித்த மோதேன சோதிச்சளவு சொந்நான் முனி 1590
“ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரமுண்டு ஞான் அனசனன்
ஆயிரிக்குந்நு புனர் இந்நதின்னு அவஸானம்
பாரண செய்திடேணம் இந்நதின்னு எனக்கிப்போள்

பாராதெ தரிக நீ போஜனம்” எந்ந நேரம்!
 ம்றுஷ்டமாய் அன்னம் கொடுத்தீடினான் நரேந்த்றனும்
 துஷ்டி புண்டிது முனி த்றுப்தனாயது நேரம்

லக்ஷ்மண பரித்யாகம்

ஆசிர்வாதவும் சொல்லிப்போயிது முனிந்த்றனும்
 ஆசு மானஸே சிந்திச்சீடினான் நரபதி
 நம்மிலெ ஸம்வாதங்ஙள் கழிஞ்ஞு கூடும் மும்பே
 நம்முடெ மும்பில் வருந்நவரெப் வதிப்பன் ஞான் 1600
 எந்நு தாபஸனோடு ஸத்யவும் செய்தேனல்லோ
 வந்நிஹ பறஞ்ஞுது லக்ஷ்மணனல்லோ தானும்
 எங்ஙனெயிவனெ ஞான் கொல்லுந்நு நிரூப்பிச்சால்
 மங்கலமல்ல ஸத்ய லெங்கனம் செய்யுந்நதும்
 என்னுடெ பரிதாபம் கண்டாலும் அய்யோ! பாபம்
 எந்நு கேதிச்சீடினான் மானவ ப்ரவரனும்
 ஆனனாப்ஜவும் கும்பிட்டாதியும் முழுத்து அதி
 தீனனாய் மருவீடும் அக்ரஜன் தன்னெக்கண்டு
 ஸந்துஷ்ட பாவத்தோடும் ஸுமித்றாபுத்றன் சொந்நான்
 “ஸந்தாபமென்னெக் குறிச்சுண்டாயீடொல்லா நாதா! 1610
 ஸத்யத்தெ ரக்ஷிச்சு கொள்க என்னெ நிக்ரஹிச்சு நீ
 சித்தத்தில் என்னில் ஒரு காருண்யமுண்டாகொலா”
 இத்தம் ஓரோந்நே ஸுமித்றாத்மஜன் சொல்லுந்தோறும்
 எத்றயும் வளர்ந்நிது ஸந்தாபம் மேல்க்கு மேலே
 மந்த்றிகளேயும் கலாச்சார்யாதி ஜனத்தெயும்
 தன்திருமும்பில் வருத்திப் பறஞ்ஞுது ந்றுபன்
 ஸந்தாபமுலமெல்லாம் கேட்டொரு வஸிஷ்டனும்
 சிந்திச்சு நரேந்த்ரனோடு அந்நேரம் அருள் செய்தான்
 ஸத்வரம் ஸௌமித்றியெ வதிச்சு பாலிக்க நீ
 ஸத்யத்தெ அல்லந்நாகில் மறயும் தர்ம்மமெல்லாம் 1620
 தர்ம்ம நாசத்தால் ஜகத்றயவும் முடிஞ்ஞுபோம்
 நிர்ம்மலன் தசரதன் நின்னுடெ தாதன் முன்னம்

புற்ற ஸ்னேஹத்தெயும் உபேக்ஷிச்சு பாலிச்சானல்லோ
 ஸத்யத்தெ அதுமூலம் தனிக்கு துக்கத்தினாய்
 ம்றுத்யு வந்நதும் புனர் எந்நது தரிக்க நீ
 ப்றுத்வீ பாலன்மாராயால் ஸத்யத்தெ ரக்ஷிக்கணம்
 புற்ற தாரார்த்தாதிகளோடு வேற்பெட்டிடாதெ
 இத்றிலோகத்தில் ஆருமில்லெந்நு தரிச்சாலும்
 ஸோதரஸ்னேஹம் தவ பாரமுண்டறிஞ்ஞ ஞான்
 ஸாதரமெந்நாகிலும் ஸத்யத்தெ ரக்ஷிக்கணம்” 1630

எந்நு அவரவர் பறயுந்நது கேட்டநேரம்
 தன்னுள்ளில் வளர்ந்நொரு துக்கத்தால் நரேந்த்ரனும்
 “போக ஸௌமித்றே! பவான் நின்னெ ஞான் உபேக்ஷிச்சேன்
 த்யாகவும் வதவும் ஒக்கும் நிருபிச்சு கண்டால்
 ஜீவனமாய நின்னெயிந்நு உபேக்ஷிச்சு ஞானும்
 ஜீவிச்சு வாணீடுமோ பூமியில் எத்ற கஷ்டம்!”
 அற்றமில்லாத விஷாதத்தெப் பூண்டது கண்டு
 மற்றுள்ள ஜனங்ஙள் எத்றயும் துக்கம் பூண்டார்
 அக்ரஜன்மாரெத் தொழுது ஆசார்ய பாதாப்ஜவும்
 அக்ரே வீணுடன் நமஸ்கரிச்சு புறப்பெட்டான் 1640

செந்நிருந்நிது மஹாஸரயூ நதீ தீரே
 தன்னுள்ளில் ப்ரம்ம த்யானம் உறச்சு யோகத்தோடெ
 தேவகள் புஷ்ப வ்றுஷ்டி செய்தேற்றம் புகழ்த்தினார்
 தேவேந்த்ரன் விமானவுமாய் வந்நானது நேரம்
 ஸுமித்றாத்மஜனையும் வ்யோமயானத்தில் ஏற்றி
 அமர்த்யாலயத்திங்கல் ஸுகிச்சு வஸிப்பிச்சான்
 ஆதிதேயன்மாரெல்லாம் ப்றீதன்மாராயார் அப்போள்
 ஆதிநாதனும் எழுந்நள்ளும் எந்நோர்த்து பக்த்யா

ஸ்வர்க்காரோஹணம்

அக்கத கேட்டு ரகுநாதனும் அமாத்யன்மாரும்
 ஒக்கவே வரிகெந்நு விளிச்சு வருத்தினான் 1650
 ஞான் இனி இவிடெ வாழ்க எந்நுள்ளதில்ல நூனம்

உத்தர காண்டம்

ஆனந்தம் பூண்டு ஸுமிதறாத்மஜன் ஸ்வர்க்கம் புக்கான்
வைகாதெ ஞானும் அவிடெப்புக்கு வஸிக்குந்நேன்
கைகேயிஸுதன் தன்னெ வாழ்க தராதலம்.

அந்நேரம் பௌரன்மாரும் அனுஜன் பரதனும்
மன்னவனுடெ கால்க்கல் வீணுடன் வணங்நினான்
கண்ணுநீர் வார்த்து வார்த்து சொல்லினான் பரதனும்

“என்னெ நின்திருவடி வெடியாதிரிக்கணம்

நின்திருவடி நரகம் தன்னில் வஸிக்கிலும்

ஸந்ததம் வானோர் புரி தன்னிலே வஸிக்கிலும்

1660

பிரிஞ்ஞ வானீடுவான் விதிச்சீடருது என்னெ

பிரிஞ்ஞால் பொறுதியில்ல அடியனொரிக்கலும்

சத்றுக்கனன் தன்னோடு இவ செந்நறியிக்க யெந்நு

ஸத்வரம் தூதன்மாரெ அயச்சு பரதனும்

மானவ ப்ரவரனுண்டாய துக்கத்தெ கேட்டு

பானு புத்தாதி கபிவீரன்மாரொக்கெ வந்நு

ராசுஷஸ ஸையத்தோடு வந்நிது விபீஷணன்

ஸாசுஷால் ஸ்ரீராமசந்த்ர பாதங்ஙன் வணங்நினான்

அந்நேரம் பௌரன்மாராயுள்ளவர் தெருதெரெ

வந்நு வந்நவனீசன் தன்னெ வந்நிச்சீடினான்

1670

அந்நேரம் வஸிஷ்டனும் ந்றுபனோடருள் செய்து

“இந்நினியிவர் துக்கம் தீர்க்க நீ க்ருபயாலெ”

ஸந்துஷ்டனாய ந்ருபன் அவரோடு அருள் செய்தான்

“எந்தபிமதம் நிங்ஙளக்கெந்நது சொல்லீடுவின்”

“நின்திருவடியோடு கூடெ போருந்நு ஞங்ஙன்

சிந்திச்சால் பிரிஞ்ஞ வானீடுவானில்ல தைர்யம்

புத்தாராதிகளோடு ஒந்நிச்சு போருந்நதும்

பக்தவத்ஸலா! முடக்கீடொலா தயாநிதே!

“எங்கிலோ நிங்ஙன் கூடெபோந்நு கொண்டாலும் ஒரு

ஸங்கடம் அதின்மூலம் நிங்ஙளக்கும் உண்டாகேண்டா” 1680

பூதேவன்மாரும் முனீந்த்ரன்மாருமாயி பின்னெ

மோதேன குச லெவன்மார்க்கு அபிஷேகம் செய்து

நாலு அங்க படயோடும் தன ரத்னாதிகளும்

பாலன்மார்க்கு அனவதி கொடுத்து ராமசந்த்ரன்
காடமாய் ஆஸ்லேஷிச்சு சும்பிச்சு நெறுகயில்
கூடமாய் ஸீதாதேவி தன்னெயோர்த்திது ராமன்
சத்றுக்னன் அதுகாலம் தூத வாக்க்யங்ஙன் கேட்டு
புத்தன்மாரேயும் ஓரோ ராஜ்யே வாழிச்சு பெஹு-
வித்தவும் சதுரங்கஸேனயும் நல்கிப்புனர்
அத்தல் என்னியே வாழ்வின் எந்நு அனுக்ரஹிச்சிது 1690
பின்னெ வேகேன செந்நு ராகவன் தன்னெத் தொழுது
என்னெயும் கூடெக் கொண்டு போகணம் எந்நு சொந்நான்
“நீ கூடெ போந்நாலும்” எந்நருளி செய்து நாதன்
ஆகுலம் அகந்நிது ஸுமித்ரா தனயனும்
வானரவீரன்மாரும் ராக்ஷஸ வீரன்மாரும்
மானவேந்த்ரனெ வந்நு வந்திச்சார் அதுகாலம்
“எங்ங எழுந்நள்ளத்தவிடேய்க்கு நின்திருவடி
ஞங்ஙளெக் கூடெ கொண்டுபோகணம் மடியாதெ”
அந்நேரம் விபீஷணன் தன்னோடு ரகுபதி
நந்திச்சு விளிச்சருள் செய்திது மதுரமாய் 1700
ஆதித்ய சந்த்ரன்மாரும் ஆகாச பூமிகளும்
யாதொரு காலமுள்ளு கேவலம் அத்த நாளும்
லெங்கயில் நிசாசர ராஜனாய் வாழ்க பவான்
ஸங்கடம் விச்வத்தினுண்டாகயில்ல யெந்நால்”
பின்னெ மாருதி தன்னோடு அருளி செய்து நாதன்,
முன்னமே என்னோடு அபேக்ஷிச்சதில்லயோ பவான்
எத்த நாளேய்க்கு ராம சரிதம் உள்ளு புவி
அத்த நாளேய்க்கு ஜீவிக்கணம் ஞான் எந்நிங்ஙனெ
நீ என்னோடு அர்த்திச்சதின்னு அந்தரம் வந்நீடாதெ
வாழ்க பின்னெ ப்ரம்மபதவும் ப்றாபிச்சாலும் 1710
தன்யாத்மாவாய விபீஷணனும் ஹனுமானும்
இந்நு ஞான் சொந்ந வண்ணம் வாழ்வின் எல்லாநாளும்
என்னோடு கூடெ போந்நு கொள்ளுக மற்றெல்லாரும்
எந்நது கேட்டு ஸுகமாயிது எல்லார்க்கும் அப்போள்
இத்தம் ஓரோந்நே பறஞ்ஞிருந்நு புலர்ந்நிது

நித்ய ஆசாரவும் செய்து ராமசந்த்ரனும் அப்போள்
 குருவாம் வஸிஷ்டனோடு அக்னி கைக்கொள்கயெந்நு
 புருஷோத்தமன் தானும் பறஞ்ஞ யதாவிதி
 கர்ம்மங்ஙன் செய்து மஹா ப்றஸ்தானம் ஆரம்பிச்சான்
 தர்ம்மேண வஹ்நியுமாய் நடந்நு மும்பில் சிலர் 1720
 வேதங்ஙனோடு மஹா மந்த்ரங்ஙன் சக்திகளும்
 ஸோதராமாத்ய புராம்கனமார் பெளரன்மாரும்
 மானுஷ நிசாசர வானர வீரன்மாரும்
 ஆதரிச்ச அயோத்யயில் வாழுந்ந ஜனங்ஙளும்
 பக்ஷிகள் பசுக்களும் ம்றுகஜாதிகள் மற்றும்
 ரக்ஷிதாவாய ரகுநாதனோடும் ஒக்கெப் போயார்
 பாக்க்யமெத்யும் நமுக்கில்லிதின் மீதேயொரு
 ஸௌக்யம் எந்நோர்த்து ஸகலப்ராணிகளும் எல்லாம்
 ராமபத்ரஸ்வாமி தன்னோடு கூடெ ஒக்கெத்தன்னெ
 ஸ்ரீமயமாய ஸரயூ தீரம் புக்காரல்லோ 1730
 அந்நேரம் அவிடெ நாலர நாழிக நேரம்
 நிந்நிது பரன் ஏகாத்மாவாய நாராயணன்
 ஸகல ஜகன்மயனாகிய ஸனாதனன்
 ஜகதி நிறஞ்ஞொரு வைஷ்ணவ தேஜஸ்ஸொடும்
 நிந்நருஞ்ந நேரம் அம்புஜாஸனன் அத்ற
 வந்நிது விமானங்ஙன் தோறும் தேவகளுமாய்
 பக்தி கைக்கொண்டு பின்னெ ஸ்துதிச்ச துடங்ஙினார்.

ப்ரம்மாவின்றெ ஸ்துதி

பக்தன்மார்க்கெல்லாம் முக்தி கொடுக்கும் நாதா! ஜெய
 அம்புதி மத்யே பள்ளிகொள்ளுந்ந நாதா! ஜெய
 அம்புஜத்திங்கல் என்னெ நிர்மிச்ச நாதா! ஜெய 1740
 யுத்தத்தினு அடுத்தொரு மதுகைடபன்மாரெ
 பெத்த ரோஷெண கொந்நு முடிச்ச நாதா! ஜெய
 தைத்யன்மாருடெ மஹா மேதஸ்ஸு கொண்டு தன்னெ
 தாத்தி மண்டலத்தேயும் நிர்மிச்ச நாதா! ஜெய

தாத்தியில் என்னெக் கொண்டு ஸகல ஜந்நுக்களெ-
 பேர்த்து நிர்ம்மிபிச்சொரு பரமாத்மாவே! ஜெய
 காலத்தால் ப்றபஞ்ச ஸம்ஹாரம் செய்வதினாயே
 நீல லோஹிதனாயும் வாண்டும் நாதா! ஜெய
 பூபதி ஸத்யவ்றுத அனுக்ரஹித்தினு மத்ஸ்ய-
 ரூபத்தெப் பரிக்ரஹிச்சொரு ராகவ! ஜெய
 மந்தரம் உயர்த்துவான் கூர்ம்மமாய்

1750

அவதரிச்ச இந்த்ராதிதேவகளைப் பாலிச்ச நாதா! ஜெய
 ஹிரண்யாக்ஷனெ கொல்வான் ஆதி ஸுகரமாய்
 இத்தரணீ தேவி தன்னெ ரக்ஷிச்ச நாதா! ஜெய
 ஹிரண்யகசிபுவாம் அஸுரேந்த்ரனெ கொல்வான்
 நரஸிம்ஹாகாரமாய் சமஞ்ஞ நாதா! ஜெய
 மூநுலோகவும் மஹாபெலியொடு அர்த்திச்சுடன்
 மூந்நடியாய் அளந்ந வாமனமூர்த்தே! ஜெய
 தரணீந்த்ரன்மாராய துஷ்டரெ வதிப்பானாய்
 பரசுராமனாய் பிறந்த நாதா! ஜெய

1760

ராவணன் தன்னெ கொல்வான் ராமனாய் பிறந்நிப்போள்
 தேவகள் தன்னெ பரிபாலிச்ச நாதா! ஜெய
 வஸுதேவாத்மஜனாய் இனிமேல் பெலனாயி
 வஸுதாபாரம் தீர்க்கும் ரேவதீபதே! ஜெய
 தேவகீ தனயனாய் க்ருஷ்ணனாய் பிறந்நினி
 ஸேவகன்மார்க்கு முக்திகொடுக்கும் நாதா! ஜெய
 கட்கவும் தரிச்சினிக் கலிகாலாந்தத்திங்கல்
 கல்கியாய் துஷ்டவதம் செய்தீடும் நாதா! ஜெய
 நிஷ்களனாய தவ தத்வத்தெ நிருபிச்சால்

1770

உள்கமலத்தில் அறியாவதல்ல ஒருவர்க்கும்
 ஸல்கதியடுத்தவனு ஆசார்யரூபம் கைக்கொண்டு
 உள்காம்பில் நானாபேத ப்ரமவும் தீரும் வண்ணம்
 ஸத்யமாயுள்ள வஸ்து காணுந்நோரு உபதேசம்
 பக்தனாம் சிஷ்யனறியிச்சால் கண்டிடாமத்தே
 ஸகல சரீரிகள் உள்ளிலும் ஜீவாத்மாவாய்
 ஸுகபோதகமாய பரமாத்மானம் பரம்

உத்தர காண்டம்

666

அறிஞ்ஞ புகழ்த்துவான் இல்ல வல்லபம் விச்வம்-

நிறஞ்ஞ மருவீடும் புருஷோத்தம! ஜெய

இக்காலம் தசரத புத்றனாய் அயோத்யயில்

விக்யாத தீர்த்யா ராமனாய மாதவ! ஜெய

1780

விச்வ ரக்ஷார்த்தம் பின்னெ லக்ஷ்மணனோடும் கூடி

விச்வாமித்றன்றெ பிம்பே போய ராகவ! ஜெய

காடகம் புக்கசேஷம் விச்வாமித்றன்றெ சொல்லால்

தாடக தன்னெக் கொல செய்த ராகவ! ஜெய

வேகேன ஸித்தாஸ்றமம் புக்கு கௌசிகனுடெ

யாகவும் பரிபாலிச்சிருந்ந நாதா! ஜெய

விச்வாமித்றோக்த்யா புனர் அகல்யா சாபம் தீர்த்து

விச்வ நாயக ச்சாபம் கண்டிச்ச நாதா! ஜெய

ஸீதா வல்லபனாகிப் போரும்போள் மத்யே மார்க்கம்

ப்றீதனாய் பார்கவனெஜ் ஜெயிச்ச ராம! ஜெய

1790

பெந்து வர்க்கவுமாய் செந்நு அயோத்யயில் புக்கு

பந்தீராண்டு ஆனந்திச்ச வஸிச்ச நாதா! ஜெய

ஜனகன் அபிஷேகத்தினு பாவிச்ச நேரம்

ஜனனி கைகேயியும் முடக்கிக் களகயால்

ஸீத்யும் அனுஜனும் தானுமாய் வனம் புக்கு

மோதேன சித்ற கூடத்திங்கல் மேவின காலம்

கேதிச்ச தாதன் ஸ்வர்கம் புக்கான் எந்நது கேட்டு

கேதிச்ச சேஷக்றிய செய்த ராகவ! ஜெய

பரதன் தன்றெ துக்கமடக்கி ராஜ்யமெல்லாம்

பரமேல்பிச்ச யாத்ற அயச்சோர் அனந்தரம்

1800

தண்டகாரண்யம் புக்கு துஷ்டனாம் விராதனெ

கண்டிச்ச முனிகளெ வந்திச்ச நாதா! ஜெய

தாபஸனாய ஸுதீக்ஷணனெயும் வந்திச்சுடன்

சோப தேடும் அகஸ்த்யாஸ்றமம் புக்கசேஷம்

தாபஸோத்தமனாகும் அகஸ்த்யன் கொடுத்தொரு

ச்சாபவும் சரவும் கைகொண்டுடன் புறப்பெட்டு

கௌதமியாகும் நதி தன்னுடெ தீரத்திங்கல்

கௌதுகத்தோடு ஸுமித்றாத்மஜன் சமச்சொரு

- பர்ணசாலயில் பார்யா ஸோதர ஸமேதனாய்
தண்டமென்னியே ஸுகிச்ச இருந்ந நாதா! ஜெய 1810
வந்நு காமிச்ச ராத்திஞ்சரியாம் சூர்ப்பணக
தன்னுடெ மூக்கு முலச்சேதனம் செய்த மூலம்
க்றுத்தனாய் பதிந்நாலு ஸஹஸ்றம் படயொடும்
யுத்தத்தினு அடுத்தொரு கரனெ கொல செய்து
பொன்மானாய் வந்ந மாரீசாஸுரனுடெ பிம்பே
ஸம்மோஹம் பூண்டு போய நேரத்து தசானனன்
வைதேஹி தன்னெக் கட்டு கொண்டு போயவஸ்த்தகள்
கேதேன ஜடாயு சொந்நதினெ கேட்ட சேஷம்
மரிச்ச பக்ஷிக்கு சேஷக்றியகளும் செய்து
கருத்தனாய கபந்தனு ஸல்கெதி நல்கி 1820
சபரிதன்னெ கண்டு வரவும் கொடுத்துடன்
ஸபதி பம்பாதீரம் புக்கதி சோகத்தோடும்
நடக்குந்நேரம் வாயு புற்றனெ கண்டு கிட்டி
படுத்வமோடும் அவன் ஸுகீவன் தன்னெக் காட்டி
ஸக்யவும் செய்யிப்பிச்ச பாலியெ வதம் செய்து
துக்கேன சாதுர்ம்மாஸ்யமிருந்ந நாத! ஜெய!
நாலு திக்கிலும் நானா வானர ப்றவரன்மார்
காலே போய் அன்வேஷிச்ச ஜானகீ தேவி தன்னெ
அங்குலீயவும் ஹனுமானுடெ கய்யில் நல்கி
அங்கதாதிகளோடும் தெக்கோட்டு நடகொண்டார் 1830
பாதாளம் தன்னில் ஸ்வயம் ப்றபயெக் கண்டு கிட்டி
ப்றீதன்மாராய் செந்நு வாரிதீ தீரம் புக்கார்
ஸம்பாதி வாசா ஸமுத்ரம் கடப்பானாய் வாயு-
ஸம்பவன் மஹேந்த்றத்தின் முகளில் கரேறினான்
வாரிதி சாடிகடந்நாசு லெங்கயில் செந்நு
தாரில்மாதினு திருவாழியும் கொடுத்துடன்
சூடாரத்னவும் வாங்ஙீட்டு உத்யான பங்கம் செய்து
ப்றௌடதயோடும் உடன் போரின்னு நேரிட்டொரு
ரகேஷாவீரன்மாரெயும் ராவண தனயனாம்
அக்ஷகுமாரனேயும் கொந்நு ராவணனாகும் 1840

துஷ்டனெக் கண்டு வ்றுத்தாந்தம் பறஞ்சிட்டு
 லெங்க சுட்டு பொட்டிச்ச வாராந்நிதியும் கடந்நுடன்
 துஷ்டி பூண்டங்கதாதி வானரன்மாருமாய் வந்நு
 இஷ்டமோடு ஆசு கண்டேன் தேவியெ எந்நு சொந்ந
 மாருதி தன்னெப் பிடிச்சாஸ்லேஷம் செய்து காடம்
 வாரிஜாசூதியெ சிந்திச்சிருந்ந நாதா! ஜெய
 ஸுமுஹூர்த்தேன மஹா வானரப் படயோடும்
 ஸமரத்தினு புறப்பெட்ட ராகவ! ஜெய
 தசூகிண ஸமுத்ரத்தினு உத்தர தீரம் புக்கு
 ரகேஷாநாதனும் விசாரம் துடங்வினான் அப்போள்
 வந்நிங்ங கண்ட விபீஷணனெ லெங்காநாதன்
 எந்நபிஷேகம் செய்து வாழிச்ச நாதா! ஜெய
 வருணன் வழிநல்காஞ்ஞளவு வில்லும் வாங்ஙி
 சரவும் தொடுத்தப்போள் அவனும் பயப்பெட்டான்
 நளனெக் கொண்டு சிறகெட்டிச்ச கொள்க ஞான்
 தான் வழியும் தராமெந்நு வருணன் சொந்நநேரம்
 ராமநாதனெ ப்றதிஷ்டிச்ச அனுக்ரஹம் வாங்ஙி
 தாமஸியாதெ நளன் இட்டொரு சிறதன்மேல்
 மார்க்கட படயொடும் அக்கரெ கடந்நுடன்
 ரகேஷா நாயகன் தன்னெ கொந்ந ராகவ! ஜெய!
 தல்கூஷணே விபீஷணன் தன்னெ லங்கேசன்
 எந்நு ரகேஷா வீரன்மாரோடும் வாழிச்ச நாதா! ஜெய
 அக்னியில் முழுகிவந்நொரு ஜானகியாய
 பத்நியெ பரிக்ரஹிச்சொரு ராகவ! ஜெய
 ஸோதர நிசாச்சர வானர படயுமாய்
 வைதேஹியோடு கூடெ புஷ்பகம் கரயோறி
 நந்திக்ராமத்திங்கல் வந்நிறங்ஙிப் பரதனெ
 நந்திப்பிச்ச ஆஸ்லேஷம் செய்தோரு ராகவ! ஜெய
 தாபஸ நிசாசர வானரவரரோடும்
 தாபங்ஙள் அகந்நொரு ஸோதர வீரரோடும்
 பூதேவாதிகளாய ராஜ்யவாஸிகளோடும்
 வைதேஹியோடும் அயோத்யாபுரம் அகம்புக்கு

1850

1860

1870

அபிஷேகவும் செய்து பெந்து வர்க்கத்தோடும்
 சேர்ந்நு அபிமோதேன ராஜ்யம் பாலிச்ச நாதா! ஜெய
 கும்ப ஸம்பவன் பறஞ்ஞ அன்போடு நிசாச்சர
 ஸம்பவமெல்லாம் அறிஞ்ஞொரு ராகவ! ஜெய
 மைதிலீ தன்னெ அபவாத சங்கயா
 களஞ்ஞ ஆதங்கமுள்ளில் மறச்சிருந்ந நாதா! ஜய!
 ஸ்வர்ணம் கொண்டு அவளுடல் நிர்மிச்ச யாகங்ஙளும்
 ஒந்நொந்நாய் செய்து கீர்த்தி பொங்ஙிச்ச நாதா! ஜய 1880
 அம்மமாருடெ சேஷக்றியகள் எல்லாம் செய்து
 தர்ம்ம தானங்ஙள் செய்து வளிச்ச நாதா! ஜய!
 வால்மீகியுடெ சிஷ்யராகுந்ந குமாரன்மார்
 ஸௌம்யன்மாராய குச லெவன்மார் கானம் செய்த
 சித்தமாம் ராமாயணமாகிய காவ்யம் கேட்டு
 சித்த ஸந்தோஷம் பூண்டு வளிச்ச நாதா! ஜெய!
 ஸத்யத்தெ ரக்ஷிப்பானாய் ஸௌமித்றி தன்னெ
 த்யஜிச்ச எத்யும் துக்கத்தோடெ வளிச்ச நாதா! ஜய
 மைதிலீ தனயன்மாராகிய குச லெவன்மாரேயும்
 ஓரோ திசி வாழிச்ச நாதா! ஜய! 1890
 ஸோதராமாத்ய நிசாசர வானரரோடும்
 ஸாதரம் அயோத்யா வானிகளாம் அவரோடும்
 வந்நிஹ ஸரயூ தீரத்திங்கல் இது காலம்
 நிந்நருளுந்ந ராம! ராகவ! ஜய ஜய
 நமஸ்தே ராம! ராம! நமஸ்தே ஸீதா பதே!
 நமஸ்தே ரகுபதே! ராவணாந்தக! ஹரே!
 நமஸ்தே நாராயணா! நமஸ்தே லக்ஷ்மீபதே!
 நமஸ்தே புவனைக நாயக! க்றுபாநிதே!
 பரமானந்த மூர்த்தே! நமஸ்தே பராத்மனே!
 பரப்ரம்மமே! பரபுருஷ! நமோஸ்துதே 1900
 சதுரானனன் இதி ஸ்துதி செய்தோரு நேரம்
 மதுர ஸ்புடாஷ்ஹம் அருளி செய்து தேவன்
 “என்னோடு கூடிபோரும் ஜனங்ஙளுக்கு எல்லாவர்க்கும்
 விண்ணவருடெ லோகம் கொடுத்தீடுக வேணம்”

உத்தர காண்டம்

- எந்நது கேட்டு விதாதாவு அருள் செய்தீடினான்:
வந்நிஹ ஸரயுவில் முமுகீடுவின் எங்கில்”
வானர ப்றவரன்மார் தங்களுக்கு காரணமாம்
வானவரோடு செந்நு சேர்ந்நிது ஸமஸ்தரும்
மற்றுள்ள ஜனங்ஙளும் அந்நேரம் ஸரயுவில்
தெற்றெந்நு முமுகிபோய் திவ்ய வேஷத்தெ பூண்டார் 1910
பூர்வ தேஹங்ஙள் எல்லாமுதகம் தன்னிலாக்கி
தேவலோகவும் புக்கார் ஸமஸ்த ஜனங்ஙளும்
விஷ்ணு மூர்த்தியும் அனுஜன்மாரோடு ஒருமிச்சு
விஷ்ணு லோகவும் புக்கான் அமரன்மாருமாயே
மானுஷர் நிசாசரர் பக்ஷிகள் ம்றுகங்ஙளும்
வானரர் பிபீலிகா ஜாதிகள் இவயெல்லாம்
ராகவ ஸ்வாமியுடெ காருண்யமுண்டாகயால்
நாகலோகவும் புக்கு ஸுகிச்சார் எல்லாவரும்
தேவகள் ஸனகாதிமுனிகள் விரிஞ்ஞனும்
ஸேவிச்சு லக்ஷ்மிதேவி தன்னோடும் பூமியோடும் 1920
யோகேசன் அனந்தனாம் பள்ளி தல்ப்பத்தின்மேல்
யோக நித்ரயும் பூண்டு பகவான் நாராயணன்
ராம நாமத்தெ ஜெபிச்சீடுந்ந ஜனங்ஙளும்
ராம ஸாயுஜ்யம் ப்றாபிச்சீடுவோர் எந்நு நூனம்
பாரில் உள்ள அஜ்ஞானிளக்கறியான் தக்க வண்ணம்
ஸ்ரீராம சரிதம் ஞானிங்ஙனெ சொல்லீடினென்.
ஸஜ்ஜனம் ஆனந்திச்சு நல்கீடும் அனுக்ரஹம்
துர்ஜ்ஜன துர்பாஷணம் பெஹு மானிச்சீடேண்டா
ராமசந்த்ர ஸ்வாமி என் மானஸே வஸிக்கணம்
ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியோடும் அதினு வந்திக்குந்நேன் 1930

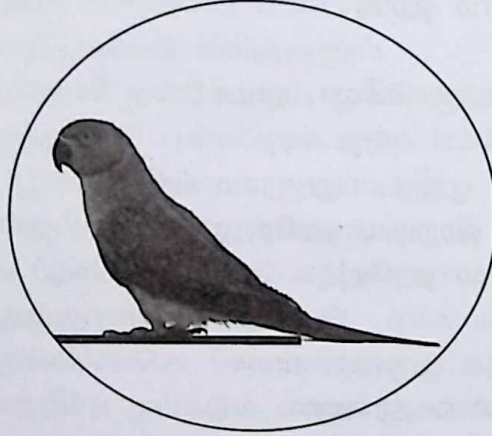
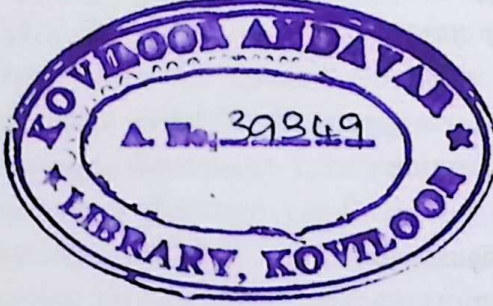
இங்ஙனெ பறஞ்ஞீடினாள் கிளிமகள்
திங்ஙின பக்தி பூண்டு வஸிச்சார் எல்லாருமே 1932

உத்தர ராமாயணம் ஸமாப்தம்

ராமாயண ஆரத்தி

1. தசரத ராம ஹரே ராமா!
ஸீதா சித்த ஹரே
அயோத்ய நாத, சுபவரதாயக
ஹனுமத் ஸ்வாமி ஹரே ராமா
தசரத ராம ஹரே!
2. லக்ஷ்மண ஸஹித ஹரே ராமா
பரதாராத்ய ஹரே
சத்ருக்ன ஸேவித விபீஷணப்றிய
ராவண நாசஹரே, ராமா
தசரத ராம ஹரே!
3. கல்யாண குணசீலா, ராமா
கௌஸல்யா ஸுத வரத
வஸிஷ்ட பூஜித, ப்றுகுராம ப்றிய
ஆதித்ய ஹ்றுதய ஹரே, ராமா
தசரத ராம ஹரே!
4. த்றேதாயுக பூருஷா, ராமா
சோகார்ணவ தரணா
அகிலாதாரா, ஜகதோத்தாரக
குருவாயூர் புரேசர, ராமா
தசரத ராம, ஹரே!
5. ஸஜ்ஜன தரண ஹரே, ராமா
துர்ஜ்ஜன சரண ஹரே
நாரத ப்றேரித வாத்மீகிஹ்றுத
ராமாயண கதிதா, ராமா
தசரத ராம ஹரே!

6. ஜெய ஜெய ஸ்ரீராமா, ராமா
ஜெய ஸீதாராமா
தவ பதமலருகள் அடியனு சரணம்
ஸததம் ரகுராமா, ராமா
தசரத ராம ஹரே! (தசரத)



அத்யாத்ம ராமாயணம்

கிளிப்பாட்டு

